CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY OF THE INDIA OFFICE.



Samskrit Literature: A. SCIENTIFIC AND TECHNICAL LITERATURE VII. PHILOSOPHY AND VIII. TANTRA.

ERNST WINDISCH, Pu.D.

PROFESSOR OF BANBERIT IN THE UNIVERSITY OF LEIPZIG.

AND

JULIUS EGGELING, Ph.D.

PROFESSOR OF SANSKEIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF EDINELEGE.

London :

PRINTED BY ORDER OF THE SECRETARY OF STATE FOR INDIA IN COUNCIL.

College of Fort William.



LONDON: PRINTED BY GILBERT AND RIVINGTON, LIMITED, ST. JOHN'S HOUSE, CLEBKENWELL BOAD.

PREFATORY NOTE BY THE EDITOR.

----- **-**

THE present part of the Catalogue appearing with two names on the title-page, it may seem desirable that I should briefly state in what way the work has been divided between my collaborateur and myself.

The bulk of the Philosophical MSS., as was already mentioned in the preface to Part I., have been described by Professor Windisch; my own share in this department being the works on *Bhakti* (from no. 2488 onwards, except nos. 2493 and 2499), and on *Kaśmīr Śaivism*; and some ninety MSS.* scattered over the earlier subdivisions of Philosophy.

As regards the *Tantric* literature, some of the works of this class had been catalogued by the late Dr. Haas; but, for the reasons stated in the preface referred to, I have felt it necessary thoroughly to revise his part of the work and to add such extracts, and indications regarding the contents of the MSS., as I thought might prove helpful to scholars in identifying the works in question when comparing them with other MSS. within their reach.

In carrying this part through the press, we have received much valuable assistance from kind friends. Professor Windisch desires to express his warmest thanks to Professor Aufrecht for having read the proofs of the first ten sheets and suggested numerous improvements; as also to Dr. R. Rost and Dr. von Böhtlingk for occasional suggestions. For my own part, I am under special obligations to Mr. Ch. H. Tawney for the kind and generous holp readily afforded me whenever I had occasion to consult him in connection with the MSS. now under his charge; and I fear I have only too often availed myself of his kind offer of assistance in this respect. I have also to offer my cordial thanks to Professors Aufrecht, Bendall, Bhandarkar, Cowell, and von Roth, for some collations of MSS. or editions within their reach.

J. EGGELING.

Edinburgh, November 1894.

* I subjoin a list of these kindly sent me by Prof. Windisch: — 1830, 1850, 1851, 1868, 2014, 2015, 2030, 2033, 2084, 2039–42, 2052–55, 2069, 2076, 2139, 2140, 2166, 2206, 2231, 3258–61, 2268, 2281, 2298, 2300, 2302, 2303, 2305, 2310–16, 2337, 2359–62, 2372, 2375, 2376, 2378, 2383–87, 2400, 2402, 2406, 2415, 2433–37, 2141, 3442, 2446–52, 2455, 2456, 2458, 2459, 2461, 24;2, 2467, 2468, 2473–76, 2478, 2482, 2484, 2486, 2487.



CONTENTS OF PART IV.

SANSKRIT LITERATURE :--

A. Scientific and Technical Literature (continued) :-

VII. Philosophy:			PAGE
A. Sämkhya	•	•	595
в. Yoga	•	•	598
с. Луйуа	•	•	603
p. Vaišeshika	•	•	661
E. Karmamīmāņsā	•	•	680
F. Vedānta:			
13. Sūtra and commentaries	•	•	718
4. Sankarācārya	•		731
5. Advaita and general Vedanta .	•	•	741
6. Rāmānuja's Višishtādvaita	•	•	794
7. Madhvācārya's Dvaitavidyā .	•	•	797
8. Nimbāditya	•	•	802
9. Doctrine of Faith (Bhakti)	•		807
g. Kaśmīr Śaivism (Spanda and Pratyabhijñā)	•	•	832
VIII. Mysticism (Tantra)	•	•	844



Page 603a, l. 17, for a. read 1.

- ,, 604u, l. 16, read सावधाना; l. 18, read संसारिजेतनरक्तो (क)विवश्चितः (Comm.: संसारिषु ये चेतना: प्रेष्टावनो न तु कोठादयस्तेषां वर्गों (क)विवश्चितः संसारि-चेतनवर्गों कविवश्चित इत्यकारप्रक्षेपः ।) The verses at bottom of p. 604a: l. 34, read ° कलिका धन्ने; l. 35, read चालापक्षवितः शिस्ती दूशिशिरोरक्ने प्रविज्ञत्यति ।; l. 36, read निरन्तरायननसः; l. 38 read जीनांसापारदृश्चने ।
- ,, 604b, 1. 1, read विपखद्ज्ञेनोहानदुस्त केतिनिरावृताः ।; 1. 3, read वाग्येप्रति ?
- " 605b, 1. 30, for b. read 2.
- ,, 607a, l. 12, add : Bhandarkar, Rep. 1882-83, p. 26 and p. 213.
- ,, 607b, 1. 38, read नावझेया.
- ,, 609a, l. 12, for c. read 3.
- ,, 610b, l. 20, read argo.
- " 614b, l. 21, for 2B, read 3269.
- ,, 617a, l. 38, for **4B**, read 3271.
- " 622a, at bottom, add : Bhandarkar, Rop. 1883-84, p. 82, calls the author "Mahādeva Puņtāmkara, i.e. Mahādeva, native of Puņtāmbem in the Ahmadnagar district."
- , 624h, 1. 27, read Elaro; 1. 84, read are.
- ,, 625b, 1. 34, read ° घेरपेद्या .
- ,, 630a, l. 2, read ° तायासहभ °.
- ,, 631b, l. 23, read °राख्[स].
- ,, 632a, l. 4 : perhaps लक्ष्म्यां जयना रतिसंगतिनन्यरायां (Prof. Aufrecht).
- " 634a, l. 12, add : The ed. of the Tattvacintāmaņi in the Bibl. Ind. contains extracts from the Māthurī in vol. i. (the last piece is the Sannikarshavāda, ends p. 639).
- ,, 637a,]. 26, read ° साधनीभूत º.
- ,, 6416, 1. 17, read कर्तुमामोदवतो.
- ,, 654b, l. 16, read श्रहमते.
- ,, 662b, 1. 2, read ज्ञेष(1): "
- " 669a. The Saptapadārthī was published, with a Latin translation, by Augustus Winter, Lipsiae 1893, and, with Mādhava Sarasvatī's Mitabhāshiņī (see no. 2088), by Rāmašāstrī Tailaiga, Benares

1893, in the Vizianagram Sanskrit Series. The printed text of the *Mitabhāshiņī* gives Saurāshtradeśa as the name of the country, but in an additional third *śloka* the author is spoken of as **quinalti-quiliq**.

Page 676b, 1. 10, read भिद्रझसंदोहा:.

- ", 677a, l. 10, read स ग्रहाग्रणीतनयः(?); l. 18, read सूत्रं मया न कलितं(?); l. 19, read सचनस्वकीय .
- ,, 678a, l. 23, read पृषियी जरूं 1; l. 27, read मु:स.º.
- , 681a, l. 3 from bottom, read faulua; last line, read m-.
- " 681b, l. 25, read 2145.
- " 682b, l. 22, read 2162, 2163; no. 2144, add: [H. T. COLEBROOKE.]
- ,, 686a, 1. 33, read परिशिष्ट.
- ,, 687a, l. 32, read सामिकने परि.
- " 692b, last line, read The scribe.
- ,, 726b, l. 8, read यमेवैच ; l. 11, read जान न नमलायता.
- " 730b, noto, see no. 2379.
- ,, 734b, 1. 26, read समिरो.
- " 737a, l. 32, see no. 2439.
- ,, 743b, 1. 80, read winnita.
- ,, 773b, l. 33, prekshikāsthitāmbarav •, Bomb. cd. (Sake 1802); l. 40, nišācarākula •, Bomb. ed.
- ,, 774a, l. 21, 56. •ānantarapretaryavasthā, Bomb. ed.; l. 30, 68. Karkatyupākhyāne rāksh•, Bomb. ed.; l. 37, 76. anyāyabādhiko nāma, Bomb. ed.
- ., 774b, l. 5, 85. Aindavopākhyānopakrame bra^o, Bomb. ed.; l. 16, read 97. cidākāšamā^o.
- ,, 775a, l. 4, janyajaninirāk^o, Bomb. ed.; l. 6, jagadānantya^o, Bomb. ed.;
 l. 8, read Bhārgavaskhalanam; l. 10, Šukravividhajanmā^o, Bomb. ed.;
 l. 18, read Šukrasya; l. 20, ^osvapnasushuptaturīya^o, Bomb. ed.;
 l. 27, ^okatasamgrāmavarņanam, Bomb. ed.;
 l. 30, ^okatajanmāntaraci^o, Bomb. ed.
- " 775b, l. 11, Khoithavibhava, Bomb. ed.; l. 13, Vasishthadāśūra, Bomb. ed.
- "777a, l. 15, read •svarūpanirūpaņam; l. 24, Šivapūjopākhyāne cetyonmukhacidvicāro nāma (30.), Bomb. ed.; l. 28, Muhādevasya pūjyasīmāntatvakathaņam (35.), Bomb. ed.; l. 34, read viśrānti•; l. 36, Bilvopākhyāne (45.) sargah, Bomb. ed.; last lino, read •saņvedana•.
- ,, 777b, l. 2, read Arjunopākhyāne; l. 20, read °khyānam; l. 24, °prub dho nāma, Bomb. ed.; l. 26, read °vicāraņam.

- Page 778a, l. 6, Cūdālopākhyāne Kumbhasya strītvalābho nāma (105.), Bomb. ed.; l. 10, the Bomb. ed. has Šikhidhvajanirvāņam (110.), Kacopākhyāne Kacaprabodho nāma (111.), Mithyāpurushopākhyāne ākākarakshaņam (112.), etc., the right number of sargas being 128; l. 31, read jagadvriksha^o.
 - ,, 778b, l. 28, read sarvopao; l. 29, read jīvasaptakao.
 - 791b, ll. 9-14. The colophon of the first pariccheda ends: भोक्ष्णालंका-रात्यायां जीवालनुबुंदानंदतीयेपादपुत्र्यांशव्यविश्वनायतीर्थस्य पुस्तकोद्वरणं प्रथमपरि-चेद्समाप्त: " The colophons of chapters 2 and 3, on the other hand, have only 'भीकृष्णालंबारास्पायां द्वितीयः (तृतीयः) प' स' and this is also the wording of the colophons in the other MSS. of our As to the additional words in the colophons of collection. chaptors 1 and 4, the meaning of ymains and units not clear to mo. If it occurred only at the end of the MS., one might perhaps take it in the sense of "a son's share (uddh-ira) of the books left by the father"; but this seems inadmissible here; the more so as Aufrecht, Cat. Cat., sub शास्त्रसिद्धानालेशमंग्रह, mentions a commentary by Visvanäthatirtha. Even the sense of "extract" or "summary," however, seems hardly applicable herc.-J. E.

- " 798b, note †, read : I have omitted the commentary of these verses
- ,, 801b, l. 26, read खस्या वायु.
- " 802a, l. 13, cp. the same verse in no. 2470.
- ,, 802b, l. 5 from bottom, read p. 150.
- ,, 804a, 1. 36, read पद्यान: 1.

^{,, 797}b, 1. 1, read °En:.



PHILOSOPHY.

VII. Philosophy.

Α. Sämkhya.

1809.

3044. Foll. 69; size 11½ in. by 6 in.; nine lines in a page; large clear writing.

Kāpilasāņkhyapravacanasūtravritti, a commentary on the Sāņkhyasūtras, by Aniruddha, with the text of the sūtrds.

See Hall's Index, p. 1, no. ii.

It begins:

विनायकं नमस्कृत्य विष्णुं सूर्यं सरखतीम् । ऌष्सीं गङ्गां महेशानं यृत्तिं कर्मुं समारभे ॥

पुरुषः सङ्घु वैराग्याम्मोक्षसाधनशास्त्रे प्रयत्नैते । वैराग्यं च द्रिधा स्यात् । शोकादिना या जन्मानरीयदुरितव्ययाद्या

The first adhyaya ends fol. 25a; the second, fol. 30b; the third, fol. 39b; the fourth, fol. 43b; the fifth, fol. 61b.

This commentary has been published in the Bibliotheca Indica (Sämkhyusütravritti), by Dr. Richard Garbe, 1888-89. An English translation, by the same, in the Bibl. Ind., 1888 squ. See also The Aphorisms of the Samkhya Philosophy (printed for the use of the Benares College), Part I. (the 1st adhyāya), Allahabad 1852.

[J. R. BALLANTYNE.]

1810.

2668. Foll. 125; size $11\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; ten lines in a page; well written.

Kāpilasāņkhyapravacanašāstrasya Bhāshyam, by Vijāāna .lcārya (Bhikshu), with the text of the sulras, with marginal notes in Colebrooke's handwriting.

See Hall's Index, p. 1, no. iv.

The Sämkhyapracacanabhäshya was pubtished at Serampore in 1821, and by F. E. Hall, in the Bibliothoca Indica, 1854-56. A reprint by *Jivānanda Vidyāsāgara*, Calcutta, 1872. A Gorman translation by Professor Richard Garbe, Leipzig, 1889 (printed for the German Oriental Society, Abhandlungen für die Kunde des Morgenlandes, vol. ix. no. 3). See also The *Sāņkhya* Aphorisms of Kapila, with extracts from *Vijūāna Bhikshu's* commentary, translated by J. R. Ballantyne, in the Bibliotheca Indica.

The first adhyāya ends fol. 59b; the second, fol. 69b; the third, fol. 84b; the fourth, fol. 89b; the fifth, fol. 112a. Sūtra 28 of the second adhyāya, with a part of the commentary (fol. 65a), sūtras 49 and 50 of the third (fol. 78a), and sūtra 10 of the fourth adhyäya, with a part of the commentary (fol. 86c), are wanting. [H. T. COLEBROOKE.]

1811.

1822e, 1822f. Foll. 59 and 45 resp. (140-243); size 124 in. by 5½ in.; 13-16 lines in a page; large modern writing.

Kapilasāņkhyapravaranašāstrasya Bhāshyam, a second copy of Vijāāna .Īcārya's commentary, in two parts: the first contains the five last adhyāyas, the second, the first adhyaya.

The writer has omitted sūtras 1-10 of the third adhyāya on fol. 12a, l. 5, but lee has repaired his mistake on fol. 17a, l. 1. Again, fol. 44, l. 3, he has dropped text and commentary of sutras 86-116 of the fifth adhyāya.

[J. TAYLOR.]

1812.

1256a. Foll. 29; size $8\frac{1}{8}$ in. by 4 in.; 11-13 lines in a page; writing indifferent.

Sāņkhyabhāshya, a commentary on İsrarakrishņa's Sāņkhyakarikas, by Gaurapāda.

See Hall's Index, p. 5, no. xiv.

The Samkhyabhäshya was published by H. H. Wilson, Oxford 1837 (The Sankhya Karika, transl. by H. T. Colebrooke, the Bashya transl. by H. H. Wilson).

The last three couplets of the edition (स्तत्पवित्रं ?) are wanting in this copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1813.

517. Foll. 41; size 94 in.; 10-12 lines in a page; writing fair.

Tatteakaumudi, a commentary on the Sämkhyakārikās, by Vācaspati Miśra.

Seo Hall's Index, p. 5, no. xv.; Oxford Catalogue, p. 237, no. 570; Berlin Catalogue, p. 185, no. 637.

The Taltvakaumudi was published at Calcutta in the Samvat year 1905. I have seen the first fascicle of a second edition (Calcutta 1868, printed and published by Babu Bhucana Chundra Vasāka), **Professor Garbe mentions** a Calcutta edition with a commentary by Tāranātha Tarkavācaspati, 1871, and a Benares edition by Dharmadikari Dhundiraja Pantasharman, 1873, in his German translation of the Sömkhyntattvakanmudi (München, 1892, in the "Abhandlungen der K. Bayer. Akademie der Wiss."); see also his paper " Sāmkhyatatteakaumudi, § 1-7 in deutscher Uebersetzung, nebst einer Kiuleitung," in "Berichte der K. Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften," 21 Juli, 1888.

1814.

1521d. Foll. 30; size 10 in. by 6½ in.; 13-15 lines in a page; writing fair.

Samkhyatattoakaumudi, a second copy of Vacaspati's commentary, dated : संवन् १६३० मोही भादी वदी t वार स्थावुद्धवारके लोप्या (sic!) ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1815.

1128a. Foll. 43; size 11 in. by 4 in.; 7-10 lines in a page; well written.

Tattcakaumudi, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1816.

760a. Foll. 48; size 9³; in, by 4 in.; ten lines in a page; fair modern writing.

Taltrakaumudi, a fourth copy, dated : लिसितं श्रीसत्यभरक्षनीया (!) सुधिया काइया ॥

[H. T. Colebrooke.]

1817.

2005. Foll. 70; size 8³; in. by 4⁴; in.; 7-9 lines in a page; fair modern writing.

Sämkhyatatteakaumudi, a fifth copy.

[J. TAYLOR.]

1818.

3032. Foll. 28; size 13 in. by 7 in.; 10-16 lines in a page; writing indifferent.

Tattrāmritaprakāšinā, a commentary on Vācaspati Mišra's Sāņkhyatattrakaumuda, by Rāghavānandu Sarasvatā, disciple of Adraga, who was the disciple of Višvešvara.

See Hall's Index, p. 6, no. xvii.

It begins :

नत्वा सुरेशस्य पदारविन्दं शिवस्य भानोर्गेणनायकस्य । महामुनेर्वा कपिऌस्य यलं करोमि ब्रह्मस्य विकाझनाय ॥ चत्रामेका ०

[J. R. BALLANTYNE,]

1819.

2640. Foll. 27; size 10 in. by 4% in.; eleven lines in a page; writing fair.

ৰ লগন

Nämkhyacandrikä, a commentary on the h irikās, by Nārāyaņa Tirtha, disciple of no. 468. Kimagovinda Tirtha.

See Hall's Index, p. 7, no. xxi.; Oxford Catalogue, p. 237, no. 569.

Date of the copy: संवत् 9130 मायमुझपद्ये परती-पता (sir !) रविवासरे

1820.

1371. Foll. 45; size 93 in. by 51 in.; to 9 lines in a page; large modern writing.

Sāņikhyacandrikā, a second copy. Colophon : लिसितं जगवायेन अमेखा संवत् १४५३ खापाढे मासे कृष्णे पद्ये जनावास्यां तिथीं चंद्रवासरान्वितायां वाराणस्यां द्वितीयप्रह-राईाट्यानंतरं समाप्तिमगात् ॥

The following curious lines, containing a philosophy, by Vijāāna Bhiksha. s will, have been added by the same hand

मचुरात्र विलोमेन मध्यमोनं यदछरम् । यो न सगरति लोकेसिंसलमध्येनामुंसोपरि ॥ १ ॥

ममुद्रस्य परे पारे लुङ्खा नाम महापुरी । वायषः तत्र गच्छन् यत्र राजा विभीषणः ॥ २ ॥

यलाहें वैगादी प्रप्रती काराचे सप्तस्त ग्रत्यपत्रे प्रित प्रोकं प्रत्येकं ल्वित्वा तदृपरि वधीयात् पर्योपु जुझेषु व्ययशोध इति फल्लन् ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1821.

Foll. 9; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in., 559ъ. 16-24 lines in a page; Bengali character; small modern writing.

Samkhyacandrika, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1822.

1303a. Foll. 26; size 131 in. by 44 in.; v to 9 lines in a page; Bengali character; nine lines in a page; large modern writing. writing fair.

Sämkhyakaumudi, a commentary on the son of Visvanätha Bhaffa. Sämklegakarikäs, by Rämakrishna Bhatta.

See Hall's Index, p. 8; Rāj. Mitra's Not. L.

It begins:

कृष्णं प्रसम्य पुरुषात्मकृतेच परं प्रभुम् । तन्यते रामकृष्णेन रम्येयं सात्नुकौमुदी ॥ **अजामेका लोहितजुङ्गकुछा**। बद्धीः प्रजाः सृजमानां नमानः । खजामेका जुपमार्था भजनो जहायेनां भुकभोगानुमस्तान ॥

[H. T. COLEBROOKE.;

1823.

1597c. Foll. 19; size 9³ in. by 5¹/₂ in.; eleven lines in a page; well written.

Samkhyasara, the essence of the Samkhya

See Hall's Index, p. 7, no. vxii.

The Samkhyasara was printed in the Bibliotheca Indica, by F. E. Hall, 862.

Date of the copy: संवत 9600 ममय भादी सूह 901 [H. T. COLEBROOKE.]

1824.

1250b. Foll. 21; size 9 in. by 4 in.; cleven lines in a page; well written.

Sāmkhyasāra, a second copy; either both copies have been transcribed from the same original, or the second is a transcript of the first.

H. T. COLEBROOKE

1825.

1038a. Foll. 35; size 8½ in. by 4 in.;

Sadasatkhyötivicara, by Cariada Ishatta, "this work is not mentioned in Aufrecht's Cat. Cat.

It begins :

म्मृत्वा गुरुपदाम्भोजं कपिलादिविदां वचः । गोविन्दः सदसत्व्यातिं प्याचष्टे विदुषां मुदे ॥

तवातसिमनदिति ज्ञानं धमः यथा शुक्राविदं रजतमिति रज्जाययं सर्घे इति सर्घे ऽयं दश्ड इति प्रकृतिखेतनेति युरुषः कर्त्तेति ०

It ends:

चान्नेन सहसत्स्थातेचीस्थातं कपिलं मतम् । तेन सुता जगडादि(road ° ची)हेषी तुप्पातु (sic !) यदत्र सुन्दरं सत्यं ततुर्वद्विस्मृते: फलम् । मि सदा ॥ खल्पजस्य न मे किंचित्रस्मान्नचरणे अर्पतम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

B. YOGA.

1826.

2122a. Foll. 65; size 10 in. by 5½ in.; nine lines in a page; well written. A few leaves are wormeaten on the right side.

Pētanjalam Yogašastram Sāmkhyapramacanam, the bhāshya on the Yogasūtra, ascribed to Vedavyāsa.

See Hall's Index, p. 9, no. ii.; Berlin Catalogue, p. 186, no. 639.

For an edition, together with Vācaspati Miśra's Vyākhyā, see the next number.

It begins:

यस्यक्ता रूपमाछं प्रभवति जगतो ब्लेकधानुग्रहाय प्रछीखक्रेज्ञराज्ञिर्विषयविषधरो ब्लेकघक्तः खभोगो । स्वैज्ञानप्रकृतिभुजगपरिकरः प्रीतये यस्य नित्यं देवो होज्ञः स वोब्व्यात् ज्ञितविमऌतनुयोंगदो योगमुक्तः॥१॥ जय योगानुज्ञासनम् ।

The first, or samādhi-pāda, ends fol. 15b; the second, or sādhananirdešo nāma, fol. 35b; the third, or vibhūti-pāda, fol. 55b; the fourth, or kaizalya-pāda, fol. 65a.

[GAIKAWAR.]

1827.

1448b. Foll. 113 (90-202); size 12 in. by 6 in.; 10-15 lines in a page; writing indifferent.

Pātan jalahhāshyavyākhyā, a commentary on Vyāsa's Pātan jalabhāshya, by Vācaspati Miśra, with the toxt of the *Bhāshya* standing in the middle of every page.

See Hall's Index, p. 9, no. iii. Published, under the title Pātaājala-daršanam, by Jīrānanda Vidyāsāgara, Calcutta 1874.

It begins:

नमामि जगनुत्पत्तिहेतये वृषकेतये । क्लेशकर्मविषाकादिरहििताय हिताय च ॥

तत्वा पतन्त्रलिमृषिं थेदव्यामेन भाषिते । रेखिमस्पष्टबद्धर्था भाष्ये ष्याख्या विधास्यते ॥

इह हि भगवान्यतच्चलिरारिष्पितस्य झास्त्रस्य संखेपतस्ता-त्ययार्थं प्रेचायत्मकृत्यद्वं (sic!) श्रोतुष्ठ मुखाववोधार्यमाणिख्या-सुरादाविदं सूर्वं रचयांचकार च्रय योगानुझासनम् ।

The first pāda ends fol. 122b; the second, fol. 154a; the third, fol. 185a.

Dato of the copy: संवत् १८५५।

[H. T. COLEBROOKE.]

1828.

2347. Foll. 143; size 10 in. by 5½ in; nine lines in a page. The writing is the same as in the *Bhāshya* in no. 1826 (MS. 2122a).

Pātañjalabhāshyavyākhyā, a second copy of Vācaspati Miśra's commentary, without the text of the Bhāshya.

The copy has many small omissions; foll. 35 and 36 are misplaced, fol. 21a is blank, but nothing is wanting there.

Dato of the copy: संचत् १६६६ वर्षे ज्रावखमासे कृष्णपद्ये दशम्यां तिषी सोमदिने लिखितं॥ [GAIKAWAK.]

598

1829.

1243b. Foll. 59; size 11 in. by 4½ in.; 10-21 lines in a page; writing indifferent. *Vātaājalabhāshyavyākhyā*, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1830.

1455. Foll. 171, of which 128-131 and 133-166 are wanting; size 94 in. by 44 in.; prood, clear, modern Devanâgarî writing; ten has in a page.

Pātuājalasūtravritti-bhāshyavyākhyā, by Nāgojī lihatta, son of Šira Bhatta and Satī.

See Hall's Index, p. 10, no. vi.

It begins:

नन्वा पतंत्रलिं देवं योगे वृत्तिं लिखाम्यहं । छायया व्यासभाष्यस्य तद्रुढार्थप्रकाशिकां ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1831.

1243a. Foll. 65; size 11 in. by 44 in.; 5 to 9 lines in a page; good large writing.

Rajumārtaņda, a commentary on Pataājali's Yuguśastrasūtra, ascribed to Bhoja, king of Dhāra.

See Hall's Index, p. 10, no. vii.; Oxford Catalogue, p. 229, no. 561. Published, with an English translation, in the Bibl. Indica, by Rājendralāla Mitra, 1881-83.

The first and the second pāda were published i.y J. R. Ballantyne (for the use of the Ben. Coll.), with an English translation; the third and fourth pāda, by Govindadevaśāstrin, in the Pandit, no. 28 foll. The third was also printed in the Oxford Catalogue.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 18b; the second, (a), 33a; the third, fol. 47b.

Colophon : लिपितं दुर्गीदासकायस्थेन जीवास्तव्य २ • [II. T. Colebrooke.]

1832.

1865. Foll. 46; size 12 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; 7-16 lines in a page; fair modern writing.

Pātaājalayogašāstravritti, called Rājamārtaņda, a second copy. [J. TAYLOC]

1833.

2427. Foll. 84; size 9 in. by \Im_4^3 in.: seven lines in a page; writing foir.

Yogaśāstravritti, called Rājamārtuņda, a third copy. R. Jounses.

1834.

3061. Foll, 13; size 10³; in, by 4³; in.; nine lines in a page; good mod an writing.

Sutrartharandrikā, a very succinct commentary on the *Fotosijalasātre*, by Anasta. The text of the sūtras is in the middle of each page.

See Hall's Index, p. 11, no. xi .; Rāj. Mit als Not. V1., no. 2127. It begins:

अधिग्रेहं प्रखम्य सूत्रार्थेचन्द्रिका क्रियते मया । जपने जनलेनेश्वरप्रोसे सचिदानन्दर्रुपिणम् ॥ १ ॥

सथ इाब्दो ऽधिकारवाची योगो नाम ममाधान खनुझिचत व्यास्थायते येन तत्॥ १॥ सस्वपरिणामरूपस्य चित्रस्य या युत्तयसासां निरोधो चहिर्मुखतावछेनादनर्मुखतया स्वकारने रूपः॥ १॥

· 'The first pāda ends fol. 46; the second, fol. 76; the third, fol. 11b.

[J. R. BALLANTYNE.]

1835.

559d. Foll. 26 (foll. 134-159 of the volume); size 124 in. by 444 in.; written by two different hands; foll. 1-9 cleven lines in a page, foll. 10-26 fourteen to soventeen lines in a page; end et the 18th century.

Yogamaniprabhā, a Sāmkt yapraeaeana, a vrtti on Patanjali's sūtras, following Vyasa's Bháshya, by Rāmānanda Sarasratī, pupil of Gonindānanda.

See Hall's Index, p. 12, no. xiv. (the name of the author is not given there).

It begins: श्रीवागीग्रांग नम: श्रीरामचंद्राय नम: श्री-विश्वेषराय नम: श्रीभानवे नम: श्रीपतंजलये नम: श्रीष्यासाय नम: श्रीगुरूभ्यो नम: श्रीसर्वयोगज्ञास्वप्रवर्त्तेकभ्यो नम: ॥

> यंदे क्लेआयूमंमृष्टं पुरायपुरूपं हरि । प्रकृत्या सीत्रया जुष्टं योगेर्दा योगदायिनं ॥ ९ ॥ यतं मस्तिं मूत्रकृतं प्रयाम्य व्यासं मुनिं भाष्यकृतं च भक्त्या । भाष्यानुगां योगमयिग्रभाख्यां वृत्तिं विधास्यानि यथामतीमां * ॥ २ ॥

इह सलु भगवान्यतंत्रलिः प्रेश्वावत्ययृत्त्यंगं ज्ञास्तप्रतिपाद्यं दर्शेयति चय योगानुज़ासनं १

The samadhipada ends fol. 11a, the sadhanapada ends fol. 15b, the *ribhūtipāda* ends fol. 20b. The end of the whole work is:

> फर्णोट्रमूचसंवद्या व्यासवाङ्गणिभृषिता । मद्वाङ्गीक्रिकमाला स्थात्सदा श्रीरामपादयोः ॥ ३ ॥

· इसई प्रमादनिरतः इत वासः स्पं गुरोरिदं। नूनं महात्मनां ही ने खतचित्रं कृपान्मितं॥ ४ ॥

इति ज्ञीनग्परमहंसपरिव्राजकाचार्य ज्ञीगोविंदानंदभगवत्योत जयते (heg. पूच्य)पादणिष्ठज्रीरामानंदसरस्वतीकृती सांख्यप्रयचने योगमणिप्रभाषां केवल्यपादछतुर्थः समाप्तः ॥

Dated : संवत् 9189 ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1836.

3101. Foll. 40; size 9 in. by 6 in.; eight lines in a page; large good writing.

 (a) Hathapradīpikā, a metrical treatise on hathayoga (the subduing of worldly desires by violent means), in four upadeśas, by Ātmārāma or Svātmārāma Yogindra.

See Hall's Index, p. 15, no. xxxiii.;

Oxford Catalogue, p. 233, no. 566; Berlin Catalogue, p. 195, no. 647; Copenhague Catalogue, p. 9, no. xii. This work has been published, with commentary, by Brahmānanda Jyotsa, Burdwan 1890.

The first upadeśa (65 ślok.) ends fol. 7b; the second (80 ślok.), fol. 14b; the third (127 ślok.), fol. 25b; the fourth (129 ślok.), fol. 37a. The Oxford copy scems to represent another version of the text, its four chapters containing only 72, 76, 100 and 83 couplets.

(b) Foll. 37a-40a contain a small metrical treatise, in 31 couplets, on the same subject, by Minanätha Muniśvara, "son of Umā and Śamkara" (see the sixth couplet).

lt begins : नम: अग्रिदेक्सिरोजाभ्या ॥

गुरुख गुरुपुत्रख ये चान्ये गुरुवान्धवाः । योगिनो ये क्रमाझ्त्येष्ठास्तेषां पादी नमाम्यहन् ॥ १ ॥

नोनारानमनादंडे(?) हयागदऌनंभष (?) ।

यो दोषभावनातीतस्तं गुरुं प्रखमाम्यहम् ॥ २ ॥

भ्रानस्तु ऌोके भ्रमति पिभ्रानाः सुस्रमेधते । ते हि सिद्धनि पुरुपा चादिनाचे व्यवस्थिताः ॥ ३ ॥

कुऌजातिसमायुक्तः सुधोरप्रगुणान्नितः । गुरूभक्तियुतो धीमान् सच्छिप्प इति कथ्यते ॥ ४ ॥

गुरुत्वं चैव ज़िप्पे च शिष्यत्वं च गुरी तथा। नानयोरपि भेदो ऽस्ति समसिद्विहि जायते ॥ ५ ॥

उनाइाइट्युत्रो ऽहं <u>मीनना</u>यो मुनीचरः । कथयानि परं तस्त्रं कुलाकुलविगेथकम् ॥ ६ ॥

Though apparently a work different from the Halhapradipikā, it has the signature : इति जात्नारामविरचितं हठप्रदीषिका संपूर्ण ।

Date of the volume: संवत् १९५९ वर्षे मार्गशथि णुदि t रवी खमदायादवास्त्रयं (Ahmadibād?) नागरसावो-दराज्ञातीयवि ° भागजीसुतवि ° कीका लिखितमिदं ॥ [J. R. BALLANTYNE.]

600

* The last akshara is doubtful.

1837.

355b. Foll. 23; size 10½ in. by 44 in.; i > 10 9 lines in a page; large writing. The hast two leaves are bound in the wrong way.

Iathupradipiku, a second copy, dated : संवत् १९९८ मोति मतीक वटी चतुरदसी ॥

After the date there are added, by another hand, twenty couplets on the same subject, beginning:

चित्रं न सुप्रं नो जाग्रत्स्मृतिमार्चन चान्यया। नास्तमेति न चोदेति यस्यासी मुक्क एव स: ॥ १ ॥

Slokas 5 and 6 are to be found in the Vas slithayoga, adhy. II. \$1. 27, 28.

[H. T. COLEBROOKE.] +

1838.

1725c. Foll. 34 (29-62); size 8¦ in. by i...in.; seven lines in a page; large good writing.

Hathapradipikā, a third copy. It differs very much from the two preceding copies, and agrees more with the Oxford copy. There are five chapters in this copy, the fifth beginung fol. 32b. But the nineteen couplets of this additional chapter, the first of which is : www.walkel.

स्तेख्या वर्त्तमानो अप योगोक्तेनियमैर्चिना । वच्चोल्लों यो ऽभिज्ञानाति म योगी सिद्धिभाजनम् ॥

and the last of which is:

तस्गादयनकामाय भोगमुक्तिविमुक्तिदः । तम्मात्पुख्ययत्नामेवमेष योगस्त् सिद्धति ॥

and the same as *ślok*, 79-98 in the third chapter of the first and (*šlok*, 79-97) of the second copy. (At the corresponding place in this copy there is the note (fol. 49b, 1, 7, in the text): खत्रवा प्रचोली ग्रन्थानारे लिखितासीत् क्रमप्राधापत्र सज्जा असाधा-रणतारुपन्धियत्वाज्ञम्या: a [II. T. COLEBROOKE.]

1839.

777a. Foll. 51; size 101 in. by 41 in.;

nine lines in a page; clumsy, but dear writing, of the 18th century.

A continuous series of Yoga tracts, all written by the same hand. They have the character of the Tantca literature. An author's name is only mentioned for the last of these texts. Authorities quoted : Lalitäscachanda, fol. 37a, 1.9; Pratyabhijää, fol. 37b, 1.2; Vämakešcaratantra, ibid. 1.5; Bakulaka, fol. 38a, 1.4; Śiwinandácārya, fol. 38a, 1.5; Tatteasamhit., fol. 39a, 1.8; Śamkacācārya, fol. 39b, 1.6; मार्वाकाधनुरा: सतकीनपुणा देहाल्यादे रता: fol. 48a, 1.6.

There is a note by Colebrook on the first page: "Acadhūta yogī lacshaya by thoracsha nātha. Other forms observed by Acadhūta Yogis." But this only holds goed for the last chapter of the last piece.

A first piece, which treats of various mantra's of the yoga practice, begins :

कस्य जी जासनमंत्रस्य मेरुपृष्ठ चुनिः कुर्मो देवता मुतरुं (sic!) चंदः जासने विनियोगः प्ररावस्य परव्रद्य चुपिः परनात्मा देवता दैवी गायत्री छंदः प्राकायामे विनियोगः जतिक्रूष्महाकायकट्यातदहनोपमभैरवाय नमस्तुभ्यननुतां टातु-महेति यागभूमायद्यतपुष्मान्निद्यिप्य भूमि प्रार्थयेत

There is a mystical figure in the middle of the first page.

This first piece ends fol. 96; the last lines contain a list of the subjects which were treated :

करिषामि त्वदाईयमिति यिज्ञापनं मन । भृजुद्धिं भूतजुद्धिं च प्रविल्जापनमातृकां ॥ प्राखप्रतिष्ठामजयां ज्वाग्निप्राकारयेष्टनं । महीर्यत्रं जिरोयंत्रं पीठाख्यं हृतयाद्वयं ॥

A second piece, fol. 10-16a, treats of Sandhyā. It begins :

> विकोणमध्येंहीकारं कोणाये प्रणवेस तु दंडे तु व्याहतिश्वेष संध्यायंत्रं विलिख्यमेत (sir !)

lt ends: जाचम्य मंध्या समाप्ता ॥

Follows, in the same line, a short third piece called #uniquefulfu: fol. 16a-17a.

Uho beginning is: जस्य ज्रोसंध्यावंदनसंवस्य सांदोपनी भगवानृषि: जनुष्टुप् छंद: ब्रबा देवता शोभनयक्तं बीजं नीळ-ग्रीवा इति शक्ति: नेवेति कोलकं यंदनार्थे विनियोग:

The next two pieces (the *fourth* and *fifth*) bear a pauranic character, they form part of an *Amanaskakalpakhanda*, foll. 17*a*-26*b*. The first of these two pieces is called *Layayoga*.

It begins:

प्रसम्य झिरसा देवं कृतांत्रलिरभाषत । जीवन्मुक्तिपदोपायं कष्ण्यस्तेति पृष्ठति ॥ ईष्ठरः परज्ञानमहं वच्मि येन तस्तं प्रकाशते । यन विद्यिद्वते सर्वे खाशापाशादिवंधनं ॥ जाधारादिषु चक्रेषु सुषुस्रादिषु नाडिषु । प्रासादिषु समीरेषु परतस्तं न तिष्ठते ॥

The end is fol. 21a : इत्यमनस्कत्रक्त इंश्वरवान-देवमंवादे ऌगयोग: प्रथम: ॥

The second piece is called *Sairasiddhänta*. It begins:

- वानदेवः भगवन् देव देवेज्ञ परमानंद सुंदर । त्वत्प्रसादान्मया स्त्रव्यः पूर्वयोगः सविस्तरः ॥ च्चपरं किं त्रदाख्याहि भवता यददीरितं ।
- ईम्बरः अहिमुँद्रान्तितं पूर्वं यहियोगेन तम्मयः ॥ चंतर्मुद्राख्यमपरं चंतयोगं तदेव हि ।
 - राजयोगस्त कथितः स स्व मुनिपुंगयः ॥

It ends, fol. 26b :

दांतानां कुश्र ह्यानां च सततं मोम्प्रसिछतां । श्रद्वावतां मुश्रिप्याखां शास्त्रमेतत् प्रकाश्येत् ॥ शास्त्रमेतत् प्रयत्नेन सदाभ्यासं मुमुम्बुभिः । यस्य भारखमात्रेख स्वयं तस्त्रं प्रकाशते ॥

इति श्रीशैवसिद्वांते ॥ (sic !)

The last piece, foll. 26b-51a, is a larger work: Siddhasiddhäntapaddhati, by Gorakshanätha (also Šamkaranatha, see the last couplets), in six upadešas. It begins :

> खादिनाचं नमस्कृत्वा इक्तियुक्तं जगतुरुं। यक्ष्ये गोरखनाचोयं सिद्धसिद्धांतपहति ॥

नास्ति सत्यविचारेस्मिन् उत्पन्तिन्द्रांडधिंडयोः । तथापि ऌोकप्रोत्यर्थे वस्ये सालंप्रदायतः ॥

सा पिंडोत्पत्त्वादिसिडनते सम्यक् प्रसिद्धा पिंडोत्पत्तिः पिंडविचारः पिंडसंपत्तिः पिंडाधारः पिंडपद्सनरसभावः नित्व-पिंडावधृतः

यदा नास्ति खर्यकर्ती कार्र्या न कुलाकुलं । सम्पर्क्तन परं व्रध चनामा पिद्यते तदा ॥

खनामेति॥ खयमनादि सिद्धं रुक्षमनादि निधर्म सिद्ध-सिद्धांतप्रसिद्धं

तस्पेछामाचधर्मेण निजञ्जकिः प्रसिद्धा तस्पोन्मुस्तीमाचेश परा शक्तिरुत्यिता तस्पास्पंदीभूतमाचेण खपरा शक्तिरुत्थिता ततोहंताद्वैमाचेण सृह्सशक्तिरुत्पन्ना तत्नो येदशिल्पमाचेण खुंड-रिठनी शक्तिरुद्वता नित्यता निरंजनता निष्पंदता निराभासता निरुद्धानता इति पंचगुणा निज्ञशक्तिः etc. श्वं शक्तित्व पंचर्चच् गुणा योगात् पर्रापंडोत्पत्तिः उक्तं च

> ुनिज्ञा परापरा सूख्सा कुंडऌीतानु(sic!) पंचधा । इक्तिचक्रक्रमेणाय जातः पिंडः परः ज्ञियः ॥

Fol. 306 छष गभौँछि(?) पिंडोत्पत्ति:, on the gradual development of the embryo: नरमारी-संयोगे क्रतुकाले रजोविंदुसंयोगेन जीव: प्रथमदिने कलन भवति समरात्रोपितेन वुद्धुदाकारं भवति छईमासे गोलाकारं भवति समरात्रोपितेन वुद्धुदाकारं भवति छईमासे गोलाकारं भवति समसात्रे कठिनं भवति मासद्वये शिरो भवति तृतीये मासि इस्तपादादिकं भवति मासद्वये शिरो भवति तृतीये मासि इस्तपादादिकं भवति चतुर्थे मासि चष्टुः। कधादिनासि-कानुसमेद्रगुदं भवति पंचने मासि पृष्ठोदरो भवति प्रष्ठे मासि नलकेशादिकं भवति सप्तमे सत्वैचेतनसंयुक्तो भवति घष्टम मवैल्ड्य् व्यसंयुक्तो जातो पि न जोवति नवमे सस्वज्ञानगर्भसंयुक्तो भवति दश्ममे मासि योनिसंस्वशादशानयालको भवति जुक्ताधिके कन्यका समजुक़रक्ताभ्यां नपुंसको भवति परस्यरस्वीयुरुप-चिंताच्याकुलत्वादंध: कुन्तो यामन: पंगुरंगहीनछ भवति परम्पररतिकाले खंगनिपीडनकरवगुर्थे: जुक्तं डिचियारं भवति तेन डितीयवालको भवति. The first upadeśa ends, fol. 31a: इति गोरछनाथकृता पिंडोत्पत्तिः प्रचनोपदेशः

The second upadesa ends, fol. 346: इति गोर-खनापकृती सिद्वसिद्धांतपडती पिंडविषारं नाम डितीयोपदेश:

The third upadesa ends, fol. 365 : इति श्री-गोरखनायकृती सिद्धसिद्धांतपद्धती पिंडसंपत्तिनीम तृतीयोपदेश: The fourth upadesa ends, fol. 39a : इति गोर-

ा ne tourin upadesa enas, 101. ठाव : इति मार छनाचकृती ९ विंडाधारच्चतुर्थोवदेश: The fifth upadeia ends, fol. 44a: इति श्रीमो-रधनायकृती ९ पिंडपदयोस्समरसकरणं नाम पंचमोपदेश:

The sixth upadesa treats of the anadhula anadhula it begins : सप नित्यपिंडावधूतः । सवधूतयोगि-त्रियमं कथ्यते सवधूतयोगिनामकः इत्यपेश्वायामाह । यसावान् प्रकृतिविकारान् सवधुनोतीति ज्ञवधूतयोगी । योगोस्यासाति योगां । It ends with a long series of slokas, of which these are the last :

> मया अंकरनाचेन सिइसिझांतपक्षतिं । लिसितां यः पठेत् भक्त्वा सं याति परमां गति ॥ विद्धात्वर्षनिरूयं भक्तानुग्रह्मूर्तिमान् । स्मरानंदभरं चेतोगणपत्यभिधं महः ॥

" ज्ञी " इति गोरखनाचकृती सिद्धसिद्वांतपडती चवधूत-योगिलच्चर्या नाम सर्वे पष्ठोपदेश: "

[H. T. COLEBROOKE.]

C. NYĀYA.

v. The Sutras and Commentaries.

1840.

161c. Foll. 8; size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; 11 or 12 hues in a page.

clautamapraņītāni Nyāyadaršanasūtrāņi, the text of the Nyāyasūtras. [II. T. COLEBROOKE.]

1841.

3040. Foll. 121; size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page; fine writing.

Nyāyabhāshya, Vātsyāyana's commentary on the Nyāyasūtra, in four parts. See Hall's Index, p. 20 no. ii.

- (a) The first and second adhyaya, foll. 53; the last two leaves are in another handwriting.
- (b) The third adhyāya, foll. 32 (54-85); the first two leaves are in a more modern handwriting.
- (*) The fourth adhyāya, foll. 22 (86-107).
- (d) The fifth adhyāya, foll. 14 (108-121). Date of this copy : मंचल 9999 a

The Nyāyabhāshya was published in the Bibl. Ind. by Pandita Jayanārāyaņa Tarkapancānana, Calcutta 1865. For the beginning of an English translation of the Nyāyabhāshya, by Kešava Šāstrī, see The Pandit, New Series, II. See also E. Windisch's dissertation "Ueber das Nyāyabhāshya," Leipzig, 1883.

[J. R. BALLANTYNE.]

1842.

1821. Foll. 100; size 12 in. by 5½ in.; 11-13 lines in a page.

Nyāyabhāshya, a socond, modern copy. It has these introductory couplets:

सापयसि सृत्रवद्वां याथं धेनुं मुदे च्रमिणाम् । वम्बो ऽसि धर्मधूर्वेह वास्थायन यो ऽसि वत्सलो वत्सः ॥१॥ नायेस्थविह केचिद्रवगृहे कोदृशो न्यायः ।

यदि वत्सल यात्र्यायन नाभाषिष्यत भवानेयम् ॥ २ ॥

Subscription of the writer : इतं पुस्तकं गोसले-सुपनान पांडुरंगेण लिखितं ॥ [J. TATLOR.]

1843-1845.

488. Foll. 97; size 13 in. by 4½ in.; 16-18 lines in a page; Bengali character; good old writing.

(a) Foll. 1-22.

Nyāyalrisūtrītātparyaļikā, the beginning of Vācaspati's commentary on *Eddyotakara's* Nyāyavārttika. This first portion treats only of the first three sūtras.

See Hall's Index, p. 21 no. iv.; Cowell's preface to his edition of the Kusumääjali, p. vi. sq.; Burnell's Tanj. MSS., 11., p. 113. The sequel of the Nyäya commentators is Välsyäyana, Uddyotakara, Väcaspali Mišra, Udayana, Vardhamäna. Hall tool Uddyotakara and Udayana for one and the same person.

Lt begins: विश्वव्यामी विश्वशक्ति: पिनाको विश्वेशानो ५ (see Cowell, I. c.).

For another fragment of the Nyayararitikatatparyalika, see no. 1846 (10751).

ৰ লযন

(b) Foll. 26 (23-48).

Trisūtrīnibandha, a commentary on the preceding Nyāyatrisūtrītātparyatīkā; the name of its author is not mentioned, but it is the beginning of Udayana's Nyāyanibandha (see Burnell's Tanj. MSS., II., p. 113; Cowell's preface to the Kusumānjali, p. vi., see also infra, nos. 1846 and 1847). Rājendralāla Mitra, Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 207, no. 1889, ascribes the Nyāyanibandha to Uddyotakara, repeating here the error of Hall (Index, p. 20, no. iii.).

It begins:

मातः सरस्तति पुनः पुनरेष नत्वा षडाच्चलिः किमपि विद्यपयाम्यचेहि । वाक्चेतसोर्म्मम तथा अव सारधाना वाषस्पतेर्वेचसि न स्तलतो यथेते ॥

विश्वाराध्य इत्यत्र विश्वद्वव्देन संसारिचेत्रनवक्तो(?)विरधितः तस्यैय तदाराधकत्वात् विश्वेशान इत्यत्र ०

(c) Foll. 49 (49-97).

Trisūtrīprakāša, a commentary on the preceding commentary, by Vardhamāna, son of Gangeśvara.

The form of the subscription **इति वर्द्धमानप्रका**झे **विस्**ची सनामा, indicates that this work forms part of the Nyāya-nibandha-prakāśa mentioned in Hall's Index, p. 21, no. v.

Hall gives as the extent of his copy of the Nycya-nibaudha-prakāśa "leaves 53, ślokas 3500." As this is precisely the extent of the Trisūtriprakāśa, it is probable that he also saw only this same first part of the whole.

It begins:

यस्याज्ञाः परिधानमिन्दुकलिकाधन्ने ज़िलस्डन्नियं

यं पश्यन्ति निरन्तराय भनसः संमारमोहच्छिदं तं वन्दे सुरयृन्दवन्दितपदडन्डारविन्दं शियम् ॥ न्यायविद्यायिदग्धाय मौर्मासापार(गताय) । गङ्गेष्प्रराय(sic!) गुरवे पित्रे ब्तभवते नमः ॥

विपछदशैनोहासदुस्तकैतिमिराविृताः । वर्डमानप्रकाशेन सन्तः पश्यन्तु पडतौः ॥

चागत्य(?)प्रतिधत्तये चागधिष्ठातृदेवतानमस्कारपूर्वकं ग्रन्थ-स्याभिषेयमाह मातरिति १ [H. T. Colebrooke.]

1846.

1075b. Foll. 64-92; size 13½ in. by 5½ in.; twelve lines in a page; Bongalī character; fair writing, on brown paper.

Nyayavārttikatātparyaţīkā, by Vācaspati Miśra, another fragment of his commentary on the Nyāyavārttika (see no. 1843), giving the end of the fourth adhyāya and the whole of the fifth adhyāya.

The first āhnika of the fifth adhyāya begins (fol. 66a): आध प्रमाखादय: पदार्थो ऌखिता: परोधिताच तकिनपरनपझिष्यते यद्धे पचनो अ्थाय जारभ्यत इत्यत्र जाह साधम्येवैधन्यीभ्यां प्रत्यवस्थानस्य विकट्याच्यातिषहुत्वनिति आर्थं तस्यार्थमाह वात्तिककार: ⁰

The second ahnika begins fol. 78a.

1847.

1075a. Foll. 1-63; size 13½ in. by 5% in.; twelve lines in a page; Bengali character; fair writing, on brown paper.

Tātparyapariśuddhi (also called Nyāyanibandha), a commentary on Vācaspati's Nyāyavārttikatātparyatīkā, by Udayana, incomplete.

There is a confusion about this work in Hall's Index, p. 20, no. iii. The correct dates are given in Cowell's preface to his edition of the *Kusumāājalā*, p. vi., also in Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vii., p. 128, no. 2358.

This copy begins with the first āhnika of the third adhyāya:

विद्यासन्ध्योदयोद्रेकादविद्यारजनीखये। यदुदेति नमस्रस्मे

डितीये प्रमाशानि परीखितानि इहेदानीं कारणरूपप्रमे-यपटं परीक्ष्मते तदेवाध्यायार्थः ।

The 2nd āhnika begins fol. 16*a*; the 1st of the fourth adhyāya, fol. 29*a*; the 2nd, f.d. 45*b*; the 1st of the fifth adhyāya, fol. 50*b*; the 2nd, fol. 60*b*.

Fol. 63b, this commentary breaks off, the second portion of the volume being a fragment of Vācaspati's commentary.

[II. T. COLEBROOKE.]

1848.

1436a. Foll. 82; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; cleven lines in a page.

Nyāyasūtravritti, a commentary on the Nyayasūtra, by Viśvanātha Bhaļļācārya, son of I idyānivasa Bhaļļācārya. With marginal notes in Colebrooke's handwriting.

The complete text of the Nyāyasūtravritti was printed Calcutta 1828, an English translation of the Nyāyasūtras according to this commentary, together with the text of the satres and extracts from the commentary, was published by J. R. Ballantyne in three parts, A'lahabad 1850-1854.

See Aufrecht's Catalogue, p. 239; Hall's Index, p. 22, no. ix. [II. T. COLEBROOKE.]

1849.

232a. Foll. 91; size $12\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; unrelines in a page.

Ngagasutracritti, a second copy, with the inter tian 9440. [H. T. COLEBROOKE.]

1850.

2786b. Foll. 88; size 12 in. by 5 in.; Devanāgarī writing of 1735 A.D.; 9 or 10 lines in a page. Nyāyasūtravritti, by Viśvanātha Pañcānana Bhaţţācārya, son of Vidyānivāsa Bhaţļācārya, including the text of Gotama's Nyāyasūtra, a third copy. [II. T. COLEBROOKE.]

1851.

999. Foll. 159; size 12% in. by 4% in.; modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

Nyäyabhäshya-likä(?), or Gautamabhäshyavyäkhyäna, apparently a commentary on Välsyäyana's Bhäshya, or on a commentary thereon.

The exact relation between the two works has not been made out from a perusal of a portion of the MS., but only a very general connection with the $Ny\bar{a}yas\bar{u}tras$; and no colophon of any kind appears in the volume.

It begins: सप गीतनभाषायास्यानमाह । तापर् ग्रन्थारभ्भसमये प्रारिष्पितप्रतिषन्धस्वंसमुदिइय मद्रले प्रयतेने प्रेस्वाचन्त: । तत्र मङ्गलस्य प्रारिष्पितप्रतिषन्धकस्वंसजनकावे कि मानं । विश्विष्ठशिष्टाचारानुमितस्रुतिरेव मानं । तथा हि तत्र प्रामास्याभ्युपगमातिकार्यैकदेशविकत्यः । तन्नान्पर्ययिपये कार्यस्येव विवक्षितत्वात् विश्विष्य तत्नात्पर्यमविदुपामपि तदन्य-सम्नतिष्ठतां (?) तात्पर्यविषये वेदाः प्रमार्थमिति सामान्यतस्तदभ्यु-पगमस्य सच्चात् ⁹

It onds: युगपदधिकरक्षत्रचाो इन्द्र इति अधिक्रियत इत्यधिकरक्षपदार्थ:। इन्द्रो इन्द्रसमासर्क्ष्य तक्षुगपद्धे वक्ति यथा धवस्तदिराधित्यत्र धवझब्देन धवसदिरी युगपदुपस्थाप्येते सदिरझब्देनाधि धवसदिरी युगपदुपस्थाप्येते इति ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

4 ĸ 2

b. The Tarkabhāshā and Commentaries.

1852.

2122c. Foll. 33; size 9[±]/₈ in. by 4[±]/₄ in.; 9-15 lines in a page.

Tarkabhāshā, an elementary treatise on the Nyāya philosophy, based on the Nyāyasūtra and the Nyāyabhāshya, by Kešava Mišra. With marginal notes in Colebrooke's han lwriting. See Hall's Index, p. 22, no. x.; Weber's Catalogue, p. 208, no. 708; Rāj. Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 72, no. 1110; Burnell's Tanj. MSS., II., p. 118.

It begins:

बालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशन् चल्पेन वाम्छरालसः चुतेन । संधिन्नयुक्त्यन्विततर्कभाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैपा ॥

प्रमाणप्रमेग ⁰। इति न्यायस्यादिमं सूत्रं । चस्यार्थः । प्रमा-णादियोडइप्रपदार्थौनां तत्त्वज्ञानान्मोखप्राप्तिभेवतीति । न च प्रमाखादीनां तत्त्वज्ञानं सम्यक् ज्ञानं तावद्ववति यावदेषानुहेश-रूष्यणपरोध्वा न क्रियनो यदाह भाष्यकारः ॥ चिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः ⁰

Fol. 19a is the end of a first section : चत्वार्व्येय प्रमाणानि युक्तिलेशोक्तिपूर्वेकं । केझयो बालवोधांचे यथाझास्त्रमवर्णयत् ॥

इति इदानीं प्रमेयाख्युच्यने ॥ चात्मझरीर ० (Ny. Su. 1. 1, 9).

Fol. 29a ends a second section on the prameyāņi. The other topics, mentioned in the first sutra, are summarily dealt with in the last four leaves.

Date: जयगावदि(sic!) चतुर्थी चंद्रवारे लिपितं कृष्ण-दास वैष्णव: ॥ संघत् १९६९ ॥

[GAIKAWAR.]

1853.

2036. Foll. 19; size $13\frac{3}{2}$ in. by $5\frac{3}{2}$ in.; thirteen lines in a page.

Tarkabhāshā, a second copy.

[GAIKAWAR.]

1854.

3030. Foll. 29; size 13½ in. by 5 in.; nino linos in a page.

Tarkabhāshā, a third copy.

[J. R. BALLANTYNE.]

1855.

1731b. Foll.50 (21-70); size 8½ in. by 3½ in.;
7 or 8 lines in a page; Bengalī character. Tarkabhāshā, a fourth copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

185**6**.

47k. Foll. 30 (165-194); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Tarkabhāshā, a fifth copy.

After the subscription it has:

सप्रसंग उपोद्वातहेतुतावसरस्तथा ।

निवाहकैककार्यन्वे योढा संगतिरुच्यते ॥

संचत् १८०९ मिति वैशापशुदी १ वारशनी तद्दिने सेढले-तारानये (sic !) и [Н. Т. Солевжовк.]

1857.

1517a. Foll. 18½; size 10¼ in. by 4½ in.;
13 or 14 lines in a page; Jaina handwriting. Tarkalhäshä, a sixth copy, written, together with a copy of Bhäsarvajüa's Nyäyasära, in itun 94,90. With marginal notes in the same handwriting. [H. T. COLEBROOKE.]

1858.

2346e. Foll. 34; size 10 in. by $6\frac{1}{8}$ in.; 12 or 13 lines in a page.

Tarkabhāshā, a seventh copy.

[GAIKAWAR.]

1859.

592a. Foll. 84; size 11 in. by $3\frac{1}{4}$ in.; foll. 1-5 and 74-84 six lines, foll. 6-73 five lines in a page.

Tarkabhāshāprakāša, a commentary on the Tarkabhāshā, by Govardhana, who was the son of Balabhadra and Vijayaśrī, and the younger brother of Viśvanātha and l'admanābha; the latter taught him the Nyāya. With brief marginal notes in Colebrooke's handwriting.

PHILOSOPHY.

It begins: यत्तकभाषामनुभाषते स्म गोवडैनस्तर्ककषासु धीर: । केनानवद्येन सुधाणुगौरी कोत्तिंग्गुरुणाममृताधिकासु ॥ ९ ॥ दिन्नयश्रोतनूत्रम्मा गोवईैन इति श्रुत: । दर्कानुभाषां तनुते विधिष्य गुरुनिर्मितिम् ॥ २ ॥ श्रीविश्वनाषानुत्रपद्मनाभा-नुत्रो गरीयान्वऌभट्रजम्मा * ॥ तनोति तकानधिगत्य सवीन् श्रीषद्मनाभाडिदुषो विनोदम् ॥ ३ ॥

Cp. Burnell's Tanj. MSS., II., p. 119.

Nearly the whole verso of fol. 8, from इदानों इयाम o to the end, is in the wrong place there, धर्म(इत्या)दियाकात्रिव्याग्नि: etc., belonging together.

The text of the inserted page would be in the right place fol. 11b, l. 5-12a, l. 5.

Fol. 78a, the Rainakoshakara is quoted : तत्वनिर्धीनीषु(sic!)विजिगोषुकपा कापित पतुर्थी पादवि-तग्डात्मिकास्तीति रामकोषकारस्तन्न.

See Weber's Catalogue, p. 203, no. 680; Hall's Index, p. 23, no. xii.; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. viii., p. 204, no. 2757. [H. T. COLEBROOKE.]

1860.

1369a. Foll. 37; size 9½ in. by 4¼ in.; 13-16 linos in a page.

Tarkabhāshāprakāša, a second copy. After fol. 29 one leaf is wanting (fol. 69, l. 2-fol. 72, l. 4 of the first copy). [H. T. COLEBROOKE.]

1861.

1538. Foll. 150; size 10⁴ in. by 3⁴ in.; ten lines in a page.

(Tarkabhāshā-)Bhāvarthadīpikā, a commentary on the Tarkabhāshā, by Gaurikānta Sārva-

This is the reading of the second copy, the preent copy being corrupt in the second pāda. bhauma Bhattācārya, who wrote also the Sadyuktimuktāvalī, quoted fol. 69b. This (the Bhāvārthadīpikā) is anterior to Mādhava Deca's commentary .. and subsequent to Gocardhana's .." (Colebrooke on the title-page). The Tarkabhāshāprakāśa is quoted e.g. on the first page. The brief marginal notes marking the topics, as they are treated in the text, are in Colebrooke's handwriting. Fol. 124b, he points out a quotation of Balabhadra (fol. 11b Balābhadra). Cp. Burnell's Tanj. MSS., II., p. 118.

It begins: ज्रीगखेशाय नम: ॥ श्रीसरखत्ये नम: » ज्रीमहालह्म्यी नम: ॥ श्रीगुरुषरखाश्यां नम: ॥ श्री: ।

> ची तत्सदेभिः प्रतिपादिताय नित्याखिलेष्याकृतिथीयुताय । लीलापनइयामकलेषराय नमो ऽस्तु तस्मै जगदीघराय ॥ १ ॥ उज्ज्वला तर्कभाषाया इयं भाषार्थद[ः]पिका । भट्ठाचार्येख धीरेख गौरीकान्तेन तन्यते ॥ २ ॥ मातभारति हे <u>जिरोमणि</u>षचोव्यास्यानसत्वी झलैः साहंकारतयैव केशवकृतिव्यास्यामु किं लज्ज्ञसे । कपूरप्रचुरोल्लसत्वरिरयुकासूलजो वाधरे [॥ ३ ॥ ? रागो यावकजो ध्यया यदि तदा का नाम झोभाष्यतिः

इह स्रत्नु प्रश्चावनो ग्रन्थाभिधेयप्रयोजनसंबन्धान्ध्रतीत्वेय त्रदथ्ययनादी प्रयक्षेत्रो ॥ तदुक्तम् ।

सिहार्थं सिहसंबन्धं छोतुं छोता प्रवर्त्तते । यन्यादी तेन कत्तैव्यः संबन्ध(:)सप्रयोजन इति ।

भ्वतः प्रारिष्धितस्वयःम्ये प्रेश्चावत्ययृत्तये प्रयोजनाभिधेयमंब-न्यान्द्र्ज्ञेयन् ज्ञिष्पायधानाय तकभाषाप्रकाज्ञ(कारः)प्रतिज्ञा-नीते॥ वाऌो ऽपीति॥ ०

Fol. 65b ends the pramana-, fol. 122a, the prameya-section.

The final couplets are nearly the same as in the Tarkabhāshāsāramaājarī :

हे घीरास्तकेभामायां न कच्चैव्यावधीरणा । आस्त्रार्थः सर्वे श्वास्यां मूत्रवडिद्यते यतः ॥ ९ ॥ नावछेया (? नावे०) तर्कभाषा बारुकैर्ट्य्यत इति । वानरैर्ऌियितो प्येयो (sic) नागाधः किं महोदधिः ॥ २ ॥ स्रन्येपार्मां पं संविल्लोका थिवृत्तीः सम्यग्विभाव्याकरं मात्सर्यं मनसो विहाय कल्ठयम्प्याक्यां मदीयामपि । भावार्थे प्रतिसंदधाति द्वदये को ऽपीह धीरो यदि स्यादेवाच तदा विनिर्मितिविधी ग्राय्यो ममायं ग्रमः॥३॥ पिपाठयिपतां चालानां शिष्याणामिह काम्यया । गीरीकानोन धीरेण कृता भावार्थदीपिका ॥ ४ ॥

See Hall's Index, p. 23, no. xiii.; Burnell's Tanj. MSS., II., p. 118. [H. T. COLREBOOKE.]

1862.

471. Foll. 81 (195-275); size 9½ in. by 4 in.; generally thirteen lines in a page.

Tarkabhāshāsāramañjarī, also called Tarkaprakāša, a commentary on the Tarkabhāshā, " by Mādhava Deva, of Kāši, son of Lakshmaņa Deva, and grandson of Mādhava Deva, of Dhārāsūra, a town on the banks of the Godā. He is the author of the Nyāyasāra" (Colebrooke, on the tule-page; see the final couplets of the Nyāyasāra). It begins:

> नत्वा विश्वेश्वरं देवं गुरुं झीलस्मग्राभिभम् । गूढायास्तर्कभाषाया भावो यास्यायते मया ॥ १ ॥ ये मूका वधिरा विमूदमतयः सख्तास्त्रविव्वेषिणो मर्च्यास्ते गुरुवयेधुर्यपदवी नीता यदाराधनैः । तं सानम्दवने वसलमनिशं विश्वेश्वरं सादरं पार्थत्या सहितं स्मरामि सततं विद्यीपविख्तित्रये ॥ २ ॥ यद्दीधितिप्रभृतिषु प्रतिषत्रुमिष्ठं तस्यापि वसुन इहावसरो न दूरम् । यत्तर्कककेशपरप्रमृतोरुशक्रि-वीगेव कर्ज्रमपदे ऽपि पदं प्रगल्भम् ॥

प्रेश्वावत्ववृत्तये स्वयन्यस्य प्रयोजनमाह । वालो ऽपि । केविन्नु (the following quotation is from Gaurikäula's Bhavarthadipika) प्रेश्वावत्ववृत्तये स्वयन्यप्रयोजनाभिधेय-संबन्धान्द्रज्ञैयन् शिष्यात्रधानाय प्रतिज्ञानोते वालो अ्योति । तत्र । प्रयोजनज्ञानेनैव प्रेश्चात्व्ययुत्तिसिद्धेः ।

Mādhava Deva often refers to his Nyāyasāra for a fuller exposition of his views (विस्तरस्तु न्यायसारे द्रष्टया: fol. 50a). He often rejects (laurikanta's explanations, generally introducing them by **nitlaing**. Other authorities, he quotes, are: Govardhana, Rudra Bhattācārya, Mūrāri Miśrāh, Bhatta, the Cintāmaņi or Maņi, the Dūdhili, the Līlāvatīprakāšalīdhili. The quotations are for the most part pointed out by marginal notes in Colebrooke's handwriting.

The pramāņa-section ends fol. 43b, the prameya-section fol. 77a.

The final couplets arc nearly the same as in the Bhāvārthadāpikā:

हे थीरास्तर्वभाषाया न वर्त्तव्यावधीरणा । शास्त्रार्थः सर्वे श्यास्यां विगृढः प्रवटीकृतः ॥ १ ॥ बालकैः पद्धते यस्मालागाधेति न संभावि । वानरैहेकितो ज्पेव नागाधः विं महोद्धिः ॥ २ ॥ चन्वेषामपि संधिलोका पितृती: सम्यग्विभाष्याकरं ज्ञासंघें मनसा विधाय (sic!) जलयन्याख्यां महीयामपि। भावार्थं प्रतिसंदशति हृदये को अपीह भीरो यदि स्यादेवाच (तदा) विनिर्मितिविधी द्याध्यो ममायं अमः Ln ą n विह्नदबाननाक्षेन विष्ठन्नवैयिनाक्षिनी (?) । यशो (corrupt)* मुखदापि भविषति ॥ श्रीमन्माधवदेव इत्यभिहितो न्यायासुधे: पारगः सिळणान् खसुतादविप्रियकरः सडमेवयाग्रणीः । ज्यनेकाज्ञीपस्डितमग्डलीषु विलसम्महाक्मयुन्दः सदा तस्यार्थ भुषि राजते झतितरां तर्कप्रकाशः सदा [गोदातीरस्य:] ॥

Date of this copy: संवत् 9tot समैष्यावस्तवि 99. See Weber's Catalogue, p. 203, no. 681; Hall's Index, p. 23, no. xv.

[II. T. COLEBROOKE.]

1863.

614b. Foll. 42 (56-97, orig. tt-972); size 9⁴/₄ in. by 4 in.; ninc lines in a page.

Nyāyasaņgraha, a commentary on the Tarkabhashā, by Rāmalinga, son of Rukmāngada, incomplete. It begins with the Prameyapariccheda, the whole Pramāņa-section being lost.

* Perhaps यज्ञोदा विद्वां तेषां.

The manuscript begins : सूत्रक्रमानुसारेण प्रमेया-म्युच्यने ॥ अपवर्गार्थ इयं यत् तत्प्रमेयम् ॥ तभ्र डादश्या ॥ आत्म १

lt ends:

त्रोमद्रायवसाधुयाक्यरचितं चातुर्येभावस्फुरं भावाभावपदार्थवोधकपदैः सत्तकवृन्देयुंतम् । बालाज्ञानतमोभिदं स्वविषये निमैत्सराखां सताम् ज्ञानन्देकरसं च संग्रहमिमं पय्यन्तु सत्ताकिकाः ॥ ९ ॥ रुक्ताङ्गदात्मज्ञेनेव <u>रामलिङ्कोन</u> थीमता । भवानोज्ञाङ्करप्रोत्ये कृतो ञ्यं न्यायसंग्रहः ॥ २ ॥ [II. T. Coleberookke.]

c. Nyāyasāra and Nyāyatattvāloka.

1864.

1517b. Foll. 9½ (19-28); size 10¼ in. by
t: in.; fifteen lines in a page; Jaina character. Nyāyasāra, a short logical treatise by Bhā-sarrajūa, in three paricchedas.

Compare Rajendralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. ii., p. 139, no. 727.

The first pariceheda, treating on the Pratuaksha-pramāņa, begins:

> प्रयम्य शम्भुं जगतः पतिं वरं समस्ततस्वार्थपिदं स्तभायतः । शिणुप्रवोधाय मयाभिधास्यते प्रमायत्नद्वेदत्तदन्यलक्ष्ययम् ॥ ९ ॥

सम्यगनुभवसाधनं प्रमागं ॥ सम्यग्ग्रहणं संझयविषयैयापो-हार्थम् ॥ तत्रानवधारग्रज्ञानं संझयः । स च समानधर्म्मानेकध-म्मैचिप्रतिषच्युपल्ज्ञानुपल्ज्ञ्यिकारग्रभेदात्पच्धा भिद्यते तद्यया। समानधर्म्मात् किमयं स्थानुः स्यात्युरूपो वेति १ । जनेकधर्मा-टाकाझयिज्ञेपगुग्रात्वालिमयं इच्टो नित्यः स्यादनित्यो वेति २ ।

The second, or Anumana-pariccheda, begins, (c). 20a :

सम्यगविनाभावेन परोछानुभवसाधनमनुमानम् । खभावतः माध्येन माधनस्य व्याप्रिरपिनाभावः । स द्वि(घि)धः । खन्वय-व्यतिरेकभेदात्। साध्यसामान्येन साधनसामान्यस्य व्याप्निरन्वयः॥ साधनसामान्याभावेन साध्यसामान्याभावस्य व्याप्निव्यतिरेकः ॥ The third, or *Agama-parischeda*, begins, fol. 256:

खयावसितमनुमानमागमस्येदानी रुधणमुच्यते । समययलेन सम्यक्यरोखानुभ(ष)साधनमागमः स द्विविधः दूष्टादृष्टार्थभेदात । तत्र दूष्टानां वाक्यानां प्रायेख प्रवृश्चिष्ठामर्थ्यात्यामार्ख्यं गम्यते । खदूष्टानां पुनराप्तोक्तवेनिति ।

Colophon: इति परमाचार्यतास्त्रिकभौमस्रीभासर्वक्रप्र-खोते न्यायसारप्रकरखे तृतीय खागमपरिच्छेद: समाप्त:। समाप्तं चेदं न्यायसारास्यं तश्चेप्रकरखम् ॥

Date and subscription of the writer : संयत १६७० वर्षे मगसिर चदि १ दिने। पंडितोन्न (sic!) पुरुषतिल कनुनीना (sic!) शिष्पाणां विद्याकी त्रित्लेखि । श्रीशियपुर्या ॥ [II. 7'. COLEBROOKE.]

1865.

2398. Foll. 65; size $7\frac{1}{2}$ -8 in. by $3\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ in.; foll. 1-27 cleven to twelve lines, foll. 28 65 thirteen to fifteen lines in a page.

Nyäyasāravicāra, a commentary on Bhusarvajāu's Nyāyasāra.

According to Hall's Index, p. 26, no. xxvi., the author is "Bha!!a Rāghava, son of Sāraāga, and pupil of Mahādera Sarvajāa Vādāndra," who composed it "in the Šaka year 1174, or A.D. 1252, entitled Paridhāvin." These dates do not appear in this copy, as the third, or Agamapariccheda, with the colophon, is wanting here.

The commentary begins :

महादेषमहं वन्दे गुरुं सर्वज्ञमादरात् । ग्रन्थग्रन्थिषु ज्ञीथिल्पे ज्ञक्तिर्यस्माटभून्मम् ॥

च्चच ग्रन्थारम्भे चभिमतग्रन्थपरिसमाप्यर्थं जिष्टाचारपरं पराप्राप्राभिमतदेवतानमस्तारकरणपूर्वेकं यन्थप्रतिपार्धं प्रति-ज्ञानीते ।

The second pariccheda begins:

नमानि झङ्क्षसंकाझं झङ्करं करुराकरम् । लोकनाषमुमाकानां पचवक्तं जिलांचनम् ॥

स्रथावसरतो ऽनुमानलखर्णं परोध्यते । सम्यगित्यादिना ।

It ends:

इति चाख्यातमस्माभिग्रेन्यविस्तरभौरुभिः । चनुमानमकृत्वेव यत्सस्डनविसस्डनम् ॥

After fol. 61 two leaves are wanting, the right part of fol. 61 is torn off.

[GAIKAWAR.]

1866.

213a. Foll. 49; size $10\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; 18-22 lines in a page; written in the Jaina character.

Nyāyatātparyadīpikā, a commentary on Bhāsarcajān's Nyāyasāra, by Jayusimha Suri, a Jaina, pupil of Mahendra Sūri, who belonged to the family of Krishņarski.

The commentary begins:

च्चहें॥ सच्चं (?) यस्य वदत्वनच्चविषयं चित्तारतम्यानुभा (?) प्रत्यात्म प्रतिभासभासुरतनुनिंहोंपितोत्कर्षिणी (sic !)। ब्राणग्रामणिनो यथा विषयिणो मन्धादिसंपेदनं

तं निः खेयससंपदेकसर नं देवं निनं तोष्ठुमः ॥ १ ॥ न्यायग्रन्थिसहस्र (sic!) दुर्यहमिनं श्रोन्यायसारं स्पुटा-शेषोन्नेसविशेपतो यदपि न चंक्तुं खनः कच्छन । यद्वापांसनुधी: (sic!) प्रयुद्धिययये किंजित्तधाणुखनेर् वाग्देवो मुगुरुप्रसादविशदो व्यास्थातुनिच्छान्यहन् ॥ २ ॥ यद्यपत्र पवित्रमूचपटिताष्टीकाः पटूप्मच्छिदो दीव्यन्यच्छपटीनिभाः प्रकरखे श्रीन्यायसाराइये । तत्तस्थायपदार्थसार्थेघटयत्यादस्वरांशस्प्रदा

सेयं जाझहरी तथापि भविता म्हाक्यकन्या नृणाम्॥ ३॥ ज्ञास्त्रारम्भे दुरपोहग्रतूहव्यृहव्यपोहेन प्रथिकीपितन्यायसा-राख्यतक्कैप्रकरणपारीणताये ज्ञिष्टाचारसमाचरणाय च समुचिते-ष्टदेवतानमस्कारसारं प्रेखावत् प्रयृत्तिनिमित्तसंबन्धप्रयोजनानवद्यं ज्ञास्त्रप्रतिपाद्यं ज्ञास्त्रकारचक्रचक्रवर्त्ती(sic!) ज्ञीभासद्वेद्याचार्यः प्रथमपग्चेन प्रतिज्ञानीते ॥ प्रथम्य ज्ञाम्तुं ⁰

The second pariceheda begins, fol. 11a : प्रथमपरिचेदे सभेदं प्रत्यर्धं रुष्ट्रयित्वा तत्पृष्टभावित्वादि-दानीमनुमानं रुष्ट्ययति ॥

The third parischeda begins, fol. 34b:

हितीयीकपरिच्छेदे सभेदमनुमानं प्रपद्ध संप्रत्यागमरुष्यर्थं सूचपति ॥ Colophon :

श्रीकृष्णर्पिमहे**खग**ळनुकुटश्रीमम्महेम्ट्रप्रभोः

शिष्यः ज्ञीजयसिंहसूरिरसिलग्रामाखिकयामणीः । रुतां निर्मितवान्यरोपकृतये ज्ञीन्यायसाराज्रितां शिष्टांची विवृत्तिं कृपापरचत्तेः सेपाच शोध्या युधैः*॥१॥

टौकेपं न्यायसारस्य न्यायतात्पर्येहीपिका । मनीपिखां मन:सौंधे सर्वेदापि प्रकाशताम् * ॥ २ ॥

This commentary is not mentioned in Hall's Index. [H. T. COLEBROOKE.]

1867.

2412. Foll. 127 (3-129); size $7\frac{1}{2}-8\frac{1}{3}$ in. by $3\frac{1}{4}-3\frac{3}{3}$ in.; ten lines in a page; written in the Jaina character.

Nyāyatātparyadīpikā, a second copy.

In the beginning one or two leaves (about 16-20 lines) are wanting, foll. 1 and 68 are heavily injured.

The copy begins : . . ज्ञनकत्वे शास्त्रारम्भ श्व तज्जनकत्वे • (see the first copy, fol. 2a, l. 2).

Date and subscription of the writer : करख-तमचरार्थ खंतुमहैंति संत: ॥ ग्रंथाय ३०३५ ॥ संवत् १५५९ वर्षे प्रथमवैज्ञापवदि ३ जुक्रे ... ज्वीपतिनालेख्यर्य ग्रंथज्ञिरं नंदतु ॥ लेखकपाठकयो: जुभं भूयात् ॥

[GAIKAWAR.]

1868.

205. Foll. 181; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; somowhat old Bengali handwriting; ton lines in a page.

Nyäyataltväloka, a treatise in two chapters, by Vācaspali Miśra.

lt begins:

इतिपत्रजेवनेचं रमाकलत्रं चिक्नूलिनो मित्रं । ज्ञाभिनवनीरदगात्रं इातज्ञाः प्रखमामि देवकोपुत्रं ॥

* The second copy has स्पष्टाचा . . कृपापरवज्ञी: ज्ञीमा विज्ञोध्या बुधे:, and in the second couplet प्रकाडयतनि

PHILOSOPHY.

स्फुरडिष्ठुझेलारुचिरतरसहेदवपुषा समाग्नेचो रुझ्या नवजरुभरइयामरुतनुः । मन प्रारअे अस्मित्तसिरुभवद्रुखादिपुरुषः भूषातु प्रसूई सकरुसहकृत्वा मधुरिपुः ॥ यथापि पटीयसी जयति सा चतुर्यन्यिका तथा पदपि भास्तरो पदपि तस्वयोधो ऽधिकः । तथाप्यतितनीयसि स्पुटपदार्थसास्त्रोदये मनाभिनयभाषिते भूधजनाः प्रदर्ध्व मनः ॥

Ch. II. begins, fol. 92b: चाच प्रचमाध्याये यावदु-हिप्टलक्षरावयीन्नाविदानीं शिष्याकांछाक्रमेरा परीखापवीरभ्यते।

lt ends:

उपदेशातिदेशाभ्यां पदार्थासु चतुर्देश । परीक्षिता इच्छाध्याये प्रमेयच्छरुभेदिनः ॥

इति महामहोपाध्यायच्चीवाचस्पतिमिञ्चविरचितन्पायतच्चाऌोके
 द्वितीयोध्यायः ॥

()n fol. 1a the treatise is wrongly called नायतसावलोक। [II. T. COLEBROOKE.]

4. TATTVACINTĀMAŅI AND COMMENTARIES.

a. The mūla.

1869.

2774. Foll. 407; size 113 in. by 4 in.; 10-12 lines in a page.

Tuttvacintāmaņi, a renowned logical treatise, by Gangeśa or Gangeśvara, a complete copy. Sco Hall's Index, p. 28, no. xxxii.

J'he last colophon is: इति महामहोपाध्याय-श्रीमतङ्ग्रेचारविरचिते चिन्तामणी झब्दविवेकसुर्यः परिक्वेदः ममाप्त: ॥

The copy is written in three parts, the Anumana- and Upamana-khanda forming one sugether.

a) 'l'he Pratyakshakhanda. Foll. 93. गुगातीतो ड्योशस्तिगुग्रसण्वस्वच्चरम्यस् चिनूस्तिये: संगस्थितिविरूयकम्मीणि तनुते । कृषापाराचार: परमगतिरेकस्तिजगता नमस्तमे कस्मेषिद्धितनहिन्ने पुरभिदे ॥ १ ॥ खन्वीखानयमाकल्ख्य गुरूभिज्ञीत्वा गुरुणां मतं चिमादिव्यविलोचने च तयोः सारं यिलोक्मासिलम्। तन्ते दोपगलेन दुगैमतमे सिद्धानदीचागुरूर् गुक्तेज्ञसत्तनुते मितेन वचसा ज्ञीतस्वाचिनामणिम् ॥ २ ॥ यतो मलेः परिक्रामस्डनक्रिया

प्रवाहवावगडतमस्तिरस्क्रिया।

विपछ्पछे न विचारचातुरी

न च सतिद्वानायचोदरिद्रता ॥ ३ ॥

इंह सलु सकऌशिष्टिकवाच्यतयाभिनतकर्मारम्भसमये तन्त-भात्रिकामा मङ्गलमाचरन्ति ।

See Aufrecht's Catalogue, p. 240b, no. 584; Rājendralāla Mitre's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 166, no. 1193; Burnell's Tanjore MSS., II., p. 113.

b) The Anumanakhanda. Foll. 132 (94-225b). See Aufrecht's Catalogue, p. 240b, nos. 585 and 586.

It begins: प्रत्यद्योपत्रीवक्तलात्रत्यद्याननरं वहुवादि-सस्ततत्वादुपमा(नात् प्रागनुमा)नं निरूपते । तत्र व्याप्ति-विशिष्टपद्यधर्मताज्ञानजन्मं ज्ञानमनुमितिः ।

The Anumänakhanda is divided into two parts, the first of which, treating of anumäna in general, was printed at Calcutta, stan 1905.* The second part is a metaphysical treatise on God an: 1 Soul; it begins (fol. 1686): स्वतनुमाने निर्दापते तल्मा-जानीवर्मोतृपुरुषधोरेषा(sic!) विद्वि: 1 Tt ends: तदस्यापर्यनस्य परमपुरुषार्थस्य जुनिविद्व कारणमनुमानं विविक्तमिति 1 For this second part, see also Rājondralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vi., p. 195, no. 2129.

c) The Upamanakhanda. Foll. 225-237.

It begins: अयोपमानं निरूपते। तत्र सादृइग-प्रमाकरणमुपमानमिति केचित्सादृइयं च पटाचामारम्

Edited by Jib. Vidyāsāgura, Calcutta, 1872. Colophon of the copyist:

> चन्नूप्टदोषाम्मतिविभ्रमाच यद्वत्र हीनं लिसितं मयात्र । तम्मात्रीयात्वा परिशोधनीयं कोपं न जुर्थात्वलु लेसकस्य ॥

* The edition of 1872 A.D. could not be used.

d) The Sublakhanda. Foll. 170 (238-407). It bogins : आय झब्दो निरूप्तते प्रयोगहेतुभूताये-तत्वज्ञानजन्य: शन्द: प्रमार्थ ननु शब्दो न प्रमाणम्

Date of the copy: संवत् १६०३ वर्षे झाके १३६९ ज्ञावखवदि १३ शनी ...

The Tattvacintāmaņi is now being printed in the Bibliotheca Indica.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1870.

424. Foll. 274; size 11²/₈ in. by 4³/₈ in.; 9-12 lincs in a page.

Tattvacintāmaņi, a second copy, written in four parts.

a) The Pratyakshakhanda. Foll. 79.

- b) The Anumanakhanda. Foll. 87 (80-166). There are some leaves wanting between foll. 84 and 85 (4 and 9 of the original numbering). The first portion ends fol. 1276. Date of the copy : संबद्ध १९४६.
- c) Upamänakhanda. Foll. 9 (9a is blank). Dato: संवत् १८५६ मिति फाल्गुखवदी तृतीया युनी तियी वारष्थवारके लिखा ॥

d) Šabdakhanda. Foll. 99 (176-274). There are omissions between foll. 253 and 254 (78 and 81 in the original numbering), and between 265 and 266 (92 and 99 in the original numbering).

Date: संवत् १८५६ समये माघसुदी १२ वारवीहफे ॥ [H. T. Colebbrooke.]

1871.

794. Foll. 94; size 10½ in. by 3½ in.; foll. 1-69 seven to twelve lines, foll. 70-94 thirteen to sixteen lines in a page.

Tattracintāmaņi, the Anvmāna-pariceheda. Colophon, giving date of copy:

शके 990098(sic!) चनंद नाम संवत् आवरा जुझपचे चीर्शिन्धा इंदुवारे न्यायप्रकरराजिमानसियंथ समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1872.

2916. Foll. 51 (originally 9-44); size 17¹/₈ in. by 3 in.; five, sometimes six lines in a page; fair writing, in the Bengali character, of the 18th century.

(Tativacintāmaņi), a large piece of the Anumānakhaņda. Some leaves are lost (३, ३७-३९). The last words are: रानसूयसतृैतागमेन चोधकेनेति ॥ [Dr. J. R. BALLANTYNE]

1873.

1826. Foll. 14; size $11\frac{7}{8}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; seven lines in a page.

(Tattvacintāmaņi), the beginning of the Anumānukhaņdu. The last words are : उपाधिरित जेव । जजु तथा । तथापि पश्चनाति .. (see p. 14, l. 20 of the edition). [J. TAYLOB.]

1874.

1894b. Foll. 2; size 12 in. by 3² in.; seven lines in a page.

(Tattvacintāmaņi), two single leaves, belonging to the Anumānakhaņļa, in the same handwriting as the preceding fragmont.

The first begins : चाप्त्यननर पद्यधर्मता निरूपते (see the edition, p. 24).

The second leaf begins : तचानुमानं परार्थ न्याय-साध्यमिति (see the edition, p. 54).

[J. TAYLOR.]

1875.

2203a. Foll. 24; size about 11¹/₄ in. by 3¹/₂ in.; eight lines in a page; good old writing, of the 16th century.

(Tattracintāmaņi?)*, a portion treating of jāti, and beginning with Nyāyasūtra I., 2, 59, incomplete at the end.

* It is certainly not Tattrucintāmaņi.

It begins : खय जाति: । तथ सानान्यलख्यसूत्रं साथ-म्येवैधम्योभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिरिति । तदयुक्तं । सतुत्ररप्रवरख-सनातीतकालोड्रावनाभ्यामित्यतिच्यान्नेरुत्कवेसनाछ (?!.०मैनासड) च्यान्नेखालख्यां उपलख्यणगवपरमिति नन्वानाः आव्यवार्त्ति-करीका (!.०टीका) ताभ्ययेपरिजुडिकाराः सवे स्व सवीखपि जातिषु सनझन्दं प्रयुंजानस्य सूत्रकारस्य तद्ये स्वानुवृत्तत्वाङ्गछ-यत्नेन विषछित इति च्याचछते ।

lt ends: तथा चनित्रः शन्दः शन्द इत्युक्ते नित्यत्वं कार्यनकार्य वा। कार्यनपि शन्देन सहोत्पा . . . , end of fol. 240. [GAIKAWAR.]

1876.

2203b. Foll. 8 (25-32); size 111 in. by \mathfrak{R} in.; eight lines in a page; the same hand-writing as in no. 1875 (2203a).

(Taltvacintāmaņi), the beginning of the Šublakhaņda, in mere fragments. It is foll. 1-3, 8-11 and 17 of the original paging.

The pencil-note on the first leaf "Siromani, a logical treatise" is a mistake.

[GATKAWAR.]

h. The Tattvacintāmaņidādhiti, by Širomaņi, and Commentaries.

1877.

963b. Foll. 80 (86-115, original numbering (-39); size 9¹/₄ in. by 3¹/₅ in.; twelve lines in a page.

Pratyakshamaņidīdhiti, the first section of the Tativacintāmaņidīdhiti, a commentary on (Inngeśa's Cintāmaņi, by (Raghunātha) Širomaņi Ishaļļācārya. Seo Hall's Index, p. 31, no. xl.; Burnell's Tanjoro MSS., II., p. 115.

The first leaf is wanting, the second begins: याब(?) संशयस्य तु न प्रतिवन्धकत्वमिति भाष:। तत्रिश्चय इति ?

Date of the copy: संवत् १८५५।

[H. T. COLEBROOKE.]

1878.

1083. Foll. 140; size 13 in. by 31 in.; seven lines in a page; good writing of 1681 A.D.

Anumānamaņidīdhiti, the second section of the Dīdhiti. It was published at Calcutta संवन् 1905.

It begins:

सों नम: सर्वभूतानि विष्ठम्य परितिष्ठते । स्नसंडानंदचोधाय पूर्णीय परमात्मने ॥ ९ ॥ स्रध्ययनभावनाभ्यां सार्र निर्णीय निसिल्हतंत्राणां । दौधितिमधिर्पितामणि तनुते तार्क्तिकझिरोमणिः स्रीमान् ॥ २ ॥

परजुष्टनयात्तिवर्तनाना मननास्ताद्यरसा विष्णुद्ववोधैः । रघुनायक्षघेरपेतदोषा कृतिरेपा विदुषां तनोतु मोदं ॥ ३ ॥ ९ ५ ॥

पूर्वीपरग्रंचैकवाक्यताप्रतिपन्नये शिष्याखामवधानाय च संगतिं प्रदर्श्वयमनुनाननिरूपर्य प्रतिजानीते । प्रत्यखवित्यादि (from the first word प्रत्यक्षोपजीवकत्यात् of the Anumänakhanda of the Cintāmaņi).

The last words are: जजन्मलं नोपाधिरित्वपै: (see the printed text, p. 162, l. 4 of the last section beginning with ईपारवादे, the rest is wanting).

Then follows a *śloka* giving the date of the MS.:

शके रामाध चुनिंदी पछे वाप्पसितेतरे । अतुर्थ्या पुस्तकमिदं लिसितं चक्रपाणिना ॥

[**H. T**. COLEBROOKE.]

1879.

273. Foll. 99; size 111 in. by 4³/₄ in., 11 to 12 lines in a page.

Anumānadīdhiti, a second copy, ending with the same words as the first one.

[II. T COLEBROOKE.] 1 L 2

1880.

Anumanamanididhiti, a third copy. It gives the whole last part of the commentary, as it is printed in the Calcutta edition, ending with इत्यच तात्मव्यीमिति, but without the final couplets (चितुया ⁰).

The final colophon is given at the end of the whole: इति जीमन्महानहोपाध्यायज्ञीरपुनायभट्टा-चायेशिरोनविज्जृतानुनानमणिदीधिति: संपूर्णेतानयासीत् ॥ but the date is given before the last section (ईम्रारपादे •): संघत् समयनानफाल्गुणज्जृष्णपद्यपंचमी वृहस्-पति: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1881.

2919. Foll. 110 (original numbering q-qo, eq-qeo); size 16 in. by 3½ in.; generally six lines in a page; good old writing, in Bengali charactor.

(Anumānamaņidīdhiti), a fourth copy, incomplete at the end, there are also some leaves missing after fol. 10.

[DR. J. R. BALLANTYNE.]

1882.

1902. Foll. 71; size 12 in. by 3³/₄ in.; soven lines in a page.

(Anumānamaņidīdhiti), two fragments.

The first fragment contains pp. 1-64 of the printed text, the last words are: खव्याप्यवृत्तीनां व्यायकावनुपपाद्दीय .. (see p. 65, l. 1, of the printed text.)

The second fragment begins (fol. 64a): चनु-गितिरुद्ययेककायोनुकू स्तवमंगत्या o and ends: सिद्धसाध-नमयोनगरविधया दूपयमित्याहु: ॥ इति पछतास o ॥ See the same section on pp. 87-94 of the printed text. [J. TAYLOR.]

1883.

2922. Foll. 20; size 5¹/₂ in. by 3 in.; 6-8 lines in a page; an old manuscript, in the Bongalī character.

Anumānamaņidīdhiti, incomplete, without the beginning and the end.

The original numbering of the leaves is ६, ୬, ૧૦-૧૯, २२, २०, २४-२९. The first leaf begins (scarcely legible): ... चानुगताबारासंस्थाज्ञीन ... सासम्बेदनसम्पिद्तिप्रानास्ये, see p. 8, 1.5, of the edition. [De. J. R. Ballantyne.]

1884.

1892. Foll. 3; size 12 in. by 3[‡] in.; eight lines in a page.

(Anumānamaņidīdhiti), a small fragment beginning with: उचित्रानुपूर्विक्रप्रतिज्ञादिपचकसनुदायलं म्यायलन् (see the printed text, p. 118), and ending with : तावडोधनिवची यावसंज्ञयनिवज्ञैक . . . (see the edition, p. 122, l. 1). [J. TAYLOR.]

1885.

23. Foll. 303; size 14 in. by 5‡ in.; nine lines in a page.

(Pratyakshakhaņda)gādādharī, a commentary on the Pratyakshakhaņda of the Dīdhiti, by Gadādhara. Soc Hall's Index, p. 31, no. xli.; Rājendralāla Mitra's Noticos of Skr. MSS., vol. iii., p. 29, no. 1053; vol. vii., p. 241, no. 2486. The full namo of this commentary seems to be Tattvacintāmaņi-dīdhiti-tippaņī or -prakāšikā.

It begins:

नत्वा नन्दतनूजनुन्दरपदं स्मृत्वा गुरोरादराद् डवींमस्डलनस्डनायित(?)यज्ञोराज्ञेरज्ञेपा गिरः* । संधिन्नोज्ञ्यतिदछदीधितिकृतः प्रत्यखायिन्तामयि-ष्यास्थां ष्याकुरुते गदाधरमुधीमोदाय विद्यावताम्॥१॥

* R. M.'s first copy has • मस्डलायित •, the second copy • मसडनायितलसत्की हेविंदित्वा गिरं। गुरुकोर्तनरूपं मङ्ग्रलं कुवाँण रद सकीयग्रन्थे प्रेखापता-युच्चपं तद्रल्यं दश्रैयति गिरनिति॰ [A. C. BURNELL.]

1886.

294. Foll. 289; size 10 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; foll. 1-21 and 48-289 nine lines, foll. 22-47 ten to twolve lines in a page.

(fratyakshakhandagādādharī), a second copy.

Dato: संवत् १८२९ मोति वैसायवदी चतुरदसीवार मराचरके... [H. T. Collebbooke.]

1887, 1888.

445 and 456. Foll. 307 and 239 resp.; size 91 in. by 4 in.; elevon lines in a page.

(Anumānakhaņdadīdhitiļippaņī), Gadādhara's commontary on the Anumānakhaņda of the Dādhiti, an incomplete copy, commenting on pp. 1-87 of the printed Anumānadīdhiti. See Weber's Catalogue(Borlin, 1853), p. 199, no. 660; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. ii., nos. 1006-1012; Burnell's Tanjore MSS., 11. p. 116.

Vol. I., originally paged 9-38t, foll. e.-939 arc lost.

The commentary begins:

स्रभिवन्द्य मुहुः समादरात्पदपायोजयुगं पुरडिवः । विवृण्णोति गदाधरः सुधीरतिदुर्वोधगिरः झिरोमणेः ॥ १ ॥

ग्नारिष्धितसमान्निपरिपन्थिप्रत्यूहष्पूहविध्वंसपटीयसी परमे-चरप्रखतिमादी निवधाति चोमिति ०

Fol. 126a ends the Vyāptipūrvapaksha (Calc. ...d. of the Anumānadīdhiti, p. 22).

Vol. II., originally paged ३३९-५८, begins : विरहो देशालर .

Fol. 42a ends the Tarkațippaņi (Anu. Di., p. 52), foll. 62b ends the Vyāptyanugama (Anu. Di., p. 56), fol. 126a ends the Sāmānyalakshanagrantha (Anu. Di., p. 64), on the last page ends the Upādhivādarahasya.

[II. T. COLEBROOKE.] | a page.

1889.

1885. Foll, 472; size 111 in. by 51 in.

Anumānakhaņļadīdhitiļippaņī, in oleven parts, incomplete.

The single fragments are bound in a very confused order.

1) Foll. 108-150 (9-33); 13-19 lines in a page.

This part has the subscription : ity Anumilisamvādah. It comments on pp. 2-8 of the printed Anumānadīdhiti.

It begins: तत्रेत्याहेत्यंतनेको यन्यः ॥ तत्र । प्रति-ज्ञायाम् ।

2) Foll. 252-281 (9-22); 8-21 lines in a page.

The commentary on pp. 8-12 of the printed Anumānadādhiti, without any colophon, the whole being a fragment. Compare Rāj. Mitra's Notices, vol. ii., no. 1007.

It bogins: सवैभिदम्॥ खनुमानप्रामास्यव्यवस्थापकयु-क्रिप्रदर्शनम् ।

It ends : साम्याभावनिरूपितन्त्रस्य क्वभिदपि साजाले . . गिमितो. 262a ends the Simhavysighralakshauss, see fol. 26a in no. 1890 (597a).

3) Foll. 282-341 (9-4,0); 17 to 18 lines in a page.

The Upādhivādarahasya (soo pp. 64-87 of the printed Anumānadīdhiti).

It begins: उपाधिझानाव्यभिचारझाने.

4) Foll. 42-107 (9-54); foll 42-97 ten to twelve lines, foll. 98-107 sixteen to seventeen lines in a page.

The Pakshatāțippaņī (see pp. 87-94 of the printed Anumānadīdhiti). It begins : मृले व्या-गिपछधमैतयो:, compare Rāj. M.'s Notices, vol. ii., no. 1006.

5) Foll. 151–189 (9–32); 15 to 16 lines in a page.

The commentary on pp. 94-106 of the printed Anumānadādhiti.

It begins: पश्चतां निरूप्य पिशिष्ठपरानशैल्वेन .

6) Foll. 190-202 (9-92); 15 to 16 lines in a page.

The commentary on pp. 106-112 of the printed Anumanadadhiti.

It begins: उपलखणस्य परिचायकत्वेन. Those two last parts (nos. 5 and 6) are the same as the Parāmarśaţīkā in no. 1890 (597c, see p. 99&a for the beginning of this part).

7) Foll. 385-415 (9-39); 15 to 16 lines in a page.

The commentary on pp. 112-118 of the printed Anumanadidhiti, with the colophon: iti Vyatirekigranthah.

It begins : जनुमानविभागपरमूलग्रन्थे.

8) Foll. 1-41; 16 to 17 lines in a page. The Avayavalippani (see the printed Anu-

mānadīdhiti, pp. 119-127).

It begins: जनुनानं निरूप न्यायतद्वययनिरूपगं.

9) Foll. 3.42-384 (9-83); 16-18 lines in a page.

The commentary on pp. 127-136 of the printed Anuminadidhiti, without colophon. It begins: हेलाभासनिरूपये.

10) Foll. 416-472 (9-49); 16 to 17 lines in a page.

The last part of the commentary on the Anumānadādhiti, comprising pp. 140-163 of the edition. The commentary on pp. 186-140 of the edition is wanting. The beginning of this large fragment is . मान्यचरितचाप्रिज्ञाने. The Asādhāraņagrantha ends fol. 421b; the Anupasamhārigrantha begins सर्वमभिधेयाने, onds fol. 431a; the Virodhațippaņī begins साध्याभाषपद्ध साध्यपिरोfum o, ends fol. 434b; the Satpratipakshagrantha begins समानयलेमादि o, ends fol. 452a; the last part begins मुळे जीवनऌल्याज्ञान इति, ends with the subscription : इति जीगदाधरभट्टाचायेचक्रव-जिविरचितानुमानसस्टरीधितिटिप्पणी समाज्ञा ॥

11) Foll. 203-251 (9-89); 16 to 17 lines in a page.

The same part as no. 10, beginning with the same words. [J. TATLOR.]

1890.

597. Foll. 301; size 91 in. by 4 in.

(Anumānakhaņdadīdhitiļippaņī), three sections of Gadādhara's commentary on the Dīdhiti.

a) Foll. 123; ten lines in a page.

The Vyadhikaranadharmāvachinnābhāvavāda. It is the commentary on pp. 8-15 of the printed Anumānadīdhiti.

It bogins: सर्वेनिदननुमानप्रामास्यव्यवस्थापकयुक्तिप्र-दर्श्वेन व्याप्रिनिखये सतीत्यन्वयः

b) Foll. 64 (9-48); foll. 1-59 eleven lines, foll. 60-64 nine lines in a page.

The Pakshatāțippaņā. This is the section next to the Upādhivādarahasya in no. 1888 (see the printed text of the Dīdhiti, pp. 87-94).

निर्म begins: मूले च्याग्नि(प)चभमैतयो: संगत्यप्रदर्शनेन न्यूनतां परिजिहीर्षुस्तयोरेककारीत्व (? the second copy : कार्यानुकुऌत्व)रूपसंगतिं प्रदर्शयन् ०

c) Foll. 114 (44-99t); 11 to 12 lines in a page.

The Parāmaršajākā and the Vyatirekijippaņā. They treat on pp. 94–118 of the printed Anumānadādhiti.

The Parāmarśațikā begins: पछतां निरूप्य वि-शिष्टपरानशैत्वेनानुमितिहेतुता झानद्वयकारणता घादिनीमांस-कपिप्रतिपत्तिं निरस्य मणिकारेण व्यवस्थापिता तत्र संगतिं दर्शयति ।

The Vyatirekiţippaņā begins (fol. १३३०): चनु-मानविभाज्यकमूलुयन्थे केवलान्वयिपदस्य प्रसिद्धार्थपरत्वे ज्ञान-कारणतापक्षे ज्ञानस्य केवलान्वयित्वासंभवादसंगति: लिङ्ग-करणतापक्षे अपि केवलान्वयिसाध्यकहेतोरसंग्रह: ।

[II. T. COLEBBOOKE.]

1891.

1198. Foll. 122; size 12³/₈ in. by 4¹/₂ in.; 12-16 linos in a page.

(Gādādharī), three parts of Gadādhara's commentary on the Anumānadādhiti:

The Vyadhikaraņadharmāvachinnābhāvakhaņdana, ends fol. 79a.

The Vyaptipurvapaksha, ends fol. 108a.

The Siddhāntavyāptivāda, incomplete. It begins: μſaulfगतावकदकावरिक्र, see fol. 126b, l. 7, in no. 1887 (the first nine lines of this chapter in no. 1887 are wanting here). It ends **π πয়ৢয়িলয়৾শব:**, see fol. 160a, l. 2, in no. 1887. [H. T. COLEBBOOKE.]

1892.

1806. Foll. 95; size 12[‡] in. by 4[‡] in.; foll. 1-10 twelve to seventeen lines, foll. 11-54 ten lines, foll. 55-95 twelve lines in a page.

(Gādādharī), a fragment, being the commentary on p. 10, l. 19 - p. 23, l. 17 of the printed Anumānadīdhili. Between foll. 54 and 55 some leaves are lost (with the commentary on pp. 14-16 of the Dīdhiti).

The volume begins नन्तित्वादिना। पारिभाषिक-निति, and ends संयोगसामान्य . . . The last cue is निर्मुखत्वादेरिति. Colophons, on fol. 15b : इति डितीयऌष्ट्रखं समाप्तं। जय जक्रवतिलुष्ट्रखंग्रारंभः; on fol. 39 : इति मिश्रऌष्ट्रखंग्रवर्थे समाप्तं; on fol. 47b : कृटापटितलुष्ट्रखं समाप्तं. Fol. 11, and again fol. 55, a new handwriting is setting in.

[J. TAYLOB.]

1893.

4B. Foll. 77; size 9 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Didhitiprakāšikā, another fragment of Gadādhara's commentary, treating on pp. 10-15 of the Anumānadīdhiti (Calc. ed.). Foll. **34-99** of the original paging are lost (with the commontary on p. 11, l. 22 - p. 13, l. 2 of the Anumānadīdhili).

It begins : ननु याच्यत्वं पदशक्तिः ॥

Subscriptions: व्यधिकरखाधमीवचित्राभावस्त्रीकारेख शिरोमखिना कृतस्य छष्ठखडयस्य अहावायैकृता टिप्पशी सनाप्ता (fol. 35b), प्रगस्तछष्ठखं सनाप्तं (fol. 36a, aftor the lacuna), द्वितीयनिम्नछष्ठखं सनाप्तं (fol. 36a, aftor the lacuna), द्वितीयनिम्नछष्ठखं सनाप्तं (fol. 41a, the ond of the tritiyamiśralakshana is not marked), कूटापटितछष्ठखं सनाप्तं (fol. 52a), जीदीधितिप्रकाशिकाया गदाधरभट्टावायैविरवितायां चतुर्देशछष्ठखणा सनाप्ता (fol. 76h). [A. C. BURNELL.]

1894.

1675b. Foll. 101; size 9½ in. by 4 in.; 9 to 10 lines in a page.

(Gādādharī), the Avayavaţippaņī, treating on pp. 119-127 of the edition. In the beginning, and at the end, there are explained passages from the Cintāmaņi, which were passed over by Siromani, see pp. 54 and 57 of the printed Cintāmaņi.

The commentary begins: जनुमानं निरूप न्याय-तद्वयवनिरूपणं प्रतिज्ञानीते मूले तचेति ?

[H. T. COLEBROOKE.]

1895.

1707. Foll. 217; size 9¹/₂ in. by 4¹/₂ in.; foll. 1-19 six to nine lines, foll. 20-41 eleven to nine lines, foll. 42-217 ten lines in a page.

Anumānadīdhitiļippaņi, Gadādhara's commentary on the last part of the Anumānadīdhili (pp. 127-163 of the edition). See the ninth and tenth fragment in no. 1889 (1885).

The volume begins: हेत्वाभासनिरूपणे प्रसङ्घरयापि सङ्घतित्वं संभवति व्याप्रिपद्यधर्मता

The subscription is : इति ज्रीमन्महामहोपाध्याय-गौडदेशीयगदाधरवक्रवत्तिविरचिता चनुमानदीधितिटिप्पकी संपूर्णी ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1896-1898.

1010. Foll. 312; size 10¹/₃ in. by 4¹/₂ in.;
10 or 11 lines in a page.

1126. Foll. 337; size $11\frac{7}{5}$ in. by 4} in.; 10-12 lines in a page.

331. Foll. 444; size 12 in. by 4½ in.; ten to twolve lines, foll. 42-71 twolve to fourteen lines in a page.

Anumānakhaņdagādādharīvivriti, or Kāśikā (see the introductory couplets), a commentary on the Anumānakhaņda of the Gādādharī, by Krishņa Bhatta, a nearly complete copy in eleven fragments, bound together without any order.

Hall, in the Index, p. 31, no. xlii., gives the surname $\bar{A}rdc$ to the author; the colophons call him **unciluagenerg**. He was the son of *Raiganātha* (not *Raghunātha*, as Aufrecht has it in the Cat. Cat., p. 118), younger brother of *Nārāyaņa*, and pupil of Śrī Krishna.

1) Vol. I., foll. 78-142 (9-92).

The first part of the whole commentary, having the subscription Anumiti Āradopākva-Krishņa-bhattāyam. See this first part in the Gādādharā of no. 1889 (1885).

Krishna Bhatta begins:

त्रीकृष्णं मुहुरानम्य कृष्णो नाराययानुजः । गदाभरमतापौनां काशिकां तनुते भृताम् ॥ ९ ॥ राङ्गनापिः कृष्णार्श्रमा(sic!) पंडितेभ्यः कृताच्चलिः । याचते भूय जानम्य दूष्पंबुध्या(sic!) घचो मम ॥ २ ॥ जभियन्ग्रेति मङ्गलं ⁰

2) Vol. II., foll. 1-131 (9-932).

Vyadhikaraņadharmāvachinnābhāvagranthasya rivritiķ, complete. See this chapter of the Gādādharī in no. 1890 (597a), fol. 26a, l. 5 – fol. 123, where it is complete, and in no. 1889 (fragm. 2), foll. 262a-281, where it is incomplete. It begins: मूल्लनित्यादि । इन्हेववाच्यत्नं . After the colophon there are three additional ślokas, the first of which begins: चसमानाधिकरणेरवक्ति ?

Between this part and the preceding one the Simhavyäghralakshana is wanting.

3) Vol. II., foll. 132-157 (9-29).

The *Pūrvapakshagranthavivriti*, the commentary on foll. 55-81 of the *Gūdūdharī* in no. 1892 (pp. 15-22 of the printed *Anumānadīdhiti*), complete. It begins : चर्न्राइन्रेज्नेति नहिमान् .

4) Vol. I., foll. 143-212 (9-90).

The Siddhantalakshaņavierili, the annotations on the Gadadhari, to pp. 22-28 of the printed Anumānadādhiti. See the beginning of this part of the Gādādhari in no. 1892, fol. 81 sqq., and the whole of it in no. 1887, fol. 984a-289a. The Kāśikā begins: महानसीयवहित्वायक्तिमान-प्रमादायोत.

5) Vol. III., foll. 306-444 (9-930).

The annotations on the Gādādharī to pp. 28-64 of the Anumānadādhiti, in five divisions:

The Avacchedakalakshanavivriti, the commentary on foll. २३१a-२६ua of the Gādādhari in no. 1887 (Dī. pp. 28-31). It begins: दीधिती नम्बयक्केदकावामिति (sic!), ends fol. 322a.

The Sāmānyābhāvagranthārtha, the commentary on foll. २६५व-२६५व of the Gādādharī in no. 1887 (Dī. pp. 31-34). It begins: संगमयत्नोति जन्ययायीक्षर स्वास् । ends fol. 353a.

A third part having the colophon iti Saha(cāragrantha?), the commentary on foll. **244a-232** of the Gād. in no. 1887 and 1888 (Dī. pp. 34-49). It begins: दीधिती नानायकिवेति, ends fol. 370b.

The Vyāptyanugamavivriti, the commentary on foll. ३९९-३९० of the Gād. in no. 1888 (Dā. pp. 49-56). It begins: जञ्जासामग्रीलाइ मूल सा चेति, ends fol. 432a.

सन्तर

A fifth part with the subscription iti Sāmanyalakshanayam Krishnabhattiyam, the commentary on foll. 890-898a of the Gad. in no. 456 (Di. pp. 56-64). It begins : निरूपण सा चेन्द्रिय-संबद्धविशेषणतेत्वेवंरूपं, ends fol. 444b.

6) Vol. III., foll. 1-103.

The Pakshatāgranthārtha, the commentary on the Gadadhari to pp. 87-94 of the Anuwanadidhili. See no. 1890 (597b) and the fourth fragment in no. 1889. The Krishnubhalliya begins: मूले व्याप्यननारं पद्यधर्मता निरूपत इति ।

Between this part and the preceding one, the Upādhigrantha is wanting.

* 7) Vol. III., foll. 104-181.

The Paramarsugranthavirriti, the commentary on the Gadadhari on pp. 94-112 of the .1numānadīdhiti, incompleto. See the Gadadhetri in no. 1890 (597c) and in no. 1889, fragments 5 and 6.

This part begins:

ष्त्रीकृष्णप्राग्रवन्नभाये श्रीवृषभाये श्रीवृषभानुकुमार्थं नमो नमा ऽस्तु ॥

> राधादामोदरी देयावन्गोन्यापागतस्करी । चरम्परहुयीकावष्टभावलगती सुमः ॥ १ ॥

লেয়জনপিথায় ⁰

8) Vol. I., foll. 1-72.

The Kevalanvayigrantha, foll. 1-36 and 58-70a. The Vyatirekigrantha, foll. 70a-72. Both parts together contain the annotations on the Hadadhari on pp. 112-118 of the Anumana-See this part of the Gadadhari in didhiti. up 1889, fragment 7. The Kevalanvayigrantha begins: हेलोरिति मुलस्यासाधारणादि, the Vyatirekigrantha begins: स्वयं परामज्ञीग्रन्थे.

Foll. 37-57 contain a large piece of a Saryabhicaragrantha (fol. 39a ends the Sacyathe next part begins: संबन्धीति स्कसंबन्धिप्रकार ?); I have not made out whether this fragment forms part of this

commentary of Krishna Bhatta, or not. For Savyabhicaragrantha as title of a special chapter in the Gadadhari, see Burnell's Tanj. MSS., The second page of fol. 36 is left p. 116. blank; the last word on fol. 36a is warvice, the first on fol. 37a, संयहाय.

9) Vol. III., foll. 182-305 (9-924).

The Arayavagranthacivriti, the annotations on the Gadadhari on pp. 119-127 of the Anu-See this part of the Gad. in manadidhiti. no. 1894 (1675b) and in no. 1889, fragment 8.

The annotations begin: जनुमान निरूप्रेति लिङ्ग-परामई °

10) Vol. II., foll. 158-337 (9-9to).

The Samanyaniruktitippani, the commentary on the Gadadhari on p. 127 sqq. of the Annmanadidhiti. See the Gad. in no. 1889, fragment 9.

It begins: तत्वनिर्णयविजयप्रयोजकत्वादिति मुले •

11) Vol. 1., foll. 213-312.

The Asadhāruņagrantha, incomplete at the beginning (.: ताकज्ञान्वेशिष्ट 9), ends fol. 2276; the Anupasamharigrantha, begins of forfundefin, ends fol. 235a; the Viruddhagrantha, begins मले नापीति, ends fol. 236b; the Satpratipakshagranthavakyartha, begins समानति मुल, ends fol. 2596; the Asiddhigranthacicriti, begins मले प्रत्येकनिति, ends fol. 280a; the last chapter begins fa fafa गगनसाधके, ends fol. 312a. See the same chapters in the Gādādharī in no. 1889, fragments 10 and 11.

Date of this part : संवत् १८५९ मिति चइतयदी १२ वारसनीचर. All parts were written at about the [H. T. COLEBROOKE.] same time.

1899.

Foll. 246; size $11\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; 1227. generally twelve lines in a page; carelessly written by a hasty hand, of the 17th contury.

619

Siromani-fikā Māthurānāthā, a commentary on the Aanmana-section of Śiromani's Didhiti, by Malhurānātha Tarkavāgīša. See Hall's Index, p. 37, no. 1xxi. (Didhiti-Māthurī). The Subdivisions are called rahasya, but there appear only a few. The MS. is bad and incomplete. Foll. 1, 10-14, 87-96 hear the marginal note fue zie no, or ngo (i.e. futinfu zimi nytratu), foll. 64, 69-80, 111-155 nytratu; corrupt notes foll. 98, 328, 246?

It begins: ननु धूमवान् पह्रेरित्यचा ट्रेंभनप्रभवयहेरपि संयोगेन etc., apparently not the beginning of Mathurānātha's work. Fol. 19 begins a new numbering of the leaves, foll. 19-30 are & -99, foll. 31-86 are - 44. Fol. 31b ends the Fyäptigrahopāyapūcrapaksharabasya, fol. 86b the Anumānapramārahasya.

Foll. 87 96 are 93-39 of an original numbering, fol. 97*a* breaks off in the middle of the page-

The first two leaves of the new piece are lost, foll. 98-101 are numbered $\mathbf{x}-\mathbf{y}$, foll. 109 -158 $\mathbf{u}\mathbf{x}-\mathbf{e}\mathbf{x}$, foll. 160-177 $\mathbf{x}-\mathbf{q}\mathbf{e}$. Foll. 178*a* ends the Upädhipärrapaksharahasya.

Fol. 193a contains the only colophon which mentions the name of the author, but it seems to be copied from an illegible original by an ignorant scribe: इति श्रीमधुरानाधन केवागी-शविरचिते जनुमा --- दोधि -- चका(sic!) सिवादरहस्यं ॥

Foll. 194-226 is another fragment. 1t hegins: सामान्याभाषयङ्ग्रीसत्वग्रहदूशायामपि(?) अनुमित्वा-पत्ति:. Foll. 194-200 are numbered 9-9, foll. 201-204 93-95. Foll. 205-213 are perhaps misplaced, they are numbered 95-e. Fol. 201*a* ends the Vyöptipürcapaksharahasya.

Foll, 227-246 contain a last piece. It begins: तडमेायदिस . The original numbering of the leaves is 9, २, ६-१८, ९९-२९. The last colophon is: इति श्रीयाधरहस्यं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1900.

2397. Foll. 396; size $13\frac{1}{6}$ in. by 5 in.; generally twelve lines in a page. The volume is bound in the Arabian fashion, the beginning of the text being at the end of the book.

Anumānaširomaņi(īkā, a commentary on the Anumānakhaņda of the Dīdhiti, by Jayarāma Paācānana, a good copy, but not quito com plete. "A fragment of a very scarce book" (Colobrooke on the title-page). Sco Hall's Index, p. 34, no. liv.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 198, nos. 656, 657.

It begins:

जीविज्वेज्ञमझेवनक्कलभुवं भूयोे व्भिवाडादरान् भूष्ट्रयीधाय च रामभद्रचरग्रडन्डारविन्दडयम् । गूढाज्ञानचनावृता न विषयप्रोडोधिनी दीधितिस् तस्माच्छीजयराम ष्टप तनुते गूढार्चविद्योप्तनम् ॥ १ ॥

ग्राचाः क्रापि गिरो गुरोरिह परं दूषं परेषां वचो वृन्दं मन्द्धियां वृषा पिरुपितं नास्माभिरुद्वंजितम् । सत्र स्तीयविभावनैकविदितं यत्तिंचिदावेदितं सत्तर्केकनिकेतनं कृतधियां तत्वीतये कल्पताम् ॥ २ ॥

यन्यारम्भे विम्नविधाताय विहितं शिष्टाचारपरिप्राप्तं मङ्गलं शिव्यशिक्षाये व्याख्यातृष्ठोतृ्णामनुपङ्गतो मङ्गलाय च निवधाति। जोनित्यादि ।

Fol. 170b ends the Vyāptivāda (Anumānadīdh. Calc. ed., p. 45):

श्रीमता जयरामेळ ज्याभिवादे शिरोमले: । तिगूढा जपि भावाणी: प्रत्यंचे पिशदीवृता: ॥ ज्यासीति ॥

Fol. 222b ends the Sämänyalakshanagrantha (Anumänadidh., p. 64), and begins the Upädhivädavyäkhyäna:

> इति श्रीजयरामो असी न्यायपचाननः कृती । सामान्यलघण्यान्यदीभितिं समदीपयत् ॥

त्याचपञ्चाननः ज्रीमान् जयरामः श्रमासतः । उपाधिवादव्याख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ Fol. 258a ends the Upādhivāda, and begins the Pakshatādādhitiryākhyā (Anum. Dī., p. 87):

उपाधिवादं व्याख्याय जयरामः समासतः । पद्यतादीधितिव्याख्यामातनोति मनोरमाम् ॥

Fol. 277b ends the Pakshatā (Anum. Dī., p. 94); fol. 309b, the Parāmaršaţippaņā (Anum. Dī., p. 112); fol. 316a, the Vyatirekiţippaņā (Anum. Dī., p. 118); fol. 349b, the Avayavadā-thiti (Anum. Dī., p. 127):

श्रीमता चयरानेख रानेखेव महोदधिः । कर्षांचदिह निस्तीर्थों गूढो अ्वयवदीधितिः ॥

The copy ceases in the commentary on p. 158 of the Anumänadädhiti (Calc. od.), thus omitting only the last four or five pages.

Fol. 31, which has verbally the same text as fol. 30, probably belonged to the original of this copy. [H. T. COLEBROOKE.]

1901.

953. Foll. 436; size 10½ in. by 4¼ in.; 11-15 lines in a page.

Anumānadīdhitivyākhyā, a commentary on the Anumānakhaņda of the Dīdhiti, by Bhavānamda Siddhāntavāgīša. See Hall's Index, p. 33, no. 50; Wober's Catalogue (Berlin 1853), p. 199, no. 662; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 242a, no. 597; Burnell's Tanj. MSS., 11., p. 116.

It begins: जीगसाधिपतये नमः जीसरखत्ये नमः । नमस्कृत्य गुरूष्सर्वाचिगूढं मखिदीधिती । जीभवानन्दसिद्वान्तवागीझेन प्रकाश्यते ॥ १ ॥

नम इति परमात्मने सर्वोत्कृष्टात्मने नमः उत्कथेख जगतः सृष्टिम्पितिप्रलयकर्तृत्वम् स्करूपस्य कर्यं सृष्ट्यादिविचित्रकारित्वं तत्र हेतुमाह चोमिति ०

The Anumitiprakāśa ends fol. 35a (see the printed text of the Didhiti, p. 7, 1, 10); . . . the *l'pādhivādarahasya* begins fol. 229b, and ends fol. 297a; . . . the Avayavadādhitivyākhyā begins fol. 350a, and ends fol. 380b. The next and last part of the commentary, which is wanting in the next copy, legins: . . . करो च्यानिपक्षध्मेते तत्प्रसङ्घात् हेतुनिरूपणप्रसङ्घात्

The original pagination runs on from 9 to 88 and then begins again from 39, but there is nothing wrong in the text. Foll. 94, 95, fol. 89 (after fol. 60), foll. 40, 49, 49 (after fol. 62), are lost. Foll. 160 and 161 are misplaced.

Date of the copy: संवदद्री पुसमेंदुमिते (१९५७) गी-रीपते: पुरे ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1902, 1903.

336, 337. Foll. 439; size 11% in. by 5% in.; foll. 1-62 thirteen to fifteen lines, foll. 63-439 nine lines in a page. Foll. 1-62 are in another handwriting than the main bulk of this copy. "Siromanicyākhyā Bhavānan dī Anumānakhaņda," a second copy, incomplete, ending with the Acayacanirāpaņa.

Vol. 1., foll. 1–218. Fol. 137 ends the Siddhāntarahasya. Foll. 938, 939, 999, 995, 998, 950 are lost.

Vol. II., foll. 219-439. Fol. 253b ends the Sāmānyalakshaņā (sic!); fol. 313a, the Upādhivādarahasya. Foll. 399, 399 are lost.

[H. T. COLEBROOKE.]

1904.

2597. Foll. 244; size 11¹/₂ in. by 5 in.; 12-18 lines in a page.

(Bhāvānandī), a third copy of Bhavānanda Siddhāntavāgīša's commentary on the Anumanadīdhiti, with the text of the Ciutāmaņi and of the Dīdhiti in the middle of the page, incomplete at the end, and with many omissions.

The volume is bound with an utter neglect of the proper order of the leaves.

Foll. 1 and $132-135 = D\overline{i}$. pp. 1-2, l. 9 (of the edition); foll. $240-242 = D\overline{i}$. p. 2, l. 26 - p. 3, l. 12; foll. $136-239 = D\overline{i}$. p. 8, l. 9 - p. 34, 4 m 2 1. 14; foll. $2-67 = D\overline{i}$. p. 34, l. 15 - p. 61, l. 23; foll. 120-129 = $D\overline{i}$. p. 61, l. 23 - p. 64, l. 17; foll. 68-84 = $D\overline{i}$. p. 61, l. 23 - p. 64, l. 17; foll. 68-84 = $D\overline{i}$. p. 64, l. 18 - p. 69, l. 22; foll. 85-91 = $D\overline{i}$. p. 71, l. 9 - p. 74, l. 14; foll. 92-108 = $D\overline{i}$. p. 79, l. 2 - p. 85, l. 11; fol. 109a = $D\overline{i}$. p. 87, ll. 17, 18; foll. 109b-119 = $D\overline{i}$. p. 87, l. 19 - p. 91, l. 10; fol. 244a = $D\overline{i}$. p. 91, ll. 10, 11, 12; fol. 243b = $D\overline{i}$. p. 131, l. 17 - p. 131, l. 24; fol. 243a = $D\overline{i}$. p. 131, l. 26 - p. 132, l. 5; foll. 130, 131 = $D\overline{i}$. p. 136, l. 1 - p. 136, l. 20.

[MACK, COLL.]

1905.

2080d. Foll. 6 (paged 9-14); size 9 in. by 84 in.; nine linos in a page.

(Bhāvānandī), a small fragment from the beginning of the Anumānakhanda with the special title: Śrī-Bharānanda-Bhattācāryaciracitam Samgatilakshanam. The first leaf, originally the ninth, begins.. जनकं सधने: संगति: n The manuscript ends: जत: उपमानसरहे जनुमाननि-सत्वेन उपमानं निर्दाधतमिति तदंघे जनुमानं प्रार्क् निर्दाधत-निति भाष: (= fol. 10b, l. 10 in no. 190!). [GAIKAWAR.]

1906-1910.

1655-1659. Size 9¹/₄ in. by 4 in. (1658 is a little smaller).

Bhavānandīprakāša, a commentary on the Anumānakhaņda of the Bhavānandī, by Mahādeca Paņdita, a Benares Pandit, surnamed Puņyastambhakara (see the last colophon), or Puņatāmakara (see the colophon in vol. 5, tol. 757b), son of Makunda Paņdit, and pupil of Šitikaņtha (see the introductory couplets), or Śrīkaņtha Dīkshita (see the same author's Sarvopakāriņī and Nyāyakaustubha). See Hall's Index, p. 33, no. li.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 199, nos. 664-666. The copy is incomplete, ending with the Upädhivādarahasya.

Vol. I., foll. 244; 10-12 lines in a page. It begins:

भक्तानां चाणकक्तौ विविधभवमहातुःखदैन्यप्रहक्तौ संहर्क्ता किल्लिषाणां प्रवऌदितिसुतप्राण्यहेमागथक्तौ । भक्तौ यो ~ जाया नतजनद्वदयाकाङ्चितानां सुकर्क्ता धक्तौ सर्वसहायास्स भवतु भगषान् भष्णकर्क्ता सदानः॥१॥

यो क्सी ककैशवक्रतकेरचनाचुं - - - - -- - - - पहेण्ठैकरसिकः ख्यातो (धरा) मगडले । मीमांसानिपुणो ऽछपादकणभुक्शास्त्रान्धिपारंगतस् तस्य श्रीशितिकगढदीधितगुरोः पादायुत्तं संश्रये ॥ २ ॥ सिद्धान्तवागीश्वचो ऽतिगूढं श्रीनन्महादेव्युधेन युद्धा । तदर्थनातं च विभाव्य युक्त्या व्याख्यायते अनसरस्ररितुष्णे॥३॥

भन्नी स्नासकचित्रानां विडत्तकविलासिनाम् । भवानन्दीप्रकाशो अयं तनोतु सुदमहुता ॥ ४ ॥

क भवानन्द्याग्गुम्फो मन्दस्य मम थी: क्ल च। तचापि यत्यवृत्तो ऽहं तत्र मे शरर्ख शिवः॥ 4॥ यत्र कैरपि टीकायां विवृता नैव दीथितिः।

जाशयो यत्र न स्पष्टस्तस्याप्युदंकनं तिरह ॥ ६ ॥

जयने वृत्यासूपितेः परिहतेगोंइत्रातेः । वयने वृत्यासूपितेः परिहतेगोंइत्रातेः । यदुद्वाचितं दूपर्णाभासयृन्दं

तदुद्वारणार्थी मनोन्नोग रुषः ॥ ९ ॥

खीर्य यो ग्रन्थमन्यस्य तदीर्य चान्यकर्ष्ट्रकम् । वक्ति शी(ग्रं तपोन)*ाशस्तावुभी भारजातकी ॥ ८ ॥

गुरुदेवप्रसादेन सम्यक्भाषनयागते । योग्त्रत्यार्थे ज्न्यचार्त्रको देवानां प्रिय ष्टव स: ॥ ९ ॥

यद्यप्यस्पस्रुतास्तोषमेष्यन्ति न कृतीं नम । तथापि न स्वतिस्तुष्टा अविष्यन्येय पविडताः ॥ १० ॥

Fol. 72a ends the Samgatiprakāśa; the next part begins:

नत्वा क्रङ्करपादाक्त अजन्नामसि(ले)ष्ठदं । भवानन्दवचोष्पास्था कुवें अनुमितिलख्य ॥ ९ ॥

[•] I take these aksharas, which I could not read in the MS., from Weber's Catalogue.

3128

Fol. 238b ends the Anumänasvarüpanirüpaņaprakāša, fol. 244a the Anumānaprāmāņyasādaprakāša.

Vol. II. Foll. 215 (1-215); foll. 1-114 eleven lines, foll. 115-215 ten lines in a page. It begins:

> नत्वा पदाम्भोजयुर्ग झिवस्य स्मृत्वा गुरुक्तासिऌयुक्तिजातन् । कृत्वा निगूढार्थेषिभावनां च व्यास्थायते च्याप्निरहस्यमच ॥ १ ॥

Fol. 30a ends the Pañcalakshaņīprakāša, fol. 52b the Simharyāghralakshaņaprakāša, fol. 134b the Cakravarttilakshaņa.

Vol. III. Foll. 229 (216-130); ten lines in a page.

Fol. 305b ends the Vyadhikaranadharmāvachinnābhāvaprakāša, fol. 356b the Vyāptipārvapakshaprakāša. The next part begins :

> त्रिपुरारातिपादाच्जनसचन्द्रसमुद्रवाः । कालयः जुभदाः संतु ममाज्ञानतमोभिदः ॥ ९ ॥ नत्वा गुरुषदडन्द्वं सूष्ट्रम्ट्रा विभाव्यं च । भवानन्दवचोच्यास्थां व्याप्तिसिडाल ज्ञारभे ॥ २ ॥

Vol. IV. Foll. 210 (445-654); 10-12 lines in a page.

Fol. 459b ends the Siddhäntalakshanaprakäsa, fol. 532 the Avachedakalakshanaprakäsa with the following couplet:

> ध्यास्थायछेदके ग्रन्थे या मया रचिता जमात्। तया भवतु संतुष्टः शिवया सहितः शिवः ॥ ९ ॥ नमामि तत्परं धाम धामसर्वस्य वस्तुनः । दुर्रूभं यत्प्रसादेन सुरूभं भवति छयात् ॥ २ ॥

The next part begins :

यक्रतग वक्रगिर (?) व्यास्थानमपि कुर्वेनि । प्रतिबन्धकसामान्याभाषसंपादको अस्वलम् ॥ १ ॥

Fol. 547 ends the Sāmānyābhāvaprakāša, iol. 612b the Vyāptivādaprakāša with the couplet:

व्याप्निवादभवानन्दीगूढार्थो विश्वदीकृतः । ⁹ सहादेवेन सुधिया संप्रदायानुसारतः ॥ ९ ॥ The noxt part begins:

सहचारे ऽतिदुर्वोधे भवानन्दीप्रकाशने ।

करोतु मन सामर्थ्य शिवासहचर: शिवः ॥ ९ ॥

Fol. 633b ends the Sahacāra jranthaprakāša with the couplet :

सहचारे इतिदुर्वोधे या व्याख्या यत्नतः कृता ।

तया तुष्यनु नितरां मात्स्यैरहिता युधाः ॥ १ ॥

The next part begins:

तर्वे निर्गलवक्रोक्तितर्वे(read तर्क)संपर्ककर्कक्रे । व्यास्था करोमि रुचिरा इरखं तत्र मे गुरु: ॥ १ ॥

Vol. V. Foll. 209 (655-863); twelve lines in a page.

Fol. 672b ends the Tarka_irranthaprakāša with the couplet:

तकैयन्ये ऽतितुवोधे तार्किकाणां सुलावहा । या च्याख्या रचिता रन्या तया तुष्पन्तु सज्जना: ॥ १ ॥ Fol. 691a ends the Vyäptyan uyamaprakäsa, fol. 757b the Sämänyalakshanaprakäsa with the couplet :

सामान्यल्रघ्या चास्या कृतासामान्यल्रघ्या । विद्वांस: सनु सुप्रीतास्तयासामान्यल्रघ्या: ॥ १ ॥ The next part begins :

नत्ना शिर्य शिवायुत्तं महादेवेन भीमता । उपाभी क्रियते ध्याख्या भवानक्रिरो* स्पुटा॥९॥

Fol. 799b ends the Upādhipervapakshaprakāša, on the last page the Upādhicādarahasya with the couplets:

> दुरूहोपाधिवादस्य या व्याख्या रचिता मया। तुष्टास्तनु तया सन्तो पिडांसो निरुपाधयः॥ ९॥ भवानन्दीप्रकाशे ऽस्मिम्महादेवेन निर्मिते।

विषमोपाधिवाट्स्य प्रकाशः पूर्णेतामितः ॥ २ ॥

इति ज्ञीमत्युस्यस्तर्भकरोपनामकमुकुन्दपयिततात्मजमहादेव-परिहतदिरचिते अवानन्दीप्रकाशे उपाधिवादस्तमाप्तः ॥ | П. Т. Colebbooks.]

1911, 1912.

524, 446. Foll. 206 and 386 resp.; size 9[‡] in. by 4[‡] in.

Anumānamaņidīdhitibhavānandīvyākhyāsar vopakāriņā, commonly called Sarvopakāriņā, a shorter commentary on the Anumānakhaņda of the Bhavānandā, by Mahādeva Paņdit. It is an abridgment of the same author's larger commentary "Bhavānandāprakāša," as is stated in the introductory and the final couplets. See Hall's Index, p. 34, no. lii.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 200, no. 657. In the final ślokas Mahādeva calls the Prakāša and the Kaustubha his two sons, and the Upakāriņā his daughter, whom he has begotten by his spiritual wife Buddhi.

Vol. I. Foll. 1-20 cloven lines, foll. 21-206 (by another hand) ten lines in a page.

It begins:

चिपुरारातिपादाच्ननस्रचन्द्रमनुझताः । कालयः जुभदाः सन्तु ननाझानतनोभिदः ॥ ९ ॥ यदाऌखनतो मूर्श्वसार्किकाणां धुरंधरः । षुधो भवति तं वन्दे गुरुं ज्ञीकाखददीछितम् ॥ १ ॥ भवानन्दकृता व्यास्यानुमानमणिदीधितेः । व्यास्यायते निगूढाचौ महादेवेन तस्वतः ॥ ३ ॥ भ्यानन्दीप्रकाइस्तु विस्तृतो रचितो मया । चतः संखेपतः कुर्वे व्यास्यां सर्वोपकारिणीम् ॥ ४ ॥

प्रारिष्मितनिर्विध्रसमाप्तिकामनया कृतगुरुनमस्काररूपं मङ्गलं शिष्यशिखायै निवधेष्ठिकीर्षितं प्रतिज्ञानीते । नमस्कृत्येति ।

Fol. 9b ends the Samgatigrantha, fol. 39a the Anumānalakshaņa, ibid. the Anumānasvarūpanirūpaņa, fol. 40u the Anumānaprāmāņyanirūpaņa, fol. 45a the Pañcalakshaņī, fol. 50b the Simhavyāghralakshaņa, fol. 95a the Vyadhikaraņadharmāvachinnābhāvavyākhyā, fol. 106a the Pūrcapakshagrantha, fol. 125b the Siddhāntalakshaņavyäkhyā, fol. 140b the Vyāptivāda, fol. 206a the Sāmānyalakshaņāgrantha (sic!).

Vol. 11. Foll. 356, by the same hand as foll. 1-20 in Vol. I.; eleven lines in a page.

Fol. 62a ends the Upādhigranthavyākhyā, fol. 96b the Pakshatāgrantha, fol. 168a the

Vyatirekigranthavyākhyā, fol. 285a the Saryabhicāragranthavyākhyā, fol. 293a the Sādhāraņagrantha, fol. 298b the Asādhāraņagrantha, fol. 306a tho Anupasamhārigranthavyākhyā, fol. 826b the Satpratipakshagrantha, fol. 352b the Asiddhigrantha.

The final couplets are :

भवानन्दवचोव्याख्या महादेवेन निर्मिता । सर्वोपकारिक्यी नाम्ना संपूर्की सदनुग्रहात् ॥ ९ ॥ भवानन्दवचोव्याख्या समुद्रूतैः च्रमैमैम । सिड्डच्वरी(? r. सिड्डेम्बरी)जगन्माता प्रीकातु सशिवा [भृशम् ॥ २ ॥

षिद्वद्वरं मुकुन्दार्ख्यं पित्ररं प्रखमाम्यहम् । यदोप (यदीय?) सुकृतेनैय संपूर्खेंधा कृतिमेम ॥ ३ ॥-जीकरतदी खितं नीमि मुरूं गीतमरूपियम् । चेन चूर्खींकृतास्तद्यो घिट्यां गर्वेपर्वताः ॥ ४ ॥ भागानन्दीयचार्थार्थज्ञानेच्छा यस्य विद्यते । तेनोपायसहसेण संग्रासेयं कृतिर्मन ॥ ५ ॥ मदीयकृतिमुत्रमामभिनवार्थविद्योतिनीं विलोक मुद्मायाह्यदि (?perhaps मुद्माप्त्रयाहादि) सतो मुधानां गणः । तता भवति निन्दया किमिह बालिशानां शतेर. धिधुः खुवलयेम्पितो न दिन(read न हि न)निन्छते ৰ লয়ন [तामसै: ॥ ६ ॥ कृतिमेदीया यदि चेत्सदीहिता तदा किलास्याखरिताथेतैव । कसूरिकायिइजनैर्विमुक्ता गुगाइली कादरतः कृतार्था ॥ ७ ॥ विज्ञापयामि मुहुदो भुधाम्सत्संप्रदायिनः । क्रपासंभूतं दस्यैपा (?) वीक्षणीया कृतिर्मेम ॥ ८ ॥ प्रकाशकी सुभी पुत्रावात्मजामुपकारिसीम् । मुद्धिपन्यामळी किम्मां महादेवो झभावयत् ॥ ९ ॥ लौकिकां लौकिकं पत्न्यामलौकिक्यामलौकिकम् । उत्पाद्यापत्यमभजम्महादेवः कृतार्थताम् ॥ १० ॥

इति ज्रीकाशीवासिमहाशय्दान्वयसंभूतपुख्यसंभकारोषनामक-ज्रीनम्भुकुन्दपखितात्मजनहादेवपखितविरचितानुमानमणिदी-धितिभवानन्दीऱ्यास्था सर्वेापकारिणी संपूर्णी ॥

Dato: संवत् 9tet.

[H. T. COLEBROOKE.]

1913.

1369b. Foll. 38; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Sarvopakāriņī, a small portion of a second copy, ending with the Anumāņaprāmāņyanirāpaga. [H. T. Colebrooke.]

1914.

681. Foll. 204; size $9\frac{1}{5}$ in. by $4\frac{1}{5}$ in.; eleven lines in a page.

Ithāvānandīvyākhyā, a commentary on Bhavānanda's commentary on the Anumānakhanda of the Didhiti, by Dinakara, incomplete, explaining the commentary on scarcely the first tenth of the Didhiti.

This commentary is not mentioned in Hall's Index, but see Burnell's Tanj. MSS., II., p. 116.

It begins:

प्रचोतनस्तिनिरवारणवारणाय

संचारयत्रिज्ञकराग्रलसन्नलानि ।

उन्नीऌयवसिऌलोकविलो**षना**नि

भूषा (sic!) तमोनिरसनाय च नः शिषाय ॥ १॥ विद्वद्वर्यपुरीणस्य पितुः पादावनुस्मरन् ।

भवानन्दवचीव्यास्यां जूते दिनबरः सुधीः ॥ २ ॥ सिया

ग्रन्थारम्भे विग्नविधाताय कृते गुरुप्रखतिरूपं मङ्गलं जिष्यशिक्षाये स्वकोर्यनुवृत्तये स्वनाम च निवर्धाञ्चकीर्षितं प्रतिज्ञानीते नमस्क्रयोति ।

Subscriptions: fol. 27*a* इति दिनकरराचित्तेषाधा-यमतव्यास्थानं समाप्तन्; fol. 140b इति दिनकरकृतभवा-नन्दीव्यास्थायां प्रगस्भलखणान्तन्; fol. 157b इति चीरपु-नायभट्टाचायेशिरोमणिपरिव्कृतव्यधिकरण्धभौवछिचाभाषति -ग्रलधणटिप्पणीष्पास्थानं संपूर्णेन्; fol. 183b कूटघटितं समाप्तम् ॥

'l'he last words are जनवस्थाभिया ज्यानास्यज्ञान-स्यानुज्जेनकत्वादिति (without colophon).

[H. T. COLEBROOKE,]

1915, 1916.

328 & 857. Foll. 208 and 278 resp.; size 12 in. by 4½ in.; written by different hands. Anumānamaņidīdhitiļippaņī, a commentary on the Anumānakhaņda of the Dīdhiti, by Jagadīśa Tarkālaņkāra Bhattācārya, and hence called Jāgadīśī (in the marginal notes). See Hall's Index, p. 85, no. lvii.; Aufrecht's Catalogue, p. 242, nos. 593-596; Weber's Catalogue, p. 198, no. 654; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. ii., p. 335, no. 945, vol. iv., p. 124, no. 1542.

328. Vol. I. Foll. 208 (paged 1-209); 9-13 lines in a page.

The Purvakhanda. This MS. begins to explain the Didhiti from the Vyäpti chapter (see p. 8 of the printed text), the Anumanapramanya chapter is wanting. The first words are: समारभेति ॥ समारभं यदनुमानप्रामास्पपरोद्यगं तत्कार-णोभूतं बद्यानियहोपायप्रतिपादनं तत्तिदानं च्यान्नस्टरपनि-दपणमित्यपै: । See the same beginning in the second copy.

Colophons of single chapters are : इत्यचछेद-बल स्वाटिप्पणी संपूर्तिंगतवती fol. 114b; इति सामा-न्याभावझिरोमणिटिप्पणी जगदिशि: (si !) fol. 124a; प्याभिवाद: समाप्तिमगमत् fol. 148b; fol. 170 the colophon is wanting (इति तक्षेवण्द: समाप्त:, fol. 160 of the second copy); इति प्याप्यनुगम: fol. 176b; समाप्तो ज्य पूर्वसदा: ॥

इति श्रीमहामहोपाथ्यायस्रीमक्तगदीशतकीलंकारभट्टापाये-विरपितानुमानमणिदीधितिसामान्यलक्षणाटोप्पणी (sic !) समाप्ता ॥

857. Vol. II. Foll. 278 (paged 210-485); 10-12 lines in a page.

The Uttarakhanda. The first words are : प्रसङ्घादिति व्याधिग्रहमतित्रन्धकग्रहजनकग्रहविषयत्वेन स्मृत-स्योपाधेरुपेखानहॅंत्वादित्यपै: ।

Subscriptions of single chapters: इति जीजग-दोझतकैालंकारभट्टाचायैविरचितानुनानखखडदीथित्युपाधियाद -दिष्पणी सनाप्ता fol. 254b of the original paging; इति जीजगदीझ ॰ पछताटिष्पणी सनाप्त: (sic!) fol. 291b; इति परान्झेटिष्पणी सनाप्ता fol. 336a; इति ज्रीनहानहो-पाध्याय ॰ केवलान्ययिटिष्पणी सनाप्त: (sic!) fol. 356b; इति नहानहोपाध्याय केवलव्यतिरेकिटिप्पनी सनामा fol. 361b; इति जगदीभ केवयवटिप्पणी सनाप्त: fol. 398b; इत्यसिद्धिटिप्पणी fol. 468a; इति जीमहामहोपाध्यायजी-मजागदीभात्रकालंकारभट्टाचार्य[विर]चितानुमानमणिदीधिति -मकाभिका टिप्पणी संपूर्थ (sic!). Tho first of the two final couplets begins कुन्नैनि नित्यमनुमानमण्टेरनेके 9

There are many small omissions in the last quarter of this volume.

Date: संयत् 9649 ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1917.

1797. Foll. 271; size 12³; in. by 4³; in.; 10-12 lines in a page.

Didhilițippaņi, a second copy, incomplete, hut well written.

- a) Foll. 203. The *Pūrvakhaņda*, the same as in no. 1915 (328).
- b) The Avayavatippani, the sixth section of the Uttarakhanda, incomplete. Foll. 33 (204-237, orig. 1-33). It begins: मूल्यो-क्रयायलब्यख्यासे दूष्यतया खर्य न्यायलब्रयगाह। The last words are : जत्राप्यननालं खारदबपद-प्राक्ष्यण्यृत्तिलं। तथा च नि . . . (see vol. ii. of the first copy, fol. 395b, l. 10).
- c) The Pakshatāțippaņī, the second section of the Uttarakhaņda. Foll. 35 (238-271, orig. 2-35). The first leaf (with one page text) is lost, the second leaf begins: सामान्य प्रसेव वार्धानञ्चयविरोधित्वाद • (see fol. 255b, l. 2 of the first copy.

[J. TAYLOR.]

1918-1921.

1704, 1035, 1624, 1034a. Size 18¹/₁ in. by 3¹/₂ in.; written in the Bengali character.

(Jāgadīšī), a largo portion of a third copy of Jagadīša's commentary on the Anumānadīdhiti.

- Vol. I. Foll. 33, paged 1-33. Eight lines in a page. The Upādhivādagrantkarahasya, ends fol. 33a.
- Vol. II. Foll. 23, originally paged 34-56 (on the left side). Nine lines in a page. The Pakshatāļippaņā, ends fol. 56b.
- Vol. 111. Foll. 27, originally paged 57-83. Nine lines in a page. The Parāmaršaţippanī.
- 4) Vol. IV. Foll. 19, originally paged 84-102. Seven or eight lines in a page. The Kevalānvayitippaņī (ends fol. 16, l. 3, but without colophon), the Kevalavyatirekitippaņī (ends fol. 19b) and the beginning of the Avayanatippaņī. The writing on the first leaves is nearly obliterated. [H. T. COLEBROOKE.]

1922, 1923.

1951 & 2013. Foll. 64 and 155 resp.; size 91 in. by 41 in.; nine lines in a page.

Anumānamaňjūskā, a copious commentary on the Jāgadiśi (m° दी° w° on the margin), by Årdopākva Kriskņa Bhatta. See Hall's Index, p. 35, no. lviii. Both volumes together contain only the commentary on a small part of the Anumāna - section, the Vyadhikaraņadharmāvacchinnābhāva, see foll. 1-51 of the Jāgadīšī in no. 1917.

Vol. I. begins मूले नन्ति (Didhiti, Calc. ed., p. 8, l. 13) । चनुमितिरुक्तलघण्छछिता, see the first cue from the Jagadiśi समारअमिति on l. 5. The last cue याचालादोति occurs on fol. 11b, l. 8, of no. 1917. After the colophon इत्यनुमानमंजूषायां पंचलघणी समाप्ता there are the following couplets:

> सम्रपादमतार्थांनां काशिका मुक्तिकाशिका । यथात्यक्तशरीराखां काशिका मुक्तिकाशिका ॥ ९ ॥ हरि: पिता हरिनाता हरिश्रीता हरि: सुद्रुत् । हरिरेव जगसर्वं हरेरन्यद्र भाति मे ॥ २ ॥

Vol. II. begins विषयताया विषयिरूपत्वे अतिप्रसक्ति-रेवेति दोष:. The last cue वाच्यत्वादिनेति occurs on fol. 51b, 1. 2, of no. 1917. The colophon is इत्यारडोपाङ्ख्यूच्याभट्टविरचिता चतुर्देशऌष्यच्यीनंजूषा ॥ There are some verses on the last page the beginning of which is तायो नापगतस्तृषा ?

[J. TAYLOR.]

1924.

1303c. Foll. 38; size 12³ in. by 4³ in.; 10 or 11 lines in a page.

"Nyāyakrodapatrakhanda 2" (sic on the first leaf), two different sets of notes on difficult passages in the Jāyadīśī. They may be identical with two of the Krodas in Hall's Index, p. 35, nos. lix.-lxx., hut as they are without any special title, identification is impossible. That they belong to the Jāgadīśī, is evident from the numerous passages of the Jāgadīśī which they quote and explain.

- Foll. 1-10. This Kroda begins: यरिकर: सहकारि स च च्याप्तिपछधमेत्वादिरिति तथा च च्याप्ति-पछधमैताविशिष्ठहेतुं निरूप्रेत्यर्थैः । न च तादृशहेतुरपि न निरूपित इति घाच्यं विशेषग्राधिरूपग्रेनेच विशि-ष्ठनिरूपग्रस्यानायासेन प्राप्तत्वात् तेन हेतुना च्याप्ति-पछधमैतायिशिष्ठहेतुना इत्यर्थेः ।
- 2) Foll. 11--19. A second copy of the same *Kroda*, in the same handwriting.
- :;) Foll. 20 38. A second Krodapatrakhanda, different from the first. It begins : जय सोझा (sic!) उपाध्याम (sic!)। तमधलम्प्याभाषप्रसिद्धि-करवे साध्यप्रतियोगिकाभावप्रसिद्धिकरके प्रमेयसाध्य-कस्थाने समधायित्वेन वाच्यत्वम् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

1925.

2368a. Foll. 10; size 10[‡] in. by 2[‡] in.; ton lines in a page. Ślokanyākhyā Anumānadīdhitiparīkshāyāh, by Nyāyavācaspati, son of Vidyānirāsa: it is a commentary on a cortain explanation of the introductory couplets of the Didhiti, this explanation forming part of a commentary on the whole Didhiti called Anumānadīdhitiparīkshā. Perhaps it is the same work as no. lvi. in Hall's Index, p. 34. For Nyāyavācaspati, see Aufrecht's Cat. Cat., p. 528 (Rudra Nyāyavācaspati Bhattācārya, son of Vidyānivāsa Bhattācārya of Bengal, grandson of Bharānanda).

It begins : जों नम इत्यादिन्नोकव्यास्थास्मदीयानुमान-दीधितिपरीक्षाया द्रष्टव्या । तत्र तेषु मध्ये । दिझाली दिझाल-युदवाच्यी ।

It ends:

जयस

विद्यानिवासपुषस्य न्यायवाषम्यतेरियम् । निर्मितिनिर्मेल्ठथियामानन्दयतु मानमम् ॥

Date of the copy: संवत् १६९५ वर्षे झ्येष्टवदि द्वितीया गुरी भ ९ मधुमृद्नात्मजगंगाधरानुजविद्याधरेख लिखितनिदं सार्थे परार्थे च ॥ [Gatkawak.]

1926.

1072. Foll. 173 (paged 1 and 41-212); size 13% in. by 2% in.; six lines in a page; written in the Bengali character.

Anumānamaņidīdhiti Prasāriņi, a commentary on the Anumānakhaņļa of the Dīdhiti, by Mahāmahopādhyāya Krishņadāsa Sārrabhauma Bhaļļācārya, defective.

Probably it is the same commentary as the *Tattvacintāmaņivyākhyā* in Hall's Index, p. 30, no. xxxix.

It hogins : विष्ठभ्येति न च विष्ठभ्य: संयोगविशेष: स चाकाशेन सर्म नास्तीति क्रथमेतदिति याच्यम् Foll. 2-40 (orig. pag.) are lost.

Date of this excellent copy : **NANEZI: 9478**. [H. T. COLEBROOKE.] c. The Aloka, by Jayadera.

1927.

687. Foll. 227; size 10[§] in. by 3¹/₂ in.; eight, sometimes nine lines in a page; written by two different hands, a new hand setting in on fol. 203.

Anumānāloka, a commentary on the Anumāna-section of the Tatteacintāmaņi, by the Mahāmahopādhyāya Jayadeva Miśra, who was instructed by his uncle Hari Miśra. Another name of the anthor is Pakshadhara, in the first copy of the Śabdāloka (no. 1930). See Hall's Index, p. 38, no. 1xxvii.

In Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 164, no. 1190, the *Åloka* is erroneously ascribed to *Gadādhara*.

The commentary begins :

स्रमुप्मिन्नेतायानपरिचिततस्रापैगहने प्रसङ्गो ने यद्यप्पहहपरिहासैकफलकः । * तथापि श्रीगीरीपरिवृढपदास्भोजयुगले न भग्ना भक्तिखेत् कथय किमशक्ष त्रिज्ञगति ॥ १ ॥ सनुमानपरित्तेदे तश्चपिनामखेरयम् ।

पितृव्यहरिमिन्नोपदिष्टो भाषः प्रकाश्यते ॥ २ ॥ प्रयाह्याननरमनुमानस्पोदिष्टत्वात् (० उद्देशात् the second

сору) तल्लघणनन्तरमनुमानल्ख्यणं क्रियते इत्याह । अपेति ।

This copy leaves a good deal of the Anamānākhaņļa unexplained, ceasing with the sentence साधकानावेन हि बहावन्यत्र ? (see the Anamānākh. of the Cintāmaņi in no. 1870, fol. 1566, 1. 3). The commentary ends : स च गीरवावतारी नित्तयोरेकस्य वेल्यवाविशेपादिति संखेप: ॥

Colophon : इति श्रीमहामहोपाथ्यायसम्मिश्रत्तचर्दवकृतौ तत्त्वचित्तामखेरमुमानाल्होक: समाप्त: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1928.

1213a. Foll. 118; size $11\frac{7}{8}$ in. by $4\frac{3}{8}$ in.; twelve lines in a page.

Anumänakhandäloka, a second copy. It

* The fragment in no. 1941 (282) has जमुम्मिलेता-चमपरि and प्रयासो मे. explains a few lines more of the *Cintāmaņi* than the first copy. The last words are: तस्यातीतत्वाद्यभाषेन ध्वंसासंभयादित्ववधेयन् ॥

Date and name of the scribe : संवत् १८३७ समये आघाढ सुदि ९ गुरी लिखितनिदं लादुनझेन प्रभाकरस्पेदं पुस्तकं गुभ ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1929.

956b. Foll. 74 (paged 1-78); size 9½-10 in. by 3½ in.; foll. 1-11 fourteen to sixteen lines, foll. 12-74 ten to twelve lines in a page.

(.1numānāloka), a fragment. It has the curious colophon: इति श्रीमहोपाध्यायहरिरामविर-चितमनुमाननिश्च पक्षाख (sic!). But the text agrees verbally with the Anumānāloka in no. 1927. The last words are: व्याप्तिविज्ञिष्टेति ॥ व्याप्त्या समं संयुक्तसम्पायादिधूँनादिना संयोगादिवैङ्ग्वाद्यधिकरणपवैज्ञादि-संयोगरूपावात् । See the preceding copy, fol. 76a, 1. 3. Fol. 9 and foll. 37, 38 (of the original paging) are lost, for the fol. 9, which is in this copy, does not belong to this treatise, or is at least in the wrong place.

[II. T. COLEBROOKE.]

1930.

592b. Foll. 115 (paged 85-199); size 11 in. by 31 in.; foll. 85-96 six lines, foll. 97-151 soven lines, foll. 152-199 eight lines in a page.

(Šabdāloka), Jayadeza Miśra's commentary on the Šabdakhauda of the Ciatāmaņi, an incomplete copy. The title, which was apparently not written by one of the three scribes of this copy, is: इति छोपछ्परनिछविरण्डि सनाम अन्द्रनधिटिप्पछी सनाम ॥ See Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 170, no. 1196; vol. v., p. 223, no. 1907; p. 299, no. 1975.

It begins:

ৰ লযন

न जाने ज्रीजाने विचरितुमिह ग्रन्थगहने समर्था नैवार्थानथिगमयितुं निर्मितिरपि । ब्रषाप्येताववामपि किल पिगत्यामहमिह प्रयुत्रो यत्तसिंस्तव चरखसेत्वैव शरणम् ॥ १ ॥ सपोति ॥ इहाप झच्दस्याननार्व्येषचनलेन तत्र चावधिते-नोपस्थितस्योपमाननिरूपणस्यैव प्राप्तत्वात्रस्य भिद्धतेन पास्थितौ (sic! सिद्धत्वोपस्थितौ in the second copy) पर्त्तमानार्थ-ऌट्प्रत्ययानत्वेन साध्यत्रयोपस्थिते झच्दनिरूपणे भिद्धसाय्य-समभिष्याहारवऌलभ्यस्य हेनुहेनुमद्वावस्योपमाननिरूपणानन्तरं प्रतिबन्धकनिज्ञासापगमे अवसरस्य या संगतित्वं सुच्यते ॥

Tho last words are: समैकामस्तनियोज्यककार्ययागको न तु स्वर्गकामनियोज्यको व्यं यागकार्य इति प्रचनातम्यैवास्या-तान्त्रये विश्वेष्यत्वादन्यपास्थात्रोषस्थापकका (sic!) भाषादिति ॥ They belong to the commentary on a passage of the *Cintāmaņi* beginning with पर्लमपीति (see this word fol. 198b, l. 6), which occurs fol. 320a, 1.4, of the first copy of the *Cintāmaņi* (no. 1869).

This fragment of the Sabdaloka is about the first half of the whole.

[II. T. COLEBROOKE.]

1931.

1675a. Foll. 95; size 94 in. by 4 in.; foll. 1-37 twelve or thirteen lines, foll. 38-95 nine or ten lines in a page.

Sabilaloka, a second, not complete copy. The colophon is: इति जीमहामहोपाध्यायज्ञीजयदेवनिष्ठविर-चितः श्रव्दास्त्रोवः समाप्तिमगमत् ॥

After fol. 50 about forty leaves are wanting; the last cue before the omission, **Emailoring** occurs on fol. 151b of the first copy (no. 1930), and the first cue after the omission, **Eurerian** (see the *Cintamani* in no. 1869, fol. 316b), occurs on fol. 192b of the same copy.

 Δ second omission was caused by the caretessness of the scribe, who on fol. 55*a*, l. 3, left out as much as the three last leaves of the first copy, and probably a few pages more. The last words before this omission occur on fol. 197*b*, l. 3, of no. 1930; the first cue after the omission, **HIRIGANCIER**, is the **HIRIGANA**(*sic*!) on fol. 320*a*, l. 7, of the *Cintāmaņi* in no. 1869.

The last words of this copy are: इत्यपि निरस सति प्रमाणभेदेन गमकगवेषणादिति, but it may be that this is not the real end of the *Aloka*. The last cues refer to fol. 405*a* of no. 1869.

Date of foll. 40-95: संवत् ५६९३ समर आवण सुदी ч । [Ц. Т. Солевнооке.]

1932.

956c. Foll. 33; size 10³; in. by 4⁴; in.; twelve lines in a page.

Šabdālokakaņļakoddhāra, a commentary on Jayadeva Mišra's Šabdaloka, by Madhusādana, a small fragment, being the end of the whole. See Hall's Index, p. 39, no. laxix.

It begins: यद्यपि फलसमर्थका . . वादानां विशेषतया नात्रोपोद्वाढस्तथापि प्रसङ्घादाइ नन्तिति मूऌं। उपायालरस्येति।

It ends:

मधुसूदनेन यानान्मीमांसान्यायपारगे(न) कृतः । सुचिरं सुखयतु सुज्ञना[ना]नाऌोके कख्टकोधारः ॥

The author is called *Thakkura Madhusidana* in the colophons of other MSS., see Rajendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 83, no. 1764 (*Pratyaksha*); p. 225, no. 1909 (*Auamāna*). [II. T. COLEBROOKE.]

1933.

1330. Foll. 206; size $11\frac{3}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; nino lines in a page.

Šabdakhandamiśragādādharā, Gudādhara's commontary on Jayadeva Miśra's Śabdāloka, incompleto.

See Hall's Index, p. 40, no. Ixxxiv.; Rājendrolāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 177, no. 1864.

The commentary bogins :

प्रयम्य गोवाणगगीकवन्द्रं पादारविन्दं पुरुपोन्नभस्य । निगूढमायिय्कुरुते प्रयत्नान्नदाथरः पक्षधरस्य भावम् ॥

4 N 2

संगत्पप्रदर्शने मूलस्य न्यूनता स्यादित्यथ श्रन्दो निरूष्यत इति प्रतिशायाक्यादेव संगतिरपि लभ्यत इत्याहाषेतीति ।

The last words are: इराभिनाने व्यभिवारप्रसन्निः परस्परादिषयकसाखात्कारदिषयतायास्वदुभयान्यत्वरूपसाध्या -भिप्रायेख समाधानमिति सामजं स्थात ।

Fol. 22 does not belong to this copy. [H. T. COLEDKOOKE.]

1934.

737. Foll. 123; size 12⁴/₂ in. by 4¹/₂ in.; twelve lines, sometimes thirteen lines in a page; written in the Bengali character.

Pratyakshālokarahasya, a commentary on the Pratyakshakhanda of the Aloka, two separate fragments. The name of the author does not occur in the manuscript itself, but according to an inscription on the first page (unumedianing of an o), its author is Mathurānātha.

The manuscript begins: निर्दिध मारिण्डिसस्य-सनामिवासनया (? कामनया see no. 1937) कृतं सुतिपूर्वकं शिव (प्रार्थना or नति?) रूपं मङ्गळं शिष्यशिक्षाये आदी निवधाति पक्तायोति o The same beginning of Mathurānātha's Pratyakshālokarahasya in Rajendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 111, nos. 1159 and 1191.

Fol. 20b ends the Maigalavādarahasya; this is the only subscription in the first portion of this volume, which ends fol. 36a (क्रियक्षिय इति). The second portion has its own original pagination from 9 to t9. On the first leaf ends Prathamavipratipattirahasya; fol. 44b, Dvitīyavipratipattirahasya; fol. 92b, Pramāpūrvapaksharahasya; fol. 97a, Prāmāņyavādarahasyc pramālakshaņarahasyam; fol. 113a, Pratyakshālokarahasyc anyathākhyātipūrvapaksharahasyam; fol. 123a, Pratyakshālokarahasyc anyathākhyātirahasyam. [II. T. COLEBROOKE.]

1935, 1936.

3051, 3052. Foll. 73 and 155 resp.; size 11¹/₂ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Anumāna-Pakshadhara-Māthurānāthā, a commentary on the Anumānāloka, by Mathurānātha, incomplete. 'I'he title is only given on the second page of the first leaf (Pakshadharamathurānāthā) and in the marginal notes $\mathbf{w}^\circ \mathbf{u}^\circ$ \mathbf{w}° or $\mathbf{w}^\circ \mathbf{u}^\circ \mathbf{z}^\circ$. See Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 201, no. 671.

Vol. I. The Upädhivädn, begins: उद्देशादिति खर्यसंगतिकचनं तल्लक्षणाननारमित्यन ?

Vol. II. The Pakshatā (ends fol. 7a), the Parāmarša (fol. 28b), the Vyatirckinirāpaņa (fol. 52a), the Viruddhanirāpaņa (fol. 96b), the Satpratipaksha (fol. 107a), the Hetvābhāsa (fol. 122a), the Asādhakatānirāpaņa (fol. 128a), fol. 147b the Īśvaravāda. The last words are: आयेजनके। आर्थोपहिते। प्रस्तोपधानयत्यामन्यकास इति झेव:। [J. R. BALLANTYNE.]

1937.

451. Foll. 238; size 9‡ in. by 4‡ iu.; 12 or 18 lines in a page.

Šabilālokarahasya, a commentary on Jayadeva Miśra's Śabdāloka, by Mathurānātha Tarkazāgīša. See Hall's Index, p. 40, no. 1xxxv.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 202, no. 670; Rājendralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. ii., p. 379, no. 1013.

The copy is incomplete at the end.

The introductory couplets and the subdivisions in the commentary are nearly the same as in Mathurānātha's Śaldamaņirahasya.

The commentary begins:

कुचिताधरपुटेन पूरयमंशिकां प्रचलदक्रुलिपक्किः * । मोहयज्ञ सिलयामलोचनाः पातु को वधि नवनौरदछषिः॥ स्रोमता म्युरानायत् केवागीशधीमता । शब्दनणिपरिक्वेदालोको चाख्यायते स्पुटन् ॥ निर्धि प्रप्रारिष्धितयन्यसमाप्तिकामनया कृतं भगवद्यतिरूपं

ानावमधारात्त्वात्वज्यसमाप्तिकामनया कृत भगवत्तातरूप मङ्गलं शिष्यशिष्ठाये खादी निवधाति । न जान इति ।

PHILOSOPHY.

Fol. 83b ends the Prāmāņyavādarahasya, fol. 85b the Ākākshāpūrvapakshālokarahasya, fol. 101b the Ākākshāgrantharahasya, fol. 103b the Yogyatāpūrvapaksharahasya, fol. 111b the Yogyatāgrantharahasya, fol. 120a the Adhyāhārapūrvapaksharahasya, fol. 123a the Āsattigrantharahasya, fol. 140a the Tātparyagrantharakasya, fol. 157a the Šabdānityatārahasya, fol. 167b the Utsannaprachannavādarahasya, fol. 218a the Vidhivādarahasya, fol. 238a the Apūrvavādapūrvapaksharahasya (almost illegible).

Date of the copy: संबद् atoas (sic!). [II. T. Colebrookk.]

1938.

292. Foll. 227; size 10¹/₈ in. by 3¹/₈ in.; 10-12 lines in a page.

Anumānālokadarpaņa, a commentary on the Anumānāloka, by Thakkura Maheša*, a son of Undrapati and Dhīrā, and younger brother of Mahādeva, Bhagīratha and Dāmodara, complete.

This commentary, which is not mentioned in Hall's Index, covers also the second metaphysical part of the *Cintāmaņi* and of the *Anumānāloka*.

The Anumanalokadarpaņa begins: उद्देशादिति (-co uddešāt in the second copy of the Anumānāloka) खर्यसंगतिकचनम् तत्वच्यानमारमित्वन •

Fol. 8a ends the Anumitilakshana, fol. 61a the Upādhinirūpana, fol. 66b the Pakshatānirūpana, fol. 108a the Vyatirekivāda, fol. 122a the Acayacanirūpana, fol. 167a the Hetvābhāsāh, fol. 172b the Asādhakatānirūpana, and the Satpratipaksha, fol. 191a the Îśvaravāda, fol. 217b the Kāranatānirūpana. Fol. 218b is the colophon: मकृतो नोखरूप: ॥ जनुनानालोकव्यास्था सनाप्ता॥ A last part, which has the colophon "Makshavāda," comments on the text of the Cintāmaņi itself. It begins:

> निमेले हृद्ये सनो निथाय . . . । इष्मड्डं मम दुर्वोध्यन्थव्यास्थानसाहसं ॥

इतः परं मूलव्यास्या ॥ पुरुषार्थः पुरुषप्रयलः साध्यत्वे सति पुरुषोद्देश्यः हेतावम्पतीतादिविजव्यदोषस्पुटत्वादुपेष्ट्यान्यदाह । तत्किमिति ।

Towards the end the author gives the opinion of the Vedāntists on Mokska, concluding with the remark : तदेतालंखेपेय चेदानिनत लिखितं न दूषितं युतिपुरायस्पृतिशिष्टानुशिष्टत्वादिति ॥

The final couplets are:

प्रमधितसलदर्पी दर्पेखं श्रीमहेशः ॥

ज्येडा महादेषभगीरपस्रीदानोदरा वस्य वयोगुणाभ्याम् । (स)दर्षयां निर्मितवाननीवां सहोदरो विष्णुपरो महेझः॥ विधाय सुधियानर्थे ब्नुमानाऌोकदर्पणन् । स्रीगोपाऌे महेझेन तस्याकारि सन्पेणन् ॥

जिय्यीate of the copy: सैवत् १६६३ राखनाम संवत्सरे मायमासे कृष्णपञ्चे १ ज्ञनी पुष्यनचत्र जुभयोगे जुभकरशे इहिनि पुस्तकं लिखितं॥

d. Vāsudera Miśra

1939.

786a. Foll. 121; size 10 in. by 2½ in.; eight lines in a page.

Cintāmaņiţākā, a commentary on the Anumānakhaņda of the Cintāmaņi, by Vāsudeva Miśra, surnamed Nyāyasiddhāntasāra, pupil of (Jayadeva) Pakshadhara Miśra, who was his father's brother.

In the beginning and at the end of this copy some words are nearly illegible.

† Read भोराचन्द्रपायोस्तनूत्त: (Prof. Aufrecht's correction).

^{*} In the colophon of a copy of the Pratyakshaklanda, in Rāj. Mitra's Notices, vol. iv., p. 128, no. 1548, the author is called Śrī Mahesa Thakkura.

The commentary begins:

ढुल्लीसुभे निजतनुप्रतिथिधितेन सद्यो विदोधिवलिताक्षमियासिताय . (?) । लुक्क्यां सरंतु(?) रतिसंवलिमंपरायां(?) सोज्ञालिका मधुरिपोः परिहासवाप्तः ॥ १ ॥* जयदेवगुरोवापि ये केणिहोपदर्शिनः । प्रवोधाय मया तेषां दीप्तिभूैयो र्जभदीप्पते ॥ २ ॥ तर्व्वमधीते सर्वः कति न भवन्तीह परिहातमन्पाः । प्रापाधिप्पारद्द्या विरलाः पुनरत्र विद्वांसः ॥ ३ ॥ प्रापाधिप्पारद्द्या विरलाः पुनरत्र विद्वांसः ॥ ३ ॥ प्रापाधिप्पारद्द्या विरलाः पुनरत्र विद्वांसः ॥ ३ ॥ प्रापाधिप्पारद्व्या विरलाः पुनरत्र विद्वांसः ॥ ३ ॥ प्रापाधिप्पारद्व्या विरलाः पुनरत्र विद्वांसः ॥ ३ ॥ प्राप्ताति ॥ चत्र डन्डस्समासः । पदार्थतावक्रेदकभेदे र्जप तस्य साधुत्वेन सत्यपरानर्थं ऽपि व्याग्निविश्विष्टपद्यधर्मयोरभेदे र्जय तत्यपन्नेः ॥

Tho final colophon is: इति श्रीन्यायमिद्धाल-साराभिइमिश्रवर्षेपश्चधरमिश्रभातृपुत्रन्यायसिद्धान्तसाराभिइवासु-देवनिश्रविरचितायां चिन्तामगिटीकायां वहितोन्नर-सब्दटिप्पणी समाभिमगमत् ॥ कास्यां माधरयदेव(अंट!) सुतेम मुकुंददेवेन लिसितनिदं पुस्तकं संपूर्णे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

e. Rucidatta.

1940.

605. Foll. 275 (originally numbered 1-44 and 52-282); size $9\frac{3}{7}$ in. by $2\frac{3}{7}$ in.; foll. 1-6 ten lines, foll. 7-11 eight to six lines, foll. 12-44 five lines, foll. 45-275 six lines in a page.

Tatteacintāmaņiprakāša, a commentary on the Tatteacintāmaņi, by Rucidatta, son of Decadatta and Reņukā, brother of Šaktidatta and Matidatta (see the final couplets of the Šahdapariceheda in no. 1947), pupil of Jayadeva, of Sodarapura.—Hall's Index, p. 30, no. xxxviii.

The Pratyakshaparischeda. The subscription is : इति ज्रीसोदरपुरसंभृतमहामहोपाध्यायरुचिदत्तविर-चिते तस्त्रचिन्तामणिप्रकाशे प्रत्यचपरिच्छेद: समाप्त: ॥

See Rajendralala Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iv., p. 126, no. 1545.

The first fifty-one leaves of the beautiful original copy are lost, they have been replaced by forty-four leaves in a more recent handwriting.

The commentary begins #:

कृष्टोच्नरज्ञत्पटाईकृतालरालम् उत्तालनिःम्यसितनुज्ञपयोधरायम् । ईश्वे स्पुरागसि पिभिवतनोस्तनोतु सुन्नं रूषा इायनसीसि शिवं शिवायाः ॥ ९ ॥ खथीत्य रूषिदत्तेन जयदेवाज्जगतुरोः । चिनामणौ ग्रन्थमणौ प्रकाशो ब्यं प्रकाश्यते ॥ २ ॥ प्रारिष्मितप्रतिबन्धकविप्रविधाताय कृतं नमस्तारं शिष्यशि-धायै नियधाति गुणातीत इति ।

Date of the ancient part: संवत १६७२ कात्रि-क्रयदि १० शनिवासरे ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1941.

889. Foll. 158; size $10\frac{5}{8}$ in. by $3\frac{1}{8}$ in.; foll. 1-10 and 21-33 eight lines, foll. 11-20 and 34-158 ten or eleven lines in a page; written on yellow coloured paper.

Tattraciutāmaņiprakāša, the Pratyakshapariceleda, a second copy.

Evidently foll. 1-11*a*, 1. 6, and foll. 21-33 were not written by the same writer who wrote the main bulk of this volume.

[II. T. COLEBROOKE.]

1942.

2535. Foll. 156; size $10\frac{1}{5}$ in. by $4\frac{2}{5}$ in.; foll. 1-109 ten lines, foll. 110-156 cleven lines in a page.

Tatteacintāmaņiprakāša, the Pratyakshapariceheda, a third copy.

Foll. 16-83 are much injured by insects.

Date of the copy: संवत् ५६३६ वर्षे मार्गज्ञीपमासे भुक्लपन्ने पंचम्या तिथी गुरुदिने लिखित ॥

[GAIKAWAR.]

^{*} The reading of this couplet, especially in the third and fourth *pāda*, is very doubtful.

⁺ The faults in this copy have been corrected by the help of the other copies.

1943.

1244. Foll. 205; size 10 in. by 3 in.; foll. 1-137 and 193-205 eight lines, foll. 138-192 nine lines in a page.

Tuttvacintāmaņiprakāša, the Pratyakshapuriecheda, a fourth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

1944.

282. Foll. 95; size 101 in. by 3 in.; eight lines in a page.

(Tattvacintāmaņiprakāša), about the first half of the Anumana-section. The beginning is wanting,* for the first four leaves contain the beginning of the Anumanaloka. The Prakisa begins fol. 5, in quite the same writing and on quite the same yellow coloured paper. The first words are : ले घटमाचगोचरजाने तलगहालं यतस्य प्रतिबन्धकत्वाभ्युपगमापतिः। That it is the Prakośa and not any other commentary, follows only from the inscription on the title-page: सितामणिटी कारूचित्ति चनुमानसंडम्य चामिवाद्र हस्य (sic!). The first four leaves bear the marginal note: F wo uo, all the other leaves : चि॰ ख० भ०. The last quotation from the Cintāmaņi is: इतरस्यति। and the last words of the commentary are: ननु यथा भावव्यवहारहेतुघेटो घटाभावव्यवहारहेतुरपि न चै [H. T. COLEBROOKE.]

1945.

108. Foll. 232 (paged 115-346); size 9³ in. by 3 in.; six lines in a page.

Tatteacintâmaņiprakāśa, the Anumāna-pariccheda, incomplete. To all appearance a first volume, paged 1-114 and containing the first half of the Anumāna-pariccheda, is lost. The writing is the same as in the ancient part of the preceding manuscript.

It begins: . . नमिति चेत्। न मनस एव तस्वरण-त्वसंभवात् । तवापि किं पिनिगमकमिति चेत् ।

[II. T. COLEBROOKE.]

1946, 1947.

534 & 535. Foll. 318; size 9³ in. by 2³/₁ in.; 7 or 8 lines in a page.

Tattvacintāmaņiprakāša, the Šabda-pariccheda.

This section begins : उपमानस्य इक्तियाहकत्वेन इच्दोपत्तीव्यत्वाच्चविरूपणाननारं शब्दो निरूप्पत इत्याह । चपेति ।

It ends:

सनाः खभावमुभगाः मुज्ञनोयहार-

संभावमात्रशरणाः करुणारसाद्राः ।

অস্ময়য় কুরিদিদা কুরিনা সবল:

प्रेमम्पृशा ननु दूशा परिशीलयनु ॥ १ ॥

श्रीदेवदन्नतनयो विनयोषगढ-

चीरेलुकात्रिमलगभेषुटोपजात: ।

त्री इक्तिदत्तमतिदत्तमहो दरो यः

🖉 सो ऽनुं चकार रुचिदसकृती प्रकाशन् ॥ २ ॥

न्यू Date of the copy: संवत् १६००८९ (sic!) सनमे जापाटवदि रुकादशी कृष्णपश्चे सनीपासरे इदं पुस्तकं लिखितं केसवपांडे जाद्यण लिखापितं ।

The Tattraprakāśa in Rājendralāla Mitra's Notices, vol. viii., p. 27, no. 2575, which is ascribed to Rucidatta in Aufrecht's Cat. Cat., p. 217, is a different work (perhaps the Maŋyāloka or Cintāmaņiprakāśa of Jayadeva, montioned by Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 126, no. 1515).

[H. T. COLEBROOKE.]

f. Mathurānātha Tarkavāgiśa.

1948.

1340a. Foll. 248; size 12 in. by 44 in.; 10-12 lines in a page.

^{*} See the introductory couplets in Rājendralāla. Mitra's Notices, vol. iv., p. 127, no. 1546.

Anumānatativacintāmaņijippaņī, a commentary on the Anumānakhaņda of (lungeśa's Cintāmaņi, by Mathurānātha Tarkavāgīśa, and honce called Mäthurī (see the second copy). Some of the colophons give as the special title: Anumānapariccheda-(or khaņda)rahasya.

See Hall's Index, p. 29, no. xxxiii.; Aufrecht's Oxford Cataloguo, p. 241, nos. 590-592; Rájendralála Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. i., p. 285, no. 495, vol. iii., p. 108, no. 1153. The introduction is not quite the same in the different copies.

The *Upādhi*-section is wanting in this copy. The commentary begins :

न्यायासुधिकृतसेतुं हेतुं छोराममसिऌसंपन्नेः । तातं त्रिभुषनगीतं तर्जाऌंकारमादराज्ञाचा ॥ ९ ॥ खीमता मधुरानाचतर्केषागीइाधीमता । पिशदीकृत्य दर्श्यन्ते डितीयमखिफाझिकाः ॥ ९ ॥ खान्नीधिकीपखितमखरुलीषु सत्ताख्तवैरध्ययनं विनापि। मदुक्रमेतत्परिचिन्द भीरा निःशद्भमध्यापनमातनुध्वम्॥३॥

यद्यपोदं पहुषु बहुभिवेहुभा चर्षितं तत् ज्ञायते च क्रेश्वि-स्तामान्यतो हेत्वाभासानं तथापि तन्नानास्थानविततमञ्जेपार्थम-काशकं बहुतरकुतकैसंवऌितमसांप्रत्यापकं (०प्रदायिकं?) चातो व्यामोहायैष केवऌं सर्वेपा भवतीति सर्वार्थनियृद्यया सत्तकैमा-मूऌव्यास्थानाय च मनात्र पर्द निवन्धः । प्रत्यस्तं निरूपित-मिदानीमनुमानं निरूपग्रीयमतः शिष्यायभानाय प्रतिज्ञानीते प्रत्यद्यानमरमित्यादिना ०

The following subdivisions are marked in this copy: Prāmāņyavādarahasya (ends fol. 11b), Anumānakhaņdarahasye Vyāptivādarahasyaņ (begins चनुमानप्रामास्य निरूप, ends fol. 63a), Vyāptigrahopāyarahasya (begins चानिस्टर्प निरूप परमतनिराकरण, ends fol. 85b), Sāmānyalakshaņārahasya (begins प्रसङ्ग्रसंगला सामान्य, ends fol. 102a)*, Pakshatāpūrrapaksharahasya (begins

याप्रिं निरूप पत्तत, ends fol. 107b), Pakshutārahasya (begins सिमाधयिमा विझिलेति, ends fol. 110b), Anumānaparicchedarahasye Parāmarśagrantharahasyam (begins unfufacuante, ends fol. 139a), Kevalānvayigranthe Pūrvapaksharahasya (begins सामान्यत: सपरिकरमनुमान, ends fol. 144b), Kevalänvayigrantharahasya (begins qfa-महिति, ends fol. 147b), Vyatirekisiddhantarahasya (begins warawa gfa, ends fol. 151b), Sanyabhicarapurvapaksha (begins केवलान्वय्यादिहेन्क, onds fol. 194b), Savyabhicārasiddhānta (hegins çuul o, ends fol. 195a), Sädhäranapärvapaksharahasya (begins नन सन्पर्सहायासाधारण, ends fol. 196a), Sādhāraņagranthaļippaņī (begins चिपचेति, ends fol. 195b), Asadharanyapürrapaksharahasya (begins प्राचीनमते, ends fol. 197a), Asadharanyalippani (begins अधात्यस्वयुक्तित्व°, ends fol. 198a), Viruddhapūccapaksharahasya (begins watch, ends fol. 205a), Viruddhagruntharahasya (begins साध्ययापकेति, ends fol. 208a), Satpratipakshapurvapaksharahasya (begins समानयलo, ends fol. 210a), Satpratipakshagrantharahasya (begins यसपि साध्य°, ends fol. 218b), Hetvābhāsarahusys Asiddhigrantharahasyam (begins an wang, ends fol. 232a), Vādhapūrvapaksha (begins चाम इति याधितत्वनित्वर्थ:, ends fol. 240a), Ileteäbhäsa, the last part (begins यथोक्तवर्य, ends fol. 248b).

Fol. 148 of the original paging is lost. Dato of the copy: भ्रीसंचत् १८५९ मिति चद्दत (sic) सु १३ वार सोवार पुरुषतिथी ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1949.

1615. Foll. 126 (1-129); size $9\frac{1}{2} \times 2$ in. by 4-4³ in. (the leaves are folded together); eight lines in a page; written in the Bengali character, on yellow coloured paper.

[•] Here is the omission of the Upādhirahasya, it begins **प्रसङ्ग्रसंगया उपाधि**; only a few words more are written.

[†] The other copies have **surfit** instead of **unfit**, but in this copy the *Upādhi*-section is wanting.

Anumanaparicchedarahasya, a second, incomplete copy of Mathuranatha's commentary, being only the first half of the whole. But it has the Upādhicādurahasya (foll. 80b-109b, the Upadhilakshanapūrvapaksharahasya ends fol. 91b, the Upadhisamanyalakshanarahasya fol. 103b). The last words of this volume are हेती चाप्तिप्रकारकहानाननारं विशिष्ट ..., they belong w the Parāmarśagrantharahasya, which begins After fol. 47 three leaves are lost fol. 116a. (13-50 of the paging).Marginal notes, as उपमायुरी (i.c. Upadhi-purvapaksha-Mathuri) etc., point out the single subdivisions.

[H. T. COLEBROOKE.]

1950-1952.

1034b, 1040, 969a. Foll. 61, 47, and 117 resp.; size 17-17 $\frac{1}{2}$ in. by $8-3\frac{1}{2}$ in. (the leaves are folded); written in the Bengali character, wight lines in a page.

(Anumānakhaņdarahasya), a third copy, nearly complete. The right order of the single parts is entirely confused; we give them as they ought to be placed.

Foll. 9-27 of the first volume belong to a copy of Jagadiśa's commontary on the Didhiti.

Fol. 76a, l. 6-87b of the third 'volume belong to a copy of Jagudīśa's commentary on the Cintāmaņi.

1) Vol. I., foll. 1-8 (orig. 1-9, fol. 7 is lost). The Prāmānyavādarahasya, the first section of the Anumānarahasya.

2) Vol. II., foll. 1-47 (orig. 10-56). The Vyaptipärrapaksharahasya and noarly the whole second part of the Vyaptivada.

3) Vol. I., foll. 41-46 (orig. 57-63). The last five lines of the Vyāptivādarahasya, the whole Vyāptigrahopāyapūrvapaksha and three lines of the Vyāptigrahopāyasiddhānta. 4) Vol. III., foll. 1-9 (orig. 64-72). The last part of the *Vyāptigrahopāyavāda*, without the beginning (soo the preceding fragment) and the end (see the following fragment).

5) Vol. I., foll. 47-57 (orig. 73-82). The last line of the Vyāptigrahopāyavāda and the two Sāmānya parts. The Sā^o laksh^o pūrvapaksha ends fol. 55a (orig. 81a).

 Vol. III., foll. 10-38 (orig. 84-112). The Upādhi-soctions. The pürvapaksha ends fol.
 20a, the Upādhisāmānyalakshaņarahasya, fol.
 32a.

7) Vol. III., foll. 39-68b (orig. 113-142). The two Pakshatā-soctions (end fol. 45a, the $p\bar{u}$. pa. ends fol. 42b) and the two Parāmaršasections (the $p\bar{u}$. pa. ends fol. 54a).

Foll. 45 and 46 (orig. 119 and 120) are misplaced.

8) Vol. III., foll. 68b-76a (orig. 142-130).
 The Kevalānvayirahasya (the j-ū. pa. ends fol. 73b).

9) Vol. I., foll. 58-61 (orig. 150-158). The Kevalavyatirekirahasya.

10) Vol. III., foll. 38-103b (orig. 156-181). The two Savyabhicara sections. The pārvapaksha (ends fol. 99a) is the same as in the first copy, but the Savyabhicaragrantha comprises also the two Sādhāraga-, the two Asādhāragya-sections and the Angpasaghārirahasya of the first copy.

11) Vol. III., foll. 103b-109a (orig. 181-187). The Viruddhagrantha, the pū° pa° ends fol. 106b.

12) Vol. III., foll. 109a-117 (orig. 187-189, the last six leaves are complemental). The Satpratipakshagrantharahasya, incomplete. The pūrvapaksha ends fol. 110b.

Fol. 111b, there is a note to the last but one line: wa faufa uarfa uarfa ufantfa. The last word before the omission is E रियशायकस्पेति (see fol. 211b, l. 2 in no. 1948), the first words after the omission are चात्रीति चात्रिपञ्चभीत o, it is tho beginning of the Asiddhigrantharahasya (see fol. 218b, l. 9 in no. 1948).

Foll. 112 and 113 are more fragments, but foll. 114-117*a* bring in nearly the whole omission; fol. 114 begins समातिपक्षपिषार, fol. 117*a* ends मतिष-सकतायामपखेदकावादित्यपै: (see fol. 216*b*,). 8 in no. 1948).

13) Vol. I., foll. 28-39 (orig. 200 211). The Hetväbhäsagrantharahasya, incomplete in the beginning. Fol. 28b ends the Asiddhigrantharahasya, to which only the first page of this fragment belongs (begins धार्मिकत्वात् वर्षे , see fol. 231a, l. 5 in no. 1948); one line of the beginning of this section is at the end of the preceding fragment. The Bādhapārvapaksharahasya ends fol. 33b. Colophon: इति महावहो-पाध्यायन्नीवपुरानाचतकेवागीशभट्टाचार्यविरचितानुमानमूळ -दिप्पकी समाप्ता ॥

Date of the copy: **NANE:** 4623 N [H. T. COLEBROOKE.]

1953.

1813. Foll. 32; size 12³/₁ in. by 4¹/₂ in.; 10-12 lines in a page.

Cintāmaņiļippanī Māthurī (चि॰ टो॰ मा॰ च॰ on the margin), the Vyāptirahasya, incomplete. The Vyāptipūrvapaksharahasya ends fol. 25a. The last words are चनुमित्यनुदयात् । तादात्म्यादि-वृत्यनि . . [J. TATLOR.]

1954.

417. Foll. 396; size 12 in. by 3½ in.; 7-10 lines in a page.

Šabdamaņirahasya, a commentary on the Šabdakhaņda of the Tattvacintāmaņi, by Mathurānātha Tarkavāgīśa. See Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. i., p. 207, no. 367. The commentary begins :

कुचिताधरपुटेन प्रयन्

पंशिकां प्रचलदङ्गुलिपक्तिः (cp. no. 1937) । मोहयन्नसिलवामलोचनाः

पातुको ऽपि नवनीरदछविः ॥ ९ ॥ न्यायासुधिकृतसेतुं हेतुं ज्ञीराममसिऌसंघन्नेः । तातं चिभुवनगीतं तकालंकारमादरावत्ना ॥ ९ ॥ ज्ञीनता नपुरानापतर्कवागीशधीमता । विश्वदीकृत्य दर्श्यने तुरीयमखिप्राद्धिकाः ॥ ३ ॥ चान्नीधिकीपयिइतमयडऌीयु सतायडवैरध्ययनं विनापि। मदीयकेतत्यरिषिन्य धोरा निःशङ्कमथ्यापनमातनुष्यम् ॥

प्रत्यखादिप्रमाणत्रयं निरूपितम् इदानीं चरमप्रमार्खं झब्दो निरूपणीयो ऽतः शिष्यावधानाय प्रतिज्ञानीते । अप्रेत्यादिना ।

Fol. 81a ends Šabdaparicchedarahasye Primänyavädarahasyam, fol. 89b the Ākānkshāpärvapaksharahasya (the same title occurs fol. 116b), fol. 141b the Yogyatāpārvapaksharahasya, fol. 165a the Āsattigrantharahasya, fol. 186a the Tātparyagrantharahasya, fol. 203b the Šabdanityatrapārvapaksharahasya, fol. 203b the Šabdanityatrapārvapaksharahasya, fol. 211a the Šabdānityatāgrantharahasya (the same title occurs fol. 213a), fol. 233b the Ucchannapracchannarahasya, fol. 321b the Vidhivāda, fol. 338b the Apārvavādapārvapaksharahasya, fol. 355a the Pārvavādarahasya, fol. 361a the Kāryānvitašaktipārvapaksharahasya, fol. 377b the Kāryānvitašaktivādarahasya, fol. 898a tho Karmadhāraya, fol. 395b the Najasamāsa(r. π).

Date of the copy: संवत 9244.

[II. T. COLEBROOKE.]

1955.

1036. Foll. 55 (and one *Krodapatra* after fol. 15); size 18 in. by 3 in.; eight lines in a page; writton in the Bengali character. The leaves are folded together.

(Sabdamaņirahasya), a second copy, incomplete. It contains the *Ākāńkshāgrantharahasya* (ends fol. 17b, the *pūrvapaksha* fol. 7a), the Yogyatāgrantharahasya (ends fol. 30a, the pārvapaksha fol. 22a), the Āsattigrantharahasya (ends fol. 39a), the Tātparyagrantha (ends fol. 55b). See foll. 81a-186a in the first copy.

The volume begins: प्रसङ्घादाकाङ्का निरूपयितुं पुर्ख्यात चय केति।

The title given to this volume on the first heaf, न्यायझास्त्रतात्व्यविधि (in Dev. char.), refers only to the last section.

[H. T. COLEBROOKE.]

1956.

1340b. Foll. 105 (249-358); size 12 in. by 4 $\frac{1}{4}$ in.; foll. 1-26 eleven lines, foll. 27-47 (by another hand) ten to thirteen lines, foll. 48-105 (by a third hand) ten lines in a page.

Prāmāņyavādarahasya, according to the marginal notes भि॰ दि॰ (दो॰) भा॰ प्र॰ (प्रा॰ प्राम॰) and the inscription on the verso of the last heaf चितानणिम्लटोकाप्रामाख्यवादीत, perhaps a part of Mathurānātha's commentary on the Cintāmaņi, from the first chapter.

It begins:

मङ्गलस्य सफलनं व्यवस्थाप्य मोखसाधनौभइ (sic! भूत the second copy) तत्वज्ञानचिकीधावतां खीययन्थोपादा-वक (sic! १ दानक) प्रवृत्त्ये मोछसाधनीप्रभूततत्वज्ञानफलवदा-न्वीधिकीप्रतिपादितप्रतिपादकत्वेन हेतुना मोछसाधनीभूत-तत्वज्ञानजनकर्ता खीयग्रन्थस्य (प्र)तिपादयितुं तादू शहेतुमल्लं खोयग्रन्थस्य दर्शयति ॥

Fol. 279b ends Prāmāņyavādarahasyc Jūaptivīdapūrvapaksharahasyam, fol. 308b Jūaptinādarahasyam, fol. 334a Utpattivādarahasyam. [H. T. COLEBROOKE.]

1957.

1517e. Foll. 26; size 10½ in. by 4½ in.; 14-17 lines in a page; written in the Bengalī charactor. Prāmāņyavādarahasya, a second copy, but only the two J*ňaptivāda*-parts.

[H. T. COLEBROOKE.]

g. Some fragments.

1958.

765c. Foll. 24 (numbered 27-50); size $10\frac{1}{6}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; ton lines in a page.

(Cintāmaņiţīkā), a fragment of a commentary on the Anumānakhaņda of the Cintāmaņi, containing the Avayavarahasya (see the Calc. ed. of the Cintām., p. 54 sqq.).

The abbreviation of the title on the margin is मन or मना, once यता and twice य or प.

It begins: केवलान्वय्यादिहेतुकानुमाननिरूषणानलारं न्यायादिनिरूपणे अससंगतत्वज्ञक्वानिरासांघे संगतिं प्रदर्ज्ञयन् ज्ञिष्यावधानाय प्रतिज्ञानीते तचेत्यादि०

It ends with the couplet :

बिंचिदत्र विरुद्धं चेटुक्तं दैववज्ञान्मया। धानोः पुरुषधर्मत्वाज्ञत् छनाव्यं मनीविभिः॥

ज्यूNote of the possessor: लिखापितं भारद्वाज-जगजायेन. [H. T. COLEBROOKE.]

1959.

868e. Foll. 3; size 11⁴ in. by 4³ in.; 15-17 lines in a page.

Pañcalakshaņīkroda, notes on the Pañcalakshaņī, a chapter in the beginning of the Anumānakhaņda of the Cintāmaņi, perhaps identical with no. xlv. in Hall's Index, p. 32.

It begins: वस्यमार्थं पचलव्यस्यां चोध्यम् । साध्यता-वच्चेदकसंबन्धेन साध्यवता वुद्धिं प्रति येन संबन्धेन साप्रकारकं ज्ञानं प्रति बन्धकं तेन संबन्धेन साध्याभावाधिकरणत्वं निवे-ज्ञितम् । [H. T. Col.EBROOKE.]

1960.

969h. Foll. 76a-87b (originally 150-161, 4 o 2 but corrected into 154-165); size 174 in. by 34 in.; cight lines in a page; written in the Bongalī character.

(Anumāna-Mayūkha), the Avayavamūlaļippaņī, a commentary on the Avayava-section of the Cintāmaņi (pp. 54-59 in the printed text), by Jagadīśa Tarkāluņkāra. The commentary begins: प्रसङ्गादाह तचेति तचिविधमपानुमानं.

Sce Hall's Index, p. 38, no. lxxiv.

[H. T. COLEPROOKE.]

5. Nyāyasiddhāntamañjarī.

1961.

1038b. Foll. 46; size 9 in. by 4 in.; foll. 1-3 and 10-46 ton lines, foll. 4-9 eight lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, an elementary treatiso on the pramāņas, in four paricchedas, by Jānakīnātha Šarman, in the colophons always called Bhațțācārya Cūdāmaņi. It begins:

प्रयम्य परमात्मानं जानकीनापशमेखा ।

क्रियते युक्तिमुक्ताभिन्यायसिद्धानामञ्चरी ॥ १ ॥ स्टा

इह निक्तिल्लोकपिनोखनुख्योपायं मननोपायमात्मनस्तस्च-ज्ञानमामनन्ति । तत्व प्रमाणाधीनमिति प्रमार्थं निरूप्पते । तत्र प्रमायाः करर्थं प्रमाणम् । प्रमा च पदार्थो इनुभवः(read यधार्था-नुभवः) ।

The second, or anumanapariccheda, begins fol. 12b:

जणानुमानं निरूप्यते । तत्रानुमितिकरखमनुमानम् । अनु-मितिन्तं जानुमिनोमोत्यनुभवसिद्धो जातिविश्चेषः ।

The third, or upamānapariccheda, begins fol. 20a:

ज्रचोषमानं निरूप्पते । तत्तोपमितिकरणमुपमानम् । उप-मितिन्वं चोपमिनोमीत्यनुभवसिद्धो जातिविशेषः ।

The fourth, or *sabdapariccheda*, begins fol. 21b:

चय झब्दो निरूप्पते। तत्र झान्द्रप्रमितिकरणं झच्दः। झान्द्रत्वं च झब्दास्प्रत्येमीत्यनुभवसिद्वो जातिविशेषः । This chapter has an appendix, which treats of the principle of knowledge in general, beginning with the question (fol. 43a): ननु सवैगिदं प्रमात्वसिद्धी स्थान्नदेव कुतः सिद्धम् ।

Authoritics, quoted in the Nyāyasiddhāntamañjarī, are the Ācāryāḥ, Śivādityamiśrāḥ, Nāstikāḥ, Bhaţţāḥ, Mīmāṃsakāḥ, Vuiśeshikāḥ, Prābhākarāḥ, Guravaḥ, Murārimiśrāḥ, and tho Cintāmaṇi.

Foll. 4, 5, 6-9 and 33 are in another handwriting, they fill up defects of the original.

Soo Hall's Index, p. 24, no. xviii.; Aufrecht's Catalogue, p. 240*a*, no. 581; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 207, no. 699; Råjendralåla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 175, no. 1862; Burnell's Tanj. MSS., p. 119. [II. T. COLEBROOKE.]

1962.

1724a. Foll. 41; size 8½ in. by 3¾ in.; foll. 1-12 thirteen or fourteon lines, foll. 13-41 ten or cleven lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a second copy. Dato and name of the scribe : संयत् १९३० शके १५९५ पैशासमुद्ध ६ शनी दुंटिराजेन लिखित ॥ [H. T. Colebrooke.]

1963.

787. Foll. 36; size 10 in. by $4\frac{1}{8}$ in.; 10-12 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a third copy.

Date and namo of tho scribe: सं १९९७ वैज्ञायनुद्ध १५ सि॰ काझी ऌोलाके हुलसीदाझमढे जयकृष्णदाझ: जुभं॥ [H. T. Colebrooke.]

1964.

232e. Foll. 32; size $12\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; nine lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a fourth copy, Date: संगत् १९३९. [П. Т. COLEBBOOKE.]

1965.

2108a. Foll. 62; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; eight lines in a page.

Nyāyasiddhāntamaūjarī, a fifth copy. Foll. 12-26 are in a beautiful old handwriting; foll. 1-6 are in another old handwriting, the rest is by a more modern hand.

[Gaikawar.]

1966.

1549b. Foll. 15; size $9\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; 9-14 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, a sixth, incomplete copy, breaking off in the beginning of the Šabdapariccheda.

[II. T. COLEBROOKE.]

1967.

1894a. Foll. 9; size 12 in. by 3[‡] in.; styon lines in a page.

Nyöyasiddhäntamaâjarî, the Anumānapariecheda and the beginning of the Upamānapariecheda. [J. Tarlon.]

1968.

2798a. Foll. 15; size $10\frac{1}{7}$ in. by $6\frac{3}{7}$ in.; twenty-three lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, the Prutyaksha- and Anumāna-khaņda. This copy is in the European book-form.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1969.

2014. Foll. 26 (paged **--?**, the first leaf being lost); size 8³/₂ in. by 3¹/₂ in.; 8-11 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarī, the Šabdakhaņda.

It begins: . . भोजन्यत्वात् ॥ प्रतीयन्ति च लोकाः ॥ [J. TAYLOR.]

1970.

370. Foll. 261; size 10^{1}_{8} in. by 3^{5}_{8} in.

Nyāyasiddhāntamañjarīdīpikā, also called Tarkaprakāša, a commentary on the Nyāyasiddhāntamañjarī, by Dīkshitu Śrīkantha Śurman, son of Dīkshita Višvanātha, of Benarcs. See Hall's Index, p. 24, no. xix.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 207, nos. 700-704; Burnell's Tanj. MSS., p. 119.

The Upamāna-khanda is wanting in this copy. The Anumānakhanda proceedes the Pratyaksha-khanda in this volume.

b) The Pratyaksha-khanda. Foll. 57 (54 - 110); nine lines in a page.

The commentary begins :

संध्यायाः प्रेखतिष्युचे गिरिजया सेथें समालोकितो रोपं मानिनि मा कृषास्त्वदपरा नान्यास्ति पन्धा मम। किंतु त्वामहमानमामि भनसि ष्यात्वा त्ववैषाकृतीर्

इत्यं हर्षितज्ञैलराजतनयादृष्टः झिवः पातु नः ॥ ९ ॥ विद्वालगूढयत्विकभावनापरिशोलिता ।

अगिक सहनिर्मिता सेयं कृतिरातनुतां मुदम् ॥ २ ॥

स्विकासमन्नपि याधके साधकसहस्रस्थाप्यकिंत्रिकरत्वेन प्रति-वर्ण्यकाभावस्यावश्यापेधिततया प्रकृतसन्यसमाप्तिप्रतिवन्धक-दुरितरूपविद्यविद्याताय कृतं भगवन्नत्यात्मकं मङ्ग्रस्ठं शिष्यशि-खार्थमादी निषधाति ॥ प्रराज्यति ।

Between foll. 95 and 96 (82 and 88 in the original paging), and 96 and 97 (88 and 82 of the original paging) some leaves are wanting.

Colophon: इति श्रीविद्वन्मुकुटमाणिक्यराजिनीराजन-नौराजितपदहंडन्यायवागीज्ञश्रीदीचितश्रीकंठ्यमैविरणितायां न्यायसिद्धांतनंत्ररीदोपिकायां प्रत्यक्षसंड: समाप्त: श्रीमल्लारि-मात्तीडभैरषाय नमः ॥

Date: संवत् 9199 ॥

a) The Anumāna-khaņda. Foll. 53 (1-53); ten lines in a page.

It begins: प्रत्यस्वनिरूपणाननरमुपनीयोपनीवकभाव-संगत्पानुमानं निरूपयन्प्रतिज्ञानीते ॥ अपति ।

Date: संवत् १८१९ ॥ मिति पुश जुटी २ वार खतवरके ॥

c) The Sabda-khanda. Foll. 151 (111-261); foll. 111-213 ton lines, foll. 214-261 nine lines in a page.

See Rajendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. v., p. 176, no. 1863.

It begins:

भटानूटऌसहाक्रुनऌभूषितनस्तकः । पुनातु गिरिजाप्रेनपाचनेकननेकथा ॥ उपजीव्योपजीवकभावसंगत्योपमाननिरूपणानन्तरं झन्द निरूपयन् झिष्यापचोधाय प्रतिजानीते । चयोति ।

It onds:

चतिककेशत कें यहृदचं स्पुरितं मन । सिद्धेच्वरीपदद्वन्द्वकराग्रो तडिंत्रृम्थण् ॥ ९ ॥ यो ध्सी काश्यां समुत्यक्षो विष्यनाथास्प्रधोमतः । तस्य <u>चौकग्र</u>डवृतिनः कृतिरातनुतां मुद्दम् ॥ २ ॥ इति काशीगर्भसंभवदीधितविद्यनाथात्मज्ञदीधितन्त्रीकब्द्ध-विरचिता तकेप्रकाशाभिधा सिद्धान्तमज्जरीदीपिका सनाप्ता जुभ भ्यात ॥ संवत् १८५५ शायन जुदि ६ घार चातवारके ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1971.

279. Foll. 98 (paged 9-ee, fol. 84 is lost);
size 10³/₄ in. by 4¹/₂ in.; ten lines in a page.
Nyāyasiddhāntamaājarādāpikā, the Pratyaksha- and the Anumāna-paricchedas, the former ending fol. 49b. Foll. 68-71 are in another handwriting and fill up a defect of the original.

Date: मित्ती खज्ञारहवदीतेरके पोथी समप्त संव १८०२॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1972.

1825. Foll. 43; size $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{7}{8}$ in.; eleven lines in a page.

Nyāyasiddhāntamañjarīdīpikā Tarkaprakāšābhidhā, the Anumānapariccheda, a third copy. [J. Taylok.]

1973.

3B. Foll. 236 (paged 997-809); size 93 in. by 44 in.; nine lines in a page. Tarkaprakāśābhidhā Siddhāntamañjarīdīpikā, tho Śabdapariccheda, a socond copy.

Dato: संवत् १८०२३ नितो कुवार पदि २ सनीवार ॥ [A. C. BURNELL.]

1974.

1929. Foll. 171; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{5}{8}$ in.

Nyāyasiddhāntamañjarīļīkā, surnamed Bhāvadīpikā (see the introduction) or Bhāvārthadipikā (in the last subscription), a commentary on the Nyāyasiddhāntamañjarī, by Krishņa Nyāyavāgīša Bhaļļācārya, son of Govinda Nyāyālamkāra Bhaļļācārya.

See Hall's Index, p. 25, no. xx.; Weber's Catalogue (Berlin, 1853), p. 207, no. 699; Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vi., p. 284, no. 2220, also vol. iv., p. 31, no. 1408.

This MS. was copied by one *Bālakrishņa*, in four parts:

a) The Pratyakshakhanda. Foll. 50; 8-10 lines in a page.

It begins:

शैवालयत्वा रूचिरे हटिन्यास्तीरे भषान्यादरलेशमून्या। इन्द्रादिमान्या भुवनेष्वनन्या मां पातु धन्या गिरिराज-

[कन्या ॥ १ ॥

प्रसम्य शिवयोः पादी श्रीमता कृष्णशर्मेणा । सिद्यानामञ्जजरीव्याख्या क्रियते भावतीपिका ॥ २ ॥

प्रारिष्पितप्रतिधन्धकोपशमाय कृतं परमात्मनमस्काररूपं मङ्ग्रलं शिष्पशिषाये प्रसङ्गतो ध्ध्यापकाध्येतृष्णं मङ्गलाषरखाय बादी निषधाति ॥ प्रग्रम्योत्यादि ।

b) The Anumānakhaņda. Foll. 15 (51-65); 9-11 lines in a pago.

It begins:

विष्ठपुञ्चयिनाज्ञाय वासलाय प्रभाविने । व्यालयज्ञोपवीताय गखेज्ञाय नमो नमः ॥ ९ ॥ गिरीज्ञनन्दनं नत्वा नत्वा खोर्म हरिं हरम् । व्याख्यानुमानमञ्जयीः क्रियते कृष्णज्ञर्मणा ॥ २ ॥

पूर्वग्रन्थे प्रवृत्तानामुत्तरग्रन्थे प्रवृत्तये शिष्णाखामिन्द्रियालर-मनोयोगव्यवच्छेदाय चायशब्देनायसरमंगतिं सूचयत्रनुमाननिरू-पखं प्रतिज्ञानोते ॥ चयानुमानं निरूप्यत इति ।

c) The Upamänakhanda. Foll. 5 (66-70); 11-13 lines in a page.

It begins:

विश्वेश्वरं गुरूं नत्वा ध्यात्वा देवी सरस्ततीम् । ग्वाख्योपमानमञ्जयाः क्रियते कृष्णशर्मण्णा ॥ १ ॥

पूर्वेग्रन्थश्रवर्धे प्रयृत्तानामुत्तरग्रन्थश्रवर्धे प्रवृत्तये झिष्पार्धा श्रोत्रमनोयोगसंपादनाय चापझन्देनावसरसंगतिं सूचयतुपमान-निरूपर्यं प्रतिज्ञानीते ॥ चापोपमानं निरूप्पत इति ।

d) The Śabdakhanda. Foll. 101 (71-171); nine lines in a page.

This part of the commentary is called *liadharthadipika* in the introduction.

It begins:

प्रखम्य जगतो नार्च श्रीमता कृष्णशर्मणा ।

क्रियते इज्ल्मचरी व्याख्या गूढार्थदीपिका ॥ १ 🛚

यूर्वग्रन्थच्चवणे प्रयुत्तानामुत्तरग्रन्थे प्रयुत्तये शिष्याकां चोत्र-मनोयोगसंपादनाय चापशब्देनावसरसंगतिं सूचयन् (शब्दनिरू-पर्ण)*प्रतिज्ञानीते ॥ चय शब्दो निरूप्यत इति । [J. TATLOR.]

1975.

1242. Foll. 138; size 11 in. by 3² in.; nine lines in a page.

Nyāyusiddhāntamaājarītīkā, a second copy.

The Pratyakshakhanda ends fol. 40b, the Anumānakhanda fol. 53a, the Upamānakhanda fol. 56b.

The scribe adds:

चाण्डिने कृष्णपछे तु नधम्यां मंगर्छ दिने ऌिखितं नाघरामेख सिडांतमंजरीमुज्ञमं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1976.

1724b. Foll. 90; size 8½ in. by 3¾ in.; 9-14 lines in a page.

* This word has been added from the second copy.

Nyāyasiddhāntamañjarīļippaņī, with the surnames Siddhāntamañjarīļhūshā (see the introduction) and Bālabodhinī (according to tho final colophon), a commentary on the Nyāyasiddhāntamañjarī, by Nrisimha Pañcanana, son of Govinda, a Bengalı (see the introduction).

This commentary is not mentioned in Hall's Index. It begins :

> नत्वा गुरूपदद्वन्द्वं चिनयित्वा सितं महः । सिद्वानामझरीभूषां करोमि शिम्पुकर्णयोः ॥ ९ ॥ छीमच्छीयुतगीडमस्डऌमहोविस्यातसत्वीसितास् तत्वारूं कृतिनः परं सुकृतिनो गोविन्दनामाभिधाः । तत्मूनुर्नृसिंह(r.०नर०) स्प सुकृती भाषं तु पचाननो चालानां हितवाञ्चया स्फूटयति ट्राग्न्यायसिद्वानिते

सिद्धालमन्नरीतकेमधुरक्रमधुव्रतान् ।

भागैगान्कर्तुमामोदवांतभाषो(?) विरच्यते ॥

ईष्पितयन्यप्रतिबन्धकदुरितनिषृत्तये कृतं परमात्मनमस्काररूपं मङ्ग्रुहं शिष्यशिक्षाये यन्यादी निषधाति ॥ प्रणम्यति । परमा-त्मानं प्रणम्य ज्ञानकोनापशमैणा न्यायसिद्धान्तमञ्जरी क्रियत इत्यन्तयः ।

The Anumanapariccheda begins (fol. 20a): मनव्यनिरूपणाननरमेकप्रयोजनानाद्वाप्पी (?) संगति प्र-दर्शयन् । शिष्पावयोधायानुमाननिरूपर्यं प्रतिजानीते । जये-त्यादिना ।

The Upamanapariccheda begins (fol. 35a): चयसरसंगत्योपनानं निरूपयितुनाह चर्यति ।

The Sabdapariachedu begins (fol. 38a): उपमानज्ञब्दनिरूपणयोरेकप्रयोजनकत्वच्याप्यां संगतिं प्रदर्ज-यन् ज्ञिष्यादधानाय प्रतिज्ञानीते खचेत्यादिना ।

Dato: संयत् ९७३० ज्येष्ट वदि ४ णुक्रे सनाप्रो ञ्य युद्धकः॥ णुभमसु ऌेसकपाठकयोः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1977.

1038c. Foll. 22; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; 10 or 11 lines in a page.

Siddhāntamaājarīprakāša, a commentary on the Siddhāntamaājarī, by Bhāskara, son of Mudgala, of the Laugākshi-gotra, hence called in the colophon Laugākshibluāskara. This copy contains only the Pratyakshapariceheda and three lines from the beginning of the Anumānapariceheda.

The commentary begins:

- त्र्यीवासुदेवाङ्मिसरोजयुग्नं स्वत्रोध्वेरेलांकुश्रऌखनाट्यन् । रमाधरानेत्रयडङ्मिनुष्टं नमास्यहं कायवचोमनोभिः ॥ १ ॥
- लौगाह्यगोत्रसंभूत<u>मुद्वला</u>सज<u>भास्तरः</u> ।

च्यास्थाति बालवोधांचे न्यायसिद्धानामञ्चरीम् ॥ २ ॥

प्रार्टीच्वत्रयन्यनिर्विध्रसमाप्तिकामनया कृतमोच्चरनम्स्तारं शिष्यशिखार्यमारौ निवधन्नधोनृपरंपरया खंकोत्वेनुयृत्तये खनाम ग्रन्थनाम च निवधाति ॥ प्रखम्योत्यादि ।

The Anumanapariccheda begins :

चयानुमानं निरूप्यते । प्रसद्धनिरूपखाननरमपसरसंगत्यानु-माननिरूपखं प्रतिज्ञानीते ॥

See Hall's Index, p. 25, no. xxii.

[H. T. COLEBROOKE.]

6. Nyāyamālā.

1978.

3074. Foll. 187; size 10 in. by 4 in.; 8-13 lines in a page.

Nyāyamālā, a treatise on the four kinds of proof according to the 4th, 5th, 6th and 7th aphorism of the Nyāyasūtra, by Jayarāma.

See Hall's Index, p. 49, no. cxxxv.

The whole Pratyaksha-section and the end of the $\dot{S}abda$ -section are wanting.

The volume begins:

निराकारं झुढं पिगलितविकारं किमचवा नराकारं राधाविस्ठुलितविहारं व्रजभुवि । दझाकारं किं वा भवतु भुवनाकारमपि वा मनोवारं वारं मुरभिदमुदारं भज सखे ॥ ९ ॥ उन्नब्द्वरुडारूढं झङ्ख्यक्रगदाधरम् । ग्राहग्रस्तगजोद्वारत्वरितं इरिमाचये ॥ २ ॥ जीमता जयरामेख विभुधप्रखयैपिखा । अनुमानऌख्यास्था सूचच्यास्था विधीयते ॥ ३ ॥ प्रत्यद्योपजीवकत्वास्नात्यद्यनिरूपगोत्ररमनुमानं निरूपयति ॥ ष्यय तायूर्यकं चिविधमनुमानं पूर्ववन्त्रेपथासामान्यतो दूष्टं च (Sū. I. 1, 5).

The Anumana-section ends fol. 13b:

चनुमानविचारो ऽयं दिस्तीर्थो जलघेराप । श्रीमता जयरामेख तत्र सेतुरिवाहितः ॥

The following part, the Upamānapariccheda, begins:

चौं नमः कमलालोलटृगंचलपिलासिने । भवादिविभवावाप्तिकारिये मुर्रवैरिये ॥

क्रमप्राप्तमुपमानं ऌष्य्यति । प्रसिद्धसाधम्यात्साध्यसाधनमुप-मानम् (Sū. I. 1, 6).

It ends fol. 13b:

ज्रीमता जयरामेख विदुधप्रखयैषिखा । उपमानपरिछेदः समासेनेह वर्खितः ॥

The Sabdapariccheda begins :

चों नमः कमलालोलदूगंचलविलासिने । विचित्रविद्यनिर्माणकारिखे मुरवैरिखे ॥ १ ॥

क्रमप्राप्त शब्द लखयति। जामोपदेशः श्रब्दः (Sū. l. l, 7). See Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 240a, no. 582.

It quotes the Didhiti.

The copy of this work registered in Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. viii., no. 2861, seems to be complete.

[J. R. BALLANTYNE.]

7. Nyāyakaustubha.

1979.

677a. Foll. 90; size 10 in. by 4¹/₄ in.; foll. 1-8 eleven lines, foll. 9-90 ten lines in a page.

Nyāyakaustubha, a voluminous logical work, by Paņdita Mahādeva Puņatāmakara, son of Paņdita Mukunda, and pupil of Šiti-kaņtha (according to verse 3 of the introduction) or Šrī-kaņtha (see the final couplets and the colophon of the Šabdapariccheda).

PHILOSOPHY.

Sec Hall's Index, p. 26, no. xxv.; Rājendralāla Mitra's Notices, vol. v., p. 84, no. 1765. It is not a mere gloss on the *Cintāmaņi*, as Rajendralāla Mitra asserts.

The Pratyakshapuriccheda, incomplete. It begins :

दाखायगौरनगस्त्रारविन्दं ब्रबादिभिः सुरधरैरपि सेव्यमानम् । श्रोगौतनं सुनिवरं मणिकारसुख्यान् स्रान्वीधिकौरतपुधास्त्र नमानि भक्ष्या ॥ ९ ॥

मुकुन्दं पितरं नौमि पट्शास्त्रीतस्वदर्शिनम् । यत्पुख्यपरिपाकेश शास्त्रे गतिरभन्मम ॥ २ ॥

पुरुहूतपुरोहितं सभायां कविप्तायां किल कालिदासमन्यम् ।

निसिलासिलज्ञास्तविद्युरीयं

शितिकरताभिधसहुरूं नमामि ॥ ३ ॥

मोथहेतुप्रमाखादित्तस्वज्ञानाय मद्वियाम् । महादेवेन मुधिया क्रियते न्यायकीसुभः ॥ ४ ॥

न्यायसिद्धानानिय्कर्षे जिज्ञासा यस्य विद्यते । संग्राह्यस्तेन सुधिया न्यायकीस्तुभ खादरात् ॥ ५ ॥ न्यायास्तोधिं समुब्मच्य भायनामन्दराद्रिया । यिष्णूनेव महादेवेनायं कौस्तुभ उद्धतः ॥ ६ ॥

इह सकलज्ञिष्टानां ग्रन्थारम्भे मङ्गलाचरणाम्मङ्गलफलमादौ विचार्यते ।

The last words are: वाच्यां मानसत्वावच्छितं प्रति-मनस्वेन करणात्वाज्ञस्य चात्सतिष्ट (?) संयोगात्म . . .

[H. T. COLEBROOKE.]

1980.

677b. Foll. 167 (91-259); size 10 in. by t{ in.; ten lines in a page.

(Nyāyakaustubha)? A large portion of an Inumānakhauda, incomplete at the end. On the last leaf it is called **অनुमानसंडवादायै**, on the first leaf "A fragment, Anumāna vādārtha" (in Colebrooke's handwriting). As the style of this treatise is very much the same as that of the Pratyakshapariccheda of the Nyāyakaustubha in the first part of this volume, and as both parts of this volume were evidently written by the same hand, it is highly probable that this is the Anumana-section of the Nyayakaustubha.

It begins :

ध्यात्वा झिषाङ्मियुगरुं विषुधेरुपाम्य नत्वा गुरोखरखपङ्कमनादरेख । भूयो दिभाव्य सुधिया तदुद्दीरितार्थं दिइन्मुदे किमपि कीतुकमातनोमि ॥ १ ॥

अचानुमानं निरूप्पते अवासंगतं न प्रयुच्चीतेत्यभियुज्जवचनात प्रसद्धासंगतमनुमानं कर्ष प्रत्यद्यानन्तरं निरूप्पत इति न झतुन्नम् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

1981.

1866. Foll. 198; size 124 n. by 4 in.;
nine lines (foll. 167-173 ten lines) in a page.
Nyāyakaustubha, the Šabdaparischeda. See
Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS.,
vol. v., p. 174, no. 1861.

It begins:

मित्वा साम्राज्ञिवं मुकुन्दपितरं श्रीकरवमंत्रं गुरूं जयते भूय: सूक्ष्मधिया विभाव्य च तदुकार्थं सनस्तं हुदि । ज्ञब्दे मानवरे विशिष्टविविधव्युत्पत्तिसंपादके गूढार्यप्रतिपत्तये वरधियां कुर्वे प्रबन्धं वरम् ॥ १ ॥

खय श्रद्धो निरूपते ॥ खत्रोपत्रीयोपत्तीवकभावसंगत्योप-माननिरूपणाननारं श्रद्धनिरूपणमिति बहवो वदन्ति (cf. the beginning of the Sabdakhanda in the Nyöyasiddhäntamañjaridipikö) ।

It ends:

शन्दार्थानाम(न)नत्वात्स्वत्स्वासंविदो मन । मया नोक्तं प्रमेर्य यट् बोद्धव्यं तत्सुधीवरेः ॥ ९ ॥ नानानिषन्धानालोका विभाष्य च पुनः पुनः । मयात्र लिखितं यद्यत्नेन तुष्पनु तार्क्तिकाः ॥ २ ॥ महाच्चेश्रतो भावनातन्त्र सम्यङ् मया संगृहीतं प्रमेर्य हि यद्यत् । स्वइयं सुधीभिस्तदालोचनीयं प्रमादाहरुक्तं हि संशोधनीयम् ॥ ३ ॥

यचा चुतानां मणिगोचराखां निय्कर्षवोधाय वहूक्तिपुक्तः । चयं वहादेवबुधेन यानाच् इम्भोदयातो रचितो निवच्चः ॥ ४ ॥

Authorities mentioned in the Nyāyakaustubha are: the Cintāmaņi, Bhāshya, Dīdhitikārānuyāyino navyāh (no. 1979, fol. 79b), Khaņdanakāra, Saundalopādhyāyāh (Saundalop?), Maithilāh, Prabhākarāh, Pakshadharamiśrāh, Ålamkārikadhurandharāh, Hari, Pröncah, Prācīnāh, Navyāh, Navīnāh, Bhāttāh, Mīmāņsakāh (aprācīnabhāttānuyāyino Mīmāņsakāh, no. 1981 fol. 54a, prācīnānuyāyino Naiyāyikāh fol. 126a).

Fol. 166 is blank, but there is no omission in the text.

Colophon :

इति भ्रीमत्यदवाक्यप्रमाखपारावागीश(०वारीख० Raj. M.)-भ्रीमन्मुकुन्दपसिहतात्मजपुर्खतामकरोधनानकमहादेवपसिहतविर-भिते न्यायकीस्तुभे शब्दपरिछेदः समाप्तः ॥

Date of the copy: इस्ते 998२ प्रमायोनान संबत्सरे कार्त्तिकणुद्वपीर्थिमायां इदं पुस्तकं समाप्तं ॥

[J. TAYLOR.]

1982.

693. Foll. 183; size 91 in. by 4 in.; 10-12 lines in a page.

Nyāyakaustubha, the Šahdapariechedu, a second complete copy. [H. T. COLEBROOKE.]

8. Nyāyasaņkshepa.

1983.

2608a. Foll. 72; size 10 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; ninc lines in a page.

Nyāyasaņkshepa, by Govinda Šarman, son of Nyāyavācaspati Bhattācārya, a commentary on the Kārikās, apparently a short compendium of the Nyāya philosophy, by the same author. The contents are the same as in the first adhyāya of the Nyāyasūtra. The single topics are pointed out by marginal notes in Colebrooke's handwriting. It quotes the Cintāmaņi and the Kādambarī.

It bogins:

भूगो भूगो भूधरतनयां चिनयेन याचनानस्य । कृत्यानि केलिकाले भवस्य भष्याय भूयासुः ॥ ईपत्रूढायानां विवरयमस्याधरेरेव । कुतुकेन कारिकाणां खर्यकृतानां वर्य तनुमः ॥ न्यायवाषस्यतेः सूनोरियं गोविन्दशमैणः । कृतिः कृतथियां भूयादमन्दानन्ददायिनी ॥

पिशिष्टशिष्ठावारानुनितचेदवोधितकत्तैव्याशकं(व्यांशकं)मङ्ग्रहं शिष्यशिष्याये निवभाति नोह्नोत्पलेत्यादि ।

The blanks on foll. 50 sqq. are probably due to the illegibility of the original manuscript. [H. T. COLEBROOKE.]

9. Siddhāntarahasya.

1984.

660. Foll. 345 (orig. paged 9-384); size 13% in. by 44 in.; six lines in a page; well written in the Bengali character.

Siddhāntarahasya, a large Nyāya treatise, incomplete at the beginning and at the end. The name of the author does not occur. In Aufrecht's Catalogus Catalogorum, p. 720, there are registered several Nyāya works which have this title. This work is divided into many small sections, more than sixty of which are contained in this copy. The first is called Sadyaccaya (?) ryārrittasamśayatralakshana (ends fol. 7a), the second Niścayasāmagryāh samšayapratibaddhakatvakhandana (ends fol. 8b), the last Vyāpyaviścshyakaparāmarshasya kāraņatvākāraņatvanicāra.

The title "Siddhantarahasya" is inscribed on every leaf. The volume begins: ननु किसाम संशयत्वं तदि न तावत्सम्द्रेक्षीत्यत्र (?) व्यवसायसिष्ठो जातिविशेष: चाखुपत्वा-दिना संस्कारात् [II. T. COLEBROOKE.]

1985.

1633. Foll. 88; size 19 in. by 31 in.; the leaves are folded together; seven lines in a page; well written in the Bengali character.

Siddhäntarahasya, a second, incomplete copy, containing only as much as foll. 1-131a of the first copy, but with one section more at the beginning (Smritisamskärarahasya fol. 15b).

The volume bogins: ज्ञानादीनां संविधयकत्वं प्रसन्नविद्वनेव • [П. Т. Colebrooke.]

10. Pratyakshadūshanoddhāra.

1986.

786b. Foll. 71 (122-192); size 10 in. by 2½ in.; eight lines in a page.

Pratyakshadūshaņoddhāra, by Mahāmahopādhuāya Narahari, son of Mahāmahopādhyāya Yajāapati, incomplete. It seems to be a refutation of the opinions advanced by some objector to the Pratyakshatattvarinlāmaņi. According to the inscription on the first page, "Pratyakshadūshaņoddhāra uttarakhaņdasaņkhyā 3000," this copy would contain only the socond half of the whole. On the margin it has the mark $\mathbf{H} \circ \mathbf{z} \mathbf{H}^\circ$, but once (fol. 129b) $\mathbf{M} \circ \mathbf{T}^\circ$.

It begins:

प्रतिनृपतिझिरोभिः सार्डवर्डे इ.(?)मौले-* मैमयति पखचापं राघवे लाघवेन । विदितमदनतन्त्रो मूलमन्तो बलाना जयति जनकजायाः सालसो दुग्विलासः ॥ तत्तेति मान्वय(नान्वय?)व्यतिरेकसस्वारझानसहकृताभ्यध-गम्येत्यपैः । Cp. no. 1987.

* Read साधेमधेन्द्मी , as suggested by Prof. Aufrecht.

Fol. 154a the author of the Cintāmaņi is mentionod, fol. 184b the Lilāvatīpralaisa (लोला-यतीप्रवाझे पर्द्वमानचरवैलिखित). Foll. 122-191 are १-३० in the original paging, the last leaf is 999.

The date of the last leaf is संपत् quet, but this early date is not probable for the main bulk of the copy, which is not in the same handwriting.

See an Anumānakhaņdadūshaņoddhāra by the same author in Aufrecht's Cat. Cat., p. 17, quoted from Burnell's Classified Index to the Skr. MSS. in the Palace at Tanjore, p. 121.

[H. T. COLEBROOKE.]

11. Siddhäntasamgraha.

1987.

362. Foll. 111; size 103 in. by 51 in.; generally eight or nine lines in a page.

Siddhäntasamgraha, a treatise on the Pramänas, according to the systems of Gautama and Kanāda, by Yādava Jī Vyāsa, son of Nrisinha and pupil of Rāmakrisl na.

See Hall's Index, p. 27, no. xxviii.

It begins:

रमोमारामरखणी (रामोनारमणी) नावा गक्नां देषों [सरस्तानि । गणेशं रामकृष्णं च साथयानि चिकौर्मितम् ॥ १ ॥ न्यायमधीय यालेन रामकृष्णाच्चगतुरोः । कणादगीतननयाकुर्वे सिडानासंग्रहम् ॥ २ ॥ कुशायवुद्धिनिपुण्ठो उनुयोग्यो (r.० योज्यो) न नत्सरी नापि च नन्दवुद्धिः । कृशोदरीकेल्जिकल्प्राप्रीणः कामी गुणी मन्दनणुंसको (r.० कौ) न ॥ ३ ॥ चपारपापोधिसमानशास्त्रे तच प्रवेशो अतितरां दुरुहः । तपापि मह्ज्यपथेन वेशः सरित्समेणेव समुद्रवेशः ॥ ४ ॥

4 p 2

कृताच्चलिः सन् विनयं विधाय विज्ञन्निकां विदुर्धा करोनि । विभाष्य सम्यक् प्रवदनु दोषं विभावनादच न को अपि दोषः ॥ ५ ॥ दोषबुद्धिनं कर्त्तच्या न(व्य)सिद्धानासंग्रहे ।

न दुष्टो नूतनश्चन्द्रो निसिलेर्धनग्रते हि सः ॥ ६ ॥

मङ्गलस्य कारणता नान्ययथतिरेक्सहकृतप्रत्यखगम्या । सति मङ्गले अपि कुषचित्तमाप्यभावदर्शनात् । Cp. no. 1986 and 1989.

The Pratyaksha-section ends fol. 50a, the Anumāna-section fol. 78a, the Upamāna-section fol. 79a. [H. T. COLEBROOKE.]

12. Nyāyasiddhāntadīpa.

1988.

614a. Foll. 55; size 9[‡] in. by 4 in.; fifteen lines in a pago; written in the Jaina character.

Nyāyasiddhāntudīpu, a series of philosophical dissertations (vādu), by Mahopādhyāyu Šašadhara. In the colophon this work is called Nyāyaratnaprakuraņa. See Hall's Index, p. 4-4, no. cvi.

It begins:

भों। वाचकशिरःकोठीरहीरवाचकन्नी ५ भ्रीकल्पाण-विजयगणिचरणेंदीवरेभ्गो नमः। श्रीशारदायें नमः। श्रीधी-त्ररागाथं नमः।

> ध्वंसितपरसिद्धानाध्वानां गीतममतैवसिद्धानाम् । तत्वा नित्यमधोइां शृज्ञधरज्ञम्मी प्रकाज्ञयति ॥ ९ ॥ न्यायसिद्धानादीयो ऽपं कषामु विजिगीषुभिः । धारणीयः प्रकाज्ञाय सन्नकैक्रेहमुप्रभः ॥ २ ॥

इह तायदभीष्ठकमेंग्रो निर्विष्ठसमाप्तिनुहिश्य यहुझः प्रवर्त्त-माना विनायकार्चनदधिदुर्यादी नक्तले प्रदूश्यनो प्रेक्षावनाः ।

The first rāda is the Mangalavāda (ends fol. 3a); the second treats on the question watanta muqfa a u, the third is the Kāraņavāda, the sixth treats on Śakti, the seventh on the question मनस्त्व परमायुवृत्ति न पा, the thirteenth begins बायु: प्रसन्न इसेके तेपानयनाइय:, the seventeenth is called *Lingaparāmaršavāda*, the oighteenth answers the question सनु केर्य चाप्ति: (fol. 28*b*), etc. The last *vāda*, which is marked, is the twenty-second (fol. 44), and then begins a discussion on *Abhāva*.

For a more complete list of the vādas, see Burnell's Tanj. MSS., p. 119.

[H. T. COLEBBOOKE.]

13. Dissertations on special topics.

a. With names of authors.

1989.

47a. Foll. 5; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Mañgalavāda, a treatise on the question whether it is necessary to begin a literary work with an invocation of some doity, by Harirāma Tarkavāgīša, a Bengal Brahman.

See Hall's Index, p. 41, no. lxxxvii.

ाt begins: ननु मङ्ग्रत्ं न समाप्तिसाधनम् । मङ्ग्रत्धे सत्यपि कार्दवैपादी (r. कार्दवयौदि) * सन्यासमाप्तेः मङ्ग्रत्तं वि-नापि प्रमन्नानुडितसनाप्रेरन्यको व्यक्तिरेकतन्त्र व्यभिचाराह् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

1990.

1549a. Foll. 14; size $9\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{5}{8}$ in.; eight lines in a page.

Vishayatāvicāra, a treatise on perceptible objects and their objectiveness, by Harirāma.

See Hall's Index, p. 42, no. xcii.

lt begins: विषयता च विषयाकारप्रतीतिसाञ्चिको सङ्घत्मंवन्धविशेषो ज्ञानादीनां विषयेख त्वतिरिक्ता नाना-भावादिति प्राच: ا [II. T. Collebrooke.]

1991.

2532c. Foll. 12; size 9[±] in. by 4[±] in.; 11 or 12 lines in a page.

* See Aufrecht's Florentine Skr. MSS., no. 486.

Vishayatüviveka, a second copy of Harirāma's (here called Nyāyālamkāra Tarkavāgīša) treatise. It is in the same handwriting as the Anumitiparāmarša in the same volume, which was copied संबद् 9900.

[GAIKAWAR.]

1992.

1549c. Foll. 16; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Samagrivicāra, by Harirāma.

It begins with the same words as Raghudeco's Sāmagrīvāda, no. 2002:

समाने विषये ऌौकिकप्रत्यक्षसामग्रीसस्ते चनुमितिसामग्री-सस्त्रे च ऌौकिकप्रत्यक्ष्मेवोत्पद्यते । न त्वनुमितिसादनन्तरं साद्यात्करोमीत्यनुष्ययसायस्येवोदयात्। ष्ट्वं समानविषयव्यज्ञाष्ट-योधानुमितिसामग्रीसमवधानद्य्यायामपि झाब्द्वोध स्व जायते। [H. T. Colebbrooks.]

1993.

47d. Foll. 24 (33-56); size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Dharmitänachedakatäpratyäsattivicära, a logical treatise, by Harirāma Tarkālaņkāra.

See Hall's Index, p. 52, no. cxlix.; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 244, no. 610.

It begins:

खनुमितिपरामश्रीयोः कार्यकारयभावघटकप्रत्याससिः सामा-नाधिकरस्यं तेन चैकपुरुषीयपरामर्श्वदशायां न तळून्यपुरुषाल-रीयानुमित्यापत्तिः तस्य सनवायरूपकारणतावळेदकमंबन्धेन परामग्नीविरहात् । [H. T. Collebrooke.]

1994.

1517g. Foll. 29; size 10½ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Dharmitāvādārtha, a second copy. This title, as well as a second title, "Anumitiparāmaršakāryakāraņabhāvanicāra," has been added by a more recent hand.

[H. T. COLEBROOKE.]

1995.

2610c. Foll. 29; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; oleven lines in a page.

Dharmitāvachedakatāpratyāsatti, a third copy. Date of the copy : संपत् १९४९.

[GAIKAWAR.]

1996.

47h. Foll. 46 (103-148); size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{8}$ in.; eight lines in a page.

Bādhabuddhivicāra, a dialectic trentise ou Contradiction, by Harirāma Tarkālamkāra Vāgīśa. The name of the author is not mentioned in this copy, but see the next one. Half's Index, p. 54, no. clix.

It begins : तद्वमावछित्रविशेषताकतदभाववज्ञा निर्णय-काले तद्वमावछित्रविशेष्यताकतदिशिष्टबुद्वेरनुदयात् ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1997.

956a. Foll. 27; sizo 101 in. by 41 in.; generally thirteen lines in a page.

Bādharahasya or Bādhabuddhivicāra, a second copy. [H. T. Colebrooke.]

1998.

47e. Foll. 22 (57-78); size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Nanyamatavicāra, a critical discussion on some points about anumāna, by Tarkālaņkāru Harirāma.

See Hall's Index, p. 53, no. clii.; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 245, no. 611; Raj. Mitra's Notices, vol. vii., p. 140, no. 2372.

It begins :

चनुमिति प्रति पर्वतीयक्षम्व्यापको घहिरित्याकारकपरामई एव हेतुः ।

[H. T. COI EBROOKE.]

의길ન

1999.

1517d. Foll. 29; size $11\frac{1}{5}$ in. by 4 in.; oight lines in a page.

Navyamatavicāra, a second copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2000.

47i. Foll. 17 (149–164); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Vishayatāvicāra, a treatise on the same subject as no. 1990, by Gudādhara.

See Hall's Index, p. 41, no. xci.

It begins:

वुद्धिनामे(r. चुद्धिनैाम)कच्चितात्मविश्रेषगुणस्तद्ववस्थितिघेटमहं ज्ञानामीत्वाकारक(ष)या मन(मनः?)साधारखानुभववळादेव ०

Date of the copy: संवत् शभ्द भाद्रपदमुदि ९ इानियारे ऌिसितं काइयां नभे रामप्रसादकायस्थेन ॥ [H. T. Colebbookk.]

2001.

1548A. Foll. 23; size 11 in. by 3³ in.; nine lines in a page.

Navadharmitāvachedakatārahusya, by Gadā-Ahara.

See Hall's Index, p. 52, no. cxlviii.

It begins: रक्रधमावछित्रविशेष्यताकपरामझाइमालरा-वडिव्रविशेष्यताकानुमितरेनुदयान्नइमावछित्रविशेष्यताकानुमि -तित्वपरामझीत्वाभ्यां कार्यकारग्रभाष: ।

Date of the copy: संवत् १९९४ भाद्रवाबदी ४ जुझवार लिखितं भटपुरुझोज्ञमेन ॥

After this there has been added by another hand: भारहाजकाशीनाचेन संपादितनिदम् गदाधरीयं धर्मि-तावक्षेदकत्नारहस्यम् ।

[II. T. COLEBROOKE.]

2002.

47b. Foll. 15 (6-20); size 9½ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page. Sāmagrīvāda, a treatise on the same subject as no. 1992, by Tarkālamkāra Raghudeva Bhaţţācārya. See Hall's Index, p. 43, no. c.

It bogins: समाने विषये रकदा लौकिकप्रत्यधसाम-ग्रीसच्चे अनुमितिसामग्रीसच्चे च लौकिकप्रत्यधनेयोत्पद्यते तदननारं साधात्करोमोत्यनुच्चवसायस्य सवानुभवसिद्धत्वादिति तदप्पनुमितिनेत्विद्यते वहिच्याप्पधूमपान्पर्वत इति परामर्श्वकाले वहिषच्च:संनिकर्षदशायानुत्तरखये पर्वतो वहिमानिति लौकि-कप्रत्यध्रस्यैपोदयात् यहिं साधात्करोमोति तदननारमनुच्वै-सायस्य सार्वजनीनानुभयसाधिकत्वादिति तदानुमित्व जयं मुख्य: पाठ:

Date of the copy: सं १८१६ लिखितमिदं पुस्तकं साथें परार्थेञ्च(sic)॥

> भट्टाचार्यधुरीखेन हरिरामेख धीमता । सामग्रीवादरचना कृता कृतिमुदावहा ॥

> > [H. T. COLEBBOOKE.]

2003.

3077. Foll. 17; size 9½ in. by 4% in.; 10 or 11 lines in a page.

Sāmagrīvicāra, a second copy of Raghudeva's treatise.

[J. R. BALLANTYNE.]

2004.

1369g. Foll. 16; size 10 in. by 4 in.; oleven lines in a page.

Anumiliparāmarkavāda, a short dissortation by Nyāyālamkāra Rughuleva Bhaţţācārya. See Hall's Index, p. 51, no. cxli.

It begins: परानईं विनानुमित्यनुदयादनुमिति प्रति परामर्शो हेर्तुरिति सिद्धानः । तत्र भूमपरामर्शसः घठानुमित्य-नुदयात्पवैतोद्देश्यकपद्विचिधेयकानुमिति प्रति पर्वतादिविज्ञेष्य-कवद्व्यादिव्याप्पभूमादिप्रकारकनिम्नयो हेर्तुरिति कार्यकारखभावो पिश्चिष्प कस्पनीयः ।

He quotes the *Didkiti*.

Date of the copy: संवत 9602.

[H. T. COLEBROOKE.]

2005.

2532b. Foll. 15; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{2}$ in.; twelve lines in a page.

Anumiliparāmarša, a second copy of Raghudera's treatise.

Dato : संयत् १९९०. [GAIKAWAR.]

2006.

47c. Foll. 12 (21-82); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

.laumitiparāmaršavicāra, a third copy of Razhudeva's treatise.

[H. T. COLEBROOKE.]

2007.

1517c. Foll. 13; size 111 in. by 41 in.; twelve lines in a page.

Anumitiparāmarša, a fourth copy of Raghudeva Nyāyālamkāra's treatise.

[H. T. COLEBROOKE.]

지막기다

2008.

161f. Foll. 11 (205-215); size $11\frac{7}{3}$ in. by 4: in.; cloven lines in a page.

Nāmānyalakshaņāvicāra, by Tarkālaņkāra. It begins:

सामान्यभनेझानानारं यावत्खाद्ययप्रत्यक्षोदयात् सामान्यऌष-गाप्रत्यासत्तेः प्रत्यक्षहेतुत्वमभ्युपेयते सा च झायनानं सामान्यं सामान्यज्ञानं चा ज्ञानं च तदिन्द्रियजन्यं ग्रासं स्मरग्राभित्रेन्द्रिय-भन्यज्ञानानन्तरं यावत्साच्यप्रत्यक्षानुदयात् ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2009.

695. Foll. 55; size 94 in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Nannikarshavāda, a treatise on the different kinds of proximity or relation, by Jayarāma Nyayapaūcānana. It begins:

ज्ञीमता <u>जयराने</u>य त्यायसिन्धोः समाहतैः । युक्तिमीक्तिकसंतानेर्वादमाला विभीयते ॥

तत्र जीजयरामो आ न्यायपद्धाननः कृती । सविकर्षेषु निय्कार्षे निरूपयति निद्यलम् ॥

लौकिकसविक्रथे: घड्रिधः तत्र संयोगो द्रव्यस्य संयुक्तसम-वायो द्रव्यसमवेतस्य संयुक्तसमवेतसमघायो द्रव्यसमवेतस्य समघायः शब्दस्य समवेतसमघायः शब्दसमवेतस्य विशेषणता समघायाभाषयोलींकिकप्रायश्चे हेतुः ।

On fol. 41a a now section begins : भोनता जयरानेख चित्रहर्ध पिचारितम् । पिभाषयन्तु सुधियस्तत्वनस्य विचारका: ॥

> नत्वा श्रम्भोः पदास्भोभं [भ्री]त्रयराम(ः) समासतः । निवश्नाति निवन्धेन नियोज्यान्वयदीपनम् ॥

Colophon : इति जयरामयंचाननविराचितायां सक्तिकवे-घादः संयक्षाया सनाप्रचार्यं ग्रन्थः ॥

Foll. 24-31 of the original pagination are lost. [H. T. COLEBROOKE.]

2010.

1369i. Foll. 9; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Laghusannikarshavāda, a compendium of the preceding treatise, by the same Jayarāma.

lt begins:

त्राय श्रीजयरामो असी न्यायपत्राननः कृती । सन्निकर्षेपुनिय्कर्धनिरूपयतिनावविविन् (१.न्यायवित्)॥

लीकिकसत्तिकपैः पड्विभः। तत्र संयोगो ट्रव्यस्य संयुक्तसम-वेतस्य ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

2011.

47m. Foll. 43 (276-318); size 9¹/₂ in. by 4 in.; eleven lines in a page.

Pakshatāvicāra, a treatise on the nature of deliberative discussion, by Mahādeva Sūri. See Hall's Index, p. 53, no. cliv. It begins :

सासं शिर्व नमस्कृप महादेवः सतां मुदे । विचारयत्यनुमिती पद्यताहेतुतां स्पुटन् ॥ ९ ॥ तार्किकैः पद्यता सम्यक् रुध्विता यद्यपि स्पुटन् । तयाप्पत्र जनत्कारः सतां व्यतरि(sic!)* अविष्यति ॥ २ ॥ सत्यपि परान्हीादिसकलानुमितिकाररासमवधाने पर्यतो दहिमानिम्पादिनिर्णयद्शायामनुमितेरनुत्यन्त्यानुमितिं प्रति पद्यता हेतुरिति सकल्जनेय्यायिकसिद्धान्तः ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2012.

2100e. Foll. 35; size 10 in. by 4 in.; cight lines in a page.

Pakshatāvõda, a shortor treatise on the same subject, agreeing sometimes vorbally with the preceding one.

See Hall's Index, p. 53, no. clv.

It begins : सत्यपि परानज्ञीदी पञ्चे साध्यनिर्णयदज्ञायां विनानुमित्सामनुमितेरनुदयादनुमितिं प्रतिपद्यताप्पहेतुन्वं कल्पते। [GAIKAWAR.]

2013.

1517f. Foll. 25; size 101 in. by 4 in.; 9 or 10 lines in a page.

Isvaravāda, a treatise on the existence of God and the means of proving it, by Mahādeva Puņyastambha, son of Mukuada Viduda (Vibudha?). It begins:

साचं शिर्ष नमस्कृत्य महादेवः सतां मुदे । तार्किकाभिमतं मानमोश्वरे यक्ति तस्वतः ॥ ९ ॥ स्वेश्वरे सात्मत्वं जीवभिन्नवृत्ति न या जीवभिन्नं झानादिमन्न वा जन्मं सकर्तृवं न वेत्यादिविप्रतिपक्षी ईम्बरे प्रमाणमनुमान-मेवेति नैय्यायिकाः ।

lt ends:

ईम्प्ररो अस्ति न मंदेहः कस्यापि जगतीतले । तथाप्येतायमक्नेनेचरनामानुमंहितम् ॥ ९ ॥ ईम्प्ररानुग्रहादेवेम्प्ररवादो अ्यमहुतः । महादेवेन रचितस्तनोतु सुधियां सुस्रम् ॥ २ ॥

* Read gfr, as suggested by Prof. Aufrecht.

Colophon: इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाग्रज्ञपुरूपस्तक्भनिकेतन-श्रीमुकुन्दविदुडात्मजनहादेवपरिइतविरणितं ईग्ररपाद: समाप्त: ॥ [II. T. Colebrooke.]

2014.

1436b. Foll. 141; size 12 in. by 4½ in.; fair writing; twelve lines in a page.

(Nyāya-)Siddhāntatattvariceka, a dissertation on the eternity of matter, by Gokulanātha, son of Vidyānidhi.

It begins:

प्रवह्णवनवेगयद्वितो ऽपि

खल्लति न यज्जगदंडपिंडभाव: ।

लयुगुरुतुलनातुलाप्रकोड-

द्रढिमगुणः स भवडुणत्रयस्य ॥ १ ॥

हिरस्पगर्भस्य गुरुः शरीर-

संस्थालघुर्यः पुरुषः पुरागः ।

खखोरखीयाम्महतो महीया-

न्यइयत्वच्छुः स जुगोत्वकर्युः ॥ २ ॥

सकलांकुरकारिवीज्ञानुगतं तदकारि च्यायृत्तं कुवैद्रूपत्वं नाम सामान्यं न कल्पयितुमुचितं गौरवात् । ननु गीरपेख युरुवसु-सिद्धिवा प्रतिषघ्यते त्रदभावसिद्धियां क्रियते । ०

alt concludes with six partly defective and corrupt *ślokas*:

तकाेणानप्रतिष्ठानाहुऌैभस्तत्वनिर्णेय: । ऌिष्पंते केवऌं ऌोका: सिद्वांतत्यागपाप्पना ॥ १ ॥ ०

खसूत यमुया (?r. °मा) विष्ठहंद्या हिद्यानि घेस्सुतं ।

तस्य गोकुलनायस्य गिरो(r.गिरा) प्रोयेत धूर्नटि: ॥६॥

इति सिद्यांततस्वविषेको नाम न्यायनिवंधविश्वेधस्समाप्तः ॥ संवत् १८५० भाद्रमासे कृष्णपद्ये तिथौ सोमवासरे ॥

For another copy of this treatise see Rāj. Mitra, Notices, ∇ ., p. 201, no. 1885. Gokulanātha refutos the view of Širomaņi.

[H. T. COLEBROOKE.]

2015.

1191b. Foll. 18; size 12⁴; in. by 4¹/₂ in.; small modern Bengalï handwriting; seven lines in a page. Muktivivecanādi, essays on final emancipation, the nature of the deity, etc.

It begins: ध्वंस स्व मोख: दुःससाधनं च दुरितनेव म्वसामानाधिकरख्यकानिकधिज्ञेयगतो भयसंबच्धेन दुरितवद्व्यो टुरितध्वंसो मोख इति निय्य्क्षपे: । ०

इति मुक्तिविवेषनं fol. 10 (cf. Muktivāda, IIall's Index, p. 49); इति देवतावाद: fol. 13; इति खर्मवाद:। जय ब्राह्मस्रत्वपिषार: fol. 14.

It ends: इति जासखलविचाररहस्य " This, though perhaps only the title of the last chapter, is given soveral times, on the last page, in Bengali and Devanägari, as the title of the whole treatise.

A Brāhmaņatvavicāra, by Gokulanātha, is montioned in Aufrecht's Cat. Cat., from Oudh xv., 100. [H. T. COLEBROOKS.]

b. Anonymous.

2016.

394b. Foll. 23 (33-55); size 121 in. by 41 in.; 12 or 13 lines in a page.

Prāmāņyarāda, a treatiso on the nature of proof (a topic from the first chapter of the *Cintāmaņi*). There is no colophon at the end, the title being only given on the first page.

l'erhaps this treatise is identical with no. exxxvii. in Hall's Index, p. 50.

It begins:

बुद्धिन्न यपार्थानुभवरूपा प्रमेतुच्चते। यापार्थ्यं च तडडिशे-चकलावच्छित्रतस्रकारकावम् ।

[H. T. COLEBBOOKE.]

2017.

765a. Foll. 15; size 10³/₈ in. by 3¹/₂ in.; 8-10 lines in a page.

Jūūnadvayavāda, a logical treatise the object of which is set forth in the beginning:

अनुमिति प्रति साध्यव्याप्तत्वावछिम्रहेतुप्रकारता निरूपित-

यखविश्रेष्यता शालिज्ञानत्वरूपविशिष्ठपरानशैत्वेन न हेतुता किंतु ज्याप्यतावछेदकप्रकारक्रण्याप्तिज्ञानत्वेन ज्याप्यतावछेदक-प्रकारकपद्यधर्मताज्ञानत्वेन च हेतुताडयम् । त्यं च धूनो वहि-ष्याप्यो धूमवान्यवेत इत्याद्याकारकज्ञानद्वयाक्तयाविधसमूहालख-नादप्यनुमितिरुत्यद्वते न केवर्छ विशिष्ठधरामशौदेव ।

The colophon is wanting, the title having been inferred from the marginal note **W**^o **E**^o. [H. T. COLEBROOKE.]

2018.

1675c. Foll. 16 (197-212); size 9 in. by 4 in.; 12-15 lines in a page.

(Anumitikhandana?), probably a fragment of some larger logical work. The title has been added by a later hand. The following colophons give an idea of the contents: इतितर(?इतीतर)वाधस्यऌीयानुमितिविचार: (fol. 199b), घरामञ्चीनुमित्रो:बार्यकारयभावे पद्यसाध्ययो: प्रवेशाप्रवेशवि-चार: (fol. 202a), चप्रामास्ययहाभावस्य परामर्यनिष्ठानु-मितिकारयतावछेदकत्वानवछेदकत्वविचार: (fol. 205b), चनुमितिप्रयोज्ञकं च्याग्निसक्यपनिरूपर्श (fol. 211b), केव-टान्ययित्वग्रहद्शायामनुमितिकंडननिरास: (fcl. 212b).

The manuscript begins:

^{ाधन}ननु धर्वेत्रीयवह्रीत्ररवह्न्यभाषावात् (sic!) पर्वत इत्याझे गृहीताप्रानाख्यकवाधनिखयसच्चद्शायां घहिच्याप्पधूमवान् पर्वत इत्यादि⁰ [II. 'I'. COLEBROOKE.]

2019.

1044. Foll. 28 (folded together); size 16¹/₂ in. by 3 in.; seven lines in a page; well written, on brown paper, in the Bongali character.

Parāmarśānumityoņ kāryakāraņal·hāvavicārarahasya (see the colophon, fol. 27b), a chapter from some larger work. Fol. 26b has the colophon: Anumiliparāmaršayoņ kāryakāraņabhāvarahasyam sampūrņam. The topic is very much the same as in the proceeding fragment.

Who manuscript begins : चनुमितिपरामझैयो: सामान्यतो अनुमितित्वपरामझैत्नाभ्यां कार्यकारखभाव: परामझैत्नं

च जातिविशेषः न तु चाभिविशिष्टपक्षधर्मतानिष्ठयत्वं चतो चापवादेः साध्यादिभेदेनाननुगमे अपि न खतिः ॥

At the end there are a few lines from a second chapter; it begins: सथ व्याप्यविषयता निरू-पितहेतुतायसेदक ?

[H. T. COLEBROOKE.]

2020.

2608b. Foll. 41; size 10 in. by 3½ in.; 12 or 13 lines in a page; written in the Bongalī character.

Saméayānumitivādārtha, a logical trentise on Doubt. The colophon is wanting at the end; the title given to the treatise having been taken from the reverse of the last leaf. It is the same work as the *Ratnakoshakārikāvicāra* in the Oxford Catalogue, p. 245, no. 613.

It begins: परोक्षज्ञानं निष्ठयात्मकनेवेति विद्वानाः रानकोषकारस्तु सत्नतिपक्षसंबऌनदज्ञायां संज्ञयात्मिकाननुनिति-नङ्गीकरोति ॰

[H. T. COLEBROOKE.]

2021.

47f. Foll. 14 (79-92); size 9½ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Samsayānumitirahasya, a logical treatiso on Doubt; the name of the author is not mentioned. See Hall's Index, p. 51, no. cxliv.

It bogins :

चनुमितिः प्रत्यस्रान्यज्ञानं वा संज्ञयो न घेति विप्रत्रिपन्तिः । जत्र रानकोज्ञकृतः पर्वतादाघेकस्मिन्धर्मिणि वद्वितदभावय्याप्य-वन्ना परामज्ञीदिसमवधानानन्तरं तयोईयोरेवानुमितिरुत्यद्यते ०

Date of the copy: संवत् १८२९ माघे मासि शिते यखे चतुर्देश्या गुरूपासरे रघुनायपुस्तकमिदं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2022.

1369d. Foll. 6; size 93 in. by 44 in.; fifteen lines in a page.

Vyāptyanugamavicāra, probably a fragment of one of the commentaries on the Cintāmaņi.

It begins: प्रतियोग्यसगानाधिकरछेति । चय समूहा-लखनात्मकव्यभिषारहानप्रतिवन्धकतामादायातिप्रसङ्घवारखाय [H. T. Coleurookk.]

2023.

47g. Foll. 10; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

Smritisaņskārasambundhivicāra, an anonymous troatiso.

It begins : घटगोवरस्मृति प्रति घटगोवरज्ञानत्वेन न हेतुता घटनिर्विकत्यकादपि स्नरणापन्नेः •

The same work in Raj. Mitra's Notices on Skr. MSS., i., p. 77, no. 142.

[H. T. COLEBROOKE.]

2024.

161d. Foll. 23 (145-167); size 11² in. by 4¹/₂ in.; ten lines in a page.

Visishtavaisishtyabodhavicāra, "a Nyāya dissertation on the relation of the attribute to the subject." The author's name is not mentioned. It has the same beginning as the Visishtavaisishtyavicāra registered in Rāj. Mitra's Notices of Skr. MSS., iii., p. 121, no. 1166.

The beginning is: तड्वमैनिचिंकस्पकाननर तडिशि-ष्टवैशिस्प्रवेधानुदयात् तत्र तड्वमैप्रकारकं झानं कारणं विशिष्ट-वैशिस्प्रवोधन्न विशिष्टप्रतियोगिकवैशिस्प्रवोधो विशिष्टानुयोगि-कवैशिस्प्रवोधन्न ।

Date of the copy: संवत् 9tus.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2025.

3066. Foll. 7; size 9³/₁ in. by 4¹/₂ in.;
10 or 11 lines in a page; fair writing.
Kāraņatāvāda, a logical treatise. The au-

thor's name is not mentioned. See Aufrecht's Cat. Cat., p. 95.

It begins:

चय किं कारणत्वं यदषच्चेदकाषडिव्वसमुदायः सामग्री ॥ चत्र प्राच: ॥ चनन्यथासिद्धनियतपूर्ववर्श्तिजातीयत्वं कारणत्वं । [J. R. BALLANTYKE.]

2026.

1555 a. Foll. 30; size 11 in. by 4 in.; eight lines in a page.

Lingopakitalaingikabhānavicāra, the author's name is not mentioned.

lt begins:

यहिष्याप्पधूनवान् पर्वेत इत्यादि परान्ज्ञात् वहिष्याप्पधू-मयान्पर्वतो यहिनानित्यनुमितिमामनन्ति ।

[II. T. COLEBROOKE.]

2027.

1369h. Foll. 8; size 10 in. by 4 in.; eleven lines in a page.

Laukikavishayatāvicāra, an anonymous treatise on the same topic as no. 1990.

See Aufrecht's Oxford Cat., p. 245, no. 614; Raj. Mitra's Notices, i., p. 77, no. exliii.

lt begins :

घटं साह्यात्वरोगीत्याद्यनुव्यवसायविषयतया स्त्रीत्विवविषय-ताया चतिरिक्तायाः सिद्विरिति नवीनाः ।

Date : संवत् १८२ (१८०२).

[H. T. COLEBROOKE.]

2028.

765b. Foll. 11 (numbered 16-26); size $10\frac{7}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Vāyupratyakshavāda, a tract on the perceptibility of Air.

It begins:

द्यायुश्वेवज्ञानाजन्यचेत्रप्रत्यक्षो न येति यिप्रतिपन्निः । दिधि-कोटिमीनांसकानां निपेधकोटिर्नैय्यायिकानान् । It ends: सावश्यकं च सविकवेविचारावसरे दशितन्. The same anonymous anthor wrote also a Sannikarshavicāra.

[H. T. COLEBROOKE.]

2029.

1369 1. Foll. 5; size $9\frac{3}{4}$ in. by $8\frac{1}{4}$ in.; eight lines in a page.

Veganāśyakāryakāraņabhāvarahasya, a controversial treatise on the origin and decrease of Velocity, confronting the tenets of the Nyāya and the Vaiścshika on this subject.

It begins:

ननु किं तावत् चाम्रयनाइयवेगस्य नः इकमिति चेत् ॥ पत्र वैशेषिकाः ॥ खप्रयोज्यसंयोग रुव प्रादू धवेगस्य नाइाकः ॥

In the last line the Vegakhandana of the Didhitikrit is quoted.

See Hall's Index, p. 62, no. ceii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2030.

2100a. Foll. 47; size 10 in. by 4 in.; written by several modern hands; 8-14 lines in a page.

Fragments of different philosophical treatises and commontaries.

Tho MS. begins: जय साध्याभाववदवृत्तित्वरूपचा-प्रिरेवानुमित्युपयोगिनी ।

Foll. 2 seqq. are numbered 6 seqq.

Foll. 7-15 (numbered 11-19) are marked **u • u •**; fol. 30 **an •**.

Foll. 32, 33 (numbered 1, 2) are marked चि म°; beginning चत्रोचाते । व्यभिचारझानविरहस(ह)कृत सहचारदर्शनं चाप्तिग्राहकं। foll. 836 and the greater part of 34 and 35 are blank.

Fol. 36 is marked **ar**° **a**°; but 36b and 37b are left almost wholly blank; and so is fol. 46a.

Fol. 1a has the pencil mark :-- 'Vishayaviveka. A motaphysical treatise according to the Nyāyasūtra.'

[GAIKAWAR.]

14. Grammatical treatiscs.

2031.

161e. Foll. 37; size $11\frac{7}{5}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Šaktivicāra, a treatiso on the names of things and meanings of words, by Gadādhara Bhațțācārya. See Hall's Index, p. 56, no. clxvi.

It bogins :

संकेतो रुछ्छा चार्थे पदवृत्तिः । वृत्त्या पदप्रतिपाद्य श्व पदार्थे इत्यभिधीयते इदं पदनिनमर्थं बोधयत्विति चस्मान्द्रव्दादय-नर्थों बोडव्य इति चेन्द्रासंकेतरूपा वृत्तिः ।

This treatise is different from the "Šaktivāda alias Šaktivicāra," which Rāj. Mitra, Notices of Sansk. MSS., iv., p. 122, no. 1587, attributes to Gadādhara.

[II. T. COLEBROOKE.]

सया

2032.

1038e. Foll. 4; size 9 in. by 4 in.; thirteen lines in a page.

Saktivada, a short treatise on the same subject.

It begins :

नीनांसकैर्वह्यादी दाहाधनुकूलाः शक्तपो अतिरिक्तपदार्थाः खौक्रियने । तेपानयनाशयः ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2033.

972. Foll. 102; size 15¹/₂ in. by 5¹/₂ in.; fairly good, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Śabdaśaktiprakāśikā, a treatise on the same subject, by Jagadīśa Tarkālańkāra.

It begins:

तकैलन्तच विदुषा विदुषानोषकारिका । कृता श्रोभगदीक्षेन शब्दक्षक्रिप्रकाशिका ॥

The work was published at Calcutta, in 1847. See Hall's Index, p. 55.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2034.

804. Foll. 178; size 15³; in. by 5¹/₂ in.; fair, modorn Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Śabdaśaktiprakāśikāţippanā, a commentary on the abovo work, composed by Krishņakānta Vidyāvāgīša Bhaţţācārya, in Śaka 1723 (A.D. 1802).

It begins :

योगे झक्नुगत चिरं हिमगिरेः शृक्वे बुढीरे घ्रिये योगार्थं किमुतास्तिकों (sic!) चरमखी तचेति सभावर्या। जुत्वा हाससमन्विते(r.ºतं) गिरिमुतागीरी झयोमेंनका तत्रास्तीति यदन् सलज्ज्वद्वयो माम्यातु लखोदरः ॥

It ends: इति चीकृष्णकालविद्यावागीशभट्टाचार्यविर-चिता शब्दशक्तिप्रकाशिकाटिप्पनी समाप्ता ॥

ज्ञाके रामाधिज्ञैलिधितिपरिगणिते कक्केटे याति सूर्ये विंज्ञाहे विश्वनाषार्चितपदयुगले इयामले मोछयौजे । व्यायसभ्यापकानां निखिलपदपदाषादिषिनापहन्तीं तेने चौकृष्णकानाइत्य इह सुकृती टिप्पनीं गूढभावां।

भोरत्रीकृष्णकालेन पिछापागीशसच्चिना । कृता सुषुद्विधोराखां झस्तिसन्दीपनी मुदे ॥ [П. Т. Colebrooke.]

2035.

161g. Foll. 113 (numbered 216-328); size 11⁷/₈ in. by 4¹/₂ in.; eleven lines in a page.

Padavākyaratnākara, a philosophico-grammatical treatise, by Gokulanātha Šarman; a very incorrect copy.

See Hall's Indox, p. 56, no. clxx.; Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 246, no. 619. It hogins:

नामसाधारणो विश्वविषयो यो थिभोगुँणः । तस्यैषा इक्तिरसिऌप्रपत्वस्य प्रकाशने ॥

विभोः संयोगेन सूते (?) द्रव्यसामान्यमनादिनिधनेन चैतन्येन मकलमपि वस्तु च्याप्रुवतो भगपतो भवस्य यो गुणो निवसर्व-विषयकत्वावन्धात्वादिना (?) जीवादिगुखव्यावृत्तेन धर्मेण लो-कोत्तरो विषयतया विद्यमभिव्याप्य वत्तैते तस्य हैताप्रतिहतस्य यानस्य जन्यजातजननानुकूलं सामर्थ्यम् ।

Tho subdivisions are not sufficiently marked: fol. 234 ends the padavrittigrahavivarana, fol. 243a the abhedānvayavivaranaprakarana, fol. 249a the paribhāshyaprakarana, fol. 257b the sphotanirāsa,... fol. 293a the upapadadvitīyācirarana, fol. 295b the kārakatritīyāvivarana....

[H. T. COLEBROOKE.]

2036.

1305. Foll. 205; size 12[§] in. by 4[§] in.; six lines in a page; written in the Bengali character, on brown paper.

Vyutpattivāda, a logical treatiso discussing the meaning of words and their relations in a sentence, by Gadādhara Bhaṭṭācārya, in two parts. The name of the author is given in the second copy. See Hall's Index, p. 55, no. clxv.

The Prathamaryutpattivada begins:

ज्ञान्द्वोधे चैकपदार्थे अपरपदार्थस्य संसर्गः संसर्गमय्यादया-भासते स च क्वचिदभेदः क्वचित्वातिरिक्त टव आधाराधेयप्रति-योग्यनुयोगिषिषयविषयिभावादिः । खभेदः प्रातिपदिकार्थे म्वसनानविभक्तिकेन खाव्यवहितोक्तरवर्तिना खाव्यवहितपूर्व-वतिना च पदेनोपस्यापितस्यैय संसर्गमय्यादयाभासते यथा घठो नीलो नीलं घटमानयेत्यादी घटादी नीलादेषः (r.० ज्ञः) ।

The Dvitiyavyutpattivada begins (fol. 86):

चनुमित्ययैकधानुयोगे विधेयत्वं विधेयित्वं वा डितीयार्थः । तेन बह्लादिपञ्चकानुमितियरस्य वहिननुमिनोनोत्यादिवाक्य-स्यापि प्रामास्यमनुमन्यते ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

2037.

963c. Foll. 165 (116-280); size $9\frac{1}{5}$ in.; foll. 116-170 eleven lines, foll. 171-280 twelve lines in a page.

Vyutpattivāda, a second copy. The Prathamakhanda ends fol. 181a.

[H. T. COLEBROOKE.]

2038.

3268. Foll. 141; size 10[‡] in. by 4[‡] in.; 11 or 12 lines in a page.

Vyutpattivāda, a third copy, incomplete at the end. The Prathumakhandu ends fol. 56a. The second loaf is wanting; fol. 6 was originally the eighth leaf of another copy, and is here superfluous. [A. C. BURNELL.]

2039.

1172A. Foll. 34; size 13[‡] in. by 4^½ in.; fairly good, modern Bengalī writing; eight lines in a page.

Arthamuktāvali, a treatise on the syntax of cases, apparently the first chapter of a work of that name.

It begins:

रामं प्रथम्य संखेषाद्यालाद्वाकरणोदभेः । गृह्यते कारकादीनामपैमुक्तायलिर्मया ॥

तत्र प्रथमतः क्रियानिमित्तं कारकमिति । तथा च विभत्त्वर्थ-भिक्षाव्यवहितं सद्यक्रियां साधयति तदेव कारकं भवती त्यर्थः । नैतेनातिव्याप्तिः । तद्वा क्रियाम्रयावं कारकत्वमिति कारकल्छाणं च च क्रियाम्रयत्वं कारकत्वमिति चेत् तर्हि कर्तुरेव कारकत्वं नान्येपां क्रियाम्रयत्वं कारकत्वमिति चेत् तर्हि कर्तुरेव कारकत्वं नान्येपां क्रियाम्रयः कर्तेति सूचात् कर्तुरेव क्रियाम्रयत्वाभिहित-त्वादिति वाच्चं । चाम्रयत्वस्य परंपरया वाच्यत्वात् परंपरा तु खान्वयिविभक्त्वयेवच्चरूपं । च्ययवा खनिष्ठविग्रेच्यतानिरूपित-प्रकारतावच्चं । च्याम्रयत्वस्य परंपरया वाच्यत्वात् परंपरा तु खान्वयिविभक्त्वयेवच्चरूपं । च्ययवा खनिष्ठविग्रेच्यतानिरूपित-प्रकारतावच्चं । च्याया खनिष्ठविभक्त्वयेरूपसंसगैावज्जित्वविपय-तानिरूपितविषयतावच्चरूपं । च्ता रव नाच्याप्रिनीतिच्याप्तिन्धे-ति । उक्तं च हरिया याक्पदीये । कारकं हि क्रियाहेतुर्यचोक्तं क्रिययाचितमिति । तार्किकास्तु विभक्त्वयेद्वारा क्रियान्वयित्वं कारकत्वं क्रियाविश्वेयणादावतिव्याप्तियारयाय विभक्त्वयेद्वारेति विश्वेययीयमित्याहस्तचिन्यं ॥ च्या कर्ता । ० Athādhikaraņam, fol. 4; karaņam, fol. 6; hetusādhane tritīyā, fol. 6b; sampradānam, fol. 7; upādānam, fol. 8b; athu niruktašabdašaktyā āśrayatayā šabdas tāvad vicāryate, fol. 18b; sambodhanam, fol. 18; nirdhāraņam, fol. 20b; vipsāvicāraļ, fol. 29; karmakartā, fol. 30b; atha phalavatkartā, fol. 83.

Apparently incomplete at the end. The MS. had ended we ferright; but this has been obliterated, and a different hand has supplied the colophon:

इति ग्रीमहरिष्ठकृतार्थमुक्तायल्यां प्रथमः परिष्ठेदः ॥

After this a different hand again has added: ज्ञीमड्डशिडकृत चयैमुक्तावलीप्रथमपरिचेदः '; while fol. 1a has the title : श्रन्दशास्त्रझानोचलकृतार्थमुक्तावली प्रथम: परिचेदः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2040.

11720. Foll. 10; size 13¹/₄ in. by 4¹/₂ in.; modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Submidusangraha, a treatise on the syntax of cases.

It begins: चय सुर्वादस्य संग्रह: ॥ गक्नां गच्चति चैत्र इत्यत्र स्कलविशिष्टगक्रावृत्तिसंयोगजनकगमनानुकृऌवर्तमान-त्वविशिष्टचेत्र इति शान्दवोध: । तत्र शक्त्या गक्रापदार्थो विज्ञातीयप्रवाह: डितीयापदार्थे: संयोग: गमिपदार्थो गमतं तिरूपदार्थे: कृत्याच्रय: ॥ ⁰

Itends: यज्ज ज्ञस्वमैकरणाय त्यामहं वृग्धे इत्यभिऌाप:। स्वकत्नृकत्व स्व तुमो पिथानादिति स्मात्तै: तदनुशासनापिरुद्धं॥ इति सुच्याद: समाप्त: ॥ [H. T. Colebrooke.]

2041.

2428. Foll. 46; size $8\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; fairly good Devanāgarī writing of 1782 A.D.; eight lines in a page.

Subarthatattvāloka, or Kārakacakra, a logical treatise on the function of the cases, by Viśvanātha Paŭcānana, son of Vidyānivāsa. It begins:

सार्य गोपवधूटीवक्रदृगंतेन दत्तसंकेतः । शर्थां चक्रधरों में कारकचक्रं में रूपयतः ॥

खय सुवयों निरूप्पते। तत्र प्रयमापष्ठीवर्जे प्रायः सवैाः (viz. तिभक्तयः) कारकाभिधायिन्यः। इत्रवेहिनस्ति मातुः स्मरतीत्यादी। इर्ज्जन्त्यध्वपि। तथा द्वितीयादयो ऽपि इर्ज्जवदुपपदविभक्तयो न कारकार्थाः। ०

lt cuds: सन्ये तु कर्णदाने कर्णदानसान्यं सप्तम्यर्थ: तद्वृत्तित्वमर्थ:। इत्यं दानपृति याकर्णदानसाम्यं तदास्रयत्वं परंपरया वोध्यमित्याहु:॥

इति ज्रोविश्वनाथपंचाननविरचितः सुवर्धतस्वालोकः समाप्तः ॥

For another MS. see Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 150, no. 2385; the MS. there described ends with a *sloka* giving the name of the author's father. [R. JOHNSON.]

2042.

1698b. Foll. 19 (foll. 106-124 of vol.); size 9³/₄ in. by 4 in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; thirteen lines in a page.

Alamkāraparishkāra, a logical dissertation on the nature of the verb, and the meaning of its tenses and modes, by Visvanātha Siddhāntapaārānana Bhaļļācārya, son of Vidyānivāsa.

It begins:

स्युराकृतिफले शक्तं नामयोजितसत्तति । चास्यातसदूर्श् धाम श्यामं गमाभिधं नुम: ॥

ज्रास्थातार्थमाचस्सहे ॥ तत्र व्यापारमास्यातार्थं केषिदाहु-स्नदसत् संयोगस्पंदादादिसाधारखऱ्यापारत्वस्य दुवैचनत्वात् तदपेष्य्या ऌाषवात् यत्नशक्तेरुणितत्वात् रषो गच्छतीत्यादी तु व्यापारे ⁰

It ends: चापिस्ताल्पयेयाहको ('api' with the force of 'tātparya') वा यपुम्मांस्तलघोषेण स्कोटयेद्पि प्रवेता-नित्यादावप्पेयं वपुष्मानित्यत्र प्रशस्ते मतुचिति ॥ इति महामहो-पाध्यायविद्यानिवासपुत्रश्रीयिश्वनापसिद्धांतर्पणाननभट्टाचाये-विरचितो अ्लंकारपरिस्कार: समाप्त: ॥

The same author wrote the Padārthatattvāloku. [H. T. COLEBROOKE.]

2043.

3064. Foll. 4; size 10 in. by 4 in.; twelvo lines in a page.

Akhyātavāda, a short logical treatise on the meaning of the Verb, by (Rayhunātha) Tārkika Širomaņi Bhaļļācārya. See Hall's Index, p. 58, no. clxxx.

It begins:

जाख्यातस्य यालो वाच्यः । पत्रति पाकं करोतीति याला-र्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् । व्यवहारादिववाधकं (श्वद्वाधकं the second copy) विना विवरणादपि व्युत्यन्नेः ।

Date of the copy: संवत् १९३८ समये साम्विनसंमुड-कृष्णसप्तम्यां संवकभट्टप्रतिष्ठानकरेख लिसितो व्यमास्थातयादः॥ [J. R. BALLANTYNE.]

2044.

2100f. Foll. 6; size 9³₄ in. by 3 in.; 8-10 lines in a page.

.Ikhyātarāda, a second copy.

[GAIKAWAR.]

2045.

2368d. Foll. 9; (paged 4-12); size 11 in. by 3 in.; seven lines in a page.

ākhyātamāda, a third copy. The author's name is not mentioned. It is preceded by a copy of the *Nañarthavivriti*, written by the same hand (foll. 1-3).

Date: संवत् ९६६८ वर्षे फाल्गुखमासे जुझपक्के त्रयोदशी तिचे खघीते ॥ [GAIKAWAR.]

2046.

2157b. Foll. 35; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Akhyātavādaļippaņī, a commentary on Širomaņi's Akhyātavāda, by Raghudeva Bhaļţācārya. See Hall's Index, p. 59, no. clxxxiv.

It bogins:

्र प्रखम्य नीरदृश्यानमुद्दानगुखनन्दिरन् । जास्यातवादसद्वास्था रघुदेवेन तन्यते ॥ ९ ॥

़ नैयायिकः परमतं निराकच्चे स्तमतं व्यवस्यापयति जास्या-तस्येति यानो वाच्यः

It ends:

कठिनास्थातवादेषु मन ग्रन्थविलोकने । लौलयाध्यायतं (r. ९ध्ययनं) धोराः कुर्वेन्तु निहिता [(विहता ?) चापि ॥

चास्यातवादसद्वास्यां समुद्रूतश्रमेमेन । प्रीयातु जगतीनाथः इयामसुन्द्रविग्रहः ॥

Date of the copy :

चाण्विने जुझपत्वे तु सप्तम्पां भृगुवासरे । लिलितं नापरानेणाल्पातवादस्य टिप्पणी ॥

संवत् १९९६ शाक १६६१ ॥ [GAIKAWAR.]

2047.

1369f. Foll. 15; size 9³; in. by 3¹/₂ in; 10 or 11 lines in a page; written in the Bengali character.

Akhyātavādatippaņī, a commentary on Širomaņi's Ākhyātavāda, by Rāmakrishņa. Seo Rājendralāla Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. vii., p. 151, no. 2386.

It begins :

। जयते नुकुन्दचरणड्रान्द्रमाधाय दृद्याघुने । आव्यातवादसद्वाव्या रामकृष्णेन तन्यते ॥ जाब्यात्रस्पेति यानत्वमाब्यातज्ञक्यतावछेदकमित्यर्थः ॥ [II. T. Colebrooke.]

2048.

2368b. Foll. 20; size 11 in. by 2½ in.; 8 or 9 lines in a page.

Äkhyätavädagranthivimukti, a commentary on Širomaņi's Äkhyätaväda, by Nyäyälamkära Räghava Bha!!a.

It begins:

अम्राक्रोडनिविष्टं तम्पूर्डस्थितचन्द्रकलायां हि । सु(सं)श्रमाडुन्वनां सुंडाग्रं(म. जुग्डाग्रं तं)वन्दे हेरसम् । शिरोमग्रिकृतास्पातवादग्रन्थिविमुक्तये । जीमद्रायवभट्टेन कीझलं किंचिदुच्यते ॥ इंह सलु विश्वर्यानुहानं घरलोकोपयोगि । विश्वर्यञ्चास्था-तार्षविज्ञेष: ।

The colophon is: इति ज्ञीन्यायालंकारविरचिताव्या-तवादयन्थिविमुक्ति: सनाप्ता ॥ [GAIKAWAR.]

2049.

2368c. Foll. $3\frac{1}{2}$; size 11 in. by 3 in.; seven lines in a page.

Nañartharivriti, a dissortation on Negation, in the second copy ascribed to Śiromaņi. Sco Rāj. Mitra's Notices of Skr. MSS., iii., p. 179, no. 1211.

It begins:

संसर्गभावो ऽन्योन्याभाषष्ठ नघो ऽथे: । तत्र चान्वयिता-वह्येदकावद्विम्नप्रतियोगिताकत्वं चुत्यचिरुल्लभ्यम् । नोरूघट-वतौ(sic!)न घट: नीर्लो घटो न घट इत्याद्यव्यवहारात् इह पोत्तघटयति न नीर्लो घट इत्यादिव्यवहाराज्ञ । प्रतियोव्यभा-पयोरन्वयी च तुत्ययोग्यक्षेमी ॥

Date of the copy: संवत् कृद्द. [GAIKAWAR.]

2050.

2100c. Foll. 6; size 9½ in. by 4¾ in.; six lines in a page.

Nafivāda, a second copy, with the colophon: इति श्रोमहामहोपाध्यायतार्किकशिरोमशिविरचितो नम्पाद: समाप्त: ॥ [Gaikawab.]

2051.

30a. Foll. 40; size 9[§] in. by 4 in.; ten lines in a page.

Nañvādaļippanī, a commentary on Širomaņi's Nañvāda, by Gudādhara Bhaļļācārya. See Hall's Index, p. 61, no. cxcv.

The first pāda of the introductory couplet is very corrupt; I give it in Prof. Aufrecht's reading:

राधानुसाम्नमधुमत्तमधुवतन्त्री-कृष्ण(स्य) पादयुगर्ल शिरसा प्रणम्य । नभ्यादसंगतगिरोमखिगूढभावं ज्रीमान् <u>गदाधरम</u>ुधीर्विशदीकरीति ॥ १ ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2052.

2645b. Foll. 9; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written by several hands, about the middle of last century; 10-13 lines in a page.

Fragments of some work (with a commentary) on the philosophy of grammar; or on language in its relation to proof.

It begins:

मत्यख्यच प्रामाख्यं खत रवागमस्य होति ।

वियूनं चैतसुधायां ज्यती येन * ॥ इान्द्रसायेन स संबंधः खाभाषिकः संकेत एव वेति संइये सिद्धां तयति ॥ स्वत श्वेति ॥ खाभाषिकेनैव संबंधेनेत्वर्धः ॥ तदुक्तं जैमिनिना । आत्यन्तिकसु शब्दस्यार्थेन संबंध इति ॥ ननु सति साभाषिक संबंधे खुत्यन-पदच्युत्पन्नस्यापि चोधः स्यात् ॥ न झाग्निरविति क्षत्ति दृह-तत्वि प्रत्यक्षादेः खाभाषिके प्र्यंप्रत्यायकाले सत्यपि ययेंद्रिय-यनिकर्पापेक्षा तथावापि संकेतग्रहसचिवस्यैव वोधकल्वनित्वाह॥ प्रत्यखवर्धति । खपापि खाभाषिकः संबंधः सर्वेषां इान्द्राना सर्वर्थयें स्वमास्यीयते कस्यचित् केनचिदेव समं या ॥ नाझः ॥ इन्दार्थव्यवस्यानुपपत्तेः ॥ चन्द्रा वीद्वे ह्वा या नाहाः ॥ इन्दार्थव्यवस्यानुपपत्तेः ॥ चन्द्रा दीर्घक्रूके प्रयुन्तते दीर्घक्रूकनेव च बुद्धांते ॥ झेळास्तु प्रियंगी प्रयुन्तते प्रियंगुं च बुध्वंत इत्यवं नियमः साभाविक्यां इन्द्री न स्यात् ॥ ०

ाव Fol. 4 : याक्यपदीयकारिवामुदाजहार मूळकार: तथा स्मरणाभिमानप्रमोवसंडने(r.ºन)विवरणे अपुन्नं। º

Fol. 6b (where the Vākyapadīya is again quoted) ends: तथा च शक्तिमत्याविशेषाझाव्यादिशब्दाना साधुत(ा)पत्तिरिति चेत्। खच नैयायिकादीना समाधिम(ा)ह प्रथमार्डेन ॥ असाधुरनुमानेन वाचक: ॥

Fol. 7a begins: इाक्तिप्रसंगात्पद्माचे स्वातिरिक्ता शक्तिं समर्थयते ॥

> इंट्रियाणां खविषयेष्यनादियोंग्यता यथा। खनादिरपैं: झच्दानां संबंधो योग्यता तथा॥

इंद्रियाणां चखुरादीनां खविषयेषु चाखुपप्रत्यचादिषु ?

Fol. 7b ends : इान्दार्थयोः खाभाविक रुव संबंध: । तथा च प्रथमाध्यायप्रथमचरके ब्तुच्यास्थाने ॥

For this author's Nyāyasudhā, see Hall's Index, p. 113.

Fol. 8a begins : जागनसनुषयकांडझेवे ते साधुष्यनुनानेन प्रत्ययोत्पन्तिहेतवः । तदाल्यनुपगन्येव झब्दार्थस्य प्रकाशकाः ॥ °

(Vakyap. I. 151-154, in the last of which this MS. has खपग्रंश: instead of खपशच्द:) इति । जज्यूत्पनस्य शक्तिधमादेव बोध: । ?

Fol. 86 ends (in the middle of the page): जत्रोच्चते । जयभंज्ञानामकोधकत्वे ततो वोध व्य न स्यात् । न व साधुस्मरखाद्वोध: । तमविनु्र्यां(!) जायमानत्वात् । तस्माद-जायमानत्वाज्ञ ॥

Fol. 9a (smaller writing) contains a passage from the Makabhashya, beginning: (सा)रखती दशम्यां पुषस्य सुदेवो चति वरुग्रेति ते ब्सुरा हेलयो हेलय इति कुर्वेत: परायभुषु: । 9

ending: १ रवे तरिं।

सो इन्तनाम्रोति जयं घरत्र वाग्योगविद् दुचाति चायझन्देः । (nd. Kiclhorn, i., p. 2, l. 2 to last line hut one). [H. T. Colebrooke.]

15. Laukikanyāya.

2053.

582. Foll. 429; size 10% in. by 6½ in.; in European fashion; good Devanāgarī writing of 1808 A.D.; twenty-five lines in a page. From fol. 93, the leaves were wrongly numbered 89 seqq.; but the numbers have been altered by another hand.

Laukikanyāyaratnākara, a collection and explanation of proverbial phrases used as illustrations in philosophical discussion, by Raghanāthavarman, son of Gulāh-rāya of the Bindurāya family, pupil of Rāmadayālu, of the Udās-na sect of the Nānak Shāhīs.

It begins :

यस्माच्चातं निखिलभुषमं जीव्यते येन जातं यस्मित्रंते व्रजति विलयं सचिदानंदरूपे । यस्य ण्यासा निगमनिषया यद्य तन्मात्रमेयम् ते प्रत्यंत्रं शिणुशशिश्तं सांबम्तिं नतो ऽस्मि ॥ १ ॥ यं भांतं चनुभाति लोकनिकरो यं चांतरेखांधता भासा यस्य च भाति सर्वमधि नो भायाच यद्रासने । भाने यस्य च भातनेय निस्तिलं यः सज्जनानां गतिः खानंदं तनहं प्रकाशनमलं सोर्म शिवं संग्रये ॥ २ ॥

यो वाचा न निगलते न च सदा मानांतरेरोध्यते सर्वेमा वचसा य रुव विषयः सर्वेख मानैमितः । जात्मा यो निसिलस्य सर्वविदुर्णा प्राप्तो प्र्यवाप्यन्त्र यो गोविंदं तनहं नमामि सततं भक्तप्रियं माध्यं॥३॥०११॥

गुरूझत्वा मुत्तस्वज्ञान् दयालूचामवत्मदा । त्रींकिकन्यायरत्नानामाकरस्तन्यते मया ॥ १२ ॥ न्यायार्थं विषयं चैवोदाद्धतिं च यथानति । षदिप्यामो ऽच संखेपाडिस्तरादपि कुचचित् ॥ १३ ॥ प्रसंगादागतानां तुन्यायानां तच विस्तृते । खर्षमात्रं षदिष्यामः द्वाचिदन्यामुदाद्धतिं ॥ १४ ॥

मसंगादायाता चापि निगदपिख्यातविषया न ते व्याख्यास्यंते पुनरसकृदुकाख पिरऌाः । पुनय्धाख्यास्यंते विषयकपनादिप्रपित्तता(:) पुरा प्रोक्तान्काद्वित्युनरपि वदिष्यामो पिषये॥१५॥०१६॥

उदाद्धतिं वदिष्यामः प्रायो वेदांतशास्त्रगां । भीमांसान्यायगां कांचित् कांचित्रापरग्रास्त्रगां ॥ १९ ॥ [९ ६० ॥

जियेत्व निर्वधयदं सर्वत्र प्रकरणपरं ननु किमिदं सूचादेरुपनि-षदमुग्राहित्वं सूचादिनिष्ठविचारस्य त्रदर्णावचोधहेतुत्वनिति चेन्न।१

इति स्ते किकन्यायरालाकरे शास्त्र विषयादिक यन पुरः सरं शा-स्त्र प्रकरणसामान्ये तस्य करणाना मारंभसन यैनं खायात्र व्यास्थ्येयानां न्यायानां व्यास्थ्यानवारभ्यते fol. 15%; first the Sthälärundhatënyäya (धुवम इंथतों च दर्शयति ।), ends fol. 31b; then difforent examples; e.g. कंठचानी कर-न्याय: । चानीकरो भूषणविश्लेवः स हि कंठगतो अप विस्तृतः सत्रप्राप्त इव भवति । चाप्रोपदेशादिना झातः सन् प्राप्त इत्युपचयते न तु यस्तु तो झानातिरिका तस्य प्राप्तिरात्ति प्राप्त-त्वादिति ॥ २ ॥ चान्ने (श्रं. यान्ने श्रोपदेशादिना झातः सन् प्राप्त व्यादिति ॥ २ ॥ चान्ने (श्रं. यादेशादिना झातः सन् प्राप्त व्यादिति ॥ २ ॥ चान्ने (श्रं. यान्ने श्रेपते तं व्यतिदिति । चान्ने गृहकोणे । चक्ते इति याठे प्ययमेवायेः । निगदच्यास्थाननन्यत् ॥ ३ ॥ सायकाशनिरवकाशयोनिरयकाशं यस्त्रीय इति न्या ३ ॥ स भयसेकवाक्यत्वे वाक्यभेदी हि नेप्यते इति न्या २ ॥ चत्र हि झन्दः । पश्य मृगो धात्रतीत्यादाये तदर्थ-प्रसिष्ठी मज्जनोत्माज्यनन्या नद्यादी पतितस्तरणानभिन्नः कर्दा-चिल्मज्जति कदाचिदुन्मज्जतीति प्रसिद्धं स्त्रो के ॥ ६ ॥ यद्वि तव पतितः सो उन्यदवलंबनमलभगानो व्याकुलितवित्तः कुञ्च-काझादीनवलंबते तत्कुझकाझावलंबनं नाम तस्य न्यायः कुञ्च-काझावलंबनन्यायः । अनेन हि प्रवलामु युक्तिषु निराकृता-स्ततिनिर्वेला युक्तीरवलंबमानः प्रतिवाधलमनेन कुझकाझा-वलंबनेनेति निराक्रियते ॥ ७ ॥ यथा पंकलिप्रा तुंदिका नदीसनुद्रादी मर्ज्ञती पंके खीयो ब्वकाञ्च ज्ञान्स तिष्ठति तथा जीवो देहादिपंके खीयो ब्लोकाको गत्वा तिष्ठति । जयमेव तस्य मोख इति दिगंवरा इति जलतुंदिकान्यायः ॥ ८ ॥ तदेकदेझिनस्तु पंजरमुक्तन्यायेन संतत्रमूध्वेंगमनमेव तस्य मोर्छ मन्यंते ॥ ९ ॥ विश्वेपवहुलं धावनमेव परमपुरुषार्थे मन्यमाना चाल्डैरप्पुग्रहसनीया इत्यल्मुन्मज्ञवज्ञास काष्यदूषयोद्वावनेनेति न्यायेन नेह (!) ते निराक्रियंते ॥ ९० ॥ ०

Fol. 187a: इति प्रमेयडपर्यापरं पूर्वार्थन् ॥ जय प्रमाणतस्वप्रतिपादनप्रभुरो भागः प्रारभ्यते ॥ अत्रैव च प्रसंगेन पूर्वोक्ताचों अप दूढीक्रियते । यदा हि तरति झोकमालवि-दित्यादी प्राचीनताकिक्समतमाजित्य सकछपदार्थस्मरणाजुगपदेव विश्वेच्चे विश्वेषयं तच विशेषयांतरमिति न्यायेन सर्वपदार्थाना-मन्योम्मं क्रियाकर्मभावेनान्वयरूपः झब्दचोधः स्त्रीक्रियते । तदा सळे कपोतन्यायो परति (?r. भवति) । यथाहुः । वृडा युवानः शिज्ञावः कपोतन्यायो परति (?r. भवति) । यथाहुः । वृडा युवानः शिज्ञावः वपोतन्यायो परति (?r. भवति) । यथाहुः । वृडा युवानः शिज्ञावः परस्परेयान्वयिनो भवंतीति । जत्र वृड्युवझिष्ठुभिः कपोते-चिरतरचिरसविहितकालोक्तानां पदार्थानां सान्यं बोध्यं । ०

It ends with nine *ślokas*, the last of which runs thus :

> त्रीम्बानकसहुणागवनजे यंशे ऌसम्पीक्तिक-त्रीमद्रामदयालुशिष्यरघुणा नापालनाम्ना कृते । प्रोत्यै सावशियस्य ऌोकपिदितन्यायास्यरानाकरे पूर्णो माननिरूपणप्रपुरको भागः सुझोभ्युत्तरः ॥

इति श्रीसाधुवृंदवंदितपादारविंदश्रीमद्रामस्पालुशिष्णेण सो-मपंशीयविंदरायकुलोत्तंसश्रीसेयोदेव्याश्रितपादारपिंदश्रीगुलाव-रायसूनुनोदासीनापस्थेन रघुनापवर्मेणा विरचितं लीकिकना-यरालाकरास्थं प्रकरणं समाप्रं॥ संवत १८६५ मीती खासाढमुदी १० सूर्यवासरे तहिने सनाप्रं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2054.

1031. Foll. 89; size large 8vo, 10¹/₂ in. by 6⁴/₄ in.; fairly written in Devanāgarī; twentysix lines in a page. Laukikanyäyasamgraha, an abridgment of Raghunätha's Laukikanyäyaratnäkara, by tho same author.

It begins:

यक्तीर्तिप्रभया सुचुक्रभुवने मायाप्रभावैः प्रभोर् नीलादेत्रैनिता प्रतीतिरचला ग्रीः संवृता शोभते । यक्तिच्योडुगयीः स ने गुरूरहो हादीधकारापहः

लीकिकन्यायरालानामाकरे यत्मदर्शितं । तस्य संखेप ष्टवेह शीम्रवोधाय दर्श्यते ॥ ३ ॥

lt ends :

वेदाधासायसंख्याकऌौकिकन्यायसंग्रहः । शिवयोः प्रीतये व्यं स्यात् पित्रोवालस्य गीरिव॥२॥०३॥ यो त्रज्ञा यश्च विष्णुवैसुतनुरपि यो यश्च गीर्यादिनूर्तिर् यश्चात्मा अर्वत्रंतोः श्रुतिशिखरगिरां यश्च तात्पर्यभूतिः । यस्यावोधात्सनुत्यो व्रजति च विऌर्य यस्य वोधात्मर्यवस् तं भुद्यं संप्रपन्ने शिवननरमत्तं इांभुनीशानमीद्यं ॥ 8 ॥

इति जीमाधुवृंदवंदितयादारविंदवैराग्यादिरालाकरविष्ठड-रजीमटालदयाखुशिष्येख सोमवंशीयविंदरायकुलोझंसजीसे-वदिष्पाजितपादारविन्दजीगुलावरायवर्मात्सजेनोदासीनावस्येन रघुनाषेन विरचितो लीकिकन्यायसंयहः सनाप्तः णुभनस्तु संवत् १८६५ ज्ञाबाटयदि २ भृगुवासरे ०

For other MSS. of this work see Bühler's Report, p. exlvi.; Rāj. Mitra, Notices, ix., nos. 3139, 3140. Both give the author's family name as *Bindurāya*, whilst our MSS. give it as *Vindurāya* wherever it occurs.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2055.

700. Foll. 180; size 9½ in. by 3½ in.; fair, modern Devanägari writing; eight lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

D. VAISESHIKA.

1. The Sutras and Commentaries.

2056.

3023. Foll. 7; size 14 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; nine lines in a page.

Kaņādasūtra, the sūtras of the Vaišeshika Philosophy, ascribed to Kaņāda. It is divided into ten adhyāyas, and each adhyāya into two āhnikas. See Hall's Index, p. 64, no. 1.

Editions: in the Bibliotheca Indica together with Śańkara Miśra's Vaiśeshikasūtropaskāra; the first āhnika in "Tho Aphorisms of the Vaišeshika, Sanskrit and English," by J. R. B., Mirzapore, 1851; The Vaišeshika Daršanam with the commentaries of Mahāmahopādhyāya Chandrakant Tarkalankar, Calcutta, 1887; The Aphorisms of the Vaišeshika Philosophy by Kayāda, in the Benares Sanskrit Series (Fase. I. contains the text of the sūtras, see no. 2059).

A German translation by Dr. E. Röer, in Zeitschrift der Deutschen morgenländischen Gesellschaft, xxi. p. 309-420, xxii. p. 383-442; an English translation by A. E. Gough, Benares and London, 1873 (from The Pandit, nos. 32-60, published 1869-1872).

[J. R. BALLANTYNE.]

2057.

1698d. Foll. 79 (176-254); size 9[‡] in. by 4 in.; 13 or 14 lines in a page; neat writing of about A.D. 1750.

Vaišeshikasūtropaskāra, a commentary on the Vaišeshikasūtra, by Šakkara Mišra, son of Ikavanātha Mišra.

See IIall's Index, p. 68, no. xviii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2058.

232b. Foll. 81 (92-172); size 12¹/₄ in. by 3¹/₄ in.; ten lines in a page.

Vaišeshikasūtropaskāra, a second copy, with many marginal notes in Colebrooke's handwriting.

Dato : संवत् १८५० ॥ मीती पुसबदी t ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

· 2059.

1303d. Foll. 7; size $13\frac{1}{8}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; eight lines in a page; large writing on yellow paper, in the Bengali character.

Dravyapadārthasamgraha, the first part of Praśastapāda's Padārthadharmasamgraha, or Shatpadārthasamgraha. The name of the author does not occur in this copy, but it is evidently Praśastapāda's work, since it is the toxt commented on by Udayana in the first part of the Kiranāvalī.

See Hall's Index, p. 64, no. ii ; Aufrecht's Oxford Cat., p. 240, no. 583; Rājendralāla Mitra's Notices, i., p. 283, no. 492; v., p. 283, no. 1961; Bühler's Detailed Report, p. 76 and p. cxlv.

The Padārthudharmasamgraha is not a commentary on each single sūtra, but a short exposition of the six Vuišcshika categorics, based on the sūtras of this system. It is also called Prašastapūdabhāshya, see the next number, also nos. 2083, 2085.

It begins:

प्रधन्य हेतुमीचरं मुनिं कयादमन्यतः । पदार्चधर्म्मसंग्रहः प्रवश्यते महोदयः ॥

द्रव्यगुखवर्मसामान्यविशेषसमवायानां पदार्थानां साधम्यवे-धम्मीभ्यां तख्वज्ञानं निःखेयसहेतुः । तत्वेष्यरदेशनाभिष्यक्ताडम्मी-देष । चय के ते द्रव्यादयः पदार्थाः । किं च तेषां साधम्यं पैधर्म्यं चेति । तप्त द्रव्याखि पृषिष्यप्रेत्रोवायुाकाशकालुदिगाल-मनांसि सामान्यविशेषसंशोक्तानि नरीय तद्वातिरेकेख संझान-

4 r 2

रानभिभानात् । गुग्राः रूपरसगन्धन्मर्शसंख्यापरिमाग्रपृथक्त-संयोगपिभागपरत्वापरत्वनुद्धिमुखदुःखेळाडेपप्रयालाख ° Cp. Vais. sū. I. 1, 4-6.

Śrīdhara wrote the Nyāyakandalī, a commentary on Praśastapāda's work, in the Śāka year 913 (= 991 A.D.), as was first pointed out by Bühler, Report, p. 76 and p. cxliv.; see also Bhandarkar, Rep. Bomb. MSS. 1883-84, p. 313.

The Praśastapādabhāshya is now being published in the Benares Sanskrit Series: "The Aphorisms of the Vaiśeshika Philosophy by Kaņāda, with the commentary of Praśastapāda, and the gloss of Udayanāchārya," ed. by Paņdit Vindhycścarī Prasāda Dube, Fasc. 1., Benares, 1885. [H. T. COLEDKOOFK.]

2060.

760c. Foll. 32; size 9§ in. by 45 in.; nine lines in a page; large and clear writing.

Shatpadārthasamgraha, the five other sections of Praśastapāda's exposition of the Vaišeshika philosophy, on the margin styled गुराभाष, वजे-भाष, सामान्यभाष, विशेषभाष, समवायभाष. On the last leaf the whole work is called मझसापादभाष, but all these notes are in a more modern handwriting.

The Gunapadartha begins:

हपादीनां सर्वेषां गुणानां गुणत्वाभिसंबन्धो द्रव्याधितत्वं निफित्रयत्वन् गुणवश्चं च । हपरसगन्धम्यइोपरत्वापरत्वगुरुत्व-द्रवाबच्चेहवेगा मृत्रैगुणाः । चुद्धिमुखदुःखेळाडेपप्रयानधर्माधर्म-भावनाइान्दा समूत्रिगुणाः । संस्थापरिमाणपृपद्धसंयोगविभागा उभयगुणाः ।

The Karmapadārtha begins (fol. 23a):

उत्विपणादीनां पद्मानामपि कमैत्वसंबन्धः एकट्रव्ययस्तं खणिकानं मूर्त्तद्रव्ययृत्तितं चगुणवस्तं गुरुत्वद्रवत्वप्रयानसंगोग-जन्मतं खकायविरोधितं संगोगविभागनिरपेक्षकारणतं ०

The Sāmānyapadārtha begins (fol. 29a): सामान्ध द्विधिधं परमपरं च खदिषयसर्वगत[मे]भेदात्मक-मनेकपृति ⁰ The Viścshapadārtha begins (fol. 30a):

जन्मे(r. जन्ने) अवा जन्माः सा चप(?)विशेषकत्वाडिशेषः ॥ विनाशारस्परहितेषु नित्येभ्यव्याकाशकाऌदिगालमनः खन्नति-द्रव्यमेकशो वर्ज्तमाना जत्यलव्यावृत्तिषुडिहेत्नवो विशेषाः

The Samaväyapadärtha begins (fol. 31a):

खयुत्तसिद्वानामाधाय्याधारभूतानां यः संबन्ध इह प्रत्ययहेतुः स समवायः

It ends:

खात्मगतसंवेदनाभाषाच तस्मादिह वुद्धनुनेयः । समवाय इति ॥ समवायपदार्थे(:) समाप्तः ॥ इति श्रीप्रश्नासपादधिरचितद्र-व्यादिषद्वदार्थसंग्रहः समाप्तः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2061.

1714a. Foll. 79; size 9 in. by 2\$ in.;
6+10 lines in a page; indifferent handwriting. *Kiraņāvali*, a commentary on *Prašastapāda's Padārthasaņgraha*, by Udayana Ācārya. The first part, or Dravyapadārthaprakāša.

See Hall's Index, p. 65, no. v.; Burnell's Tanjore MSS., ii., p. 121; Rājendralāla Mitra's Notices, v., p. 289, no. 1968.

It begins :

विद्यासंध्योदयो द्रेकादविद्यारजनी खये । यदुदेति नमस्तमे कस्मैचिडिश्वतस्तिवे ॥ ९ ॥ यतो द्रव्यं गुग्राः कमै तथा जातिः परापरा । विद्योपाः समवायो वा तमीश्वरमुपात्महे ॥ २ ॥ संग्रीगां प्रविवेचनाय जगतामनस्तमः झानये सम्मार्गस्य विऌोकनाय गतये लोकस्य यात्रार्थिनः । तत्तज्ञामसभूतभी तय इमां विद्यावतां प्रीतये जातेने किरणावली मुस्यमः सज्ञकेतेजोमयीम् ॥ ३ ॥ चतिविरसमझारं मानवाज्ञीविद्यीनं प्रविततबहु येलप्रक्रियाजालदुः स्वम् । उद्धिसममत्रन्तं तन्त्रमेतद्वदन्ति

प्रसलजडधियों ये ते ऽनुबम्यना रते ॥ ४ ॥

शास्त्रारम्भे सदाचारपरिप्रान्नतया कायवाक्यनोभिः कृतं परापरगुरुनमस्कारं शिष्पान् शिष्वयितुमादी नियभ्राति प्रखम्यति lt ends:

प्रयलादृष्टपरिग्रहादिति अचित्रयलपरिग्रहात्वविद्युष्टपरि-

यहादित्यर्थः । इतिशब्दो द्रव्यपरिसमाप्तौ ॥ इति श्रीमत्सकलु-शास्त्रपारंगतश्रीमदुदयनाचार्यविरचितायां किरयावल्यां द्रव्य-परार्थप्रकाशः ॥

Foll. &-90 are lost.

Date of the copy: संवत् १६९० चित्रभानुसंवत्वर जापाटजुज्जपक्षे चष्टम्यां समाप्तिमगमत्॥

The Kiraņāvalī is now being published in the Benares Sanskrit Series, together with the Prašastapādabhāshya, sev no. 2059.

[H. T. COLEBROOKE.]

2062.

3103. Foll. 108; size 8²/₈ in. by 3¹/₂-3¹/₂ in.; 8-11 lines in a page.

Kiraņāvalī, a second copy of the Dravyapadārtha.

It has the colophon : इद पुस्त मंगाधर जयाचि-तालनगराधरेण लिलितं॥ Foll. 3-10 aro in a good old handwriting, the rest is in a very irregular handwriting.

2063.

161a. Foll. 74; size $11\frac{7}{5}$ in. by $4\frac{1}{5}$ in.; 11 or 12 lines in a page; writing clear but ugly.

Kiraņāvalī, a third copy of the Dravyapadārtha, datod Samvat 1857.

[II. T. COLEBROOKE.]

2064.

1646. Foll. 99; size 9½ in. by 3½ in.; foll. 1-41 ten to twelve lines, foll. 42-99 (in another handwriting) ten lines in a pago; writing indifferent.

Clunukiranāvalī, Udayana's commentary on the second part (Guņapadārtha) of Prašastapāda's Shalpadārthasamgraha; incomplete, ending with the buddhinirāpaņa. Foll. e and 90 arc lost. It begins:

तुहेमेचियतो वहान् न तुहेवैग्रतः पुनः । कारागारमिदं विद्यं यस्य नौमि तनीचरम् ॥ ९ ॥

साधम्यैवैधम्याभ्यां निरुधितानि द्रव्याणि । संप्रति ताभ्यानेव गुणाविरूपयति रूपादीनाभिति ।

It onds:

सन्कायैनित्यहेतुचतुष्टयं निरस्तमिति ॥ इति श्रीमहामहोषा-भ्यायोदयनाचायैविरचितायां गुर्खाकरखावल्यां चुद्दिनिरूपयं समाप्तम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2065.

1190. Foll. 116; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; eight lines in a page; written on brown paper, in the Bongalī character.

Dravyakiraņāvalīprakāša, a commentary on the first section of Udayana's Kiraņāvalī, by Mahāmahopādhyāya Vardhamāna, son of Gangešvara.

Soe Hall's Index, p. 65, no. vi.; Rājendralāla Mitra's Notices, v., p. 284, no. 1963; Paņdit Vindhy. Prasāda Dube's vijā āpanam to the Benares edition of the Vaišeshikudaršanam, p. 2.

The commentary bogins :

मिलम्मन्दाकिनोमलीदामां भूच्नि पुरहिवः । पिग्नवीत्राङ्कुरप्रस्थां वैधवीं तां कलां नुनः ॥ कडेव्यविग्नविचातकं रविननस्कारं निवधाति । विद्यति ।

It ends:

चान् संचारि चेतीत्वचेतिशघ्दस्यार्थनाह इतिशब्द इति चच वर्त्तेत इति शेष: ॥

यस्तवैतन्तज्ञतपत्रसहसरण्मिर्

गङ्गेचरः सुबधिवैरधकाननेन्दुः । त्रस्यात्मज्ञो गीतगहनां किरखावल्लीं तां प्रावाशयत्कृतिमुदे बुधधर्डमानः ॥

इति महामहोपाध्यायच्चीगक्नेचरात्मजनहानहोपाध्यायच्ची-मद्वद्वैमानविरचितो द्रव्यकिरखावऌीप्रकाशः सनाप्तः ॥ [U. T. Colebrooke.]

ৰ লয়ন

2066.

1697b. Foll. 80 (9-t2); size 9³/₆ in. by 3⁴/₈ in.; 9-14 lines in a page.

(Dravya)kiraņāvalīprakāša, a second copy of the first part of Vardhamāna's commentary on the Kiraņāvalī.

Foll. 95 and 99 are lost.

[H. T. COLEBROOKE.]

2067.

1041. Foll. 31 (folded together); size 16[‡] in. by 3[‡] in.; eight lines in a page; written on brown paper in the Bengall character.

Guņa (prakāša) vivriti, a polemica' commentary on the second section of Vardhamāga's Kiraņāvalīprakāša, by (Raghunātha) Širomagi.

See Hall's Index, p. 66, no. ix.; Pandil Vindhy. Prasāda Dube's vijāāpanam to the Bonares edition of the Vaiścshikadaršanam, p. 8.

Another name of this work is Gunadidhiti (see Jayarāma's commentary, no. 2070).

It begins: विनापि धम्मिनिडवर्ण धर्मनिडवर्ण भवतेष इडम्मैत्वेन निडपणं तविडपणाधीननिडपणमिति ?

The end is: ज्ञक्यते कारणाकारणविभागस्यस्तता वापेक्वगीयो दिग्देशो बहुमत(?) जाह चयचति । इति महा-महोपाध्याय . . तार्किकशिरोमणिकृता गुणयिवृत्ति: समाप्ता ॥ [H. T. Colebbooke.]

2068.

297. Foll. 98; size 10} in. by 4 in.; eleven lines in a page.

Guņaširomaņiprakāša, a commentary on Širomaņi's Guņavivriti, by Rāmakrishņa Bhaļļācārya Cakravartin.

Soe Hall's Index, p. 66, no. x.; Paņdit Vindhy. Prasāda Dube's vijūāpanam to the Benares edition of the Vaišeshikadaršanam, It begins:

वाणि प्रसीद करुणामयि ते नतो उस्मि त्वं येन देवि सुतवस्यसि पुत्रिण्णोपु । येनोदधारि कुनिषन्धतमोऽन्धकूपे मग्नाखपादवग्रभखमतं निरीष्ट्स ॥ ९ ॥ यम्पूलनेष सुकृतानि तयोः कृतानि व्यासादयः सदसि नित्यनुदाइरनि । तस्याशयं गुणविषेषनमाकल्ज्य बूते झिरोमणिगुरोरिह रामकृष्णः ॥ २ ॥

निरूपणं शाय्दवोधानुकूलो व्यापारः । एवं च धर्मितिरू-पण्णगोईतुहेतुनद्वाची नास्त्रेवेत्याशयवानाह विनापीत्यादि । It ends : श्वकाते(चे?)त्यादि (see no. 2069)

ग्रन्यानधीत्य सुषिरं सुषिरं विभाष्य

यन्यः कृतो ध्यमतिसूख्सधिया विचार्य्य । ज्ञीरामकृष्णकृतिना कृतिनां कृते ऽस्मिन् प्रीणन्तु सूख्समतयो गुणदोषविज्ञाः ॥

इति विवश्चि . . नार्थ दोधः इति प्रकाझकारमतजुद्धा रूवः । नन्त्रियादि ज्वारम्भकसंयोगयिरोधिभिन्नविभागजनकं याकम्मै तवारम्भकसंयोगे विरोधि विभागजनकं इत्येव च्याप्तिभट्टाचार्य्यच-क्रवर्त्ती ज्ञीरामकृष्णझनैविरचितो गुणज्ञिरोमणिग्रकाज्ञः समग्नः॥

[H. T. COLEBBOOKE.]

2069.

3062. Foll. 138; size 10½ in. by 4 in.; fairly written in Devanāgarī; eight lines in a page; modern.

The same commentary, here called Gunacintāmaņiţīkā.

It ends: कनेत्वापत्तिरत चाह शकाते चेत्यादि। इति पूर्ये ॥ इति रामकृष्णभट्टाचायेषक्रवतिविरचिता गुर्णाचंत्राम-यिटीका समाप्ता ॥ संघत् १६६०। This was doubtless the date of the original MS., from which the present was copied. [J. R. BALLANTYNE.]

2070.

1698a. Foll. 105; size 9[±]/₅ in. by 4[±]/₄ in.; 11-13 lines in a page; fair recent writing, by three different hands. Didhitivivriti, a commentary on Širomani's Gunavivriti, by Jayarăma.

Sco Hall's Index, p. 67, no. xii.; Paņdit Vindhy. Prasāda Dube's vijšāpanam to the Benaros edition of the Vaiścshikadarśanam, p. §.

It begins :

निराकारं नराकारं जगदाकारमडयम् । गोपीदूगम्रनं वन्दे निरच्चनमहो महः ॥ भीरः श्रीभयरामो आी युक्तिमुक्ताभिरन्विताम् । गुखदौधितिगूढापी विषृणोति सरसतीम् ॥

It ends:

च्चीनता जयरानेख न्यायार्थवयिऌासिना । चकारि विवृतिः सम्यक् संख्याग्रन्यानादीधितेः ॥ [П. Т. COLEBROOKE.]

2071

1077. Foll. 58; size 13[§] in. by 2[↓] in.; six lines in a page; brownish paper; small old writing (of the 17th century?) in the Bengulī character.

Another commentary on Siromani's Gunavivriti, incomplete at the end, without any title.

It begins: चिनापोति यथा अनिरूप्येव प्रमेयं(समानतन्त्र inserted on the upper margin) निरूपितानि प्रमा-राति। तद्वमीलेनेति द्रव्याचितत्वादिना* गुरानां निरूपयनिति भाव: तविरूपयाधीनं etc.

[II. T. COLEBROOKE.]

2072.

109. Foll. 103; size 9_8^7 in. by 8 in.; cight lines (foll. 2-6 seven lines) in a page.

Vardhamānoļīkā Pakshadharī, the Dravyapadārtha, a commentary on the first section of Vardhamāna's Kiraņāvalīprakāša, by (Jayadeva) Pakshadhara.

• • fer is doubtful, as there is a hole in the MS.

It begins:

निरुदिति यश्चपि मन्दाकिनी विपन्नक्रेति कोषदर्शनान्महादे-वनस्तकस्थानमन्दाकिनी तथापि पदनिह मक्रासामान्यपरं यथा मन्दाकिनीसैकतवेदिकाभिरित्वत्र (Kumārasumbhavu 1., 29) ।

It ends:

नन्तेवनिति । इष्ट्स्य द्रव्यसनाप्रिर्पेः स्यादित्यत खाहाव वज्ञेत इति शेव इति ॥ इति छीवर्द्धनानटीकार्या पद्यधर्या द्रव्यपदार्थेः संपूर्याः ॥

There are many blanks in this copy, apparently owing to the illegibility of the original. [H. T. COLEBROOKE.]

2073.

3058. Foll. 65; size 11 in. by 3¹/₄ in.; 13-17 lines in a page; good writing.

Vardhamānendu, a commentary on Vardhamāna's Dravyakiraņāvalīprakāša, by Padmanābha, son of Balabhadra and Vijayaśrī, younger brother of Viśvanātha.

Hall mentions a work of the same title and by the same author as a commentary on *Vardhamāna's Nyāyanibandhaprakāśa* (in the Index, p. 21, no. vi.). This seems to be a mistake. The *Vardhamānendu* begins :

> वलभद्रकृताभोधेरुधृ(read डू)त्यातिप्रयत्नतः । वडैमानेन्तुरधुना पद्मनाभेन तम्यते ॥ १ ॥

वलुभद्रकृतग्रन्थयुक्तिकस्पद्रुमादसी । वुद्विसूच्यग्रसंबन्धाविर्येषसस्तु मयाहतः ॥ २ ॥

यत्नभद्रकृता टीका युक्तिकामगवीखमा । सवस्तायुक्तितृग्धाय तडन्सो ध्यं विभाष्यताम् ॥ ३ ॥

निलदिति तां विधुसंबन्धिनों कलां नुम(:) स्तुम: । किं भृतां। विद्यवीत्रस्य महादेवस्य अङ्कुरसमान् । अङ्गुरसाम्यमाहः। पुरडिवो मूड्कि स्थितान् ।

The writing on the last page is partly obliterated; the legible part of the final verses is:

इह लिसित पितुरसिलं नात्मन इति भमें दुत्रेने स्पृशति । न त्वच्चनयितुर

पिदिहो भाष: पितुरिहि मर्नस्पृशि भावयत्यसले । कृहकृत्या वयमधुना दुर्जनवच्या न हीयते किमपि ॥

The last verse is nearly illegible.

इति खोजगहुरुनिखखीवलभद्रासनः(विश्व)नायानुजविजय-ज्रीगर्भसंभवश्रीनस्सकऌशास्त्रारविन्दप्रद्योतभट्टाचार्यश्रीयसना-भकृतो वर्ड्वमानेन्दुः संपूर्णेः ॥

The last line, containing the date of the copy, has been cut off by the book-binder.

[J. R. BALLANTYNE.]

2074.

1697a. Foll. 103; size 93 in. by 81 in.; ten lines in a page; small writing, in the Bengali character.

Guņavivritiviveka or Tātparyasamdarbha, a commentary on Vardhamāna's Guņakiranāvalīprakāša and Śiromaņi's Guņaprakāšavivriti, by Guņānanda Vidyāvāgīša Bhatţācārya.

It begins:

नमो नीऌकव्याय वऌयीकृतभोगिने । भोगोन्द्रावड्डचूडाय भोगिहार(ाव)तींसने ॥ गुग्रप्रकाशविवृतौ प्रकाशे च यथाययम् । यलाज्ञात्पर्यसंदर्भो गुणानन्देन तन्यते ॥

प्रकाशे नांतपदिति • (nativat is the first word of Vardhamāna's Guņaprakāša, see Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 50, no. 1080). See fol. 2a, l. 7, the beginning of Siromaņi's commentary (विवृती विनापोति •)

Colophon : इति नहानहोषाध्यायखोविद्यावागीशभट्टा-चार्यविरचितो गुराविवृत्तिविवेकः समाप्तः ॥

The MS. was written in the Saka year 1534 (वेदाग्रिवाखेन्दुयुते श्रकान्दे . .)

[H. T. COLEBROOKE.]

2. Pramāņamanjarī.

2075.

1953. Foll. 31; size 10 in. by 44 in.; thirteen lines in a page. Pramāņamafijarīţīkā, a commentary on Sarvadeva Sūri's exposition of the Vaišeshika philosophy called Pramāņamafijarī, by Balabhadra Miśra, son of Vishņudāsa and Mādhvī. Bühler registers a MS. of the Pramāņamafijarī dated "Saptarshi, 32," Report, p. xxvi.

See the beginning of the Pramāņamaājari in Peterson's Report, Bomb. MSS., 1884-86, p. 265. The Pramāņamaājarī acknowledg seven padārthas.

The tika begins:

नत्वा हरिपदं मत्वा गुरोर्षे च यलतः । प्रमाणमञ्जरीटीका चलमट्रेण तन्यते ॥ १ ॥

निर्विध्रग्रन्थपरिसनाभिकामनया कृतं मङ्गलं शिव्यशिवाये निवधाति । कासारेति ।

Fol. 10b ends the Dravyapadārtha, fol. 26a the Gunapadārtha, fol. 27a the Karmapadārtha, fol. 29a the Sāmānyapadārtha, fol. 29b the Višeshapadārtha, fol. 30a tho Samuvāyapadārtha, lastly the Abhānapadārtha.

It ends :

यन्मिन्नवलभद्रेग निरटंकीह किंचन । तब्दोधयंतु सुधिय: सारासारविधेचकाः ॥

इति स्त्रीविष्णुदासपाठीतज्ज्ञ(r.०पाठितनृज्ञ)मध्वीपुत्रनिस्त्र-स्त्रीवऌभट्रकृता प्रमाखर्मजरीढीका समाप्ता ॥ यं १२०१ संख्या ॥ [J. Taylor.]

3. Lakehaņāvalī.

2076.

1714b. Foll. 39; size 9 in. by 2³; in.; fairly good Devanāgarī writing of about 1680 A.D.; 7-9 lines in a page.

Nyāyamuktāvalī, a commentary on Udayanācārya's Lakshaņāvalī, by Šesha Šārngadhara. The Lakshaņāvalī acknowledges seven padārthas. It begins:

चानंदरूपमुम्गीलजीलनीरजलोषनं । धंदानहे भयध्यां स्व्यंतिनं रुक्तिछोपति ॥ हृडस्वादिन(०दिन)नदिरावेभयमाडडिलोषना वाला । वालारुखकरभामुरपसना कला(र)सना पंदे ॥ विषयाखेपसत्पद्धपरिक्षेपपुरंदरान् । नमस्यामो गुरून् न्यायं सहस्रकिरखान्ययं ॥

शिष्टाचारानुनितकतेव्यताकं चिकीचितप्रकरखपरिसमाप्ति-प्रचयपरिपंथिविष्ठविधातकं नमस्कारलख्यां मंगलमाचरितं द्ई-यति प्रखम्येति ⁰

It ends:

सगर्वगर्वदलन(:) शेष: झाक्रुँघर: सुधी: । चबार छष्वखायस्था विवृति कृतिना नुदे ॥ इति स्रोझेपझाक्रैधरविरचितायामुद्यनलख्खणावलीठीकार्या न्यायमुक्तावस्थामभावपदार्थः समाप्त: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

4. Nyāyalīlāvatī.

2077.

161b. Foll. 62 (75-136); size 11⁴/₅ in. by 4¹/₂ in.; ten lincs in a page.

Nyāyalīlāvatī, an exposition of the Vaiseshika philosophy, by Nyāyācārya Vallabha. See Hall's Index, p. 71, no. xxxi.; Webor's Berlin Catalogue, p. 205, no. 686; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 47, no. 1075; Burnell's Tanj. MSS., ii., p. 122.

It begins:

नापः सृजत्यवति यो जगदेकपुत्र-प्रीसा ततः परमनिर्यॄतिमादधाति । हस्सै नमः सहजदीर्धकृपानुबन्ध-ऌअतित्रस्ततनवे पुरुषोत्तमाय ॥ ९ ॥ दूर्व्य नाकुलमुझ्चलो गुणगणः कमाधिकं छाष्यते जातिर्विभुतिमागता न च पुनः छाघ्या विशेषस्थितिः । संबन्धः सहजो गुणादिभिरयं यत्रास्तु सत्म्पीतये सान्वीछानयपेश्मकर्मकुशला जीन्यायलीलावती॥२॥ वडेद्र पदायी इति नियमव्यवच्छेद्यं प्रतीतं न या । छप्रतौतं चेल्क्यं निषेधः । प्रतीतं चेल्सप्तैय पदार्थाः । Fol. 93a ends the dramyapadārtha, fol. 119a guņapadārthopavarņana, fol. 119b karmapadārtha, fol. 121a sāmānyapadārtha, fol. 121b višeskapadārtha, fol. 125a sumavāyapadārtha, and with it the first, or vishayavibhāgapariccheda, fol. 128a the second, or vaidharmyapariccheda, fol. 131a the third, or sādharmyapariccheda, fol. 130a the fourth, or prukriyāpariccheda.

Date of copy: संवत् १८५७ मितिभाट्री सुदी १५ चुधयार ॥

The Nyāyalîlāvatī is quoted in the Tattrocintāmaņi (see Aufrecht's Cat. Cat., p. 554). [H. T. COLEBROOKE.]

2078.

1191a. Foll. 85; size 12³ in. by 4¹/₄ in.; soven lines in a page; written on brown paper, in the Bengalī character.

Nyāyalīlāvatī, a second copy.

[H. T. COLEBROOKE.

2079, 2080.

394a & 1213c. Foll. 32 and 38 (159-196) resp.; size of vol. i. 12¹/₈ in. by 4⁴/₈ in., of vol. ii. 11⁴/₈ in. by 4¹/₂ in.; 11 or 12 lines in a page.

Iālāvatīprakāša, a commentary on Vallabha's Iālāvatī, by Mahāmahopādhyāya Vardhamāna. son of Gangeśvara. See Hall's Index, p. 72. no. xxxii.; Weber's Berlin Catalogue, p. 205. nos. 687, 688; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 173. no. 1200; Burnell's Tanj. MSS., p. 123.

The first fragment of this incomplete copy contains the first part of the first chapter, the second fragment the three other chapters and the end of the first (see fol. 160*a*, l. 12, the beginning of the second, fol. 171*b*, l. 13, the beginning of the third chapter).

The Prakāśa begins:

रकत जुरुनपरत विजूनन् (r. विमप्रमूनन्) भागत कृत्तिरपरत भ पोतवासः । तत्पातु वभी शशल्व्सकलाकिरीट-नि:पिष्टकेटभढ्दरोमैन वाफ्टितानि ॥

न्यायाम्गोजपतङ्काय नीमांसापारदूखने । मङ्केषराय मुरवे पित्रे ब्वभवते नमः ॥ २ ॥

विधिन्नहिल्लाचारानुभितवतैष्पतार्कं विग्नविधातकं मङ्गलं निवधाति ॥ नाच इति । यद्यपि पुरुषायानुत्तम इत्यत्र ⁰

Both fragments were written by the same hand as the *Kiraņāvalī* in no. 2063 (Samvat 1857). [H. T. COLEBROOKE.]

2081.

579. Foll. 129; size 11 in. by 3 in.; eight lines in a page.

Līlāvatīviveka, a commentary on the Līlāvatīprakāša, by Pakshadhara, an old complete copy. There is no subdivision throughout the whole commentary.

It begins:

बन्दे तं देवकी पुत्रं पविश्वं पद्मलो चनम् । जन्मीलति यतः सर्वे यत्र सर्वे निमीलति ॥ १ ॥

यश्वयीति । क्षयं प्रतीकः पुरुषोक्तमाय नम इत्यननारं कहुँ-मुचितः (।) दर्ष्यये ऽपि तथैवास्तीति । यद्यवि तथापि स्रो-कालर्गतत्या स्रोकमेव भूत्वोक्तमिदम् (r.कृत्वोण्)। पुरुषायाभिति।

Colophon: इति श्रीपक्षधरकृतो लीलावतीविवेकः यरिष्र्यः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2082.

62b. Foll. 145 (45-189); size 10½ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Lilāvatīviveka, a second copy.

Date: संवत् १९४१. [H. T. COLEBROOKE.]

2083.

62a. Foll. 44; size 10[‡] in. by 4 in.; cloven lines in a page.

Līlāvatīţippaņī, notes on the Līlāvatī und the Līlāvatīprakāša, by (Raghunātha) Širomaņi. The complete title is Nyāyalīlāvatīprakāšadīdhiti. See Hall's Index, p. 72, no. x×xiv.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 47, no. 1076, and vi., p. 16, no. 1997.

It begins:

चों नमः सर्वभूतानि विष्ठभ्य परितिष्ठते । जल्पयडानन्द्वीधाय पूर्णीय परमात्मने ॥ १ ॥

वडेव पदायी इत्यवधारग्रस्य भाष्यादावभावादाञ्चेपासंगतेराह॥ इहेति ॥ खयधारग्रपरो ऽवधारग्रप्रयोजनज्ञः । विभागो विभ-जनम्। तदर्धकं। क्लाचित्को विभागात्मकमिति घाठस्तु सुगम रुव।

Colophon: इति श्विरोमको: कृता लोलावतोढिष्पको समाप्रा ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2084.

1213b. Foll. 40 (119-158); size 113 in. by 48 in.; ten lines in a page.

Lilāvatīvritti, a second copy of Širomaņi's notes.

Colophon : इति नहामहोपाध्यायज्ञीमद्भद्वाचार्याझरोत-विषयिरचिता छीछावतीवृत्ति: समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2085.

11670a. Foll. 58; size 9¹/₄ in. by 4¹/₂ in.; 11 or 12 lines in a page; from the end of the 18th contury.

(Inlavatiśwomanitika), a bad copy of a commentary on Śiromani's notes.

The name of the author does not appear, as the copy is without any colophon. The margin is signed end in the signed and

It begins:

नवनीलांषुदरुषिरं चरणरणत् किंकिणौनालं । हैयंगृत्तीन(read ०गवीन)चीरं नंदकिशोरं ननस्थान:॥

भाष्यग्रन्थस्य द्रव्यगुर्खेत्याद्यभिधानस्य क्राप्त्योधवर्धनेनाग्रभ-(r.०भा?)क्रत्वद्यंकायथा(r.०द्रांकया) करोति पडेवेति। भाष्या-दावित्यादिप्रदेन सूत्रपरिग्रहः । जवभारणपरत्वं etc.

[H. T. COLEBBOOKE.]

5. Saptapadārthā.

2086.

2662a. Foll. 7; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{7}{3}$ in.; ten lines in a page.

Saptapadārthī, an exposition of the seven Vaišeshika categories, by Šivāditya (Śivādi in this copy).

See Hall's Index, p. 74, no. xlii.; Oxford Catalogue, p. 353, no. 839; Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 281, no. 875 (a copy dated Samvat 1485). It begins:

> हेतचे जगतामेच संसारार्थवसेतचे । प्रभवे सर्वभूताना शम्भवे गुरवे नमः ॥

ग्रमितिविषयाः घदार्थाः ते च । द्रव्यगुग्रक्रमेसामान्यविज्ञेष-समघायाभावाख्याः सप्नैव ।

Date of the copy: संवत् १६५४ वर्षे मालानस्वापरपद्धे प्रतिपत्तिची द्वेभीमात्मजगोविंदेन लिलीलिचत् ॥

The writing on the first page does not belong to the Saptapadārthī, though it forms part of a discussion on the dravyapadārtha.

[GAIKAWAR.]

समार

2087.

1038d. Foll. 7; size 8⁷/₈ in. by 3³/₄ in.; 9-12 lines in a page.

Saptapadārthī, a second copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

2088.

2100d. Foll. 39 (2-40); size 91 in. by 4 in.; thirteen lines in a page.

Mitalhāshiņī, a commentary on the Saplapadārihī, by Mādhava Sarasvatīmastaka Yati, a native of Gorāshţra.

See Hall's Index, p. 75, no. xliii.; Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 156, no. 2702; Bhandarkar's Report, Bomb. MSS., 1883-84, p. 6 and p. 312. The first leaf is lost. The commentary ends with the following verses :

गीराइदेशो * असिऌराष्ट्रवर्थः सदाकरो दक्षिणभूमिनिष्ठः । पिराजते सद्यगिरीन्द्रसानी † यत्रास्ति को(r. गो)कर्यमहापळेशः ॥ ९ ॥ तहेशजन्मा यतिरेकदखा सरस्ततीनस्तकमाधवास्यः । सो ३वं शिवादियकृतरकाषींट् टीकामिना पाळसुखप्रवृत्ते ॥ ९ ॥ Date of the copy : संवत् ९७९५ वर्षे वैशाम सुदि १३

Date of the copy: सवत् 999 वर्ष वशाम सुरद 9३ इस्तान्ने जीनदृखाईनगरे (Nadol) ॥

[GAIKAWAR.]

2089.

2662b. Foll. 39; size 9⁵ in. by 3[§] in.; 11-13 lines in a page.

Padārthacandrikā, a commentary on the Saptapudārthī, by Śeshānanta, a pupil of Śārigadhara. See Hall's Index, p. 75, no. xlv. There occurs soveral times the marginal note an sial.

The Padārthacandrikā begins:

कयों इंसित्र शेव शेवफ थुनु ख छठा पीडनो-म्नोल चन्द्र कला मृतोमि कयि का स्वादेन मेद खिना । मन्दस्यन्द पिभिन्नवन्ध मुरगा कस्येन भीतिम्यू शः स्मृष्टायाः सुदृशो विलोक्म पदनं ढ प्यन्हरः पातु नः ॥ १॥ प्राचादव्या जसीभाग्य पदसं के तमन्दिरम् । महोमहोदय डारं नवा खुद पिड खिनः ॥ २ ॥ प्राचादव्या जसीभाग्य संके तसदनं जगत् । महोमहोदय डारं महामरक त खुति (१ ते: ?) ॥ ३ ॥

• Bhandarkar's copy has mirg •, Rāj. Mitra's copy has wirg. Bhandarkar, l.c. p. 6, calls the author "a native of the country of Goräshtra in the south, in which is situated Gokarņa Mahālaleśa. The country referred to is thus a portion of North Kanara." Hall and Rāj. Mitra call the author a native of Surashtra.

+ Bhandarkar gives aninting, which seems to be wrong.

चिकीर्पितकर्मसमानिम्रतिषच्यकटुरितनिषुच्यर्थं कृतमिष्टदेव-तानतिस्तुतिरूपमङ्गलं गुणप्रधानभावेन झिच्चझिद्याये निवधाति। हेतव इत्यादिना ।

The commentary ends:

सन्यस्य समपदार्थीभिन्नचे ऽपि प्रतिपाद्यप्रतिपादकभेदवि-गण्डया तज्ञपदेश इति सकलमकलंजम् ।

> गुरुझाईभरेख चोधवीतं यदननो निदधे वुधासदीयम् । इतमंतुरमादरः मळे चेन् म विमृत् भीत(r.विमृत्रीत?)पदार्थवन्द्रिवास्यम्॥

इति जीनदशेषविद्यापारगजगतुरुष्ठीशेषाननाधिराविता पदार्थ-चन्द्रिका समाप्ता ॥

Date of the copy: संवत् १६५४ भाद्रपत्नासे जुझपखे तृहीयायां पुस्पतिची गुरुवासरे उत्तरायनगते सूर्ये स्वन्भतीचे-मध्यात् शंकरपुरवासिना डिवेदिन्त्री थ नारदसुतडिवेदि स्त्री थ भौमात्मजविद्याधरेख लिखितनिदं परोपकारार्थनिदं आतृवटनार्थे॥ [GAIKAWAR.]

2090.

2080a. Foll. 37 (1-38); size 8[‡] in. by 4 in.; 12-14 lines in a page.

Padarthacandrikā, a socond copy.

In this and the following copies the second and third of the introductory verses are contracted into one verse. Fol. **34** is lost.

Colophon: इति भ्रीमदशेपविद्यापारंगजगतुरुशेषानमा-विरण्तिता सकल्पालपोधिका संत्रपदार्थींटीका पदार्थपन्द्रि-बास्या समाप्ता ॥ [Gatkawak.]

2091.

1731a. Foll. 20; size 9 in. by 3½ in.; seventeen lines in a page.

Padarthacandrika, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2092.

1635c. Foll. 42; size 9‡ in. by 3[§] in.; Mitra's Notices, v., p. 264, no. 1941.

सन्दर्भ

indifferent Devanāgarī writing of the 17th contury; 11-13 lines in a page.

Padärthacandrikā, a fourth copy.

[H. T. COLEBBOOKE.]

6. Padarthakhandana.

2093.

2662c. Foll. 8; size 9¹/₂ in. by 8¹/₂ in.; 7 or 8 lines in a page.

Padārthakhaņdana, or Padārthatattva, a critique of the Vaišeshika categories, by Śiromaņi Bha!ļācārya.

See Hall's Index, p. 80, no. lxiii.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 10, no. 1023; p. 46, no. 1073. It begins:

जाय पदार्थेतस्वं निरूप्यते तत्र दिक्काल्जी नेत्रारादतिरिष्येते मानाभाषात् ।

It ends:

तस्मालगयैलं कारणार्वं चोभयमतिरिक्तं भिद्यमेवेति कृतं यह्यवितेनेति ॥ इति स्रीभट्टाचार्यझिरोमखिविरचितं पदार्थसंडनं समामन् ॥

[GAIKAWAR.]

2094.

3105. Foll. 12; size 8 in. by 4¹/₄ in.; six lines in a page.

Padarthakhandana, a second, modern copy. [J. R. BALLANTYNE.]

2095.

2108b. Foll. 40; size 9[‡] in. by 4[‡] in.; twelve lines in a page.

Padārthakhaņļanavyākhyā, a commontary on the Padārthakhaņdana, by Raghudeva Nyāyālamkāra Bhattācārya.

See Hall's Index, p. 80, no. lxiv.; Raj.

It begins : नंदनंद(नन्दसूनु the second copy)पदडन्ड निधाय [हृदि चिन्तया । तनोति कुतुवं किंचिट्रपुदेष: समासप्त: ॥ ९ ॥ कामहस्तधृतसास्त्रकार्मुकं पीव्यमहुतनुदीस्य कुप्पत: । धूर्घटेनेयनकोणशोणता इंतु सर्वजगतानुपद्रयम् ॥ २ ॥ पदार्थतस्वं यदिदं झिरोमणि-निर्णीतवान् जोर्णमतस्य दूषग्रै: । तदेष तर्केण विचारयाम: सदर्थकेनेतरसग्रानेन ॥ ३ ॥

प्रसङ्घात्यदाचितल्लं निवेक्तुं शिष्यावधानाय प्रतिजानीते अये-त्यादि ?

Date of the copy : संवत् 9194 ॥

[GAIKAWAR.]

2096.

2080b. Foll. 26; sizo 8⁷/₈ in. by 4 in.; 10 12 lines in a page.

(Padārthakhaņdanamyākhyā), a second copy, incomplete at the end. [GAIKAWAR.]

2097.

1698c. Foll. 51 (125-175); size 9⁴ in. by 4¹ in.; generally fiftcen lines in a page; indifferent writing of about A.D. 1650.

Padärthatattväloka, a commontary on the Padärthakhandana, by Visvanätha Siddhäntapaäcänana Bhattäcärya, son of Vidyäniväsa.

See Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 272, no. 1265. It begins:

इन्द्रादिवृत्त्रारबवृत्दवन्धं प्रखम्य पादासुरुहं नुरारेः । ज्ञिरोमणिखीकृतवासैनेव मतान्यहं तस्य विवेषयामि॥१॥

अप द्रव्यादयस्तावत्माचीनपरिगृहोताः पदार्थाः सम् । तत्र विचारपुरःसरं केषां विदाधिकां निराकरिष्यसाधिव्यमपि केषा-विज्ञवस्थापयिष्यन्वस्वव्यवस्थापकं विद्वानप्रवाहनावननधिकृत प्रतिज्ञानीते चथेति । ईग्ररादिति ।

It ends:

भ्निभेसे कठिने अलन्कीटिस्पेनापि सूख्लप्तरणुद्धा। इत्तो दोषो अपि मुदे स्तन इव विहिनो रदाषातः ॥ १ ॥ विद्यानियासमूनोः कृतिरेषा विष्ठनायस्य । षिदुषामतिसूष्सधियामनसराखां मुद्दे भविता ॥ २ ॥ त्वविनारहितेन तावकनहानायाविमूढात्मना संसाराखेषदुनियारऌहरीजाऌेषु मोमुझता । विद्योजेत्सदसद्विवेकरहितेनेदं भया घर्षितं

तेनानेन पदार्पितेन भगवान्यी खातु नारायखः ॥ ३ ॥

इति श्रीसिद्धान्तपञ्चाननभट्टाचार्यकृतः पदार्यत्रसालोकः सनाप्तः ॥

Name of the scribe : पंडितमहादेवेन लिखतं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

7. Tarkasamgraha.

2098.

1928. Foll. 9; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; nine lines in a page.

Tarkasamgraha, an elementary exposition of the Vaiścshika philosophy, by Annam Bhatta. For editions, see Hall's Index, p. 68, no. xx.; Burnell's Tanj. MSS., p. 121; Haus' Cat. Brit. Mus., p. 7.

Date of the copy: शके १९२४ दुंटुभी नाम संवल्परे भार्द्रपदकृष्णाधिती(या)यां रविवासरे तहिनेदं पुस्तकं सनात्रं । [J. TAYLOR.]

2099.

2122b. Foll. 11; size 9³/₄ in. by 4¹/₄ in.; 7 or 8 lines in a page.

Tarkasamgraha, a second copy, with marginal notes in Colebrooke's handwriting.

[GAIKAWAB.]

2100, 2101.

3035 & 3038. Foll. 35 and 45 resp.; size 12¹/₂ in. by 4⁴/₂ in.; the number of the lines varies between five and thirteen.

Tarkasamgrahu; Tarkasamgrahadipiki, Annam Bhatta's own commentary on the Tarkasamgraha; Tarkasamgrahadipikiprukisa, a commentary on the Dipikā, by Nilakau!ha, son of Rāma Bha!ţa, of the Kaundinya-gotra. See Hall's Index, p. 69, no. xxi. and no. xxii.

The text of the Tarkasamgraha is in the middle of the page, the commentaries are above and beneath it. The whole is an incomplete copy: the first volume ends with the pratyakshakhanda, and the second begins with the *sabdakhanda*, leaving out the anumānaand the upamāna-soction.

For the *Dipikā* see Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 243, no. 605; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 259, no. 1683. Editions: Allahabad, 1849; Bombay, 1863, 1876, 1883; by *Kāsīnāth Pāndurang*, third od., Bombay, 1889 (all with an English translation).

The Prakaśa begins:

अन्दे गुरुं शिर्व साधं दक्षिणामूर्तिमच्चयम् । यड्रम्दनेन मन्दो अप विम्देतुरुसनानताम् ॥ १ ॥

प्रारिष्पितग्रन्यस्य निर्धिष्ठपरिसमाप्तये समाचरितं मङ्गलमी-चटनत्यात्मकं झिष्यझिखाँगै निवधन् चिकीपितं प्रतिज्ञानीते विद्येखरमिति ।

The explanation of the Tarkasamgraha ends on fol. 30 of the second volume. Foll. 30b-45 treats on subjects which were omitted in the Tarkasamgraha.

This last part of Annam Bhaila's Dipikā begins: जामग्रारीरेन्द्रियायेषुडिमन:प्रवृत्तिदोषग्रेत्यभावमल्डदु:-जापवगीस्तु प्रमेयमिति डाद्शविर्थ प्रमेयं प्रवृत्तिर्थमीधर्मी रागडे-षमोहा दोषा: • This is the prameya-sātra of the Nyāyašāstra. Also other Nyāya topics (drishtānta, siddhānta, otc.) are discussed here. The Dipikā ends: तस्मात्यदार्थेशनान्मोछ: परमप्रयोजनमिति कर्ष रमणीयम् ॥

The same part of the Dipikāprakāša begins: प्रत्यसप्रमाणस्य द्रव्ये चनुमानादीनां च गुर्णे ब्नभीवस्य स्पुट-त्वास्प्रमेयादीनां द्रव्यादिष्ननभाषमाह खालेग्यादिना ?

The Prakāša ends:

कौखिडन्यगोत्रसंभूतो <u>नीलुकब्</u>खास्यपस्तितः । कृतिगार्पिपदेतस्ते चन्द्रचूडाय मङ्गलम् ॥ १ ॥ इति ज्ञोमत्यास्योपनानककौँडिन्यवंशपयःपारात्रा(र)राका -चन्द्रायनाखपदवाक्यप्रमाखपाराप्रारीणज्ञीरानअट्ठतनूजज्ञीनीऌ -कंठअट्टविद्धा विराचितः तर्कसंग्रहदीपिकाप्रकाशः समाप्तः

Date of the copy: श्वीसंवत् १८९३ आवयकृष्ण अ भौनवासरे ॥

A Madras edition (1870) of Nilakan!ha's Prakāśa is mentioned in Haas' Cat. Brit. Mus., p. 7. A provious edition 1867, and one of 1879. [J. R. BALLANTYNE

2102.

1065. Foll. 21; size 6 in. by 4¹/₈ in.; 15-18 lines in a page.

Tarkasamgrahadīpikā, a completo copy of Annam Bhatta's commentary. The last part begins fol. 19b.

Date of the copy: इस्ते १६७३ वृषसंघासरे मार्गझोधे-कृष्डप्रतिपदायां सीन्यवासरे माथ्याह्रकाले लिमयोपास्यकृष्णा-स्थान्यजेन गरोझेनेदं पुस्तकं लिखितं साथे परार्थं च ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2103.

2799a. Foll. 37; size 9¹/₂ in. by 3¹/₂-3³/₂ in.; eight lines in a pago; irregular writing.

Tarkasamgrahadipikā, another complete copy. The second part begins fol. 32a.

[Coll. of Fort William.]

2104.

3026. Foll. 10; size $13\frac{5}{5}$ in. by $5\frac{1}{5}$ in.; the number of the lines varies from 12-21.

Nyāyabodhinī, a commentary on the Tarkasaņgraha, by Govardhana, with the text of the Tarkasaņgraha in the middle of the page, and with marginal notes in Ballantyne's handwriting. Printed at Madras, 1867, and subsequently.

See Hall's Index, p. 71, no. xxix. The Nyāyabodhinī begins:

निसिलागमसंचारि जीवृष्णास्यं परं महः । , भ्यात्वा गोवज्ञैनसुधीस्तनुते न्यायवोधिनीम् ॥ ९ ॥ चिकौपितस्य सन्यस्य निर्चिन्नपरिसमाप्यर्थनिष्टदेवतानम-म्कारात्मकं मङ्गलं शिष्यशिक्षार्थे सन्यतो निवधाति निधायेति चय पदार्थान्निभजते दुव्येति ।

[J. R. BALLANTYNE.]

8. Bhāshāpariccheda.

2105.

2663d. Foll. 10; size $8\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; nine lines in a page.

Bhāshāpariccheda, 166 kārikās on the Vaišeshika tenets, by (Višvanātha) Paācānana Bhațļācārya. Edited and translated, together with the commentary called Siddhānta-Muktāvalī, by E. Röer, in the Bibl. Ind., Calcutta, 1850; the text of the Bhāshāpariccheda alone in Benfey's Chrostomathie, Leipzig, 1853. For other editions see Hall's Index, p. 78, no. xxxviii. [GAIKAWAR.]

2106.

1388c. Foll. 12; size 13 in. by 3¹/₄ in.; six lines in a page; written in the Bongall character.

lihāshāpariccheda, a second copy. In the colophon the author is called Mahāmahopādhyāya-Śrīyuta-Viśvanātha-Siddhānta-Paūcānana-Bhaţ{ācārya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2107.

1562a. Foll. 10; size 111 in. by 5 in.; seven lines in a page; written in the Bengalī character.

lihāshāpariccheda, a third copy. The first three pages are full of interlinear and marginal notes in Colebrooke's handwriting.

Date: शाके 9994.

[H. T. COLEBROOKE.]

2108.

2610a. Foll. 62; size 9½ in. by 4¼ in.; foll. 1-34 and 43-61 ten lines, foll. 35-42b ten or eleven lines in a pago.

Siddhāntamuktāvalī, Visvanātha's own commentary on the Bhāshāpaciecheda. Edited and translated by E. Röcr, in the Bibl. Ind., Calcutta, 1850. See Hall's Index, p. 73, no.xxxix. This copy has many marginal notes in Sanskrit. [GAIKAWAR.]

2109.

1900. Foll. 44; size $11\frac{1}{2}$ in by $6\frac{3}{4}$ in. (fol. 13: $9\frac{3}{4}$ in. by 4 in.); soventeen lines (fol. 13 nine lines) in a page.

Siddhantamuktavalī, a second copy.

[J. TAYLOR.]

2110.

550. Foll. 77; size 17 in. by 11 in.; foll. 2-4 fifteen lines, foll. 5-77 twelve lines in a page; written in the Bengali character.

Siddhāntamuktāvalī, a third copy. With many notes in Colebrooke's handwriting. The first leaf contains a list of Nyāya treatises with notes on them in English, also in Colebrooke's handwriting. [H. T. COLEBROOKE.]

2111.

2779. Foll. 62; size 13 in. by 4³ in.; ten lines in a page; written in the Bongali character.

Siddhāntamuktāvalīraudrī, a commentary on the Siddhāntamuktāvalī, by Rudra Bha{ţācārya. Sce Hall's ludex, p. 74, no. xl.

It begins :

चोंकारप्रतिपाद्याय जगदानम्ददायिने । नमो निपेधज्ञेषाय(?) यरनिवृतिदायिने ॥ तातं चौरानधोरेई धोरं चीमपुसूदनम् । नश(ग.नला)रुद्रेख सिद्वानामुक्तावल्ठी पिवद्यते(ग.वि-समाप्तिं प्रतीति ० [श्रद्यते) ॥

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2112.

30b. Foll. 170 (41-210); size 9½ in. by 4 in.; 8-12 lines in a page.

Nyāyasiddhāntamuktāvalīprakāša, a commentary on the Siddhāntamuktāvalī, hy Mahādeva (Bhaţţa Dinakara), son of Bālakrishņa Bhaţţa, of the gotra of Bharadvāja, in four pariochedas.

It begins:

रुष्सीपादयुगं प्रयाम्य पितरं श्रीमालकृष्णाभिधं भारद्वाजकुलासुधी षिधुमिष स्रीगीरवास्यासुज्ञात्*। ज्ञात्याज्ञेषमतं भितेन वचसा सिद्धालमुज्जावली-गुढाधीसत्मुते यचामति महादेवः घरेषा कृते ॥ १ ॥

तत्र तावद्रापारिक्षेदव्यास्यानं चिकीपुः श्रीविश्वनाय-प्रवाननो निर्विधयरिसमांत्रिसिडये कृतस्येश्वरनिर्देशरूपनङ्गरूस्य शिष्या सप्येवं कुर्युरिति शिष्यशिक्षाये निवन्धनं कुर्यन् ईष्यरं प्रार्थयते । षूडामग्रीकृतति ।

The first pariccheda commonts on \$1. 1-33 (ends fol. 43a). The second pariccheda (see the next number) is not marked. Fol. 86a ends \$1. 65: इति प्रत्यखरोडे नुसायळीप्रकाश: समाप्त:; the third pariccheda onds with \$1. 84 (fol. 131a).

Last verse of the commentary :

व्याख्यानं न्यायसिद्धालमुक्तावल्या भया कृतम् । दोपदुष्टिं विहायाया विलोकयत साहरम् ॥

See Hall's Index, p. 74, no. xli.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 239, no. 580; Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 273, no. 868; iii., p. 31, no. 1057; v., p. 130, no. 1821.

The further particulars which Hall gives regarding the joint authorship of this commentary by father and son, seem to be taken

* The seventh copy (no. 2118) has जीगीरवस्तासुजात as also no. 1057 in Raj. Mitra's Notices. from two verses which occur at the end of the three MSS. catalogued by Aufrecht and Rājendralāla Mitra, and which appear also in the lifth copy of this collection, see no. 2116 (1739). [H. T. COLEBROOKE.]

2113.

3102. Foll. 194; size 9²/₄ in. by 4 in.; eight lines in a page.

Muktāvalīprakāša, a second copy, well written, but not quito complete. It ceases in the beginning of the commentary on *sl.* 140. The second parischeda ends (fol. 83a) with the first pāda of *śl.* 50 (विभुषुद्धादिगुणवान्), the other parischedas are not marked.

[J. R. BALLANTYNE.]

2114.

1817. Foll. 155; size 11² in. by 5¹/₂ in.; 9-16 linos in a page.

Muktāvalīprakāša, a third, incomplete copy, having the full text of Višvanātha's Kārikās and commentary in the middle of the page, and Mahādeva's commentary above and below it. It begins with śl. 23, and ends with śl. 159. The first pariccheda ends with śl. 33 (fol. 7), the second pariccheda ends with śl. 33 (fol. 7), the second pariccheda ends with the first pāda of śl. 50 (fol. 42a), the third pariccheda is not marked. [J. TAYLOR.]

2115.

1947. Foll. 109; size 9³ in. by 6 in.; foll. 1-30 twenty to twenty-two lines, foll. 31-86 sixteon to eighteen lines, foll. 87-109 eighteen to twenty-three lines in a page.

Muktāvalīprakāša, a fourth copy, not quite complete, in four parts, but all in the same handwriting.

b) Sl. 1-65; Foll. 56 (31-86). Colephon: इति मुकायऌोप्रकाशे प्रत्यक्षं समाधिमगमत. The second

লযন

pariccheda ends (fol. 78u) with the first pāda of śl. 50. The other paricchedas are not marked.

/) \$1. 66-77; foll. 12 (87-98). Colophon:
 इति मुक्तावल्जीप्रकाशे उपनानं समाप्तम् ॥

i) है!. 78-84; foll. 11 (99-109). Colophon: इति दखपदायैष्यास्या ॥

a) \$l. 78-157; foll. 30 (1-30). It ceases in the middle of the commentary on \$l. 157. [J. TAYLOR.]

2116.

1739. Foll. 58; size 9 in. by 3³/₄ in.; foll. 1-30 ten to twolve lines, foll. 31-58 thirteen lines in a page.

Muktāvalīprakāša, two fragments.

a) $\dot{S}l.$ 1-17; foll. 30. The commentary on $\dot{s}l.$ 17 is not quite complete.

b) $\dot{S}l.85-166$; foll. 28 (31-58). After fol.34 three leaves are wanting, with the commentary on $\dot{s}l.99$ -104. After fol. 35 one leaf is wanting, with parts of the commentary on $\dot{s}l.$ 106 and 107. This copy contains at the end the two verses mentioned above, in no. 2112:

> भानुं प्रयम्य परिभाष्य च झास्त्रसारं मुझावलीकिरख रुप पितृच्यदिष्टः *। सञ्चुक्तिभिदिनकरेख करेख सो ध्यं नीतः प्रकाशपदवीं सुधियां मुद्दे ञ्स्तु ॥ ९ ॥ मुक्तावलीप्रकाशो यः प्रशानतिभिरापहः † । तेन संतोषनायाहु नीलकखरः सता ‡ीप्रयः ॥ ९ ॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

• The correct reading is funguice;, as in no. 580 of the Oxford Catalogue, and in no. 868 and no. 1821 of Raj. Mitra's Notices.

t The correct reading seems to be य: साजान , as in no. 868 of Raj. Mitra's Notices. No. 1821 of R. M. gives ड्य साजान , no. 580 of the Oxf. Cat. यमज्ञान .

‡ In no. 1821 of Rāj. Mitra's Notices walfuu:. Hence the "Nilakaņtha, whose wife was named Sati" (Hall). Nilakaņtha was also the teacher of Gangārāma, see no. 2123.

2117.

1735. Foll. 71; size 9 in. by 3³; in.; nine lines in a page.

Muktāvalīprakāša, a fragment beginning in the middle of the commentary on śl. 83, and ending in the middle of the commentary on śl. 149. [H. T. COLEBROOKE.]

2118.

3057. Foll. 86; size 11 in. by 4³ in.; ton lines in a page.

Nyāyasiddhāntamuktāvalīprakāsa, another, incomplete copy. Foll. 67 breaks off in the middle of the commentary on śl. 68, the following leaf (fol. 103 in the original numbering) begins in the middle of the commentary on śl. 135. This copy represents another version of the Siddhāntamuktāvalīprakāša; the second pariccheda ends with śl. 51 (fol. 5%), and the text is in many places different from that of the other copies.

[J. R. BALLANTYNE.]

9. Nyayasara.

2119.

1687b. Foll. 56; size $9\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; ten lines in a page.

Nyāyasāra, a treatise on the Vaišeshika Philosophy, by Mādhava Deva, son of Lakshmaņa Deva, grandson of Mādhava Deva (see also the Tarkabhāshāsāramañjarī, his commentary on the Tarkabhāshā). Lakshmaņa Deva lived at Dhārāsūrapura, on the banks of the Godā; Mādhavadeva at Benares. See Hall's Index, p. 77, no. liv. This copy contains only the last portion of the whole, the section treating on šabda. It begins:

भाष इन्द्रो निरूपते। झान्द्रप्रमितिकरणं झन्दः झान्द्रतं ។ झन्द्रयामीति प्रतीतिसाखिको भातियिशेपः ।

It onds:

प्रमाणप्रमेयादीनामचैवानभाषाच्छक्तिसादृय्यादीनामतिरिक्त-विनिरासाच सप्तेव पदार्थाः॥ इति धारासूरनिवासिऌष्ट्रसण्टेवा-लजनाधवटेवविरचितो न्यायसारः समाप्तः॥

गोतातीरविभूषणं पृषुयशाः आरुष्मणस्यो षुधो धारासूरपुरे स्थितो सिरू जगइन्छो जनानुग्रही । तत्सूनुस्तिपुरादिराजनगरे जीन्यायसाराभिध

यन्यं माधवदेवपशिकत इमं झात्वाकरोदाकरम् ॥ १ ॥

भीमन्माधवदेव इत्यभिहितो ब्रबाखभाखोदरे सूरि: मूर्यनिभः शरत्कुमुदिनीवम्भुप्रभाधीरभूत् । तत्वार्थं निखिलं विचाये पिदधी स्रीन्यायसारं सुधी:॥२॥ Date of this copy: संवत् ९७६७ मोती भादी सुदी १२. [H. T. COLEBROOKE.]

2120.

1369k. Foll. 19; size 10 in. by 3³ in.; ten lines in a page.

(Nyāyasāra), the Anumāna-section. The inscription on the first page सामान्यवादन्यायझा \circ is "a misnomer" (Colebrooke). The likeness of paper and writing in this manuscript and the preceding one, the like marginal note $= \circ$ at \circ , and the likeness of the style (compare the definitions in the beginning), make it evident that this is the copy of the Anumāna-section which belongs to the copy of the Šabda-section of the Nyāyasāra described in the preceding number.

It begins: जयानुमानं निरूप्यते ॥ जनुमितिवरणम-नुमानम्। जनुमितित्वं जानुमिनोमीत्यनुभवसिद्वो जातियिज्ञेव: । [II. 'I. Colebrooke.] 10. Tarkāmrita.

2121.

3091. Foll. 20; size 9³/₂-9³/₂ in. by 8⁴/₄ in.; 8-10 lines in a page.

Tarkāmpita, a short exposition of the Vaiśeshika doctrine, by Jagadīśa Bhaţţācārya.

See IIall's Index, p. 76, no. xlvi.; Rāj. Mitra's Noticos, iv., p. 103, no. 1510.

It begins:

बबाखा निस्तिल्लितास्तिदश संदोहाः सदाभोष्टदाः खाझानप्रशमाय यत्र मनसो पृत्तीः समस्ता दधुः । श्रीधिष्णोखरणासुत्रं भवभयध्वंसैकवीत्रं परं हत्पन्ने विनिधाय तविरूपनं तक्कीमृतं तन्यते ॥ १ ॥

अप जुतिः स्रूयते आत्मा यारे द्रष्टमाः स्रोतथो मलव्यो निदिध्यासितव्य इति ॥ अस्यार्थः ॥ मुनुषुणु आत्मा द्रष्टव्यः ॥ मुनुकोः आत्मदर्शनं इष्टसाधनमिति यापत् ॥ आत्मदर्शनोपायः क इत्याह ॥ स्रोतव्य इत्यादि ॥ तेनार्थक्रमेख शास्टक्रमस्वक्रो भपति ॥ अग्निहोत्रं मुहोति यदागू पचतीत्यादिवत् ॥ तथा व ॥ स्रपणननननिदिध्यासनानि तत्त्वज्ञानजनकानी सुद्रं भवति ॥ स्रपणनत्वेनानुमानम् ॥ तद्य भेदप्रतियोगी तरज्ञानसाध्यन् ॥ तथा चेतर एव के यज्ञदर्थं पदार्थनिरूपर्णं संखेपतः ॥ सानान्यातः पदार्थो द्विविधः ॥ भाषो ऽभाषद्य ॥ भाषः मङ्गिधः ॥ द्रव्यनुण-कर्मसामान्यषि होयसम्वायभेदान् ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2122.

3092. Foll. 15 (orig. 8-9t); size 8⁴/₃ in. by 4 in.; eight lines in a page.

Tarkāmrīta, a second, quite modorn copy, incomplete, the first three leaves being lost. [J. R. BALLANTYNE.]

2123.

3059. Foll. 111; size 10³ in. by 4⁴ in.; 9-17 lines in a page.

Tarkāmritacashaka, a copious commentary on the Tarkāmrita, by Guigārāma Jadin, son of Nārāyaņa, and pupil of Nīlakaņţha. Soe Hall's Indox, p. 76, no. xlviii.; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 55, no. 1451. Gangārāma usod the Muktāvalīprakāša, the author of which (Mahādeva Bhaţţa Dinakara) was also a pupil of Nīlakaŋţha, see no. 2116.

The Cashaka begins:

चात्मरूपगुणनृत्यकारिये होचनाकहिततत्वसाधिये । नूतनोद्रवसमाधिहेतवे नीहिकयुटगुरवे नमो नमः ॥ १ ॥ गुरुगणनायलूवें यस्याये संग्रहायणीतनयः(r.संग्रहा०?)। कविभिष तं कवर्यतं तातं नारायणं वन्दे ॥ २ ॥ मुक्तावलीप्रकाशास्युपिते चवके समर्पितं सुधिया । गुक्तारामेग मया पिवन्तु तकीमृतं सुधियः ॥ ३ ॥ यद्यापिगीतशिष्ठाचारविषयत्वेन मक्रलस्य ०

lt ends:

चषकसुपर्यस्पर्धे दिनकरकरकृतपरानर्धन् । जगदीशमधनकत्तं पिषनु तकीमृतं तदाकत्यन् ॥ १ ॥ मूर्च स्वयनपलितं मण्डिने घटितस्तपापि चास्ताकर्स् । मालाकाराखामिद ममता सघ(road सन्य?)खकीय-[कौशस्यात् ॥

इति जीजझ्यनामकगङ्गारामधिरचितं तकामृतचषकः संपूर्णम्॥

The text of the *Tarkāmrita* occupies the middle of each page.

[J. R. BALLANTYNE.]

2124.

1549d. Foll. 17; size 10¹/₂ in. by 4²/₃ in.; generally fifteen lines in a page.

Tarkāmritalaraigiņī, a vory brief commentary on the Tarkāmrita, by Mukunda Bhatta Sári tlādagila, son of the Mīmāmsaka Ananta Iihatta. See Hall's Index, p. 76, no. xlix.; Rāj. Mitra's Notices, i., p. 88, no. 164.

It begins:

लखोदरपदद्वन्द्वचिनानाप्तमनोरचम् । चनमाभट्टं मीमांसापारगं तातमाश्रये ॥ ९ ॥ शरणीकृत्य विम्नेशचरणी तन्यतेत्रराम् । . बालानामवगाहाय तकीमृततरङ्गिणी ॥ २ ॥ जबाद्या इति ॥ Colophon : इति जोगाडगिरुोपनामकमुकुन्दभट्टसूरिवि-रचिता तकामृततरङ्खिणीनामा तकामृतव्याख्या समाप्ता ॥ [H. T. Colebbooke.]

2125.

3031. Foll. 4; size $13\frac{1}{5}$ in. by $5\frac{1}{5}$ in.; 14-16 lines in a page.

Tarkāmŗitatarangiņā, the beginning of a second copy. The text of the Tarkāmŗita is written in the middle of the page.

[J. R. BALLANTYNE.]

11. Padārthadīpikā.

2126.

1470. Foll. 78; size 8 in. by 31 in.; seven lines in a page.

Padārthadīpikā, a treatise on the Vaišeshika Categories, by Koņda Bhațța, son of Ražgoji Bhațța. See Hall's Index, p. 78, no. lv.

Marginal notes in Colebrooke's handwriting point out the single topics.

The Padarthadipika begins:

श्रीमसिक्षिकरं कार्जं रमोमारमणात्मकम् । दयासिन्धुं चिदानन्दसिप्तामिष्ठमुपास्महे ॥ १ ॥

इह सत्तु चतुर्थपुरुषापेहेतुभूतमात्मतत्त्वझानमामनलि । तच पदार्थतत्त्वनिर्थयाधीनमिति पदार्थतत्वमत्र पिविच्यते ॥ तच प्रमितिविचयः पदार्थः स द्विधा । भाषो अभाषष्ठ ।

It ouds:

बालबुद्धिप्रकाशार्थं पदार्थानां प्रदीविका ।

रक्नोजिभट्टपुत्रेख कोखभट्टेन निर्मिता ॥ ९ ॥

इति ज्ञोमत्पदवाक्यव्रमाखपाख(!) पारावारपारोखरङ्गोत्रि-भट्ठास्नमकोख्डभट्टकृता पदार्थदीपिका सं(पूर्खा) ॥ [H. T. Collebrookk.]

2127.

1687a. Foll. 34 (9-80); size 9[§] in. by S[§] in.; generally nine lines in a page. 4 T 2 Padarthadipikā, a second copy, dated संगत 9992, with occasional notes in Colobrooke's handwriting. In this copy the author's name is spelt Kunda Bhalla.

Foll. 94-20 are lost (जुडितानि पत्राखि पट्ट). [II. T. COLEBROOKE.]

12. Tarkakārikā.

2128.

3045. Foll. 15; size 11½ in. by 5¾ in.; 12-15 lines in a page; regular writing, of the 18th century.

Tarkakārikā, an exposition of the Vaišeshika doctrine in 52 couplets, and its vyākhyā, called Tarkamaājarī, both by Jīvarāja Dīkshita, son of Vrajarāja. See Hall, p. 77, nos. lii. and liii. The text of the kārikās in the middle of every page, the commentary above and beneath it.

The karikas begin :

कामान्कुयात्वल्लाकोल्जिकुशलः कामनीयकः । कलिकाश्यां(?)नवकणकृंतनः कृष्णकंधरः ॥ १ ॥ परायों डी मती भाषाभाषाख्यी तच चाहिनः । मोढा द्रव्यं गुणाः कर्मसामान्यं च विश्वेषकाः ॥ २ ॥ समवायच नवधा द्रव्याणि पृषिवीजलं । तेत्रो षायुर्नभः कालो दिगात्मानी मनस्तया ॥ ३ ॥

The commentary begins:

देवो दद्याद्निर्घा दंडं दीष्पहोर्देंडदीन्निमान् । दुः सदारिद्यदऌनो दक्षियो दिष्पदर्श्विनां ॥ १ ॥

मंगलं तावद्विग्नविनिवारणे कारणं न तु ग्रंचपरिसनामी etc.

The end of the karikas is: योडशानां पदार्थानां प्रतिपादनमत्र यत् । तस्मासम पदार्थाः स्युमैतनेत्रासुशोभनं ॥ ५२ ॥ <u>त्रजराजस्यास्तजेन</u> न्यायतस्वार्थवेदिना । निर्मिता जीयराजेन तर्कशास्त्रार्थकारिकाः ॥ १ ॥ इति तर्ककारिकाः The commentary ends :

षोडज्ञानामिति प्रमाखप्रमेयसंज्ञयविषयेयवितंडाहेत्याभासछ-लुमातिनिग्रहस्यानानि षोडज्ञपदार्था इति नैयायिकानां मतं ते च प्रांचः इदं च नच्यानामवैश्लेपिकाखां सन्न पदार्थवादिना-मनुकूलं षोडज्ञानां सन्नस्तेव प्रतिपादनलाभात् इति स्वस्तिं श्रीमहोधितनीवराजनिर्मिता तर्क्वमंत्ररी संपूर्णे ॥

[DR. J. R. BALLANTYNE.]

18. Kusumānjali.

2129.

232c. Foll. 54 (173-226); size 12[‡] in. by S¹₂ in.; eight lines in a page.

Kusumāňjalikārikāsyākhyā, the toxt of Udayana's Kusumāňjalikārikās and Nārāyaņa Tīrtha Yati's commontary on thom. See Hall's Index, p. 84, no. lxxxii. The text of the Kārikās with Harūlāsa's commentary was first printed at Calcutta, Šaka 1769. The second Calcutta edition of the same commentary, with a translation and notes, was published (1864) by E. B. Cowell, assisted by Paņdita Maheśa Chandra Nyāyaratna.* The prose parts of Udayana's work are fully seen in the Nyāya-Kusumāňjali-Prakaraņam published in the Bibliotheca Indica, vol. i., 1890.

Nārāyaņa's commentary begins:

नारायखेन यतिना कुसुमाझलिकारिका: । ष्याख्यायके स्रता प्रौत्ये गुरूभक्तिप्रसादतः ॥

प्रारिण्डितग्रन्थस्य निर्विध्नपरिसमाप्तये कृतं मङ्गळं झिष्य-झिखाये ग्रन्थादी निषधन् प्रेधा[प्र]यत्मवृत्तये प्रयोजनाश्विधेय-संबन्धग्रन्थनानान्याह । सत्यध्वप्रसर इति ।

The first stavaka ends fol. 188a, the second fol. 191b, the third fol. 209a, the fourth fol. 215a.

^{*} Cowell mentions also a Bengal reprint of the first Calcutta edition, which he says appeared in the Samvat year 1916.

Colophon: इति जीमस्परमहंसपरिवाजकाचार्यययेज्ञी-नारायग्रतीर्थकृता कुसुनाञ्चलिकारिकाव्यास्था समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2130.

1673. Foll. 111; size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{4}{5}$ in.; 13-15 lines in a page; written in the Bengalī character.

Nyāyakusumāñjalivireka, a commentary on the Kusumāñjalikārikās, by Guņānanda Vidyāvāgīša Bhattācārya.

See Hall's Index, p. 84, no. lxxxiii.

It begins :

नमः कर्म्मस्पथिष्ठात्रे वेदप्रामास्पहेतपे । निरस्ताखिलवाधाय प्रमात्रे वि(घ?)कर्म्मेखे ॥ गुणानन्देन पिदुषा विषार्थ्य प्रतिपक्तिकम् । विविष्यने प्रयानेन कुमुनाझलिकारिकाः ॥

प्रारिष्मितविद्वाप . . . उनुष्ठितं मङ्ग्रलं शिष्पशिक्षाये व्या-स्थातृत्रोत्ॄणामनुपङ्गतो मङ्गलसंपत्तये च निवधन् प्रयोजना-भिधेयसंबन्धानाह मदिति ९

The first stavaka ends fol. 34b, the second fol. 55b, the third fol. 75b, the fourth fol. 82b.

The last colophon is: ili Śri-Guņānanda-Vidyāvāgīša - likaļtācāryaviracitaķ Nyāyakusu māšjalivivekaķ samāptaķ.

[II. T. COLEBROOKE.]

2131.

213b. Foll. 78 (50-127); size 10³ in. by 4 in.; twelve lines in a page.

Kusumāň jaliprakāšamakaranda, a commentary on Vardhamāna's commentary on the Kusumāň jali, by Rucidatta, of Sodarapura, son of Devadatta. See Hall's Index, p.83, no. lxxvii.

Vardhamāna's work with extracts from Bucidatta's commentary is printed in the Nyāyas Kusumānjali-Prakaraņam of the Bibliotheca Indica, vol. i., 1890. Tho Makaranda begins: भूब्रग्रभूतविकटस्वनिभीतिमत्या मानग्रहं मनसि धर्जुमपारयन्या । खालिक्कितो गिरिजया चिरमस्मदादेर् खंगेषु मक्कलनक्करिपुर्दधातु ॥ १ ॥ क्रुमुमाञ्चलिमकरन्द: श्रीरूषिदस्तेन तन्यते कृतिना । स्नवकोषमर्दभाजाधुधमधुपानां पिनोदाय ॥ २ ॥

The first stavaka ends fol. 87a, the second fol. 99b, the third fol. 114b, the fourth fol. 117b. The colophon of the fourth staraka is: इति जीसोदरपुरसंभूतजीमहामहोपाध्यायदेवदत्ततनयजीमहामहोपा-ध्यायहचिदत्तविरचिते कुसुमाञ्चलिमकरन्दे तुरीय: स्तयक: समाप्त: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

14. Ākāšakhaņdana.

2132.

1369e. Foll. 4; size 9⁵ in. by 3³ in.; ton lines in a page.

Àkāśakhaņdana, a critical treatise on the nature of *ākāśa*.

It begins:

विश्वीकाइं नाम नातिरित्तं दूर्वं मानाभावात् । खय इन्दो दूर्व्याश्रितो गुरूत्वात् भावकायेत्वाह्रोयनुमानादेव पृथिव्यादिवाधे-नातिरिक्ताकाइसिद्धिरिति चेदत्र भट्टाचायानुयायिनः । Cp. the Vaisesh. Dars., Bibl. Ind., p. 102.

Date of the copy: संवत 902.

[H. T. COLERROOKE.]

2133.

2126c. Foll. 3; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{5}{3}$ in.; eleven lines in a page; written early this contury.

Akāšakhaņļana, a second copy. The second page of the last leaf contains a fragment of some other similar treatise.

Dato: लिसितं निति = भादे णु ६ झ संवत् १०१० (sic!) ग्रेदेप्पा शलीप्प ॥ [GAIKAWAR.] E. KARMAMIMAMSA.

1. Sūtra and Bhāshya.

2134.

1523. Foll. 33; size 10¹/₂ in. by 4¹/₂ in.; 12-15 lincs in a page.

Karmamīmāmsāšāstra, the text of Jaimini's Mīmāmsāsūtras, also called Jaiminīyasūtrapāļha, in twelvo adhyāyas.

The third, sixth and tenth adhyāyas have eight pādas each, all the other adhyāyas have four pādas each. After fol. 25 two leaves are wanting; fol. 25 ends with the fifth sātra of the fourth pāda of the tenth adhyāya, and fol. 26 begins in the middle of the sixth pāda of the same adhyāya.

See Hall's Index, p. 169, no. 1; Weber's Catalogue (1853), p. 175, no. 600.

The Mimāņsāsātras have been printed together with Śabara Svāmin's commentary in the Bibliotheca Indica. [H. T. COLEBROOKE.]

2135.

1. Foll. 41; size $14\frac{1}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; ten lines in a page.

Mīmāņesojaininiesūtra, a second copy. Date: संवत् १८०३.

2136-2138.

2, 3, 4. Mimönsäbhäshya, the text of the sütras with Śabara Svāmin's commentary. See Hall's Index, p. 169, no. 2; Aufrecht's Cat. Cat., p. 456. Edited in the Bibl. Indica, by Maheśacandra Nyāyaratna, 1863–87 (not yet finished). 'The single parts of this copy are of different age.

2. Foll. 259. Adhyāya I.-III.

a) Foll. 22; size 144 in. by 64 in.; nine lines in a page; modern handwriting.

Adhy. I., pād. 1.

b) Foll. 10; sizo 9½ in. by 3½ in.; twelve lines in a page; very old handwriting.

Adhy. 1., pād. 2.

c) Foll. 11; size 14[‡] in. by 6[‡] in.; nine lines in a page; modern handwriting.

Adhy. I., pad. 3.

d) Foll. 11; size 10³ in. by 4¹/₂ in.; elevon lines in a page; old handwriting, different from b).

Adhy. I., pad. 4.

e) Foll. 53; size 144 in. by 64 in.; nine lincs in a page; modern handwriting.

Adhy. II., complete.

f) Foll. 24; size $10\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; eight lines in a page; foll. 1-3 in a more recent, foll. 4-21 in a third old handwriting.

Adhy. III., pad. 1.

g) Foll. 55; size 9³/₄ in. by 4 in.; nine linos in a page; a second very old handwriting. Adhy. III., pād. 2, 3, and nearly the whole fourth pāda.

h) Foll. 73; size 9[‡] in. by 4[‡] in.; seven lines in a page; modern handwriting.

Adhy. III., the rest of the fourth $p\bar{a}da$, and $p\bar{a}d$. 5-8.

3. Foll. 253. Adhyāya IV.-IX.

a) Foll. 89; size 144 in. by 64 in.; nine lines in a page; modern handwriting.

> Adhy. IV. and V., complete; adhy. VI., pad. 1, 2, and nearly the whole third pada.

h) Foll. 24; size 11¹/₂ in. by 5 in.; 16-22 linos in a page; old handwriting.

> Adhy. $\nabla I.$, the rest of the third pāda and pād. 4-8.

c) Foll. 31; size 104 in. by 43 in.; ninc lines in a page; old handwriting.

Adhy. VII., complete.

d) Foll. 109; size 144 in. by 64 in.; nine lines in a page.

Adhy. VIII. and IX., complete. Date:

4. Foll. 233; size 133 in. by 54 in.; 9 or 10 lines in a page; modern handwriting.

Adhyāya X.--XII.

a) Foll. 136. Adhy. X. Date : संवत् १९०३ मीति चट्रतनुझ । रविवामरे ॥

- b) Foll. 58.
 - Adhy. XI.
- c) Foll. 39.

Adhy. XII. Colophon: छिसितं नानागुजराती.

2139, 2140.

1808, 1809. Foll. 408 and 429 resp.; size 12 in. by 4 in.; European paper; excellent Devanāgurī writing of 1829 A.D.; nine lines in a page.

Minuinsa-bhishya, hy Bhaila Šabarasvāmin. The leaves of different sections are numbered separately. [J. TAYLOR.]

2141.

1019. Foll. 164, of different size, and written by different hands.

Parts of a third copy of the Mimamsabhashya.

a) Fol. 1; size 11 in. by 4 in.; nine lines in a page.

This leaf does not belong to Sabara Svāmin's commentary.

It begins :

प्रयोजकल्वेतदभावः (?) पुराप्रयोगविभ्यवैनिरूपर्यं कृतं ॥ त्रदेव चेहापि विधीय^{ते} क्रमं सहायवादं वदता तु षड्विर्ध॥ अुति-रुध्रणमानुपूर्व्यं तत्प्रमाखत्वात् (Adhy. V., pad. 1, sū. 1)॥ चतुर्वेर्त्तवनाध्याययोः हेतुहेतुमद्रावसंगतिज्ञानायोक्तवष्ट्यमार्थे प्र- नाधिकावृत्तेनाह मयुक्तोति । It seems to belong to a commentary on Pārthasārathi's Śāstradīpikā, the first word of the fifth adhyāya being there मयुक्तिलघये, see no. 2169 (8047).

b) Foll. 8; size 10[‡] in. by 4[‡] in.; 10-12 lines in a page.

The fourth pāda of the first adhyāya of Sabara's Mīmāņsābhāshya. The first two leaves are wanting. The first words स्तीपशु: पश्च: प्रतः belong to the commentary on sā. 3.

Colophon : इत्याचायेज्ञयरसामिन: कृती मोमांसाभाष्ये नामधेयचरग्रः समाप्तः प्रचमो व्याय: ॥

c) Foll. 12; size 10 in. by 4½ in.; eleven lines in a page.

The first pada of the second adhyaya.

d) Foll. 23; size 114 in. by 41 in.; nine lines in a page.

The third pāda (foll. 15) and the fourth pāda (foll. 8) of the second adhyāya.

Colophon of the third pāda: मीमांसकनरहरिए। तंपादित शोधित च खपउनकाले ॥ तंपत् १६८७ जावादशुद्ध-पंपन्यो शोधित ॥ ज्रीमत् शंकरभट्टेम्यो नम:

Colophon of the fourth pada: नरहरिका संपादितं शोधितं च ॥ संवत् १६८० आद्रपदयदि पंचन्यां ॥ श्रीशंबर-अट्टेम्यो नम: ॥ See no. 2144 (870).

e) Foll. 68; size $11\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; 12 or 13 lines in a page.

The eight pādas or caraņas of the third adhyāya. The first eight leaves are lost; fol. e begins emaysthatu sfatulna (iii. 1, 13). Also foll. \$2 and \$8 are lost; fol. \$26 ends wu unmate ngunum ... (iii. 4, 11), fol. 84a begins ... ununnu ... (iii. 4, 11), fol. 84a be-

Colophon: जीमडिडम्युकुटहीर जीमद्रामेघरभट्टसुत-नरायणभट्टेन लिसितं पुस्तकं॥

f) Foll. 52; size 11 in. by 44 in.; generally twelve lines in a page; negligently written. The seventh adhyāya and the ninth adhyāya, both incompletc. There is a gap between fol. २५ and fol. ३२; the former ends विहारद्दीनं विशिष्टस्यानारभ्यवादा . . (vii. 4, 20), the latter begins ... धिया यहं हिन्वेत्यद्विभिरित्ति (ix. 2, 25).

[II. T. COLEBROOKE.]

2142.

3072. Parts of a fourth copy of Šabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya.

a) Foll. 18; size 9½ in. by 4½ in.; 12 or 13 lines in a page.

The first pāda of the first adhyāya.

Dato: घोनंदनसंवासरे कार्त्तिके कृष्णपद्ये प्रतिपदि शनैखरवासरे विनायकपाठकेन लिखितनिदं॥

b) Foll. 13; size $10\frac{1}{2}$ in. by 3 in.; eight lines in a page.

The second pada of the first adhyāya.

c) Foll. 19; size 10 in. by 4[‡] in.; twelve lines in a page.

The fourth pāda of the first adhyāya and nearly the whole first pāda of the second adhyāya. The last words are: कथासायानंतर्भ संवन्धिपदव्यवायो या तायति हि सक्को

d) Foll. 37; size 10 in. by 4 in.; 10 or 11 lines in a page.

The first two leaves contain the beginning of the first pāda of the eighth adhyāya, fol. 2b ending with the text of the eighth sūtra: न वाकाक्षेप्रत्वात्.

The next seventeen leaves contain an incomplete copy of the first pāda of the third adhyāya. Fol. 3a begins: गुणसंस्कारेषु बाददि: ज्ञेपत्वं बेन इति (iii. 1, 6).

Fol. 5, with the beginning of the commentary on $s\bar{u}$. 12, is wanting.

The last eighteen leaves (foll. 21-38) contain a nearly complete copy of the second pāda of the third adhyāya, fol. 38b ceasing in the middle of the commentary on the last sūtra. The last words are: ननु सोने इपि पष्टी। सावनस्ति पष्टी नतु...

e) Foll. 26; size 10 in. by 4 in.; 10 or 11 lines in a page.

The four pādas of the eighth adhyāya.

f) Foll. 5; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; 14-16 lines in a page.

A fragment of some other commentary on the Mimainsasiltras, treating of $s\bar{u}$. 1-5 of the fourth $p\bar{a}da$ of the first $adhy\bar{a}ya$.

It begins: ... प्रतीते:। जभ्येतृस्मारखाभावाच। न चैकपदत्वासाकाव्यात्वं कारखत्वप्रतीत्वा वा स्मारकत्वं(?)।

It ends: इपेनादिवाक्येषु हि यथा धै इयेनो नियत्वादत्ते स्वत्रपनचोत्युपना . . . Before the last leaf one leaf is wanting.

[J. R. BALLANTYNE.]

2143.

868a. Foll. 11 (q-qq); size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; ten lines in a page; large old writing, the same as in nos. 2161, 2162 (1030, 2195).

(Šābarabhāshya), a fragment from the first adhyāya, containing sū. 2-34 of the third pāda. [II. T. COLEBROOKE.]

2144.

1521h. Foll. 7; size 10 in. by 4, in.; 11 or 12 linos in a page.

The fourth pāda of the second adhyāya of Sabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya.

2145.

870. Foll. 104; size 113 in. by 34 in.; ten lines in a page.

The eight pâdas of the third adhyāya of Sabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya. Colophon of the first pada : भौनांसकनरहरिखा संपादित झोधित च खपटनकाले ॥ संवत् १६८७ पौघवदि स्कद्श्या ॥ जीमत् ज्ञंकरअटुचरखकनलेभ्यो ननः ॥

Colophon of the second pada: मीगांसक काले ॥ संयत् १६८८ वैशाखपदि पंचम्या ॥ भी ⁰

Colophon of the third pada: संवत् १६११ विक्रम-संवासरे नौनांसकनरहरिया १ काले कार्त्तिक कृष्णाहम्या ।

Colophon of the cighth pāda: संवत् १६८७ समये फस्गुनवदि पंचम्या ॥ श्रीनरहरिअट्टानां पुस्तकमिदं । लिसिर्त जीविम्बनायश्रमैणा ॥ संवत् १६८० मीमांसकनरहरिणा खपा-ठार्थे संपादितमेतत्पुस्तवं । शोधितं च खपटनवाले कास्तिक-शुक्रष्ठादश्यां । श्रीश्रंकरअट्टगुरूषरणेश्यो नमः ॥

This copy was at one time the continuation of no. 2141d (1019d).

[H. T. COLEBROOKE.]

2146.

869. Foll. 83; size 11² in. by 4 in.; nine lines in a page.

The eight pādas of the sixth adhyāya of Ācārya Śabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya.

Dato: संवत् १९१५ पीषादि सु १५.

[H. T. COLEBROOKE.]

2147.

1457a. Foll. 94; size 9⁷/₅ in. by 4¹/₅ in.; 9 or 10 lines in a page.

The eight pādas of the sixth adhyāya of Bhatta Šabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2148.

1456. Foll. 164; size 101 in. by 4 in.; generally twelve lines in a page.

The eight pādas of the tenth adhyāya of Śabara Svāmin's Mīmāmsābhāshya. The scribe has added : नृपंचास्यप्रीसे मुररिपुपुरे विन्नतुरूसी-कुरुालंकारजीपतिनतिननोवाननजनु: । हिल्पीचंचुडारानपरज्ञपरसानिरचिते महाभाषे व्यापं दज्ञनमलिज्जहंकरपुरे ॥ १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2. Vārttika, by Kumārila Bhatta.

2149-2160.

1449, 1450, 1451, 1452, 1453, & 1349 contain an incompleto copy of Bhatta Kumārila Svāmin's commentaries on the Śābarahhāshya and the Mīmāņsāsūtra. It ends with the fourth pāda of the tenth adhyāya.

2149.

1449b. Foll. 139; size 10 in. by 4 in.; foll. 1-102 ten lines, foll. 103-140 eight to ten lines in a page; written by different hands.

Mīmāmsāślokavārttika, Bhatţa Kumārila Svāmin's versified commentary on the first pāda of the first adhyāya of the Šābarabhāshya. See Hall's Index, p. 171, no. vii.; Aufrecht's Oxf. Cat., p. 219, no. 520; Rāj. Mitra's Notices, vol. vii., p. 73, no. 2296.

It begins:

विजुढ्झानदेहाय चिवेदीदिव्यच्छुचे । त्रेयः प्राप्तिनिमित्ताय ननः सोनाईधारिखे ॥ ९ ॥ चाभवन्द्र गुरुनादी झिण्पधीयजिनीरपीन् । तत्रवादात् करिषे ग्र्हं नीनांसान्नोववाज्ञिकम् ॥ २ ॥ तडिडांसो ज्नुगृह्ण्यं मेनासान्नोववाज्ञिकम् ॥ २ ॥ तडिडांसो ज्नुगृह्ण्यं मेनात्राविकम् ॥ २ ॥ त चाचातीय कत्रैव्यं दोमदुष्टिपर्यमनः । दोषो द्याप्रियमानो ग्रंप तडिमानां प्रकाझते ॥ ४ ॥ कुतो या गृह्ल्तते दोपं सूरयो नडिधोक्तिषु । नेष्यते यः परस्यो गय स खर्य गृह्णते कयम् ॥ ४ ॥

4 U

निर्दोवलेकयाकालं झ वा लोकस्य दूश्यते । सापवादा यतः कोषिष्कोधस्वजीवपि प्रति ॥ ६ ॥ जागमप्रवण्डार्य नायवाद्यः स्तलकपि । न हि सडालेना गच्छन् स्तलितेष्वप्ययोखते ॥ ९ ॥ यपाकपंषिदारमा पर्यानार्गानुसारिणी । याग्यृतिरत्यसारापि जह्यानस्य शोभते ॥ ८ ॥ नीमांसाझास्ततेजोभिर्विशेवेणोड्यलीकृते । वेदार्थझानराले ने तृष्णातीव पिजुभाते ॥ ९ ॥ प्रायेणिव हि नीमांसा लीके लोकायतीकृता । तामास्तिकपथे कर्जुमर्य यानः कृतो मया ॥ १० ॥ जपातो धर्मजिझासा सूचमाडामिई कृतम् । धर्मास्थं विषयं वर्क्तु नीनांसायाः प्रयोजनम् ॥ ११ ॥ It ends :

इति प्रमायान्यनिदं प्रसिद्धं युक्त्येह भेमें प्रति चोदनायाः । जतः परं तु प्रविभज्य वेदं वेथा ततो वध्यति तस्य यो अ्पैः ॥

इति भ्रीभट्टबुनारिलवृतनीनांसाखोकवासिके प्रथनस्था-ध्यायस्य प्रथनः पादः समाप्तः ॥ समाप्तो ऽर्य कारिकाचरयः ॥ ननो नमो भौषयाभद्रसिंह नमो ननो विद्दलनेवसिंह । नमो ननो निर्मित्तकालसिंह नमो ननो निर्मलयबुसिंह ॥ ०

The end of the following topics is marked: fol. 6a iti prathamam sütram samāptam, fol. 29a vrittikāragranthah, fol. 36b nirālambanavādah, fol. 47a śūnyavādah, fol. 54b anumānavādah, fol. 58b śabdavādah, fol. 61a upamānam, fol. 64a arthāpattih, fol. 66b abhāvavādah, fol. 67a citrākshepavādah, fol. 69a sambandhākshepavādah, fol. 74a sphoţanavādah, fol. 77a ākritivādah, fol. 84a apohavādah, fol. 88a vanavādah, fol. 101a ātmavādah, fol. 124a śabdavādah...-The whole treatise has about 3500 verses (the first 1000 is marked fol. 40b, the next 500 fol. 60a).

The 50th leaf is wanting.

The Ślokavārttika has been printed in voll. iii. and iv., New Scries, of The Pandit.

[H. T. COLEBROOKE.]

2150.

1449c. Foll. 37; size 10 in. by 4 in.; 12-15 linos in a page.

Māmāņsātantravārttika, by Bhaļļa Kumārila Svāmin, the prose-continuation of the Māmāņsāślokavārttika. This part contains the commontary on the second pāda of the first. adhyāya of the Śābarabhāshya.

It begins :

जासायस्य क्रियार्थत्वाद्°(Sü. I. 2, 1)। (सिद्धप्रमाय)भावस्य धर्मे वेदस्य सर्वेश:। विध्यिर्थवादमन्त्रायामुपयोगी ब्धुनोच्चते॥

The third leaf belongs to the fourth $p\bar{a}da$, the missing third leaf of this $p\bar{a}da$ being bound up with the fourth $p\bar{a}da$, in no. 2152 (1450b). The toxt of the sūtras is marked with red colour. The handwriting is the same as in no. 2151.

The Tantravārttika is being published in the Benarcs Sanskrit Series, by Pandit Gungādhara Šāstrī Mānavallī; the first part having appeared in 1882. [H. T. COLEBROOKE.]

2151.

1450a. Foll. 126; size 10 in. by 4 in.; 9 or 10 lines in a page.

Mīmāņsāvārttika, Bhatta Kumārila Svāmin's commentary. The third pāda of the first . adhyāya.

It begins:

धर्मस्य झब्दगूलावादसब्दमनपेस्रं स्यात् । दर्व तावडिम्बर्ध-वादमन्तालकस्य वेदस्य धर्म्मं प्रतुपयोगः साधितः इदानों यीरूपेयोषु स्पर्धवाणार्धावधिषु मन्दादिप्रधीतनिषम्धनासु स्पृति-घ्वनिषम्धनेषु पाषारेषु पिना ॥ For the beginning of this and the following pādas, to the end of the third adhyāya, see also Burnell's. Tanj. MSS., p. 81. Name of the scribe and date of the copy: सर्वोत्कृश तु या काज्ञी राजधानी महेज्ञितुः । तवानंतसुतो रामस्तेनेदं लिखितं णुभे ॥

चीसंवत् १६६३ समर माधवदि १३ सीम्ये ॥ . . गंगाये नम: ॥ ग्रंपसंख्या ॥ २९०० ॥

This pāda has the special name Smriticaraņarārttiku* and is divided in the commentaries into two parts, pārvārdha and uttarārdha, the ratter of which comprises sūtras 24-35. For a second copy of this uttarārdha, called Smriticaraņavārttika, see no. 2161 (2355), cp. also nos. 2162, 2163.

2152.

1450b. Foll. 30; size 10 in. by 4 in.; 12 or 13 linos in a page.

Mīmāņsāvārttika. The fourth pāda of the first adhyāya.

It begins:

उक्तं सनाम्नावैदनच्ये ॥ ध्वं स्मृतिसहितस्य वेदस्य प्रामाख्ये सिद्धे ऽधुना वाक्याचेष्यास्यानावसरे जन्यपरिसमाणीव प्रमाज-रुध्ययं केन संबन्धेन नामधेयणिन्तायाः प्रस्तावः क्रियते ।

It ends:

इति कृतवहुनार्गे मन्त्रविभ्यपैवादैः स्मृतिपरिसमुदारं वेदझाल्डोपगूढन् । श्वनभिभषसमर्थे धर्मदुर्गे प्रविष्टय प्रविभजति समस्तामर्थेषिन्नानिदानीम् ॥

The third leaf belonging to this chapter is bound up with the second chapter in no. 2150 (1449c).

2153.

1451a. Foll. 62; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

Mīmāņsāvārttika. The first pāda of the second adhyāya.

* The titles Tarkapūdabhāshya, Arthavādacaraņabhūshya, Nāmacaraņabhūshya in Aufrecht's Cat. Cat. have a similar meaning; they are names of the Bhūshyd on the first, second and fourth pāda of the first adhyāya of the Mīmūņsāsūtra resp. It bogins:

भावाची: कर्मझन्दात् १। संबन्धं तावल्लखग्रायस्य करोति। तत्र तु प्रचने अ्धाये प्रमाग्रत्ख्यां वृत्तनिष्ठुत्तन् (४८. झावरभाष्ये)। तद्युत्तम् । कुतः ।

> नैष हि प्रपने ध्याये सूचकारेण किंचन । रुष्ध्येन प्रमाणादेः सर्व्यमुपपर्थितम् ॥

तवानलव्यमुष्यते । येन तत् पातिरिक्तेभ्यसस्य (?) खरूपं पावृह्याकारं निरूप्यते । न चैतं प्रमाणादिलव्यणनुक्रम् जनु-नानादीनि तावत्रैव सूत्रितानि । प्रतव्यनपि भम्मै प्रतनिनिम्नल-नोपन्यसं न ल्रष्यावेनेति व्याख्यातन् । न च श्रव्दो ऽपि कश्चि-वर्मप्रमाणभूतो लखितः । चस्मिन्नेपाधिकरणे तस्य लख्यमाण-त्वात् । यदपि वृत्तिकारेण सर्वेषां ल्रद्यणं प्रदर्शितं न तदध्या-यापैलेनोपसंहर्भुं युक्तम् । सूत्राध्यायापानुषसंहारात् । कर्य च सनसल्ख्यणार्थव्यतिरिक्त स्वार्थे सूत्राणि स्वीयेरन् । चपि च ।

ल्होनप्रसिद्वानि हि तानि अपरीध्सत्वेनोक्तानि न प्रचना-ध्यायपिषयत्वेनोपसंहारमहैनित । तस्नाखत्यपने अध्याये वृत्तं तदा-लोज्येतज्ञार्थं नेयन् । तत्र ।

> प्रनागलस्त्र्यं तावचोदनालस्त्रणस्रयम् । विभ्यादितस्त्रनिर्योतिः प्रानास्येनैव च स्थिता ॥

समस्तो हि प्रथम: पादखोदनाल खयसुवपरिकर:। तव धनैस्य चोदनाल खयात्वमुक्तम्। चतो व्वधारितार्थल खयज्ञ ब्दसा-हचर्यात् । प्रमायधब्द: प्रमीयत इत्येवं च्युत्यत्त्या धर्मेविषय श्य ज्यास्येय:।

2154.

1451b. Foll. 82; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

Tantravārttika. The second pāda of the second adhyāya.

It begins:

सन्यम

शब्दालरे कमेभेदः कृतानुबन्धत्वात् । उपोद्वातप्रसन्नानुप्रसन्नादी गते ब्धुना । शब्दानारादिभिभेंदो ऌच्छार्यो अभिधीयते ॥

तत्र ज्ञब्दानारं तावद्विस्पष्टत्वात् प्रचनमुदाहियते ॥

The handwriting is the same as in no. 2153 (1451a).

2155.

1451c. Foll. 46; size 10 in. by 4 in.; eight lines in a page.

Mīmāņsāvārttika. The third pāda of tho second adhyāya.

It begins:

गुणसु ऋतुर्सयोगात् कमामारं १। ज्योतिहोने प्रथमं पृष्टद्र-यमारे वैकस्पिके पृषक् पृष्ठसाधनत्वेन चोदिते तत्तः ज्र्यते ।

The 25th and the 26th leaf are in the samo handwriting as no. 2151 (1450a); they fill up an omission in this copy, which, therefore, must have been written some time before Samvat 1664. [H. T. COLEBROOKE.]

2156.

1453b. Foll. 19; size 10 in. by 4 in.; cight lines in a page.

Tantra $l\bar{l}k\bar{a}$. The fourth $p\bar{a}da$ of the second adhyāya, in the same handwriting as no. 2155 (1451c).

It begins:

यावच्चीविको अथातः कल्मैधर्मः प्रकरशात्॥ पङ्क्षत्राव्वश्व अव्यप्तुँत्राक्षये वाच्ययत(r.पा चूयत) इति मातीपाभिनिवेष्टण्यन्। [II. T. COLEBBOOKE.]

2157.

1449a. Foll. 36; size 10 in. by 4 in.; foll. 1-14 eight lines, foll. 15-19 ten lines, foll. 20-36 nine lines in a page.

(Mīmāmsātantravārttika), the first twelve sūtras of the first pāda of the third adhyāya; the text of the twelfth sūtra is on fol. 20b.

The copy begins:

जयातः श्रेषलखणम् ।

डिलखस्याः घरं झिष्टं यायस्वित्रम लखग्रम् । तासर्वे बहुमारअभयातः झेपलखग्रम् ॥

तंषा च प्रयमसूत्रोपात्तप्रतिज्ञापिस्डचास्थाप्रदेशप्रदर्शने धर्म-प्रमाणसब्द्यविषयस्त्रच्यार्थे चोदनालय्यसूत्रेयीचेन सुदितं वर्शीयत्वा कान्पस्य साधनान्यक्तानि कानि साधनाभासान्यन-क्रानीति फलार्थत्वातदर्थत्वाभ्यां क्र पुरुषप्रधानत्वं धनैस्य क्र वा पुरुषो गुग्रभूत इत्यादि यावलिंचित् नीनांसितव्वं तासर्वे झेव-रुषयेने व्यास्थातं झेवें: समस्तेरेव लघयीरायर्थः ।

2158.

1452. Foll. 181; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

The third adhyāya of Bhatta Kumārila Svāmin's Vārttika, in four separate parts, but throughout in the same handwriting.

a) Foll. 25. *Mīmāņsāvārttika*. The latter half of the first pāda of the third adhyāya, the continuation to no. 2157 (1449a), in the same handwriting but with a new pagination.

It begins:

श्यानयुक्तनेवस्य जुतिसंयोगात् । त्यां ययासंयोगं झेववि-नियोगः स्थितः इदानीं तडिझेवचिन्ता विनेवस्य ग्रहस्य संग्रागैः उत्र प्राकरविकग्रहगावस्येति ।

The fifth leaf is wanting.

b) Foll. 27. Mīmāmsābhāshyavārttika. The second pāda of the third adhyāya.

It begins:

चयाभिधानसामध्याम्मलेषु शेषभावः स्याह् १। इदानीं लिङ्गविनियोगः प्रसूयते । लिङ्गं नान मन्ताखामध्यप्रतिवाहन-सामध्यें तच मुख्ये गीथे च केनचित् प्रकारेखास्तीति ।

c) Foll. 57. Tantravārttika. The third caraņa of the third adhyāya.

It begins:

चुतेज्ञाताधिकारः स्यात्। रुषं सिङ्क्लविनियोगमुपवर्ध्यं वाक्य-विनियोगः संप्रति स्तूयते ।

The writing on the second page of the last leaf does not belong to the Tantravārttika.

d) Foll. 72. Tantraţīkā. The fourth pāda of the third adhyāya.

In the colophon Kumārila is called Bhattapāda Miéra. It begins:

निवीतनिति ननुष्पथर्मेः श्रन्थस्य प्रत्यधानत्वात् ॥ स रव जुत्यादित्रितयस्य प्रवर्त्यान सह विरोधाविरोधविचारः । तत्र निवीतं ननुष्पाद्यानित्यन्नेते यथा भवन्ति ।

The writing on the first page of the first leaf seems to contain a quotation from the *Siromani*. Also the last page is covered with writing, where the *Siromani* again and the *Phakkikā* are quoted. [H. T. COLLEBROOKE.]

2159.

1453a. Foll. 91; size 10 in. by 4 in.; nine lines in a page.

Mīmāņsāvārttika. The fifth, sixth, seventh and eighth pāda of the third adhyāya, in the same handwriting as no. 2158 (1452).

At the ond of the sixth pāda the work of Bhațța Kumārila Svāmin is called Vārttikajākā.

The fifth pada begins :

चाज्याच सर्वतंयोगात् । सर्वेभ्वो वा कारणाविशेवादित्य-स्यापवादः क्रियते । तमेव तावत्यूर्वेषद्यं स्मारयति । तथा च सर्वेभ्यो हविभ्य इत्यनुवाद अययक्षते निःशेषहविविषयत्वात् ॥ कारणाच ॥

The sixth pāda begins (fol. 20a):

तसवैर्थिमप्रकरणात् ॥ इदानीमनारभ्याधीतानां प्रकृतिलिः क्रसंयुक्तानां प्रकरणसंबन्धे सति किं प्रकृतिप्रकरणसंबन्ध उत्त सवैर्थत्वभिति पिचारस्तत्र जुत्यादिषट्काभावे अपि जन्मप्रति-ग्रहेष्टिवत् क्रतुसंबन्धो योजयितव्यः ।

The seventh pada begins (fol. 51a):

प्रकरखविज्ञेषादसंपुत्रं प्रधानस्य ॥ समानासमानविधाना-धिकारेखैवेतदपि प्रसूचते पान्मप्रकरखपिरोधाविरोधज्ञारेख ।

The eighth pada begins (fol. 69a):

सामिकमेपरिक्रयः कमैकस्तइपावात् ॥ समास्यापवादत्वेनेत-द्दि विचार्यते ॥ किं परिक्रय जाम्बरेवादिम्याझानाज्ञासमास्यातेः युरुवेः कज्ञेच्य उत सामिनेति । [H. T. COLEBBOOKE.]

2160.

1349. Foll. 104; size 111 in. by 5 in.; foll. 1-69 twelve lines, foll. 70-104 eleven lines in a page. Mīmāņsāvārttika. An incomplete copy of the last part of Bhatta Kumārila Svāmin's commentary, comprising the six adhyāyas from the fourth to the ninth, and the first half of the tenth. This last part of the Mīmāņsāvārttika has a special name; Hall, in the Indox, p. 170, no. iii., calls it "*Tub-dushī*, *Tup-tīkā*." Hence, the **zyut** in the colophons of the last part of this copy seems to be a corruption of **zyut**, though the colophons in the first seventy leaves have **zuzut** (fol. 51a), **zuzut** (fol. 24b) and **zuzut** (foll. 28a, 36a, 39a, 43a, 48b).

See Rāj. Mitra's Noticos, vol. iv., p. 151, no. 1577.

The fourth adhyāya ends fol. 16a (the first pāda fol. 7b, the second fol. 10b, the third fol. 14a).

It bogins:

अपातः क्रत्वयेषुरुषार्थयोर्जिझासा॥ तृतीयेनावधृते झेवत्वे सः क्रत्वर्थः तः पुरुषार्थ इति विझेषधिन्यते पूर्वमवधृते सागन्ये।

The fifth adhyāya ends fol. 28a (the first pāda fol. 22b, the second fol. 24b, the third fol. 27a).

It begins:

भुतिलच्चगतनुपूर्व्यं तत्मनाग्रत्वात् । प्रयोजकाप्रयोजकलच्चर्थ पृत्तनिति त्रदयुत्रल् । ऋत्वर्थपुरुषार्यजिज्ञासा प्रतिज्ञाता सेवोप-संहर्त्तव्या उच्यते प्रयोजकाप्रयोजकात्वनपि प्रतिज्ञातम् ।

The sixth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 53a (the first pāda fol. 36a, the second fol. 39a, the third fol. 43b, the fourth fol. 48b, the fifth fol. 51a, the sixth fol. 51b, the seventh fol. 52a).

It bogins:

द्रव्याणा कर्मसंयोगे गुणावेनाभिसंबन्धः । उपोद्वातिकनेत-स्वल्उवच्चेज्यगते क श्तीरधिक्रियत इति युक्तो विषारः खसलले हु विषारानुषपत्तिः यदि चैवं कानशच्देः घल्लनभिधीयते अतो भावाचीधिकरणे चिन्ता किं भावशच्दाः फलसंबन्धिनः उत प्रव्यगुणशच्दा इति ततो पूर्वचिन्ता ततो अतिदेशः । फलसद्वावे च णोदनालच्चण इति विषारः । The seventh adhyāya ends fol. 57b (the first $p\bar{a}da$ fol. 54b; the second $p\bar{a}da$ is wanting, for **TH FRANKWINN** fol. 55a is the first $s\bar{u}tra$ of the third $p\bar{a}da$; the third $p\bar{a}da$ ends fol. 50b).

It begins :

भीमत्परनानन्दपिष्कुखामिनृसिंहाय नमः ॥ भीधरखामिन ननः ॥ भुतिप्रमाखत्वाच्छेषाणा गुस्पभेदे यथाधिकारं भाषः स्पात् ॥ प्रसम्भविदितधनीया दर्श्वपूर्यीमासादीनां कर्श्वचता विभिनतेस्वेतद-युक्तं सर्वपृष्टायां किं सकुदुत्तराडीखिष्ठकृतेष (r.º कृतैव?) देवं उन्न भेदेनेति विभिन्नं तथादृत्ति (sic) नवनीत्रमाज्यं भवतीति द्यनादिषु भ्रप्रायञ्चधनैकेष्यपि विभा वृत्ता । चत स्वं वाष्यं प्रकृती विकृती चोपदेशस्विभिन्नः ।

The eighth adhyāya ends fol. 60b (the first and second pāda fol. 60a, the third fol. 60b, and: uncern:).

It begins:

भाष विशेषलाखणम्। किनेकसिन् कमेणि सर्वेणनैमु धर्मा-तिदेश इति रुकसिन् कर्माण ये धर्मास्लमसायमे ते सर्वेजमे-स्रतिदिष्यमे उताहो नैकस्मात् सर्वेकमैस्रतिदेशः ।

The ninth adhyaya ends fol. 86a (the first pada fol. 72b, the second fol. 79a, the third fol. 81a).

It begins :

यहकनैप्रधानं तदि चोदनाभूतं तस्य द्रव्येषु संस्तारः ॥ तृतु च दश्रमानलरमूहच्चिलयितुं पुवक्तः (७.युक्तः?)। उपकारातिदेशे सबूहः शास्त्रातिदेशे जहाभाषः यथा प्रकृतावग्न्यन्नाधानादि-त्रात्रयत्रप्रैयपर्यकानि गृष्टीत्वा कथनेतान्युपकरिधकतीति ०

The tenth adhyāya bogins:

विधेः प्रकरवालरे अतिदेशात् सर्वकर्मे स्यात् ॥ कालेनाति-देशसत्ता च्यास्याता दक्षनेनेदानीं किनतिदिय्यत इति च्या-स्थायते १

The first pāda ends fol. 89b, the second fol. 94a, the third fol. 98b, the fourth fol. 104a, the fragment of the fifth pāda terminates in the comment on the 29th sūtra चोडांग्रनी देवृतालं तत्र कृत्वाविधानात् (fol. 104b, l. 9).

[H. T. COLEBROOKE.]

2161.

2355. Foll. 73 (numbered 90-158, nos. 98,

107, 120, 121 occurring twice); size 101 in. by 43 in.; fair Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Smrticaraņavārttika, the third pāda of the first adhyāya of Kumārila's Mīmāņsāvārttika, but only the uttarārdha, which comprises sūtras 24-35; see before, no.2151 (1450a). The leaves are marked **n**° **w**° **s**°. The first leaf is partly broken away at the corners.

It bogins:

(प्रयो)गोत्पच्चझास्तत्वाच्चव्देषु न व्यवस्था स्थात् ॥ एकस्ग-त्पदात्प्रयोगनानात्वदर्शनादनेकार्षप्रतिभाने सति विकट्यदो-मभयादनेकादृष्टशक्तिकट्यनाप्रसंगाच गौर्यमुख्यभागमाज्ञित्व व्यवस्थितशास्तस्यप्रयोगवल्लेनाव्यवस्थितल्ही किकप्रयोगवाधाद्यव-(?r.º डव ॰) वराहादिशच्दानानपैनिर्खयः प्रतिपादितो यच ॰

It onds:

तस्माहाकृतिपञ्चे ज्यालंभनादिसंभवादाकृतिरेव झन्दाये इति विद्धे ॥ प्रचमाध्यायस्य तृतीयः यादः ॥ स्मृतिचरखवाज्ञिकनिति ॥ यंधसंस्था उन्नरार्थ १२२० ॥ संवत् १५५१ वर्षे फाल्गुनमासे कृष्णपञ्चे स्कादृश्यां पुरुषतिथी रविवासरे जंवायवास्तव्यजोसी-नाना लिस्तितं ॥ The same scribe copied also the Nyāyasudhā in nos. 2162, 2163.

At the end two odd leaves are appended, the first of which contains the beginning of the Sabarabhāshya on Mīmāmsāsūtra I., pāda 3, uku manato (p. 64 of the edition, 1. 6 from bottom), whilst the second contains a fragment of Kumārila's Vārttika to I., 3, sūtra 10, corresponding to foll. 55b and 56a of no. 2151 (1450a). [GAIKAWAR.]

3. Commentaries on the Varttika.

2162, 2163.

1030, 2195. Foll. 196 and 158 resp.; size 10[‡] in. by 5 in.; 9 or 10 lines in a page. The first volume is much worm-eaten.

Nyāyasudhā, also called Sarvopakāriņī and

Râņaka, a commentary on Kumārila's Tantravārttika, by Bhaţţa Someśvara, son of Bhaţţa Mādhava.

See Hall's Index, p. 170, no. iv. (Ranaka).

These volumes contain only the third pāda of the first adhyāya, called Smriticaraņa, and divided into two halves.

Vol. I. The Pūrvārdha (रा॰ सृ॰ पू॰ on the margin), sū. 1-23.

It bogins:

भमेस्य अच्दमूल्जनादश्च (व्दनन)पेष्ट्यं स्यात् (I. 3, 1) । जन्न आचकारेण संगतिप्रदर्शनाचैनेचं तावदिति वृत्तननुकीत्तितं तच नामधेयप्रामास्यस्यानुक्तनादयुक्तमाश्चर्द्धा च्याचष्ट ष्टवं तावदिति

Colophon : (श्रीम)स्तिकाखमीनांसामस्डनप्रतिधसनसो-मयाजिभट्टनाधवात्मजभट्टसोनेग्वरविरणितायां तत्त्ववार्त्तिकटी-कार्या सर्वोपकारिस्पां न्यायसुधास्थायां प्रचनाभ्यायहृतीदस्तृति-चरखपूर्वार्डे सनाप्रम् ॥

Foll. 4 and 4 are lost. Fol. 139 (925³) is superfluous, being a repetition of foll. 137 and 138. Foll. 136, 137, 138 (939, 3. 9. 9) ought to be in the inverted succession. Foll. 930 is misplaced after fol. 933.

Vol. II. The Uttarārdha (XI • THE • 39), sū. 24-35. It begins:

- पुरदरपुरीशानचरखायुजरेखवः ।
- जयमि जगदज्ञान सभाषन:(?)॥ ٩॥

प्रयोगोत्पत्त्वाझास्त्रात्वाख्यव्देषु न व्यवस्था स्यात् । चत्र भाष-कृता गोगाष्पादिश्वव्दानुदाहत्य किन्नेते सर्वे ष्टव ०

The colophon is nearly the same as before. Date: संबत् १५५२ वर्षे आवग्रजुदि १५ पूर्शिनास्या तिषी गुरुवासरे जंवाग्रवासच्य आकपिलमुनिप्रतिष्ठितकापिलज्ञातो-पानोसोनाना लिजित ॥ The same scribe copied also no. 2161. The last leaf is very much damaged. [GAIKAWAR.]

2164.

277. Foll. 138; size 11‡ in. by 4 in.; 12-14 lines in a page; good old writing. Nyāyasudhā, the second pāda of the second adhyāya.

It begins:

ननः भ्रीरानचन्द्राय ॥ भ्री रुववीराये ननः ॥ झव्दालरे कर्म्मभेदः कृतानुषन्धत्वात् ॥ उपोद्योतप्रसन्नानुप्रसन्नादी गते उधुना। झव्दालरादिभिभेंदो रुष्यगाचों अभिधीयते तत्र झब्दालरं तार्वद्विस्पष्ठत्वात् प्रचनमुदाष्ट्रियते ।

Colophon: इति जीवरिकाव्दनीनांसानव्दजग्रतिवसल-स्रोनयाजिअटुनाधवात्मजभट्टसोनेचरकृती तन्तवार्त्तिकटीक(ाया स)वानवद्यकारिस्यां न्यायसुधास्यायां डितीयस्याध्यायस्य डिती-

чuरण: " The opithet Sarvānavadyakāriņā appears also in the Oxford copy, see Aufrecht's Oxf. Cat., p. 219, no. 523.

This copy was written in Samvat 1568, as appears from the following verses, which the scribe has added at the end:

> गुभीराज्ञयभट्टपादभषितिभ्राम्यडिपच्चिडर-प्रीडाज्ञानविषयेयान्यतमसप्राग्भारकुर्सिभरि: । ज्ञी(चिना)मणिरस्ति रावषपदडन्द्वैवतानः सुधीर् मोमांसां समऌीलिजज्ञनुत्रनी रामस् तदीयः स्रयम् ॥१॥

याकीक्तिनृैढ(sic!)मीलिनस्डनकला सीरभ्यषाटवरा आन्ना भूवऌयं सुराधिपगुरोमूँड्राननास्क्रन्दति । सो ध्यं सर्वसुपर्वेषर्वतसदूरगर्वीड्रुरासर्वेषिट् ग्रीवास्त्रभभिषग् भवत्वनुदिनं चिन्नामयिः खेमवान् ॥२॥

वसङ्घनायडिजनायनैनिते संवत्सरे भाद्रसित्तामिने तिथी । वारे रवी सूर्यपुरे श्रहसाहूजो

गुझाधरः पूर्वनयस्य पुस्तकन् ॥ ३ ॥ ज्ञी . . . बादूईा पुस्तकं दूड्रा ⁰

संभूषं (सदपयवत्) परकराद्रछ्यं च सुखेववत् संशोध्यं झयिनो अक्लवच सततं वोध्यं च सम्मिववत् । वन्ध्रं व(डवदछर्थ)प्रतिदिनं स्मार्थे हरेनीमवन् नैवं सोदति पुसामं किछ कदाष्पेतद् गुरूयां वच: ॥

The words put in parenthesis are wanting, the left side of the last leaf being somewhat damaged; they have been added from the manuscript no. 2169 (3047, Sastradspika), where the last verse occurs again.

[H. T. COLEBROOKE.]

2210

2165.

1228. Foll. 60; size 11 in. by 5 in.; ten lines in a page; fair writing.

Two fragments of a commentary on the Nyāyasudhā (?).

a. Foll. 1-52. A commentary referring to the first four sūtras of the fourth pāda of the first adhyāya, incomplete. The Tantravārttika is quoted on every page, the Sudhākāra fol. 2a,
l. 7, fol. 10b, l. 3, etc.

It begins:

उर्क समाम्रायेदमय्यें तस्मात्सवें तद्दें स्पात् (I. 4, 1) ननु गुखविधिनामधेयचिनाया धर्मप्रमोषयोगसिद्ययेत्वात् ।

The commentary on the fourth sūtra begins fol. 48a, l. 1.

b. Foll.53-60. Rāņakaprāyaścittaprakaraņa (thus the title in the colophon), incomplete in the beginning. The first words are : जान्योहिषु नैनिज्ञिकेकुडिषु (r.नैनिज्ञिकेडिषु) च यथोक्कद्खियां द्यात् [H. T. COLEBROOKE.]

2166.

1569. Foll. 47 (and a leaf inserted after fol. 38); size 10} in. by S³/₄ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1600 A.D.; eight lines in a pago.

Tautātitamatatilaka, a gloss on Kumārila's Tantravārttika, by Bhaţţa Bhavadova, surnamed Bālavalabhībhujanga. See Hall's Index, p. 170. Adhyāya ii. pāda 1.

It begins:

भावाचा: कर्मशब्दासोन्प: क्रिया प्रतीयेत्रेष झयों अभ-भोयते (!) ॥ प्रयमे अभावे प्रमायाळछ्छ्यां वृत्तं । ॰ (Śabarabhāshya, Bibl. Ind., p. 108 to l. 3 infra) ॰ उत्त सर्वेदेक इति । जय भाष्यकारेया प्रयमे अध्याये प्रमायाळछ्यां वृत्तनिति समपंचनभिधायानंतरं प्रधानाप्रधानानि परीछिष्यंते । भिज्ञानि चेति इत्यंतेन प्रयमद्वितीययोरध्याययोहेतुहेतुमद्वायरूष्ट्यः संबंधो दर्शितः । ॰ It ends : ngmi 1

चासायमाने सनुपञ्चमानमंत्रगैतं तंत्रभिरूपखायां । इहादिसाम्येन(?) तु स्त्रीकिकानां न मंत्ररुपप्रतिपन्ति-[सिद्धि: ॥

इति । सूत्रं तु व्यक्तमेवेति ॥ इति ज्रीवालपलमीभुजंगापर-नास्रो भट्टजीभयदेवस्य कृती तीताति(त)मततिलुके द्विती-यस्याध्यायस्य प्रथमः पादः ॥

यो नान कचिदिइ संविदितं प्रमेथं ग्रंथांतरे लिखति घा वदति खर्य वा । मत्कत्वैतामननुकार्त्ये स कोर्तिलोपान् नि:संततित्रैगति जम्मशतानि भूयात् ॥

The leaf inserted between foll. 38 and 39, being itself marked 39, contains the end of adhy. i. pāda 4; its colophon being: इति भी-पालपलभी ? तीतातितमतविल्के प्रथमस्थाभाषस्य पतुर्वभ्रायः समागः ॥ यो नाम ? as above.

The leaves are marked wa . M.

Fol. 1 has the title तीतातिमततिलुव º

Tautūtita is a name for the followers of Kumārila, see Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 247. [H. T. COLEBROOKE.]

2167.

1547A. Foll. 20; size 10 in. by 4¹/₂ in.; nine lines in a page.

Tantravārttikaţīkā, a commentary on the fourth pāda of the second adhyāya of Bhaţţa Kumārila Svāmin's Tantravārttika, by Kamalākara Bhaţţa, son of Rāmakrishņa Bhaţţa, who was the son of Nārāyaņa Bhaţţa Sūri.

The pāda begins:

यावच्चीविको अ्यासः (II.4,1)॥ भाष्ये वङ्घुषोक्तिखिला-नीपयिकत्वादतन्तमित्याह षङ्घुषेति । लघ्धणानां गति झङ्कते न विति । चम्पमतेनाह केषिदिति । तदीयस्तार्त्तीयः । निराषष्ठे न त्विति । स । खमते गुणात् प्रयोगभेदाभेदं पहलाहात इति ।

Colophon : इति जीमज्जगहुरुमोर्नासंकनारायग्रभट्ट-सूरिसूनुरानकृष्णभट्टात्मजनहानहोपाध्यायकनछाकरभट्टकृताया तन्त्रवात्त्रिकटीकायां तृतीयस्य(sic!) चतुर्थे: पाद्दे अधावद्य सनाप्तः ॥ रामकृष्णतन्त्रेन कनछावरझमैंगा। यो व्य ज्वयः कृतस् तेन प्रीयतां ने सटा झिवः ॥ [II. T. COLEBROOKE.]

 Šālikanātha's commentary on the Mīmāmsābhāshya.

2168.

422. Foll. 192; size 113 in. by 44 in.; foll. 1-79 and 154-192 twelve to fourteen lines, foll. 80-153 eleven or twelve lines in a page; written, perhaps, by two different hands, but both of the 16th century.

Rijuvimulā Paŭcikā, a commentary on Šabara Svāmin's Mīmāņsābhāshya, by Śālikanātha Miśra. The first adhyāya, incomplete.

In binding this MS. the first pada has been cut up into two halves, the first ending fol. 79b (ts of the original numbering), and the second beginning fol. 154a (te of the original numbering); the last sūtra of the first half is the sixth, कमैंके तत्र दशैनात् (fol. 75a, l. 3), the first sūtra of the second half is the fourteenth, प्रयोगस्य परम् (fol. 163b, l. 8). There have been placed between these two parts the last half of the second pada, the whole third and nearly the whole fourth pada. This middle part bears the numbers **e** to **t;** the first sūtra in the second pada is the nineteenth, विधिवा स्याद-पूचेत्वाहादमार्थ खनयेकम् (fol. 80a, 1.14), the second pāda ends fol. 86a, the third pāda ends fol. 127a, the last sūtra in the fourth pāda is the twenty-fourth, जाति: (fol. 153a). The first leaf of this copy is wanting, the second sūtra of the first pada appears fol. 4a, 1. 6: भोदनालक्ष्यो अर्थों धमी: । जायें अर्थे इति । न कार्यावगमं विना प्रवृश्चिरुप-पश्चते । तेन कार्याभिधायकतयैव वचनस्य प्रवर्श्वकता । The commentary on the third pada begins: fafa-दमप्रस्तुर्ते चिन्यते । The commentary on the fourth pāda begins: नभु चेदं प्रमाणलुखणनस्मित्रभावे वचा प्रमार्थ हाष्ट्रस्तचोच्चते ।

Colophon of the first pāda: इति झालिकनाय-विरचितायां झापरभाषाठीकायां प्रयमस्याध्यायस्य प्रयम: याद: ॥ Colophon of the second and third pāda: इति महोपाध्यायझालिकनायमिछविरचितायां चुजुविमलायां पंचि-कार्या प्रयमस्याध्यायस्य डितीय: (तृतीय:) याद: ॥

Šālikanātha's guru Prabhākara is quoted by Maākha who lived botween 1135 and 1145, and by Sāyaņa, see Aufrecht's Cat. Cat., p. 353. [H. T. COLEBROOKE.]

5. Šāstradīpikā, by Pārthasārathi Miśra.

2169.

3047. Eleven different manuscripts (a-l), all well written and of considerable age.

Sästradīpikā, a commontary on the Mimāmsāsūtras, by Pārthasārathi Miśra, son of Yajāātman (see the second copy).

See Hall's Index, p. 173, no. xiii.; Weber's Cat. (Berl. 1853), p. 175, no. 601; Burnell's Tanj. MSS., p. 82.

The Sostradipikā has been published in Voll. VII.-XIV., New Series, of The Pandit (1885-1892).

a) Foll. 98; size 114 in. by 34 in.; ninc lines in a page.

The first pāda of the first adhyāya. In the introductory couplets the author says that he will be guided by *Kumārila's* authority:

लुख्सीकी सुभवच्चसं मुरदिपुं श्रङ्कासिकी मोदको-हस्तं पद्मपला शताखनयनं पीता घरं शाक्तियम् । नेषश्याममुदारपीयर चतुर्वे हिं प्रधानात्परं जीवत्सा इमनादिमी शममृतं चन्दे विभुं चक्रियम् ॥ १ ॥ न्याया भा सतमम्ब्रज्ज शास्त्रात्वा पिदर्शिनीम् । कुमारिलमतेनाईं करिचे शास्त्रदी पिकाम् ॥ २ ॥

The copy described by Burnell gives the second verse as it is in no. 2172 (1089).

The commontary begins: जनेन सूत्रेण प्रारिण्डितस्य शास्त्रस्य जोनुप्रवृत्तिसिद्धये धर्मज्ञानं कथ्यते ।

It ends:

इति प्रमाखत्वनिदं प्रसिद्धमुक्केह धर्मे प्रति चोदनायाः । जतः यरं तु प्रविभज्य घेदं त्रेधा ततो वध्यति तस्य यो ज्यैः॥

b) Foll. 55; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; 8-12 lines in a page.

The second, third and fourth pādas of the first adhyāya.

The commentary begins: खणातो धमैजिज्ञासेत्वच प्रमाखस्वरूपसाधनक्षल्लेस्ताभासेधेक्यों जिज्ञास्यत्वेन प्रतिज्ञातः तचास्मिन्नध्याये प्रमाखं निरूप्यते । The second pada ends fol. 6a, the third fol. 32b. The fourth pada ends: धमैप्रमाखमिह सिज्जमत: परं तद्वेदप्रकारविनि-योगकलादिचिना: ॥

On foll. 25-44 the handwriting is very large and thick.

c) Foll. 53; size 10[‡] in. by 3[‡] in.; eight lines in a page.

The second adhyāya.

The commentary begins: प्रथमे उध्याये धर्मस्य प्रमार्ख निरूषितं । प्रथमे पादे चोदनायाः । चनन्तरं व्यथिषद-मन्द्रनामधेयस्मृत्वाचाराखाम् । वाक्यशेवसामध्यीयोख संदिग्धार्थ-र्निर्खये प्रामास्यमुक्तम् । दर्व समस्तेनाध्यायेन धर्मप्रमाछनिरूपछा-क्वर्यस्ठछ्छ(क)ो धर्मे इस्वयनंशो विचारितः । The first pāda ends fol. 17b, the second fol. 41b, the third fol. 52b. The fourth pāda ends: भेद: क्रियाखामिति साधितो ज्यमतः परं तडिनियोगचिन्ता ।

d) Foll. 67; size 10³/₄ in. by 4 in.; ten lines in a page.

The third adhyāya.

The commentary begins: इवं सिडे भेदे झेवझोव-लनिदानों चिन्यते । The first pāda ends fol. 15b, the second fol. 25a, the third fol. 38b, the fourth fol. 49b, the fifth fol. 55b, the sixth fol. 64b, the seventh fol. 71b. The eighth pāda ends: उक्त: झेवो हेतुरतस्तडिनियोगे नानं जुलाद्यचविरोधे परनानम् । पूर्वस्माह्याहुवैल्जनवास्ति विरोधो नावेत्येर्व झेवक-वोक्ता परिपूर्यी। ॥ c) Foll. 26; size 10¼ in. by 3¼ in.; 10 or 11 lines in a page.

The fourth adhyāya.

The commentary begins:

प्रसिद्धे श्रेषशेषित्वे प्रयुक्तिरधुनोच्छते । शेषिथेव च शेषस्य प्रयुक्तिरिति हेतुता ॥

यद्यवि न सबै: श्रेषी शेपस्य प्रयोजक: तुषोधवायादे: कपालादिप्रयोजकत्वाभाषांत्रचापि शेपिण स्व तावत श्रेषाणां प्रयोक्तार इति शेपल्ड्यणस्य प्रयुक्तिल्ड्यणं प्रति हेतुनेति ततः परमारभा: । The first prada ends fol. 8h, the second fol. 13a, the third fol. 21b. The fourth pada ends: प्रसिद्धक्ते सति सोमयागेन दीखणीयादिषु वत्रैते तन्। ततः स स्वेह फलान्ययेन प्रधानमम्ये तु तद्व प्रभूताः ॥ Tho manuscript ends with this verse :

ीनगमाय विलासकमेणे मुनये जैमिनये च सूचिणे । जिन्दाय च भाष्यकारिणे नम ईशाय खुमारिलाम्यने ॥

f) Foll. 26; size 10¹/₂ in. by 3⁸/₄ in.; 6 or 7
 lines in a page; yellow coloured paper.

The fifth adhyāya.

The commentary begins :

प्रयुक्तिल्राच्च स्थितः प्रयोज्यधर्गनिर्णयः । प्रयोज्यगोषरः क्रमत्ततः परं निरूप्यते ।

The first pâda ends fol. 11a, the second fol. 17b, the third fol. 23b. The fourth pâda ends: रथं निरूपिता सम्यक् पट्रमाखानी क्रमस्पिति: ॥

g) Foll. 39; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; 10 or 11 lines in a page.

The sixth adhyāya.

The commentary begins:

अेदादिऌ ख्येगेरेक्तनुष्ठेये निर्दापते । को ब्लेनाधिक्रियेतेति संाप्रतं संप्रधायेते ॥

The first pāda ends fol. 7b, the second fol. 13a, the third fol. 18b, the fourth fol. 24b, the fifth fol. 31a, the sixth fol. 33b, the seventh fol. 36b. The eighth pāda ends : जाधकृतिरिति सिद्धा भेद्शेषप्रयुक्तिक्रमनियमविचारेरेतया जाधिकृत्या। सुविदित त्रियदेशो वन्तर जातिदेशो विकृतिषु तत ऊहो चाधतन्तप्रसङ्घः ॥ The writer begs: जरकृतमपराधं छन्नुमहैनि नम: ॥ h) Foll. 34; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; ten lines in a page.

The ninth adhyāya.

The commentary begins: सिद्धे अतिदेशे अपुनाति-दिष्टानां पदायानां मन्त्रसानसंस्काराणां द्वारानारसंबन्धनिसिन्ना-न्यपाभाषासम्ब कहांच्रिन्यते। The first poida onds fol. 16a, the second fol. 25b. Foll. 30-33 (of the original numbering, four leaves) comprising the end of the third and the beginning of the fourth poida are wanting. The last sūtra before the gap is: मेथपतित्वं खमिदयत . . . (fol. 29, last line), the first sūtra after it is: प्रश्नास-स्पभिधानम् ॥ The fourth poida ends:

> प्राकृतार्थपतितान्यकार्यतो मन्त्रसामधिषये च संस्कृती (°ते ed.)।

रवमूहविधिरत्र चिलितो बाधचिमनमतः करिचते ॥

i) Foll. 68; size 11 in. by 44 in.; ten lines in a page.

The tenth adhyāya.

The commentary begins : कहे सित्वे जीतदिशानां वाधाभ्युवायचिनाया । इयसा दशने उक्तानां विकृतिम्धाभिधोयते । The first pāda ends fol. 8a, the second fol. 17a, the third fol. 24a, the fourth fol. 34a, the fifth fol. 45a, the sixth fol. 51a, the seventh fol. 58b. The eighth wada

The eighth pāda onds:

तदेवं त्लुपार्थं यदपिच निषिद्धं विकृतिषु तथा प्रत्यासातं विविधमिह बाध्यं व्यवसितम् । चतस्वन्यस्याभ्युखयविधिरियन्नैवमुदिता प्रयोगेयन्नायास्तत उपरि चिन्तां प्रकुरुते ॥

k) Foll. 22; size 11 in. by 5 in.; 11-16 lines in a page.

The cloventh adhyāya.

The commentary begins : दशने अधाये बाध्याभ्यु-चयचिन्तया विकृतिष्ठक्रुपरिमाखं चिन्तितन् । अतिदेशविचारख सप्तमादिभिर्देशमपर्यन्ते: समाप्त: । संप्रत्यपदेशातिदेशमाथारस्थेन प्रयोगपरिमाखं परिमाखप्रसङ्घादेकादशे तन्त्रावायचिन्तया चिन्यते । Tho first pada ends fol. 5b, the second fol. 12a, the third fol. 16b. The fourth pada ends: तन्त्रावायनिमिन्नप्रयोगयरिमाखनिर्खयो वृत्त: ॥ प्रास-क्रिके प्रयोगे परिमाखमत: प्रवस्थान: ॥ Dato: संयत् १७३८ समये चैत्रसुदिदशम्यां समाप्तं जी ? भारज्ञानदिवाकरेख लिखितं खार्षे परार्षेच जीस्यायेणमन् ॥

l) Foll. 17; size 11 in. by 5 in.; 12-15 lines in a page.

The twelfth adhyaya.

The commentary begins: सकृदनुष्ठितमणङ्ग वहना प्रधानानानेकदेशकाल्डकर्तृका शक्नोत्युपक हैनियेतसन्तल्खक्षणोक-मुपजीचां कि • Tho first pāda ends fol. 7b, the second fol. 11b, the third fol. 14b. Tho fourth pāda onds: मध्ये तन्त्रं यस्य येषां विधानं तेषु प्रोको मुद्यातन्त्रप्रसङ्ग: (no. 1226 मुख्य •) । जिल्लास्यो चायमे (sic! no. 1226 यो धने) उक्तखतुधा स प्रकातो लक्षकी होदशानी: ॥ The scribe has added the following verse:

> संभूष्यं सदपत्यवत् परकराद्रस्यं च सुखेतवत् संशोध्यं व्रखिताङ्गवत् प्रतिदिनं चोध्यं (च) सम्मिचवत । बध्यं वद्ववदस्तर्यं च न च विस्मार्यं करेनाईवन् [(हरेनामवन्?)

नैवं सीदति पुस्तवं बिल कदाप्पेतहुरुण वयः ॥

The same vorse occurs at the end of a copy of the Nyāyasudhā, see no. 2164 (277).

Date: संवत् १९३६ समये सधिकझ्येडकृष्णपयोदइयां समाग्नं॥ भारहाजदिवाकरेख संयादितं॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2170, 2171.

2315 & 1226. A second copy of Parthasarathi's Śastradipika.

2315. Foll. 226; size 11 in. by 44 in.; foll. 1-64(a) generally twelve lines, foll. 65-104 (b) eleven lines, foll. 105-146 (c) ten lines, foll. 147-226 (d) ten lines in a page. Only the last part is dated, but the other parts belong to the same time, though not written by the same hand.

a) The first pāda of the first adhyōya. Foll. 64.

b) The second, third and fourth pādas of the first adhyāya. Foll. 40. The second pāda ends fol. 6a, l. 6 (the colophon and a few words from the end of this *pāda* and the beginning of the third have been omitted), the third *pāda* ends fol. 24b.

c) The second adhyāya. Foll. 42. The first pāda ends fol. 13b, the second fol. 82b, the third fol. 41b.

d) The third adhyāya. Foll. 80. The first pāda ends fol. 15b, the second fol. 25b, the third fol. 39b, the fourth fol. 51a, the fifth fol. 57b, the sixth fol. 67a, the seventh fol. 74b. In the last colophon $P\bar{a}rthas\bar{a}rathi$ is called $Yajāātmasūnu: {first sintersity} {firs$

Date: संवत् १८१३ मोतिषसवदी(ज्येड॰) ११ लोग पुलं अग्रनायका रेखानुत सरासीय कासीयासी ।

1226. Foll. 224; size 11 in. by 44 in. The remaining nine adhyāyas of Pārthasārathi's Šāstradīpikā.

The fourth adhyōya ends fol. 24a (the first pāda fol. 8a, the second fol. 12b, the third fol. 18b); the fifth adhyāya ends fol. 37b (the first pāda fol. 29a, the second fol. 32b, the third fol. 35b); the sixth adhyaya ends fol. 71a (the first pāda fol. 43a, the second fol. 48h, the third fol. 53a, the fourth fol. 58h, the fifth fol. 64a, the sixth fol. 66a, the seventh fol. 69u); the seventh adhyāya ends fol. 81a (the first and second pāda fol. 74a, the third fol. 78a); the eighth adhyāya ends fol. 88b (the first pāda fol. 86a, the second fol. 86b, the third fol. 88a); the ninth adhyāya ends fol. 119b (the first pāda fol. 101b, the second fol. 109a, the third fol. 113b); the tonth adhyāya ends fol. 185a (the first pāda fol. 125a, the second fol. 134a, the third fol. 140b, the fourth fol. 149b, the fifth fol. 159b, the sixth fol. 165b, the seventh fol. 174a); the eleventh adhyāya ends fol. 2076 (the first pāda fol. 189b, the second fol. 196a, the third fol. 201a); the twelfth adhyāya ends fol. 225b (the first $p\bar{a}da$ fol. 214b, the second fol. 219b, the third fol. 222b).

Fol.84 is wanting. Fol.156b, half the page is blank, but without there being an omission. At the end of the fourth päda of the tenth adhyāya, Pārthasārathi is again called Yajžātmasūnu.

Date :

हॉडचेदु(sic! होन्डहेन्दु i.e. Samvat 1812) अद्रे परे चतुरैइयां झनी सिते। हिसितेयं काझिकायां झुभा शास्तप्रदीपिका ॥१॥ भीः॥ यवास्ते भगवानीशो विश्वेत्वर उनायतिः । तस्यैया(नु)यहादेव सर्वे सिडाति देहिनाम् ॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

2172.

1089. Foll. 246; size 13½ in. by 9½ in.; generally twenty-eight lines in a page; written in the Bengali character.

Šāstradīpikā, a third, complete copy of Pārthasārathi Miśra's commentary on the Mīmāņsāsūtra.

The first adhyāya ends p. 137 (the first pāda p. 95, the second p. 101, the third p. 121); the second adhyāya ends p. 178 (the first pāda p. 150, the second p. 168, the third p. 177); the third adhyāya ends p. 255 (the first pāda p. 192, the second p. 202, the third p. 216, the fourth p. 227, the fifth p. 238, the sixth p. 242, the seventh p. 250); the fourth adhyāya ends p. 279 (the first pada p. 262, the second p. 267, the third p. 274); the fifth adhyāya ends p. 296 (the first pada p. 286, the second p. 290, the third p. 294); the sixth adhyāya ends p. 333 (the first pada p. 303, the second p. 308, the third p. 314, the fourth p. 319, the fifth p. 325, the sixth p. 328, the seventh p. 331); the seventh adhyāya ends p. 344 (the first pāda p. 337, the second p. 337, the third

p. 342); the eighth adhyāya ends p. 351 (the first pāda p. 348, the second p. 349, the third p. 350); the ninth adhyāya ends p. 384 (the first pāda p. 364, the second p. 372, the third p. 377); the tenth adhyāya ends p. 449 (the first pāda p. 391, the socond p. 400, the third p. 406, the fourth p. 416, the fifth p. 427, the sixth p. 434, the seventh p. 440); the eleventh adhyāya ends p. 471 (the first pāda p. 454, the second p. 460, the third p. 465); the twelfth adhyāya ends p. 489 (the first pāda p. 478, the second p. 483, the third p. 486).

The introductory couplets are not quite the same as in no. 2169 (3047), the second being:

श्वरस्तामिनं नावा भट्ठाचार्याच जैमिनि । बुमारिलमतेनाई ?

[II. T. COLEBROOKE.]

া জায়ন

2173-2175.

1272 & 1273. Two large volumes of equal size, in European book form; size 91 in. by 131 in.; written in the Bengali character, on yellow paper, in the beginning of the 19th contury.

1272a. Foll. 69 (paged 9-939); 27-30 lines in a page.

Yuktisnchaprapūranī Siddhāntacandrikā, the oldest commentary on the Sastradipika, by Rämakrishna Bhatta, son of Mädhava and They descended from Malava Prabhāvatī. brahmans who belonged to the gotra of Para-Mādhava left his native country for śara. Rāmakrishņa became a famous Benares. pandit of Benares; he received the title of Bhatta from Rajarāja Gopīnātha, and the surname Panditaśiromani from Balabhadra, who was the guru of Prataparudra Gajapati, in consequence of his composing the Pratapamārttaņda. All this and other genealogical dates appear in the introductory verses. According to a statement in Hall's Index, p. 173, no. xiv., this work was composed "iu the year 1600 of Vikramārka."

This MS. contains only the first pāda of the first adhyāya. It begins:

भीहयग्रीवाय नमः ॥

जानन्दाञ्चितवदनं सदनं रघुनन्दनं दयानुद्धोः । स्रोतास्ठच्खसहितं चन्दे गिरिज्ञादिभिवैन्धं ॥ ९ ॥

विधिज्जुतिस्मृतिद्वारवद्वारै योगिनानवि । वाभ्दितावैप्रदंधर्म्मप्रमार्खरामनाश्चये ॥ २ ॥

वाष्यं वन्दे गिरिशतनयं गोत्रदेवीच अक्त्या चेदच्यासं मुनिषरमणे(r. ० थो) जैनिनिं सूत्रकारं । चास्थातारं गहनवचनं भाष्यकारच पूर्ज्य अद्वाचार्यं शिखिगतितनुं तब्बनोजान् गुरुद्ध(r.गुरुद्ध)

ज्ञान्तव रेवोच्चरतीरवर्त्ति-

देश: प्रसिद्वो भुवि <u>मालवा</u>स्प: । जॉकारवाहिस्मतिका(r.वाहिष्म9)विझाऌ-तीर्वीखथिष्ठानकृतायभीष्य:(r.०भीस्प:) ॥ ४ ॥

वझिड(r. वासिड)पाराझरवस्तकौस-काव्हिस्प(r.झाº) सत् गार्गेव(r.सद्वार्गेव?)गौतनद्याः । दंझाः प्रसिद्धा भुवि माऌवानां पूर्वविक्रीझेन्द्रसमत्रितानां ॥ ५ ॥

वंशो विद्याविनयविन(छ) लेषु कचित् प्रसिद्धः कर्म्मे अग्रप्रविग्रतगरः सप्तै स्व डिनेन्द्राः । गोत्तं वंशप्रवरसहितं यत्र पाराशराब्सं निर्विष्णी (?) भुवनजननी देवता सा पुरेति ॥ ६ ॥ शिवदासाभिधसात्र वंशे पाराशराइये । वेदशास्त्रार्थसम्पन्नः सदाचारपरो भवेत् (r. ३भवत्) ॥ ९ ॥ वदशास्त्रार्थसम्पन्नः सदाचारपरो भवेत् (r. ३भवत्) ॥ ९ ॥ तत्र पुत्रोम्मित्रश्रम्मा(r. तस्माग्पुत्रो मित्र ॰) डिजेन्द्रो मित्रः साचाड्रस्रतेनोविश्वेवैः । विद्वड्रन्दैः यूत्रितः सद्वैशास्त-चास्याशिष्यः (r.० शिष्टः) कीत्तितो म्सी पृथिष्यां ॥ ८ ॥ जनाह्तैनस्तस्य सुतो ननियी (r. जनीवी) जनाह्तैनाव्यानिरगो (r.० रतो) वभूष । वेदेषु शास्त्रेषु च गीतकीत्तिर् महीपतीम्द्राचित्ररम्यम्तिः ॥ ९ ॥

[u **2** #

तसाजातो वेदशास्त्रेष्वती(r.º घ्वधीती) गङ्गारेच्या नैरवाख्यो(r.भैरवा०) डिजेन्दु: । कान्निर्यनोपाजिता विषयम्बा युक्तिज्वाम्या भूपते: शेषवंश्यान् (r.ºवंश्यात्) ॥ १० ॥ समुत्यवस्तरमादतिविम(ल)कोहिद्विजवर: कृती पूतादेष्यां(पूना º Hall) दिशि दिशि च(r.स?) [नारायण इति । प्रसिद्धिः शास्त्रेषु खितिपतिसमूहाचितपदः परंत्रद्यानन्दामृतरसंसमाछादनपढः ॥ ११ ॥ तसादभुद्धकीतनूरयाचा श्व(ग. ज्री)माधवः पुरस्पचरित्रकीर्त्तिः । वेदानाचित्रक्रमवत्प्रवृत्तिः श्रीरामचन्द्राचितविज्ञवृत्ति: ॥ १२ ॥ खदेशादागतः काश्यां शास्त्राध्य(य)नसिद्वये । सकलप्रकृतिभाग्या स्थितिस्तत्र (r.º भाग्यां स्थिति) चिकार हा १३॥ तस्माज्यातः प्रभावत्यां राममृष्णाभिधः सुधीः । पितिृभक्तिपरः काश्यां सज्जैशास्त्र[1]विशारदः ॥ १४ ॥ तत्र यन्यविनिमाणपुर्या (?) प्रबटीकृता । कीर्त्तिच येन विपुला पृष्ठीपरसमुद्रयोः ॥ १५ ॥ राजराजाभिध[:] श्रीमतोपीनायडिजोत्तमान् (r.श्वात्)। विद्वचागरवृत्वेषु प्राप्तं अट्टपरं स्थिरं ॥ ९६ ॥ गजपतिसदसि प्राप्ता -- बलभद्रराजगुरी: । पस्डितझिरोमणिरिति प्रतापमाज्ञेस्डनिम्मीणात्॥ ९७॥ स तुशास्त्रप्रसादेन थ्याचहे शास्त्रदीपिकां। निभिन्नमात्रमन्त्रेवा व्याख्याता रघुनन्दनः ॥ १८ ॥ म शास्तदीपिकाटीका कृता केनापि स्रिणा। तरपूर्वाध्वसंचारी नोपहास्य(:) स्तलमवि ॥ १९ ॥ ग्रन्थकारा(r.º कारेग्र) ग्रन्थारको तत्समात्रिप्रचयगमनाभ्या शिष्टाचारपरिमात्रं विशिष्ठेष्ठदेवताम्रयतिरूपं मङ्गलमाधरितं ल्ल्लीकी सुभगिति ।

The end of this MS. is : जतः परमित्यनेनैतदाइ नेह प्रमाणल्डवर्ण सनाप्तं क्षर्यवादादिप्रानास्यीप्रतिपादनात् तेनात्र सिद्धे व्यि चोदनाप्रानास्ये तत्स्मरणपादत्रयेण विध्यर्यवादमन्त्रा-त्मना वेदं त्रेथा विभज्य ततः सुत्यादिप्रयोजनप्रतिपादनेन कृत्वस्य वेदस्य धर्मी प्रति प्रानास्यं प्रतिपादयिष्यत इति

नानायन्यस्थितं पूर्वे प्रमेयं फक्तिबाच ता: । संचिमलिखिता नाव कस्थितं लिखितं मया ॥ रुवामाद्र रद नास्ति कृतीनां (r. कृतिनां) ज्ञास्त्रेख तेवानयं ग्रन्थः क्राप्युपयुज्यते जडधिया(r.ºयां) तन्त्रामराभ्यासिताः

• भर्माविचारणे सुकृतिना छडादरी ताकृते ग्रन्थो ऽयं रचितो गभीरमनसा ज्ञास्तार्थवाटाद्रमः ॥

Colophon: इति श्रीमत्याराशरगोवसकऌशास्त्रविशारद-श्रीनाथवात्मजरामकृष्णभट्टविरण्तितायां शास्त्रदीपिकाटीकाश्च युक्तिजेहप्रपूरस्यां सिद्यान्नचन्द्रिकाख्यायां प्रथनाध्यायस्य प्रथन-पाद: । सनाप्तश्व रावं तर्जवरयः ॥

1272b & 1273. Mayūkhamālikā, a commentary on the Śāstradīpikā, by Somanātha, son of Süra Bhațța, and younger brother of Venkatādri Yajvan, who was also his teacher, "Andhra Brāhmans of the Nițțala family," see Hall's Index, p. 176, no. xvii. This commentary begins with the second pāda of the first adhyāya.

1272b. Foll. 251 (71-321); foll. 188-219 and 264-321 (the best parts of the whole MS.) twenty-eight lines, foll. 71-128 generally twentyeight or twenty-seven lines, foll. 130-158 thirty to thirty-seven lines, foll. 158 -187 and 220-263 twenty-nine to thirty-three lines in a page.

This part begins with the second *pāda* of the first *adhyāya*, and ends in the beginning of the first *pāda* of the sixth *adhyāya*.

The introductory verses are:

चों रामाय नमः ॥

चापिय्करोतु विषुधैरभिवन्दनीयां घार्च * स को अपि नम वक्षभसाईव्रभामः । वैशो अपि यत्परि(गृहीत)तया † विभक्ति याचाऌतां त्रिभुषनैकविनोहयिवीम् ॥ १ ॥

अधिगत कलानसिलानग्रभवाडेक्रुटाद्रियचगुरो: । वचनैरनतिप्रपुरैवीाकुर्डे शास्त्रदीपिका विश्रदम् ॥ २ ॥

• Such is the reading of the second copy; the present MS. has जभिषीयतो वन्दनीयां वाचात.

† Only परि.. ततथा is legible, but the second copy has परीगृहीतथा (sic !).

षिषुधाः प्रयत्म्य मूझ्लां चहुधा वः प्रार्थेये कृतावस्याम् । कर्षेयत दूझं सृष्ट्र्शा निन्दत परतो अभिनन्दत वा॥ ३ ॥ परिलिखतः किष्विद्धि प्रकृतिभैवति प्रमाद इति । जन्त्रिष्य गुराकरागनप्रभिनन्दत योतमन्तरा विषुधाः ॥ ३॥

साम्रायस्य क्रियार्थ ० (1. 2, sā. 1) । ननु स्वर्धवादादेः प्रामाक्यविचारस्य भर्म्मविचारात्मकत्वाभाषात् कर्य शास्त्रसङ्घनि तिरित्याशंक्य शास्त्रायेप्रदर्शनपरप्रथमसूत्रार्थकथनेन शास्त्रसङ्घति तावहर्शयति स्वचात्र इति स्वचायशच्द स्वान्तर्यार्थकः स्वतःश्वन्दि तत्वन्धीतवेदो वेदार्थभूतं भर्म्म विचारयितुं न शङ्गोतीति पूर्व-प्रवृत्ताध्ययनहेतृत्वस्पिरीकरण्यार्थस्तन्मुस्तेनायशच्दस्पायीनरपर -त्वशङ्कानिराकरण्यार्थस्त सूत्रे च कन्नैत्वेति पदमभ्याहन्नैव्यमत व्व यन्यकारेण जिज्ञास्यत्वेनेति ०

The first adhyāya ends fol. 128a (the second $p\bar{a}da$ fol. 82a, the third fol. 101b); the second adhyāya ends fol. 175b (the first $p\bar{a}da$ fol. 143b, the second fol. 164a, the third fol. 174b); the third adhyāya ends fol. 262b (the first $p\bar{a}da$ fol. 191a, the second fol. 203a, the third fol. 219a, the fourth fol. 232b, the fifth fol. 239b, the sixth fol. 2:0b, the seventh fol. 257b); the fourth adhyāya ends fol. 300b (the first $p\bar{a}da$ fol. 278a, the second fol. 285a, the third fol. 295a); the fifth adhyāya ends fol. 321a (the first $p\bar{a}da$ fol. 309a, the second fol. 313a, the third fol. 318b).

Colophon of the fourth *pāda* of the first adhyāya:

इति ज्रीनिट्टलजुलतिलकसूरभट्टनहोपाध्यायतनृभवस्य घेडू-टाट्रियच्चगुरुचरणानुजस्य सोमनायसपैतोनुखयाजिनः कृती शास्त्रदीपिकाष्यास्यायां मयूखमालिकाख्यायां प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥

1273. Foll. 220 (322-541); foll. 822-457 and 480-541 twenty-eight lines, foll. 458-479 thirty to thirty-six lines in a page.

The vi.-xii. adhyāyas.

The sixth adhyāya ends fol. 358a (the first pāda fol. 330a, the second fol. 336a, the third fol. 341b, the fourth fol. 345b, the fifth fol. 352a, the sixth fol. 353b, the seventh fol. 356b);

the seventh adhyaya ends fol. 375b (the first pāda fol. 363b, the second fol. 372b, the third fol. ?); the eighth adhyāya ends fol. 385k (the first pāda fol. 381b, the second fol. 383a, the third fol. 384a); the ninth adhyaya ends fol. 425a (the first pada fol. 402a, the second fol. 412b, the third fol. 418a); the tenth adhyaya ends fol. 496a (the first pada fol. 433a, the second fol. 443b, the third fol. 451a, the fourth fol. 461a, the fifth fol. 471a, the sixth fol. 477a, the seventh fol. 484b); the eleventh adhyaya ends fol. 521a (the first pāda fol. 501a, the second fol. 508b, the third fol. 515a); the twelfth adhyāya ends fol. 541b (the first pāda fol. 529a, the second fol. 534a, the third fol. [II. T. COLEBROOKS.] 538a).

2176-2179.

1011, 1374, 1375, 1376. Mayūkhamālikā, a second copy, not quite complete. In the colophons the fathor of Somanātha is very often called Sūru instead of Sūra.

1011. Foll. 203; size 11² in. by 6 in.; cight, sometimes nino lines in a page.

The three *pādas* of the first *adhyāya*, in a modern hand.

The second pāda ends fol. 36a, the third fol. 106a.

1374. Foll. 183; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; twolvo lines in a page.

The second and third *adhyāyas* (incompleto), in two parts, but both in the same handwriting.

a) The second adhyāya. Foll. 69. The first pāda ends fol. 22a, the second fol. 53b, the third fol. 67b.

Date: संवत् १८१८ मित्री खगन वदि १२ सोमके लिखा योषी.

b) The third adhyāya. Foll. 114. The first pāda ends fol. 20a, the second fol. 35a, the third fol. 57b, the fourth fol. 72b, the fifth fol. 82b, the sixth fol. 97b, the seventh fol. 107b. The eighth pāda is not complete, breaking off in the explanation of the thirty-third sūtra (auquadaçaicai fauninatainia). Towards the end there are many omissions in this copy, caused, as it seems, by the illegibility of the original manuscript.

1375. Foll. 259; size 101 in. by 41 in.

The fourth, fifth, sixth (incompletc), seventh and ninth *adhyāyas*, in four parts, but all in nearly the same handwriting.

a) The fourth and fifth adhyāyas. Foll. 95; foll. 1-36 fourteen lines, foll. 37-95 nine to twelve lines in a page.

The fourth adhyaya ends fol. 53b (the first pada fol. 19a, the second fol. 28a, the third fol. 41b); the fifth adhyaya ends fol. 95b (the first pada fol. 61a, the second fol. 70b, the third fol. 90a).

b) The sixth adhyāya, incomplete. Foll. 49; generally eleven linos in a page.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 7*a*, the second fol. 17*b*, the third fol. 24*a*, the fourth fol. 33*a*, the fifth fol. 45*a*, the sixth fol. 48*b*. The seventh $p\bar{a}da$ breaks off in the explanation of the first $s\bar{u}tra$.

c) The seventh and eighth adhyāyas. Foll. 45; eleven lines in a page.

The seventh $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 29*a* (the first *pāda* fol. 9*b*, the second fol. 10*b*, the third fol. 24*b*); the eighth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 45*b* (the first *pāda* fol. 38*b*, the second fol. 41*a*, the third fol. 43*b*).

In the last colophon Somanātha's father is called Sūri.

d) The ninth adhyāya. Foll. 70; foll. 1-14
and 29-70 eleven lines, foll. 15-28 ten lines in
a page.

The first pāda ends fol. 32a, the second fol. 49a, the third fol. 59a.

Date: संवत् १८२० जेटवदी 8.

1376. Foll. 199; size 10½ in. by 4½ in.

The tenth, eleventh and twolfth adhyāyas, in three parts. The handwriting is the same as in no. 2178 (1375).

a) The tenth adhyāya. Foll. 124; foll. 1-83 cleven lincs, foll. 84-124 ton lines in a page.

The first $p\bar{a}da$ ends fol. 12*b*, the second fol. 28*b*, the third fol. 39*b*, the fourth fol. 55*a*, the fifth fol. 74*b*, the sixth fol. 85*b*, the seventh fol. 102*b*.

Date: संवत् 9190.

b) The eleventh adhyāya. Foll. 42; eleven lines in a page.

The first pāda ends fol. 9b, the second fol. 21b, the third fol. 32b.

Dato: संघत् 9192.

c) The twelfth adhyāya. Foll. 33; 11 or 12 lines in a page.

The first pāda ends fol. 14a, the second fol. 22a, the third fol. 27b.

Fol. 22a the colophon begins : पूतिसोमनाथ-यज्रम: . . .

[H. T. COLEBROOKE.]

2180, 2181.

1218 & 1219. Šāstradīpikāprakāša, Campakanātha's commentary on the Šāstradīpikā, beginning with the second pāda of the first adhyāya. See Hall's Index, p. 178, no. xx.

1218. Foll. 186; size 11 in. by 4½ in.; twelve lines in a page.

The three last *pādas* of the first *adhyāya*, and the second and third *adhyāyas*. It begins:

नत्वा गुरून् गखाधीझं वाखीं चाभीष्टसिद्धये । प्राचीनदर्श्वितदिशा व्याचक्षे शास्त्रदीपिकाम् ॥ प्राचीनविसृतचास्यादर्शनाऌसचेतसाम् । उपकाराय यानो ध्यं धाक्मार्थेकप्रकाशने ॥

जाम्रायस्य ॥ जस्मित्रध्याये करिष्यमाणस्यार्थवादमन्त्रस्मृति-नामभेयादिविचारस्य शास्त्रसंगतिं तावह्य्यीयितुं शास्त्रार्थप्रदर्श-नपरप्रचनसूत्रार्थं दर्शयति ।

The first adhyāya ends fol. 71a (the second $p\bar{a}da$ fol. 12a, the third fol. 44a); the second adhyāya ends fol. 121b (the first $p\bar{a}da$ fol. 87a, the second fol. 110b, the third fol. 120a); the third adhyāya ends fol. 186a (the first $p\bar{a}da$ fol. 134a, the second fol. 142b, the third fol. 165b, the fourth fol. 161a, the fifth fol. 165b, the sixth fol. 174b, the seventh fol. 181a).

The last colophon is: इति चीषम्यवनायकृती ज्ञास्त्रदीपिकाव्यास्याने प्रकाशास्याने तृतीयाध्यायस्य अष्ठमः पादः ॥

1219. Foll. 172; size 10¹/₄ in. by 4¹/₄ in. The last nine *adhyāyas*, from the fourth to the twelfth, in three different parts.

a) The fourth, fifth and sixth adhyāya. Foll. 74; foll. 1-17 twelve or thirteen lines, foll. 18-74 ten lines in a page.

The fourth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 18b (the first $p\bar{a}da$ fol. 8b, the second fol. 12b, the third fol. 16a); the fifth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 38b (the first $p\bar{a}da$ fol. 26b, the second fol. 31a, the third fol. 36a); the sixth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 74a (the first $p\bar{a}da$ fol. 45a, the second fol. 49b, the third fol. 54a, the fourth fol. 60a, the fifth fol. 67b, the sixth fol. 69a, the seventh fol. 72a).

On fol. 18 another handwriting is setting in. The date of this latter part is *tian* **...** In the first part the text of the *sūtras* has been written with red ink.

b) The seventh, eighth, ninth and tenth adhyāya. Foll. 82; 12-15 lines in a page. The soventh adhyāya ends fol. 83b (the first and second pāda fol. 78a, the third fol. 82b); the eighth adhyāya ends fol. 89a (the first pāda fol. 85b, the second fol. 86b, the third fol. 88a); the ninth adhyāya ends fol. 112b (the first pāda fol. 99a, the second fol. 105b, the third fol. 107b); the tenth adhyāya ends fol. 156a (the first pāda fol. 117a, the second fol. 122b, the third fol. 126b, the fourth fol. 132b, the fifth fol. 140b, the sixth fol. 144b, the seventh fol. 150a).

c) The last two adhyāyas. Foll. 16 (157-172); 15-17 lines in a page.

The eleventh $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 165*a* (the first pada fol. 158*b*, the second fol. 161*a*, the third fol. 163*a*); the twelfth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 172*a* (the first $p\bar{a}da$ fol. 167*a*, the second fol. 169*b*, the third fol. 171*a*).

[II. T. COLEBROOKE.]

6. Nyāyaratnamālā by Pārthasārathi.

2182.

2128. Foll. 182; size 10 in. by $4\frac{1}{6}$ in.; nine lines in a page; good old writing. Part of fol. 95 and nearly the whole of fol. 100 are left blank, which seems to indicate small lacuna.

Nyāyaratnamālā, an exposition of the Mimāmsā doctrinc, in verse and prose, following Kumārila Svāmin's Vārttika, by Pārthasārathi Misra, son of Yajūātman. See Hall's Index, p. 172, no. xi.

It begins :

जानंदममृतं ज्ञानमभं साखिणमी घरं। त्रम्न सवैमसवें सदसइंदे हरिं विभुं ॥ १ ॥ मोनांसाणैवैसंभूतीः कुमारस्तामिनोड्नतैः । त्यायरत्नेरहं मालां संग्रघुामि मनोरमां ॥ १ ॥ तत्र साध्यायविध्यवैः प्रथमं तावदुष्यते । जाचार्यदुष्टिमान्त्रिय परपद्धनिरासतः ॥ ३ ॥ तत्र तावदिमं केषित् पूर्वपद्यं प्रचछाते । जाचार्यक्रनियोगार्थैः साध्यायस्तस्ययुक्तितः ॥ ३ ॥

4 x

प्रयमावगतत्वेन तडि गुक्तं प्रयोजनं । न तु वाक्यायैविज्ञानं तडि पद्यात्यतीयते ॥ ५ ॥ तेनाविवधितार्थत्वाडेदस्यायैविक्यार्या । न कर्त्रच्यमतः झास्तं मीमासार्थमनर्थकं ॥ ६ ॥

खाषायैकररणप्रयुक्तस्य हि साध्यायाध्ययनस्य प्रयोजनापेखाया पुरुषांतरगानिलेन पहिरंगनपि प्रथनावगतलेन तसिद्धिरेवास्य प्रयोजनं युक्तं न ल्पेंद्वानं पञ्चाद्वावित्वात् । तेनान्याधैत्वात् । वेदाध्ययनस्यादिवखितो ऽपैः खविधछितख न निर्धेतव्यः । प्रयोजनाभावात् । खकतेचे च निर्खये विचारो न कतैष्य इति तदात्मकं मीनांसाज्ञास्तं खनपैकत्वादनारंभणीयनिति कयं पुनराषायैकरणविधिषयुक्तं खध्ययनं न स्वविधिष्रयुक्तं। उच्चते । etc. Apparently these words are an explanation of ślokus 4-6.

In the first half of the work the single sections are not numbered. A first section ends (fol. 25b):

चार्चायेमतमाश्चित्व श्रीमध्रज्ञात्मसूनुना । पार्थसारयिमिश्चेष प्रयुक्तितिरूनः कृतः ॥

The new section begins :

विज्ञानस्य प्रमाग्रत्वं सतो निर्णीयते यया । परतचाप्रमाग्रतं तया न्यायो ऽभिधीयते॥

तत्र खतः सर्वप्रमाणानामित्यारभ्य खतः प्रामास्यं परतछा- 200 प्रमाणत्वं जावायीनिवद्यं etc. सन्यमे। जयने

It ends (fol. 34b):

पार्थेसारपिमिश्रेण स्ततः प्रामाख्यनिर्खयः । व्याख्याविषादसंजातमोहव्यावृत्तये कृतः ॥

The now section begins : विधितस्त्रे विमन्धंते बहुधा वादिनो यतः । चतो वासिककारीयैः क्रियते तस्त्रनिर्खेयः ॥

कः पुनरयं विधिः । केषिदाहुः प्रमार्गातरागोषरो छिडा-दिशब्दमावालंबनः कार्यात्मा यागादिभावार्थगोषरः खर्मकामादिकं नियोज्यमात्मनि प्रेरयन्नियोगो विधिरिति elc.

It ends (fol. 49a):

न्यायागनानुसारेख श्रीमद्यझालमूनुना । पार्थसारचिनिश्वेय कृतो ज्यं विधिनिर्ययः ॥

The new section begins : यत्र दिप्रतिपद्यंते संबंधे लिंगलिंगिनोः । स्वरूपतः प्रमाणात्र तत्र निर्खेय उच्यते ॥ It ends (fol. 646): पार्चसारणिमिश्रय वार्क्तिकोक्तवनुसारतः । यणाप्रतीति निर्खीतो नियमः सप्रमाखक इति ॥

The new section begins: वाक्याचैसंविदो मूऌं बहुधा वादिनो विदु: । तत्र यार्ज्ञिककारीयेन्यायेमार्ग: प्रदर्श्यते ॥

It ends (fol. 90b): पार्वसारणिमिन्नेय निर्खयो अभिहितान्तवे । यणागर्म यणाप्रेइं नार्त्तिकोक्त: प्रदर्शित: ॥

The last section of the first half begins : दूष्ट्या वाज्ञिकवारस्य विज्ञेष: काम्यनित्ययो: । चंगसाकस्पवैकस्परुष्ठ्यगः प्रतिपाद्यते ॥ १ ॥

केणित् किल नास्ति एव नित्यकाम्पयोर्वेधम्यनुअयत्रापि सक्लांगोपसंहारादिति गन्यंते । ctc.

It ends (fol. 96b):

पार्थसारर्थिना सम्यग्धिकोषे काम्यनित्ययोः । जाचार्यमतनाजित्य न्यायऌेशः प्रदर्शितः ॥ १३ ॥

The copy described by Rājendralāla Mitra, Notices, v., p. 203, no. 1887, comprises only this first half of the whole work.

The second half begins : जंगसाइपसंबंधप्रमार्ख सप्रकारकं । यटुक्तं वार्त्तिके सम्यक् संखेपेखात्र कथ्यते ॥

It is divided into five paricchedas. The first pariccheda ends (fol. 103b): इति जीन्यायराल-मालायानंगनिकीये प्रथम: परिछेद: ॥

The second pariccheda begins : सवैभाषगता शक्तिलिंगनित्यभिधीयते । वाक्यं तु पदसंघातनावनित्युदितं पुरा ॥

The third pariccheda begins (fol. 117a): रवं जु-त्यादिभिरूपनीतें ब्झचये ब्नुझनयोग्या भावना संजाता विधीयते।

The fourth pariccheda begins (Iol. 141a): स्वं तावदीपदेशिकांगसंबंधप्रकारः सप्रमाखकः पूर्वीध्यायघड्डे प्रदर्शितः इदानीमातिदेशिकांगसंबंधविधाः सहप्रमाखा उत्तरपद्भप्रतिपाद्या जभिधीयंते ।

The fifth pariccheda begins (fol. 164a): समदेशे तु प्रयोगपरिमार्थ तंत्रावापडारेख otc. It ends: जीमग्रज्ञात्मार्यमूत्तोः जीवार्यसारविमिन्नस्य

कृतौ न्यायराजनालायामंगनिर्खयः समाप्तः ।

भुवनत्रयविस्थातः श्रीमत् यज्ञात्मनंदनः । तत रुव श्रुतं प्राप्प विश्रुतः पार्थसारथिः ॥ ९ ॥ मोनांस(1) प्याकुल्ल(1) चौधनक्रे-मेंदप्रज्ञै(हैं)विंगास(1) विगास । सत्याचार्येराह(r. ९ चार्याह ०)त्रेन्यायराले-मालामेता कल्पयानास धीरः ॥

Date: संवत् १५९१ धर्मे पौधनासे कृष्णपक्षे प्रयोदइयां तियौ डबेह चौप्रकाशकस्याननिवासोनां जाभीरझातीयपाठक-गोवधेनेन लिलितां । [H. T. Colkbbooks.]

2183.

195. Foll. 116 (9-994, 38 being put twice); size 10[‡] in. by 4[‡] in.; 9-12 lines in a page; large old writing, of the 17th century.

Nāyakarutna, a commentary on Pārthasārathi's Nyīyaratnamālā (called Nayaratnamālā, •mālikā in the introductory couplets), by Rāmānujit Ācārya. It begins:

सम्यङ्कर्याजनसमेधितमस्तदोध-

मास्रायसंज्ञमनुशास्ति वित्युद्धचन्धुः । मानांतरानथिगतं क्रतु* रालतस्तं

तच्चांतरं च पुरुपोच्चमसंझितं तत् ॥ १ ॥ चाम्रायांतिमसीमनि स्मुरति यः सद्वावनागोचरः स्ते स्ते कमैथि यः प्रज्ञास्ति पुरुषं योम्याधिकारक्रमात् । चाधन्ने विविधोपकारनसिल्टीर्ये(यों?)-गैरज्ञेवांगिना

साद्याद्विषणुरिवैधते विधिरयं नानावताराजयः ॥ २ ॥ भाविभक्तविभक्तनार्गेयोर्

मतयोभेट्टगुरूपदिष्टयोः ।

इभयोरपि पार्वसारपिः

प्रधितो न्यायमते जभयोगवान् ॥ ३ ॥

जम्पष्टभावमपरीख्वदुःप्रवेशन्

खाचायेतंचमधिकृत्य दूटप्रकाशं।

त्यक्कृत्य पार्थरचसारचिरन्यतंत्रं

सत्मोतये ग्रथितवाज्जयराजनालां ॥ ४ ॥

ंगुरुतंत्रनिर्यत्रितो ऽपहं बहुमानादिह पार्थसारघेः । दिवृग्रोमि मतीत्रराखितां स्थिरभाषां नयरानमाल्जिकां॥५॥ प्रारिष्पितस्य ग्रंथस्य प्रसूहप्रज्ञातये सर्वोःकृष्टी(१ष्टा?)जुतिज्ञिरः-सनधिष्ठित खेश्देवता ननस्यति ॥ जानंदमिति ॥ Note the form Partharathasarathi in tho fourth couplet.

Fol. 41b ends a first section : इति जीमद्राना-नुजाचार्यविरचिते न्यायरलनात्ठाध्यात्व्याने नायकरले प्रयुक्ति-तिरुकथ्यात्व्यानं समाप्रं ॥

Fol. 51a a second section : इति न्यायरानमाला-ष्यास्थाने नायकराले खतःप्रामास्पनिरूपर्थ ॥

Fol. 76a a third section : इति पार्थसारचिविर-चितन्यायरालमालाचाव्याव्या ने नायकराले चाभिहितान्वयनिर्णय-चाव्यानं सनामं ॥

Fol. 98a a fourth section : इति रामानुजाचार्य-घिरचिते न्यायरालनालाच्यास्माने नायकराले विधिनिर्खयच्या-स्थानं ॥

Fol. 116a the last section : इति रामानुझाणाये-विरणिते न्यायरालमाऌाण्याख्याने नायकराने नित्यकाम्यविवेक-ष्याख्यानं समाप्तं ॥

This is exactly the first half of the whole work, as will appear from a comparison with the preceding complete copy of the Nyāyaralnamālā.

The Oxford Nāyakaratna, in Aufrecht's Cat. Bodl., no. 527, contains the second half; the first word of the second half of the Nyāyaratnamālā being संगलहण; see also Rājendralāla's Notices, iv., no. 1557. Perhaps the Oxford volume and the present MS. are different parts of one old complete copy.

The erroneous title "Nyāyakaranda" given to Rāmānuja Ācārya's commentary by Hall, Index, p. 172, no. xii., was corrected by Aufrecht, Cat. Cat., p. 307.

[H. T. COLEBROOKE.]

4 x 2

7. Other commentaries on the Mimämsäsütras.

2184.

* In the line ag, but supra scriptum mg.

1320. Foll. 322; size 12³ in. by 3¹/₄ in.

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

Mīmāmsānayaviveka, Bhavanātha Miśra's commentary on the Jaiminisūtra, an incomplete copy, comprising only eight books out of twolve. All the single parts are well written and of considerable age. See Hall's Index, p. 179, no. xxvi.; Burnell's Tanj. MSS., p. 84.

According to the introductory verse Bhavanātha Miśra's work is an abridgment of the more ample work of his guru.

a) The second to fourth $p\bar{a}da$ of the first adhyāya. Foll. 46 (3-48), foll. 3-13 nine lines, foll. 14-48 eight lines in a page. Foll. 3-36 are in a very old handwriting, the last twelve leaves are of a little later date. The right half of the last leaf is torn off. Some leaves are left blank on one side.

The second *pāda* ends fol. 12*a*, the third fol. 36*b*.

It begins:

चिपाझाननवद्यं यन्मतं च्यक्तं गुरोः खतः । विद्वारं सुग्रहं कर्त्तुं <u>भवः</u> संख्यिप वच्छति ॥

जासायस्य क्रियाधीत्वादानधैक्यनप्रदर्धानां तस्मादनित्वमुच्यते । उक्तं कार्यनर्थं प्रतिपादयतो घेदस्य ।

b) The second adhyāya. Foll. 46 (49-94); generally eight lines in a page.

The first pāda ends fol. 70a, the second fol. 86a, the third fol. 93a.

It begins:

डितीयेन डितीयेन निषन्धेन निषथ्यते। यत्तदेव भवेनाख निरवद्यं निगखते॥

Note of the scribe: लिखित जासादास: कासीवासि॥

c) The third adhyāya. Foll. 80 (95-174); foll. 95-157a eight lines, foll. 157b-158b nine lines, foll. 159a-174b ten lines in a page.

After fol. 106 and fol. 116 two leaves arc wanting. Thus the end of the first $p\bar{a}da$ has been lost (see $s\bar{u}$. 1, 23 on fol. 116*a*, and $s\bar{u}$. 2, 3 on fol. 117*b*); the second $p\bar{a}da$ ends fol. 125*a*, the third pāda fol. 136a, the fourth pāda fol. 145b, the fifth pāda fol. 154a, the sixth pāda fol. 163b, the seventh pāda fol. 169b.

It begins:

पविकाडयतस्वार्थसंमोहविनिवृत्तये । उद्वाहिग्री भ<u>वेन</u>ैया वस्यते झेथळ्ड्यग्रे ॥

भयातः ज्ञेषलुखणम् ।

d) Foll. 66 (175-240); eight lines in a page

The fourth and the fifth $adhy\bar{a}ya$. The first $p\bar{a}da$ of the fourth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 196a, the second fol. 203a, the third fol. 213a, the fourth fol. 216b. The first $p\bar{a}da$ of the fifth $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 226b, the second fol. 230b, the third fol. 236a.

The fourth adhyaya begins :

जयातः ऋत्वयैपुरुपार्थयोर्जिज्ञासा । जथ्यायार्थं उपादानग-म्यतारुपेखोत्पत्तिश्चेषत्वानुहानाधिकाररुपः ॥

The fifth adhyāya begins:

ञ्चुतिऌछ्यणम् । क्रमनियनऌ्छ्यर्णं चिकीपैतो वृज्ञकीर्ज्ञनं तद्पायतया ।

The next three parts are in the same handwriting.

c) Foll. 51 (241-291); ten lines in a page. The sixth adhyāya. The first pāda ends fol. 256b, the second fol. 263a, the third fol. 271b, the fourth fol. 275b, the fifth fol. 282b, the sixth fol. 285b, the seventh fol. 289b.

It begins:

द्रव्याणां कर्मसंयोगे गुणलेनाभिसंबन्धः ॥ अत्र भाषे बहुत्रं न कोर्क्तितं तत्र गुरुरभिप्रायमाष्ट वृत्तस्य हेतुत्वाभावादिति ।

f) Foll. 18 (292-810a); ten lines in a page. The seventh adhyāya. The first pāda ends fol. 301b, the second fol. 302b, the third fol. 308b. It begins:

ञ्जुतिप्रमाणन्वात् ॥ खत्र आप्यं पूर्वेणेत्युपक्रम्य चिन्तयितुनिव्यत इत्यनां वद्वयोरचेभेदं संघन्धं चाह ।

g) Foll. 13 (310b-322a); ten lines in a page.
 The eighth adhyāya. The first pāda ends fol. 317b, the second fol. 319a, the third fol. 321a.

It begins:

भौजानकौपतये नमः । चय विश्वेषस्ठाश्वरूम् । चय सूत्रमेव संबन्धमाह आप्ये तदर्थकपनमिति गुरुराह ।

Name of the scribe: रघुनाचेन हिसितः साथे परार्थे च ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2185.

1447. Foll. 54; size 11 in. by $3\frac{3}{4}$ in.; nine lines in a page.

Mimāmsānuyaviveka, a second old copy of the third and fourth pāda of the first adhyāya. It begins with fol. 13, the first twelve leaves not belonging to Miśra Bhavanātha's commentary. The beginning of the third pāda (about one page) is wanting; the first words on fol. 13a are: ... सविगियोग इति वायम् । कायेगिभाषिता मन्त्रस्य साधिता (see in no. 2184 fol. 12b, l. 4). The third pāda ends fol. 39a.

The first twelve lcaves contain a small fragmont of a commentary on the Sabarabhāshya. It begins: उपनाननपि सादूश्यनसत्तिकृष्टे क्यें बुडिनुत्पास्यति यथा गवयद्शैनं गोस्नरखस्योति भाष्यन् ॥ This quotation belongs to Sabara's explanation of Mö. sū. I. 1, 5 (see p. 10, 1. 16 of the edition in the Bibl. Ind.). It then proceeds: अस्यायं तास्वयार्थ: । उपनानमपि न परीक्षणीयनेवं रूक्षणकत्वेनाव्य-भिषारादिति । जवयवापैस्तु स्वत्र दूश्यनानं सादूश्यं प्रतियो-गिसादृश्यविशिष्टतया सत्तिकृष्टे क्यें ज्या बुडिमुत्यादयति स्त-त्सादृश्यविशिष्टत्त्वा सत्तिकृष्टे क्यें ज्या बुडिमुत्यादयति स्त-त्सादृश्यविशिष्टः(read िशिष्टः) स इति o The fragment breaks off with: प्रयोजनानारमाह । प्रतिनिधिरिति । या तेन दर्श्य ...

[H. T. COLEBROOKE.]

2186, 2187.

1458b & 1458c. Mīmāņsāsūtradīdhiti or Nyāyāvalīdīdhiti, a commentary on the Jaiminisūtra, by Rāghavānanda Sarasvatī, disciple of Advaya, who was the disciple of Viśveśvara Bhagavatpāda. See Hall's Index, p. 182, no. xxxvi.; Rājendralāla Mitra's Notices, vi., p. 11, no. 1991.

1458b. Foll. 29; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; ten lines in a page.

Mīmāmsāsūtradīdhiti. The first adhyāya.

It begins:

नत्वा नुरारेः पदकझरेणून् महेशितुभानुगजाननस्य । देचा गुरुखां च पतिस्तनोनि (यतिस्त ° R.M.) न्यायावलीदीधितिमचेकस्याम् ॥

तत्र १

धर्मो द्वादशलखस्या चुत्पाडास्तत्र लख्यैः । प्रमायभेदशेषत्वप्रयुक्तिक्रमसंझकाः ॥

खधिकारो अतिदेशछ सामान्येन विशेषतः । अहो वाथछ तक्तं च प्रसङ्घ्रखोदिताः क्रमात् ॥

विध्वर्षेयादस्मृतिनामधेर्य चतुर्विधं मानमुदीयेते ऽत्र ।

पादैचनुभिस् तिह लखणस्यैः

स्थान्गितै: सिध्यति कर्मवुन्दम् ॥

्रियि जिल्याधरमसंदिग्धं सारवद्विद्यतोमुलम् । जयने जस्तोअमनवद्यं च सूर्च सूर्घविदो विदुरिति ॥

तत्र मीमांसास्त्रसंदभी अ्यातो धर्मजिज्ञासेत्याद्यन्वाहार्ये व द्शैनादित्यनाः । शास्त्रं शास्यते धर्मास्यं हितननेनेति । मीमांसा च पुजितविचाररचनालिका वेद रुव । हटुई । मौर्मासा-संग्रवस्तकैः सवैवेदसमुद्रयः। सोतोवेदोरुमांप्राप्तं(?)काष्टांषुलयणा-ल्मचदिति ॥ तस्याः फलं संदेहविपर्ययनिरासः धर्मे प्रमीयमाखे हि घेदेन करणालना। इति कर्शवाताभागं नीमांसा प्रयिष्यती-सुक्तेः ॥ तत्राङ्गपद्मकोपेतं सूत्रमधिकरखं न्याय इति च कम्यते ॥ ततक्रम्। विषयो विषयश्चेव (cp. no. 2209) पूर्वपश्चस्तयोग्नरम्। संगतिचेति पचाझं शास्ते अधकरणं स्पृतनिति (॥) तत्र विषयो विवरणीयं वाक्यं। विष्णुरूपांजु यष्टव्य इति । संशयः संदेहः विष्णुरुपांजु यष्टव्य इति यागविधायकमधैवादो याद्यो(वासाइं ?) विधिदैवतयोः अवगादिति पूर्वः पक्षः । उत्तरं त्वयैवादो अनग धजतीति यागावगतेः सिहानः ॥ संगतिः । श्रास्त्रे अधाये तथा पादे न्यायसंगतयस् त्रिधेत्युक्ताः तत्राचातो धर्मजिज्ञासेति स्वसंटर्भः शास्त्रं । तस्य परस्य च संगतिः शास्त्रसंगतिः (।) तथाध्यायसंगतिः प्रमाणभेदशेपत्वप्रयुक्तिक्रमसंशकाः । खधिकारोऽतिदेशश्व सामा-

जयस

त्येन विश्लेपतः । ऊहो वाथछ तसं च प्रसंक्रचिति । पादसंगतिः ॥ पादे पादे वस्थते । तद्यारा । विश्वर्थवादस्मृतिनामभेयानां पर-स्परसंगतयः प्रयमाध्याये । हवं द्वितीयाध्यायादिषु स्वयनूहनीयाः । न्यायाः सूत्राखि । तेवां वट् संगतयः खाधेपदृष्ठानप्रत्युदाहर-योपोद्वातप्रासक्रीकापवादभेदेन तच तत्र सूचे प्रायशो वाच्या इति ॥ सनारभ्यस्तुतं स्वाध्यायो अधेतच्य इत्यादि तत्राध्ययने उष्टवर्षे बाधणनुपनयीत तनभ्यापयीतेत्यधिकारनिर्देशः खध्येतच्या वेदराशिः साध्यायो अधेतच्य इति स्पष्टतच्यप्रत्ययरूपविधिस्रव-यादध्ययनेन साध्यायं वेदराशिं भावयेत साधीतोचारयं नयेत् तस्याधीतस्यापाततो व्याकरणादिपरिशील्जनेन यिदितार्थस्य निर्ययाय द्वादशाध्यायी नोनांसारभ्यते खत्तदिग्धा विपर्यस्तान-थिगतार्थमल्उवद्वोधस्यैव निष्क्रम्यवृत्तिद्वेतुत्वाज्ञस्याध्ययनविधिव-च्यास्तस्याप्रवृत्तप्रवर्ध्व निष्क्रम्यवृत्तिद्वेत्वाक्त स्याध्यायो अधेतव्य इतियाय द्वादशाध्यायी नोनांसारभ्यते खत्तदिग्धा विपर्यस्तान-धिगतार्थमल्उवद्वोधस्यैव निष्क्रम्यवृत्तिद्वेत्वाक्त स्याध्यायां उध्येतव्य इतियाय द्वादशार्थ्वा निष्क्रम्यवृत्तिद्वेत्वाक्त स्याध्यायां उध्येतव्य

. . पूर्वमाध्विप्यते यत्र साम्वेपिकी मता ॥ ९ ॥ पूर्वन्यायात्ययो यत्र प्रायुदाहरयात् तु सा ॥ २ ॥ प्रसङ्ग्राधिनयते यत्र तत्र प्रासङ्गिकी मता ॥ ३ ॥ युद्धिस्यं चिन्यते यत्र पुडिस्पानात्मिका तु सा ॥ ३ ॥ कृत्वा यत्राधिका शक्का पूर्वमेषातिदिश्यते ॥ तत्रातिदेशिकी प्रोक्ता संगतिन्यायवेदिभिः ॥ ५ ॥ चिन्ता प्रकृतिसिद्धर्थानुपोद्वातं प्रवर्श्वते ॥ ६ ॥ चपातो धनैनिहासेति ।

The first pāda (ashļādhikaraņātmaka) ends fol. 8b, the second (caturadhikaraņa) fol. 17b, the third (dašādhikaraņa) fol. 25a.

Colophon: इति श्रीविश्वेभ्रारभगवापादझिष्याड्यभगव-त्पादझिष्यस्रीरायवानन्दसरस्ततीविरचिते नौनांसासूत्रदीधिती प्रथनाध्यायविंझत्यधिकरखञ्चकुर्थः पादः सनाप्तः सनाप्तच प्रथमो ज्थ्यायः ॥

1458c. Foll. 101; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; ton lincs in a page.

Mimāmsāsūtradīdhiti. The second and third adhyāyas, both in the same handwriting as the first.

The second adhyāya begins : प्रचनाभ्यायस्याधिकरणानि संपूर्णानि ४२ प्रनागल्डव्ये सिद्वा विभ्यादीनां प्रमाणता । तदधीनानि कनीयि तेषु भेदो विचायेते ॥

फर्ल हि साध्यधर्मत्वात् भूतनिष्याद्यनिशुत्सूचे(sic!) प्राप्ते सिद्वान्तसूचे ॥ भाषाचीः कर्मज्ञच्दास्तेभ्यः क्रिया ०

The first pāda (ashļādaśādhikaraņātmaka) ends fol. 10a, the second (trayodaśādhikaraņaka) fol. 17b, tho third (caturdaśādhikaraņa) fol. 24a, the fourth fol. 29a.

Tho third *uulhyäya* begins: इाब्दानरादिभिभेंदो यागादोनां निरूपित: । तेषानक्लाक्निविषयो भेदखात्र निरूप्यते ॥ षद्भिः भ्रायादिभिर्माने: स रवात्र निरूप्यते । खाद्धे पादे खुतिकृतो डितीये लैक्निक: स्मृत: ॥ तृतीये वाक्यजनितखतुर्षे प्रक्रियाकृत: । स्थानी: समाख्यया दापि पद्ममादी तथा कृत: ॥

तत्रादी वध्यमाणमर्थं प्रतिज्ञानीते ॥ चयातः ज्ञेषस्रख्यामिति ॥

The first pāda (paācadašādhikaraņaka) ends fol. 35b, the second (ckonaviņšādhikaraņaka) fol. 46b, the third fol. 57b, the fourth (ckaviņšādhikāraka) fol. 67a, the fifth (viņšatyadhikaraņaka) fol. 76a, the sixth (paācadašādhikaraņaka) fol. 83b, the seventh (trayoviņšutyadhikaraņaka) fol. 92b, the eighth (trayoviņšatyadhikaraņātmaka) fol. 101a.

[H. T. COLEBROOKE.]

2188, 2189.

766 & 767. Bhāțțadīpikā, Khaņdadeva's commentary on the Mīmāņsāsūtra. See Hall's Index, no. xxiv., p. 179; Aufrocht's Oxford Cat., p. 353, nos. 836, 837; Burnell's Tanj. MSS., p. 83. Khaņdadeva died at Benares in 1665 (Aufrecht, Cat. Cat., p. 136).

766. Foll. 225; size 11 in. by 4[‡] in.; foll. 1-106, 135-167 eleven lines, foll. 107-134, 168-225 twelve lines in a page.

a) The second, third and fourth pāda of the first adhyāya. Foll. 17.

The second pada begins:

विश्वेश्वर नमस्कृत्य <u>लख्डदेवः</u> सता मुदे । त्रनुते तत्प्रसादेन संविधा <u>भाइद्ीपिकान</u> ॥

목의다

चान्नायस्य १। वाुर्वे छोपिष्ठा देवता वायुनेव खेन भागधे-येनोपधावति स श्वैनं भूति गनयतीत्याद्यचेवादानां विधिग्रति-पेधघदेव कर्तृस्मरखाभावादयीरूनेयत्वे पूर्वाधिकरखेन सिद्धे संप्रति तडदेव धर्माधर्मयोः प्रामास्यनस्ति न वेति विचायते ।

See Rāj. Mitra's Notices, vii., p.271, no.2521 (*Adhy*. I. 2 - III. 8).

The third pada begins (fol. 4b):

धर्मस्य⁰॥ शिष्ठवैवर्णिकपरिगृहोतानां मन्नादिप्रणीतस्मृतोनां धर्माधर्मयोः प्रामाख्यं न वेति संदेहे सन्मूलुकावनिष्ठायकाभावाद-प्रामाख्यम्। न द्यत्र प्रव्यधादिमूलं तेषां धर्माधर्मयोरप्रपृत्तेः वेदस्य ष प्रव्यध्यपितस्यानुपलुष्भात् उपल्लभे वा स्मृतिप्रणयनवैयर्ध्यात् प्रवश्वयदितस्येदानोमुक्तदेस्य ष वैदिकैयेषा परिगणनं शाखानां मात्रामात्रायरित्यागेन पाल्यमानतया कस्पयितुमशक्तेः ।

The fourth pada begins (fol. 9b):

उक्रम् ९॥ इह गुग्रविधित्वेन नामधेयत्वेन वा संमतानां सर्वेधामेथ फलपदादिरिक्तसुबलानां उद्गित्सोनादिपदानां प्रामाख्य-मप्रानाख्यं वेति संशये प्रकारासंभवादप्रामाख्यम् ।

b) The socond adhyāya. Foll. 23 (18-40), in the same handwriting.

The first pade begins :

भावाची: ०॥ रुवं धर्माधर्मप्रमाखेषु निरूपितेषु अधुना तत्खरूपं निरूप्यते ।

The second prāda begins (fol. 7a):

भावनाभेदफलीभूतापूर्वभेदोययोगिभावार्याधिकरणरूपोपो -द्वातप्रसन्नानुप्रसन्नादी समान्ने अधुना ज्ञच्दान्नराह्नेदो अभिधीयते ।

The third pāda begins (fol. 16a):

गुग्रसु०॥ ज्योतिष्ठोने यदि रचनारसामा सोमः स्पादैन्द्रपाय-वाग्रान् ग्रहान् गृह्णुीयाद्यदि वृहत्सामा मुक्रायानिति घुतम् ॥

The fourth pāda begins (fol. 22a):

यावज्जीविक: ०॥ यावज्जीवं दर्ज्ञपूर्णमासाम्यां यज्ञेतेलव काल्य एव खगांद्यचें दर्ज्ञपूर्णमासकमेणि जोवनपर्याप्तकालविभिः ।

c) The third adhyāya, incomplete. Foll. 66 (41-106), in the same handwriting. Between fol. 68 and 69, eight leaves (foll. $\mathbf{x}_t-\mathbf{x}_t$ of the original numbering), with the end of the third and the beginning of the fourth pāda, are lost. Fol. 68 ceases in the commentary on the thirty-second sūtra of the third pāda ($\mathbf{x} \mathbf{e} \mathbf{u} \mathbf{y} \mathbf{x}^0$), and fol. 69 begins in the middle of the commentary on the thirteenth $s\bar{u}tra$ of the fourth $p\bar{a}da$ (see $s\bar{u}$. 14 weighter on fol. 71*a*). The last leaf ceases in the middle of the commentary on the twenty-first $s\bar{u}tra$ of the eighth $p\bar{a}da$ (funfacivo).

The first pāda begins:

चापातः ९॥ तदेवं घट्प्रमाखके कमैभेदे निरूपिते संप्रति शेषिनिरूपितं शेपत्वापरपर्यायमक्कतं निरूप्पते ।

The second pada begins (fol. 50a):

क्षयीभिधान ०॥ ष्टर्व श्रुसुपयोगिविचारे वृत्ते ऽधुना लिङ्गो-पयोगिविचार: प्रस्तृयते ।

The third pada begins (fol. 57b):

च्चुते: ०॥ स्थं लिक्कविनियोगे निरूपिते इह वाक्पादिर्विन-स्रोगो निरूप्पते ।

The fifth poda begins (fol. 78b):

काञ्याच ९॥ उपांभुयात्रप्रयात्रान्यभागानुयात्रादिद्रव्याखा जीइवादीना सिष्टकृदिडादीनि शेषकार्याखि कर्त्तव्यान्युत नेति पिन्तायां उग्नराईात्सकृत्सकृत्समयद्यति सर्वेभ्यो हविम्वैः समव-खतीलादिवचनेभ्यो वेद्यां हर्षीच्यासादयतीतिवदक्कप्रधानसाधा-रखहषिरचैन्वप्रतीतेः ।

The sixth pada begins (fol. 86a):

जियसेवीचे०॥ खनारम्यज्जतेन यस्य पर्यमयी जुहूर्भवतीत्यादिना जव्यभि(च)रितक्रतुसंबन्धिजुहूदेशेन विधीयमाना पर्यका तहारेण जुहू(साध्य)क्रत्वक्रमिति स्थिते स क्रहुः किं प्रकृतिविकृतिसा-धारया उत्त प्रकृतिरेवेति चिनायां । चविशेषात्सवीं ऽपि ।

The seventh pāda begins (fol. 94a):

प्रकरणविश्वेषात् ९ ॥ दशैपूर्णंनासयोवेरिषहिषी तद्वनीछ सननऌपनादयः किनक्रप्रधानसाधारणहविरासादनाची उत प्रधानाक्रभूतहविरासादननाचाचा इति विचारे १

The eighth pāda begins (fol. 103b):

सागिकने ९॥ वर्रां दक्षिणादानं च समास्यया जध्वयुादि-भिरेष कार्यं ।

d) The fourth adhyāya. Foll. 28 (107-134). The first pāda begins:

खयात: क्रल्ये॰॥ रुवं सिद्धे झोपनिर्हापते झेपत्वे प्रयोजक-निर्हापतं प्रयोज्यत्वनिष्ट निरूप्यते । See Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 156, no. 1583 (Adhy. iv.-ix.). The second pada begins (fol. 118a):

सरुः ९॥ दैचे पञ्ची यूपस्य सहं करोति सहगा प्रमुम-नक्तीति जुतन् ।

The third pada begins (fol. 123b):

जनारभ्य यस्य पर्श्वनयी जुडूभैवति न स पापं छोकं जृशो-तीति जुतन् ।

The fourth pāda begins (fol. 130b):

प्रबरग ९॥ राजसूयप्रकरणे इष्टिपणुसोना यागा खयागाछ होनविदेवनावयः(read ९दयः) सर्वे मलाकाङ्का खाँव जुता न स्राराज्येन फलेन संबध्धने।

e) The fifth adhyāya. Foll. 33 (135-167). The first pāda begins:

चुति॰॥ तदेवमङ्गप्रधानसाधारक्येन प्रयोज्यवर्गे ध्वगते अ्धुना प्रयोगाचितः क्रमो निरूप्यते । रुकादशे हि चङ्गानां प्रधानानां चैकेनैच प्रयोगविधिना विधानमिति वध्यते ।

The second pada begins (fol. 148b):

संचिपाते ०॥ यत्रानेकेषां प्रधानानानक्तुानां या रुकेन प्रयो-गविधिनोपसंग्रहात्साङ्घानां साहित्यावगनस्तच दर्श्वपूर्णमासमाजा-पत्यादी किं रुकैकस्म प्रधानस्य संजिपत्योपकारकाङ्गकार्स्ड कृत्वेतरस्य कर्ष्त्रव्यनित्येषं काग्रानुसनयो ऽपवा ०

The third pada begins (fol. 20b):

विवृद्धिः १॥ विकृतावेकादशमयाजान्यजति महुपसद इत्यादि-वैकृती अनेकवृत्त्वधिकसंख्या अुता सा प्रतिप्रधानं गुणावृत्ति-न्यायेन पृषदाज्यादिवदेकैकस्मिन्द्रयाजादी प्रत्येकमश्विसंबध्धत इति १

The fourth pada begins (fol. 161b):

क्रमको यः ९॥ तदेवं निरूपितेषु क्रमप्रमाखेषु उन्नरोत्नरस्य दीविस्धं प्रागेवास्माभिर्निरूपितम् । सुवोधत्वान्नु म सूत्रकारे-खोच्यते । शिभानुग्रहार्थं तु क्लविदुच्यते । ज्ञुतिविरोधे पाठस्य दीवेत्यम् ।

Date of this part: ग्रंथ २०००॥ जुभनस्तु सर्वेजगत:॥ संवत् ९७२०॥

> पौषे मास्यसिते पक्षे डादइयां चुधवासरे । लालाभिधेन लिखितं मुद्दे भवतु धीमतां ॥ १ ॥

f) The sixth adhyāya. Foll. 44 (168-211), in the same handwriting as a-d.

The first pāda begins:

ट्रचार्या ०॥ स्वं सक्रमके प्रयोज्यवर्गे निरूपिते अ्धुना प्रचाधिकारो निरूप्यते प्रवाधिकारो नान फल्भोक्तूत्वसनानाधि-कर्स्ट कर्क्नूत्वन् । The second pada begins (fol. 176a):

पुरुषार्थैक ॰॥ खुडिकामाः संचर्मासीरखित्यादावनेककर्तृक-सत्रप्रयोगादेकं मर्ल्ड संबैं: कर्तृभिरषयवशो भुज्यते ॰

The third pāda begins (fol. 179b):

सर्वे इक्ती⁰ ॥ नित्यनैनिज्ञिकानां कर्मयां कान्यवत् सर्वाङ्घो-पसंहारेणेव प्रयोगः ।

The fourth pada begins (fol. 187a):

शेषात् ०। दश्नीदी यदा सकलस्य पुरोडाझस्य दधिवयसोरन्यस्य वा हवियः संपूर्यस्य नाझस्तदा प्रधानानुरोधेन हविरत्नरोत्यसी प्रसक्तायां यस्य सवाणि हवींधि नइयेयुर्दुचेयुरपहरेयुवा चाझ्ये-नैता देवताः परिसंख्याय यज्ञेतीत ज्जुतेनाज्येनैव याग इत्यवि-वादम् ।

The fifth pada begins (fol. 192b):

च्नायुदये ०॥ दशैपूर्णमासयोयैस्य हविनिरुष्ट पुरुद्धाचन्द्रमा ज्ञान्युदियान् ०

The sixth pada begins (fol. 202b):

संविधाते०॥ द्व्वैपूर्णमासयोः कस्प्रभेदः चुतः। धाधिष्ठादीनां मारार्शसो डितीयः प्रयाजस्तन्नपादन्येषामित्यादिना ।

The seventh pāda begins (fol. 205a):

स्वदाने ९॥ विश्वजिति सर्वेसं ददातीति चुतम् । तत्र पित्रादीनामपि ज्ञातित्वेन खग्रब्दयाच्यत्वाद्वनवदेव दानम् ।

The eighth pāda begins (fol. 208):

^{ाभ}इडिपूर्वकत्वात् ^०॥ सन्ति चतुर्होतृसंडका मन्दा: पृषिवी होता द्यौरध्वर्धुरित्यादयस् त्रेर्चया होमाख विहिना: ।

g) The seventh $adhy\bar{a}ya$. Foll. 14, in the same handwriting.

The first pada begins :

जुतिप्रमाखत्वात् ०॥ रुवं साधिकारे उपदेशे अ्वगते अ्थुना त्रदर्थानसिडिरतिदेशो निरूप्यते ॥ जतिदेशो नाम यः पदार्थो यादूशोपकारडारा यदक्तलेनावधारितस्तस्य पदार्थस्य तस्तं-वन्धित्वेन रूपेख तादूशोपकारडारेयान्याक्ततावोधजां प्रमाखन् ॥

The second pada bogins (fol. 216b):

साग्नः ०॥ प्रकृती ज्योतिष्ठोमे चभिवत्यामुत्यसं रचमारं विकृ-तिविशेषे चविवान्मादी जयतीषु कर्त्तचालेन घूयते ०

The third pāda begins (fol. 217a):

उक्तं⁰॥ इदानीं नामातिदेशः प्रस्तूयते । मासमग्निहोर्भ जुहोतोत्यादी नैयमिकाग्निहोत्रवाषिनो नास्रो न ज्ञापत् कत्री-नारपाषकत्वम् । The fourth pada begins (fol. 223a):

इति कई्वचता॰॥ तदेवं स प्रसङ्घो नामातिदेशो निरूषितः । इदानीं बस्थितवचनातिदेशो निरूपते ।

767. Foll. 258; sizo 111 in. by 5 in.; foll. 1-69 twelvo or thirteen lines, foll. 70-147 elevon lines, foll. 148-227 twelve lines, foll. 228-258 ten lines in a page.

Bhāțțadīpikā, Khaņļadeva's commentary on the eighth, ninth, tenth, eleventh and twelfth adhyāyas.

a) The eighth adhyāya. Foll. 12.

The first pada begins:

खण विश्वेष ९॥ तदेवं त्रिविभो ऽतिदेशो निरूपितः । तत्रापि प्रत्यश्वचननामातिदेशयोः काल्वेन विना वृत्रा । चोदना-लिङ्घातिदेशस्य तु सामान्यतो निरूपितस्य प्रकृतिविशेषनिरू-पर्याणैमष्टम जारभ्यते ।

The second pada begins (fol. 7a):

धानिने ०॥ धानिनयागस्यामिछानुनिष्यवयाजनप्रतिपत्ति-कमैग्रो ज्यक्रापेछाया कि सीनिकातिदेश उत दाशिक इति चिन्यते ॥

The third pida begins (fol. 9a):

हर्षिर्गेखे ९॥ आग्नावैध्यायमेकदशकपार्ल सारस्तां पर्श बाहेम्प्रत्यं चरुमित्यादिहर्विर्गेखे क्रमसामान्यास्यप्रमृतीयमेः जाग्नावैष्णाववाईम्पस्ययोराग्नेयाग्नीपोभीयविकारावमिति प्राक्रे क्रमसामान्यस्याशान्दस्यान्यसपेखावेन विरुधोपस्थितिकत्वादुत्प-त्रिवाक्यगतदेवतासादूश्यस्यानन्यापेखत्वेन यागस्ररुपपरिचाय-कत्वेन च शोग्नोपस्थितिकस्य वलुवच्चान्नेनाग्नावैष्णवस्याग्नी-मोनीयविकारत्वं वाईम्पत्यस्य चाग्नेयविकारत्वम् ॥

The fourth prida begins (fol. 11a):

द्धिंहोमो ९॥ तदेवं सिद्धे अतिदेशे दर्षिहोमेषु तद्यवादं वर्सु दर्विहोनशब्दार्थों निरूप्यते ॥

b) The ninth adhyāya, incomplete. Foll. 57 (13-69), in the same handwriting. The last leaf ceases abruptly, but only four or five lines are wanting.

The first pāda begins:

यह्नकमे ९॥ तरेवं सिद्धे अतिदेशे तत्प्राधितपदार्थविषय ज्रहच्चित्वते। चिविधच्चोहो निरूप्यते। मन्तोष्टः सोमोहः संस्कारोहच्च॥ The second pada begins (fol. 37b):

सामानि १। रचनारादिझच्दानां सामादिझच्दानां च गौति-मात्रवाचित्वं गीतिविझेवावादिधर्ममाचयाचित्वं या सिद्धमेवोत्त-रविवक्षया स्मायेते ॥

The third pada begins (fol. 54a): मजूती ॥ अग्नेरहं देवयाज्यया ब्रोही यां मेथेत्यादिमन्तेषु ॥

The fourth pada begins (fol. 62a):

षड्विंझति०॥ तत्रैय प्रैथे षड्विंझतिरस्य वङ्क्यस्ता(च)नुझ्यो-च्यावयतादिति अन्नन्त् ।

c) The first four pādas of the tenth adhyāya.
Foll. 78 (70-147).

The first pāda begins :

षिधेः ⁰ ॥ तदेषमूहे सित्वे ऽधुनातिदिष्टानां पदार्थानामुल्लगां-पपादाभ्यां विकृती थाभो निरूप्यते ।

The second pada begins (fol. 85a):

कृष्णलेषु ९॥ कृष्णलचरी पाकः कईत्रयो नेति चिनायाम्। कृष्णलानानेव हविष्टान्नेगं च जयग्रमनारेणापि तत्वादयैलोपाद-वारगम् ।

The third pāda begins (fol. 107b):

ि विकृती ॰ ॥ यस्यां विकृतीं प्राकृताक्तसंबच्धेनापूर्वाक्तचवर्ध यथा स्कादश प्रयाजान् यजतीत्यांदी तत्र ॰

The fourth pāda begins (fol. 120a):

प्रकृति ९॥ चग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशनष्टाकपार्ऌं निर्वेषे-दिति नच्चन्नेष्टिं विधायोपहोमाः समाचाताः ।

d) The last four padas of the tenth adhyaya. Foll. 51 (148-198), in the same handwriting as parts a and b of this volume; the last three leaves, with the end of the eighth pada, are in a rude modern handwriting.

The fifth pāda begins :

भानुपूर्व्यवहा०॥ यत्र प्रकृती चष्टत्वादिसञ्च्यायुक्तानि कपा-लादीनि मुतानि । तत्र विकृती इत्सनसङ्ख्याकस्थले तावज्ञेव कच्छिडियादः ॥

The sixth pada begins (fol. 165a):

रुकर्षस्थानि ९॥ योन्यानेकस्थानेवर्ष्णुत्यसानि सामानिः तस्यानेव कर्मकाऌे गेयानि । The seventh pada begins (fol. 172h):

पशोः ^०॥ चग्नीदोनीयं पणुमाऌभेत्वत्र यद्यदि उत्पन्नित्राक्ये यशोरेद पुरोडाझदहेवतासंदन्धित्वेन हविष्ट्रप्रतीतिः ।

The eighth pada begins (fol. 182a):

प्रतिषेधः ⁰॥ तदेवमर्थलोपास्नत्वास्तानाच चाधो निरूपितः । प्रतिषेधादिहानीं निरूप्यते ।

On the first page (70a) there are these verses:

उपचरितच्याः सनो यद्यपि कथयफि नैकनुपदेशम् । यास्तेषा सैरकपास्ता एव अवग्ति शास्त्राणि ॥ ९ ॥ वयनिह पदविद्यातन्त्रनान्वीधिकों वा यदि पथि विषथे वा वज्ञेयानः स पन्याः । उदयति दिशि यस्या भानुमान् सैव पूर्वा न हि तरणिरुदीते दिक्षराधीनवृत्तिः ॥ २ ॥

c) The cleventh adhyāya. Foll. 29 (199-227). The 207th leaf brings in a piece omitted on fol. 206a, l. 10 (क्वेक्पबचुडि:).

The first pada begins:

प्रयोजनाभिसंबच्धात् ०॥ तदेषं दशभिरध्यायैः प्रकृती विकृती चानुष्टेयपदार्थेध्वयगतेष्यधुना तेषां प्रयोगविध्यियगतानुष्टानतम्बत्धं निरूष्यते ।

The second pada begins (fol. 205a):

रकदेशः ॰॥ इह सिडप्रयोगविधिमङ्घीकृष पूर्वे तस्योत्पत्ति-विधिभेदेन न भेदो ऽपि तु खातन्त्रेख खवणाभावे विनियोगे-कोनैकामित्युक्रम् ।

The third pada begins (fol. 218b):

अङ्गानां १॥ अङ्गानां प्रधानानां चैकव्रयोगविधियरिगृहो-हानानेकदेशकाळकहुँकावनिसुद्धम् ।

The fourth pāda begins (fol. 220b):

चौदनैकत्वात् ⁰॥ सर्वत्रैकफलसाधनानामनेकेषां कर्मग्रां फले साहित्यायगमे र्जय देशकालक कुभेदे प्रयोगभेदादक्काव् तिरित्युक्तम् ।

f) The twelfth adhyāya. Foll.31(228-258). The first $p\bar{a}da$ begins :

त्तन्ति ०॥ ब्रदेषममेकेषां प्रधानानामगृद्यमाणविश्वेषत्वे अङ्गुत-म्ब्राहा । गृद्यमाग्राविशेषत्वे त्वावृत्तिरित्युक्तम् ।

The second pāda begins (fol. 241a):

विहारो०॥ जाहवनीयादीनामाधानेनोत्पत्नानां प्रयोजना-पेद्वायां सामध्यीदेवाग्निसाध्यज्ञीतस्माज्ञैलीजिवसाधारस्येन कार्यमाधार्थवम् । The third pāda begins (fol. 248b):

विच्चजिति ९॥ चष्ठरात्ररूपे चहीने विम्वजित्ययननहः । प्रतो ब्शिम्रयः यडहः ततो ब्शिजित् ॥

The fourth pada begins (fol. 255a):

जपाख ९॥ समित अपसंज्ञकाः केषिम्मन्ताः । वैद्यावीमृत्रं जयतीत्वेत्रं जयति चोट्नाचोट्तिवेन ये विनियुक्ताः ।

It ends:

तदेवं निरूपिती हादशभिरआयैधेमाधमा ॥

जैमिनेर्धिमऌसूक्तिषु मर्गं जुडिमाप विपुलां सम्थेतः । प्रोतिमेतु नृहरेः पदपन्ने येन जन्मनियहो न पुनः स्यात्॥

Date of this copy of the twelfth adhyāya : पठिता जीमहीश्वितालोप (?) नामककेशवअहानां सविधे निजगीरीदत्तेन जीमदानन्दारामे सं 9928 आट्टाणुडदशन्याम् । [II. T. COLEBROOKE.]

2190, 2191.

1017 & 1018. Bhāttadīpikā, a second copy, incomplete.

1017. Foll. 275, in eight parts; size 11-114 in. by 4-44 in.

a) The second, third and fourth pādas of the first adhyāya. Foll. 21; 11-13 lines in a page.

b) The first $p\bar{a}da$ and a part of the second $p\bar{a}da$ of the second $adhy\bar{a}ya$. Foll. 14 (22-35); 13-15 lines in a page. The last leaf terminates in the middle of the commentary on the twenty-seventh $s\bar{u}tra$ of the second $p\bar{a}da$ (arage). See no. 2194 (1562b).

c) The first two pādas of the third adhyāya. Foll. 20 (86-55); twelve lines in a page. The last leaf ceases in the beginning of the third pāda.

d) The last six padas of the third adhyāya. Foll. 89 (56-154); foll. 50-66 nine to twelve lines, foll. 67-154 nine lines in a page. On fol. 67a another large handwriting sets in.

동발문

e) The fourth adhyāya. Foll. 81 (155-185); ten lines in a page.

f) The fifth adhyāya. Foll. 26 (186-211); 13-15 lines in a page.

g) The sixth adhyāya. Foll. 47 (212-258), in the same handwriting as part f; 11-13 lines in γ page.

h) The seventh adhyāya. Foll. 16 (260-275); twolve lines in a page.

1018. Foll. 239 (276-514), in five parts; size 11 in. by 4¹/₄-4³/₄ in.

a) The eighth adhyāya. Foll. 15 (276-290); twelve lines in a page. For the date, see part c.

b) The ninth adhyāya. Foll. 83 (291-373);10 or 11 lines in a page.

c) The first four *pādas* of the tenth *adhyāya*. Foll. 76 (374-449); foll. 374-387 twelve to fourteen lines, foll. 388-449 (in a new handwriting) ten to twelve lines in a page.

d) The eleventh adhyāya. Foll. 37 (450-486), in the same handwriting as part a; 11 or 12 lines in a page. For the date, see part e.

c) The twelfth adhyāya. Foll. 28 (487-514), in the same handwriting as parts a and d; 11 or 12 lines in a page.

Date: संवत् १९८३ शनै (?) पौधनासे कृष्णपक्षे व्रत हकादशी गुरुपातरे सीध पुस्तकं नऌ नाम संवतसर-व्रतमान (sic!).

[H. T. COLEBROOKE.]

2192, 2193.

1612 & 1370. Bhāțțadīpikā, the first three adhyāyas, incomplete.

1612. Foll. 156, in two parts; size 9[‡] in. by 3[‡] in. a) The first and the second adhyāyas. Foll.
116; 6 or 7 lines in a page.

b) The first two pādas, and the beginning of the third pāda of the third adhyāya. Foll. 40;
6-8 lines in a page.

1370. Foll. 169 (41-209); size 9[‡] in. by 3[‡] in.; 6-8 lines in a page.

The remaining part of the third adhyaya, incomplete at the end, ceasing in the middle of the eighth pada. The last leaf contains only this colophon: इति जोससहदेवकृती भाटुद्ीपि-कार्या चतुर्याध्यायचतुर्येपाद: समाप्रद्याध्याय: a

Nearly all leaves of these two volumes are coloured yellow. [II. T. COLEBROOKE.]

2194.

1562b. Foll. 16; size 114 in. by 42 in.; 13-15 linos in a page.

Bhāțțadīpikā, the second, third and fourth pāda of the first adhyāya. The handwriting is the same as in no. 2190b (1017b).

[II. T. COLEBBOOKE.]

2195.

1562c. Foll. 17; size 111 in. by 41 in.; foll. 1-6 cloven or twelve lines, foll. 7-17 ten lines in a page.

Bhāțțadīpikā, the seventh adhyāya. The handwriting of the first six leaves is the same as in nos. 2196 (1562d) and 2191b (1018b).

[H. T. COLEBBOOKE.]

2196.

1562d. Foll. 14; size 11¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; twelve lines in a page.

Bhāțțadīpikā, the eighth adhyāya, in the same handwriting as no. 2191b (1018b) and the first six leaves of no. 2195 (1562c).

[H. T. COLEBROOKE.]

8. Other Mīmāmsā works.

2197.

3039. Foll. 107; size 12¹/₂ in. by 4¹/₂ in.; eleven lines in a page.

Mīmāņsāsārasaņgraha, a commentary on Bhațța Śażkara's Kārikās, by Āhitāgnikeśava, son of Bhațța Viśvanātha. An incomplete copy, comprising only the first four adhyāyas, but without the first pāda of the first.

The commentary explains not only the Kārikās, but also the Jaiminisūtras.

The text of the Kārikās is given at the end of each adhyāya. Those of the first adhyāya are (fol. 18b): जयाआयशिज्ञानकारिका: "

> नत्वा गणेशवायामगु(विंग्रीन्) भट्टशङ्करः। सहसं वक्ति सिद्वानान् साईस्रोकश्रतद्वयान् ॥ अधीतिरत दृष्टाचा धर्मे मानं च चोट्ना। धर्मो ऽर्थछोदनाराम्यो(r.ºध्यो) न तम्म(ा)नघरीच्यता॥१॥ प्रायक्षलक्षणोक्तिच सतःप्रानास्यवर्णनन् । अञ्चाचीन्वयनित्तत्वमुपवर्षमतं ततः ॥ २ ॥ निरालचनवादी व्य ज्ञून्यवादस्य दुवखन् । षनुमानपरिछेदः शब्दप्रामाख्यवर्णनम् ॥ ३ ॥ प्रामास्यमुपनानस्याप्यचैापत्तेच वर्णनम् । सन्तम प्रामाख्योक्सिरभावस्य स्फोटबादनिराक्रिया ॥ ४ ॥ खाकृतिस्थापनं जायापोहवादनिराक्रिया । षनवादस्ततन्नाच संबन्धाखेपदुवणम् ॥ ५ ॥ चित्राक्षेपनिरासश्चाप्पालवादस्ततः परम् । श्रष्टाधिकरणं पाप[तडुताधिकरणं पाप]तडुताधिकृति-वाक्याधिकरणं चाथाप्ययेवातातिमानता। [साथा ॥ ६ ॥ चर्षवादोषयोगच नौटुबरपलालान्वय:॥ ३॥ ण्ये हेतुषिथिनीस्ति नन्ताणी च प्रमाणता । स्मृतीनां च प्रमाखत्वं न तच्छुतिविरोधतः ॥ ८ ॥ हेतुदईीनतो ध्येवं शाक्यादेखाय वर्णकम् । झिहाकोपे प्रमाखत्वं झिहाचारप्रमाणता ॥ ९ ॥ यवाद्या दीवैण्काद्याः पील्वाद्ययस्तपायतः । स्तृत्वाचारस्य वाधः स्यात् चिवुड्वगीदिचिनानम् ॥ १० ॥ पिकनेमादिषिनाच कल्ल(r. ? ल)स्चालतन्तता । स्मृतीनामसतत्वत्वम् जङ्गानामसतत्वता ॥ १९ ॥

शाक्यादेखासतन्तार्थ होत्ठाकाख्य्यवस्थितम् । प्रानास्यं व्याकृतिस्मृत्या चर्चैक्यं लोकवेदयोः ॥ १९ ॥ चाकृतेरेव वाद्धार्थं नामधेयप्रमाखता । ठद्रिदादेख नामत्वं चिवादेखापि नामता ॥ १३ ॥ तत्मस्थन्यायतो नानाप्येवं तद्वापदेशतः । वाजपेये उप नामत्वन् चान्नेयादी त्वनामता ॥ १३ ॥ वस्टिराज्यादिजायर्थं प्रोधस्थादि तु यीगिवन् । विमैञ्च्यमपि तद्वत् स्याडेच्रदेवे च नामता ॥ १४ ॥ चहात्याखपैयादन्वं तसिर्ध गीखता क्रचित् । जात्या च क्रापि गीखीटा वारूप्याच क्रचिन्मता ॥ १६ ॥ प्रश्नसार्त (?) क्रचिधेयं भूझा सृष्ट्यादिगीखता । सालिक्न(ए.०क्क्स)समवायाच स्नुत्या संदिग्धनिर्खयः॥ १७॥ सानम्याच ध्रुवादी तः ।

The second $adhy\bar{a}ya$ begins with the second quarter of the eighteenth śloka, and ends with the thirtieth (fol. 40b); the third $adhy\bar{a}ya$ ends with the first quarter of the seventy-second śloka (fol. 88a); and the fourth $adhy\bar{a}ya$ with the third quarter of the eighty-ninth śloka (fol. 107a).

The commentary begins :

जुणुजातायस्य क्रियाचेत्वादामचेन्यमतद्यानां तस्मादनित्वमुच्चते॥ जस्यार्थः । जासायस्य मलुभावनास्यक्रियार्थत्वात् प्रामाख्यं धर्म इत्युक्तं पूर्वे चोटनामुचे । तेनाप्तदचानानानचेक्यमतदचीत्वादेव तस्माद्नित्यं धर्मे प्रामाख्यं प्रमाजनकत्वमुच्चत इति । जयातो भर्मजिहासेयत्रप्रमाणसरूपसाधनमळी: साभासेधेमों जिहास्यत्वेन प्रतिज्ञातः । तत्रास्निजध्याये प्रमार्खं निरूप्तते किं प्रमाखधर्म इति । तेन यदेव विचित्रमेप्रमायनिरूपयमर्घवादमन्त्रस्मृति-नामधेयादिगोचरं तासवैमत्रेप संगतम् । न सत्र चोदनाप्रामास्य-साधनं लखणाचौँ येन स्नुत्यादेरसंगतिः स्वात् जिं तहि धर्मप्र-माग्रनिरूपणं। तेम लच्चगसंगतिस्तावसिष्टा। प्रकृतसंगतिरचि भोदनानां प्रामाख्ये पदपदार्थसंबन्धीत्यत्तिकत्वेन वाकार्यप्रती-तेमै्लपत्तया चोपपादिते इननाराधिकरखे घेटडारेख तासा यीरुवेयत्वमाइहिलम् । सन्निमुडकाला घेदा इदानीतिनास्ते च चोट्नासंघासाय पीरुपेयाचेडेटा चर्सझर्य पीरुपेव्यचोटना इत्येबनाइक्त बेदापीरुपेयतया तदवयवानां चोदनानानप्रुवी-रूवेयतया प्रामाखे साथिते तद्वयवत्वेनोपस्थितानामधैवादादि-भागानानपपीरुषेयत्वसानान्याचोदनावत् प्रश्नक्तं प्रानाख्यनस्ति

सन्द्राप

न वेति चिन्यत इति । तथास्मिन्नेव सूत्रे विश्वतिरिक्तानामचे-वादनन्तनामधेयानां क्रियाचैत्वानां वादानर्थको प्राप्ते कारिकाकृत आहु: । अर्थवादादिमानतेति (ई८. 7) ।

The commentary of the second adhyāya begins (fol. 200):

नमस्कृत्य गखपतेः पादाइक्छे सिद्धिसाधने । विचार्येवं प्रमाखानि कमैभेदो निरूप्यते ॥

The commentary of the third adhyāya begins (fol. 41b):

नमस्कृय गणपतेः पादाइले सिद्धिसाधने । विचर्यर्थ कर्मभेदं होवहोगित्वमुच्यते ॥

The commentary of the fourth adhyāya begins (fol. 89b):

नमस्कृत गणपतेः पादाक्ष्णे सिद्धिसाधने । विचार्ये होयहोमित्वं प्रयोजकमयोष्यते ॥

Date of the first adhyāya, संवत् 9644; date of the other three adhyāyas, संवत् 9644.

Colophon : इति श्रीभट्टविश्वनायात्मवाहिताग्निकेशव-विरचिते भोनांशात्तारसंग्रहे भट्टइांकरीयकारिकाविवेचने वध-करणमालादिग्रन्यवज्जिकासंग्रहे द्वितीयाध्यायस्य चतुर्वैः यादः ॥ [J. B. BALLANTYNE.]

2198.

3099. Foll. 54; size 9‡ in. by 4 in.; 10-12 lines in a page.

Mīmāmsānyāyaprakāšasamjāakam Mīmāmsāprakaraņam, according to Burnell, Tanj. MSS., p. 85, "the most popular introduction to the Mīmāmsā," by Āpadeva, son of Anantadeva.

See Hall's Index, p. 185, no. xlix. The beginning has been printed in Aufrecht's Oxford Catalogue, p. 2196, no. 524; and in Rāj. Mitra's Notices, I., p. 167, no. 299.

The end is:

इति सो अ्थं धर्मों यनुहेझेन विहित्तत्तदुहेझेन क्रियमाणत्तडेतुः। श्रीगोविन्दार्पणपुद्धा क्रियमाणस्तु निःश्रेयसहेतुः। न च तदपैण-युद्धानुष्ठाने प्रमायाभावः। याक्टोबि यदन्त्राचि यच्छुहोबि ददासि यत्। यत्तपस्यसि की लोय तत्कुरुष्व मद्र्पैणमिति स्तृतेः॥ अस्याचाइकादिस्मृतिवत् प्रामास्पादित्वन्यच विस्तरः ॥

झाई मन्दनतिः झेपं प्रक्रिया भट्टसंमता । त्रस्माद्वस्तेषित्वासो ३र्थं गोविन्दगुरुपादयोः ॥ ९ ॥ ग्रन्थरूपो मदीयो ३र्थं वाग्व्यायारः सुज्ञोभनः । चनेन प्रीयतां देवो गोविन्दो भक्तवासरूः ॥ २ ॥

The handwriting is not everywhere the same, foll. 19b-31a and fol. 46 being apparently not as old as the main body of this manuscript.

[J. R. BALLANTYNE.]

2199.

3098. Foll. 60; size 9‡ in. by 4‡ in.; generally 11 or 12 lines in a page.

Nyāyaprakāša, a second copy of Āpadera's work. Foll. 21-25 and fol. 38 are in a modern handwriting, but the main body of this manuscript may belong to the end of the 17th contury. There are some lines in a small handwriting on the outer side of the first leaf, which seem to belong to some other Mimäman work. [J. R. BALLANTYNE.]

2200.

3033. Foll. 32; size 12² in. by 6¹/₂ in.; 15-21 lines in a page.

Mimamsanyayaprakaka, a third copy, with marginal notes in a small handwriting. The following lines are on the first page:

> पच पचनला अख्या(:) पच पचनलेतराः । शशकः शलको गोधा सन्नी कूमों उप्प(:) पचनः ॥ पच पचनला अख्या ब्रह्मचेख राषव । शशकः शलको गोधा लन्नी कूमों उप्प(:) पचनः ॥ [J. R. BALLANTYNE.]

2201.

1458a. Foll. 59; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; tru lines in a page.

[H. T. COLEBROOKE.]

Mimāmsānyāyaprakāśa, a fourth copy.

2202.

3272. Foll. 44; size 14[‡] in. by 7[‡] in.; 12-14 lines in a page.

Mīmāmsānyāyaprakāša, a fifth copy.

The scribe has added: हिंसित ग्राम चंषिकापुरमध्ये जासग्रसवालया(?)... [A. C. BURNELL.]

2203.

1321. Foll. 203; sizo 12¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; foll. 1-136 thirteen lines, foll. 137-203 twelve or elevon lines in a page.

Jaiminiyanyāyamālāvistara, "the maxims of Jaimini's philosophy, or religious institution, in easy verses, with a commentary in prose" (Colebrooke, on fol. 1a), by Mādhava Ācārya (in the socond half of the fourteenth contury). See Hall's Index, p. 168, no. li.

Copied, in ten parts, by one and the same scribe, Samvat 1847 and 1848:

- a) The first adhyāya, foll. 20;
- b) the second adhyāya, foll. 16;
- c) the third adhyāya, foll. 32;
- d) the fourth adhyäya, foll. 12;
- e) the fifth adhyāya, foll. 11;
- f) the sixth and seventh adhyāyas, foll. 23;
- g) the eighth and ninth adhydyas, foll. 22;
- h) the tenth adhyāya, foll. 46;
- i) the eleventh adhyäya, foll. 12;
- k) the twelfth adhyāya, foll. 9.

The numbers of the verses, and other marginal notes, are in Colebrooke's handwriting.

An edition of the Jaiminiyanyayamälävistara was begun by Th. Goldstücker (Sanskrit Text Society, London, 1865–1869), and finished by E. B. Cowell (1878). Another edition in the Anandāśrama Skr. Serics.

[H. T. COLEBROOKE.]

2204.

1841. Foll. 345 (and four additional leaves, after foll. 34, 93, 204 and before fol. 217,

which supply omissions); size 11²/₄ in. by 5¹/₄ in.; eleven lines in a page; modern handwriting.

Jaimininyāyamālāvistara, a second complete copy.

The first adhyaya ends fol. 37*a*, the second fol. 64*b*, the third fol. 120*a*, the fourth fol. 144*a*, the fifth fol. 164*a*, the sixth fol. 195*a*, the seventh fol. 203*b*, the eighth fol. 213*a*, the ninth fol. 244*a*, the tonth fol. 311*b*, the eleventh fol. 330*b*, the twelfth fol. 345*b*.

[J. TAYLOR.]

2205.

204. Foll. 332; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; eight lines in a page.

Jaiminīyanyāyamālāvistara, a third, but incomplete copy, in five parts, all in the same handwriting, except the last twenty-two leaves.

a) The first adhyāya, foll. 47;

b) the second adhyāya, foll. 39;

c) the third adhyāya, foll. 75;

d) the fourth (ends fol. 33b), fifth (ends fol. 61a) and sixth adhyāya, foll. 101;

e) the seventh (ends fol. 12*b*), eighth (ends fol. 25*a*) and ninth *adhyāya*, foll. 70.

[H. T. COLEBROOKE.]

2206.

285b. Foll. 65; size 10¹/₄ in. by 3²/₄ in.; legibly written, in Devanägari, in the oarly part of the last century; ten lines in a page; except the last eight leaves (originally paged separately), which have been supplied by a more recent hand, nine lines in a page. The original pagination of the two portions (6-62, 1-8) has been obliterated, and changed to 89-153, so as to make them appear as the continuation of MS. 285*a* (the Nārāyaņīya vritti on the Aśvalāyana-Grihyasūtra). A fragment of a *Mīmāņsā* treatise, in the *sragdharā* metre, with a commentary.

The first leaf (the sixth of the original MS.) begins in the middle of the comment on the first śloka : जाहिकयो: पुन:अवर्ध कूमोपकाराज्यभाग-संबंधेन ⁰

The second *śloka* runs as follows (fol. 92b, orig. 9b):

चप्राप्तिं प्राप्तिभाजामपि यदि परमावालरा पूर्वकत्व-च्यावृत्तोहेइयधर्मैः सृत्रसि विघटयन्नेनमच्याप्तिदोधं । त्रस्मादादाय ऌष्ट्राचयकृत्निनिहितं स्पादतिच्याप्तियक्ते व्रोद्युद्देशो ऽपि हंतौ(!) नियमविधिपदे सत्वपूर्वा-[वऌीढः ॥ [२] ॥

यद्यव्याप्तिं परिहर्तुं प्राप्तानामप्पयता नाम ?

The third *śloka* (fol. 93b, orig. 10b):

यूपः सर्वो ऽप्यपृर्वः स्वयमपि विविधादूष्टसंस्कारयोगातू चस्मिन्देश्वेऽपिदूष्टे वृदिरनियमनं(?)तव का प्राप्तिवाद्ती। जस्मान्नज्ञत्सरूपे परमनवगतं रूपभेदं विहाय

प्राप्यप्राप्ती विचार्ये कथनपि तदिहाच्याप्तिदोषास [मुक्ति:॥३॥

यूषः प्राकृतो चैकृतः सयों अप तापदाहवनीयादिवद्झी-किकः ०

The last śloka (fol. 145a, orig. 62a): तद्भिवस्थं निवेष्ट्यं यदि सलु तदवच्छेरभेदे ततो न स्थाने च्यावृत्तेः कार्ययोडप्रयूतुगमनवृहत्तंफ्रिताया नियत्याः । स्थाने कल्पिता(?) कोक्तिः क्रियत इति मर्त यद्युपायांतराणां तडाच्यं पाध्यिकत्वव्यतिकररहितं किं नु वैकल्पिकत्वं [॥ 98 ॥

र्श्व विवच्चया उपायविषयनियमविधिष्यावृत्तिलाभे अप ?

The Sūtrahlaishya is referred to in the comment on \$l. 4, the Mimämsakamaryädä on \$l. 7; इत्यष्टमस्रोकविषरणं fol. 110a; प्रपृत्तिप्रतिर्वध-कालस्य भेग: क्रियत इति तु भट्टपादा: 1 fol. 147b; सप-बादाया पुन:स्रुतिरिति यदतो भगवत: सूचकारस्य fol. 152h.

The original colophon ran thus: इति मोमास-कभट्टनीलकंटालमझंकरकृती भट्टभारकरे प्रचमस्याध्यायस्य डितोय: पाद: ॥ This has been scored out, and the following supplied by a different hand: इति ज्वोमोमांसकभट्टनीलकंटालमनारायणभट्टकृते सूचवृत्ति: सनाप्ता संवत् १९६० ॥ The older leaves of the MS. show the marginal mark (now painted over) fa·τ·; the first and last leaves of the modern portion, אופאופגנ. [H. T. COLEBROOKE.]

2207.

1366. Foll. 43; size 83 in. by 33 in.; 15-19 lines in a page.

Bhāţţabhāskara, a controversial treatise on Mīmāmsā topics, by Jīvadeva, son of Āpadeva, the Dharmapramāpariceheda, incomplete. The same chapter in Rājendralāla Mitra's Notices, vii., p. 126, no. 2356. See Hall's Index, p. 188, no. lix.

The first two leaves are lost, fol. ३ begins: ... घ दशास्थातवाच्यत्वाच्चदन्तगैतं विधित्रयमास्थातत्वेन रूपेग तामनिषद्ये । There are some more leaves lost after fol. 27. The Rāņaka is often quoted, in opposition to the Miśrāḥ.

Colophon: इति जीमदापदेवात्मजजीयदेवकृती भाट-भारकरे धर्मप्रमापरिक्वेदः ॥ संवत् १९३९ जाघीनवदि त्रयोटऽयां भीने ज्योतिर्विज्यगन्नाषो व्यल्ठीलिस्तत् ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2208.

1303b. Foll. 58; size 13[§] in. by 4[§] in.; six lines in a page; written in the Bengali character, on coloured paper.

Tattvasiddhānta, a short treatise on the principles of the Mimāmsā, by Vidyānidhi?.

lt begins:

शियं सोमं समाराध्य श्रीमान् विद्यानिधिः मुधीः । तन्(ते) ज्ञावमिडामं भीमांसार्थवतत्वतः ॥

तत्र मीनांसायाः प्रथमं मूत्रं खषातो धर्म्मजिज्ञासेति यदा हि धर्म्मजिज्ञासानमारं शास्त्रमारभ्यमानं दूइयते तदा नूननिदं ज्ञास्तं धर्म्मप्रतिपादनप्रयोजननित्यचगम्यते ।

Date of the copy: लिखितसाख्यसिद्वान: श्रीकृष्ण-चन्द्रेण शम्मेणेति ॥ शकाब्दा: १९१८ ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2209.

1322. Foll. 74; size 12³/₂ in. by 4¹/₂ in.; yellow paper; large rogular writing in the Bongalī character; seven lines in a page; written about Colebrooke's time.

Adhikaraņakaumudī, by Rāmakrishņa. Sco Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 67, no. 634.

It begins:

नन्दसूनुं नमस्कृत्य सर्वेलोकोचारेचारं । निरूप्यते अधकरखं रामकृष्णेन विश्वतं ॥

अधिकृत्य क्रियते आँडियारो यस्ते तद्धिवरयं मीनांसा-सिद्वानास्तस्याङ्गानि पद्म यथाह भट्टः

विषयो विषयचीव पूर्वपद्यस्तयोत्तरं । निर्यायचेति पचाई शासने ऽधिवरणं स्मृतं ॥

The single topics of the Mimansa are introduced by special headings: (the first is परिषद्धिकरण, Raj. M.); अय राविसवाधिकरण fol. 2b; जय विश्वजिद्धिकरतं fol. 3b; जय सर्वे सदाधिग्याधिकरतं fol. 4a; आप होलावाधिवरणं fol. 4b; आप मलपन-साधिकरणं and जय सवैपिकाधिकरणं fol. 5a; जय हविरूभयत्वाधिकरणं fol. 5b; जय गृहेकत्वाधिकरणं and अच तदर्पशास्ताधिकरणं fol. 6a; जय निमादभुपत्यधिकरणं and जय रचकाराधिकरणं fol. 7a; जय तन्त्रन्याय: fol. 7b; चय प्रसङ्घन्याय: fol. 8b; चयाङ्गस्य प्रधानावृत्त्वप्रयोजनत्व-न्याय: and चय योगसिद्धाधिकरण fol. 9b; चय कमैस्पार-भाधिकरणं fol. 10b; जय झंयुधिकरणं fol. 11a; जय देवताधिकार्या fol. 12a; अथ कीस्डपायिनामयनाधिकार्या fol. 12b; जय यागदानहोमाधिकरणं fol. 13a; जय पादाहवनीयन्याय: fol. 14a; जाय पदिन्याय: fol. 14b; जय स्मगामिहेड्याधिकरण fol. 15a; जय कृषालन्याय: and जय कपालाधिकरणं fol. 16a; जयाचैवादाधिकरणं fol. 16b; जय विरोधाधिकरणं fol. 17a; जय प्रतिनिध्यधिकरणं fol. 17b; चय म (leg. मल) भूमा fol. 19a; चयानु-पङ्गाधिकरणं fol. 19b; चय देवतासाहितं fol. 20a; जय विकल्प: fol. 21a; जय यावज्जीवाधिकारण fol. 23a; चय जातेष्याधिकार्ख fol. 23b; चय काम्यस्य नित्यापेख्या विलिक्तिाधिकरसे fol. 24a; जय तदनापकवैन्याय: and भय ततास्त कर्मन्याय: fol. 25a; भय संयोगपुर्यकृत्वन्याय: fol. 26a; जय चाक्तियचनाधिकार्य fol. 27a; जय

पणपुराखन्यायः, चय द्वडाप्यन्यायः and चय धृतपणन्यायः fol. 27b; सप कपिझलाधिकारणे fol. 28a; सप तक्-सन्नाधिकरतं and जपारभगीयान्याय: fol. 28b; जपाङ्गस्य प्रधानकालान्त्रयानन्त्रयौ fol. 29a; जप समं स्यादभुतत्वादिति न्याय: and जयानेकार्यत्वाकत्यना fol. 29b; जय प्रक्रमा-भिकरणं and जय प्रयम्निधी मुखविधानासंभव: fol. 30a; जय सर्वेशक्ताधिकरणं fol. 30b; जय तियेगधिकरणं fol. 31a; जय प्रयुधिकरण fol. 32a; जय सहमाहित्ययिवेक: fol. 32b; चय सलेवालीन्याय: and चय प्रतिपत्यधिकरणं fol. 33a; आपाष्टनिकविक्तवधिकरणं fol. 33b; अप भाग्यमस्याधिकरणं and चयोहाधिकरणं fol. 34a; पाशा-धिकरतं fol. 35*n*; जय कालज्ञीचाधिकरतं fol. 35b; खय हेन्दविगदाधिकरण and खयारुखान्याय: fol. 36a; सच सोमयाजिन्याय: fol. S6b; सचाक्राधिकरणं fol. 37a; जयामिक्षाधिकरणं fol. 376; जयात्युदितेहिन्याय: fol. 38a; खेख हविरुपलक्षणाधिकरणं fol. 38b; खेथ प्राज्ञाधिकरणं fol. 39a; आप विविटिप(leg. घ्य)भिकरणं fol. 39b; खय स्नत्यधिकरणं fol. 40a; खय ज्योतिरधिकरणं fol. 40b; जय वैम्रानराधिकरणं fol. 41a; जय गुगविकृत-धिवरणं fol. 41b; चय क्रम: fol. 42a; चय भूतिलि-ज्ञादिलाय: fol. 43b; अध विधिनियमादि: fol. 48a; अध जुतझच्दात्वागः fol. 50b; जय विध्यनुवादवैषम्यं fol. 51a; स्तव नित्यानित्यवैषम्यं fol.51b; जय सापेक्षत्वनिरपेक्षत्ववैषम्यं fol. 52a; जय ह्यो: प्रणयनीत्यधिकरणं fol. 52b; जय परिभाषाधिकरणं fol. 54b; जय सवैनामा(धि)करणं fol. 55b; खय निषेधयर्थुदासौ fol. 56a; खय यहुक्रन्याय:(?) fol. 61a; जयानुयाजाधिकरणं fol. 61b; जय शत्रुधिकरणं fol. 62a; जय कलज्जाधिकरणं fol. 64a; जय लिज्ज-समयायन्याय: fol. 64b; खप प्रकृतिविकृतिभावव्यस्या(leg. ष्यवस्या?) fol. 65a; खप स्यालीपुलाकन्याय: fol. 70b.

The last words are: भिनन्नोति सर्वे सनज्ञसं ॥ इत्यधिकरणकौमुदी सनामा ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2210.

1464a. Foll. 127; sizo 8# in. by 3# in.; 9-13 lines in a page.

Vidhirasāyana-Sukhopajīvinī, a commontary on the Vidhirasāyana, composed, as was the Vidhirasāyana itself, by Apyayī Dīkshita, son of Rangarāja Adhvarivara, of the family of Bharadvāja. The Vidhirasāyana is a metrical treatise on the three kinds of vidhi. For the correct form of the anthor's name see no. 2211.

lt begins: उड्डाट्य योगकलया दृदयान्त्रकोशं धन्यैचिराद्पि ययारुचि गृह्यमाणः । यः प्रस्कुत्वविरतं परिपूर्यारूपः श्रेयः स मे दिशतु शाश्वतिकं मुकुन्दः ॥ १ ॥ जनस्थानलयं समस्तजगतां यस्पैव लीलायितं यसिम्बायतने भवस्थिरमहापाइछ्ययः प्राणिनाम् । तद्ववादिभिरप्पगम्यविभवं विश्वाधिकं शामातं साखे प्रस रसालन्लरसियां पश्येयननार्दुझा ॥ २ ॥ यत् कुमारिलनतानुसारिखा निर्मितं विधिरसायनं मया। पश्चरूपमनतिस्मुटाशयं तत् सुखावगतये यिषिष्यते॥ ३॥ प्रारिष्मितप्रकरणाविष्ठपरिसनाथये मूत्रकारस्य महवेरनुसन-रण्डपं मङ्गलमाचरनेच प्रकरणारमां तावदाह्यिया समाधने ॥ विस्वाता मुनिवयेमृक्तिपु विधास्तिस्रो विधिस्रोतसामा वायीविंशद षिषिक्तविषयास्ताच्च व्यवस्थापिताः ॥ किं तवास्ति विचार्यमाय-मचिते मार्गे निसर्गोच्चले (r. º झ्व º) नानोदाहरणेसु ताः प्रविश-दीवर्तुं प्रवतामहे॥१॥ मुनिवयेस्य भगवतो जैमिनेः मुत्रेषु विधिवा स्यादप्येत्वान् (1., 2, 19) नियनाचा वा जुतिरुच्यते (IV., 2, 24) परिसंख्येत्वेवमाटिपु (I., 2, 42) घयो विधिग्रकाराः प्रसिद्धाः ॥ अपूर्वविधिनियमविधिः परिसंख्याविधिखेति ते च भट्टपादैः परम्परासंकी छैविषयतया स्पष्टमेवो पपादिताः तत्र सत एव निरवछे ग्रन्थकारैच बहुभिनिय्की प्रापिते अपूर्ववि-आदिविभागे नूतनं बिंचिट् पिचारगीयं नासयेव तथाम्पपूर्व-विध्यादीनां द्वादशस्वयायेषु विप्रकोर्येरिहापूर्वविध्यादिलखण-विचारव्याजेन तत्र तत्र प्रदर्शनीयैरुदाहरणविषयेस्तनेवार्थं स्पष्टीको प्रकरणमित्मारभ्यत इत्यर्थः ॥

The apūrvavidhilakshaņākshepa ends fol. 64a, the niyamavidhilakshaņākshepa fol. 68a, the parisankhyālakshaņākshepa fol. 73b. Then follows the Irividhavidhilakshaņākshepaparasparātideša, after that (fol. 76b) the udāharaņākshepa, ending fol. 1001 with the colophon : **इ**ति . . . **अपूर्वनियमविध्युदाहरजाछेपपूर्वेषदा: समाग्न:** ॥ The next and last part of this copy begins (fol. 101b):

श्वमपूर्वविध्यादिलक्षणोदाहरणगणमाखिप्प प्रदर्शितेष्यपि के-चिदाक्षेपाः शात्वनयादामात्रमाजित्य प्रदर्शिताः न तु न्यायमाव्यित्य न्यायान्वेषको तु ते अपि प्रशिषिला इत्याक्षेपव्यानेन तत्त्रदाखेगे-पत्रीव्यशास्त्रमयीदाखेपं कृत्वस्यापि शास्त्रस्य परस्परविरुद्वार्थ-त्वशङ्काषद्दं स्थालीपुलाकन्यायेन प्रदर्शियिष्यामीति प्रतिजानीते ॥

Colophon on fol. 766: इति जीमद्वैतविद्याचार्य-जीभरद्वाजकुलजलधिकीसुभजीविद्याजिजीरक्रराजाध्य -रिवरसूनोरप्ययोदीजितस्य कृती विधिरसायनसुलोपजीविन्यां त्रिविधयिधिलज्जयाक्षेयपरस्परातिदेशः ॥

It breaks off with : सत्यमेव वदितव्यमित्वादोनानेव कारजुत्या नियमत्वभन्यच तु फल्लेनेव नियमपरिसंख्याच्यपदेश इति द्वं दूहार्थ: सवीं ऽपि विधिनियमविधिरिति सवों ऽपि निषेध: परिसंख्येति चाङ्गोकृत्यापूर्वविध्यादीनां स्ठखणानि विभज्य दर्श्वीयचल इत्यर्थ: तान्येव ल्ख्यणान्याह ॥

See Hall's Index, p. 194, no. lxxxi.; Burnell's Tanj. MSS., p. 86. [H. T. COLEBROOKE.]

2211.

1642. Foll. 48; size 93 in. by 3 in.; fairly good, small Devanāgarī writing; 9-11 lines in a page.

Upakrama-parākrama, a troatise on "the relative importance attaching to right initiation and the proper completion of ceremonies" (Hall's Index, p. 192, no. lxxv.), by Appayya Dikshita, son of Rangarāja.

It begins:

ठपक्रमस्य प्रवलन्तनूचिरे ययोपसंहारविरोधिनो बुधाः । प्रतिष्ठितां तामिष्ट तर्वसंतति प्रबोधयानः प्रतिकूऌजस्थितान् ॥

भीमांसकास्तावदुधक्रमोपसंहारयोर्विरोधे सत्युपक्रमस्य प्रापल्ये पापमेवमाहु:। सवैस्यापि झच्दस्य खार्पछंघने विरोधः कारर्थ। स च प्रतियोगिनि दुष्टे झायते। ०

It ends:

विड्रहुरोपिंहितविश्वजिद्य्यरस्य चीसवैतोनुखमहाव्रतयानिसूनोः । चीरंगराजनसिनः चितचंद्रमीळिर् चपव्य(r.चप्पव्य)दोधितइति प्रथितसच्चः(r.तनूज्ञः)॥ खबरोदयनज्ञिष्ठमात्मपुडिविजुडये । उपसंद्वतदुन्मायमुपन्नमपराक्रमं ॥ CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

इति जीमझरझानकुरुनलधिकी सुभज्जीमदडेतविद्याचार्यजी-रंगरात्राम्बरिवरसूनोरप्पदीखितस्य कृतिरुपक्रमधरान्नमः संपूर्णः॥ संवत् १८२३ हेनरुंचीनामसंवासरे °लिसिन्नमिदं चालकृष्णेन परोपकारार्थं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2212.

1222. Foll. 63; size $11\frac{1}{5}$ in. by $3\frac{1}{5}$ in.; seven lines in a page.

Pratyakshaparīshtisūtra, a commontary on the third sūtra of the Mīmāmsāšāstra, by Upādkyāya Sucarita Miśra.

It begins:

तस्य निमित्तपरीडिरिति सूत्रम्॥ खस्यायमर्थः। तस्य धर्मस्य यजिमित्तं प्रमार्खं चोदनाभिधानं तत्परोष्टिः कत्तैचेति ।

Foll. 2 and 39-38 aro wanting.

[II. T. COLEBROOKE.]

2213.

2100b. Foll. 17; size 9⁵/₈ in. by 4³/₈ in.; foll. 1-6 sixteen lines, foll. 7-17 thirteen lines in a page.

Vidhivāda, incomplete at the end. The name of the author does not appear. The subject of this treatise may be seen from the opening sentence:

उदरकामः पचेत खर्गकामो यजेतेत्यादि विधिवाक्यं पावया-गादी प्रयर्श्तवम् । तस्य च तथात्वं न साखात् । ज्ञनुत्यज्ञाना ततो ध्यवृत्तेः । विं त्वर्थज्ञानद्वारेति । तस्य प्रवर्श्तकावोपपन्नये प्रवर्श्तकज्ञानविषये ऌिकः शक्तिरिति सर्वेषानेवानुमतत्वात् ।

[GAIKAWAR.]

2214.

256a. Foll. 30; size 11¹/₄ in. by 8 in.; eight lines in a page; written in the 16th century.

Adhyayanavidhicarcā, a treatise on the utility and necessity of studying the Mīmāmsā, by Lakshmīdhara Ácārya. It begins:

भव<u>देवा</u>दयः सर्वे निषम्धाः सन्ति यद्यपि । तथापि तेषामस्येह सतां प्रत्यक्षमनारम् ॥

षये इ चतुर्थे। पुरुषार्थलेन सकल लोकाभिमतानां धर्मार्थ-कामनोखाणां प्रयमनिर्द्धि धर्म एव प्रधानं यस्मादर्थकामनो-खासत रव प्राप्पने तडिज्ञाने च चतुर्देशशास्ताख्युपायत्वेन पुराणन्यायमीमांसाधर्म्मशास्त्राक्रनिष्ठिताः वेदाः स्यानानि यिद्यानां धर्मस्य च चतुर्देशेत्यादियाझवल्क्यादिवचनप्रसिद्वानि । तवाष्प्रस्पानि वयोदश शास्त्राणि न मीनांसां विना कस्मैचिद्वाय पर्याप्रानीत्यादर्शः सर्वशास्त्राणाभियं मीनांसति लोकानुग्रहाय परमकारुणिको जैमिनिस्तां प्राण्धेयोत् ॥ जयातो धर्मजिलासेयद्व प्रसिद्धापशच्दस्यानमायाभिधायित्वेन सामध्यीदय्ययनानम्तयेनव-गम्यते । करिष्यनाणाया वेदार्थविचाराानिकाया धर्मजिलासाया प्रध्ययनानमत्मव भाषात् । उक्तं च तम्नु वेदाध्ययनं तस्निम्सति हि सावकस्यत इति ।

It ends:

तस्मात् सर्वेषु पश्चेषु दूधणानां परिष्ट्रभुं शक्यत्वात् तत्तत्वछ-स्रोकारे ऽपि न कच्चिद् दोषः । तेनाध्ययनांवधेद्र्ष्टार्थत्वेनार्थ-त्नात् जर्यगतसंदेहविषयेयनिरासार्थं मीर्मासाशास्त्रमारभ्यमिति ॥ [II. 'T. COLEUROOKE.]

2215.

1597g. Foll. 20 (originally 9-22); size $9\frac{2}{3}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; 7-11 lines in a page; old fair writing, but written by two different hands, the first part perhaps in the beginning of the 16th century.

Bhāvanāviveka, a Mīmāmsā truct on tho nature of bhāvanā, by Maņduna Miśra. Foll. **3** and **9t** are lost; some leaves are full of small holos.

It begins:

संसर्गमोहितथियो विविक्तं धातुगोचरात् । भावात्मानं न पश्यति ये तेभ्य(:) स विविष्णते ॥ ९ ॥

तथा साहुः ॥

समानाधिकरस्यान्नद्यैभेदाभिधानतः ।

न तादच्यानुमाना . . वृथतां शिंशिपामुतिः * ॥ २ ॥

716

^{*} Read वृद्धताशिंशपामुति: ; cf. वृद्धताशिंशपादिगोचर: fol. 2a, l. 1.

इह बलु(r. बलु) गगन(° कुसुन ?) इाइाविषाखयोरक्रियमाख-योरभवतोभैवतन्त्र घटादेखचान्याद्रवत्यर्थस्य (?) कहुँ: करोति-कर्मता तथा भवनु:(sic!) करोत्यर्थस्य कहा प्रयोजक इतिetc.

The colophon is: इत्युपाध्यायनंडननिम्नविरचितौ व्य भावनाविवेक: समाप्त: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2216.

3046. Foll. 90; size $11\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; eight lines in a page; very large writing, of the 17th century.

Mīmāņsāratna, a treatise on pramāņa and pramcya (Pramāņapramcyavidhiratnātmaka), by Raghunātha Bhaļtācārya. The MS. contains only the second pariccheda called Mīmāņsāprameyaratna. Though the padārthas are similar to those of the Vaišeshika, yet the work seems to belong to the Mīmāņsā. Jaimini receives the epithet Bhagavān, fol. 83b (यूपयतो भगवतो त्रीपने:). Pārthasārathi is quoted fol. 1b, Vallabhācārya fol. 29a, Kāśikākritaḥ fol. 40a, Vācaspatimiśrāḥ fol. 63a, etc.

It bogins:

तदेतनिक्षपितमपि प्रमाणपट्कं सोचितं प्रमेयमंतरेणास-दनिवैचनीयमेव पा स्पादिति तदर्थं तदपि निरूपते । तपा संखेपतो डिपिधं भाषो आषश्वेति । तत्राद्यो ट्रव्यगुराकनैतामा-न्यविषयताशक्तिपेशिध्यभेदेन सप्तविध इति प्रांपः । वैऌषयस्पनपि पदार्थांतर्रं यतः पंचाशडर्थानां नीला ठर्णादेख पिल्षय-ष्यवहार इति नष्याः । ट्रप्यायि तु वैशेषिकसीकृतानि नव वर्शस्तमधोयेकादशेति प्रांपः । पार्थसाराधिसु मनःपृथिव्यादी-नामन्यतरदम्यदेव था तमसु पृथिष्येव पिरला नीला नीहारपँ (r.० घत्) तादूशं जलं न तु ट्रव्यांतरमित्याह ।

Single sections end : fol. 16a इति द्रव्यपदार्थे:; fol. 43a इति गुणनिरूपणं ; fol. 49b इति क्रियानिरूपणं. The other sections are not distinctly marked, but the next *padārtha* after क्रिया is सामान्य. Fol. 64b, जाभाव seems to follow on विश्लेष (तस्मास संत्येवातॉट्रिया विश्लेषा: । जापाभाव:) ।

It onds : यस्य प्रतेयराजेरात्मानं भूषयितुमिज्ञास्ते(sic !) । विश्वालंकृतिकृतिनः कृतिरेषा कस्थातां तेन ॥ नितं च ।

रभुनायस्य कृतिनः कृतिः कौज्ञऌज्ञालिनी । मौनांसातऋजिज्ञासोभेषितानंददायिनी ॥

इति विद्यालंकारघीरघुनाधभट्टाचार्यकृते भौमांमाराले प्रमाणप्रमेयविधिरालात्मके प्रमेयरालाख्यो द्वितीयः परिछेदः ॥ ष्रीसर्वविद्यानिधानकर्वौद्राचार्यसरखतीनाम् ॥ ॥ मौमांसाप्रमे-यरालं ॥ [De. J. B. BALLANTYNE.]

2217.

1950. Foll. 144; size 9 in. by $3\frac{7}{8}$ in.; 9-12 lines in a page; fair old writing, of the 17th century.

(Tarkacintāmaņi?). This title does not appoar in the MS. itself, but is taken from the notes of John Taylor, on the first and on the last page. There is no introduction at the beginning, no colophon at the ond, the last leaf breaking off abruptly.

The MS. begins :

अधीवेदभ्यासाय नमः॥ यञ्चेदमुख्यते वेदस्यापीरुपेयते जाड-वानमत्वादिरूपस्य प्रमाखज्ञन्दलज्ञणस्याभाषात् प्रामार्थं न स्थादिति तन्न । पुडती निर्दोषज्ञन्दत्वं निर्दोषवान्मत्वं या जागमलज्जणमित्युक्तवात् ।

It is a critical discussion of topics belonging to the Purvamimansa. It very often quotes from three works which are shortly called Paddhati, Mani and Sudhā. Other authorities are: the Nyāyāmrita, fol. 11a; the Pramāņalakshanatika, ibid.; the Padamanjari, fol. 130h; the Karmanirnaya, fol. 134b; the Bhatta, fol. 47b; the Bhātta, fol. 77a; the Prābhākaru, ibid.; the Naiyyāyika, fol. 48b; the Sānkhya, fol. 76b; Udayana, fol. 90b. The lattor occurs in the sentence ॥ जास्थातस्योदयनोक्तकृत्वयीत्वर्भगः ॥ There are many such phrases in this work, which look like sūtras. In the second half the work turns on grammatical subjects, see f.i. fol. 80a : स्तदपाइ । लिङास्रयेस्विष्टसाधनत्वमेवेति ।; fol. 124b: ॥ इद्यादिवृत्तित्रयस्य पलावलनियीयः ॥ On bahuvrihi, p. 133b, foll. [J. TAYLOR.]

F. VEDĀNTA.

- 1. Sūtra.
- **2218**.

3070. Foll. 13; size 10¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; nine lines in a page.

Vedāntasūtra, the aphorisms of the Vedānta philosophy, ascribed to Bādarāyaņa, in four adhyāyas with four pādas each.

See Hall's Index, p. 86, no. i.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 220, etc.

Printed together with the commentaries of Śańkura, Rāmānuja and Madhva.

[J. R. BALLANTYNE.]

2219.

1725a. Foll. 9; size $8\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; eleven lines in a page.

Vedāntasūtra, a second copy, dated : संपत् १९३१ भाषकृषा १३ लि ° लालास्पेन ॥

It has the inscription : इद पुसार्क नाराययभट्ट-पीत्रस्येद पुसार्क ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2220.

1052d. Foll. 11 (folded together); size 16¹/₄ in. by 3³/₄ in.; six lines in a page; fairly written in the Bengalī character, on coloured paper.

Sārīrakasūtra, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

सम्प्रक

2221.

1922a. Foll. 9; size 10¹/₂ in. by 4¹/₂ in.; twelve lines in a page.

Vyāsasūtra, a fourth copy of the Vcdānta aphorisms. [J. Taxlor.]

2222.

2833b. Foll. 7; size 7 in. by 8²/₅ in.; 14 or 15 lines in a page; large modern writing.

Sārīrakasūtra, a fifth copy, incomplete, ending with the tenth sūtra of the second pāda of the second adhyāya.

[SIR CHARLES WILKINS.]

2. Šankura's Bhāshya, and commentaries on it.

2223.

3086. Foll. 424; sizo 10³/₄ in. by 3¹/₄ in.; good Devanāgarī writing of 1502-5 A.D.; eight lines in a page.

Šārīrakamīmāmsābhāshya, by Šankarācārya, son of Śivaguru, pupil of Govindācārya, who was a pupil of Gaudapāda (Aufrecht, Cat. Cat., p. 626). Śankara was a native of Kerala (Malabar), and wroto the Śārīrakabhāshya about A.D. 804 (soe K. B. Pathak's article, "The date of Śamkarācārya, Ind. Antiqu. XI., p. 174). Other dates in Śankara's life were pointed out by Aufrecht, Oxford Catalogue, pp. 247-252.

See Hull's Indox, p. 86, no. ii.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 221; Webor's Berlin Cat. (1853), p. 176, etc. The *Bhāshya* is printed, with Govindānunda's Bhāshyaratnaprabhā, in the Bibliotheca Indica (1863). For other editions, see Haas' Brit. Mus. Cat., p. 10; a complete German translation by Dr. Paul Deussen, Leipzig, 1887; Part I. of Ballantyne's Aphorisms of the Vedānta Philosophy (Mirzapore 1851) contains the first pāda only. Banerjea's English translation in the Bibliotheca Indica (fasc. I., 1870) has not been continued.

Adhy. I., foll. 136 (datod : संघत् १५६२ वर्षे भावराजुदि t खडमी कुने ॥); Adhy. II., foll. 130; Adhy. III., foll. 113 (संवत् १५५२ वर्षे मामेशिरवदि १३ भयोदज्ञी रवे विज्ञायानस्वचे ॥); Adhy. IV., foll. 45. [Sie Charles Wilkins.]

2224-2227.

2447, 2448, 2449, 2450. Foll. 110, 104, 98, 39 resp.; size 12-121 in. by 41-51 in.; ton lines in a page; writing fair. Many leaves have a painted margin.

• Śārīrakamīmāmsābhāshya, a second copy of Šankara's commentary on the Vedāntasūtras.

Each volume contains one adhyāya. Foll. &9-&8 in vol. ii. are misplaced after fol. &t. [R. JOHNSON.]

2228.

1922b. Foll. 500 (10-499); size 10-10¹/₄ in. by 4³/₄ in.; 10-13 lines in a page; very good writing.

Šārīrakamīmāmsābhāshya, a third copy of Śankaru's commentary, in five parts :

Foll. 10-49. The first pāda of the first adhyāya.

Foll. 50-144. The remaining three pādas of the first adhyāya.

Foll. 145-261. The second adhyāya.

Foll. 262-351. The third adhyāya.

Foll. 352-500. Another complete copy of the third adhyāya (ends fol. 457a) and the fourth adhyāya. [J. TAYLOB.]

2229, 2230.

928, 853. Foll. 149 and 90 resp.; size 12¹/₄ in. by 4³/₈ and 4¹/₉ in. resp.; genorally twelve lincs, but in vol. ii., foll. 63-90, ten lines in a page; fair, modern writing.

Śārīrakamīmāmsābhāshya, a fourth copy.

Vol. I. Foll. 1-32, the first pāda of the first adhyāya (ends fol. 32a), and the beginning of the second pāda.

Foll. 33-84, the second, third and fourth padas of the first adhyāya.

Foll. 85-149, the second adhyāya.

Vol. II. Foll. 1-62, the third adhyāya. Foll. 62-90, the fourth adhyāya. [H. T. COLEBROOKE.]

2231.

2570. Foll. 117; size, folio 15[‡] in. by 9[‡] in.; European paper (watermark 1804); Telugu character; 42-48 lines in a page; bound in hairy dcorskin.

Śārīrakamīmāmsābhāshya, by Šankarācārya.

Adhy. I. ends fol. 43b; II., fol. 72b; III., fol. 102b; IV., fol. 117b.

[MACK. COLL.]

2232.

2799b. Foll. 114 (38-151); size 9[‡] in. by 3[‡] in.; foll. 38-60 eight to thirteen lines, foll. 61-151 ten lines in a page; fair writing.

Sārīrakamīmāņsābhāshya, the first pāda of the first adhyāya (ends fol. 60b), and the three last pādas of the second adhyāya.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2233, 2234.

1188, 1100. Foll. 137 and 207 resp.; size 18 in. by 3 in.; vol. i. 8 or 9 lines, vol. ii. 7 or 8 lines in a page; fair writing.

Bhāmatī, or Šankarabhagavatpādabhāshyavibhāga, a commentary on Šankara's Bhāshya, by Vācaspati Miśra, pupil of Mārttaņdatilaka Svāmin.

Seo Hall's Index, p. 87, no. iii.; Weber's Berlin Catalogue, p. 177, no. 608; Burnell's Tanj. MSS., p. 86. Vācaspati Miśra lived under a king Nriga, and composed this commentary after the Nyāyakaņikā, the Tattvasamīkshā, the Tattvabindu, and other philosophical works (see the verses at the end of the edition). The Bhāmatī was published in the Bibliotheca Indica, Benares 1880, by Bāla Śāstrī. This is a defective old copy, the deficiencies of which were made up by a later scribe.

Vol. I. The first adhyāya, throughout in the old handwriting.

It bogins:

जनिवाचाविद्याद्वितयसणिवस्य प्रभवतो विवर्ज्ञा यस्थेते वियटनिलतेजोञ्चवनयः । यतचाभूहिमं चरमचरमुवावचमिदं नमानस्तद्वापरिमितसुसज्ञानममृतम् ॥ १ ॥ नि(:) भासितनस्य वेदा भौधितने तस्य यत्र भुतानि । स्मितनेतस्य चराचरनस्य च सुन्नं नहाप्रऌयः ॥ २ ॥ बद्भिरङ्केरुपेताय विविधेरव्ययैरपि । झाम्रताय नमस्तुमी चेहाय च भवाय च ॥ ३ ॥ भात्रेक्डतिलकसामिमहागणपतीन्वयम् । विज्यवन्त्रासनस्यानः सर्वतिडिविधायिनः ॥ ४ ॥ त्रद्यमत्रकारे तस्मे चेटच्यासाय वेधसे । ज्ञानज्ञक्वयताराय नमो भगयतो हरे: ॥ ५ ॥ नत्वा विमुद्धविझानं शहरं करुखाकरम् । भाष्यं प्रसमगम्भीरं तत्वणीतं विभज्यते ॥ ६ ॥ चाचायैकृतिनिषेशनमप्यवधूतं वचो अस्मदादीनान् । रम्योदवमिव गङ्खाप्रवाहपाथः (पातः the other

[copies) पविश्वयति ॥ 9 ॥

चय यदसंदिग्धनप्रयोजनं च न तस्नेक्षावस्त्रतिषिासागोचरः यथा सगनस्क्रेन्द्रियसंनिकृष्टः स्क्रोतालोकमध्यवर्त्ती घटः कर(f)ट-दना वा तथा चेदं ज्रवेति ष्यापकविरुद्वोपलम्झिः ।

The second *pāda* begins fol. 72*h*, the third fol. 82*b*, the fourth fol. 119*a*.

Vol. II. Foll. 1-91, the second adhyāya, in a more recent handwriting.

It begins:

स्मृत्यनवकाझदोषप्रसङ्घ इति (sü. 1) । वृत्तवर्तिध्वनाययो: समन्वयविरोधपरिहारऌज्ज्वययोः संगतिप्रदर्ज्ञनाय सुखग्रहयाय वैत्नयो: संचेपत्रक्तात्पर्यार्थनाह प्रचने अ्थाय इति ।

The second *pāda* begins fol. 28*b*, the third fol. 66*a*, the fourth fol. 83*a*.

Foll. 92-175, the third adhyāya, in the old handwriting, except the first three leaves.

It begins :

तदमारप्रतिपत्ती ९ (अग्रे. 1) । डिनीयनृनीयाध्याययोईंतुहेतु-मद्रापऌष्ट्यां संबन्धं दर्शयन् सुखाववोधार्यनर्यसंचेपनाह डितीये अध्याय इति ।

The second $p\bar{a}da$ begins fol. 101b, the third fol. 118b, the fourth fol. 165a. Fol. 176, which is nearly illogible, is the first leaf of this *adhyāya* in the old handwriting.

Foll. 177-207 the fourth adhyāya, in the old handwriting.

It begins:

नाभ्यभ्या इह सनः स्वयंप्रवृत्ता न चेतरे झक्याः । मत्सरपित्तनिवन्धनमचिकित्समरोचकं येपाम् ॥ झक्के संप्रति निर्विं झक्कमधुना स्वाराज्यसीर्स्यं वहन् नेन्द्रः सान्द्रतपःस्थितेषु कथमधुद्वेगमभ्येष्यति । यडाचस्यतिमिन्ननिर्मितनितव्यास्थानमाथस्पुटद् वेदानाार्येषियेकथचितभधाः स्वर्गे ज्प्यमी नि(ः)स्पृहाः ॥

धनातनस्य। चापृत्तिरसकृदुपदेशात् (sū. 1)। साधनानुष्ठा-नपूर्वकत्वात् फल्डसिडेः विषयक्रमेख विषयिखोरपि तद्विचारयोः क्रममाह तृतीये अध्याय इति । [H. T. Colebrooke.]

2235.

442. Foll. 418; size 7 in. by 10[§] in.; 22 or 23 lines in a page; beautiful writing, with painted margin.

Bhāmatī, a second copy, in two parts: foll. 1-275 the first (ends fol. 175a) and the second adhyāyas; foll. 277-418 the third (ends fol. 380) and the fourth adhyāya.

[H. T. COLEBEOOKE.]

2236.

1338b. Foll. 267; size $11\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}-4\frac{2}{4}$ in.; 10-15 lines in a page; fair writing; with many coloured leaves.

Bhamati, a third copy.

Foll. 20-202 (१-११२) the first and the second adhyayas, dated : इदं पुस्तक हिसित गदाधरअहेन पद्मनाभभट्टात्मजेन ॥ संवत् १८०९ चित्रभानसंवत्सरे माधनासे मुझपखे पड्यां भूगुवासरे ॥

सन्यमम जयन

Fol. 203a contains quotations from various Upanishads, beginning : शं नो मित्र: ॥ १ ॥ सह नाववतु २ यम्हदसानुषभ: । ३ । आहं वृद्यस्य रेरिवा । ३ । पूर्णेमद: पूर्णेमिदं १

Foll. 204-261 (without original numbers). The third adhyāya.

Foll. 262-286 (9-94). The fourth adhyāya. [H. T. COLEBROOKE.]

2237.

289. Foll. 198; size 10¹/₂ in. by 4³/₃ in.; ten lines in a page; writing large and beautiful.

Bhāmatī, the first adhyāya (the first pāda onds fol. 103b, the second fol. 121a, the third fol. 171b). [H. T. COLEBROOKE.]

2238.

2084. Foll. 173; size 93 in. by 41 in.; seven lines in a page; writing large and clear.

Bhāmatī, the third adhyāya (the first pāda ends fol. 20a, the second fol. 54a, the third fol. 146a).

The colophon is:

ससिम्रोप(ि)तत्रो ६ हरिहराचीमतीपुस्तिकाः॥ घेदांतझास्त-यरोपकाराय लिसित्वाय चात्मार्थैणुखं कृत्वार्थे लिसितं॥ संवत् १६४२ घरषे वैईशाम जुदि ११ तिषी सीमे चग्नेह काछे-ईवास्तव्यं उदीच्यझातीयमई चीनरहरिसुतपुरुषोज्ञमक्येन(!) लिसितं॥ [GAIKAWAR.]

2239, 2240.

1002, 1003. Foll. 189 and 159 resp.; size 121 in. by 41 in. Vol. i. and vol. ii., foll. 123-159, ten lines, vol. ii., foll. 1-122, nine lines in a page; fair writing.

Vedāntakulpataru, a commentary on the Bhāmatī, by Amalānanda Vyāsāśrama, pupil of Anubhavānanda and Ānandātman Yati, living under the reign of a king Krishņa, son of Jaitradeva. See Hall's Index, p. 87, no. iv.

It begins:

यद्झातं जीवैभेहुविधजगद्विश्रमधरं

षिय**ग्रह**्वालैस्तलनलिनतायोगिकलितन् । न्नदुम्मुद्रज्ञानप्रततमुखमङ्ख**ा**रमं

नमस्यामः प्रत्यक् म्नुतिशतशिरोभिः प्रकटितम् ॥ १ ॥

वोधाभीषु(r.जु)झतेरेवोधतिमिरं हद्वोमगं दारयन् प्रज्ञाषारिभिमुद्धति च गमयन् सोमः सदोदेति यः । तं संसारसहस्ररम्मिजनितन्नेझापहं दक्षिणा-मसिं निम्मेऌयोगिजिन्यचरयाग्भोर्मं भन्ने शङ्करम्॥२॥

माध्यम्पोहमहेभकुभ्पदलनप्रोह्नासम्पीक्तिक-द्योतालंकृतसम्पुखाडयवपुः च्रीनावृक्वरदीरदः । प्रह्लादोक्लगिरः प्रमाखनविधी (?) दिष्याकृतिः स्तम्भतो निर्यातः प्रकटीभवे स हृदयाभ्गीत्रे मनासखितः॥ ३॥

रुलितैः पद्धिन्यासैयैः नृत्यति विषुधवदनरङ्गेषु । बज्जास्त्रवेदवाद्वीः सरखतीं तां नगस्यागः ॥ ४ ॥

भजनानविग्नभिन्निप्रभिन्निकुहारुमिष करेख रदन् । दथतं महागखेद्यं प्रखीनि सकछेई सपदं ददतन् ॥ ५ ॥

यस्थायसूत्रग्रथितात्मबोध-

श्वीरभ्यगभैञ्चतिपद्ममाला । प्रसाधयत्यद्वयमात्मतत्त्वं

तं <u>चाधनाइ</u>ं गुरुनानतो ऽस्मि ॥ ६ ॥ वेदानार्थतदाभासकोरनीरविवेकिनम् । नमानि अगवत्यादं परहंसभूरंधरम् ॥ *७* ॥

खयंप्रभसुसं जन्नद्यारचितविग्रहम् । यचाचानुभवानन्द्यदगीतं गुरूं नुमः ॥ ८ ॥

विद्याप्रश्रयसंयमाः जुभक्तु यसंनिधिस्थानतः पुंसा इत्तगता भवनि सहसा कारुस्ववीक्षावझात् । चानन्दात्मयतीच्चरं तननिर्ज्ञ वन्दे गुरूणं गुरुं लजं यत्यद्यमयुग्मनचं पुस्पैरनमीनैया ॥ ९ ॥

ग्रन्यग्रन्थभिधाः स्कुटनि मुकुला यस्पोदये कौमुदा चाकुवैत्यपि यत्र मोहतिनिर्र लोकस्थ संशान्यति । प्रोद्यज्ञारकदिव्यदीप्रिपरमं च्योमापि नीराज्यते गोश्रियस्य सुक्षप्रकाशशीलनं तं नौमि विद्यागुरूम् ॥१०॥

वैदिकमार्गे वाचस्पतिरपि सम्यक् सुरखितं चन्ने। नयविज्ञितवादिदेवः स जयति विषुधेचराचार्यः ॥ ११ ॥ रुढो व्यं वेदकाखावयनयविटपो भूरिझाखाविचारः सन्नक्षीननापक्षैः सनुदितपरमत्रव्यवोधप्रसूनः । साह्याडस्तावचेयं दददमृतमल्ठं नीवविभ्रेझवीन्द्रः संसाराक्रोत्यतापप्रमयननिपुर्कसन्यते जल्प्यवृक्षः॥ १२ ॥

कोच्छा यावदयं जनुबनयति चोजैवदेवालने

कृष्णे आभाभृति भूतलं सह महादेवेन संविश्वति । भोगोन्द्रे परिमुखति खितिभरप्रोडूतदी वैद्यमं

वेदान्तोपथनस्य स्वडनकरं प्रस्तीमि कल्पदुमम् ॥ १३ ॥ श्रीमच्छरीरकष्यास्थायाः प्रारिष्धितायाः चाधिव्रसमाप्यादि-सिडये शास्त्रप्रतिपाद्यां परां देवतां प्रयानंच्छास्त्रीयविषयादि दर्श्वेयति चनिर्वाच्येति ।

Vol. I. Foll. 1-75, the first $p\bar{a}da$ of the first $adhy\bar{a}ya$.

Foll. 76-130, the three other pādas of the first adhyāya, dated : असिन, १९६२ शाबे १९२९ म

Foll. 131-189, the second adhyāya.

Vol. II. Foll. 1-121, the third adhyöya, dated : ज्ञीसंवत् १९६२ वद्सावनासे कृष्णपद्धे डाएस्या भृगुवासरे पोची सनाप्त ॥

Foll. 122-159 the fourth adhyaya.

Colophon: इति श्रीमत्परमसहंपरिव्राज्ञकाचार्यश्रीमदनुभ-वानन्दपूज्यपादश्विष्यभगवदमलानन्दस्य ष्यासाध्रमापरनानधेयस्य कृतौ वेदानाकस्पतरी चतुर्चो अध्याय: ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2241.

1879. Foll. 306; size 11[§] in. by 5 in.; 16-25 lines in a page; fair writing.

Bhāmatī, Vācaspati Miśra's commentary (standing in the middle of every page), and Vælåntakalpataru, Amalānanda's commentary on the Bhāmatī, an old, but incomplete copy.

Foll. 1-152, the first adhyāya. Fol. 988 is lost.

Foll. 153-224, the second *adhyāya*, with many defects; some of them are made up by leaves in a modern handwriting.

Foll. 225-290, the third adhyāya.

Foll. 291-306, the two first *pādas* of the fourth *adhyāya* and the beginning of the third *pāda*, this whole portion in the modern hand-writing. [J. TAYLOR.]

2242.

740. Foll. 249; size 13} in. by 5 iff.; 6-16 lines in a page; middling writing.

Bhāmatī (in the middle of every page) and Vedāntakalpataru, the first adhyāya, a modern copy.

The first pāda ends fol. 187b, the second fol. 157b, the third fol. 214b.

[II. T. COLEBROOKE.]

2243.

2665. Foll. 83; size 10¹/₂ in. by 4 in.; 10-12 lines in a page; indifferent writing.

Vedänlakalpataru, the second adhyāya.

[H. T. COLEBROOKE.]

2244.

210. Foll. 494; size 6[‡] in. by 10[‡] in.; twenty-five lines in a page; good writing.

Vedāntakalpataruparimala, a commentary on the Vedāntakalpataru, by Appayya Dīkshita, son of Viśvajidyājin Rangarāja Adhvarivara, from the gotra of Bharadvāja.

Seo Hall's Index, p. 88, no. v.; Rājendralāla Mitra's Notices, iv., no. 1766.

The author's name is spelt Appaya or Apyaya in the majority of the colophons; Appayya occurs only twice, but see no. 2211.

The Parimala begins :

गुरुभिरुपदिडनर्थं विस्मृतमपि तत्र वोधितं प्राहेः । अउल्लम्स झिवमधीयन् यपामति म्याकरोनि कस्पतरुम् ॥ ९ ॥ कस्पतरुमुप(1)कुर्थ्या किमधिकमाकाङ्ग्लितार्थमुड्लास् । तह्नहरेवार्थमेन मतिमोहे परिष्कर्त्तम् ॥ २ ॥

सन्द्राष

यावन्तो निविज्ञनो विदुवां व्यास्यानचातुरीभेदाः । सर्वेधानवि तेवानयनवक्तार्ज्ञ ददाति पुष्यकवत् ॥ ३ ॥ इत्यनिहातिगभीरे कियदाज्ञयवर्श्वनं नया क्रियते । तुष्यनि ततो वियुधाः कत्रिपयरालयहादिवाधुनिधेः ॥ 8॥ यदिति

The first adhyāya ends fol. 255a (the first pāda fol. 148a, the second fol. 169b, the third fol. 226b).

The second adhydya ends fol. 330b (the first paida fol. 275b, the second fol. 307b, the third fol. 322b).

The third adhyāya ends fol. 461b (the first pāda fol. 345a, the second fol. 356b, the third fol. 423b).

The fourth adhyāya ends fol. 495b (the first pida fol. 477a, the second fol. 486b, the third fol. 491b).

Colophon: इति जीमद्वारद्वात्रकुरुवरुधिकी सुभन्नी-मरद्वेत्रविद्वाचायैजीविद्यनिद्वात्रिज्जीरक्ररात्राध्वरिवरसूनोरप्रस्थ होखितस्य कृती वेदानकस्पतरूपरिमले चतुर्पाध्यायस्य चतुर्पै: पाद: ॥ [H. T. Colebrooke.]

2245, 2246.

265, 266. Foll. 239 and 212 resp.; size 121 in. by 41 in.; 10-12 lines in a page; middling writing.

Kalpataruparimala, a second copy of Appayya Dilshita's commentary.

Vol. I. Foll. 1-135 the first pada.

Foll. 136-154 the second pada, dated : संवत् atta.

Foll. 155-214 the third pada.

Foll. 215-239 the fourth pada of the first adhyaya.

Vol. II. Foll. 1-61 the second adhyāya. Foll. 62-181 the third adhyāya.

Foll. 182-212 the fourth adhyāya, dated: (Samvat) **46.** [II. T. COLEBROOKE.]

2247, 2248.

1594, 863. Foll. 252 and 258 resp.; size 11 in. by 4³ in.; ten lines in a page; large writing.

Vedāntakalpataruparimala, a third copy, incomplete.

Vol. I. The first pāda (ends fol. 194a), the second pāda (ends fol. 221a), and part of the third pāda of the first adhyāya.

Vol. II. Foll. 160 (253-411) the rest of the first adhyāya (ends fol. 326a) and the second adhyāya.

Foll. 98 (413-510, fol. 427 is a "truțipatra") the first, second and third pādas of the third adhyāya, the latter incomplete (the second pāda ends fol. 448a). [H. T. COLEBROOKK.]

2249.

373. Foll. 143; size 10 in. by 44 iu.; fourteen lines in a page; fair writing.

Vedāntakalpatarumañjarī, a commentary on the Vedāntakalpataru, being an abridgment of Appayya Dīkshita's Vedāntakalpataruparimala. by Bhatta Vaidyanātha, son of Rāmacandca Tatsat.

Vaidyanātha composed his Šāstradīpikāprabhā in Samvat 1767 (Hall's Index, p. 174. no. xv.).

The Kalpatarumanjari begins :

ईशपिक्तुकमलाननमुस्पेदेवतेरपि सनोहितसिक्ते । वन्दितो गजनुसः सुसहेतुः संमुसो भवतु कायेमुसे नः॥९॥ स्नारं स्नारमुदारं संमृतिपारं महो निराकारम् । परिमलसारसमुद्वां अत्यद्रनमझरीं तनुनः ॥ २ ॥

शास्त्रीयविषयादि दशैयन्नेव घटनवानतिरूपं नङ्गलमाचरति यदिति ०

The first adhyāya ends fol. 67*a* (the first caraņa fol. 43*a*, the second fol. 46*b*, the third fol. 50*b*), the second adhyāya fol. 84*a* (the first pāda fol. 71*b*, the second fol. 79*b*, the third

fol. 82b), the third adhyāya fol. 122a (the first pāda fol. 87b, the second fol. 90b, the third fol. 110b), the fourth adhyāya fol. 143b (the first pāda fol. 131b, the second fol. 136b, the third fol. 140a).

Colophon : इति जीमत्पदवाच्यप्रा (r. प्र º) मार्गाभिइ-तत्सद्रामचन्द्रसूरिवरात्मजभट्टवैज्ञनाथकृतायां वेदाताकस्पतरुमझ-रीतास्थायां कस्पतरुटीकायां चतुर्थाध्यायस्य चतुर्थः पादः संपूर्यः॥

Date of the copy : संवत् אשל אחצ אחצ אחד שאו-נקנו [H. T. Colebrooke.]

2250.

148. Foll. 517; size 13[§] in. by 5 in.; 7-14 lines in a page; fair writing.

Šārīrakamīmāņsābhāshya, Šankara's commentary on the Vedāntasūtra (standing in the middle of every page) and Bhāshyaratnaprabhā, a commentary on Śankara's Bhāshya, by Govindānanda, disciple of Gopāla Sarasvatī.

See Hall's Index, p. 89, no. xiii.; Oxford Cat., p. 221, nos. 534 and 585; Berlin Cat. (1853), p. 177, no. 610.

Govindānanda's pupil Nārāyaņa Sarasvatī composed his Šārīrakabhāshyavārttika A.D. 1592 (Hall's Index, p. 202).

Govindananda's commentary was printed in the Bibl. Ind., together with the Bhashya.

This copy was written Samvat 1853 and 1854. [H. T. COLEBROOKE.]

2251.

1070. Foll. 124; size 13[§] in. by 4[§] in.; 12-14 lines in a page; very good writing.

Bhāshyaratnaprabhā, a fragment of a second copy, in three parts:

Foll. 1-44 the first pāda.

Foll. 45-92 the three other padus of the first adhyāya, dated Samvat 9592.

Foll. 93-124 the first two pādas of the second adhyāya.

The first part has the marginal note **tra** and second part transf. But these notes are not in the same handwriting as the MS. itself. The first leaf bears the inscription: **Mgtynuku untitamuusuut** transfit **Mgtynuku untitamuusuut untitaku untitamuusuut untitaku *

[H. T. COLEBROOKE.]

2252, 2253.

1117, 1119. Foll. 248 and 212 resp.; 12 or 13 lines in a page; fair writing.

Brahmavidyābharaņa, n commontary on Šaškara's Bhāshya, by Advaitānanda.

See Hall's Index, p. 89, no. xi.

The MS. described by Rajendralala Mitra, Notices, iii., p. 89, no. 1135, agrees with the third copy, no. 2256.

In this commentary Advaitananda made use of the oral instruction which he received from Rāmānanda Tīrtha, but his first gurn seems to have been Bhūmānamda Sarasmati, from whom he obtained the epithet Sörasmata; see the colophon and the introduction, also the additional vorse in no. 2256 (882).

Vol. I. The first adhydya. Foll. 1-136 the first pada. It begins:

> घागीझाद्याः सुभनसः भर्षाचीनामुपक्रमे । यत्रत्वा कृतकृत्याः स्युस्तममानि गणानमम् ॥ १ ॥ इङ्कराखेयविऌसदानन्दामृतनिर्भराम् । विष्ठोत्तंसितपादाष्त्रां प्रश्वविद्यां विभाषये ॥ १ ॥

वेदानानिकुर्रुवेख * प्रायत्पर्वेख(r. प्रात्पर्वेख)प्रकाशिप्तः । स्रात्मानन्दैकरस्येन कल्पायाय झित्रो आतु नः ॥ ३ ॥

* No. 2256 has निकुरबेख, no. 2254 निक्रबीचा.

सानन्दासुधिमग्नचित्तमनिर्झ	লিষ্টুর	नायान	रु
ৰাহ ৰাগৰয়াদিয়ী সেদ্যু	देचा	गिरां	सेवितम्
-		[(Sarasvatī)	

रागानम्दनुनिं मुनीम्दनिकरैरासेषितं सर्वदा चिक्ते संकल्पानि वेदझिरसस्तस्ताववोधाप्तये ॥ ४ ॥

चों। चयातो ब्रह्मजिङ्गासा।

Joll, 137-158 the second pāda.

Foll. 159-216 the third pada.

Foll. 217-248 the fourth pada.

Vol. II. Foll. 1-43 the first and second *pādas* of the second *adhyāya*. The first *pāda* ends fol. 15*a*.

Foll, 44-57 the third pāda.

Foll. 58-66 the fourth pāda of the second adhyāya, datod संगत 9008.

Foll. 67-154 the three first pādas of the third adhyāya, the first ends fol. 816, the second fol. 99a.

Foll. 155-176 the fourth pida of the third adhyāya.

Foll. 177-212 the fourth *adhyāya*, the first *pida* ends fol. 191*a*, the second fol. 201*a*, the third fol. 208*a*.

The commentary ends :

मध्ये पल्ठाञ्चविधिनमध्यासीनं समोहया (r. सहोनया)। जोकारखरसवेद्यं भाषयानि सदा शिवन् ॥

इति जीमायरनहंसपरिताजकाचार्वजीभूमानत्दसरस्रतीच-रणानुग्रहलभक्तारस्ततपदस्य निरतिशयीदासीन्यादिगुग्रराजस-चितयतिकुलोत्तंमजीरामानन्दतीर्षमुखारचिन्दनिर्गतशारीरक -सूत्रभाष्यापैक्षपुैनीप्रवाहनिनज्जनमुहितस्याडेतानन्दस्य कृती जारीरकभाष्यचास्याया व्रष्ठविद्याभरणाभिधायां चतुर्थस्याध्या-यस्य चतुर्थ: याद: ॥ [H. T. COLEBROOKB.]

2254, 2255.

1118, 1437. Foll. 338 and 302 resp.; size 12 in. by 4½ in.; thirteen lines in a page; large writing.

Brahmavidyābharaņa, a second copy, with blanks here and there. Vol. I. The first adhyâya (the first pāda ends fol. 163b, the second fol. 200b, the third fol. 286b).

Vol. 11. Foll. 1-111 the second adhyāya.
Foll. 112-260 the third adhyāya.
Foll. 261-302 the fourth adhyāya.

Date of the copy: संयत् १६३३ फाल्गुनकृषा १३ इनियासरे। [H. T. COLEBROOKE.]

2256.

882. Foll. 154; size 10¹/₂ in. by 4¹/₂ in.; twelve lines in a page; fair writing.

Brahmavidyābharaņa, the first pāda of the first adhyāya.

The first of the introductory couplets is wanting here, but another is added at the end:

मुन्धं माननुगृश्च यः करुशया तुर्योकृतिप्रस्फुरट्-आसां वेदयतों विकल्पगलितां विद्यां ददी विव्वयीन् । भूमानन्दपदस्थितो गुरूरसी पूज्याधिपूज्यः सदा वितो मे कुरुतादलंकृतमतिखद्यैः खपादाभूत्रैः ॥ ४ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2257.

12780. Foll. 97; size 12½ in. by 5¾ in.;

 12780. Foll. 97; size 12½ in. by 5¾ in.;

 9 or 10 lines in a page; large old writing;

 foll. 19-22 in a later hand.

Vaiyāsika-Nyāyamālā, or Adhikaraņamālā, or Vaiyāsika-Nyāyaratnamālā, or Vaiyāsika-Nyāyamālāristara, or Vedāntādhikaraņamālā. by Bhāratītīrtha Muni.

It begins:

प्रयान्य परनात्मानं चोरिश्चातीयैरूपियां । वैयासिकन्गायनाला चोनीः संगृहाते स्पुदं ॥ ९ ॥ प्रारिष्णितस्य संपस्याविद्येन etc.

The name of the author occurs in some of the colophons:

इति जीमन्यरमहंसपरिवाजकाचार्यजीभारतीतीर्थमुनिव्रकी-तायानधिकरणमालायां प्रचनस्याध्यायस्य मृतीयः पादः ॥ fol. 26b; इति जीनन्यरमईस १ वैयासिकन्यायराजमालायां ज्ञचनो

सराम

रध्याय(:) समाग्न: ॥ fol. 33a; इति वैयासिकन्यायनास्ता-विस्तरे डितीयाध्यायस्य तृतीयः घादः ॥ fol. 50b; इति जी-वेदांताधिकरणमास्त्रायां तृतीयाध्याये चतुर्थे(:) पादः ॥ fol. 85b; इति भारतीतीर्थप्रणीतायां वैयासिकन्यायराजनास्त्रायां चतुर्था-ध्यायस्य प्रथन: पादः ॥ fol. 90b.

Dated : (Samvat) 9980 मोती फालान भुझ पंचन्या गुरुवाशरे ॥

This work was printed, under the title Vyāsādhikaraņamālā, in the Bibl. Indica, in vol. ii. of the Vedāntadaršana.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2258-2259.

1023, 1024. Foll. 228 and 106 resp.; size 114 in. by 44 in.; legibly written, in Devanāgarī, c. 1780 A.D.; 15-19 lines in a page.

Paācapādikā-vivaraņa, a gloss on Pādapadmācārya's Paūcapādikā (or commentary on Adhy. I. 1-4 and Adhy. 11. 1 of Šaākara's Šārīrakamīmāmsābhāshya), by Prakāšātman, pupil of Ananyānuhhava; with a commentary thereon, ontitled (Vivaraņa-) Tattvadīpana, by Akhaņdānanda Muni, pupil of Akhaņdānubhāti.

See Hall's Index, p. 88, no. vii.

On the first sixteen leaves the text of the *Vivaraņa* is not given separately from the commentary, but from fol. 17 it is given in the middle of each page. The work consists of nine sections (*varņaka*), of which vol. i. contains 1-3, vol. ii. 4-9.

According to a MS. in Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 211, no. 809, the *Pańcapādikāvivaraņa* begins:

पालने विनलसम्मवृत्तवे जन्मकर्भीय रजोजुवे लये । तामसाय जगतः प्रकाशकृद्वितनालवपुपे नमः सते ॥ १॥ वस्याः प्रसादनवलम्प ९ Cp. Burnell, Tanj. MSS., p. 87.

The Tattvadipana begins : यद्वोधसमुद्धां पडोधाव्यविलीयते मानडपालवं विश्वं तसी पूर्वालने नन: ॥ ९ ॥ जटाजूर्ट विश्वत्कविदयरभागे भूतमवस् त्रयेकस्मिमागे भसितनपरवाप्तघुमूखः । फर्योद्रं कस्मिचिन्विगयधरी ज्यत्र भगवान् गिरीशः खेयो नः मदिशत् जिवानिचित्रवयुः॥२॥°६॥

नानाविधनिषंधाद्धप्रसूनरसमादरात् । निषंधमधु संगृह्य क्रियते तत्वदीयनं ॥ ७ ॥

पंचपादिका चाचिस्थामुग्रें पकरतायोग्वतार्थं परदेवता प्रार्थयते जाद्यसोकेन । यमेवेप पृयुते तेन रूभ्य इति । ईचराधोमलं विद्याया रूप्टरते । षिदुषच ग्रंथकरशाधिकारात् परदेवता-प्रार्थनमुचितं । जवैवाखरयोजना । ननु कि नमस्कार्यं सदचेतनं चेतर्न वा । जाबेडनमस्कार्यता घटादिवत् डितीये अपि कि जीपात्मा उत प्रद्य । प्रथमे कि नमस्कार्त्र रनत्वर्य् उतान्यत् । नाडाः । नमस्कार्त्रनमस्कार्यभावस्यैकस्मिसयोगात् । डितीये अपि कि तास्थिकनुतातास्थिकं । जाबे उद्वैतद्यतिः । जीवे न सच्चरः स्थात् सच्चस्दं प्रखेति पद्ये तस्य पूर्यत्वाच नमस्कार्त्रनमस्कार्यता इत्यार्श्वस् कारयत्वाक्रांतं प्रस नमस्कार्यनित्याह ॥ पाठन इति ॥ जगतः इत्यतत्पदं पारुनजम्मरूयैः संचधाते पाठन वहेत्व्ये सती-त्यर्थ: । ० १ ॥ परानुसहरूभविद्याः सन् स्वविद्यां संयक्षपेवा प्रधारयिष्ठं वाग्देवतां प्रार्थयते । यस्या इति ।

The Vivarana ends: छोकचयस्य तात्ययमाह गौल-मिथ्येति छोकं व्याचहे गौरा इति तदेव द्रहयवाहेति द्वितीय-छोकस्य तात्पर्यमाह क्यांनिटानीनित्यादिना तृतीयछोकं व्याचहे । जडितीयनिरतिश्यानंदचैत्रन्येकता न सर्वेशे सर्वे छर-सर्वशक्तिनिरवयवसस्या असंगप्रत्यभूतत्रज्ञाम्प्रन्यरोछानुभवात् प्राग्देहात्मप्रत्ययवासयों व्यवहारो यथादर्शनमुपपछते तस्मिधा-परोछे ज्यभाजमानप्रमानुत्यादिवाधात् सर्वो व्यवहारो निचत्ने(त) इति स्रोकार्थ: ॥

इति भीपरनहंसपरिवाजकानन्यानुभवपूज्यपादशिषस्य प्रकाशान्मभगवतः कृतौ पंचपादिकाविवरसे सनन्वयसूत्रं सनाप्तनिति॥

'The Tattvadspana ends: प्रमातृत्वादिसं दृष्टवि-त्याइंक्य तात्ययैमाहाडितीयेति सकल्ज्झास्त्रव्यवस्यासिक्यें सो-पाधिकं निरूपाधिकं च रूपननुदितविति द्रष्टव्यम् ॥ इति जीयरनहंसपरिताजकाचार्यासंडानुभूतिपूज्यपादझियेखासंडा -नंदनुनिना विचारिते विवरणतस्तदीयने चतुर्यसूत्रं सनाप्तं ॥

For other MSS. of the *Tativadipana*, see Burnell, Tanjoro MSS., p. 87b.

[H. T. COLEBROOKE.]

2260.

2632. Foll. 50; size 9³; in. by 5¹; in.; clear modern Devanägarī writing; twelve lines in a page.

Tattvadipana.

A fragment, extending to fol. 27*a* of the preceding MS., and to about one fourth of the first *varnaka*.

On the outside of fol. 1, the work is called *Tattvadīpikā*. [H. T. COLEBROOKE.]

2261.

53. Foll. 152; size 9½ in. by 3½ in.; Bengalī handwriting of c. 1600 A.D.; nine lines in a page.

Pañcapādikā-ļīkā, another commentary on the Paňcapādikā, by Ānandapūrņa Munindra, surnamed Vidyāsāgara, pupil of Abhayānanda. The writing, which is difficult to read throughout, is much worn in the first few pages.

It begins:

चापिरस्तु महस्तवो गौरीजन्थावनोदितं । चनरायतनो हन्तु नरस्तचेरमाकृति ॥ ९ ॥ जिज्ञारङ्गतले मृगाङ्कवल्ठया ९ ॥ २ ॥ संविदानन्दटेहाय पूर्खिमाकृतिचश्चवे (?) । भषाय भवसंभूतभयविश्वसिने ननः ॥ ३ ॥ प्रयाचितं यदाचार्यवर्येख तदिहोच्चते । संखिष्णानन्दपूर्खेन टीकायां सुखनुडाये ॥ 8 ॥

दूहा हि झिहानां सर्वकार्येंदु नङ्ग(छ)पूर्विका प्रवृत्तिरतो ग्रन्थारभे झिहाचारमनुषिदधानो ज्यत्यूहपरिपूरयास्तर्ट नङ्गर्छ करोत्यनाद्यानन्द्ति (cf. Raj. Mitra, Notices, v., p. 131, no. 1823).

The following sections are marked in the margin:

इति विद्यासागरीये प्रथनवर्खेक समाप्तं a fol. 75b; इति डितीयं पर्योक fol. 88b; इति तृतीयं पर्योक fol. 108b; चतुर्थे पर्योक fol. 119b; सप्तनं वर्धीक fol. 127b; प्रथन-सूत्रस्य प्रथनं पर्योक (!) fol. 1826. It ends : चल्ली किकालकपप्रतिपन्ने: प्रागयमिदं प्रभवप्र-मार्च ज्ञानादुभ्यति: संज्ञयविषयेगत्रप्रानायखहेतूनामभावादियर्थः ॥ हेतुरच समाप्ती ॥ इति ज्ञीनम्परमहंसपरिद्राजकाचार्याभयानन्द-पूज्यपादज्ञिव्यस्यानन्दपूर्यमुनीष्ट्रस्य विद्यासागरापरमामध्यस्य कृती पचपादिकाटीका समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

3. Other commentaries on the Sutras.

2262.

1679. Foll. 170; size 9[§] in. by 4[‡] in.; eleven lines in a page; fair writing.

Vedāntasūtramuktāvalī, a commentary en the Vedāntasūtra, by Brahmānanda Sarascati, pupil of Paramahaņsa Parierājaka Paramananda Sarasvatī.

See Hall's Index, p. 93, no. xxviii. It begins:

420 चरणी अरणी कुनैः जीनवारायणप्रभीः । जपि जीविचनायस्य परनानन्दरूपियः ॥ ९ ॥ भाषार्थो निरणाधि यः जुतिपयम्यायासुधेः धारनेर् विक्वैनिर्श्वेयद्पैणप्रभृतिषु ब्रधापरोषान्वितैः । वियो नपने तं बुद्धा तनुते गुरुप्रणतिभिक्षत्माघचेत्रोगतिर् प्रधानन्दसरस्वती जुतिशिरःसूत्रेषु मुक्कावल्लीन् ॥ ० ॥

The first $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 54b, the second fol. 97a, the third fol. 150b.

[H. T. COLEBROOKE.]

2263.

433a. Foll. 128; size 124 in. by 44 in.: twolve lines in a page; fair writing.

Vedantasutrumuktavuli, a second copy, dated प्रमादीनाम संघलार आवश मदुल डितीया भृगुवासरे समाप्ति भग(?) संग १८३९ ॥ मी: जेट जुदी १३ ॥ समाप्त: ॥

[H. T. COLEBROORE.]

2264.

1336. Foll. 167; size $11\frac{1}{8}$ in. by $4\frac{5}{8}$ in. (foll. 1-19 $4\frac{3}{4}$ in.); foll. 1-19 sixteen to eighteen tines, foll. 20-167 eleven lines in a page. The first portion is a fragment of a fine old manuscript.

Brahmämritavarshiyi, a commentary on the Vedäntasütra, by Rämänanda Sarasvati, or Scicāmakiņikaravarya, pupil of Mukundagovinda Ācārya.

See Hall's Index, p. 93, no. xxix.; Rájendesdála Mitra's Notices, iv., p. 81, no. 1484.

It begins:

त्रोरामचरगडन्द्रमडन्डानन्दसाधनम् । नमामि यद्रजोयोगात्यायाग्रो ऽपि सुसं गतः ॥ ९ ॥ मंगतिः मंझयः पूर्वेपरपद्धी तयोः मल्रम् । भाष्यस्थाः जुतयः सर्वाः सूत्राख्यनथझेषतः ॥ २ ॥ व्याक्यायने स्मुटन्यायैनेत्रभेदो ऽपि जुत्रवित् । उच्यते मुखवोधार्ये जीरामो पीछतानिदम् ॥ ३ ॥

The first adhyāya ends fol. 57a, the second fol. 95a, the third fol. 150a.

In the colophon of the first adhyāya the author is called Srīrāmakiņkaravarya (ep. Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 48, no. 1437): इति जी-यानहंसपरवाजकाषायेजीनजुकुन्दगोविन्द्वीपरणशिक्ति -जोरानविकरपयेकृती जवसूषपृत्ती जवानृतयपिंख्या धयनस्था-भाषम्य षतुर्थै: पाद: ॥

Date of the copy : संवत् १८३६ चड्डत सृटी १३ । [H. T. Colressooke.]

2265.

1352. Foll. 71; size 11} in. by $4\frac{2}{8}$ in.; 10 or 11 lines in a page; fair writing.

Brahmämpitararshiņī, the first adhyāya. Foll. **3t-49** are lost (sū. 12-33 of the second paida). [H. T. COLEBROOKE.]

2266.

600. Foll. 240; size 91 in. by 4 in.; nine lines in a page; fair writing.

Sarirakasātrasārārthacandrikā, or Subodhini, • mmentary on the Vedāntasūtra, by Gašgādhara Bhagavadbhaktakimkara, son of Sadāśira Bha{{a, son of Vīreśvara Mahā**dakara, from** the kula of the Ŗishi Vatsa.

See Hall's Index, p. 94, no. xxx. It begins :

नमकृत्य शिवं रामं लक्सीकामां जगतुरुम् । भवानीं दुखिराजं च दब्द्यपाथि च भैरवम् ॥ ९ ॥ सूचकृत्रायकृत्यादान् गुरुपादांख भक्तितः । पितरी भारतों गक्कां काशों मुक्रवृष्टस्थतीम् ॥ २ ॥ मटाशियानूजम्मा वस्तविकुरुसंभवः । गक्राधर इति स्थातो भगवद्वक्तविकारः ॥ ३ ॥ रत्या सुवोधिनीं पुरुषा तायत्रविकारः ॥ ३ ॥ रत्या सुवोधिनीं पुरुषा तायत्रवाविकारः ॥ ३ ॥ रत्या सुवोधिनीं पुरुषा तायत्रवाविकारः ॥ ३ ॥ दीकां वालहितां कुर्वे मूत्रसारायैचान्द्रकान् ॥ ३ ॥ क्र सूत्रसारभूतो अ्थः क्लाई पानरनन्द्रधीः । गुरोः कृषाया माहात्र्यं स्वेनेतन्न संज्याः ॥ ४ ॥ जननासत्यमात्मानं सुत्रं झानं जगान्नभुम् ।

विश्वधारं विश्वरूपं भज्ञे पुरुषमण्डुतम् ॥ ६ ॥

The first adhyāya ends fol. 76a, the second fol. 139b, the third fol. 211a.

Colophon : इति जीमम्महाडकरोपनामकवौरेखराग्नि-होतृसूरि (सूनु)सदाझिवभट्टात्मजभगवद्वक्रविंखरगद्वाधरविरदि-तायां सुवोधिम्धां झारीरनूवसारार्धवन्द्रिकायां चतुर्थाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥

See the same author's Dhyanavallari.

Date of the copy : सं १९३३ मर्गसंवासरे देस: सना: नीतिकु जारनुदी ३ वार मंगरके छीणा जीरामचंद्र जीगनेशजीझहाइ गंगाजीझहाइ भवानीजीझहाइ भजरोजी-सहाइ जनपुरनाजीझहाइ । [H. T. COLEBROOKE.]

2267.

296. Foll. 119; size $10\frac{1}{6}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; 11 or 12 lines in a page; fair writing.

Vyänanütranritti, or Vidnajjanamanoharä, a commentary on the Vedäntusütra, by Kanganätha, pupil of Änandäsrama. He quotes Vidyätärtha (?) and Nrisimhäsrama.

See Colebrooke's Misc. Ess. I., p. 334. 1t hegins:

प्रत्यज्ञ्योतिःस्वरुपं जनवा**स्त्रनवगोषरन् ।** भीवामुदेवं साहाज्रं प्र**रूप जकले**हदम् ॥ १ ॥

विद्यारब्य(?r. तीचे)कृतैः खोकैः नृतिंहाज्यनमूक्तिभिः । संदृष्धा(°भा?) व्याससूत्रायां वृत्तिभाषानुसारियी॥२॥ चानन्दाजनपादाज्यपरागायां कृपावलात् । लिख्यते रङ्गनाचेन विद्वज्ञनमनोहरा ॥ ३ ॥

The first adhyāya ends fol. 29a, the second fol 64a, the third fol. 103b, the fourth adhyāya ends:

गुरुखां चरखाम्नोजकृपवा हिसिता भवा । वृत्तिः जीव्यासस्वार्धा प्रीत्ये सास्तु जगतुरोः ॥

इति भीषरमहंसपरिवाजकाणायैभीधानम्दाभमभरखार-विन्द्सेवापरायखेन रङ्गनाथेन हित्तितायां व्यासमूचवृत्ती मतुर्यो म्ध्याय: ॥ [H. T. Colkbrookk.]

3588

3104. Foll. 188; size 8[‡] in. by 4 in.; fair, modern Devanågarī writing; 8 or 9 lines in a page.

Brahmasūtrapadayojanā, or Brahmāmpitavarshiņī, u concise commentury on the Brahmasūtras, by Sadāšivānanda Sarasvatī, pupil of Svayamprakāšānanda Sarasvatī.

It begins :

प्रखम्भ घरनात्मानं गुरुनपि गरिष्यसः(r.गरीयसः) । जसमूत्रपत्रवास्थां कुर्वे वुडिविजुडये ॥

नित्याभ्ययनविधिना अधीतमांगसाध्यायमापातज्ञानवंतं पुरु-भाषेकामनैहिकामुच्मिकफलेषु विरक्षमुपलभनानः परमकारु-किको पुनिः सूत्रयानात्ता अपातो प्रबानिज्ञासेति ॥ अपायझच्देन ताधनचतुष्टयसंपच्यानंतयैनुच्चते । जतः झच्देन साधनचतुष्टयस्य संभाषना । जस्य सूत्रस्य जोतव्य इति मूलभूतज्जुतिसमानार्थवाय कत्रेच्येति पदमध्याहर्तव्य । तिज्ञासेत्यत्र प्रकृत्या ज्ञानमात्रपरया बाध्यज्ञानमज्ञह्लज्ज्या बोध्यते ⁰

इति जीवनस्वपदयोजनायां प्रचमस्याध्यायस्य चतुर्थः
 पाट: n fol. 43a.

 इति जनसूत्रपदच्याख्यायां डितिय्याध्यायस्य डितीयः पादः ॥ fol. 71a.

इति भोजसमूषपटयोजनायो जसामृतवर्विस्थां द्वितिम्पा-भ्यायस्य चतुर्थैः चारः ॥ fol. 90b.

III. इति भी ? गृतिव्याध्यायस्य चतुर्थे; पाद: # fol. 1576.

IV. ends fol. 184b जनावृत्तिः झच्टादनावृतिः झच्टान । ये अभिरादिमार्गेख जवलोकं प्राप्तास्तेषामनावृत्तिरेष । तेषां न पुनरावृत्तिरित्यादिक्रममुद्ध्यभिधायकझच्टादित्यर्थेः।तस्माइ&पिश निरस्तानर्थवातस्वप्रभनिरतिझयानंदात्मतावस्थितिरिति सिद्धं । सूत्रावृत्तिः झास्त्रसमाप्तिद्वोत्ननार्था ॥

१ति जीमत्यरमहंसपरिव्राजकाचार्यजीमत्स्वयंप्रकाझानंदसर-सतीपूज्यपादकमलुभूंगायमाखजीसदाझिवानंदसरस्वतीभगधत्मु ती प्रबसूचपदयोजनायां ब्रबामृतवर्षिक्यां चतुर्थाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्रोध्यं चतुर्थाध्यायः ॥

Then follow several pages of *slokas*, apparently intended as an appendix to the work, beginning **area** 1

विदुवा चंठभूवेयं योजना तु कृता विभी । व्यासवाङ्मयिसंदूआ प्रोतये तेञ्सु सर्वदा ॥ ९ ॥ जधिकरयसूत्रायि स्रोकै: संगृद्धते ॥ जय जन्मादिशास्त्रेति तस्त्रीयतेस्तयैव च । जानंदांतस्तदाकाहो का स्व प्राय श्यपि ॥ ९

[DR. J. R. BALLANTYNI.

2269.

1147. Foll. 277; size 9 in. by 4% in.: eleven lines in a page; large writing, on some leaves blotted.

Nirmalakrishnabhāshya, a commentary the Vedāntasūtra, by Nirmalakrishna.

It begins:

त्रोकुवा वेदवेसार वेदा वेदालाको विदेः । तत्वा तद्रूपवोधाय सूत्रभाषं अमारभे ॥ ९ ॥ जज्ञानतमसो हला कृष्णो पिज्ञानभास्तरः । चाप्रेयः सर्वेपिसर्पे विश्वमेको जनादैनः ॥ २ ॥ वससूत्रकृदीझानो ज्यासो नारायत्वः प्रभुः । वससूत्रकृदीझानो ज्यासो नारायत्वः प्रभुः । व्रस्तेकण्यन्नकः झास्ता गुरुदेवो महेत्रारः ॥ ३ ॥ निर्मलो नृहरिनीषो हरिः सत्कर्मजन्द्रमाः । विद्याः सर्वानारः साध्नी प्रेरको वृद्वियोधवः ॥ २ ॥ वसन्त्रास्या भन्न्या विचारः क्रियते ज्युना । वसन्त्रार्थयोथाय भुद्वरेष (४. २१ ?) सनासतः ॥ ५ ॥

The first adhyāya ends fol. 105b, the sources

fol. 175*a*, the third fol. 248*b*; the fourth adhyāya ends:

यस्चव तद्रहस्याचों अममूलो व्यवा यदि । गद्यपद्येन तेनासी इरिम्नुष्पतु सर्ववित् ॥ ७ ॥ वालभाषितनाकस्यै पितरादिव जीहरि: । संतुष्टि रूभतां कृष्णः कृषालुर्दीनवत्मलः ॥ ८ ॥ निर्मेलः कृष्णभूत्वो हि भूवस्वोडारको हरि: । नूहरि: सर्वगो दिष्णुः सनेझता नहाप्रभुः ॥ ८ ॥ इति जीवेदाने ब्रामूचार्या जीनिर्मलकृष्णभाषे चतुर्वाध्याये

2270.

[H. T. COLEBROOKE.]

1428. Foll. 132 (9-933); size 124 in. by 34 in.; seven lines in a page; writing of the 18th century.

Vedāntasūtravyākhyācandrikā, a now bhāshya on the Vedāntasūtras, by the Mahāmahopādhyāya San-miśra Śrī-Bhavadeva, son of Sanmiśra Śrī-Krishņadeva of Mithilā, and pupil of the Mahāmahopādhyāya Satthakkura Śri-Bhavadeva. According to the final verses, the author lived under the reign of Shāh Jahān, and composed his commentary at Pațană, in the Śāka year 1571.

It begins: धपानेगलुस्पूर्यनंतरं यत्नंगलुनिरूपर्यं अत्ययोजिका या • की नंगलं कि वा अस्य फलुनियादिरूपा जिल्लासा तज्जनकं यत्नंगलं तत् खरूपफलं संदेहे नोपेखानहे-निति ज्ञानं •

The first adhyaya ends fol. **at**b, the second fol. **sea**, the third fol. **sea**.

The colophons vary, the fullest is at the end of the first pada of the second adhyaya, fol. 400: इति जीमहामहोषाध्यायसइक्कुरजीभवदेवप्रियग्नि-चमन्त्रिज्ञीकृष्णदेवात्मजनैधिल्लमहामहोषाध्यायाभिनवाचार्थ-सन्मिजजीभवदेवकृते अभिवचदेवानसूत्रभाषे डितीयाध्यायप्रय-नपादचास्या ॥ The end is: इति वहानहोपाध्यायस्त हुरभौभवदेव-प्रियशिष्यनैचिलसम्पिक्तव्याकृष्णदेवतनयनहानहोपाध्यायसम्पिक्ष भौभवदेवनिर्मितायां वेदानासूत्रच्याव्यापिद्धवायां चतुर्वाध्याय-चतुर्वेपादच्याव्या ॥ सनाप्ता चैर्व चतुर्वाध्यायण्याव्या ॥ वेदाना-मूत्रच्याख्या वेति शिर्व ॥ जों (?) तस्यै ननः ॥

भाके व्रवनुनीनु(न्दु?)वाणगुणिते(r.गणिते?)† सम्पत्तरे [जीनैति

भौनभ्द्रहुसुन्नातटे व्य पटनानाझि स्युरायत्रने । वर्षत्यंषुधरे नभस्यभवल्ठे यस्ने तृतीया कुत्रे भीर: भौभवदेवपंडितकविष्यास्थानिनां निम्मैने ॥ जीनासाहजहाननाद्ति वसुधाधीशे नहीं शासति न्यायालंबिनि पटुन(r. पहुन)प्रभुतयाचीसेदवाने स्थिते । सन्नैत्र स्युरदास्थदीयकलिकाच्यमु(० न्न?) सनस्तं नहः प्रत्यसं विदधानुनेतदसिल्ठत् (r. ० लिखत्) जीकृष्ण-भाषाणि यद्यपि जयंति वहूनि सूत्र- दिवात्मनः ॥ यास्थानपुस्तक(श)तानि च संस्कुर्रात । इतत्तचापि लिखनं नम सामुवोधन् जात्मप्रकाशनकरं सुधियः ज्यतंतु ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2271.

284. Foll. 139; size 10³; in. by 4 in.; 12-16 lines in a page; excellent writing, in the Bengali character; perhaps as old as the 16th century.

Vedāntavyāsoktasūtravŗitti, a short commentary on the Vedāntasūtras, the author of which is not mentioned. It is a good copy. The corrections show that it was used for study. Towards the end there are marginal notes in Colchrooko's hand. I am not quite sure about the reading of some passages in the introductory couplets, which follow here:

जम्म स्थानं वियोगं भवगतनसिर्हं याति बस्मादसङ्घाद

त्रबाद्या चङ्गिपाना नभस इव विभोवेस्य भागा प्रुवस्य । धर्माधनादिपाइनियनयति समो यच लोकानभिन्न: सो व्हं पूर्खों विजुद्दो गुरुनिगनश्चिव: झेषधि: संविदाला॥

† It ought to be श्वानेसु°, but this would not suit the metre. For अनुद्धिते and शाखिते, see I.O. no. 447 (Tattraviveka).

चतुर्थः पादः इति ॥

[•] This MS. uses a dot in the middle of the line for some kind of punctuation.

गुरून् गणपतिं भानुं भवानीं केशवं शिवं । प्रणम्य व्यासमृत्राचान् सिद्धे ऽर्थे मे समाखये ॥ भाष्यवाक्यामृतव्याप्ता खल्पा नाल्पाचेदीपिकां । इमां वृत्तिं वराम्येकां काशोमिव हित्तैपियों ॥ जमृतानन्दसंपन्तिः कस्य नोन्नतिकारणं । यस्माछ्यणमात्रेण ददात्येषा परं पर्द ॥

सूत्रच्याख्यानावसाने ऽत्र यथाझास्त्रं ययाक्रमं । खर्षों विषयवाक्याना विषमाणां प्रवस्थते ॥

The first adhyāya ends fol. 44b: इति श्रीवेद-यासोकमूबवृत्ती प्रचने अ्थाये चतुर्घेश्वरणः ॥ मनामधार्य समन्वयाभिध: प्रचनो डध्याय: ॥ The second adhyāya (खपिरोधनाना) ends fol. 81, the third (साधनाध्याय) fol. 123b. The end of the whole is:

इयं वृत्तिर्हाता दुरित ८०० * छेदनकरी तरिमंग्नाझेतुं भवजरूधिपारं जिगमिषून् । हरोगीर्स्थासातुं सदसदुरुवन्धात् स्परणतः परव्रद्वानन्टाइयम ००० * हीपनरविः ॥ इति श्रीयेदव्यामोक्रसूत्रपृत्ती चतुर्थे ऽस्मिन् मूऌाध्याये चतुर्पेश्वरणः ॥ समान्नश्चार्यं चतुर्थो ऽध्यायः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

4. Works of Šaŭkarācārya, and commentaries on them.

2272.

2222b. Foll. 87 (369-455); size 9 in. by 4 in.; seven lines in a page; large, good writing.

Sakalavedopanishatsåropadeśasahasri, in two parts, one in prose, the other in verse, by Šakkarāsārya.

See Hall's Index, p. 99, no. li.

The prose part begins:

च्चच मोक्षसाधनोपदेशविधि व्यास्यास्यामो मुमुखूणा अहथा-नानामधिनामधाय तदिदं मोछसाधनं ज्ञानं ⁰

It has three prakaranas: sishyapratibodha-

* The right margin of the last leaves is injured.

navidhi (ends fol. 381b), avagali (ends fol. 894b), gadyasambandha (ends fol. 397a). Cp. Buruell's Tanj. MSS., p. 90, 10. xiv.

The second *prakarana* has the form of a dialogue, it begins :

मुखमासीनं बाद्यणं ब्रद्धनिष्ठं कश्चिद्ववारी जन्ममरखल-खणात्संसाराबिवित्रो मुमुछुर्विधिवनुपसबः पप्रछ भग(य)न् कण्महं संसारान्मोक्षिथे ।

The metrical part begins :

चैतन्यं सर्वत्रं सर्वे सर्वभूतगुहाझयम् । यासवैषिषयातीतं तस्मै सर्वविदे नमः ॥ ९ ॥ समापय्य क्रियाः सवैा दारात्र्न्याधानपूर्विकाः । ब्रह्मविद्यामयेदानीं वक्तुं वेदः प्रचन्नमे ॥ २ ॥

कर्माणि देहयोगार्थं देहयोगे प्रियाप्रिये। भुवे स्पातां ततो रागो डेपश्चेष ततः क्रियाः ॥ ३ ॥

The names of the nineteen chapters are: upodghātaprakaraņa (26 verses), ātmajāānotpattiridhi(pra)karaņa (4 v.), īśvarātmaprak. (8 v.), ahampratyayaprak. (5 v.), buddhyaparādhaprak. (5 v.), višeshāpohaprak. (6 v.), buddhyārādhaprak. (6 v.), eitiprak. (6 v.), sākshmatāprak. (9 v.), drišisvarāpaprak. (14 v.), īkshitriprak. (16 v.), prakāšaprak. (19 v.), acakshushtvaprak. (27 v.), svapnasmritiprak. (50 v.), nānyadanyatprak. (54 v.), pārthi(va)prak. (74 v.), samyaāmatiprak. (89 v.), tattvaprak. (nbont 230 v.), jvaranāšaprak. (28 v.).

Cp. Weber's Cat. (1853), p. 178, no. 614.

Colophon: उदीच्यझातीजोशी विश्वनाथ ऌसित(sic!)॥ यादूशमिति न ने दोष: करक़तम(sic!)परार्ध छंतुमहेंति संत:॥ संवत् १९३३ वर्षे काझिक जुदि ३ रवी ऌसितं ॥ [GAIKAWAR.]

2273.

256b. Foll. 49; size 11-11½ in. by 3 in.: 9-11 lines in a page; writing middling.

Sakalopanishatsara-Upadeśasāhasrī, a second copy, beginning with the metrical part, and ending with the three prose chapters. Colophon:

ज्रीमद्वाराणसी खेचे विश्वेज्ञचरनांतिके । उपदेशस्य साहम्रीं रंगनाचो सलीलिखन् ॥ [H. T. Colebbooke.]

2274.

101a. Foll. 39; size $9\frac{7}{5}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; 10 or 11 lines in a page; writing middling.

Upadeśasahasrī, a third copy, but only the metrical part. [H. T. COLEBROOKE.]

2275, 2276.

2221, 2222a. Foll. 230 and 138 (231-368); size 9 in. by $3\frac{7}{8}$ in.; seven lines in a page; large good writing.

Upadeśasahasrī and Padayojanikā, a commentary on the Upadeśasahasrī by Rāmatīrtha, pupil of Krishņatīrtha: the metrical part. See Hall's Index, p. 99, no. lii.; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 74, no. 1475 (no. 1474 contains Rāmutīrtha's commentary on the prose part).

The commentary begins :

यत्राध्यस्तमिदं सर्वे मेयमात्राद्यविद्यया ।

भाति नो भाति यज्झानाज्ञदस्मि ब्रह्म चिल्तुलन् सन्यमेव जयने

तदेषं सर्वोपनिषद्यैसारसंग्रहं गद्यवन्धप्रवन्धेन संखेपतो युक्त्योपदिश्य पुनरपुक्तमेवार्यजातं पद्यवन्धप्रवन्धेन सोधस्तरं विस्तरेखोपदेष्टुकामो भगव(र) आध्यकारः पद्यग्रन्थारम्भे ग्रन्थप्रति-पाद्यपरदेषतानमस्काररूपं मङ्ग्रस्तं कृतं शिष्पशिक्षार्थं स्रोकेनो-पनिषधाति ॥ चैतन्यमिति ॥ चैतन्यं सर्वैगं सर्वे ०

It ends:

उपदेशसहस्रीयं विवृता हि महात्मभिः । श्रद्वावेशाम्मयाप्पस्यां पदयोजनिका कृता ॥ १ ॥ सनस्तवेदार्थरहस्यगद्यप्रस्रप्रवन्धार्थतयावचोधः । कयं तु मादूग्मतिविद्धितः स्यादयापि अक्त्याहमिहास्मि [इ्रुटः ॥ १ ॥

द्वग्रनराविय्कृतराममूत्तेत्तचा गुरूखा विषुलप्रसादात् । यथाकर्थाबद्रवितेन विष्णुरनेन तुष्पत्वक्तिलानरात्ना॥३॥

इति ज्रीशंकराचार्यकृतोपदेशसहस्याः पदयोजनिका नाम टीका कृष्णतीर्थशिष्परामतीर्थविरचिता समाप्रा ॥ सहस्रोपदेशेन हाई तमो यः साचिम्माचभासा निषायीछ(r.० जु?)भद्रम् । ददावात्मरूपं समस्तार्थदीपं गुरुं काशिराजं निजं तं नमानि ॥ घटादेः स्युरहा तदीया च सन्ना तदानन्दता नद्त रदीया च सन्ना हरीयेस्य तं काशिराजं नमामि ॥ रसराममुनीन्दुवस्तरे सितपड्यां सित्रमार्गशीर्थके । छिसिता <u>मदनात्मजेन</u> चेयं भगवच्छत्वरकस्थितोपदेशी (metre!) ॥ ३ ॥

लिवितं जोशी गोपालजीमुतवीचीनार्थ(sic!) ॥

The third couplet gives as date of the original of this copy, Samvat 1736. [GAIKAWAR.]

2277.

666. Foll. 136; size 11¹/₄ in. by 4²/₄ in.; 9-16 lines in a page; middling writing.

Upadeśasahasrī, the metrical part (in the middle of every page) and Prayojanika, another copy of the second part.

[H. T. COLEBROOKE.]

2278.

151. Foll. 161; size $13\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; 7-13 lines in a page; fair writing.

Upadeśasahasri, the metrical part (in the middle of every page) and Padayojanikā, a third copy, dated संचत् १९३० मायसुदि ॥

This copy has only the first two of the final couplets of the first copy, omitting the couplet containing the date (रसराम•).

[H. T. COLEBROOKE,]

2279.

2554. Foll. 74; size 13[‡] in. by 5 in.; 12 or 13 lines in a page; large fair writing. Upadeśas chasrivieriti, a commentary on Śańkara's Upadeśasahasri, by Anandagiri. This name is given to the author on the first page (उपदेशमहबोबाटीका आनंदगिरि in the same handwriting as the copy itself); in the colophon at the end of the second copy the author is called Anandajāāna, pupil of Šuddhānanda. See Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 288, no. 2848.

This copy comprises the metrical and the prose part (begins fol. 52b) of the *Upadeśa*sahasrī.

It begins

प्रथम्य कृष्णं प्रयताज्ञिहारिखं गुरुनपि स्वान्परमार्थरूपियाः । मया सहस्रोपिवृतिर्विधीयते

कृतापि नन्दोपकृतिप्रसिद्धये ॥ ९ ॥ सकऌोपनिपदर्थसारसंग्राहिकामुपदेझसाहस्रों गद्यपद्यातिम्का

प्रारभगगो भगवांभाष्यकारश्विकीर्षितस्य ग्रन्थस्य अधिग्रेन परिसनाग्निप्रचय(० चर २८. ३१.)गमनाभ्या शिष्ठाचारपरियाल-नपरिलभादृष्टसिड्डये च विशिष्टेष्टदेवतातस्यानुस्मरणपूर्वकं तज्ञ-मस्काररूपं मङ्गलाचरणं मुखतः संपादयज्ञस्य शारीरकप्रकरणस्य तदीयमेयानुवन्धजातं मूच्यति चेतन्यीति ।

It ends:

सभ्यामो ग्रन्थस्य गद्यपद्यात्मनः समाप्ययेम् । सिद्यम उपदेशमाहस्रीयं गद्यपद्यमयी मया। व्याकृता व्याकृताप्यन्येमेन्दानुग्रहसिष्ठये॥ व्याक्रिया सक्तिया सेयं कुवेती शर्म निर्मलम् । कृतिनाकृतविद्यानामाध्यियतां(r.ºमाध्रिता)पुरूषोत्तमम्॥ Date of the copy: संवत् अ१३५ (i.e. 1735).

2280.

101b. Foll. 106; size $9\frac{7}{6}$ in. by 4 $\frac{1}{2}$ in.; 9-11 lines in a page; writing middling.

Upadeśasahasrifikā, a second copy, but without the three prose chapters; also the flual couplets are wanting.

The colophon is : इति खीपरनहंसपरिवाज्ञकाषाये- The चोमुद्धानन्दपूत्त्यपादशिष्यभगवदानन्द्रज्ञानघिरणिता छीसहरी- by Ran पद्धभागटीका समाप्ता ॥ [H. T. COLEBROOKE.] ' Tirtha.

2281.

1245b. Foll. 15 (the sixth of which is wanting); size 10³; in. by 4¹/₂ in.; indifferent, modern Devanägarī writing; 11-13 lines in a page.

Tattvacandrikā, a commentary, by an un known author (pupil of Śrikrishyatīrtha and Jagannāthāśrama), on Ānandagiri's exposition (vivaraņa) of Śańkarācārya's Pañrākaraņa. See Hall's Index, p. 139, no. coxxv.

It begins:

यक्षामरूपजगटुद्ववसंप्रतिष्ठा-संरोधकारखमनिवेचनीयझकि । मचित्सुखाडयचपुजैगतो हिताय रामाभिधामुपगतं भुपि तल्लमामि ॥ १ ॥ यत्पामुधूसरितमस्त कमस्तपाधम् छन्नाल्ठखणमहायहयछभूताः (?) । मुखान् नां वपुरजसनतीव रम्धं प्रीकृष्णतीर्षगुरुपादयुगं नमामि ॥ १ ॥ प्रमित्त्राणाश्रमाद्या ये गुरघो मे कृपाऌवः । तानहं विधियसत्वा करवे तत्त्वचंद्रिका ॥ ३ ॥ प्रमित्तंकरभगवसूज्यपादविरचितं पंचीकरणास्यं प्रकरण मतिर्सचित्रमनेकार्थसंयहगंभीरमतिविमलमर्थतः प्रकटीचिकी प्रु-रानंदगियीाचार्थः खाचकीर्यितस्य विग्नपरिसमान्नये विज्ञिष्ट ग्रिष्टाचारपरिप्राग्नमिष्टदेवतानमस्तारऌष्ठ्यगं ० दर्ज्ञयति यहचो-धादिति । ०

lt ends:

पंचीकृतेविंषरणमधेतः प्रकटीकृतं । यणाञ्चतं यथावुद्धि तेन तुष्पेटुनायतिः ॥ ९ ॥ सीतासुवर्णछतिकापरिवीतगात्रं प्रेमारसाट्रेषरणं सुखपल्लवाद्धां । कीर्सिप्रसूनपरिपालितसर्वलोकं रामाभिधं जगति कल्पतरुं नमामि ॥ १ ॥

इति जीर्षचीकरणविवरणटीका तख्वचंद्रिका नाम परि-समाप्ता॥

The MS. was copied, for his private use, by Rāma Brahma Yati, pupil of Sudāśicānanda Tīrtha. [H. T. COLEBROOKE...

5 c 2

ৰ প্ৰধন

2282.

788. Foll. 39; size 10 in. by 2⁴/₂ in.; five lines in a page; beautifully written in the Bongali character.

Siddhāntabindu, a commentary on Šaùkaru's Dašašlokī, by Madhusūdana Sarasvatī, disciple of Višrešvara Sarasvatī. The fuller title of the ten couplets is Cidānandadašušlokī or Cidānandastavarāja. See Hall's Index, p. 108, nos. xc. and xci., and p. 133, no. exevi.

The text of each *śloka* is given before it is explained.

The first śloka of the Daśaśloki is:

न भूमिने तोयं न तेजो न वायुर् ज सं नेस्ट्रियं घा न तेपां समूहः । चनैकानिकत्वासुपुप्रैकमिडम् तदेको ब्वझिष्ट: झिवः केवऌो ब्हम् ॥ See Raj. Mitra's Notices, iv., p. 120, no. 1535.

The commentary begins :

त्रीशद्भराषाय्यैनयावतारं विश्वेग्वरं विश्वगुरुं प्रखम्य । वेदानाशास्त्रश्रवक्षालसानां षोधाय कुधे कमपि प्रयलन् ॥

इह सलु साधात्यरंपरया या सर्वानेच जीवाम्समुहिधौर्पुके-गवान् त्रोझक्वरो ब्नालभ्यो थिवेकेनात्मानं नित्यणुद्रवुद्वमुक्त-खभावं संधेपेख वोधयितुं दझश्चोकों प्रखिनाय ।

It ends:

न स्तीति तं च्यासनझेषनधं सम्यक्न सूत्रैरिपि यो वषन्ध । विनापि तैः संग्रधिताखिलापें तं झक्कर्ट नीनि मुरेखरं च ॥ 9 ॥ लघुरपि बद्ध्यैवहखिलामणिरिव निषन्धो व्यम् । मधुमूहनेन नुनिना विहितो गुणिनां विनोदाय ॥ यदत्र सौष्ठवं किंचिन्नहुरोरेव ने न हि । यदत्रासीष्ठवं किंचिन्नहुरोरेव ने न हि । यदत्रासीष्ठवं किंचिन्नहुरोरेव ने न हि । यदत्रासीष्ठवं किंचिन्ननमेव गुरोने हि ॥ बहुपाचनया मयायमस्पो चल्लभट्रस्य कृते कृतो निषन्धः । यददुष्ठनिहास्ति यच दुष्ठ तदुराराः मुधियो विषेचयम्तु ॥ Cp. Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 80, no. 1483; Wober's Cat. (1853), p. 182, no. 626.

This copy was written in the Saka year 1539, on the banks of the Surasindhu (Gangā), as will appear from the following colophon:

> नवाग्निवाग्गेन्दुमिते शकाब्दे नभस्यमासस्य च कृष्णपद्धे । चल्लिखि केनापि मनोहरो ऽयं सिद्धानविन्दुः सुरसिन्धुतीरे ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2283.

2532a. Foll. 24; size 10 in. by 4½ in.; eleven lines in a page; well written. Siddhāutabindu, a second copy.

[GAIKAWAR.]

2284.

603a. Foll. 22; size 97 in. by 43 iu.; nino lines in a page; fair writing.

Siddhantabindu, a third copy, dated संवत् १९९९ नेवजण्ण १३ ज्ञनी राज्यो उयं पूर्णे जातं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2285.

2782a. Foll. 20; sizo 10⁵ in. by 4³ in.; 11-13 lines in a page; indifferent writing.

Siddhantabindu, a fourth copy, dated शके १६ १३ भगिरोनामनि संवासरे चेत्रे मासि चतुव्यों 8 मुक्रे रेळपुरनि-यासिज्यीयत्सगोचोत्पत्तव्यंकटेशभट्टमुनुना पर्वतोपनामकेन राम-भक्तेन गोधिंदभट्टेनार्य सिद्धांतविंदुर्लिखितः रामाय समर्पितः ॥ [Coll. of Fort William.]

2286.

1521a. Foll. 29; size 10¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; cight lines in a page; large fair writing. Siddhāntabindu, a fifth copy.

It has the wrong title faginfique on the first page. [II. T. COLEBROOKE.]

1746a. Foll. 51; size 8½ in. by 4½ in.; nine lines in a page; large fair writing.

Siddhäutahindu, a sixth copy.

[II. T. COLEBROOKE.]

2288.

327a. Foll. 30; size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ iu.; eleven lines in a page; well written.

Vedäntasiddhäntabindu, a soventh copy, dated संयत् १६५५ शमर शायन जुदि ९ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2289.

3037. Foll. 32; size 124 in. by 44 in.; 8-11 lines in a page; large writing.

Siddhanlabindu, an eighth copy. Dated संवत् १८७१ भिति मागैश्वीयेमुदि ३ वुधवारे लिखितं गोपारु-गिरिभिष्ठुणा ज्रोमचिमन् (?)गिरिखामिशिष्येण निरसासाम-यासिना पुष्करोपरि ज्रोनत्मशीखेने । ज्रोमचन्द्रमीलिजैयतु भगवानिष्ठदेषो महोय: पठकानां छोतूणां च ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

सन्द्रापव

2290.

327b. Foll. 147; size 12 in. by 4½ in.; eleven lines in a page; writing fair.

Nyäyaratnävali, a commentary on the Sidihäntabindu, by Brahmänanda Suvasvati, pupil of Näväyana Tietha and of Paramänanda Suvasvati, based on Madhusüdana's Advaitasiddhi and Brahmänanda's own commentary on it.

See Hall's Index, p. 109, no. xev.; Rāj. Mitra's Notices, vi., p. 275, no. 2209.

The Nyāyaretnāvalī begins :

नमो नवधनश्यामकामकाभितदेहिने । कमलाकामसीदामकराकामुकगेहिने ॥ छद्वैतसिद्धेष्टीकापास्तदीपायाख संग्रहात् । विविधरचना काषिद्धवानन्देन रष्यते ॥ २ ॥ शक्करोक्तिमुधाम्गोधेगुरूखानुपदेशतः । उद्यतां प्रबटीकुर्वे न्यायरामावस्त्रीमिह ॥ ३ ॥

तवाद्वितीयसम्बाधानिरतिझयानन्दरूपयोजींषज्ञधानरूप -योरेक्समुक्तानन्दरूपं चोधयदहं ब्रधास्मीत्यादि वेदानामहायाक्यं °

Fol. & is missing.

The copy is dated : संवत् १८३९ हत्समये आवण्यज्ञ १५ भृगुवासरे ज्ञोकाइयां लिखितनिदं पुस्तकं संपूर्णमगमत् ॥ . [H. T. Colenkooke.]

2291.

1348a. Foll. 21; size 10³; in. by 4³; in.; eleven lines in a page; good writing, of about A.D. 1700.

Deidaśamahāvākyavivaraņa, a treatise on the single words of certain holy passages from different *Upanishads*, in twelve chapters (siddhānta), by Šaškarācārya. It is different from the Vākyavivaraņa in Weber's Cat. (1853), p. 181; Burnell's Tanj. MSS., p. 91, no. xxiv; also from the Mahāvākyasiddhānta in Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 299, no. 2863.

It begins :

यदज्ञानप्रभावेन दृष्ट्यते सकलं जगत् । यक्तानाज्ञयमाप्रोति तस्से ज्ञानात्मने नमः ॥ ९ ॥

जयत् पत्रागासपाताता तस्त शागालग गम. त. प. त. समसाविषयवासनाविनिमुक्तः स केवलं निर्दिश्चेपं (cp. the second copy) ब्रब चैतन्यमाचमेच तिष्ठति स परमहंमः यच कुचचित्तिष्ठति किं करोति । केपलं डादशमहावाक्यविचारं करोति । तम्महायाक्यं कौदूक् । तच खीपनिपदानि वाक्याति । चादी ताबदूग्वेदस्य प्रशानमानंदं ब्रब । खहं ब्रबास्मीति यजुर्वेदस्य । तच्वनसीति सामवेदस्य । जयमात्मा ब्रबेति ज्ञचर्य-यावेदस्य । चहं ब्रबास्मि यत्परं ब्रबेति ज्युतेः । इत्यादिडादठा-महावाक्येब्रैबाविचारः । तचादी च्युग्वेदस्य प्रशानश्वरूप्यास्थानं क्रियते । ०

Fol. 2a: इति चुग्पेदस्य प्रज्ञानज्ञच्दनिर्यायः प्रथमसिद्धांत: समाप्त: ॥ १ ॥ जतः परं ज्ञानंदज्ञच्दनिर्यायः कथ्यते ।

It ends:

व्रह्मसरूपनिरूपर्यः घेदांतप्रकरणे ज्ञयर्थणघेदधाक्यगतात्म-ब्रह्मझच्दनिर्णयो नाम डादशसिद्धांतः समाप्तः॥ इति ज्रीझंकरा-पार्थविरचितं डादशमहावाक्यं समाप्तं ॥

[H. T. COLEBROOKE,

2113. Foll. 57; size $9\frac{5}{8}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; seven lines in a page; large good writing.

Deādašamahārākyarivaraņa, a second copy. It begins without the śloka:

खपात()) महावाक्यापैथियरणं कपयति । समस्तविषय-वासनाविनिर्मुकः स परमहंसः कवलुनिर्विज्ञेपः व्रद्यचिननेश-वाय(r.०माचमेव)तिष्ठति । स परमहंसः यत्र कुत्रचिन्निष्ठति । विं करोति । केवलं डादज्ञमहावाक्यविषरणं करोति । विवरणं नाम थिचारम् । तम्महावाक्य कोटूक् । तत्रीपनिषदानि याक्यानि । ०

Date of the copy: संवत् १९३९ वर्षे झ्येष्ट भुदि १३ भृगुदिने लिसितं॥ [GAIKAWAR.]

2293.

1368d. Foll. 26; size 93 in. by 44 in.; twelve lines in a page; well written.

Dvādašamahārākyavivaraņa, a third copy.

It begins: समस्तविषयवासनाविनिमुन्न: स परमहंस: 9 [H. T. Colebrooks.]

2294.

1597b. Foll. 13; size 9 $\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{2}{6}$ in.; generally 12 or 13 lines in a page; clear writing, of about A.D. 1700.

Atmabodhaprakaraya, a compendium of the Vedānta in 66 ślokas, by. Śuńkarācārya, with an anonymous fikā. The text occupies the middle of each page, the commentary being written above and beneath it.

The tike begins:

ज्ञतनखपूजितपादं ज्ञतपपननसो अप्यगोचराकारं । विकसितजऌरुहनेचं सौताछायांकनाष्ठये रानं ॥

इह भगवान् इंकराचायुः उन्नमाधिकारिणां वेदांतप्रस्थानवर्यं निभाय तदवलोकनासमर्थानां मंदबुद्धीनामनुग्रहार्थं सर्ववेदात-सिद्धांतसंग्रहमात्मवोधप्रकरणं निद्र्शयिपुः(r.दिद्र्श्व°)प्रतिज्ञानीते त्रपोभिरिति ।

The end is: इति श्रोमत्परमहंसप्ररिवाजनाचार्यगोधिंद-भगवत्पादाचार्यशिष्यश्रीशंकरभगवत्पादाचार्यविरचितमात्मकोध -प्रजरर्श टीका च समाधिमगमत् ॥ See Hall's Index, p. 105, no. lxxviii. and p. 106, no. lxxx.; Weber's Berlin Cat. (1853), p. 179; Aufrecht's Oxford Cat., p. 224. In Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 252, no. 1677, the same *fikā* is ascribed to *Madhusādana Sara*scatī, but see the next number.

The Atmabodha, with this fika, was published by F. E. Hall, Mirzapore 1852, and in Hacberlin's Sanskrit Anthology; the text also in the Brihatstatraratuākara, p. 309.

[II. T. COLEBROOKE.]

2295.

603c. Foll. 20; size $9\frac{7}{6}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; nine lines in a page; large writing.

Itmahadha, with the same commentary (bhāshya), which is here ascribed to Śańkara himself. [II. T. COLEDROOKE.]

2296.

2011a. Foll. 16; size 8½ in. by 44 in.; 11-13 lines in a page; fair writing.

Atmabodhaprakarayam satikam, a third copy of the text, with the same commentary.

maximum of the manuscripts quite agrees with the printed texts. [J. TAYLOR.]

2297.

100a. Foll. 12; size 9³ in. by 4⁴ in.; ten lines in a page; large good handwriting.

Adhyātmavidyopadešavidhi, or Ajūānabodhinī, a short exposition of the Vedānta, in form of a dialogue between šiskya und guru, by Šaūkarācirya.

Hall calls it a commentary on the *Alma*bodha, see his Index, p. 105, no. lxxix.

It begins :

यदज्ञानादिदं भाति यज्ज्ञानाद्विनिवज्ञैते । नमसस्मै चिदानन्दवयुषे परमात्मने ॥ ९ ॥ चित्तमदानन्दरूपाय सर्वधीवृक्षिसाधियो । नमो येदानावेद्याय ज्ञष्यये ब्ननारूपियो ॥ २ ॥ खपाध्यात्मविष्ठोपदेज्ञविधिं च्यास्यास्यानः । चनाखननो नेसर्गिको ऽध्यामो निद्याप्रत्ययरूपः सर्वल्रोकप्रत्यक्षः खस्यानपे-हेनोः प्रहरणाय । खात्मैकत्वज्ञानं ज्ञिप्यः च्रीगुरूं पृच्छति । भो भगवन्। स खात्मा कोट्र्ज्ञाः । श्रुणु(r. शृ्गु) चित्सदानन्दा-द्वितीयमस्तरहमचल्डमजनक्रियं कृटस्याननास्तरूपं व्रद्य स चात्मा ॥

Colophon : इति ज्ञीसंक्षिप्तवेदानाझास्त्रप्रक्रियायां ज्ञी-मत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यजीमासञ्चर(!) कृतवहिमुँसाना:प्रणय -मज्ञानवोधिनी(sie!) जध्यास्वविद्योपदेश्चविधिः समाप्ता ॥ Räj. Mitra, Notices, ii., p. 97, no. 678, gives : • ज्रोमळज्जूरकृतौं यहिमुँसाना:प्रकरणमज्ञानवोधिनी; but see no. 2300, fol 4a.

All leaves have the marginal note प्र ? ज्ञा ?. Note of the scribe : स्टोपित नरोतम ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2298.

1348d. Foll. 30; size 11 in. by 43 in.; large, modern Devanägarī writing; nine lines in a page.

.Itmashatk -bhāshya, by Śankarācārya.

' lt begins: चों परिसमाप्तं कर्भसहायपरव्रवाधिषयपि-ज्ञानेनेपा कर्मणो ज्ञानसहितपरा गतिरुक्षपिज्ञानडारेणोपसंहता। स्तासत्वं व्रक्ष प्राणास्थमेष स्को देष:। स्तस्यैव प्राणस्य सर्वे देवा विभूतय:। स्तम्य प्राणम्यात्मभार्थं गच्छन्देवता कप्येतीत्युक्रं॥ सो ज्यं देवताप्ययस्त्रच्नणः परपुरुषार्थं स्प मोक्षः । ०

lt ends: खवतु वक्तारमियभ्यासो अध्यायपरिसमाप्यर्थो द्वितीयारक्ष्यकसमाप्यर्थेखः ॥ इति श्रीशंकराचायैविरचितं खात्मपद्वभाष्यं समाप्रं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2299.

2401c. Foll. 8; size $7\frac{1}{8}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; generally nine lines in a page; nearly the same writing as in no. 2401*h*, which is dated Support 1730.

Aparokshanubhūti, a treatise on the Vedānda doctrine in verse (by Šaākara). See Hall's Index, p. 104, no. lxxiv.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 223, nos. 544 and 545. It begins: Sight परमानंदमुपदेशामीकारें।

The last leaf, with the six last slokas (139-144), is wanting. The last sloka is:

कारगर्था तरेकेग पुनानारी विलोकयेत् ।

जन्मयेन पुनस्तद्विकार्ये नित्रं प्रपश्यति ॥ ३६(i.e. 158)॥

The nine sections of this treatise are not marked in this copy.

For editions of the Aparokshäuubhūti, see Haas' Brit. Mus. Cat., p. 128; Burnell's Tanj. MSS., p. 91. [GAIKAWAP.]

2300.

2116c. Foll. 16 (of which 13–15 are wanting); size 9 in. by 4 in.; indifferent Devanagari writing; 8-13 lines in a page.

Tracts, by Šańkarācārya, on Vedānta suojoets. A similar collection in Weber's Berlin Cat. (1853), p. 180, no. 618.

1. Balabodhini, begins :

प्रणम्य परमानंदं मोहोधतिनिरावहं । तत्रसादवल्लेनेव क्रियते बालयोधिनी ॥ १ ॥

यस्य स्परशामाचेग छोर्यते भयभौतयः । [॥ २ ॥ तं सर्वसाधिशं यानि झरशं कृपशीद्यहं (८.० गो सहं?) खयायमाला कोटूझः । सट्रूपं । सर्वेषाभावरूपं । चिट्र्पं । जुद्वबोधरूपं । खानंदरूपं । सुरूप्रमुखरूपं । ०

গ্ৰশ্বিতা. 4a: **इति बहिर्मुख्यातः**प्रवेश(r.°मुखालःप्र°, ১০৫ uo. 2297)बालबोधिन्धां प्रयमकल्पः ॥

Fol. 6b: इति शंकराचावैविरचिता वालवोधिनी समाप्ता Soo Weber, p. 180, no. 2; Rāj. Mitra's Notices, i., p. 93, no. 175.

11. Tripuri, in three sections (pura), begins fol. 6b : ज्ञादत्पर्श्वहपरमगंधादयो विषया: । 0

Lt ends fol. 9b: इति विपुरी समान्ना ॥ See Weber, p. 180, no. 4.

111. Dyurākyavritti, in 53 couplets, containing a dialogue between a guru and his pupil on jīca, paramātman, tattvamasi. It begins:

> सगैस्पितिग्रलयहेतुमचिंत्यशक्ति विग्रेष्ट्रां विदितविष्यमनंतमृतिं । निमुक्तबंधनमपारसुखांषुराशिं श्रीवद्यभं विमल्डवोधधनं ननामि ॥ १ ॥

lt ends fol. 11b: इति खुवाकावृत्तिः समाप्ता ॥

This small work is commonly called Vākyavritti (no. 2302), see Hall's Index, p. 106, no. lxxxi.; Weber, p. 180, no. 1. It has been printed in the Brihatstotraratnākara, p. 321.

1V. Svarupanirupanam, begins fol. 11b : जनामभूते देहादावात्मयुद्धिसु देहिनां । साधिश्वा तत्कृतो बंधस्तवाशो मोख उच्चते ॥ १ ॥

It breaks off in the second half of *śloku* 17, at the bottom of fol. 12b. See Weber, p. 180, no. 5.

V. Atmajüänopadeśavidhi, only the concluding portion on fol. 16. See Weber, p. 180, no. 3.

Colophon: इति जीमत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यजीमतो-विंदभगवत्यून्यपादशिष्यस्य श्रंकरस्य कृती जात्मझानोयदेशविधिः संपूर्या: ॥ ९ संयत् १९४९ वर्षे आद्रपदर्पचमी श्रानी । त्व्वीतं शें रेयादत्तमुतरुष्टिप्दत्रत्व्यितं थ्याः यगदिष्ठरपठनार्थे ॥

On fol. 1*a* somebody wrote the title *Aigakārakārikā* under which the MS. appeared in the old list. [GAIKAWAR.]

2301.

1597e. Foll. 10; size 9 in. by $4\frac{1}{8}$ in.; 9 or 10 lines in a page; fair writing, of the 17th century.

Vākyavritti, tho same 53 couplets of Šaukara, with a commentary, also called Vākyavritti, by Ānandagiri, pupil of Šuddhānanda. Sec Rājendralāla Mitra's Notices, iii., p. 331, no. 1324.

It begins:

रुदंपर्येख चेदाता यहदंति परं पतं। तरहं ब्रद्ध निर्भेदं सत्यादिपदऌक्षितं ॥ 9 ॥

मुमुखुजनानुजिघृध्या वाक्यवृत्तिसंत्रिप्रकरणं प्रारभमाणो विग्नोपप्रवोपशमादिप्रयोजनसिद्वये देवताप्रणामरूपं मंगलाचरणं मुखतः संपादयन् प्रकरणप्रारंभाषेखितमनुवंधत्रयं च विषयप्रयो-जनसंबंधलवर्णं संक्षिप्प प्रतिपादयति सीखर्याचे कथयति ॥ मर्गस्थिति ०

The end of the MS. is:

वाक्यवृत्तेरियं वृत्तिरुचिता संचिता भया । युनातु रुचिता याता सायातु पुरुपोत्तमे ॥ (?) इति जीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यजीमव्हंकराचार्यविरविता याक्यवृत्तिः समाप्ता॥ जीमत्परमहंसपरिव्राजकणुद्वानंदपूत्र्यपाद-शिष्पेणानंदगिरिणा विरचिता याक्यवृत्तिः समाप्ता ॥

> नित्यं कमें परित्यज्य वेदांतज्यवर्णं विना । वज्ञैमानस्तु संन्यामी पतत्येव न संज्ञयः ॥

A later scribe has added :

निर्गताश्चेपपापानां अडिते जायते मतिः । पापोपहतवुद्धीनां त्रद्वातीपि न रोचते ॥ ९ ॥ ईचरानुग्रहादेय पुंसामडैतवासना । महाभयपरिवाखाद्वि(r. ९ द्वि)वाखमिह जायते ॥ २ ॥ लख मत्यं जगस्मिथा(r. निष्या) जीयो ब्रह्मेव नापरः । इत्येवं निश्चये राम(:)कथितो ग्रंथकोटिभिः ॥ ३ ॥ [II. T. Colebbooke.]

2302.

1113a. Foll. 38; size 12³ in. by 4⁴ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 5-14 lines in a page.

Vākyavritti, 53 couplets by Šankarācārya, the same as Dyuvākyavritti in no. 2300 (2116c), with a commontary entitled Vākyavrittiprakāšikā, by Viśveśvara, pupil of Mādhava Prājāa. See Hall's Index, p. 106, no. lxxxii. The commentary begins:

> भक्तानक्रिमिरांधस्य ज्ञानांजनज्ञ ऌाकया । भखुरुम्मीलितं येन तस्तै त्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ ब्रद्याहमेक्रम्मयि भाति विभ्रा(r. ० र्ष्यु) त्रीमाधवग्राज्ञगुरोः प्रसादात् । जन्वर्षविश्वेश्वरपंडितास्यस् तस्यांग्नियन्नं प्रस्ततोऽस्मि नित्यं ॥ २ ॥

परमकृपानिभयः श्रीमच्चंकरभगतत्पादाः तापत्रयार्क्सनंतन्ना-नामपरिभितजननादिसंसाराध्यश्रमपीडिज्ञानां ० नमस्कृहते ।

> सर्गेस्पितिप्ररूपहेतुमचित्यशक्तिं विष्ठेष्ठरं विदितविष्ठमनंतमूर्त्ति । निर्मुऋवंधनमपारसुखांषुराज्ञिं ष्ठीयस्नभं विमल्ज्बोधधनं नमामि ॥ ९ ॥

Colophon: इति श्रीमम्महायोगीमाधवग्राह्यगुरुप्रसादादि-नापरिमितझानानंदखरूपविश्वेश्वरपंडितपिरचिता याक्यवृत्ति-प्रकाशिका समाप्ता ॥ For another MS., beginning with a different introductory *śloka* (**জুतिस्नृतिपुराखाना** ⁰), soc Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 287, no. 2847.

[H. T. COLEBROOKE.]

2303.

1256d. Foll. 22; size 83 in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing, of A.D. 1788; nine lines in a page.

Vākyasullā-(prakaraņa), a treatise, in 44 couplets, by Śańkarācārya, on the Vedânta doctrine (तस्वम); with a commentary.

The commonstary begins : नमो रामाय देवाय सचिदानंदमृतये । ॰

Edited by Windischmann, in 1833; see also Aufrecht's Oxford Cat., p. 225, no. 551; Räjendralāla Mitra's Notices, iii., p. 226, no. 1247. [H. T. COLEBROOKE.]

2304.

1250c. Foll. 13; size $8\frac{7}{8}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; nino lines in a page; fair writing.

Harimīdebhēshya, an anonymous commentary on Śaŭkara's Harim-īde-stotra.

See Hall's Index, p. 135, no. ccvii.

In this MS, the hymn has not quite 50 couplets. It is printed in the *Brihatstotraratnākara*, p. 173.

The commentary begins ;

नमो विषणये । हरिमीडा(r. ०डे)सोवस्य भाख्य(r.०ष्प)-मुद्धियते समूलकम् । मुमुछूगां विचारसमर्थानां द्रयमाचादपि(?)-ब्रबविद्या भूयादिति मन्यमानो भगवाम्भाष्यकारः सर्वेषेदालसर्वस्वं स्तुतिष्पाचेन दिदर्शीयपुः प्रतिज्ञानाति ॥

> स्तोष्ये भच्च्या विष्णुमनादि जगहादि यस्मिन्नेतत्संमृतिषद्रां ध्रमतीत्यम् । यस्मिन्दृष्टे नश्यति तत्संमृतिषद्रा तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १ ॥

In the title this commentary is ascribed to Saskara. [II. T. COLEBROOKE.] **968a.** Foll. 21; size 8½ in. by 4¾ in.; fair Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Mānasollāsa, a paraphrase, in 354 verses-by Surcšvarācārya (Višvarūpācārya) — of the Dakshiņāmūrtistotra, uscribed to Šažkarācārye, and intendod to supply the essence of the Vedānta doctrine.

It is divided into ten chapters (allasa), according to the ten verses of the original text, which is printed in the Brihatstotrarataäkara, p. 64 (beg. विश्व द्वेशादूइयमाननगरीतुस्यं निज्ञा-तगैत °.) See Weber's Cat. (1853), no. 616.

The prosent MS. does not mention the author of the paraphrase.

It begins :

मंगलं दिइातु मे विनायको मंगलं दिइातु मे सरस्तती । मंगलं दिइातु मे महेश्वरो मंगलं दिइातु मे महेश्वरी ॥ १ ॥ ०

Cf. Rāj. Mitra, Notices, v., p. 82, no. 1763. [II. T. Colebrooke.]

2306.

1998. Foll. 27; size 8½ in. by 4 in.; fair Devanagari writing; nine lines in a page.

Mānasollāsa. The author's name is mentioned in the colophon of the fourth chapter.

[DR. J. TAYLOR.¹

2307.

443. Foll. 72 (and a sūcīpatra after 22):
sizo 10¼ in. by 3¼ in.; Devanāgari character:
9 or 10 lines in a page.

Mänasollāsa-vrittāntavilāsa (Dakshiņāmūrtistotravyākhyāprabandha), a commentary on Surešvara's paraphrase, by Rāmatīrtha.

Beg. प्रोधःखासमहावटद्रुमतटे cf. Weber, ('at (1853), no. 616 ; Rāj. Mitra, Notices, v., p. 81. no. 1763, and p. 102, no. 1783.

[H. T. COLEBROOKE.

전막다

2308.

2532d. Foll. 7; size 9[±]; in. by 4[±]; in.; thirteen lincs in a page; well written.

Ilastāmalakațikā, a commentary on Hastāmalaku's twelve couplets, ascribed to Śańkara (जीश्रह्यराचायेप्रयोता, in the colophon).

See Hall's Index, p. 107, no. lxxxviii.; Burnell's Tanj. MSS., p. 91; the Calcutta edition (published in the Śaka year 1771, in one small volume with *Vedāntasāra* and its comm.) differs very much from this copy.

The commentary begins:

कछिदुन्यसंज्ञानी (r. १ नो?) चापिर्भुतचरमदेहः . . . जनेन मूकत्वेन यहिः कृतः पित्रा प्रदर्शितो आष्यकृद्धिः करूवनिति पृष्टः । स्तानुभवं प्रकटयसम्येषामप्यनुभवो भूयान्मडदिति मत्वा नो ययायदात्मानमाचचक्षे निमिक्षनित्यादिभिई्वाद्शभिः खोवेः ॥

This whole passage, with a few lines more, is wanting in the Calc. edition; the beginning of the latter (कस्वं शिशो कछ कृतच गना ?) has been added on the margin, partly by an old, partly by a more modern hand.

The first couplet of Hastamalaka is:

निमित्तं मनखखुरादिप्रपृत्तो निरस्तासिऌोपाधिराकाझकल्पः । रविऌोंकचेद्टानिमित्तं यथा यः स नित्त्योपऌञिखरूषोऽहमात्मा ॥ १ ॥

The copy is dated : स्वस्ति संयत् १५६३ वर्धे भावनामसंवत्सरे सायाढमासे कृष्णपथे श्रीसोमदिने b तिथौ श्रीरेवोरिसंगमे लिखितं। रा (sic) रघुनाचमुतहरितस्य जात्मज्ञानार्थं ॥ [GAIKAWAR.]

2309.

476b. Foll. 6; size 121 in. by 41 in.; twelve lines in a page; fair modern writing.

Hastāmalakastotrabhāshya, a second copy of Šaākara's commentary, but differing very much from the Calcutta edition as well as from the preceding manuscript. It begins :

यस्मिन्हाते भवेस्सर्वे विज्ञातं परनात्मनि । तं यन्दे नित्यविज्ञानमानन्दमज्ञमद्वयम् ॥ ९ ॥

See p. 2 of the Calc. edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

2310.

368. Foll. 52; size 9½ in. by 4¼ in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Trišatīnāmārthaprakāšikā, or simply Nāmārthaprakāšikā, an explanation of the three hundred names of Deai (Decistotra), by Šaŭkacācārya. It begins:

> वंदे पिन्नेचारं देवं सर्वसिद्विप्रदायिनं । वामीकारूढवानाद्वी करपझवपूजितं ॥ ९ ॥ पार्झा कुन्ने धुनुपर्रजित पंचज्ञासां

> षाटल्पशालिसुपु(r. प)मांचितगात्रवर्झो । प्राचीनयाक्सुतिपदां परदेवता त्वां

पंचायुधाचितवदां प्रखनामि देवों ॥ २ ॥

लोपानुद्रापतिं नत्वा इयग्रीवनपोग्नरं । श्रीविद्याराजसंसिद्धिकारी पंकत्रवीक्षय:॥३॥०४॥

षष्टुकालं मुभक्तिमहिसा गुरुपादाववलंव स्थिताय कुंभयोनिमु-नये। शिवदंपतिकृतनामशतवयोक्ती प्रेरित(roतो)ह्यग्रीव उवाच। ककाररुपेति ॥ ककार: कवर्थेः रुपं शापकविशेषग्रं यस्याः सा कादिविद्याविग्रहेत्वर्थः । o - - the next few names are कस्यायो । कस्यायगुरुशालिनी । कस्यायशैलनिल्या । कमनोया । कलावती । कमलाक्षी । कस्यायशी । करुयामूत-सागरा । the last सीस्थदा ॥

Colophon : इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यव्योमन्नो-विंदभगयत्वृज्यपाद्शिष्यव्योनच्धंकरभगवत्यात्कृतायां त्रिज्ञातीला-मार्थप्रकाशिकायां तृतीयसंडचतुर्थेयर्थनामार्थप्रकाज्ञनं पंचद्शमं समाप्रं ॥ नामार्थप्रकाशिका समाप्ता ॥

Fol. Ia has the title चेदांतत्रिज्ञतोभाष्य । [II. T. Colebrooke.]

2311.

441. Foll. 167; size 10½ in. by 5½ in.; clear, modern Devanāgari writing; nine lines in a page. Samkshepa-Šankarajaya (also called Šankaradigvijaya), a poetical life of Šankarācārya, by Mūdhavācārya.

Complete in sixteen sargas. For an analysis of the work, see Aufrecht's Oxf. Cat., p. 252. [H. T. COLEBROOKE.]

2312.

1960a. Foll. 150; size 9 in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fair Devanāgari character of the last century; nine lines in a page.

The same work. [DE. J. TAYLOR.]

2313.

724. Foll. 61; size 12³ in. by 4³/₄ in.; indifferent Devanāgarī writing.

Sargas i. vii. of the same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2314.

734. Foll. 202; size 13 in. by 6 in.; legibly written in Devanāgarī; 8-16 lines in a page.

Samkshepa-Šamkarajaya, with a commentary, entitled Šamkaračaryadindima, by Dhanapati, son of Rāmakumāra. Text and commentary were printed at Bombay in 1864.

('f. Aufrecht's Oxford Cat., p. 260.

[H. T. COLEBROOKE.]

2315.

1398b. Foll. 36; size 124 in. by 6 in.; ! Devanägari character; eleven lines in a page. |

Sarga viii. of the same work, with Dhanaputi's commentary. [H. T. COLEBROOKE.]

2316.

1960b. Foll. 102; size 9 in. by 33 in.; fairly good Devanägarī writing; nine lines in a page. Šankaravijaya, a fanciful life of Šankara, in the form of a dialogue between his disciples Cidvilāsa Yatīndra and Vijānakanda Tapodhanendra; in thirty-two adhyāyas.

It begins :

कसु ससिकृते वसु निस्नुऌानंदनिर्भरं । वसु वा झाकरं नः स्यादीप्तितार्थममृद्वये ॥ ९ ॥ कीरं वाचयितुं किऌेष दधती इस्तांवुजे पुम्तकं द्विज्ञानाममृतं प्ररातुभिष तं नित्यं करे विश्वती । चक्षध्वग्वऌयं करेग्र गयानां कर्त्रुं च दातुं वरान् मा स्यादस्तसनस्तदोव/निचया वागीच्यरी श्रेयसे ॥ २ ॥

खदधझरदभाभां झारदा दधतों भन्ने । कायकातिनितां पायी कलातिन विधोः जुभां॥३॥०

विज्ञानकंदः ॥ श्रीमहुरो देशिकेंद्र परिज्ञातासिलागत । त्रवसाद्या(?)चैथिझ्ज्ञानविच्छिकडेतभाषन ॥ ६ ॥ ०

Colophon : इति ज्रीमत्यरमहंस दरिव्राजकाचायैज्ञीमळं-करभगवत्पृज्यझंकरविजयचिडििलास ग्रतींद्रविज्ञानकंदतयोधनेंद्र-संयादे डाविंझोञ्ध्याय: ॥ [Dr. J. TATLOR.]

5. Advaita school, general Vedánta.

2317.

1103c. Foll. 16 (foll. 45-60 of the volume): size 13 in. by 5 in.; foll. 1 6 uineteen to twenty-two lines in a page, the writing like no. 2397 (1103b); foll. 7-16 fifteen to seventeen lines in a page, the writing like no. 2459(1103a).

Naishkarmyasiddhi, called Sambandhokti, by Sureśwara Acārya, pupil of Śańkara, in four adhyāyas, prose and verse. See Hall's Index. p. 159.

It was published in the Bombay Sanskrit Series, no. xxxviii.: "The Naishkarmyasiddhi of Sureśvarāchārya with the Chandrika of Jūānottama." Edited . . . by Colonel G. A. Jacob, Bombay 1891. Both MSS. of the India Office were used by him. "As its title shows, it consists of an argument in opposition to ritual, and in favour of knowledge, as a means to mukli," l.c. p. 2.

It begins:

खाब्रह्मसंवर्षयंतेः सर्वप्राणिभिः सर्वप्रकारस्थापि दुःसस्य स्वरसत एव जिहासितत्वात् तत्त्वियृत्त्वर्षा प्रयृत्तिरस्ति स्वरसत एव । दुःसस्य च देहोपादानैकहेतुत्वात् देहस्य च पूर्वोपचित्रधर्म्माधमे- मूळावादनुछिन्तिः। तयोख विहितप्रतिपिद्धकर्ममूलत्वादनिवृत्तिः । कर्मेणख रागडेषाम्पदत्वात् रागडेवयोख ज्ञोभनाज्ञोभनाभ्यास- निषंधनत्वात् खभ्यासस्य चाविचारितसिडडैतवस्तुनिमिन्नत्वात् डैतम्य च णुक्तिबारजतादिवत्सर्वस्थापि स्वतः सिडाडितीयात्मा-मयोध(sic! leg. १त्मानवचोध) मादोपादानत्वाद्व्यावृत्तिः ।

The first *śloka* is:

सानिलाग्न्यभरिष्यंतं सक्सणीवोडतं यतः । ध्वांतछिरे नमसत्से हरये वुद्विसाक्षिणे ॥

End of the whole work :

संबंधोर्किरियं साध्वी प्रतिस्रोकमुदाहता । नेच्काम्येसिडेहीत्वेनां च्याख्यातास्या अवेद्धवं ॥ 9६ ॥

इति स्रोमत्परमहंसपरिवानकाचार्यस्री च्ढंकरपृज्यपादझिष्य-स्रोमुरेखराचार्यविरचिते नैष्कर्म्यसिद्धी संवंधोक्ती चतुर्यो ध्थायः समाप्ता चेर्य नैष्कर्म्यसिद्धिः ॥ [П. Т. COLEBROOKE.]

2318.

777b. Foll. 40; size 10^h in. by 4^h in.; written by different hands, the oldest parts in the first half of the 17th century; 9-13 lines in a page, the margin worm-eaten.

Naishkarmyasiddhi, a second copy, with marginal notes.

The last words are सना: पर कारणग; the three other verses (73-76) which follow in no. 2317, are not found in this copy. The last two lines are in a different handwriting.

Colophon: इति जीमलंकराचार्यविरचिते(sic!)मैच्कम्य-सिद्वी नामको ग्रंथ सनाप्त संपूर्णम्॥ apparently corrupt. [H. T. Colebbooks.]

2319, 2320.

661. Foll. 289 (9-2tt); size 13 in. by 44 in.; 6-11 lines in a page. 646. Foll. 225 (in three parts foll. 87, 129, 19); size 131 in. by 43 in.; 6-11 lines in a page.

The writing is the same in both volumes, large and clear, of the end of the 18th century; some pages were written by a different hand.

Samkshepaśārīraka, an exposition of the Vedānta in ślokas following the Vedānta Sūtra and Šankara's Bhāshya, in four adhyāyas, by Śri-Sarvajāātman Muhāmuni, pupil of Śri-Deresnara, with a tike, called Anvayarthaprakäsikä, by Rāmatīrtha, pupil of Paramahamsaparivrājakācārya Krishņatīrtha. See Hall's Index, p. 90, no. xvi. and p. 91, no. xix. Sarvajäätman wrote his work under the reign of a king Srimat, see the final couplets and the lika (infra). Hall and Aufrecht (Cat. Cat.) givo "Manukuladitya" as the king's name, but according to Ramatirtha's lika this would be only an epithet. Rájendralála Mitra wrongly makes Madhusūdana a contemporary of this king "Manukulāditya," see Notices of Skr. MSS., vol. iii., p. 90, where he describes a copy of Madhusūdana's commentary on the Samkshepaśārīraka.

Rāmatīrtha made use of the Siddhāntadīpa, another commentary on the Samkshepašārīraka, by Viseareda, pupil of .Īnandareda.

The first volume contains the first adhyāya. (सनन्यानिध:), with 563 couplets.

The mula begins:

चनृतज्ञडविरोधिरूपमंतत्र-यमऌवंधनदुःखताविरुद्धं । च्रतिनिकटमविक्रियं मुरारेः परमपदं प्रखयादभिष्टवीमि ॥ १ ॥

The first ten *ślokas* were printed by Rājendralāla Mitra, l.c. The *lika* begins :

यस्माडिच्युमुदेति येन विविधं संजीच्यते स्रोयते यत्रांते गगने घना इव महामायिन्यसंगे ऽडये । सत्यज्ञानमुख्यात्मके ऽखिल्रमनोऽवस्थानुभूत्यात्मनि जीराने रमतां मनो मन सदा हेमोवुजे हंसवत् ॥ १ ॥

After twelve introductory couplets the author of the fike says: रते टीकाकारवोका: इह हि मर्वज्ञात्मगिरा प्रसिद्धनामा महामुनिरसिल्ज्ञुतिमीलितव्यार्थ-यिचारशास्त्रस्य श्रीमछारीरकाभिधस्य श्रीपेदव्यासमहामुनि-कृतमूत्रसंदभात्मकस्य भगयत्पादाभिधानश्रीमद्यंकराचार्यकृतभा-च्रमत्रत्रुग्रहाय श्रीमछारीरकशास्त्रप्रकरणवात्तिकनारभगाण-रूभ तदनुग्रहाय श्रीमछारीरकशास्त्रप्रकरणवात्तिकनारभगाण-स्तत्राविष्ठपरिसमान्निप्रचयगमनशिष्टाचारपरिपाल्ठनफलं विशि-एशिष्टाचारानुमितस्मृतिश्रुतिप्रमाणकं स्वेष्टदेवतानुसंधानात्मक मंगलमाचरवर्षाश्वास्त्रीयाभिधेयप्रयोजने दर्श्वयति श्रोतृप्रवृत्ति-सिद्यये जनुतजडेत्यादिना ⁰

Colophon of the first adhyāya, māla: इति श्रीदेवेघरपून्यपादशिष्यश्रीसवैज्ञात्ममहामुने: कृती शारीरप्र-करससंधेपशारीरके प्रथमोध्धाय: ॥ (ikā: इति श्रीकृष्ण-तोषेशिष्यरामतीर्थकृतायां संखेपशारीरकटीकायामन्वयार्थप्र-काशिकायां समन्वयाभिध: प्रथमो ध्धाया समाप्त:

The second volume contains adhyayas 2-1.

'The fika of the second adhysign begins : तदेवं समन्वयलु छण्णतं विशेषं न्यायतो निरूपितं उपखुत्य यद्यपि जुतिगतिपर्यालो चनायां सर्वे वेदाता चविरोधेनासंडे प्रद्यात्मनि प्रमागमिति न्यायतो निद्वीरितं तथापि प्रत्यच्चादिप्र-मागांतरविरोधे प्रतिभासमाने न तचैवेति प्रागुक्ते समन्वये मतिसान्यं मम वर्त्तेत इति मन्यानः शिष्यो मानांतरमाण्ठित्योक्तं समन्वयमाक्षिपति रुवं समञ्च्य इति ।

The first verse of the mula is: स्वं समन्वयनिरूपण्याववोधो जातो ऽप्पसंडविषयो ननु वाक्यजन्य: । मानांतरेण परिपोडित स्व जातो भेदप्रकाशनकृता ऽक्षनिबंधनेन ॥ १ ॥

The second adhyaya of the mula (ulativition:) contains 248 couplets.

The !ika of the third adhyaya begins: तदेवं सरीयेदातानां प्रयगेकरसे परे व्रधणि समन्तर्य दिरोधपरिहारेण

दूढीकृत्येदानीं यथोक्तवस्रज्ञानसाधनधिचारपरं तृतीयाध्यायम-वतारयिष्यज्ञादौँ शिष्यप्रश्नमवत्तारयति ॥ श्रुत्वाऽविरोधनिति ॥

The first couplet of the mūla is:

श्रुत्वा ऽविरोधमुपपन्नसमन्वयोत्य-व्रह्मात्मतामतिरयं पुनरप्पुवाच । ब्रह्मात्मताफऌ झिरस्क्षमतिं प्रसूते यत्साधनं त्रद्खिऌं प्रतिथित्समानः ॥ १ ॥

The third adhyāya of the mūla (साधनाभिध:) contains 364 couplets.

The lika of the fourth adhyaya begins: उन्नै: सनसै: साधनै: संसिद्धेत्रीयमानस्य महावाक्योत्पज्ञानस्य कोदृणो फलनिष्यसिरिति शिष्य: पृष्ठति उन्नसाधनेति ॥

The first verse of the mula is :

उक्तसाधनसमुद्रया सती किं प्रयद्धति कलं मुमुखवे। प्रत्यगात्समतिरत्र मे मनस्यर्थिता मनुप्रजायतेब्धुना॥ ९॥

The fourth adhyāya of the mūla (फल्लहानं) contains 63 couplets.

The last couplets are :

भीदेवेभ्यरपादपंकजरजःसंपर्कपूताशयः सर्वद्यात्मगिरांकितो मुनिषरः संखेपशारीरकं । मक्रे सज्जनबुडिवर्धनमिदं राजन्यवंश्ये नृपे भीमत्यद्यतशासने मनुकुऌादित्ये भुवं शासति ॥ ६२ ॥

जयते क्षुज्ञंगमांगज्ञायिते विद्दंगमांगगामिते । तुरंगमांगभेदिने तमो रचांगधारिखे ॥ ६३ ॥

इति चौमवैज्ञालगहामुनिविरणिते संग्नेपज्ञारीरके फलः ऌद्य्यां० (sic!) चतुर्चोऽध्यायः समाप्तम् ॥

The second half of the 62nd couplet is thuexplained in the *[ikā*: कदा चक्रे इत्यपेखायानाह । राजन्यवंश्य इति छविय इत्यर्थ: । नृपे राजनीति यावत् तस्य नाम निदिंशति छीनतोति जोमसास्ति (sic! read: जीमता-मास्ति) किल्छ्यणे खखतशासने खप्रतिहता हे इत्यर्थ: तस्य राह्ये वंग्रतछ जेष्णमाह मनुकुल्जादित्य इति मनुपंशमका झक इत्यर्थ: स्वंभूते जीमसादि नृपे भुवं शासति सति सर्व झाल्मगिरा-कितो मुनियर: संखेपशारीरकं चक्र इत्यन्वय: ॥

The tika ends:

सिद्धांतदीपं पुरतो निधाय घेदांतसंतगृहसविदिष्टं । संद्येपशारीरकरालपुंत्र: प्राकाशभाहाय मया विधिक्त: ॥ सवैज्ञात्ममुनिप्रयोतनम्द संखेपशारीरकं दूष्टोतविंभवं पुरस्कृतमहासिद्धातदीपार्खिंधा । उत्तीयावेविभागतः प्रतिपदं संबंधविद्योतनी व्यास्पातस्य सतां मनःप्रियकरी व्यास्पानृचित्तीकसः ॥ नमोञ्चनु तस्मे रामाय द्वद्यंत्रश्ज्योंतिषे सते । वायुनेव तृत्र्यं येन विचेहेनु(r.विचेहनो)प्रजाधियः ॥ नमस्तेभ्यो गुरुभ्योञ्स्तु येषां सत्निधिनाचतः । ममाञ्तस्तिमिरं ध्वस्तं बाह्यं ध्वातं रघेरिष ॥

इति श्रोमत्परमहंसपरित्राजनाचार्यकृष्णतीर्थशिषपरामश्तीर्थ-विरचितायां संक्षेपज्ञारीरकठीकायानन्वयार्थ(प्र)काज्ञिकायां च-तुर्थो अध्याय: समाप्त: ॥

The Samkshepaśārīraka with Madhusudana's commentary was printed in The Pandit, New Series, voll. iv.-x. [II. T. COLEBROOKE.]

2321.

2594. Foll. 119; size 111 in. by 4? in.; cleven lines in a page; fair writing, of the 18th century.

Laghunyäyasudhä, a tikä on a work called Śataśloki and Laghuvärttika, by Uttamaślokatirtha, "kimkara" of Suddhinanda. See Hall's Index, p. 97, no. xli. The mula is an epitome of Badarayana's Vedantasatras, treating separately on each single adhikarana. Each pāda is divided into a certain number of sections according to the number of adhikaranas which it contains in the Vedantadarsana. Of the sutras, always the first of each adhikarana is In the final couplets the quoted in this MS. author says that his work was founded on both tantras, on the tantra of Jaimini and on the tantra of Badarayana. The present volume is pure Vedānta. Hence we may conclude that it represents only the second part of a larger work, the first part of which will be an epitome of Jaimini's Parramimāman. This explains also the designation "uttaratantre" in some of the colophons, see the end of the first adhyāya (it occurs also at the end of the third

pāda of the third adhyāya, and at the end of the third pāda of the fourth adhyāya).

This volume begins:

यछक्रिभ्यां समुत्यत्रं चेतनाचेतनं जगत् । तं (वं)दे विश्वकत्तीरं सजिदानंदमड्डयां(r. १र्य) ॥ ९ ॥ गुरूमायोज्ञं देवीं च नत्वा वेय्यासिके नये ।

रचितां ता इतस्रोकीं व्याख्यास्ये झियतुष्ठये ॥ २ ॥

चयातो व्रवजिङ्गासा ॥ इदं झारोरकव्रद्यमीमांसाझास्त्रं नारंभग्धीयं । विषयप्रयोजनरहितत्वात् । जीवव्रद्यात्मेकामझातं घिपयः । ज्ञातं प्रयोजनमिति द्यभिमतं ।

Colophon of the first adhyāya, fol. 51a: इति छोनन्परनहंसपरिवाजकाचायैश्रीनदुत्तमञ्चोकतीयैविरचितायां छघुवात्तिकटीकायां छघुन्गायसुधास्यायानुत्तरतंत्रे प्रचनस्याध्या-यम्य चतुर्थे: पाद: ॥

The second adhyāya has 27 leaves, begins with the text of the first sālra : स्मूतनवकाझ ? ... ? प्रसंगात् । प्रचमेञ्च्याये सर्वक्षे सर्वक्षक्रिति जगदनिन्न-तिनिम्नोपादाने जवयि येदांतानां समन्त्रयः प्रतिपादितः । स इहाविष्णते ।

The third adhyāya has 30 leaves, begins : तदंतर ९ . . प्रम्ननिरूपणाभ्यां (Ved. Sa. iii. 1, 1)। अवाध्याये प्रायो ज्ञानसाधनानि निरूप्यंते। प्रपनं तावर्त्यचा-रिनविद्यामाणित्य जीवस्य गत्यागतिनिरूपयं क्रियते वैराज्याय।

The fourth adhyāya has 11 leaves, begins : आयृत्तिरसकृदुपदेशान् (Ved. Sū. iv. 1, 1) । सत्र साध-नविचारानंतरं फलविषार: क्रियते । The last sūlra quoted is जगद्वापारवर्जे etc., the first of the seventh adhikaraņa of the fourth pāda (Ved. Sū. iv. 4, 17).

The whole work ends: खकृतां लघुवाक्तिकाख्या(r.ºi) शतन्त्रोको(r.ºi) मुधात्वेन रूपयन् सांवसदा शिवाय निवेदयति॥

इत्यमुद्धत्य येदांतमीमांसाद्ग्धसागरात् ।

शतम्रोकी सुधानार चंद्र मौली समर्पितः ॥ ९ ॥

ज्राधेत इति वक्तयेऽधित इति वचनं खारंभात्यागेव तदर्वस-बुद्धा ऽरञ इति छोतयितं ॥

इत्यं जैमिनिवाहरायणकृते तंत्रहये ये नयाः

पृत्रीचार्यवरेलु ज्ञव्दनिषहैः म्पाडीकृता विस्तरं । ते संक्षिप्य यथामतीह सुगमैः ज्ञव्दैः प्रकाज्ञीकृताः ज्रीमद्विष्यपतेविज्ञालनयनानापस्य तुझ्ये सदा ॥ १ ॥ लुघुवाक्तिकटीकेयं लघुवायसुधाइया । तंत्रद्वयाश्विता श्रीमडिद्यनाचे समर्पिता ॥ २ ॥ चनया भागवन् (r. भग०)प्रीतो मायिकीमावयोर्भिदा । सभेदवोधाडेदोत्याम्नूलतः परिमार्जय ॥ २ (sic!) ॥ विश्वेद्यरप्रेरितेन श्रितविष्ठेप्रमूत्तिना । उत्रम्नद्रोकतीर्थेन तस्रात्ये यथिता स्मुर्ट ॥ ३ ॥ ६ति श्रीमच्छुद्वानंदमुनिवरकिकरेख श्रीमदुत्तमस्रोकतीर्थ-यतिना विरचितायां लघुवार्त्तिकटीकायां चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः॥

2322.

2516. Foll. 275; size 111 in. by 51 in.; S-12 lines in a page; large good handwriting.

Paācadašī, an exposition of the Vedānta philosophy in fifteen prakaraņas, divided into three adhyāyas, by Bhāratītīrtha Vidyāraņya; and Padadīpikā, a commentary on the Paūradašī, by Rāmakrishņa.

[GAIKAWAR.]

[MACK. COLL.]

2323.

2310. Foll. 203; size $13\frac{1}{3}$ in. by $6\frac{1}{3}$ in.; 9–14 lines in a page; large good handwriting; ornamented margin. On the last page there is a picture representing *Rāma*, *Sītā*, *Hanumat*, and five other figures.

Paŭcadasi and Padadipikā, a second copy. Foll. 9, 99, 92, 92, 994, are missing.

[Sir Joseph Banks.]

2324.

1794. Foll. 239; sizo 14½ in. by 5½ iu.;
9-13 lines in a page; large good handwriting. Paäcadaśi and Padadipikā, a third copy.

[J. TAYLOR.]

2325.

3034. Foll. 230; size 12½ in. by 44 in.; 9-13 lines in a page; indifferent writing.

Pañcadasi and Padadipika, a fourth copy.

[J. R. BALLANTENL.]

2326.

242. Foll. 209; size 12½ in. by 4½ in; 7-12 lines in a page; fair writing.

Pañcudaśi and Padadipika, a fifth copy.

Colebrooke's remark on fol. 80, that the sections were bound up in wrong order, does not refer to the present condition of the copy.

Two leaves are missing, one after fol. 22 (99 of the second *prak.*), and one after fol. 112 (33 of the seventh *prak.*). [II. T. COLEBROOKE.]

2327.

4[‡] in.; 10-16 lines in a page; fair writing.

Pañcadaśi and Padadipikā, a sixth copy.

It begins with the second chapter, the first having been placed at the end.

[H. T. COLEBROOKE.]

2328.

872. Foll. 133; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; 8-16 lines in a page; fair writing.

Paäcuduśi and Padadipika, a seventh copy, dated संयत् १९९९ समयवैशामवद् १३ तेरमो लिपित गोपिंदकायस्य । [II. T. Colebrooke.]

2329.

3041. Foll. 131; size $12\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; 12-21 lines in a page; fair writing.

Pañcadaśi and Padadipikā, an eighth copy. [J. R. BALLANTYNE.]

2082b. Foll. 42; size $9\frac{1}{8}$ in. by 4 in.; 11 or 12 lines in a page; middling writing.

Pańcadaśi, a fragment. The first two loaves contain the first twenty-six couplets of the first prakarana, foll. 3-42 nearly the whole second pańcaka (the first thirty-seven couplets are missing). [GAIKAWAR.]

2331.

2670b. Foll. 39; size 10¹/₄ in. by 3³/₄ in.; 10-13 lines in a page; good writing.

Siddhāntamuktāvalī, a commentary on a small metrical Vedānta treatise, by Prakāšānanda, pupil of Jūānānanda. See Hall's Index, p. 99, no. xlix. The work was edited and translated into English by Arthur Venis, Benares 1890 (reprint from The Pandit). It is referred to by Appayya Dīkshita in his Siddhāntaleša, and has been assigned to the last quarter of the 16th century.

It begins :

चदूष्टद्वयनानन्दमात्मानं ज्योतिरप्ययं । घिनिश्चित्य श्रुतेः साध्याशुक्तिस्तचाभिधीयते ॥

तत्रादी मङ्गलं तत्त्वानुस्परण्डपं सूचयवभिधेयप्रयोजने साक्षात्रातिपाद्य वज्ञैयं प्रतिज्ञानीते खटुडोयादिना

[H. T. COLEBROOKE.]

सन्यमव

লযন

2332.

2226. Foll. 38; size 9¼ in. by 4½ in.;
10-15 lines in a page; fair modern writing. Siddhāntamuktāvalī, a second copy of Prakāśānanda's work.

2333.

2773b. Foll. 101; size 12 in. by 5 in.; 12-16 lines in a page; fair writing.

Siddhäntamuktävalitikä, the text of Prakäsänanda's work, here called Siddhäntamauktikaśreņī, and a commentary on it, by Nānādīkshita, pupil of Prakāśānanda.

See Hall's Index, p. 99, no. l.; A. Venis' edition of the Siddhantamuktavali, p. iii.

It begins :

विषयेशं दुखिटरानं जगटुदयकृतं झारदां सूत्रकारं च्यासं चाचायैययें जिभुषनविदितं झक्करं भाष्यकार्रम् । चानन्दान्तप्रकाझानुभययदयदं सतुरुं स्त्रीनृसिंहं

वन्दे विद्यानिधानं झमदमनिरतं राघवेन्द्रं यतीन्द्रम्॥१॥ यच्छिव्यझिव्यसंदोहव्याप्ता भारतभूमयः । वन्दे तं यतिभिवैन्धं प्रकाझानन्दमीन्नरम् ॥ २ ॥

सिद्धालनी किन्द्र श्रेणीप्रकाशाय प्रदीपिका । क्रियते परपक्षी पश्चालब्बं सप्रयक्तिनी ॥ ३ ॥

िश्वष्टाचारमाप्तनक्रुऌमाचरत्निरूपखोयं प्रतिज्ञानीते चढूष्ट-डयमिति ⁰

It ends:

मानादीश्वितसंज्ञेन विदुषेयं विनिर्मिता । सिद्धानमीकिकच्चेणीदीपिकाल्पप्रकाशिका ॥ ९ ॥ विदितसकऌवेद्यैने प्रशंसनित लोके यणितमपि महद्धिः किं पुनमादू ज्ञेन । इति विफलसने ऽस्मिन्वाङ्मये ऽयं प्रवृत्तः स्वमतिविमऌताये खन्तुमईनित सनाः ॥ २ ॥

यदज्ञानादिदं भाति यज्ज्ञानाच प्रस्तीयते । अद्य स्थां तदहं नित्यं नित्यसंवित्सुसाडयम् ॥ ३ ॥

Colophon : इति श्रीमन्यरमहंसपरिव्राजकाचायैस्त्रीप्र-काज्ञानन्दपूज्यपादशिष्यश्रीनानादीक्षितपिरचिता वेदान्तसि-डान्नमुक्तावऌीटीका समाप्ता ॥

Date of the copy: श्रीसंवत् १९३३ कार्तिक जुझ । भूगुवासरे ॥ [Coll. OF FORT WILLIAM.]

2334.

860. Foll. 79; size 11 in. by 5¹/₄ in.; 8-16 lines in a page; fair writing.

Siddhäntamuktävaliįikā, text and commentary, a second copy, incomplete, containing only as much as foll. 1-60 in the first copy. [H. T. COLEBROOKE.]

1348c. Foll. 28 (9-28); size $11\frac{1}{2}$ in. by 5 $\frac{1}{2}$ in.; 18-21 lines in a page; good writing, on brown paper.

Siddhāntamuktāvalīļīkā, text and commentary, incomplete, but beginning at the very point where the second copy breaks off.

[H. T. COLEBBOOKE.]

2336.

2317. Foll. 67; size 13 in. by 5¹/₄ in.; 14-18 lines in a page; largo modern writing.

Vedāntasiddhā atamuktāvalīļākā, the commentary without the text, an incomplete copy. From fol. 40 to the end the original numbering is wrong and all leaves are misplaced. The right order would be : foll. 40 (orig. 20), 42 (89), 44 (82), 46 (82), 49 (88), 64 (84), 51 (84), 54-56 (89-82), 41 (80), 43 (89), 45 (82), 47, 48 (82, 88), 50 (84), 52 (84), 53 (89), 66 (81), 57-63 (82-44), 65 (44), 67.

The continuous text of this copy ends fol. 65a, l. 8 (विश्वेषणादिश्यो च्यात sic), see fol. 74b, l. 6 of the first copy). The next nine lines continue the text, but they are full of omissions; with the fourth line of the verso of the same leaf begins the end of the whole commentary (याका भुभ • see fol. 100b, l. 5 of the first copy). [R. JOHNSON.]

2337.

1763. Foll. 64; size $7\frac{1}{6}$ in. by $4\frac{1}{8}$ in.; indifferent Devanigari writing of c. 1750 A.D.; 12-14 lines in a page.

Virekasindhu, a treatise on the Vedānta tenets (by Mukunda Muni, or Mukundarāja?).

lt begins:

ज्रमेये सचिदानंदे सकार्या यत्र लीयते । माया ब्रद्स्यनार्धतं भेदापायि परं महः ॥ १ ॥ परमचोसि नादात्मा चपलेप विभासरा । परा नहेशितुः इक्तिर्वागात्मा साथिरस्तु ने ॥ २ ॥ पागयैरुपं सबल्ठं प्रपंचनजीजनछडिरहासहिष्णु । चभिषदर्पं परनायैतो यखिदात्मना तम्मियुनं नतोऽस्मि शिष्पदेशिकसंघादनंगीकृत्य ततो जुषे । ^{[॥} ३ ॥ ⁰ ८ ॥ विवेकसिंधुं यन्मग्ना जसुस्तापत्रयं नराः ॥ ९ ॥ ⁰ ९९ ॥ इह यद्यपि निरवधिनिरतिशयसुरूषपाराशि(?)जननादिपड्-

भाषतिकारे ०

इति विवेकसिंभी गुरूशिष्यसंवादोपक्रमो नाम प्रयमं प्रकरणं ॥ fol. 11b; • सृष्टिक्रमे सर्गप्रकरणं fol. 20b; सृष्टिक्रमे स्यूलदेहविवरणपूर्वकं प्रखवविवरणं fol. 27a; सृष्टिक्रमे सकलवाङ्ययापविकरणं fol. 31b; संहारक्रमे लघणप्रकरणं fol. 39a; संहारक्रमे उत्तरार्थे संहारचयनिरूपणं fol. 48b; उत्तरार्थे संहारक्रमे गुरूशिष्यसंवादे संडनप्रकरणं fol. 57a.

It ends:

सर्गसंहारनामानी क्रमावच निरूपिती ।

यी झाला जम्मभूनिसं(?) जीवो वस्रोपपालयं ॥ ५ ॥ इति जोमद्विवेकसिंधी गुरुज्ञिष्यसंवादे संहारक्रमे सानुभवा-विष्ट्रवारप्रकारणं समाप्त॥ उत्तरार्थे संहारक्रमारूपं च। विवेकसिंधुः समाप्तः ॥

The author's name is not given in this MS.; cf. Weber's Cat., p. 375, no. 1365, and Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 343, no. 1346 (apparently a larger work); Hall's Index, p. 100, no. liii. [H. T. COLEBROOKE.]

2338.

3067. Foll. 39; size 9³/₄ in. by 3³/₄ in.; ten lines in a page; fair writing.

Vedāntaparibhāshā, an exposition of the Vedānta philosophy, in eight pariechedas, by Dhārmarāja Dīkshita.

See Hall's Index, p. 100, no. liv.

The Vedāntaparibhāshā was printed at Calcutta in the Saka years 1769 and 1777 (see Haas' Cat., p. 31). There are also Kāšī editions.

The pratyakshapariccheda ends fol. 11b, the anumānapariccheda fol. 13b, the upamānaparic-

cheda fol. 14a, the *āgamapariccheda* fol. 19b, the arth*āpattipariccheda* fol. 21a, the anupalabdhipariccheda fol. 25a, the vishayapariccheda fol. 34b, the prayojanapariccheda, fol. 39b.

Dharmarāja lived about the middle of the 17th century, in Tanjore, see Burnell's Tanj. MSS., p. 90. The same was also the author of the Tarkacūdāmaņi, see no. 2343 (568).

[J. R. BALLANTYNE.]

2339.

2726. Foll. 94; size 78 in. by 45 in.; seven lines in a page; well written.

Vedāntaparibhāshā, a second copy. See Wilson's Catalogue of the Mackenzie Collection. [MACK. COLL.]

2340.

2225. Foll. 44; size 9½ in. by 4½ in.;
11 or 12 lines in a page; fair modern writing.
Vedāntaparibhāshā, a third copy.

[R. JOHNSON.]

2341.

884b. Foll. 31; size 10¹/₄ in. by 4 in.; ten lines in a page; fair writing.

Vedāntaparibhāshā, a fourth copy, dated संयत् १८३८ भाद्रकृष्णपछे नेरसिसनीया: । With marginal notos in Colebrooke's handwriting.

[H. T. COLEBROOKE.]

2342.

1608b. Foll. 23 (folded together); size 18²₈ in. by 34 in.; eight lines in a page; fair writing in the Bengalī character.

Vedûntaparibhāshā, a fifth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2343.

568. Foll. 88; size 124 in. by 5 in.; fourteen lines in a page; well written.

Vedāntasikhāmaņi, a commentary on the Vedāntaparibhāshā, hy Rāmakrishņa Adhvarin, son of Dharmarāja Adhvarīndra, the author of the Vedāntaparibhāshā and the Tarkacūdāmaņi.

See Hall's Index, p. 100, no. lv.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 98, no. 1141; Burnell's Tanj. MSS., p. 90.

The commentary begins :

वागी शाद्याः सुमन्सः सवैर्षिानामुपक्रमे । यदात्वा कृतकृत्याः स्युस्तवमामि गजाननम् ॥ १ ॥ नैदायभानुकिररोज्यिव वारिपूरः सवीं विभाति यदवोधवशात्मपद्यः । माया फणीव च निमीऌति यत्मवोधात् तड्रग्र नीमि सुखमडयमात्मरूपम् ॥ १ ॥ चा सेतोरा सुमेरोरपि भुवि विदितान्धर्मराजाध्यरीम्द्रान् बन्दे ऽहं तर्कपूडामणिमणिजननच्चोरधोंस्तात्नपादान् । युत्कारुख्यान्मयाभूदधिगत्नमधिकं दुर्यहं मूछ्मधी बैर्

जप्पार्न्त(r. चथ्पात्म) शास्त्रज्ञातं जगति मचकृता (r. [मलः ?) रामकृष्णाइर्येन ॥ ३ ॥

वेशनापरिभाषास्यां सो ३ई तातविनिर्मिताम् । व्याकरोभि कृतिं सवैश्रुयनापिप्रकाशिकाम् ॥ ४ ॥

माकृति च प्रवन्धं च न प्रशंसन् परिस्ताः । तथापि दुद्विवैश्वस्रको व्यं नत्यरिचनः ॥ ५ ॥ न्यक्रेचावद्यवृत्त्वयां विषयप्रयोजने निर्दिशविविषयरिसमाप्त्रये

मङ्गलमाचरितं शिचशिक्षांये ग्रन्थतो निवधाति यदविखेति ॥

Colophon: इति जोधनेरात्राध्वरीन्द्रात्मत्रज्ञीरामकृष्णा-ध्वरिविरचिते वेदानाशिखानगी चष्टनः परिहेदः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2344.

444a. Foll. 13; size 10 in. by 42 in.; 10 or 11 lines in a page; well written.

Vedāntasāra, a well-known Vedānta tract, by Sadānanda Yogindra, pupil of Advayānanda. See Hall's Index, p. 101, no. lvii.

For editions and translations see Haas' Cat., p. 124; Burnell's Tanj. MSS., p. 90, etc. An English translation also in Major G. A. Jacob's Manual of Hindu Pantheism, London, 1881. [H. T. COLEBROOKE.]

2018. Foll. 18; size 91 in. by 43 in.; ton lines in a page; well written.

Vedānlasāra, a second copy.

[J. TAYLOR.]

2346.

2371. Foll. 16; size 11¼ in. by 4¼ in.;
9 or 10 lines in a page; large good writing. Vedāntasāra, a third copy. [GAIKAWAR.]

2347.

2773a. Foll. 15; size 12 in. by $4\frac{5}{3}$ in.; nine lines in a page; well written.

Vedāntasāra, a fourth copy, dated संवत् १९५६ जायाडे मासि मुझे ५ ॥

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2348.

2833a. Foll. 23; size 7 in. by 9 in.;
13-15 lines in a page; large modern writing.
Vedāntasāra, a fifth copy, with pencil notes
on the margin. [SIE CHARLES WILKINS.]

2349.

1338a. Foll. 19; size $11\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{2}$ in.; eight lines in a page; large modern writing.

Vedantasara, a sixth copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2350.

2459. Foli. 86; size 11¹/₄ in. by 5¹/₄ in.; 8-10 lines in a page; large beautiful writing.

Vedāntasāra, the text, and Subodhini, a commentary on it, by Nrisimha Sarasvatī, pupil of Krishnānanda. In the final couplets the author is called Narasimha and Narahari.

See Hall's Index, p. 101, no. lviii.

The Subodhini was published at Calcutta in the Śaka year 1771, by Anandacandravedāntavāgīša, in Beng. char., also in the Śaka year 1782 (see Haas' Cat., p. 125).

It begins :

रामानस्ट्रं गुरुं नत्वा परमानन्दमडयम् । पद्ये वेदानासारस्य दीकां नान्ना सुवोधिनीम् ॥ १ ॥

That the Subodhini was composed at Benares in the Saka year 1510, appears from the following final couplets:

> गोवईनिम्रेरणया विमुक्तिखेत्रे पवित्रे नरसिंहयोगी । वेदानसारस्य जलार ठीलां मुद्योधनीं विद्यपतेः [पुरस्तात् ॥

> जाते पद्मज्ञताथिक दज्ञज्ञाते संवासराणां पुनः संज्ञाते दज्ञवत्सरे प्रभुवरज्रीज्ञालिवाह्ज्ञके । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे जुभजुची नासे ब्नुमत्यालिणी अग्रमभागैवदासरे नरहरिष्ठीकां चक्रारोज्ज्वलाम् ॥ [GAIKAWAR.]

2351.

2082a. Foll. 41; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; 11-15 lines in a page; small fair writing, on some pages nearly obliterated.

Commentary, datod संवत् १९९३ फालगुशवदि ९ गुरी Ngआपा(?) रामजनाह्वेनेन सपटनार्थे वा सर्वेवा हिसितो ऽपं सटीकवेदातधार: गुभ भवतु ॥ [GAIKAWAR.]

2352.

1645. Foll. 74; size 9³/_{*} in. by 3³/_{*} in.; eight lines in a page; large good handwriting. Vedāntasāraţīkā, a third copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2353.

884c. Foll. 56; size 10³/₈ in. by 4 iu.; nine lines in a page; well written.

Vedānlasārajīkā, a fourth copy of Nrisimhu's commentary, dated संचत् १८३९.

[H. T. COLEBROOKL.]

1128b. Foll. 22; size 111 in. by 32 in.; 16-18 lines in a page; small fair writing.

Vidvanmanorakjinī, a commentary on the Vedāntasāra, hy Rāmatīrtha Yati, pupil of Krishņatīrtha.

This commentary was published at Calcutta in 1829 (in one volume with the text of the Vedāntasāra), and again at Calcutta in the Śaka year 1771 (together with the text of the Vedāntasāra, Subodhinī and the Hastāmalakabhāshya).

This copy is dated : क्वों संपन्त् । १६८३ । वर्षे फाल्गुनयदि २ । वाराग्रस्यां हिस्सितमिदं पुस्तनं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2355.

991. Foll. 239; size 13[§] in. by 5[§] in.; between nine and sixteen lines in a page; well written.

Pratyaktattvacintāmaņi (or Pratyakcint.), a large metrical Vedānta treatiso in twelvo prakaraņas with 1277 couplets, by Sadānanda, and Scaprabhā, a commentary on this work, by the same author.

The commentary begins :

नम्दालये विलसितं भुतिभिर्धिमृत्र्यं व्रह्मादिवन्द्यचर्यं नवभेषवर्णम् । संसारतापशमनं सुपुनर्थमासं कृष्णं भ्रये दलितमोहनयान्धकारम् ॥ ९ ॥ चानन्दबंदममृतायनमीझितारं भ्रीलस्त्वयायजनसंस्वकलाभिरानम् । चला सासं दिनुनन्नाधितमाभ्रये उन्तः ॥ ९ ॥ नत्वा सासं दिवं जीगर्ण्यतिननरैवन्द्यपादारविन्दं वाद्यसं भ्रानिस्तस् गुरुमतिमुद्धदं झारदा संविदीझाम् । चासं वेदाच्नभानुं यतिवरननरप्राच्येवेदानाभार्ध चास्यां चिनानगरेः भ्रीहरिपदरतये सप्रभास्यां प्रकुर्वे कृषामृतरसापारावारं सर्वसुद्धत्ससम् । [॥ ३ ॥ Tho mūla begins :

नेपर्यामं निरदर्धिरतं पीतवासी दधानं कान्याक्रामाविभुवनवपुर्थेयपादारविम्दम् । सग्रज्ञानानितसुसनवाग्गोवरं वुद्यातीतं अक्ष्या सिद्ये स्वमधि कलये जीनुकुन्दं (मितास्यन् ॥ १॥

यत्पादाष्त्रस्मृतिरभयदा ज्ञानिदान्यादिहेतुर् यहाम्नेदं स्पुरति सकलं कल्पितं यत्र सार्वे । ये विश्वं संप्रविज्ञति लये सर्वज्ञक्तिप्रतिष्ठं ते ज्ञीकार्लं खपदरतिदं संखये कृष्णमीज्ञम् ॥ २ ॥

The treatise itself begins with the eighth couplet:

सारात्सारं निगनजरूधेरुड्वतं शास्त्रमेत्तद् वेदानार्ख्यं सुभगमुनिना न्यायतः सत्निवद्वम् । तत्सारोशं यतिवरगिरा रुभमादाय कुर्वे प्रत्यक्रिम्नामणिमतिमुदा जीपतिप्रीतिकामः ॥ ८ ॥ प्रडीध्यासी जनिमृतिभयागार्र्ससारभारं त्यक्का व्रबाडयमुखनिधी ज्रीडतीशानभक्त्वा । प्रत्यक्तव्यं ज्युतिभिरुदितं यडिचाराम्मुमुखुर् जानात्येचं ख्यमत इमं ग्रन्थमीखेत भक्त्या ॥ ९ ॥

The first prakarana or pratyaktaltvavicāramayūkha ends fol. 47b, the second or śravaņavidhamayūkha fol. 56b, the third or pratyaksvaprakāšaivasādhakamayūkha fol. 65b, the fourth or praticisamsritinirākaraņamayūkha fol. 85b, the fifth or pratikarmavyavasthämayükha fol. 108b, the sixth or tattvapadārthavicāramayūkha fol. 127b, the seventh or kartritvadidharmanirakaranapürvasvarüpabodhamayükha fol. 189b, tho eighth or adhikāramayūkha fol. 149b, the ninth tatpadārthasyābhinnanimittopādānatvanirūor panamayūkha fol. 174b, the tenth or advaitatattvamayūkha fol. 187b, the cleventh or vcdasyāpaurusheyatvādinirāpaņapurahsaram akhaņdärthaparatvamuyükha fol. 213b.

Colophon: इति श्रीमन्मुकुन्दपादारपिन्दमकरन्दाभिला-पिसदानन्दपिडाकृतायां प्रत्यक्तव्यचिन्तामखिष्याव्यायां खप्रभा-भिधायामसक्तार्थापरपर्यायझझालेक्यमयूसाभिधं डादशं प्रकरणं समाग्निमगमत् ॥ [H. T. Colebbooke.]

476a. Foll. 220; size 121 in. by 41 in.; between eight and fifteen lines in a page; fair modern writing.

Pratyaktattvacintāmaņi and Svaprabhā, a second copy of text and commentary.

[H. T. COLEBROOKE.]

2357.

1395c. Foll. 35; size 13¹/₄ in. by 4³/₅ in.; eight lines in a page; on yellow paper, written in the Bengalī character, in the 18th century.

Advaitamakurunda, 28 ślokas on Brahma which is advaita, by Lakshmūdhara Kavi, with a *līkā* by the same. See Hall's Index, p. 102, no. lxiii.; for the mūla compare Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 105, no. 689.

It begins:

यन्यारमे मङ्गलाथ गुरूदेवतानमस्कार करोति । कटाश्चकिरयाचाननममीहाश्यये नम: । चनमानन्दकृष्णाय जगन्मङ्गलमूई्तये (first sloka [of the mūla) ॥

It ends : उक्तमर्थं सप्रयोजनं निगमयति उपझालजगज्जीवशिष्याचार्येष्ठरक्षमं । खतः सिडमनाडलं परिपूर्श्वमहं मह (27th śloka [of tho mūla) ॥

इति ॥ ग्रन्थं परिसमाप्य तस्य सक्तनग्राह्ममाज्ञास्ते ॥ लिष्क्रीधरववे: सूक्तिशरदभ्गोजसंभृत: । खद्वेतनकरन्दो ऽर्य विडड्नुक्रैनिर्पायतानिति (28th [sloka of tho mula)॥

इति ज्रीलव्हाधरविरणिता चडेतनकरन्दठीका परिपूर्योति॥ जभिरवचन्द्रदेवज्ञमीयो लिपिरिये॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2358.

1268b. Foll. 51; size 7 in. by $3\frac{3}{4}$ in.; 9-11 lines in a page; large good writing. Advaitamakaranda, the 28 ślokas of Lakshmīdhara Kavīndra, with a ţīkā called Rasābhivyaājikā, by Svayamprakāša Yati, who was a pupil of Šuddhānanda, and who says in the final couplets that he wrote his ţīkā at the bidding of Purushottama. See Hall's Index, p. 102, no. lxiv.; Rāj. Mitra's Notices, ii.. p. 105, no. 689.

It begins:

जय जडेतनकरंदः ॥ सचिदानंदगुरुचरखकमलेभ्यो नमः ॥ नित्यं निरंतरानंदचिद्वनं वव निर्भयं । जुत्या तकीनुभूतिभ्यानहनस्पडयं सदा ॥ १ ॥ र्थवागृष्टीतवामार्डे पंदे चंद्रकलाधरं । लावस्पमधुराकारं कारुस्परसवारिधिं ॥ २ ॥

कैयच्यानंदयोर्गोंद्रपादकंतरनोरविः । राजते ने द्वदाकाझे मोह्म्यांतनिवर्त्तकः ॥ ३ ॥

भुडानंदपदाभोजडंड सेवे यदुड्रवं । निर्वेष्णरसमाखाड दुष्टाः झिष्पालिपंक्तयः ॥ ४ ॥ बचिदानंदयोगॉंट्रा जयंते भुवि केचन । यक्तपालवतस्तीर्थों मया संसारपारिधिः ॥ ५ ॥

इह सलु लुस्ताधरो नाम बधित्ववीन्द्रो निरंतरनियाध-नुडालणुडसांततया संजातविवेकवैराग्यशमदमादिमुमुछावतः जाल्वविदिषुतया संत्यक्षलोकवेद्धमान् गुरुवरचरखोयसर्वेण-पुरःसरं विधिवासम्यक् चुतवेदांतत्वेऽधि संभावनया प्रतिवडडा-नत्तयाऽघरितुष्वतः बाध्निलुरूपधीरेयानुपलभ्य संजातकारुणस्तेषां करतलुविस्वमल्वतस्पुटं पेरांतप्रतिपार्धं त्रथ सचिदानंदल्य्यां सर्वद्रं सर्वोयादानं नित्वं सर्वैगम्ह्रयं देर्हेट्रियप्राणमनोवुद्यहंका-रसाविग्रत्यगभिवतया तर्क्तः संभावयितुं बिचित्राकरणमहौतम-करंदास्यमारअमाणचिक्वीवितस्य तस्याविद्यपरिसमाप्रये स्हेटदे-वताप्रणमरूपमंगलं स्वयमनुष्ठाय शिष्यशिक्षाये यंयतो निवधाति ॥

In the remarks on the last *śloka* (see no. 2357) the *Brahmagītā* and *Bhāratītīrtha* are quoted.

End of the *tika* :

खद्वैतमकरंदस्य रसाभिव्यंजिका कृता । खर्यप्रकाशयतिना पुरुषोत्तनशासनात् ॥

प्रज्ञानंदरस(r.ºसं) खादुभिछद्रिर्षि(षु)धोन्नमेः । रसाभिष्यंग्रिका क्षेषा परिशील्पा भदादरान् ॥

इति व्रद्धविवेव(:) समान्नं। लुखि(!) चैतन्यप्रकाशानंदसर-खान्नि । खार्चे वा परार्थे सं १८०२ फ गु व दि १९(?) रवो परिपूर्ण गंगांचे नमः ॥

In the colophon of the copy described by Rāj. Mitra the guru of the author is called Paramahamsaparivrājakācārya Kaivalyānanda Yogīndra. Kaivalyānanda will be the same as Šuddhānanda. [H. T. COLEBROOKE.]

2359.

1975. Foll. 16; size 8½ in. by 4³ in.; fair, modern Devanāgarī writing; 13 or 14 lines in a page.

Prabodhasudhākara, a metrical summary of Vedānta doctrines, by Sūrya Pandita.

It begins :

नित्यानंदेकरूपसचिन्माचं परं ज्योतिः । पुरुषोज्ञममजमीईां चंदे ज्रीयादयाधीईां ॥ ९ ॥ यं वर्शयितुं साधाण्धुतिरपि मूस्नेव मीनमावहति । सो अ्स्माबां मनुजानां किंवान्वा गोषरो(r.किंवा वाग्गोषरो) भविता ॥ ९ ॥

यद्यप्येतं विदितं तथापि परिभाषिणो अवेदेव । प्यायाः जभ्यात्मज्ञास्त्रहानं हरिचिंतनं(r.०न)कौतैनायासः॥३॥०

Iti dehanindāprakaraņam fol. 2b; vishayanindāpr. fol. 3b; manonindāpr. fol. 4a; brahmendriyanigrahapr. fol. 4b; manonigrahapr. fol. 5a; vairāgyapr. fol. 6a; ātmasiddhipr. fol. 6b; māyāsiddhipr. fol. 7b; lingadehādipr. ib.; advaitapr. fol. 8b; kartritvabhoktritvādinirūpaņam ib.; svaprakāśanirūpaņam fol. 9a; nādapr. fol. 9b; manolayapr. ib.; bodhapr. fol. 10a; prabodhe dvedhābhaktipr. fol. 11b; dhyānavidhipr. fol. 12a; saguņanirguņayor aikyanirūpaņam fol. 13b; anugrahapr. fol. 14a.

It ends:

इंद्राज्ञापरिपूरके सुरसरिक्त्र्येष्ठापगोदस्तडे(r.ºगोरस्तटे?) जाताकेन सुदिष्टवेदिदिनकृत्राच्चा समाझायतः । अक्तिज्ञानविरागपत्रितपरानंदानुभूतिः कृतः जीनान्योधसुधाकरः स जगतां निःश्रेयसे कस्पतां॥३०॥

परोपकारार्थभुदाहतेन यडाग्निसर्गेख रसोझ्चलेन । इच्दाभिर्थ जब यतः प्रवृत्तं स प्रीयतां याद्षराजसिंहः [॥ ३९ ॥

इति जीमल्यूयैपंडितविरचिते प्रचोधसुधाकरे दिंइां प्रकर्छ॥

In Hall's Index, p. 103, no. lxvi., and in a MS. in Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 286, the treatise is ascribed to Śańkarācārya; whilst in Bühler, Cat. of MSS. in Gujarāt, etc., iv., 70, the author is called *Dinakara* (i.e. Sārya). The final śloka of Rāj. Mitra's MS. occurs at the end of the 19th, or last but one, chapter of the present MS. [Dr. J. TAYLOR.]

2360.

1689. Foll. 286; size 9³/₈ in. by 3³/₄ in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; 9 or 10 lines in a page.

Svārājya-siddhi, a versified summary of the Vedānta doctrine, by Gangādhara Sarasvatī, pupil of Rāmacandra Sarasvatī, with a commentary, called Kaivalyakalpadruma, by the same author, composed in 1692 A.D.

The treatise begins:

न्यते गंगापूरप्रचलितजटासस्तभोगोंद्रभीताल् चालिंगंतीमचलत्तनयां सस्मितं बीखमाग्रः । लोलापांगैः प्रखतजनतां नंदयंखंद्रमीलिर् मोहस्वातं हरतु परमातंदमूर्त्तिः झिवो नः ॥ १ ॥ स्मारं स्मारं जनिमृतिभयं जातनिर्वेदवृत्तिर् ध्यायं ध्यायं पणुपतिनुमाखातनंतनिषद्धं । पायं ध्यायं पणुपतिनुमाखातनंतनिषद्धं । पायं पायं सपदि परमानंदपीयूषधारा भूयो भूयो निज्ञगुरुपदांभोजयुग्धं नवानि ॥ २ ॥ १ The commentary begins :

> तरुणतपनवर्थं कण्ठिलिवधूत-भ्रमरनिवहगुंजाकर्णनोद्भुतहर्षे । जमरवरकिरीटोड्रुष्टपादाज्यमंतः स्युरहु दलित्रविध्रं दंतिवक्तं महो नः ॥ ९ ॥ कृपाललितवीध्र्यं स्मितननोडवक्तांपुत्रं ध्रज्ञाकवल्योज्ञ्वर्लं शनितघोरतापवयं । करोतु किनपि स्युरत्परनसौस्पसभिड्रपुर् भराधरयुताभुजोड्रल्यितं नहो नंगलं ॥ २ ॥

जयति सजनाज्ञानमत्तवारखहारखः(r. १ वारखः) । वेदाग्रदुर्गमारस्यकेसरी नरकेसरी ॥ ३ ॥ ° ५ ॥ अक्रानां गुरुदैवतैकाधिवखादार्द्याय देवस्तनी चाकिं याति सदा समाधिमनये (r.º समये) येवां नुबं-भीसवैक्षपदं सद्येजनभूखनैव तेषामहं ठीरवः । मोहम्बातविभाकराचितरज्ञ: पादाच्तयुग्मं अज्ञे॥६॥०९॥ सहजनरूणयादे:(r. ° दें:) सादर या कटा खे: प्रणतजनसम्ह ध्वस्तमोइं विधन्ने । षिभुषनयिनुतज्जीरामभद्राभिशं तां मकदितगुरुम्तिं ब्रबविद्यां प्रपद्ये ॥ ८ ॥ चाहारमध्रमिनोइसहजानंदामृतस्यंदिभिः शिष्येभ्यः करवित्ववत्वययतस्तक्तं परं भ्रीगृरुत् । रामानंदमुनोम्मनीपिनुकुटालंकारचिंतामखीन् सानंदं प्रखनानि यत्वरूखया तोगों ऽसि मोहागैवं ॥ **૧ ૫ ૧ ૧૨ ૫**

प्रारिष्धितस्य यंथस्य निर्विध्रधरिसमाभिष्रचयगमनादिसिद्धये ⁰ भक्तिश्रद्धाप्रखिषातपुरःसरं तमेवेच्वरं प्रार्थयमानो विशिष्टविधय-प्रयोभनसंबंधाधिकारिलञ्चणमनुबंधचतुष्टयमचाहर्ज्ञयति गंगोत्या-दिना ॥

According to Hall, Index, p. 103, no. lxix., the treatise consists of 183 verses. In the present MS. Chap. I. (adhyāropaprakaraņam, ending fol. 129a) consists of 54 verses; II. (apavādaprakaraņam, fol. 240a) 58 verses; III. (kaivalyaprakaraņam) 45 verses. The last verses with their comment run thus:

ज्ञात्यादिदिव्यमण्डितानां चेदांतवारिधिमुधारसलालसानां । ज<u>ीवल्</u>यकल्प<u>तरु</u>गूलमुपाचितानां साराज्यसिद्विरियमस्तु मुद्दे मुधानां ॥

Comm.: ० जत रुप जैपस्यकस्पतरोगेंधकस्प्रवृष्ठस्य भौगुरो: पादमूलुमुपाणितानां अवद्याचितया विधिषदुपगतानां भुधाना ० - - ग्रंथपचे कैपस्यकस्पतरुसंइकसच्यास्थानग्रंथस्य मूलं चास्येयनित्यपर्थों चोध्धः । अस्य ग्रंथस्य जगदीभ्रारप्रसाद-जन्यत्वाविरोंधत्वनिति सूचयन्स्तकृत्रजनस्य सार्थक्याय ग्रंथं सबुद्विग्रेरकस्य जगम्मातापितृरूपस्य सोर्टदेपतस्य परवारविंदयोः सबर्पपति चाक्येति ॥

> वाक्यपुष्पांत्रसिः सेर्यं अक्त्या त्यसा पदाजायोः । थियः प्रेरकयोरस्तु शिवयोः प्रीतिसिद्यये ॥

सेयं साराज्यसिद्धिः ॥ चपरोधीकृते तस्वे वाक्याड्राप्ये(?) गतो(r.०ते) अपि था। जीवभ्युक्तस्य भव्यस्य कैवच्यमिह कोर्तितं ॥ निसं दिशम्युकृतिनामभिषाछिताथीन् निर्वाणसिंधुसलिल्लैनेरिताल्ठवाल्लः(r.० भेरिता०) । चानंदनंदनवने नितरा निरुदः केवच्यकस्यतरुरस्तु त्रुदे वुधाना ॥ वस्तभिनुत्पर्वनिमानञ्चके वृपास्य-वर्षस्य नापसितवाक्यतियुक्तपड्या । गंगाधरेंद्र्यतिना शिवयोः पदाच्ने भक्त्यापिता(r.० पिता) सुकृतिरस्तु सर्ता शिवाय ॥

इति ज्ञीनत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यज्ञीरामचंद्र सरसतीपू-ज्यपादशिष्येख ज्ञीसदैक्षसरस्ततीपूज्यपादप्रशिष्येख गंगाधरमर-सावास्यभिक्षुणा विरचितायां स्वाराज्यसिडिव्यास्यायां कैवल्य-कस्पद्रमास्यायां कैवस्यप्रकरणं संपूर्णम् ॥

The above Saka date is correct for Vikrama 1748 (expired), the date, according to Prof. Kielhorn, corresponding to Thursday, 14th January, 1692 A.D. [II. T. COLEBROOKE.]

2361.

1099. Foll. 77; size 13 in. by 4_8^7 in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1782 A.D., by two or three different hands; 7-13 lines in a page; foll. 50-77 are numbered separately.

The same treatise, here called *Atmasāmrā*jyasiddhi, or simply Sāmrājyasiddhi (in margin), with the commentary.

Section I. (54 verses).

Colophon: इति जीमत्यरमहंसपरिवाजकाषायेजीमट्-रामचंद्रसरसतोयूज्यपादशिष्येख गंगाधरसरस्वास्थभिखुका विरणितायानात्मसाधाज्यसित्जिव्यास्थायां केवस्यकस्यदुनास्था-यामध्यारोपप्रकरखास्यं पूर्वीर्धं संपूर्वि ॥ संवत् १९३१ । ० [H. T. COLEBROOKE.]

2362.

924. Foll. 302; size 12½ in. by 6 in.: fair modern Devanāgarī writing; 13-15 lines in a page. Atmapurāņa or Upanishadratna, a versified summary of the contents of the Upanishads, in eighteen chapters, by Śańkarānanda, disciplo of Ānandātman. See Hall's Index, p. 116, no. cxxii.; Rāj. Mitra's Not., i., p. 98, no. 182. It begins:

> ईशानीशादिभेदेन चाकुळं सकरुं जगत् । निरोध्य छोषियः कछिष्कुताचावगतिष्ठमः ॥ १ ॥ स्कदा करुगाक्रांतचित्र स्तद्वाचिंतयत् । चहो संमारणूलेन क्वेशिताः सर्यदेहिनः । कामादिकाकवासेन नारीवृक्वविनोदिना (?) ॥ २ ॥ कचनस्माब्रवेन्नैन भीतिः सर्वनृग्रामिह । इति संचित्र मतिमान् खगुरुं परिपृच्छति ॥ ३ ॥ कचमझानलोहांगं तीह्यां संघारणूल्ड्वं । गुग्रतयचिशासाद्यमतिक्रम्य व्रनेत्युनान् ॥ ४ ॥ स्वमुको गुरुः प्राह खशिच्चं करुग्रानिधिः । शानमहाननाशाय नियतं साधनं त्विति ॥ ५ ॥

I. Aitarcyusārārthaprakāša, fol. 216; II. Kaushitakisararthaprakase indratardanākhyānam, fol. 34a; III. Kaushitakisārārthaprakāśe gārgyājataśatrusamvadu, fol. 42a; IV. Brihadaranyukamadhukāņ dasārār thaprakāsaka rishyas visamvāda, fol. 66a; V. Brihadāraņyakeyājāavalkyakāņdasā. rārthaprakāśa rishiyājāavalkyasamvāda, fol. 83b; VI. Brihadaranyake yājāavalkyakāndasārārthaprakāša - yājā avalkyajanakasamvāda, fol. 132b; VII. Brihadāraņyaka-yājāavalkyumaitreyīsamvāda, fol. 147b; VIII. Švetāśvataropanishatsārārthaprakāśc śvetāśvatarasamāsasamvādu, fol. 173a; IX. Kūlhakopanishatsārārthaprakūse yamanaciketasamvāda, fol. 194b; X. Taittirīyasārārthaprakāśa, fol. 216b; XI. Carbhādyupanishatsārārthaprakāśa, fol. 247a; XII. Chāndogyasārārthaprakāśa, fol. 256b; XIII. Chāndogyasārārthaprakāśe sanatkumāranāradasamvāda, fol. 162a; XIV. Chandogyas. projāpatindravirocanu, fol. 271b; XV. Talavakāropanishatsārārthaprakāša, fol. 276b; XVI. Mundakasārārthaprakūśe 'ngirahśaunakasamvāda, fol. 282b;

XVII. Praśnasārārthaprakāše pippalādisukešasaņvāda, fol. 286b; XVIII. (? atharvaširasi proktam brahmāvabodhanam) ends:

> सयैव नापरं किंचिन्नत शतपढन् पुमान् । मुख्यन् पदन् विज्ञानन्त्रे मुख्यते अवसंकटात् ॥

इति ज्ञीनत्परमहंसपरिधाजकाचार्यानंदात्मपूज्यपादशिष्येख इंकरानंदभगयता विरचित उपनिपट्रान चात्मपुराखे चडादशी ध्याय: ॥ [H. T. Collebrookk.]

2363.

3069. Foll. 14; size 10¹/₄ in. by 6 in.; 11 or 12 lines in a page; large good handwriting.

Avadhūtānubhūti, a metrical exposition of the Vedānta doctrine, in twenty-one prakaraņas (containing 301 ślokas, cp. p. 755, l. 1). In the Adhyātmapradīpikā (see no. 2365) this treatise is ascribed to Muni Ashtāvakra, and hence called Ashtāvakra-prakaraņa or -sūkta.

See Hall's Index, p. 125, no. clx.; Oxford Catalogue, p. 227, no. 558; Burnell's Tanj. MSS., p. 96. For editions (Calcutta, 1855; Bombay, 1864; Firenze, 1868) see Haas' Cat., pp. 8 and 9.

This copy begins :

मुक्तिमिक्तति चेक्तत विषयान्त्रियवस्यज्ञ । ष्यमाजैवत्यातोषसत्यं पीयुषवद्वज्ञ ॥

The last chapter is a metrical index of contents:

दश पट् चोपदेशे स्युः श्लोकाश्च पचविंशतिः । सत्यात्मानुभवोद्यास उपदेशे चतुर्दश ॥ ९ ॥ षदुझासे ऌये चैवनुपदेशे चतुष्वतुः । पचनं स्यादनुभवे वन्धनीछे चतुष्वतुः । तिर्वेदोपश्चने झान स्वनेदास्त भवेत् । यथासुसे सप्तकं च शानी स्याच चतुम्बलम् (r.ºहयम्) ॥ २॥ तिर्वेदोपश्चने झान स्वनेदास्त भवेत् । यथासुसे सप्तकं च शानी स्याच चतुम्बलम् (r.ºहयम्) तत्त्वोपदेशे विंशच दश हानोपदेशने । [॥ ३ ॥ तत्त्वाखरूपे विंशच हाने च शतकां भवेत् ॥ 8 ॥ जहबं चात्मविधानी नीयन्मुक्ती चतुर्दस । यदसंस्थाक्रमविकाने सन्यैकाल्यनतः परम् ॥ ॥ ॥

धिं ज्ञात्येक नितीः खर्राडेः च्रोकैरात्माग्निमध्यक्षैः । अवधृतानुभृतंच्छ च्रोकाः संख्याक्रमा चमी ॥ ६ ॥

The different copies vary very much, especially in the beginning.

Date of the copy: संवत् १६९८ ॥ वर्षे आद्रपदि-मुधितिथि पष्टी वार मंगलयार पोथी लोगीत केशवदास वेरागी ॥ [J. R. BALLANTYNE.]

2364.

1617b. Foll. 24; size 73 in. by 53 in.; 8-13 lines in a page.

Aradhūtānu! hūti, a second copy.

It begins:

कुतो ऽहमवाद्य कुतः प्रयाप्तः किर्मास्म कुवैच्चुत को ऽहमस्मि । जानस जानामि यदीयमायया(r.ºमाया)-धि्िप्तः स युद्धिं दिशतां निजानाम् ॥

<u> দুক্লিমিক্ত</u>মি ⁰

The copy is dated : शके १६२२ विक्रमनान संवासरे फाल्गुनवदि दशमी मह स्कादश्यां तिथी जुक्रवासरे तद्विने विनायकेन ईंग्वरप्राप्यर्थे ऌिखितं ।

[II. T. COLEBROOKE.]

12412

2365.

2202. Foll. 88; size 11 in. by 5 in.; 6-10 lines in a page; beautifully written.

Adhyātmaprodīpikā, a commentary on the .tcadhātānubhāti (in this copy called Ashtāvakra or Ashtāvakraprakaraņa), by Višvešvara. Soc Hall's Index, p. 125, no. clxi.; Rāj. Mitra's Notices, vii., p. 246, no. 2493.

The müla, which occupies the middle of every page, begins मुक्तिमिन्द्रास ?

The commentary begins :

यदज्ञानाज्जगज्जातं यडिज्ञानाडिलीयते ।

तं नत्वा सचिदानन्दं कुर्वे ज्थालप्रदीपिकाम् ॥

इह तावदात्मानन्दानुभवपरिपूर्णे(:)परिपूर्णीकृतानेकशिष्य-बात: परमकारुणिको भगवानष्टावक्रमुनि: सकलमुमुक्षुज्ञनमु-हिधोपूँ(:)शिष्यं प्रति मोक्षोपायमुपदिशति ॥ मुक्तिमिति ॥ Date of the copy: संवत् १९०१ घर्षे मार्गेझिरकृथ्नत-झानीहिल्(!)श्रीधर उपाध्याय: ॥ [GAIKAWAR.]

2366.

1250a. Foll. 85; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in. : nine lines in a page; fair writing.

Adhyālmapradīpikā, text of the Ashļāvakraprakaraņa and Viśveśvara's commentary, a second copy.

The beginning is different from that of the first copy:

जनक उवाच।

यदज्ञानाज्यगज्जातं यद्विज्ञानाडिऌोयते । तं नत्वा सचिदानन्दं कुर्वे <u>अध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥</u> १ ॥

जनक उपाच ।

कर्य ज्ञाननपाप्रोति कर्य मुक्तिभैषिप्पति । पिराग्यं च कयं प्राप्तनेत्तच्चं ब्रूहि ने प्रभो ॥ २ ॥

इह तावद 0

[H. T. COLEBROOKT.]

2367.

2629. Foll. 52; size 10 in. by 5½ in.; twelve lines in a page; well written.

Ashţāvakrasūktadīpikā, text of the Ashţāvakraprakaraņa and a ţīkā, which is apparently different from Viśveśvara's Pradīpikā. From the second copy it would appear that the author's name was Gopālacaitanya.

It begins:

सचिदानन्दमहैतं संधाधिष्ठाननुच्चमम् । नत्वाष्टावक्रमूक्रस्य दीपिका तन्यते परा ॥ १ ॥

मुक्तिविखसि १ (first śloka) इह सलु ज्ञानविज्ञानसंपत्रः परमकारुखिको ञ्हात्रक्रमुनिमुक्तिकामनया समुपेतं कंचिळिष्यं ज्ञमदमाद्यधिकारस्तीकारोपदेशपूर्वकमात्मतस्वमुपदिशति ॥ मु-क्तिमिखसीति ॥

Date of the copy: शक १६०९ क्रोधननाम संयत्मर ज्येष्टवद् चष्टम्या रविवासरे तहिने समापित: ॥

For this copy see Wilson's Cat. of the Mackenzie Collection, i., p. 11, no. ii.

[Млек. Сол.

100b. Foll. 50 (13-62); size 9³/₄ in. by 4¹/₄ in.; 6-11 lines in a page; well written. Ashtāvakrasūktadīpikā, text and commen-

tary, another copy.

The text begins :

कर्य ज्ञानमवाप्रोति कर्य मुक्तिर्भविष्यति । वैराग्यं च कर्य प्राप्तमेतद्वं बृहि मे प्रभो ॥ अष्ठावक्र उवाच । मुक्तिमिच्छत्ति ⁰

The commentary begins : सचिदानन्दमडेतं मधाधिष्ठानमुत्तमम् । नत्वाष्ठावक्रसूकस्य दीषिका तन्यते घरा ॥ ९ ॥

ञ्चीमतोपालचैतन्य(ना?)मरचितेन मया दीपिका टीका विस्ताये क्रियते । सकलविड्ठज्जनकृपाकटाख्रमंतुष्टभेतसा मया विस्ताये टीका क्रियते * । इत्यध्याहार इह सलु ०

[H. T. COLEBROOKE.]

레빌린

2369.

884a. Foll. 110; size 10³ in. by 4 in.; eight lines in a page; fair writing.

Jicanmukti-prakaraņa(or vincka), a treatise on liberation in life, in five prakaraņas, by Vidgāraņya Scāmin (Sāyaņa). The name of the author is not mentioned in this copy.

See Hall's Index, p. 133, no. exervii., and p. 205; Weber's Catalogue (1853), p. 195, no. 645; Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 82, no. 1486, also i., p. 32, no. 573.

It begins :

यस्य नि(:)खसित वेदा मायया यो ऽखिल जगत् । निर्मने तमह यन्दे विद्यातीर्थनहेखरम् ॥ १ ॥

वछ्ये विविदिषान्यासं विद्वस्थासं च भेदतः । हेतू विदेहमुक्तेख जीवम्मुकेख ती क्रमात् ॥ २ ॥

संन्यासहेतुर्थेराग्यं यदहर्षिरजेत्तदा । प्रयत्नेदिति चेदोक्तेस्तद्वेदस्तु पुराणतः ॥ ३ ॥ पिरक्रिविधा प्रोक्ता तीवा तीव्रतरेति च। सत्यामेष तु तीवायां न्यसेग्रोगी कुटीचके ॥ ४ ॥ जनो बहदके तीव्रतरायां इंसमंज्ञिते । मुमुधुः परमे हंसे साखाहिज्ञानसाथने ॥ ५ ॥ पुत्रदारधनादीनां नाझे तात्कालिकी मति: । धिक संसारमितीदूक् स्याझिरक्रेमेन्द्रता हि सा ॥ क्ष चसिम्नम्मनि मा भुवन्युवदारादयो मम । इति या सुस्यिरा चुडिः सा वैराग्यस्य तीव्रता ॥ ७ ॥ पुनरावृत्तिसहितो लोको में मासू कश्वन । इति तीव्रतरावं स्यान्मन्दे न्यासो न को ऽपि हि ॥ ८ ॥ यात्राद्य शक्तिश्वकिभ्यां तीच्चे न्यासद्वयं अवेत् । कुटीचको बहुदकन्नेलुभावेती त्रिदगिडनी ॥ ९ ॥ द्वयं तीवतरे ब्रसलोकनोधाविभेटतः । तन्नोके तच्चविग्नंसो लोके ऽस्मिन्परहंसक: ॥ १० ॥ हतेपां तु समाचाराः प्रोक्ताः पाराज्ञरस्मृती । वास्यातो (व्यास्थाने the second copy) इस्ताभिर-चिायं घरहंसो विविच्यते ॥ १९ ॥

जिज्ञामुक्तीनयांखेति परहंसो डिभा मतः । प्राहुक्तीनाय जिज्ञासोन्धांसं वाजसनेयिनः ॥ १२ ॥ प्रधाजिनो लोकमेतनिच्छनः प्रवजनि हि । स्तस्यार्थे तु गधेन यद्ध्ये मन्द्विषुद्वये ॥ १३ ॥ लोको हि डियिधः ⁰

The first or jieanmaktipramänaprakarana ends fol. 22b, the second or väsanäkshayaniräpana fol. 53a, the third or jieanmaktisädhanamanonäsaprakarana fol. 81b; the fourth chapter bogins: केयं जीवन्मुक्ति: किं पा तत्र प्रमायं कर्ष पा तस्मिद्धिरियेतस्य प्रम्नवस्सोत्तरं निरूषितं सिद्धं पा कर्ष पा तस्मिद्धिरियेतस्य प्रम्नवस्सोत्तरं निरूषितं सिद्धं पा किं प्रयोजनमित्यस्य चतुर्थप्रम्नस्योत्तर्रामदानोनभिभीयते, it ends fol. 94a: इति जीवन्मुक्तिप्रकरणे सरूप्रप्रमायस-धनैर्जीवन्मुक्तिनिरूपिता प्रकरणं(!); the last chapter begins: जय तदुपकारिणं पिडार्सन्यातं निरूपयान: ।

This treatise leans strongly to the Yoga. Amongst the numerous quotations from the *upanishads*, *smritis* and the philosophical *sūtras* (especially from the $P\bar{a}ta\bar{a}jala$), there are also some from the *Bhagaradgītā* (*f.i.* fol. 87*a*).

^{*} The whole remark is meant as an explanation of the preceding *śloka*.

PHILOSOPHY.

The Jicanimukti Viceka has been printed in the Anandöśramasamskritagranthävali, Śaka1811 (Poona, 1890). [II. T. COLEBROOKE.]

2370.

1905. Foll. 115; size 11 in. by 5 in.; nine lines in a page; large fair writing.

Jivanmuktiviveka, a second copy.

It begins: यस्य नि(:)घसितं वेदें(!) यो चेदेश्यो इसिल्टं जगत्। [J. TAYLOR.]

2371.

1103e. Foll. 10 (foll. 74-83 of the volume); size 12³/₄ in. by 4³/₄ in.; eleven lines in a page; large writing, end of the 18th century.

Nyāyadīpācali, a logical treatise, by Anandahodha. See Hall, Index, p. 206. In the final couplet this treatise is called Sarasratirandrikā, which shows that the expression nyāya in Nyáya-dīpācali has a more general sense and does not point to the philosophical system of that name.

It begins :

भगदंकुरबंदाय विझदानंदमूईये । गलितासिलभेदाय नमः शांताय विष्णवे ॥ ९ ॥ दुस्तर्कतिमिरप्रेणीविदारणपिशारदा । रुचिरां न्यायदीपानामायलिं रचयाम्यहम् ॥ २ ॥

यिवादपदं निष्यादृत्र्यत्वात् । यदित्यं तत्त्रणा । यथोभयवाद्य-विवादपदं रजनं । त्रचेतत् तन्नस्तया । विवादपदस्यानेकरूपत्वे

ध्यं साध्यविज्ञेषोपातानेन तडिज्ञेषसिडिः ।

It ends:

सेयंतां मतिमंतः सरम्बतीचंट्रिकां विश्वदान् । ज्ञानंदवोधकृतिनः प्रसरंतों पृष्ठैदिङ्काम् (r.º क्रम्) ॥ इति ज्रोमदानंदवोधविरचिता न्यायदीपावल्तिः संपूर्णा ॥ [П. Т. Солевкоокв.]

2372.

1931. Foll. 120; size $10\frac{3}{5}$ in. by $3\frac{7}{5}$ in.; good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Nyāyamakaranda(samgraha), or Nyāyāpadeśamakaranda, by Ānandabodha Yati. See Hall's Index, p. 155, no. celxxx. Hall and Burnell (Tanj. MSS., p. 94, Nyāyāpadešamakarandaḥ) call this work a refutation of the Nyāya, but the chief object seems to be जीव-आवणोरेकल्यप्रतिपादनं (Rāj. Mitra, Not. iv., p. 259, no. 1682).

The first leaf has been supplied by a different hand. It begins:

> यद्वासा निसिलं विभाति विषयो यो न स्वयंज्योतिषां यस्याहुभुवन(ोद्वव)स्थितिल्यांझीलानयास्वरयः । यं चागोचरमामनंति मनमां धार्चां च विभ्यात्मने तस्मै जुड्वमु(धा)डितीयवपुपे शम्यज्ञनो विष्यावे ॥ १ ॥ निर्वधपुष्पज्ञालानि समारुोच्च प्रयानतः ।

स न्यायमकरंदानां संग्रहः क्रियते मया ॥ २ ॥

्रह् स्ट्रु केचित्प्रतिद्येत्रं छेत्रभेदनाचछाणासत्त व्यवस्था[.] व्यथानुगपत्तिं प्रमाखभाचछते । ०

It ends:

नानानिषंधकुसुमप्रसयावदात-

न्यायापदेशमकरंदकरंब रुपः ।

जानंदबोधयतिना निधिना गुणानाम्

खानंदहेतुरकलंकधियां व्यधायि ॥ ९ ॥ ० जयते नानातापाक्तिभीतप्रतिहतमहसां यः सतामार्क्तिहारी ध्वांतीयध्वंमदीखागुरुरुपगतवान् ज्ञांकरीयः प्रतिष्ठा । संपूर्खो निय्कलंकः कुमुदहितकरः मह्यानंदचंद्री धोध्वस्ताघो गुखाद्यः समजनि जनतानंदसंदोहहेतुः॥३॥ इति ज्ञीपरमभट्टारकानंदघोधेन कृतो न्यायोपदेशमकरंत्रः समाप्त: ॥ [De. Jours Taylor.]

2373.

1241. Foll. 102 (9-908, foll. 44 and 45, are lost); size 11¹/₄ in. by 3²/₅ in.; 9-11 lines in a page; good old writing.

Nyāyamakarandaļākā, a commentary on Ānandabodha Bhaṭṭāraka's Nyāyamakaranda, by Citsukha Muni, pupil of Jūānottama. See Hall's Index, p. 155, no. cclxxxi.; Rājendralada Mitra's Notices of Skr. MSS., vol. iv., p. 259, no. 1682. The *[ikā* begins:

प्रारिष्धितस्य यथस्याविद्येन परिसमाक्षिप्रचयगमनकामः शिष्ठाचारपरिप्राप्ततया कृतमिष्ठदेवतानमस्कारमाचारशिक्षार्थं प्रतिपादयन् प्रकरखस्याभिधेयसंबंधप्रयोजनानि दर्शयति । यद्वासेत्यादिना म्योकेन ।

The two leaves lost between foll. 54 and 55 cover fol. 75*b*, l. 5 to fol. 78*a*, l. 7 in the second copy (no. 1938). The verso of fol. 42 is partly left free, but nothing of the text is wanting; compare fol. 59*a*, l. 1 of the second copy.

It ends: इत्यत चाहानंदहेतुरिति अकलंकधियां संदे-हपिपधामासूयादिकलंकरहितबुद्धीनां श्रृंगायमाखानामानंदहे-तुरित्यवगंतव्यं लोके मकरदस्य भ्रमरानंदहेतुत्वादकलंकधिया-मानदहेतुत्वप्रदर्शनेन च ग्रंथस्य निर्दुष्टता प्रतिपादितेति मंतव्यं दृष्टस्य तदानंदहेतुत्वाभाषात् ॥

Colophon: इति श्रीमत्यरमहंसपरिव्राजकाचायैझानीत्त-मपूज्यपादशिष्येख श्रीमज्जित्सुलमुनिना विरचिता न्यायसकर्यद-टीका समाप्ता॥ ॥ णुभं भवतु॥

शक तनीआ़गिनरसाष्टभियुते खये नभ:पूर्याविधी कदंवके । शनावुदीव्योष(॰.षे)रनामषासकृढ् गदाधरदिबन्सुखपुस्तमालिखत् ॥

This MS. is not older than the 16th century, the date Śaka 1368 etc. probably belonging to the original MS. from which it was copied. [Π. Τ. COLEBROOKE.]

2374.

1938. Foll. 147; size 10½ in. by 4 in.; 7 or 8 lines in a page; large, clear writing, of the 18th century.

Nyāyamakarandaļīkā, a second copy.

[J. TAYLOR.]

2375.

1710. Foll. 131, the first of which is partly torn away; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; good, small Devanāgarī writing of about 1650 A.D.; 11 or 12 lines in a page. Tattvapradīpikā, properly Pratyaklattvapradīpikā, an exposition of the Vedānta, being a refutation of the Nyāya doctrine, in four chapters, by Citsukha Muni, pupil of Gaudeśvarācārya, also called Jāānottama. See Hall's Index, p. 154, no. celxxix.; Rāj. Mitra's Notices. iii., p. 86, no. 1134.

It begins :

स्तंभाभ्यंतरगभैभावनिगदच्यास्यावतद्वेभवो यः पांचाननपांचजन्यवपुषा (च्यादिष्ट विश्वात्मनः) । (प्रह्वादाभि)हितायेतत्व्यगमिलुहृष्टप्रमार्य हरिः सो डच्याद्वः शरदिंदुसुंदरतनुः सिंहाट्रिचूडामणिः ॥ ज्योतिर्यव्विद्यामूर्त्तं च्यास(शंकरशच्दितम् । <u>श्वानोत्तमा</u>स्यं तद्वम्हे सत्यानन्दपदोदितम्) ॥ २ ॥ चिप्रतिपत्तिद्यातस्वांतस्वंसप्रगत्भवाचाला । क्रियते चित्सुसमुनिना प्रत्यक्तव्यप्रदीपिका वि(दया)॥३॥

. हामरारये । नमस्कुर्भो नृसिंहाय स्वप्रकाइाचिदाल्मने ॥ ४ ॥ चय को ध्यं स्वप्रकाइाइान्दार्पैः । ०

It ends: चय मत्यों अमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समञ्चुत इति ज्रुतेख। तदेवं ज्रुतिस्मृतिपुराखादिष्यायुष्यमाखा जीवम्मुक्रि: प्रहेपमात्रेख नापऌपितुं शक्यत इति सिद्धं॥

न्यते इति जोगोडेम्बराचार्यपरमहंसपरिव्राजकाचार्यज्ञानोज्ञम-पून्यपादशिम्पन्नीमान्यरमहंसपरिव्राजकचित्सुसमुनिविरचितायां तम्बप्रदीपिकायां चतुर्घ: परिच्छेद: ॥

> सांभोधिहीननृपदिक्रमहायनी धान् मूल्ठं विषस्रनयनं भवतीह योगः । तकों न रुष भवतींदुभनेतदूनं बाग्रीसिपिसत्दगभागे(r. ० ग) समाने(r. ० न) वारः ॥ ९ ॥ वारयोगसंयुतियावतीह तावती । इंड्रहभैसंयुतित्र्वूत सांख्यमानिनः ॥ २ ॥ रुतस्मन्समये ज्ञंभुपुर्या यल्लाकविस्तुतः । तत्त्वप्रदीपिकामेतामल्जिसान्ष्र्णदेवषित् ॥ ३ ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2376.

1506. Foll. 302 (numbered 2-133, 9-178); size $11\frac{1}{8}$ in. by $2\frac{1}{6}$ in.; good Devanāgarī writing of 1489 A.D.; eight lines in a page. Nayanamodíni, or Tatteapradipikā-tikā, a commentary on the preceding work, by Pratyaksvarūpa, disciple of Pratyakprakāśa. Seo Rūj. Mitra's Notices, iii., p. 86, no. 1134, and Aufrecht's Oxford Cat., p. 245, no. 615, where this commentary is called Mānasanayanaprasadlini-tikā.

The first leaf being lost, a line added at the commencement of fol. 2 supplies the following beginning: (प्रारिष्पितस्य ग्रंथस्य तच्चप्रदीपिका-स्वप्रकरणस्य निरंतरायपरिसमाप्तिपरिपंपिदुरितपरंपरानिवार-णाय शिष्योपशिष्यद्वाराप्र-)चयप्रचाराय १ निवधाति । सौभा-भ्यंतरेति १

At the foct of fol. 133b a different hand has supplied the colophon इति 9 प्रथम: घरिछेद: 1

Ch. ii. is incomplete at the beginning; it ends fol. 139b of the second section; ch. iii. ends fol. 150b. Between this and fol. 151 ten leaves (marked 13-19, 22, 32, 33), apparently belonging to some other work, have been inserted.

It ends:

```
षिषुधगणआरोभिः संतरोद्वसितोष(!)- सत्यामेव जयते
सपदकमऌरुष्सारुष्सगणजा(r.० इा०)नुभाषं ।
महिनपरमहंसैः सादरं सेव्यविद्या-
विमलसलिलपूर(r.०रं)मानसं नौमि तार्थि ॥
```

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यप्रयक्तकाशपूज्यपाद-शिष्यस्य प्रायक्खरूपभगवतः कृतौ तच्चप्रदीपिकाटीकायां नयनमोदिन्यां चतुर्थे: परिछेदः ॥

मंपत् १५४६ समये माघवदि ४ रवी । चक्रनारायणे ⁰ यिपिधविरुदायलि विश्राजमानमानोजनमहाराजाधिराजच्चोमुरा-रिसिंहभुज्यमानराज्य गोरछपुरे ⁰ लिखापितं ॥ घेलवारिज्ञुभ-स्थाने पंडित्नगणेज्ञेनालेखि ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2377.

106. Foll. 204 (55, 21, 51, 77); size 10 in. by 4[‡] in.; 13[±] 16 lines in a page; clear writing, of the 18th century. Advaitadīpikā, a work on the non-dualistic Vedānta doctrine, by Nrisimhāśrama, pupil of Jagannāthāśrama, also of Girvāņendra Sarasvatā, in four paricchedas, a complete copy. The volume ends with the third pariccheda, the fourth pariccheda being wrongly placed after the first pariccheda. See Hall's Index, p. 157, no. cexci.; Rājendralāla Mitra's Notices, vol. v., p. 292, nos. 1970-1972, where he gives extracts from the second, third and fourth paricchedas. The first pariccheda begins:

> यस्मादभूदभवनानुभवात्सुसाओर् विश्वं मरीचिमहुवारिरसं मुरारेः । तस्यालयो निश्चिललोकमुमंगलानां पुर्ख्य वयुः प्रकटमस्तु ममाईसिंहं ॥ १ ॥ यस्पाज्ञावन(r. ज्ञ)वर्त्तिनोऽनुदिवसं ब्रद्धादिलोकाधिपा यस्यानंदशतांशभागिन इसे शक्रादयो निवृत्ताः । तं सत्यानवधिप्रबोधवपुर्य भूमानमाञ्चास्पहे खाते ज्ञीनरसिंहमग्रहवतां दुरं सतामंतिकां ॥ २ ॥ यापादरेणकलिलं सलिलं निपीय मुकोऽपि मुकयति पंडितमंडलानि । सद्वागधेयममितस्वपटप्रबोधं निईतमोहविभधं गुरुमानतोऽस्मि ॥ ३ ॥ कल्पाणगुणसंपूर्णे निवाणविभवालयं । गीवांगोंद्रसरस्तत्याखरणं शरणं भन्ने ॥ ४ ॥ श्रीमहुरूपदहंहधाननिहुतकच्मपः । क्वें तदाइयाइतिहीपिकां भेदभेदिनों ॥ ५ ॥

গৰ

त्रेयास्तथमों विगुकोऽपि यस्माद् इत्यव्रधोत्प(ा)चैमुद्धासुरेझः । तस्मादहं साधिविवेकमादी गुरुप्रसादाह्यकटीकरोमि ॥ ६ ॥

भ्रणाभीतसांगखाध्यायस्य साधनचतुष्ठयसंपत्तस्यापातप्रतिपत्त प्रश्नास्त्रेक्वजिञ्चासोस्तव्यतिपादकानि वहूनि वाक्यानि दृत्र्यंत तत्त्वमस्यइं ब्रद्धास्मीत्येवमादीनि तत्र त्वंपदार्थे देहेंद्रियमनोषुद्धि-प्राखन्यतिरिक्तं कन्नूभोक्नुत्सभावं मन्यमानास्तडिलख्रणब्रधास्त्रेक त्वमात्मनो ऽसंभावर्यतस्ताद्धिकादयो वाक्यमविवद्यितार्थमन्यपरं या मन्यंते तत्र त्वंपदार्थमात्मानं श्रुतिन्यायाभ्यामहमनुभवगोच-रात्यूयक् तत्साधितया प्रदर्शयामः etc. 'l'he first pariecheda ends fol. 55b : तस्मादह- । मनुभवगोचरदुःसाद्याद्रपातिरिक्त: सत्यज्ञानानंदात्मको अकश्रेप्र-काशरूपेण साधी सवींतर: प्रत्यगात्मा जीवस्य चास्तवं रूपं त्वंपदल्लप्रयमिति सिद्धं ॥ इति च्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचा-येच्रीजगन्नाचाच्रमभगवव्हिष्यत्रीनृसिंहाच्रमकृताड्वेत्रदीपिकायी साधियियेको नाम परिद्वेद: ॥

The second parischeda विभागप्रक्रियास्य, foll. 77-127 (१-५१), begins: नरहरिवपुषा यो दारयन् दानवोर: प्रकटयति पुमर्थो अभेददूष्टावितीश: । See Rājendralāla Mitra's oxtracts, l. c. Fol. २९ is misplaced.

The third pariceheda wilufaucalfumater, foll. 128 204 (9-st, the number ss has been omitted), begins:

> उपनिषदयत्रोधं थोधमानंद संदं निजगु गग ग कार्त का ल मंभो जयो ने: । परिद्व तपर तक्षं सच्च मे तस्य मूलं नरहरिष पुरै इं धान कार्त्र प्रच्ये ॥ गुरुष रण कृपा मे कं चुकी कु ये ती ना नरहरिष रणे इंग चार ग ता मदु रों । चह मिति चिन ताधि: संचरा (म्या) त्मयो ग्यं कपटमति दिला तै भेंदि भिभिन्न मार्गे ॥ निरय धिनि मेल्ठ वर्त्ति प्रकटन ज्ञ लिग्र भो गुरो: चे हा त * ।

चौपनिपदात्मदीपः कुरुतात्कल्याग्रकारिणीं विद्यां॥

चाप महावाक्यगतनत्पदार्थों ब्रह्म निरूप्पते तदवाप्नेरेव मुमु-ख्लाकाश्चितपुरुपार्थ(तया)तदवगर्म विना जिंहासाउनियृत्ने: प्र-कृतवाक्याचेहानायोगाच etc.

It ends: तस्मात्सत्यज्ञानानंदानंतात्मकं निर्गुणमुदासीनं बन्न वेदांतार्थे इति सिद्धं ॥

सत्यज्ञानमुखखरूपममृतं जुडाहितीयं परं

वेदांतैकविनिष्ठयं हरिहरष्ठुत्यादिसंइाच्टितं । व्रक्षास्रायवचोविचारविदितं यद्रूपमन्यादुर्झ

तद्देच्या विभवं परं मरूपपस्तुच्यो दुरूहो हरेः(r.ºरि:)॥ The fourth puricehada ज्ञानंददीपिकास्य, foll. 56-76 (9-29), begins :

> यस्मिचस्तसमस्तमोहमहिमस्तानंदमंदीकृत-ब्रह्मानंदमहार्थंचे महति न प्राचीनयाचामपि । इक्तिः सत्यचिदात्मके तरहहीं (r. नरहरों) मोहामरारे तम्मे तापनिवृत्तये खुतिगतं भूयादसंडं महः॥ [र(य)ो

* Raj. M. has प्रबटनशीलप्रभी: बेहात.

[ज्राय वा] चार्य वाक्यायों व्रह्म निरूप्यते तत्र वादिनां विप्रतिपक्षेः तदर्थं च वाक्यायें व्रद्यािया पदानां प्रक्रिरस्ति न चेति(r.चेति) चिंत्यते खत्र नयीनः(r.०नाः) न व्रह्म सर्वशब्दा-वार्या जयाच्यपदेनेवाभिधानात् ॥

Colophon : इति ज्ञीमत्परमहंसपरियाजकाचार्यभगव-ज्ञगनापाजमज्ञीचरराशियज्ञीमजूसिंहाज्रमकृतायद्वैतदोपिका -यामानंददीपिकास्यखतुर्षः परिष्ठदः ॥ समाप्नोऽद्वेतदोपः ॥

> चविरत्तकृतवर्धभेषयां पुस्तकेऽस्मिन् (उ)चितमनवसाने लेखिनो(r.लेखनो)दूपर्या च । चनुचितनपथा यद्वक्रतो(?) वर्धेपाज्ञी: करकृतमपरार्थ छंतुमहैक्ति सनाः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

> > 2378.

2940. Foll. 326; size 13 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; twelve lines in a pago.

Advaitadīpikā-vicaraņa, a commentary on Narasiņhāšrama's work, by his pupil Nārāyaņāšrama. See Hall's Index, p. 158, no.eexcii.

Jult begins :

यक्तिझासा यझदानादिभिः स्याच् छुत्या मत्या चिंतया यस्य वोधः । यस्मिन्नुडे वाध्यते नयमूऌं तं भूमार्नं भावर्य(स.०ये) स्वात्मड्रद्यं॥ ९ ॥ चेतछाफऌमिंद्रियार्थं विषयं ० ॥ २ ॥ यत्पादसेवापि तनोति पार्प पुर्खं रिपुर्मित्रनमेकसेकं । छयुं महातं तमचिन्नवृत्तं <u>भौनारसिंहं</u> गुरुमानतोऽस्मि ॥ ३ ॥ ० ६ ॥ छडितदी पमनवद्यपरात्मवोध-भासा भवप्रमुस्समूऌतमःप्रदोपं । मंप्राप्प दुर्ऌभदृशो अपि हि मानकोनो छेयो भन्नात्विति समुख्लसति प्रयत्नः ॥

प्रारिष्सितस्य प्रकरग्रस्माविष्ठपरिसमान्निप्रचयगमनाभ्याः । निर्दिशति यस्मादिति । ० the work is incomplete, the colophon of the third chapter occurring on fol. 312b:

इति ज्रोमश्परमहंसपरिवाजकाचार्यपर्यन्नोअगवन्नृसिंहाज्रम-पृत्त्यपादशिष्पनारायणान्नमचिरचिते ज्वद्वैतदीपिकाविवरणे जीपनिपददीपिकास्प्रस्तृतीयः परिछोदः ॥

[DR. JOHN TAYLOR.]

2379, 2380.

447 a & b. Foll. 120; size 10 in. by $4\frac{5}{8}$ in.; 12-18 lines in a page; small writing, of the 18th century; both parts of this volume were written by the same scribe *Krishnadeva*, at Kāśi.

a) Foll. 28.

Talteariecke, a disquisition on the advayātman, in two pariechedas, by Nrisimhāśrama, pupil of Paramahamsa Parirrājakācārya Jagannāthāścama. See Hall's Index, p. 155, no. celxxxiii.; Rājendralāla Mitra's Notices, vol. viii., no. 2862. The author wrote this work in Samvat 1604, at Purushottamapura.

It begins:

विश्वस्य योनिं पिश्वेर्झ विज्ञानानंदविग्रहं। नरकेसरिणं चंदे प्रत्यंचं पुरुषोक्षमं ॥ ९ ॥ साखात्कृतव्रसभासा प्रहसम्मुखपंक्रझं । महीयांसनहं चंदे गरीयांसं जगत्पतिं ॥ ९ ॥ गुरुणा करुगापूर्वनुपदिष्ठाद्वयात्मनः । कुर्वे तथ्वविषेकं तं वीधातां नरकेसरां ॥ ३ ॥

इह खलु कथित्कुतथिद्वाग्योदयात्रिथैलीकं नित्पादिभिरा-राधिताराध्यपादभगवदनुग्रहयशादतिविमल्लमानसः खयमेथेत्यं जगत्रख्यमालोचयति ननु कमैयां स्तांचफलसाधनानां कर्य मनोवैमस्यहेतुत्वं तथा च संस्कारकर्मतापत्तिरिति चेत् न तावदर्थयिरोधः । etc.

The first periocheda ends fol. 19a. The second begins : अप तत्पदार्थों बस निरूपते पदार्था-वगमस्य वाक्यार्थप्रतिपतिहेतुत्वात् : तचालीकिकमिति लक्ष्य-प्रमासाम्यां निरूपते : तल्लक्ष्यां च भगवान् मूचकार चाह जन्माद्यस्य यत इति : etc. It ends:

जिञ्चासितव्यननवद्यपुमर्थविज्ञेः प्रज्ञामुद्धं खमहिमानवशेषयोनि । शास्त्रेकदुत्तनशेषविधेयशेषि श्रेयो ऽम्तुनो नरमुगाकृतिमंगऌाभिः ॥

तुष्धंत्यव्यक्तवंषसा मुग्धस्य पितरो न तु। मम त्वत्प्रीतये भूपाडाणीयं नरवे सरिन् ॥

क्काहं महीयसा ज्ञास्यं चात्सच्यं क्व गुरोरिदं। ऋषि चांडालकलज्ञे काज्ञते खलु भारकर: ॥

चंग्रिइंडसमाध्रयः कृतिनगचाणाम्रमखौगुरोर्नेसा तस्वयिये कमात्मन इति श्रीमम्नुसिंहाश्रमः ॥ जब्दे वेदवियट्रसेंदुगुशिते (r.गणिते) पौपासित ज्ञीदिने रक्षोनामनि <u>पुरुपोन्नमपुरे</u> यंच मुदाचीकरत् ॥ ॥ इति ज्रीमत्परमहंसपरियानकाचायैत्रीमक्त गवाणात्रमपूत्र्यपादशिष्यस्रीमन्नृसिंहात्रमविरचिते द्वितीयः परि चेदः । समाग्निम(गम)द्यं ग्रंथः ॥ ॥ ज्रीगज्ञाननाय नतिरम्नु भीगुरद्ये नमः ॥ लिसितोध्यं ग्रंथः कृष्णदेवेन ॥

b) Foll. 55 and 36.

Tattoavivekadīpana, a commentary on the Tattoaviveka, written by the same author in Samvat 1605, one year after the mūla, au Isvarapura. See Hall's Index, p. 156, no celxxxiv.; Weber's Catalogue (1853), p. 182.

सन्यम्। जन्मt begins :

यदालिंग्य(r. यदलिंग्य) प्रमार्खानि बोधर्यतात्मनः स्पुटं। प्रमेर्य प्रषुरानंदं तं वंदे नृहरिं गुरुं ॥ १ ॥

प्रेक्षावत्यवृत्त्यंगमभिधेयादि प्रदर्शयत्नेव निर्विष्ठभगन्निकामनया कृतं मंगऌं शिष्पशिष्ठाये निवधाति ॥ विष्यस्येति ॥

The second paricoleda begins : रुवं तस्त्रमति-महावाक्यस्यत्वंपदार्थों ऽधिकारिस्तरुपतया प्रथमं निज्ञामितो निरूपित: । इदानीं तत्पदार्थधाक्यार्थनिरूपग्राय परिछेदांतर-मारभ्यत इत्याह अथेति ·

The final couplets of the mula are explained in this way: जिज्ञासितव्यमिति जनेन मुमुद्योर्विचार-कत्रैव्यता विधायकप्रथमसूत्राचों दर्शित: । प्रशाप्रकृष्टं नित्यमिइं चैतन्म जनेन खरूपल्य्यां स्वमहिसा खरूपाप्रव्युत्या जन-वश्रेपस्य निसिऌस्य योनिरिति पिवत्तीधिष्ठानलं च दर्शयन द्वितीयसूत्राचें संगृह्लाति जनवश्चेवेयनेन वेदस्यापि ब्रह्मवि-पन्नितं दर्शयन वृतीयसूत्रप्रथमवर्छकाधैमाह शास्त्रस्य एकम्येव तात्पर्यगोचरः न लनुमानादिगोचर इति तृतीयसूचडितीय-वर्णेकस्य समन्वयसूचप्रयमवर्णेकस्याप्पर्णसंग्रहः । खञ्चेपाणां यज्ञादिषिधेयानां जिज्ञासादिद्वारेणाभिष्यंग्यतथा ब्रह्म ज्ञेपि । न तु ब्रह्म कस्यचिच्चेपमिति तदडितीयधर्णेकार्थसंग्रहः । ज्रेयः । परमानंदः । नरो जोवः । मृग्यते अन्विष्यते मुमुखुरिति मृगः यरमात्मा तदाकृति ॥ प्रत्यगभित्तव्रद्यात्मकं ष्योनृत्तिं स्वाग्र यरमात्मा तदाकृति ॥ प्रत्यगभित्तव्रद्यात्मकं ष्योनृत्तिं स्वार्गन त्यर्थः । मंगलाभिः । स्वयं ज्येयोरूपमपि च्येयःसाधनानामपि परा काडेत्यर्थः । स्वकृतिं परमेश्वराय निवदयति तुर्थातीति सस्यदे सामर्थ्य गुवीयद्वमिति दर्ज्यन् गुरं महीकरोति छाह-विति ।

> यदी छ छेन संचुई (r. मचु॰) मायाविक्रीडितं जगत् । ष्र्रीनृसिंहस्य तस्प्रैया कृतिः कल्पा शरास्तु वः ॥ चरुचिरिह न कांया साधवः साध्यसाधु प्रकटनपदुचेतो मत्सरं यो यदि स्यात् । न हि कुशऌपरी द्या दिद्यचिज्ञाः कर्याचिष् इतमसमश्चिमाऌा काष्यपुद्धोत्मृज्ञंति ॥ Cf. no. 2383.

Colophon: इति श्रीमहेदांतसिद्धांतसाराभिक्षत्रोनृसिंहा-श्रममुनिप्रणोते तस्वविषेकदीपने डितीयः परिछेदः । अधिइंड-ममाश्रयः कृतिजगत्तापास्त्रमश्चीगुरोनीसा तस्वयिषेकदीपननिति श्रीमसृसिंहाश्रमः । खन्दे बाणवियद्रसेंदुगणिते पीपे द्शम्पा तिथी शोतांशी नऌनामनीम्वरपुरे ग्रंथमुदाचीकरत् ॥

Date of the MS.: संवत् १८०९ विक्रमनाझि संवासरे भाद्रपद कृष्ण । भूगी काश्यामिदं पुस्तकं चलेसि कृष्णदेवेन ॥ [II. T. COLEBROOKE.]

2381, 2382.

32 a & b. Foll. 206; size 9½ in. by 4½ in.; generally ten lines in a page; fine old writing, of the 17th century; the whole volume written by the same hand.

. a) Foll. 53.

Tattvaviccka, a second copy. It is older than the first copy, but has many blunders.

Colophon: इति जीतस्वविवेके द्वितीयः परिछेदः ॥

b) Foll. 153 (9-949, 9t and et being put twice).

Tattvavivckadīpana, a second copy.

Colophon : इति ज्रोमहेदांतसिद्धांतसारा()भिज्ञजीमञ्च-सिंहाध्यममुनिप्रखोते तस्त्रविचेकदोधने हितीयपरिछेदः समाप्तः ॥

The date of the work *ctc.* is not given here. [II. T. COLEBROOKE.]

2383.

1311a. Foll. 15; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ ift.; fair Devanāgarī writing of 1818 A.D.; eleven lines in a page.

Bhedadhikkāra, a defence of the non-dualistic Vedānta doctrino against the dualistic view of the Nyāya, by Nrisimhāśrama, pupil of Jagaunāthāśrama. See Hall's Index, p. 158, no. ecxciii.; Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 94, no. 1138. It begins:

वेत्रांतवनसंचारि नौलाचलगुहाझर्य । ज्योतिर्विराजने ध्वस्तमायाय(ा)रखघारखं ॥ १ ॥ ९ २ ॥ दृदयालयमालंष्य करुखारसमुंदर्र ।

गुरुणां चरणांभोर्ज कुर्ये भेदस्य धिक्कृति ॥ ३ ॥

र्चन(:)करणातिरिक्तो ४हमिति प्रतीयमानो जीवः परस्माज्ञ भिद्यते ⁰

It onds:

नयन

गुरुषरणसकाशाद्य कं तं(r. १शाद्विक्रूतं?) निर्गतं तर् विगुणमनुगुर्णं वा वीधतां तत्त्वमात्मा । चपि विपित्रति(r. विमू º) कञ्चित्काचमालावमत्पा शतमस्रमणिमालां शारदाकाश कल्पा॥ Cf. no. 2380.

इति जीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यन्नीमज्जगत्नाचान्नमपूज्य-पादशिष्यज्ञीमडेदांतसिद्धांतसाराभिज्ञजीनृसिंहाज्रमविरचितो भे-द्धिद्धारः संपूर्णः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2384.

1311b. Foll. 65; size and writing as last MS. Bhedadhikkārasatkriyā, a commentary on Nrisimhāśrama's work, by his pupil Nārāyaņāśrama.

It begins :

मृपामायाझस्त्रा वृतमहिमनि ब्रक्षणि परे जगज्जालं जातं स्मुरति षियतीयोरुनगरं । विरिंचच्चीझेशविदशनरतियेग्गतभिदा कुतो ऽतो भूमाई निरवधिसदानंदघनचित् ॥ ९ ॥ काझते कलितं यस्य पदं वैदिकनस्तकैः । भक्तमुक्ती कनीहंतं तं नृसिंहं गुरुं भजे ॥ २ ॥ गभीरभावभारेख दुवैहा गीरवी कृतिः । तपापि भेदधिक्कारसक्तियां स्वद्वधारभे ॥ ३ ॥

t ends:

वेदांतचृंदविधिने विद्रतं विणुडन् खड्डैतनार्गमपदर्गपदाधिरोहं । स्रीमहुरूक्तनयनुवसमस्तइांकन् खास्याय पांतु पदनुक्तममस्नदोषाः ॥

इति श्रीमत्यरनहंसपरिवाजकाचायैश्रीमवृत्तिंहाश्रमञ्चीचरण-परिचरग्रनिरतनारायग्राश्रमविरचिता भेदधिझारतत्क्रिया स-माप्ता ॥ [H. T. Collebrooke.]

2385.

1521e. Foll. 24; size 10‡ in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 16-19 lincs in a page.

Bhedadhikkārasatkriyā, incomplete. It extends to fol. 40a of no. 2384.

[H. T. COLEBROOKE.]

2386.

1548c. Foll. 27 (without original numbering); size 10¹/₄ in. by 5 in.; fairly good, modern Dovanāgarī writing; twelve lines in a page.

Bhedadhikkārasatkriyā, incomplete at the beginning. It commences at fol. 48a of no. 2384. [H. T. COLEBROOKE.]

2387.

595. Foll. 116; size 9½ in. by 4½ in.; clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vādanakshatramālikā, also called Nakshatranādāvalī (fol. 1a), a vindication of the Vedānta against Mīmāmsā theories, by Appayya Dīkshita, son of Rangarāja. See Hall's Index, p. 159, no. ccxeviii. The first two leaves have been supplied by a different hand, and do not commence at the beginning. According to Burnell, Tanjore MSS., p. 91, the work begins :

> .त्यम्प्रस्टवेस्युयुप्पार्द्धन्यपैकार्भ यत्तित्ववद्वावहृतं ध्वनितं च भाष्ये । तस्य प्रसादनमिह क्रियत नयोक्त्या बाऌप्रियेख मृदुवादकपापपेन ॥

The present MS. begins : चत रव त्वदनुमानमप्र-योजकं । प्रवृत्तिनिमिन्नाजयस्य तद्वाच्यत्वाभाषोपपत्तेरिति पंचमो । ?

It ends: सर्वे वैषयिकानंदलेशा: परवद्यानंदस्येति सिद्धं ॥ इति व्रद्यानंदवैषयिकानंदभेदसमर्थनघाद: ॥

इति श्रीभरडाजकुलजलधिकी सुभश्रीमदडैतविद्याभायैश्री-विश्वजिद्यात्रिश्रीरंगराजास्वरिवरसूनुरपिदी खितकृतिवादनखत्र-मालिका संपूर्या ॥ संवत् १८३९ जुभकृत्संवत्सरे चाध्रिनजुदी १९ जुक्रे लिखिता ॥ [H. T. Collebrooke.]

2388.

519b. Foll. 37; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; 9-12 lines in a page; indifferent writing.

Tattvānusandhāna, a disquisition on existence and liberation from it, introduced by an elucidation of the ādivākya "tat tvam asi," by Mahādeva (or Mahādevānanda) Sarasvatī, pupil of Svayamprakāšānanda (or Svayamprakāša) Sarasvatī.

See Hall's Index, p. 139, no. ccxxii. It begins:

मबाई यत्रसादेन मयि विच प्रकल्पितन् । जीमत्स्त्यंप्रकाशास्यं प्रयोगि जगतां गुरुन् ॥ ९ ॥ देहो नाहं चोचवागादिकानि नाहं वुद्धिनीहनध्यासमूल्लम् । नाई सत्यानन्द्रूपचिदात्मा मायासाम्वी कृष्ण श्वाहमस्मि ॥ २ ॥

चय मोछस्य धाक्यायैझानाधीनत्वात् तस्य च पदार्थझाना-धीनत्वात् तदर्थे तत्पदार्थे निरूषयामः । तत्पदार्थस्य ऌछ्छा द्विविधम् । तटस्थऌच्च्र्यं सारूपऌच्च्यां चेति । मृष्टिस्थितिऌय-कारणत्वं तटस्यऌच्च्यं यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवनित यत्ययन्यभिसंविज्ञानि इति जुतेः तदुक्तं भगवता सूचकारेख । जम्माडास्य यत इति सत्यं ज्ञानानन्दाः सरूपऌष्ट्यां सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ज्ञानन्दी ब्रह्मेति व्यजानादि-त्यादि ज्युते: ॥

The first pariccheda ends fol. 99*a*, the second fol. 99*b*, the third fol. 92*b*.

Colophon : इति जीनत्यरमहंसपरिव्राजकाचार्यज्ञोन-त्स्ययंत्रकाशानन्दसरस्ततीपूज्यपादशिच्यअगधन्महादेवसरसत्या विरचितं तस्तानुसन्धानसन्धान(!)ग्रज्य: संपूर्ण: समाप्त: ।

Mahādeva wrote his fīkā on the Vishņusahasranāma in the Samvat year 1750; see A. Venis, Vedānta Siddhāntamuktāvalī, p. vi.

[H. T. COLEBROOKE.]

2389.

796a. Foll. 45; size 10[§] in. by 4[§] in.; eight lines in a page; large writing.

Tattvānusandhāna, a second copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

2390.

1448a. Foll. 89; size 12 in. by 6 in.; eighteen lines in a page; indifferent writing.

Advaitacintākaustubha, a commentary on the Tattvānusandhāna, by the same Mahādevānanda Sarasvatī, pupil of Svayamprakāśānanda Sarasvatī.

It begins:

यः परात्मा जगसृष्ट्रा प्रविवेश पुनः खयम् । तं कृष्णं प्रत्यगात्मात्रं वन्दे गोपीमनोहरम् ॥ ९ ॥ यस्य प्रसादादहमडयात्मा विद्यं समर्स्त मयि कल्पितं च । तं सर्वेऌोकीकगुरुं सदा जी-खर्यप्रकाशं गुरुमानतो रुस्ति ॥ २ ॥ गुरुणां चरणात्मोजं प्रख्यत्यं(r. प्रखिपत्य)निरजरम् । प्रकृपाऌेशतो म्ह्रीतचिलाकीस्तुभमारभे ॥ ३ ॥

The second pariccheda begins (fol. 28b): ' cheda. प्रमातारं शत्वनस्वादिवाव्यजन्यासन्दावरोखवृत्त्याज्ञाननिवृत्ति- It be रानन्दावान्निच भवतीति ठक्तं तत्र केवे वृत्ति: किं वा तत्र | नियनारं १

দ্রনাথা কথ যা রন্তুবেন্নি: বৃন্থা বা কি মযীসন্দিযোকাস্থাযা দ্রনাত্রদানিটন ব্লিবিধা বৃন্নি নিরুদযোগ্র মথন(r.ont) বৃন্নি ন্তজ্যযুৱি।

The third pariccheda begins (fol. 57a): चराचर १ वृत्तिडिंधा प्रनाव्यमाभेदादित्यच प्रमा निरूषिता तचाप्रतिवज्ञाय (१ वच्धाया: the second copy) प्रमाया खज्ञाननिवज्ञैकालेन प्रतिवच्धतविवृत्सुपायी निरूपणीयी तचा-संभावनादि: प्रतिवच्ध: ।

"The fourth pariccheda begins (fol. 76a): यचिनगामाः श्रमसामालाराझिदेहमुक्तिरेकैव अपति न जी-वन्मुक्तिः तत्र प्रमायाआधात् न च विमुक्तन्त्र विमुच्यते स जीवन्मुक्त उच्यते ?

Colophon: इति जीभयरमहंसपरिव्राज्ञकाषायैश्रीम-त्स्वयंप्रकाशानम्दसरस्ततीपूज्यपादशिष्प्रभगवम्महादेवानन्दसरस-तीमुनिवयेषूडामयिविरचिते तत्त्वानुसन्धानष्यास्याने जडीतचि-नाजीसुभे चतुर्थैः परिद्वेदः ॥ [H. T. Colkbrooke.]

2391.

523. Foll. 171; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; twelve lines in a page; fair writing.

Advaitacintākaustubha, a second copy. For the missing second chapter, see the next number.

Foll. 1-74 the first pariccheda ; foll. 76-124 (9-32) the third pariccheda ; foll. 125-171 the fourth pariccheda.

Date: संवत् ९७९४ मार्गेझिमेसे(!) कृष्णपद्ये रुकादझि सोमवारे। गुरु श्रील(!)धरणिधरानन्दसरस्ततीयूज्यपादझिष-चैतन्यप्रकाशानन्दसरस्ततीयेन ऌिसित्ना साचे वा पराचे श्रोनगाविश्वेष्ठदप्रसादात्परिपूर्यंत्रसु ।

[H. T. COLEBROOKE.]

2392.

796b. Foll. 56; size 10[‡] in. by 4[‡] in.; ten lines in a page; indifferent writing.

Advaitacintākaustubha, the second pariccheda.

It begins: प्रमातार मानफल्लापि भ मेर्य भिजगता नियनार •

Date: भीमत् धरणिधरानंदसरसतीव्रसादात् लि: चैत-न्यप्रकाज्ञानंदसरखती खार्चे वा पराचे वा संव 99 (sic! see the preceding manuscript).

[H. T. COLEBROOKE.] [!] हनीयं।

2393.

Foll. 214; size 13 in. by 4½ in.; 1189. twelve lines in a page; large writing, from the end of the 18th century. The original fol. te is misplaced, see after fol. ee.

Advaitasildhi, a very ample Vedānta treatise, by Madhusūdana Sarasvatī, pupil of Viśveśnara Sarasvati (see no. 2365), wherein the author refutes the Draita doctrine and establishes the truth of the Advaita doctrine, in four paricrhedas of unequal length. See Hall's Index, p. 157, no. cclxxxix. The copy described by Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 98, no. 1503, contains only the first pariceheda. According to the last *śloka* of the final couplets the author wrote this work as the fourth Siddhi after the study of the Ishta-, Naishkarmyaand Brahma-Siddhi (the last two works were composed by Sureśvara).

The Advaitasiddhi bogins:

मायाकस्थितमातृतामुखमृषाडितप्रपंत्राजयः सत्यहानमुसात्मकः भुतिझिसोत्यासंडभीगोषरः । मिष्यायंभविधूननेन परमार्नदैकतानात्मक मोखं प्राप्त इव खर्य विजयते विष्णुविकल्पोक्तितः ॥१॥ श्रीरागविश्वेषारमाथवानामैक्येन साखाकृतमाधवाना । स्पर्शेन निर्भूततमोरजोभ्यः पाहोत्यितेभ्योझ्तु नमो रजोभ्यः [n 🕈 n बहुभिर्विहिता बुधै: परार्थे विजयंते नितविस्तृता निर्वधाः । मम तु ज्रम एष नूनमालं-भरितां भाषयितुं भविष्यतीह ॥ ३ ॥ श्रद्वाधनेन युनिना मधुमुदनेन संगुद्ध शास्त्रनिचयं रचितातियानात् । बोधाय वाटिविजयाय च सत्वराणा-महैतसिद्विरियमस्तु मुदे मुधानां ॥ ४ ॥

तथाइतसिझेईतमिष्यात्वसिद्धिपूर्वकत्वात् हैतमिष्यात्वमेव प्र-षमगुपपादनीयं उपपादनं च खपछसाधनपरपश्चनिराकरणाभ्यां भवतीति तदुभयं वादजस्यवितंडानामन्यतमां कपानाचित्य संपा-

The first section of the first pariccheda ends fol. 6a: इत्यहैतसिद्वी निष्यात्वनिरुक्ति:, the second section ends fol. 6h: इति मिच्यात्वनिच्यात्वोपपति:, the third section ends fol. 8a : दूइयाबहेतूपपति:, etc. The last but one section ends fol, 117*a*: अनस्य वृत्तिह्रयोपपत्तिः ॥ ५३ ॥ The first paricchedu ends fol. 118b, the last number of sections in this MS. is 54: सम्बनैविध्योपपति: । The end of the first pariccheda is:

जविद्या तत्कायात्मकनिषिडवंधव्यपगमे थमहैतं सत्यं प्रततपरमानंदममूतं । भजते भूमानं भवभयभिदं भष्यमतयो नमस्तस्मै नित्वं निसिलनिगमेशाय हरये॥ १ ॥ जनादिसुसरुपता निसिलट्र्यनिमुक्तता निरंतरमनंतता स्पूरणक्षपता च खतः । विकालपरनाथैता विविधभेदणून्यालता नन जुतिशतापिता तद्दश्मस्म पूर्णो हरि: ॥ २ ॥ इति जीमग्परमहंसपरिवाजकाणायैश्रीविश्वेषारसरसतीश्री-चरगग्निचजीमधुसूदनसरसतीविरचितायान्ध्रेतसिडी सपरि-करप्रपंचनिष्णात्वनिरूपणं नान प्रचनः परिहेदः समाप्तः ॥

The second *pariccheda* begins: हेर्य निरूप्य बंधार्ख्य तविषुन्नेनिबंधनं । यञ्ज्ञानं तदसंडार्चमादेयमधुनोच्यते ॥ १ ॥

तचार्सडायें द्विविधं रुकं पहायैनिष्ठमधरं वाक्यायेनिष्ठं रक्षेकं च पुनर्वेदिकलीकिकभेदेन डिविधे पदार्थनिष्ठं वैदिकमयि डिविधं तम्पदायैनिष्टं त्वपदायैनिष्टं च तत्र सहां ज्ञानमनंतमि-त्यादि तत्पदाचैनिइं योव्यं विज्ञानमयः प्राणेषु हुइवंतज्योंतिः प्रूप इतियादि त्वंपदार्थनिष्ठं etc.

The first section of the second puriceheda ends fol. 120b: इत्यहैतसिद्धावसंडलव्यगोपपति:॥ The last section ends fol. 199a: इति चात्मनोधलुत्व-भंग: ॥ ३४ ॥

> स्थितानि संथेषु प्रकटमुपदिष्टानि गुरुभिर् गुर्खो वा दोषो वा न मन परवाक्यानि वदतः । 5 c 2

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

धरं त्वसिन्नसि जनफलमिरं यवित्रथिया जुतीनां युक्तीनामकलि गुरूवाचां च विषयः ॥

इति चडैतसिडावाम्मनिरूपर्यं नाम डितीथः परिछेदः संपूर्याः ॥

The third pariccheda begins : तदेवनैकाझ्ये व्य-वस्थिते तासाधााकाराय व्यवणमंगि मनननिदिध्यासेन तदंगतया मुमुधुभिरनुष्टेये तदुक्तं विवरणे व्यवणमंगि प्रमाणस्य प्रमेयावगमं प्रत्यव्यवधानात् etc. The last section ends fol. 208a : इति श्रब्दादयरोक्षोपपत्ति: ॥ ९ ॥

> षिश्वेभरास्य खगुरोः प्रसादादडैतसिडिमेधुमृदनस्य । जभूदभूनिः* खऌदूषग्रानां गुग्रैरनेयेरवगुंफितजोः ॥ सत्तंभ्रममपेख्या परगुग्रोज्ञतिदुःसहा

नितांतमनपेखया निज्ञपुमर्थहानिः परा । जतः सुमतयो यथानयमुपेक्ष दुर्मासर

प्रयोजनवज्ञानुगाः करुत(r.कु)† मत्कृती सत्कृति ॥ इति ची चह्नैतसिद्वी चवर्णादिनिरूपणं नाम तृतीयः परिछेदः ॥

The fourth pariccheda begins: ननु मुक्तिस्तायद-विद्यानियृत्तिने संभवति । तथा हि सा किनामरूपा तक्तिता या। नाद्य: चसाध्यात्यापत्ते: । द्वितीयेअप कि सती निव्या था। etc. It ends fol. 214a, with the sixth section: इति मुक्ती तारतम्यभंग: ॥

The final couplets of the whole work : यो लख्प्या निसिल्जानुपेक्ष्य विषुधानेको घृत: संख्या यः सयान्स्पृतनात्र रुव सततं सवाल्मना रखति । यश्चक्रेण निकृंत्य नक्रमकरोन्मुक्तं नहातुंजरं डेपेगापि ददाति यो निजयदं तस्मै ननो विष्णवे॥१॥ श्रीनाधवसरस्वतो जयंति यमिना परा: । वयं येपां प्रसादेन शास्त्रार्थे परिनिष्ठिता: ॥ २ ॥ सहजसरलां प्रेम्णा दीधा सनस्तविशोधिनीं सकृदपि कृपादृष्टिं संतो दिशंतु भवद्विधा: । कपनपि सती पूजा सद्यस्तया विषयीकृता मन कृतिरियं हित्वा दोपान् भवत्वत्रिसत्रुणा ॥ ३ ॥ गुरुणा माहाव्यासिजविविधविद्याधरिषयात् श्रुतेयैक्षे सम्यञ्ज्यननघरिनिष्यज्ञनभवत् । परब्रबानंदस्पुरण्मसिल्जान्वैश्वमनं तदेतस्मिन्धंये निसिल्गतियालेन निहितं ॥ ३ ॥

+ This area is also in the second copy.

इह कुमतिरतच्चे तत्त्ववादी वराकः प्रलपति यदकांडे संडनाभासमुचैः । प्रतिवचनममुप्मे तस्य को वक्तु विद्वान् न हि रूतमनुरीति यामसिंहस्य सिंहः ॥ ५ ॥ कुतकेगरलाकुलं भिषत्रितं मनोद्धियां मयायमुद्तिो मुद्दा विषविधातिमंत्री महान् । छनेन सबलापदा विघटनेन यम्मेध्भवत् परं सुकृतमर्पितं तद्खिलेखरे छीपती ॥ ६ ॥ ग्रंचस्प्रेतस्य यः बन्धां स्त्यतां वा स निद्यतां । मयि नास्त्वेथ कर्त्रुत्वमनन्यानुभधात्मनि ॥ ९ ॥ **त्रीव्यासज्ञ'करमु**रेग्ररपर्ययादान् चेंदीतशास्त्रस्**निवंधकृतसायान्यान्** । विधाप्रदानिह योगप्रियरान् दयाऌन् सवीन् गुरून्सततमेव नमामि अक्त्वा ॥ ८ ॥ सिद्वीनामिष्टनेष्कम्येब्रबग्धामियं विचारात् । अद्वैतसिद्विरधुना चतुर्थी समजायत ॥ ९ ॥ इति जीमत्यरमहंसयरिव्राजनाचार्यश्रीषिग्रेथरसरस्रतीयृत्त्य-पार्ट्शिवजीनधुमूदनसरसतीविरचितायामडेतसिद्वी मुक्तिनि-रुपणे नाम चातुर्थ:(sic!) परिह्रेदः समाप्तः समाप्ता चेय-महेतसिहरिति ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2394.

560. Foll. 465 (9-244 and 9-290); size 123 in. by 43 in.; nine lines in a page; the main bulk a MS. of the 17th century, the first 11 leaves were written about the end of the 18th century.

Advaitasiddhi, a second copy of Madhusūdaņa Sarasvatī's work. The first pariccheda ends fol. 255a, the second fol. 432a, the third fol. 451a. This copy has more blunders than the first. [H. T. COLEBROOKE.]

2395.

883. Foll. 314 (9-323); size $11_{1^{\frac{1}{2}}}$ in. by $4\frac{1}{3}$ in.; twolve lines in a page; a MS. written about the end of the 18th century, by different hands (see 1-75, 76-116, etc.).

Laghurandrikā, a tīkā on Madhusūdana Sarasvatī's Advaitasiddhi, by Brahmānanda

^{*} The second copy has WMANHA:.

Sarasvatī, pupil of Šrī Paramīnanda Sarasvatī and Šrī Nārāņaņatīrtha. See Hall's Index, p. 157, no. cexe.; Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 94, no. 1500. This MS. contains only the first pariccheda. It begins:

> नमो नययनःश्यानकान(र. मु?)कामितदेहिने । कनलाकामबीदाम(?)कणकामुकगेहिने ॥ ज्रीनारायणतीयानां गुरुणां चरणस्पृतिः । भूयामे साधिकेष्टानामनिष्टानां च वाधिका ॥ चडीतसिडिव्यास्पानं ब्रबानंदेन भिक्षुणा । संक्षिमचंद्रिकार्थेन क्रियते लघुचंद्रिका ॥

विष्णुचाँपकं जीवसरूपं मोर्ख प्राप्त इव स्वयं विजयते कोद्रशो विष्णुमोंद्यं प्राप्त इवेत्यवाह चलंडधीगोचर इति ebc.

The last but one section of the first puriccheda ends fol. 3126: अनस्य वृत्तिडयानोपपतिः ॥

The first paciecheda ends :

यः पूर्णानंदमग्नोध्पनुगतमनसां पद्मवीनां विधेयो यच्चेंद्रादेनियंता वित्रयहयतनूमात्रैने सावधानः । यच्च त्रीज्ञसुदान्सः (? r. ज्रीज्ञस्तदनः *) पृषुककरणगणा-[त्यादराखादयुक्रस्

तस्य श्रोपाटुकाया भवतु कृतिरियं मालिका मनि-[कायाः॥

इति ज्रीपरमानंदसरसतीज्रीनारायग्रतीर्थपूच्यपादझिष्य-ब्रसानंदसरस्ततीपिरचितल्युचंद्रिकाख्याडैतसिद्धिटीकार्या प्रथम (changed into चतुर्थे!)परिच्चेदः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2396.

797. Foll. 136; size 10³; in. by 4¹/₄ in.; from fol. 4a down to the end written by the same hand, twelve lines in a page; the first six pages by a different hand, ten lines in a page; fair writing, from the earlier part of the 18th century.

Advaitacandrikā, by Advaitānanda, pupil of Śrī-Nārāyaņatīrtha. Advaitānanda is the same as Brahmānanda, and Advaitacandrikā is another name for Laghucandrikā. This MS. contains the commentary on the second parischeda of Madhusādana Sarasvatī's Advaitasiddhi. The volume has the same green cover as no. 883, but the writing is different.

It begins:

मा भेडेत्यनृतस्यदिमुखचंद्रमनोहरं । गोवधैनधरं धाराधरधौरेयमाखये ॥ ज्ञीनारायगतीचानां पद्दपंकेरुहस्मृतिः । स्नृतिमच्याहतां कुय्गीलस्दा पदपदाधयोः ॥

पदायैनिष्ठं पदायैयोर्भेदवुद्धविरोधित्वे सत्यसंडविषयकं । पदार्थों च महावाक्यीयी ब्राबी तेन सत्यं ज्ञानमित्यादेरणि स्वधटकपदायैयोर्भेदधीविरोधित्वेऽपि न दोपः महावाक्यायैवोधो-पयोग्यसंडवाक्यायैवोधजनकं पदायैनिष्ठं etc.

The last quotations from the mūla are समयायस्थेवीत fol. 136a, l. 1, प्रागुक्तेयेति l. 3, खुत्कमेणेति fol. 186b, l. 2; see the text of the Adraitasiddhi in the MS. no. 2393, fol. 198b, l. 7, l. 8. and fol. 199a, l. 1.

End of the volume :

तकी: सारसते रलिश्चेद्रिकाचंद्रभूषण्डे: । दुरंतं (sic! r. हुरंत) ध्वांतभंगाय ज्ञात्माणुवस्य भंजनं ॥ द्रीपदीज्ञाकमासाद्य चिलोकी येन तर्पिता । तज्जीवनवणोरेको त्रव्वेव साक्षि नो हरि: ॥ ज्ञीनारायण्ठतीचानां गुरूणां चरणस्मृति: । जहो ययैव व्याकुर्वे सारस्ततसरसती: ॥ इति ज्ञीमत्यरमहंसपरिवाजका(चा)यैज्ञीनारायण्ठतीर्यपाद-पुन्यशिष्य चडीतानंद्विरचिता चडीतचंद्रिकानामको ग्रंथः

पमान समाप्तचार्य ग्रंथ: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2397.

1103b. Foll. 27 (foll. 18-44 of the volume); size $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; 20-23 lines in a page; written, in a small hand, about the end of the 18th century.

Advaitaratuarakshana, by Madhusüdana Sarasvatī, pupil of Višvešvara Sarasvatī. It begins: **ģçicuufafut fugfanuhicuicaichi:**, etc., see Aufrecht's Cat. Bodl., p. 226, no. 555.

A conjecture of Dr. Böhtlingk.

767

[H. T. COLEBROOKE.]

2398.

1364a. Foll. 38; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{2}{3}$ in.; twenty lines in a page; small Bengali character, from the second half of the 18th century.

Advaitaratnarakshana, a second copy.

[Π . T. Colebrooke.]

2399.

539a. Foll. 40 (numbered 9-t, 99-83); size 91 in. by 33 in.; nine lines in a page; fair writing, of the 17th century.

Vedāntakalpalatikā, a treatise on moksha, by Madhusūdana Sarasvatī, wherein the author refutes the views of Jaimini, Kapila, Kanada, Akshapāda, and others, and follows those of Vyāsa, Sankara and Sureśvara. See Hall's Index, p. 132, no. cxcii. This MS. contains only the first stabaka, just as the MSS. described by Weber, Berl. Cat. (1853), p. 182, no. 627, and by Rājendralāla Mitra, Notices, vol. iv., p. 34, no. 1414.

It begins:

मीनांसचा कपटतो भुजगांचयेव खाधीनतानुपनिषडिनतेव नीता । येनोड्तामृतमलेन गरुत्मतेष तस्मे नमो भगवतेब्हुतर्शनराय ॥ १ ॥ दुरापः शास्ताणां नियतयतमानैरपि पुधेर् न संप्राप्त शक्यो मलिनमतिना यद्यपि मधा। तथापि श्रीषित्रेश्वरणरणपंकेरुहमुधा-मुधाभिः सिक्को (इं?) न जयमपि रिक्कोङस्मि भविता सन्नकृपुष्पनिकरैः परमालगोध-निष्ठापल्लेन द्धती परमा विभूति । शारीरकार्णमुरशासिगता सुधीभिर् चेदातकट्यलतिकेयनुपासनीया ॥ ३ ॥ निधेय जैनिनिपतंजलिंगीतनोक्तीः काणादकापिलज्जिवादिमतानि चाहे। **ञीव्यासझंकरसुरेखरसूचितायैणुद्धिं** व्यनन्मि विज्ञदं नित्तभाषितेम ॥ ४ ॥

मुमुख्याननुष्टेयविश्वेपविनिवृत्तये । मां सं साधनं धप्मि परपछनिरासतः ॥ ५ ॥

चय मोखे तासाधने च विप्रतिपद्यंते विपश्चितः । तत्र लोकायतिकास्तायात्राकृतलोकानुसारिको मनुष्यत्वादिविशिष्ट-भूतचतुष्टयसंघात रव चैतन्वं मन्यमाना नानागमपुराणानुमाना-दिमानांतरप्रसिद्धमपि देहादिव्यतिरिक्तं चेतनं वंधमोक्षभागिन-मनुद्वबुद्वयो अपलपंति न प्रत्यक्षं प्रमाग्रनिति घदंतः तत्र जस्य मोखप्रत्याशा ।

It ends: तत्तिह्ननात्मैवाविद्यानिवृत्त्युपलाधितो मोध: तासाधनं च वेदांतवाव्यकरणको अन्यानुपरक्तव्रवासिक्यसाछा-कार स्व अवणाद्यपनी तप्रतिबंध: सक्षिति सर्वे सनंजर्स ॥

> न्यायैनिङ्घेय दुष्टानिह कपिलकणादाक्षपादादिवादान् जादायानुष्टमेळ जुतिमित्तममृतद्वारमहैतवादे । वेदांतैकप्रमेर्य परमसुखमर्य ज्ञानमज्ञानमून्यं मोर्ख व्याचछते यं कमपि सुकृतिनःसोऽहमेवास्मि पूर्वाः॥

इति जीवेदांतकस्पऌतिकायां परमहंसपरिवाजवमधुसुदन-सरखतीकृतायां संसाधनापवर्गनिरूपर्यं नाम प्रथमस्तवकः॥ After this the line, which seems to contain the date, has been blackened; I can only read:

शाके (?) गोविन्दो चलिज्जासार्यपश्चे भाद्रे ऽसिते तिथी ॥ चतुर्ध्यां त्वरया तेन प्रश्वीदत् रमायतिः । सन्यमेवे जपनं जनः जिये

> Somebody has added in Bengali characters : त्रीकृष्णभट्टाचार्यपुत्रगोपालभट्टाचार्येखेरं पुस्तकं . . या . . मुद्रया गृहीतम् ॥ [II. T. COLEBROOKE.]

2400.

1435b. Foll. 26; size 12 in. by 43 in.; fair, modern Bongali handwriting; 10-12 lines in a page.

Atmaprakāšaka, on the nature of the supreme spirit, by Nandarāma Tarkarāgīśa; with a commentary, by Kāśīrāma, son of Nyāyālaikāra.

It begins:

प्रणम्य जगदाकारं गगनाकारमोघरं। नन्दरामः खरूपायीं तनोत्यालप्रवाशकं ॥

[1 2 11

षदभित पुत्र चात्मेति दूढप्राकृतपुद्धयः । देह चात्मति चावाका इन्द्रियास्पपरे च ते ॥ ते ऽन्ये प्रागस्ततो ऽन्ये ते मन चात्मेति वादिनः । वुद्धिरात्मेति चोद्धारी(r. ९रः) झून्यमात्मेति ते ऽपरे ॥

lt ends:

पिता माता गुरुखाये परमात्मा सनातनः । दृष्टमेतन् प्रकपितं झात्वा मुख्यते संबढात् ॥

इति ज्ञीनन्दरानतकेवागोज्ञभट्टाचायेविरचितमात्मप्रकाञ्चक सनाग्नं ॥

The commentary begins:

नीलोग्पलदलश्यानं राधिकाक्वेलिलालतं । ननानि शिरसा चीनकन्दनन्दननडर्य ॥ भट्टाचार्यशिरोधार्यन्यायालंकारमूनुना । चाल्प्रकाशकव्याख्या काशीरानेख तन्यते ॥

सयज्ञानानन्दात्मकमडितीयं व्रक्षेत्र जुड्वसम्बद्रधानमायोपाधिकं ईम्रारभावं मलिनसम्बद्रधानविद्योपाधिकं जीवभावं च जगाम। १

It ends:

त्रीत्रीजाने दयाधाने* चरखाज्जनने(r. १तले) प्रय । त्रीकाज्ञोरानकृतिना कृतिरेषा स्मर्पिता ॥ इति चाल्पप्रकाज्ञकचाल्या समाप्ता ॥

In the Sūcīpustaka of the Calc. Collection, p. 54, this treatise is called *Ātmatattvaprakā*śakam. [H. T. COLEBROOKE.]

2401.

2401a. Foll. 49 (numbered 9-99; foll. 33, 38, 35-44 are wanting); size 7³/₄ in. by 4 in.; 8-10 lines in a page; fair writing. Some leaves are very much damaged.

Brahmāvabodha (?), a vedantie treatise, by Sri Mukunda Muni, who was a disciple of Śrī Rāmanātha, di-ciple of Hari(nātha), disciple of Ādinātha. The title of this work occurs only in the corrupt form Brahmābodha in one of the final couplets, where the metre shows that one short syllable has been left out. This title does not occur in Aufrecht's Cat.

Cat., p. 458, where he gives a list of the works ascribed to Mukunda Muni.

The subject of this treatise is indicated in the second verse. It begins:

> भगुणाय गुणाद्याय स्तेष्ठयानंदरूपिणे । जुद्वाय स्वप्रकाझाय श्रीरानमुनये नमः ॥ १ ॥ निगुणस्याप्रनेयस्य जुद्वस्याप्यमलात्मनः । कर्ष समौदिकहेन्दं व्रव्यणो अभ्यूपगम्यते ॥ २ ॥

सस्वरजस्तमोगुणरहीतस्थ(!) सर्धप्रमाणातीतस्यापिश्चारही-तस्य (!) केषलं व्रद्यणः सृष्टिकहैलं कर्ष घटते ॥ ३ ॥ (!) स्तादृशं वद्य जगतः कारणमिति न वर्दति । भु(r.सृ)ष्ठम-तस्वज्ञा नीरालंबसीद्वाः (!) वद्यवादिनः ॥ ४ ॥ (!) तरि किं पुनः कारणं नायाश्चरलं वद्य etc.

It ends:

चेदांतप्रतिपाद्यतस्वनहर्स (९८ हर्स ?) हात्वादिनायाहारः सखिष्यानधिकारिको बहुत्तरान् संबोध्ध तस्वं परं । तम्मध्ये गुग्रवन्नमं विग्नमसं श्रीरामनार्थं मुनि साखाज्येनभिषिवेच योगधनिनां पट्टान्वितं योगिनां ॥ ज्ञाने कस्याधिकारो भवति बहुत्तरेष्वेषु शिच्धेषु मध्धे ध्यात्वैवं खेन विन्ने (sic!) सकऌगुर्खानधिं श्रीमुक्; [मुनीझः (r.० ग्रां) ।

निचित्रायायान्यगृह्ताविसिलमपि तदा ज्ञानसर्वेखमस्मै सद्यिप्यायोपदिइं प्रसरति वहुज्ञः किंच संचोयते च ॥ तक्तिप्यत्वमवाप्प सम्यगसिलाम्रायोक्तव्वायैपित् भूत्वेमं कृतवानमंदमहिमा ज्ञीमा<u>म्पुर्जुंदो युनिः</u> । मंदं मंदपियोधनाय सदयो ज्ञज्ञा(व?)चोधाभिधं ग्रंथं धीरमनोहरं परिमित्नैवाचा विलासैः परैः ॥ शिष्पेप्यत्येषु सत्स्वप्यहमधिककृषापाधनार्यस्य[स्म]*ज्ञातो ग्रंथं मद्वोधसिद्ये कुरु झिन्पुसुगर्म ज्ञानसर्वस्वमारं । स्वः कृत्वादिनासौ(?)सकरुणहृदयः ज्ञीनुकुंदो मु-[नींद्रः ॥

संवत् १६५४ वर्षे चैत्र मुदि ४ गुरो लिखितं मुभं भवतु॥ चीनीलकंठाय नमः॥

यदछरपदधइं खरच्चंजनयजितं। [॥ श्रीरम्तु॥ तासर्वे छनता देवि प्रसोद परनेखरी(r. रि)॥

[GAIKAWAR.]

* Perhaps ज्जीजीहीानद्याधाने?

* A superfluons akshara.

2402.

559c. Foll. 26 (foll. 108-133 of the volume); size $12\frac{7}{12}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fourteen lines in a page; writing the same as in no. 559*a*, which is dated Samvat 1852, see no. 226 of this Catalogue.

Vedāntakataka, a critical exposition of the Vedānta doctrines, by Nīlakaņtha. See Hall's Index, p. 154, no. celxxvii. Some of the dates given there do not appear in this copy, which is apparently incomplete (extent of the work in Hall's Index "ślokas 3200," in this MS. **dwien 9400**). The introductory couplet says that the Nīlakaņthakataka produces clearness in the amrita taught by Vyāso, Śamkara, Sureśwara, Padmapāda, Vācaspati, and others, which has been defiled by the pouring in of dirty water. The beginning is:

भ्रीभ्यासझंकरसुरेभ्ररपभ्रपाद-वाचस्पतिप्रभृतिपूतमतामृतेषु । नीचैरुपेत्य कुनलैः कलुषीकृतेषु भ्रीनीऌबंठकतकः भुचिती म्यनक्ति ॥ १ ॥

इह सत्रु सर्वेषु पुरुषार्थेवु नोख रुष घरनः पुरुषार्थः न त्र त्रव्यनमीति याक्यायेज्ञानात् । On the first pages a review of the notions which the various schools entertain on the nature of soul: चार्धा-कपछा:, सीगता:, नाध्यमिका:, जाईता:, वेशेविका:, ता-विका:, प्राभाकरा:, भाट्टा:, सांख्या:, भाखर:, चार्धाकदिगं-वरी, नीमांसका:, कापिल्ठा:, पार्तनल्ठा:, etc.

As there are no divisions in this MS., it is difficult to give a more detailed description of its contents.

The last words are: तमेतमर्थं न्यायत: प्रतिपादयितुं चतुरुँखणी मीमांसा प्रववृते यस्या इदमादिनं सूत्रं । चायातो ब्रह्मनिज्ञासेति ॥

The colophon is incomplete and, as it seems, corrupt: इति येदोतकतके नील कंडदझपुत्रवझा(r. व्यंश्य)-नाराय(sic!), somebody has added : कतक: समाप्त: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2403.

1670b. Foll. 52 (59-110); size 9½ in. by 4½ in.; 10 or 11 lines in a page, thick letters; written in the 17th century.

Nyāyapramāņamanjarītīkā Nārāyaņi(?); this title appears on the outside of the first and of the last leaf, but does not occur in the MS. It is a commentary on a Vedanta itself. treatise which has three paricchedas, cf. the note on the first leaf नोलवंडज्योतिर्विदा(sic!) पुस्तकं The MS. contains only the first परिखेटत्रयस्य. two paricchedas; in the first of them the leaves have the marginal note **u n zî**, in the second हिंग टी. The author was a pupil of one Raghavendra, porhaps the Narayana, pupil of Ramendra Sarasvatī, in Aufrecht's Cat. Cat., p. 289a.

It begins :

सकृदेवोदितं पुंसामझेषाघहरं विटुः । यवान रामदेवं तं मुक्ती वंदे नहोदयं ॥ ज्ञालातरंगः जुतिमुचरत्नो वेदोदकः सत्कवित(1)प्रवालः । अवात्मवोधापरभाग ईशो व्यासोदधिः पातु सुतर्कनकः॥ मत्तर्थभासकं गोभिरसदर्थतनोऽपहं । चेटामापचमाझेंड(r.ºडं) इंकिर्रनौनि झेकर ॥ चनुभूतसदानंदान् सदानंदप्रदान्गुरून् । यग्नीननुभवानंदास्त्रीमि विद्याविज्ञारदान् ॥ राजतां सप्रवाशाला व्याख्यामुक्तिमुधनिधिः । गोभिरानंदयन् शिष्णान् भेदध्वातविभेदकृत् ॥ संमुद्रयन्गदिमुसारविदं संबोधयन् शिष्यमुखेंदमुचैः । यो नेत(r. ऽनेक?)मुक्तिभुषि राजते महा सो ऽपूर्वभानु ॥ यद्रुपनासाझ गिरां समोहित-ण्यास्थानसीस्यं लभते सरखती । तं रायवेंद्रं यतिनामधी भारं कारुख्यमूर्जि विवुधं भन्ने गुरु ॥

प्रारिष्धितस्याविव्वपरिसमाधिप्रचयगननाभ्यां झिटाचारप-रिपालनाय चानुबंधवर्यं निरूपयत्नेष अगवज्ञान सीति । चंह इति । हरेनीन जयतीति संबंधः । The first section, called ज्ञन्दपरिहेद:, ends fol. 87b (२९ of the original numbering).

[H. T. COLEBROOKE.]

2404.

2637. Foll. 307 (two of which, 20 and 289 were wanting when the vol. was bound); fairly written, in Devanāgarī, about 1750 A.D., by two different hands; 11 and 12 lines in a page; the first five leaves are slightly injured in the middle.

The second section of a commentary on some Vedanta work, marked Atmabodhani (? i.e. Atmabodhini) on the outer page of the first leaf.

It begins:

भक्ति प्रत्यगुधाधिवगैविधुरं णुद्धं घरं भाखरं पूर्वीनंदमपास्तभेदविभवं ब्रभ्नेति निर्होयते । तस्मित्रस्मि मदा निषछधिषयो धौझब्दयोनों पद् वेदांतिरधिगम्यमानमहिमन्यात्माववोधे मयि ॥

पृवैध्याये सचिदानंदप्रत्यत्रवा निर्धायाध्यायानरभारभगको वृह्तननुद्रव(ज्ञा)नंदमिति पंचमान्तरुष्दो पुद्वांतादिश्व द्यवत् । पंचमावसानविषयो वा अल्पन्यायेन चतुरंगं निवैत्ये वपपराज – - न्यायेनेति यावत् । उत्तराध्यायत्तात्पर्यमाह । सांप्रतनिति । वागाज्ञधिष्ठात्रीध्वन्यादिदेवतासु ब्रब्बदुष्ठिडारे – – – पाच-निकस्य ब्रब्धाः साध्यादिरुष्ठ्यारस्येत्याः । १

It ends: कर्ष विरोधस्तयोरित्याइंक्याह कर्मेति । ययो-क्रविरोधश्चोतनार्थं कर्मत्यागं कृतकृत्वस्योर्फ निगमयत्वत इति । कांडडयतात्ययेमुपसंहरत्येवमिति । तज्ञाभे कार्यात्तराभाषं दर्श-यत्वेतावानिति । जयोपदेशालमपि सुगतादिभिरूच्यते ते तजाह चेद इति । चैत्यवंदनादिरुपदेशो क्रेड्यायाणां पुरुषापसदानां भवतीति । न पुरुषपी(r.धी?)रेयाणां नुमुख्यणानित्याह स्रेयोपि-नामिति चेदानुशासनझानफल्जाहाकृतकृत्व इति । तच हेलं-तरनैरपेष्ट्यं सूच्यति विभ्रमिति ॥ इति - here a leaf, apparently containing the colophon, has been lost.

Most of the leaves written by the first hand (except foll. 1-36), viz. 37-205, 233-279, are marked **ut**^o in the margin.

[? Genl. no. 103.]

2405.

516. Foll. 183 (**34**, is omitted, **904** is put twice); size $9\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{5}{8}$ in.; foll. 1-12 nine lines, foll. 13-183 eight lines in a page; fol. 13 a second hand sets in, the writing of both parts indicates the 17th contury.

Advaitāmŗita, a Vedānta treatise by Šri Brahmendra Sarasvatī or Vāņīgir, pupil of Šri Devendra. This MS. contains only the first pariccheda called brahmalakshaņanirūpaņa.

It begins:

याझा स्यं मुमुखोर्तिसिलजगतुपादानकरोडि तोय-इानानंदादिरूपं झुतिकृदसिल्विम्पायि चेदो तचे छन् । षित्रं जीवस्य जुडे परविविदिषयानुहितैः कमैवृंदैर् रुवासे दुखुपास्या स्मुरति गुरूषतो जवर का स्वित्तरहम् जवादीन्त्रवािष्ठायाः संप्रदायप्रवर्त्तवान् । [॥ ९ ॥ बंदे वंद्याच्य्यासं द्यंवराचार्यमादरात् ॥ २ ॥ नृसिंहदसिर्ण्यानूत्तिं चार्च गरूपतिं गुरून् । नत्वाडीतामृतं शास्त्रांभोधेरुद्धियते मया ॥ ३ ॥

इह लखु महत्यपारे संसारसागरे निमग्नमुद्धिग्नभस्मिन्जम्मनि अच्यातरेवु वा कृतकर्मवृंदैः केनापि क्रमेख संजातसाधनचतुष्टय-संपतनुहिधोषुः परमकृपाळुभैगवान्वादरायणः श्रीमछारीरकना-अधेर्य वेदातमीमांसाझास्तं प्रथिनाय । तचाधिकारि प्रवृत्त्यर्थे प्रथन तावद्धिकारि विषयप्रयोजनसंवंधरूपमनुषंधचतुष्टर्य प्रति-पादयत्तेव झास्त्तारंभं प्रतिनन्ने । श्रचातो व्रद्यतिझासेति ॥ सस्यार्थः ॥ etc.

It ends:

भद्वितामृतनामधोय(r.०धेय) मुनिना व्रधेन्द्रवाणीगिरा-स्थातेनाहमिदं मनेदमिति वाध्यस्तप्रपंच(r.०चं) प्रति। स्ताज्ञानप्रतिविंधिते मधि दूज्ञी चिंधस्य साधानुसा-

ब्वैतन्त्रीनृहरेमैया जनकताब्वैतामृते पर्श्विता ॥ १ ॥

इति च्रीदेवेन्द्रभगवत्पूच्यपादशिष्यपरमहंसपरिव्राजकाचार्य-च्रीव्रबेंद्रसरस्वतीकृतावद्वैतानृते व्रवल्ख्यणनिरूपणं नान प्रचनः परिह्वेदः सनाप्तः ॥ [H. T. Colebrooke.]

2406.

1521c. Foll. 4 (numbered 2-5); size 10 in. by 41 in.; modern Bengali handwriting; nine lines in a page. A fragment of some elementary Vedanta treatise in *ślokas*. The MS. contains the following sections:

1. Ātmānubhavopadeša (19 ślokas), in the 10th śloka of which the MS. begins; 2. śishyoktam ātmānubhavollāsa (25); 3. ākshepadvāropadeša (14); 4. šishyānubhavollāsa (6); 5. gurūktalaya (4); 6. šishyaproktam utlaram (4); 7. anubhavapašcakavivaraņa (3); 8. gurūktabandhamoksha (4).

The MS. breaks off in the fourth *sloka* of the noxt section. [H. T. COLEBROOKE.]

2407-2414.

302-309. Size 16 in. by 6 in.; 6-16 lines in a page; fair modern writing.

Yogaväsishiha and Väsishihatätparyaprakäsa, the latter by Änandabodhendra Sarasvati Bhikshu, disciple of Gangādharendra Sarasvati Bhikshu, who was the disciple of Rāmacandra Sarasvatī, who was the disciple of Sarvajña Sarasvatī.

The Yogavāsishtha has the form of a dialogue hetween Vasishtha and Rāma; it is ascribed to Valmīki.

See Hall's Index, p. 121, nos. cxlii. and cxliii.; Aufrecht's Oxford Cat., pp. 353-355 (no. 840); Weber's Berlin Cat., p. 187, no. 642. The beginning is printed in Rāj. Mitra's Notices, vi., p. 112, no. 2049. A complete edition of the whole, with the commentary, appeared at Bombay.

The whole work is divided into six prakaranas. There is also a division into *āhnikas*, each of them concluding with the couplet:

> इत्युक्तवत्वय मुनी दिवसो मगाम सायजानाय विधये असनितो जगाम । जाहुं सभा कृतनमक्करणा जगाम इयामाछये रविकरेच सहाजगाम ॥

See the end of the following sargas: Mumukshuprak. 5 (no. 302, fol. 125b); Utpattiprak. 14, 22, 41, 70, 102 (no. 303, foll. 54b, 80a, 142b, 227a, 292b); Sthitiprak. 13, 45 (no. 304, foll. 23b, 118a); Upasamaprak. 16, 46, 71 (no. 305, foll. 46a, 129b, 198b); Nirwāņaprak. 79 (no. 306, fol. 206, divasa 18).

In the last three volumes (nos. 307, 308, 309), which contain the uttarārdha of the Nirvāņaprakaraņa, this division into āhuikas does not appear.

The text of the Yogavāsishtha agrees in some passages with the Bombay edition of the Rāmāyana, though not literally. Compare f.i. Vairāgyaprak. sargg. 6-9 with Rām. I. 19-22.

The Yogavāsishiha is variously styled in the colophons: इति भीमडास्मीकिविरचिते महारामायये देवदूतोके डाचिंझासाहम्मा संहितायां नोष्ठोपाये वैराग्यप्रकरये? no. 302, fol. 107; इसार्वे भीनहारा? देव? डा? सं? वासिडे वास्मी? मो? मुमुध्रुव्यवहारप्रकरये? no. 302, fol. 173; इसार्थे रा? देव? डा? सं? वसिडजववोधे वास्मी? रियतिग्रकरणम् no. 304; इति भीनहारा? डा? सं? वास्ट-कार्य्ड वासि? मो? उपग्रमप्रकरये? no. 305; इसार्थोपरचिते रा? देव? डा? सं? वालकार्य्ड मो? निवीणप्रकरये वासि? नवद्व्जैने? no. 306; इति भीनहारा? निवीणप्रकरये वासि? वसद्ज्ञैने? no. 306; इति भीनहारा? निवीणप्रकरये वासि? वसद्ज्ञैने? no. 306; इति भीनहारा? निवीणप्रकरये वासि? वसद्ज्ञैने? no. 309. At the end of the single saryas often simply मोछोपाये or मोछोपायेषु.

302a. Foll. 107.

Vairāgyaprakaraņa, in 33 sargas with about 1130 couplets.

This first chapter of the Yogavāsish!ha has been printed with the commentary, and with a Bengali translation, by Venīmādhavu De Dāsaḥ, Calcutta, 1869.

List of the sargas : l. sūtrapātanikaķ ends fol. 10h; 2. sūtrapātanikaķ, fol. 15a; 3. tīrthayātrākaraņam, fol. 19a; 4. divasavyavahāra nirūpaņam, fol. 20a; 5. kāršyanivedanam, fol.

21b; 6. Sri-Viśvāmitrābhyāgatam, fol. 25b; 7. Viśvāmitravākyam, fol. 28a; 8. Daśarathavākyam. fol. 31.1; 9. Vasishthasamāsvāsanam, fol. 33a; 10. Rāghavavishādah, fol. 37a; 11. Rayhavasamaśrasanam; 12. prathamaparitapah, fol. 44a; 13. Lakshminirākaraņam, fol. 45b; 14. jīvitagarhā, fol. 47a; 15. ahamkārajugupsā, fol. 89a; 16. cittadaurātmyam, fol. 51b; 17. trishnabhangah, fol. 55b; 18. kayajugupsa, fol. 60a; 19. bālyajugupsā, fol. 62b; 20. yauvanagarhā, fol. 66a; 21. strījugupsā, fol. 69b; 22. jarājugupsā, fol. 72b; 23. kālāpavādah, fol. 77b; 24. kālavilāsah, fol. 79a; 25. kritāntavilasitam, fol. 82a; 26. dainadurvilāsavarņanam, fol. 86a; 27. anityatāpratipādanam, fol. 92a; 28. avirataviparyāsapratipādanam, fol. 95a; 29. sakalapadarthanasthapratipadanam, fol. 97a; 30. prayojanasargah, fol. 99b; 31. Rāghavaprašnah, fol. 101b; 32. nabhaścarasādhuvādah, fol. 103b; 33. nabhaícaramahicarasammelanam, fol. 107a.

302b. Foll. 66 (108–178).

Mumukshuvy-vahāraprakaraņam, in 20 sargas with about 800 couplets.

List of the sargas : 1. Sukaniryanam onds fol. 6b; 2. Viśvāmitravākyam, fol. 10a; 3. bhuyobhūyah sargānuvarņanam, fol. 13b; 4. maurushaprakaranam, fol. 16a; 5. paurushasthāpanam, fol. 18b; 6. daivanirākaraņam, fol. 22b; 7. (paurushapratipādanam), fol. 25a; 8. duivani(rā)karaņam, fol. 27a ; 9. karmavicārah, fol. 30b; 10. jūānāvataraņam; 11. vaktriprichakalakshanam, fol. 37a; 12. tattvajnamähätmyavar panam, tol. 40b; 13. samanirupanam, fol. 45b ; 14. mumukshuvicāranirūpaņam, fol. 50a : 15. samtoshanirūpaņam, fol. 51b; 16. sadācāranirūpaņam, fol. 53a; 17. (nirvacanam), fol. 56b; 18. drishtantanirūpanam, fol. 61a; 19. pramāņanirūpaņam, fol. 64b ; 20. sadācāranirūpaņam, fol. 66a.

303. Foll. 336.

Utpattiprakaranam, in 122 sargas with nearly 6000 couplets.

List of the sargas: 1. bandhahetuvarnanam ends fol. 9b; 2. ādyasrishtikartrivarņanam, fol. 13b; 3. bandhahetuvarnanam, fol. 16a; 4. prakaraņārthakalpanam, fol. 21b; 5. mūlakāranadevasvarūpavarnanam, fol. 24a; 6. mumukshuprayatnopadesah, fol. 25b; 7. jagadādidriśyāsallāpratijā, fol. 29b; 8. sacchāstranirāpanam, fol. 30b; 9. paramakāraņavarņanam, fol. 35a; 10. mahākalpāntāvašishļaparamabkāvacarnanam, fol. 39b; 11. paramārihavarnanam, fol. 42a; 12. jagadutpattivarņanam, fol. 45a; 13. svayambhūtpattivarņanam, fol. 49a; 14. brahmapratipādanam, fol. 54b; 15. Maņdapopākhyāne rājavarņanam, fol. 57b; 16. Maņdupākhyāne rājāīparivedanam, fol. 60b; 17. Lilopäkhyäne samdcharäshtravaryanam, fol. 64b; 18. Lilopäkhyäne sakalajagadbhräntipratipädanam, fol. 676; 19. Lilopäkhyäne brähmanamuranam, fol. 69b; 20. Lilopäkhyäne paramärthapratipadanam, fol. 72a; 21. visrantyupadesuh, fol. 77b; 22. vijnanabhyasavarnanam, fol. 80a; 23. Lilopäkhyäne Liläprajääderyor jäänadehikāśagamanam, fol. 81a; 24. Līlopākhyāne gaganavarnanam, fol. 85b; 25. Lilopakhyan bhūtalokavarņanam, fol. 87b ; 26. Lilopākhyāne siddhadarśanahetukathanam, fol. 916; 27. junmantaravarnunam, fol. 95b; 28. girigramavurnanam, fol. 100a; 29. paramākāšavarņanam, fol. 104b; 30., fol. 108a; 31. gaganavarayuddhaprekshikāstitāvaravarņanam, fol. 1106; 82. ahavārambhaņam, fol. 111b; 33. senayuh prathamapātavarņanam, fol. 115a; 34. raņaprekshakajanoktivarganam, fol. 118b; 35. ranavarnanam, fol. 120b; 86. janapadararnanam, fol. 1236; 37. Lilopākhyāne janapadavarņanam, fol. 127a; 38. Lilopākhyāne āhavavarņanam, fol. 130; 39. niśācarakularātriruņāngaņavar-5 u 2

yanam, fol. 132b; 40. Lilopäkhyäne samarasamanum (no. 2442a has samarasamanantasmrityanubhavah), fol. 137b; 41. Lilopäkhyäne bhrantivicaravarnanam, fol. 141b; 42. Lilopakhyāne svapnapurushasatyatvanirūpaņam, fol. 144b; 43. Lilopäkhyöne agnidähavarnanam, fol. 149a; 44. Līlopākhyāne aynidāharātriyuddhe iagadbrahmavarnanam, fol. 158u; 45. Lilopākhyāne satyakāmasatyasamkalpāstitā, fol. 154b; 46. Lilopäkhyäne Vidūrathaniryāna(m), fol. 156a; 47. Lilopäkhyäne Vidürathasindhusumägamah, fol. 158b; 48. Līlopākhyāne āyudhavarņanam, fol. 163a; 49. Lilopäkhyäne tritiyästrayuddham, fol. 165a; 50. Lilopäkhyūne Vidūrathamaraņavarnanam, fol. 168a; 51. Sindhurāsh(ravarnanam, fol. 169b; 52. maranasamanantaradehapratibhāvarņanam, fol. 173a; 53. sameritaviditavedyā, fol. 175b; 54. Līlopākhyāne maraņavicārah, fol. 181a; 55. samsāramaraņāvasthāvarņanam, fol. 187a; 56. maraņuśayanānantaram, fol. 190a; 57. Lilopäkhyäne svapnärthasya vicārah, fol. 193b; 58. (Padmajīvanam), fol. 196a : 59. Padmanirvāņam, Līlopākhyānam sumāptam, fol. 197a; 60. prayojanavarnanam, fol. 201b; 61. jagatsvarūpacarņanam, fol. 204b; 62. daivaśabdārthavicārah, fol. 207a; 63. cittānikārah, fol. 207b; 64. bijānkuranirņayah, fol. 210a; 65. jīvavicārah, fol. 210b; 66. samsritiparamayogah, fol. 212a; 67. satyopadeśah, fol. 218a ; 68. rākshasīvarnanam, fol. 219a ; 69. Sūcyupākhyāne vishūcikāmantrakathanam, fol. 2206; 70. Sūcīvyavahāravarņanam, fol. 226a; 71. Sūcikāparidevanam, fol. 228a; 72. Sūcītapahprabhāva(varņanam), fol. 229b; 73. Sūcītapovarnanam, fol. 232b; 74. Sūcītapahparipākavarnanam, fol. 234a; 75. Sücyupākhydne Sūcīsarīralābhah, fol. 235a; 76. vādhikānyāyah (?), fol. 236a; 77. rākshasīvicārah, fol. 237b; 78. räkshasivarnanam, fol. 239b; 79. rakshasipraśnah, fol. 241b; 80. praśnabhedanam, fol. 245b; 81. paramárthapindikaranam, fol. 251b; 82. rākshasisauhārdam, fol. 254a ; 83. Sūcyupākhyūne Kandarāpājunam, Sūcyupākhyānam sampūrņam, fol. 254b; 84. mano'nkurotpattikathanam, fol. 257a; 85. brahmādityasamāgamah, fol. 259a; 86. aindavasamādhānam, fol. 261a; 87. jugaddaśavarnanam, fol. 201b; 88. aindavanirupanam, fol. 262b; 89. Kritrimendravakyam, fol. 264b; 90. Kritrimendrahalyanuragah, fol. 265a; 91. jīvāvataraņakramopadešah, fol. 268a; 92. manomāhālmyavarņunam, fol. 270u; 93. (utpattidarśanah, MS. no. 2442a, fol. 171b), fol. 271a; 94. brahmanah sarvam samutpadyata ili kathanam, fol. 273a; 95. karmapurushayor aikātmyapratipādanam, fol. 276a; 96. manahsamjäävicärah, fol. 280b; 97. vidäsamähätmyam, fol. 282a; 98. cittopākhyānam, fol. 283b; 99. cittopākhyānam sampūrņam, fol. 285b; 100. cittacikitsäpürvakam cittotpattivarnanam, fol. 288a; 101. Bālakākhyāyikā, fol. 289b; 102. upadeśakaranam, fol. 291b; 103. cittamāhūtmyam, fol. 293a ; 104. aindrajālopākhyāns nripavyāmohah, fol. 295a ; 105. indrajālopākhyāne rājāvabodhah, fol. 296a; 106. indrajālopākhyāne candalimivahah, fol. 299a; 107. indr. apadnarnanam, fol. 301a; 108. indr. akāndavarņanam, fol. 302b; 109. caņdālopākhyāne caņdālatvavyapagamah, fol. 303b; 110. cittavarnanam, fol. 306b ; 111. cittacikitsā, fol. 309a ; 112. mukharavenopadeśamśakathanam, fol. 310a; 113. avidyāvarņanam, fol. 813a; 114. yathākathitadoshaparihāropadešah, fol. 316b; 115. sukhaduhkhabhoktritvopadešah, fol. 318a; 116. sādhakajanmāvatārah, fol. 320b; 117. ajāānabhūmikāvarņanam, fol. 322a; 118. jādnabhūmikopadešah, fol. 324n; 119. hemormyupadesah, fol. 326a; 120. candālīšoranam, fol. 328b; 121. cittābhāvapratipādanam, fol. 331b; 122. svarūpanirūpaņam, fol. 335a.

Compare Weber's Cat., p. 187, no. 642.

304. Foll. 160.

Sthitiprakaranam, in 62 sargas with about 2400 couplets.

List of the sargas: 1. janyanirākaraņam ends fol. 4a; 2. bijopanyāsah, fol. 6b; 3. jagadanantavarnanam, fol. 8a; 4. sthityankurakalanam, fol. 8b: 5. Bhārgavopākhyāne Bhārgavasa(m)valanam, fol. 9b; 6. Bhārgavamanorājyam, fol. 10b; 7., fol. 11b; 8. Bhārgavopākhyāne (vi)vidhajanmānubhavah, fol. 12b; 9. Bhārgavakalevaravarņanam, fol. 13b; 10. Bhārgavopākhyāne Kālavacanam, fol. 17b; 11. Bhārg. samsārapravrittidaršanam, fol. 21b; 12. Bhārg. samsārotpattivistāravarņanam, fol. 22b; 13. Bhrigusamāśvāsanam, fol. 23b; 14. Bhārgavajanmāntarasmaranam, fol. 25b; 15. Bhārgavaparidevanaprasangopadesaprakaranam, fol. 28b; 16. Šuktasya punarjīvanam, fol. 30a; 17. manorājyasammelanam, fol. 32b; 18. jīvanakhandāvatārah, fol. 37b; 19. jāgratsvapnasuptaturyasvarūpavicārah, fol. 40a; 20. manorūwavarnanam, fol. 40b; 21. vijñānavādah, fol. 44b; 22. anuttamapadaviśrāntivarņanam, fol. 46b; 23. sariranagaravibhūtiyogah, fol. 50a; 24. manasyasattāpratipādanam, fol. 51a; 25. Dāmavyālakatotpattih, fol. 54a; 26. Dāmavyālakata, fol. 57a; 27. pitāmahavākyam, fol. 58b; 28. Dāmavyālakatapunaryuddhavarņanam, fol. 61b; 29. Dāmavyālukatopākhyāne asuraparibhramśah, fol. 63b; 30. Dāmavyālakaļāntaracitravarnanam, fol. 64b; 31. sadasannirākaranam, fol. 68a; 32. Dāmavyālakatopākhyāne sadācāranirūpaņam, fol. 72a; 33. Dāmavyālakatopākhyāne 'hamkāravicārah, fol. 79a; 34. Dāmavyālakatopākhyānam samāptam, fol. 81b; 35. upaśamavarnanam, fol. 87b; 36. cidādityasvarūpavarņanam, fol. 90a; 37. upašamasvarūpavarnanam, fol. 92a; 38. upaśamavarnanam, fol. 96a; 39. sarvaikatvapratipādanam, fol. 101a; 40. brahmaivedam sarvam jagad iti pratipādanam, fol. 104a; 41. avidyākathanum. fol. 106b; 42. jīvāvataraņam, fol. 109b; 43. jīvanicayasthānopadešah, fol. 111b; 44. samsārāvataraņapratipādanopadešah, fol. 114b; 45. yathäbhūtārthayogopadeśah, fol. 118a; 46., fol. 119b; 47. jagadvāsananirņayayogopadešah, fol. 124b; 48. Dāśūropākhyāne Dāśūravarapradānavarņanam, fol. 127a; 49. Dāśūrakadambavarnanam, fol. 129b; 50. Dāśūradigavalokanum, fol. 130a; 51. Dāśūrasutānubodhanam, fol. 131b; 52. vibhavavarnanam, fol. 133a; 58. samsäranagaravikalpayoyavicārah, fol. 136a; 54. Dāšūropākhyāne samkalpacikitsā, fol. 138a; 55. Dāśūramelanam, fol. 141a; 56. (kartritva)vicārayogopadeśakaranam, fol. 144b; 57. pūrņāśayaevarūpavarnanam, fol. 149a; 58. kacagāthā, fol. 150a; 59. Śrikamalujavyavahāravarņanam, fol. 154a; 60. vicārapurushanirņayaprasangopadešajīvāvatārah, fol. 156a; 61. jananamurunasamsthitih, fol. 158a; 62., fol. 159.

The scribe has added:

पदि हृदयनियोगाझेवनी भ्रोतिभाषान् नयनचळनसंगाक्कोत्रझव्दायलंवात् । जयने लिखितमकृतषुद्धा यम्मया पुस्तकेऽस्मिन् करकृतमयराभं खन्तुमहैन्तु सन्तः ॥ ९ ॥ यादूइां⁰ हस्ताखरज्येरामजीनामरामसहा

305. Foll. 261.

Upaśamaprakaranam, in 93 sargas with about 4270 couplets.

List of the sargas: 1. prathamam āhnikavarņanam ends fol. 3b; 2. upadeśānuvarņanam, fol. 6a; 3. sabhāsaṃsthānam, fol. 8a; 4. Rāghavapraśnaḥ, fol. 10a; 5. prašamopadeśaḥ, fol. 13b; 6. prathama upadeśaḥ, fol. 15a; 7. ākāšaphalaprāptivajjfānasaṃprāptikramasūca nam,* fol. 15b; 8. siddhagītā, fol. 19a; 9.

* No. 2205 has ākāsaphalamāptāvanujñāna°.

janakavitarkah, fol. 24a; 10. niścayah, fol. 25b; 11. cittānuśāsanam, fol. 26b; 12. prajūāmāhātmyam, fol. 29a; 13. manonivāraņam, fol. 37b; 14. svacittanirūpaņam, fol. 42b; 15. trishņāvarņanam, fol. 44b; 16. trishņācikitsā, fol. 46a; 17. trishnāvicchedopadeśah, fol. 48b; 18. jīvanmuktararņanam, fol. 53a; 19. pāranabodhanum, fol. 55a; 20. pāvanavijūānaprāptih, fol. 57b; 21. trishnācikitsäyogotpattih, fol. 60a; 22. Virocanasmaranam, fol. 63b; 23. Virocanavacanam, fol. 65u; 24. cittavicikitsäyogopadeśah, fol. 70a; 25. Balicintāsiddhāntayogah, fol. 71b; 26. Balyupadeśayogah, fol. 72b; 27. Baliviśrantih, fol. 75a; 28. Balisamādhanavarņanam, fol. 76b; 29. Baler vijāānaprāptih, fol. 80a; 30. Prahrādaparivišrāntau Hiraņyakašipuvadhah, fol. 82a; 31. Frahrādanirvāņe Nārāyaņakaranam, fol. 85b; 32. Vibudhacākyam, fol. 87a; 33. Nārāyaņagamanam, fol. 89a; 34. Prahrādatmayogah, fol. 96a; 35. bra(h)matatmalabhacintā, fol. 102a; 36. prātma(r. ātma)stavanam, fol. 107b; 37. asuramandalavyākulabhavah, fol. 108b ; 38. parameśvaravitarkah, fol. 110b ; 89. Nārāyanavacanopanyāsah, fol. 113b; 40. Prahlādabodhanum, fol. 116a; 41. Prahladabhishekah, fol. 118a; 42. Prahrādusya vyavasthā, fol. 120a; 43. Prahrādaviśrāntih, fol. 122b; 44. Gādhivināšanam, fol. 124b; 45. Gādhivrittante śvapacarājyalābhah, fol. 127a; 46. Gādhivrittante rājyabhramśah, fol. 1296; 47. Gadhivrittante pratyakshāvalokunam, fol. 133a; 48. Gadhivrittante mäyämahatkathanam, fol. 136b; 49. Gadhirrittantah, fol. 139b; 50. Raghavasayaviniyogah, fol. 146b; 51. Uddālakamanorathah, fol. 148b; 52. Uddālakavirārah, fol. 153b; 53. Uddālakarilāsah, fol. 159b; 54. Uddālakaniśrantih, fol. 165b; 55. Uddalakanirvanam, fol. 168a; 56. dhyānārārah, fol. 172a; 57. bhedanirasah, fol. 1731; 58. Su(raghu)vrittante Mandavyopadeśah, fol. 176b; 59. Suraghuviśrantih, fol. 178a; 60. Suraghuvrittante Suraghunirvanam, fol. 178b; 61. Suraghupurighasamägamah, fol. 180a; 62. samādhiniścayah, fol. 181a; 63. Suraghuparighaniścayah, fol. 182a; 64. upadeśah, fol. 184a; 65. Bhāsavilāsavrittānte Sahyagirivarņanam, fol. 185a; 66. anityapratipādanam, fol. 186b; 67. antahsamsargavicārah, fol. 188b; 68. sangavicārayogopadešah, fol. 191a; 69. śantasamāyatayogopadeśah, fol. 192a; 70. asamsangarikulvopadeśah, fol. 194a; 71. samsāropadeśah(?), fol. 198b; 72. mokshasvarāpopadeśah, fol. 200b; 78. svātmavicārah, fol. 202b; 74. vairāgyopadránh, fol. 207a; 75. muktāmuktavicārah, fol. 209b; 76. samsārasāgarasāmyapratipādanam, fol. 210b; 77. jīvanmuktasvarūpavarnanam, fol. 218a; 78. yogavarnanam, fol. 216b; 79. samyakjñanalakshananirupanam, fol: 217b; 80. drisyadarsanasambandhah, fol. 220a; 81. cittāsattāpratipādanam, fol. 221a; 82. indriyānuśāsanayogopadeśah, fol. 225b; 83. cittasattāvicārayogopadešah, fol. 228a; 84. Vitahavyamanojagadvarnanam, fol. 230b; 85. Vitahavyasamādhiyogopadeśah, fol. 232a; 86. indrivavarganirākaranopadešah, fol. 2346; 87. Vitahavyanirvāņopudcšah, fol. 236a; 88. Vituhavyaviśrantih, fol. 237b; 89. sadvilasavicarayogopadeśah, fol. 240b; 90. cittopadeśavicārayogah, fol. 242a; 91. samsritibijavicārayogopadesah, fol. 250a; 92. samsritinirākaraņakramayogopadeśuh, fol. 254a; 93. samadarśanam, fol. 261a.

Date of this volume : संवत् १८४٩.

306. Foll. 298.

Nirvāņaprakaraņasya pūrvārdham, in 129 sargas with about 5460 couplets. As the 111th sarga has no number, the MS. seems to have only 128 sargas.

List of the sargas : 1. divasavyavahāravarnanam ends fol. 4a; 2. višrāntisudridhikaraņam,

fol. 7a; 3. brahmaikyapratipādanam, fol. 8b; 4. cittabhavapratipadanam, fol. 9a; 5. Raghavaviśrantivarnanam, fol. 10a; 6. mohamahatmyam, fol. 14a; 7. ajāānamāhātmyaprašamsanam, fol. 18b; 8. avidyālatāvilāsopadešak, fol. 20a; 9. avidyānirākaragam, fol. 22b; 10. aviduācikitsā. fol. 25a; 11. jiwanmuktaniścayayogopa(deśah). fol. 30b; 12. jīvanmuktasamšayanirūpanam. fol. 32a; 13. jüännyogopadeśah, fol. 33a; 14. Bhuśundopakhy ine Meruśikharavarnanam, fol. 34b; 15. Bhusundadarsanam, fol. 36b; 10. Bhuśundasamāyoyah, fol. 37b; 17. Bhuśundasvarūpavarnanam, fol. 38a; 18. matrivyavahāravarnanam, fol. 40b; 19. alayalabhah, fol. 42b; 20. Bhuśundasvarūpanam (!), fol. 44b; 21. cirajiritavrittantakathanam, fol. 47b; 22. cirajivitavarganam, fol. 50a; 23. Bhusundopakhyanc samādhānasamkalpunirākaraņam, fol. 52a; 24. pranavicaranam, fol. 54b; 25. sumadhivarnanam, fol. 58a; 26. Bhuśundopäkhyäne cirajivitaletukathanam, fol. 59b; 27. Bhusundopakhyanam, fol. 60b; 28. paramarthayogopadesah, fol. 64b; 29. jagatah peramātmamayatvuvarnanam, fol. 71b; 30. mokshopākhyāne ce(r.cai)tyonmukhucittavicārah, fol. 77a ; 31. manahprāgaikyapratipādanam, fol. 80b; 32. dehapātavicārah, fol. 83b; 33. dvaitaikyap ratipādanam, fol. 87a; 34. śrīparameśvaropadeśah, fol. 83b; 35. decatāmayah, fol. 91b; 36. parameśvaravarnanam, fol. 92b; 37. nivatinritvam, fol. 95a; 38. bāhyapūjanam, fol. 97a; 39. devārcanavidkih, fol. 100b; 40. devatātattvavicārah, fol. 101a; 41. jaganmithyātrapratipādanam, fol. 105a; 42. paramātmābhidhānam, fol. 107a; 43. vibhröntivarņanam, fol. 109a; 44. cittasatlāsūcanam, fol. 111a; -15. mahācitivikalpopākhyānam, fol. 113a; 46. Silākośopadcśah, fol. 115a; 47. cidghanopadeśah, fol. 117b; 48. brahmaikātmapratipādanam, fol. 118b; 49. sameritivicārayogah, fol. 120b; 50. aksharasamvedevicārayogopadešah, fol. 124b; | bodhanam, fol. 232b; 98. Šikhidhvajāvabodhanem.

51. indrigarthopalambhavicarah, fol. 180b; 52. Narayanavatarah, fol. 132b; 53. Ariuneväkhuane Arjunopadesah, fol. 1376; 54. Arjunopakhyane ālmajāānopadešah, fol. 140a; 55. Arjunopākhyane jivatattvanirnayah, fol. 142a; 56., fol. 145b; 57. Arjunaviśrantivarnanam, fol. 146b; 58. Arjunopäkhyänam samäptam, fol. 147b; 59. pratyagātmāvabodhah, fol. 150b; 60. vibhūtiyogopadeśah, fol. 151h; 61. jagatsvapnakathanam, fol. 153b; 62. svapnašatarudriye bhikshusamsārodāharaņam, fol. 155b; 63. svapnašatarudringpākhyānam, fol. 159b; 64. gaņatnaprāptik, svapnarudriyam samāptam, fol. 161b; 65. vidyottaravismayavarnanam, fol. 162b: 66. bhikshusamsritikathanam, fol. 164a; 67., fol. 166a; 68. mahāmaunayatnopadešah, fol. 167h; 69. pranamanahsamyogarivaranam, fol. 171a; 70. Vetālaprašnah, fol. 172a; 71. maņdapovarnanam, fol. 172b; 72. Vetālapraśnabhedah, fol. 173b; 73. Vetālopākhyāne, fol. 174a; 74. Bhagirathopadciah, fol. 176a; 75. Bhagirathanirvanam, fol. 176b; 76. Garaavataranam, fol. 1776; 77. Sikhidhvajavilāsakathanam, fol. 1796; 78. Cudalaprubodha, fol. 1816; 79. Cudalatmalabhah, fol. 182b; 80. pañcakavilasah, fol. 187b; 81. agnishomavidhāraņam, fol. 194a; 82. animādilābhayogopadešah, fol. 1956; 83., fol. 1966; 84. Sikhidhvajapravrajyā, fol. 1985; 85. sukhuvicārayogopudešah, fol. 204b ; 86. Kumbhajanmakathanam, fol. 206a ; 87. Sikhidhvajāvaladhanam, fol. 108b; 88. Sikhidhvajopakhyine cintāmaņyupākhyānam, fol. 209b; 89. gajendropākhyānam, fol. 211a; 90. cintāmanisādhakavrittantavivaranam, fol. 218a; 91. voranavrittantanirupanam, fol. 214a; 92. sarvatyagah, fol. 216b; 98. Śikhidhcajācabodhanam, fol. 220a; 94. Šikhidhvajāvabodhanam, fol. 225a; 95. Śikhidhvojaviśrantih, fol. 227a; 96. Śikhidhrajāvabodhanam, fol. 230b; 97. Šikhidhvajama•

fol. 234b; 99., fol. 236a; 100. Sikhidhvajaparamambodhanam, fol. 237b; 101. Sikhidhvajabodhanam, fol. 241a ; 102. Sikhidhvujasamādhāna(m), fol. 242a; 103. Kumbhamunarāgumayogopadesah, fol. 244h; 104. jivanmuktiryavahārapratipādanam, fol. 247a; 105. Šikhidhvajopäkhyäne stritvaläbhah, fol. 2496; 106. Lilärivahah, fol. 252a; 107. Sakragamanam, fol. 253b; 108., fol. 255b; 109. Cūdalāprakatīkaranam, fol. 258b; 110., fol. 259b; 111., fol. 260b; 112. Kacaprabodhah, fol. 262b; 113. mithyäpurushopakhyäne äkäsarakshanam, fol. 263b; 114. mithyapurushopakhyanam, fol. 265a; 115. yogopadeśah, fol. 266b; 116. vratatrayanirūpaņam, fol. 268a; 117., fol. 269a; .118., fol. 269b; 119., fol. 270b; 120., fol. 271b; 121., fol. 273a; 122., fol. 274a; 123. Ikshvakuprabodhanam, fol. 275a; 124., fol. 275b; 125. mrigavyādhīyam, fol. 2776; 126., fol. 278a; 127. paramärthasvarūpavarņanam, fol. 285a; 128. Bharadvājānušāsanam, fol. 290a; 129. Rāmanyutthānam, fol. 298a.

307. Foll. 230.

सन्यम

Nirvāņaprakaraņusya uttarārddham, sargas 1-76, śl. 9, with about 2870 couplets.

List of tho sargas: 1. icchācikitsāyogopadešaḥ, fol. 4a; 2. karmabījadāhayogopadešaḥ, fol. 8a; 3. drišyopašamayogopadešaḥ, fol. 10b; 4. ahantānirāsaḥ, fol. 14b; 5. vidyādharapraśnaḥ, fol. 15b; 6. rairāgyavarņanam, fol. 20a; 7. jagadvāksha(r. jagajjāla?)bījavarņanam, fol. 20a; 8. māyāmaņdapavarņanam, fol. 24a; 9. eitkacana(?)yogopadešaḥ, fol. 25b; 10. sargāpavargapratipattiyogopadešaḥ, fol. 27b; 11. yathābhūtārthavedanam, fol. 29a; 12. saṃkalpasargayor aikyapratipattiḥ, fol. 33a; 13. Indropākhyāne trasareņvantarasaighavarņanam, fol. 35a; 14. saryasaṃkalpayor aikyapratipādanam, fol. 87a; 15. vidyādharanirvāņam, fol. 38b;

16. vidyādharopākhyāne vidyādharanirvāņam. fol. 39b; 17. ahamtvāsattāyogopadešah, fol. 41a; 18. jugujjālakośasādharmyayogopadeśah, fol. 45b; 19. virādātmavarņanam, fol. 49b; 20. jīvanirnayayoyopadesah, fol. 51a; 21. jäänavijäänavicurah, fol. 53a; 22. sukhayoyopadesah, fol. 58b; 23. Mankinirvāņum, fol. 62a; 24. Mankivairāgyavarnanam, fol. 64a; 25. Mankibodhanam. fol. 66b; 26. Mankinirvänasumäptih, fol. 69b; 27., fol. 71a; 28. tattvasiddhantapratipadanam, fol. 78b; 29. bhāvanāpratipādanam, fol. 80a; 30. purumārthopauyāsayoguh, fol. 82b; 31. nirvāņayuktyupadeśavarņanam, fol. 85; 32. satyāvabodhanopadešah, fol. 88a; 33. satyārthopanyāsayogah, fol. 91a; 34., fol. 94a; 85. parabrahmasvarūpavarnanam, fol. 97a: 86. samsārabījakathanam, fol. 100a; 37. drisyādrikyopayogah, fol. 106b; 38. nirvāņavarņanam, fol. 110a; 39. Vasishthagitasu svabhavavisrantiyogopadeśah, fol. 113; 40. Vusishthagitasu ätmaviśräntikathanam, fol. 114b; 41. svarūpavisrantyartham upadesakaranam, fol. 115a; 42. nirvänopadesah, fol. 120a; 43. brahmaikatänutopadesuh(!), fol. 124b; 44. manovipudvarnanam. fol. 128b; 45. Harinakopākhyāne, fol. 138b; 46. sāmyāvabodhana(m), fol. 135a; 47. mumukshuprathamopakramah, fol. 139a; 48. vivekamähätmyam, fol. 142a; 49. sarväpaśäntih. fol. 146b; 50. jīvasatyakaprakāravarnanam, fol. 148b; 51. viśrantiyogopadeśah, fol. 152a; 52. brahmasvarūpavarņanam, fol. 156b; 53. nirvānavarnanam, fol. 158a; 54. advaitaikyapratipādanam, fol. 161a; 55. jagatah paramārthamayavarnanam, fol. 162b; 56. ākāśamandiravasishthasamādhānavaryanam, fol. 165a: 57. viditavedyāhamkāravicārah, fol. 167a; 58. sargabrahmatvapratipädanam, fol. 169a : 59. jagajjālavarņanam, fol. 178b; 60. jagajjālavarnanam, fol. 179a; 61. jugadūkāśaikabodhah. fol. 183a; 62. cidaikyavākyam, fol. 186b; 63.

augultattvaikyapratipädanam, fol. 190a; 64.
augultattvaikyapratipädanam, fol. 190a; 64.
augunam, fol. 197a; 65. vidyädharöjanmanyavahäravarganam, fol. 197a; 60. siläntaravarnanam, fol. 199a; 67. abhyäsaprasamsänämavo, fol. 202a; 68. pramänapratisiddhyädrisyänupapattivo, fol. 202a; 69. sargapräptih, fol. 207b; 70. siläntarjagatpitämahaväkyäni, 210a; 71. kalpakshobhah, fol. 214b; 72. nirvänam, fol. 217a; 73. viräditmararnanam, fol. 221a; 74. virädätmavo, fol. 220a; 76. sil. 1–9, fol. 230b.

308. Foll, 231 (231-461).

Nirvāņaprakaranasya uttarārddham, sarga 76, sl. 10 to sarga 138, śl. 9, with about 2760 couplets.

List of the sargas : 76. pushkarāvarttadambarah ends fol. 232b; 77. pushkarāvarttavrishtivisamshtulajagadvarnanam, fol. 235b; 78. ekäryavavarganam, fol. 237a; 79. väsanähhävapratipadanam, fol. 242b; 80. bhrantimatratvapratipādanam, fol. 248a; 81. pāshāņopākhyāne kalaratrivarnanan, fol. 256b; 82. pashanowithhyane Siva(soa)rupavarnanam, fol. 259b; 83. Viśvarūpadarśanam, fol. 261b; 84. Sivaśuktivarnanam, fol. 266b; 85. pāshāņopākhyāne prakritipurushakramavarnanam, fol. 208a; 86. jugadanyanarnanam, fol. 272a; 87. parthirajagadánantyapratipādanam, fol. 277a: 88. bhumandalasayacarnanam, fol. 279a; 89. driśyaprakāśapratipādanam, fol. 280h; 90. jalajagadvarnanam, fol. 283a; 91. (taijasa)jugattre(sic)varnanam, fol. 288b; 92. paramarthasargayor aikyapratipādanam, fol. 293b; 93. akasamandupasiddhasamagamugathavarnanum, fol. 300a; 94. piśścavaryanaprasangena jagadbruhmaņor aikyapratipādanam, fol. 3066; 95. pāskāņopākhyāne Vasishthaśurīravarņanam,

fol. 308b; 96. amaratvapratipādanam, fol. 311b; 97. vivekiviralatvapratipādanam, fol. 316a; 98. sajjanasamāyamaprašamsāvurņanam, fol. 317b ; 99. paramärthanirūpaņam, fol. 321b; 100. nistikyanirakaranam, fol. 327a: 101. paramopadešah, fol. 329b; 102. maraņādyabhāvopadeśah, fol. 333b; 103. sakalabhāvābhāvopadcsena paramārthaikatāpratipādanam, fol. 342b; 104. jagadasa(t)tāpratipādanam, fol. 843b; jāgratsvapnai(kyam), fol. 347b; 105. 106. kāryakāraņanirāsavarņanam, fol. 352a; 107. avidyābhāvapratipādanam, fol. 353a ; 108. avidyopäkhyäne avidyäkshepäne pärthivasamrambhavarnanam, fol. 856b ; 109. agnipravesad dehalābhah, fol. 358b; 110. samgrāmavarņanam, fol. 361b; 111. caturdiggatabaludravanam, fol. 364b; 112. balaparibhramsah, fol. 367a; 113. samudravarnunam, fol. 3696; 114. diadarsanum. fol. 372b; 115. vipascidanucara(kritapadartha)vo. fol. 379a; 116. śvakākakokiluvarņanam, fol. 391a; 117. padmabhramarahamsavarnanam, fol. 397a; 118. harinamayürubakamugdhadivarnanam, fol. 400b; 119. pathikavirahavarnanam, fol. 405a; 120. digantarākhyānam, fol. 407b; 121. vipaścinnirgayah, fol. 409a; 122. arugnaparikramavarnanam, fol. 411a; 123. vipuścidupākhyāne digviharaņam, fol. 412b; 124. dvīpāntaravarņanam, fol. 414b; 125. jīvanmuktakalanam, fol. 420b; 126. vipaścijjanmantarācaranam, fol. 425a; 127. bhūgolakanirņage vidyopäkhyäne bhūgolah, fol. 427b; 128. brahmagītāsu brahmākāšavipašcijjagaccandra(da)rśanam, fol. 431a; 129. (vipaścinmrigalābhah), fol. 435a; 130. mrigavahnipravešah, fol. 437h; 131. Bhāsasamsāravo, fol. 443b; 132. (Bhāśavarnitusvajanmaparamparā), fol. 445a; 133. mahāśavavaryo, fol. 448a; 134. savopākhyāne devaparidevanavo, fol. 452b; 135. savopasamah, fol. 453b; 136. makakavyādhabodhanam, fol. 456h; 137. jägratsvapnasushuptaturiyar^o, fol. 461a.

309. Foll. 236 (462-697).

Nirvänaprakaranasya uttarärddham, sarga 138, śl. 10 to sarga 216, with about 3250 couplets.

List of the sargas : 138. (citta) sarvātmakatāpratipādanam ends fol. 463b ; 139. jagannāśavo, fol. 469a; 140. hridayakalpanāvo, fol. 473a; 141. (kalpantarav^o), fol. 473b; 142. karmanirnayah, fol. 476a; 143. vipaścidupakhyane nirvanabodhopadesah, fol. 481b; 144. padarthavicarah, tol. 485b; 145. jāgratsushuptavarņunam, fol. 490a; 146. saropākhyāne sushuptavicārah, fol. 492a; 147. svapnopalabhanam, fol. 494a; 148. scapmanirpayah, fol. 497b; 149. kāraņavicārah, fol. 501a; 150. paramopadesah, fol. 504h; 151. abhāvadaršanam, fol. 505b; 152. munirātrisamkathāvarņanam, fol. 507a; 153. sarvaikätmyapratipädanam, fol. 508b; 154. yathähhutärthuvarnanam, fol. 510a ; 155. bhavisampattivarnanam, fol. 514a; 156. Sindhusambodhannn, fol. 515b; 157. Sindhu(nirvāņam), fol. 518b; 158. śavanirnayah, fol. 519b; 159. vipaścitsamsārabhramavarņanam, fol. 524a; 160. svarganarakopalambhavarnanam, fol. 527b; 161. nirvāņavarņanam, fol. 531a; 162. avidyānirasanah, fol. 533b; 163. indrivasastravarnanam, fol. 538a; 164. jagatparamātmanor aikyayogopadešah, fol. 539h; 165. jāgratsvapnaikyopadešah, fol. 541a; 166. silopäkhyänam, fol. 544a; 167. jägratsrapnasushuptyabhanapratipadanam, fol. 547a; 168. śālabhanjikopadeśah, fol. 552b; 169. viśrantacittavarnanam, fol. 555b; 170. tattvajūavyavahāravarnanam, fol. 558a; 171. dvaitaikye nirāmayayogopadeśah, fol. 561b; 172. jagato brahmatvapratipādanam, fol. 566a; 173. brahmagītāsu paramārthopadešuh, fol. 569a; 174. brahmagitāsu nirvāņopadešah, fol. 5716; 175. paramärthagitäsn advaitayuktik, fol. 577a; 176. brahmagitāsu brahmāņdopākhyānam, fol. 579a;

177. brahmayītāsu satyavarņanam, fol. 583a: 178. brahmagitāsv aindavopākhyānam, fol. 587b; 179. brahmamayatvapratipādanam, fol. 589a; 180. brahmagitāsu tāpasopākhyānam, fol. 591b; 181. brahmagitāsu Gauryāśramavarņanam, fol. 594a; 182. brahmagītāsu sapladvīpešvaropākhyānam, fol. 596b; 183. dvīpasaptakāshtakavarnanam, fol. 601a; 184. Kundadantopadesah. fol. 604a; 185. Kundadantaprabodhah, fol. 605b; 186. brahmagitüsu sarvam khalv idam brahmeti pratipādanam, fol. 612a ; 187. jīvatvasamsritipratipādanam, fol. 617a; 188. jīvarūpavarņunam, fol. 619a; 189. brahmaikatöpratipädanam. fol. 620b ; 190. Rāmaviśrantih, fol. 628b ; 191. mahāvādabodhanam, fol. 680a; 192. visrāntyupagamavarnanam, fol. 631b; 193. viśrantikuthanam, fol. 633a; 194. Ramaviśrantyupagamah, fol. 636b; 195. bodhaprakāšikaranayogopadešah, fol. 641b; 196. vaivadhikopākhyāne cintāmaņilähhah, fol. 643a; 197. sästramähätmyam, fol. 645b; 198. samadrishtiprasamsa, fol. 648b; 199. muktapurushasthänavarnanam, fol. 651h; 200. sadhuvada(sa)paryadivarnanam, fol. 655b ; 2011, visrantipraka/ikarayayogopadekah, fol. 657h; 202. ätmaviśrāmāngikuraņam, fol. 658h; 203. nirvāņavarņanam, fol. 661a; 204. cidākāšaikatāpratipādanam, fol. 663a ; 205. sarvakārananirāsah, fol. 6651; 206. mahāpraśnah, fol. 668b; 207. (mahā)praśn(ottaram), fol. 671a; 208. mahāpraśnamokshanam, fol. 6736; 209. sarvāstitvānubhūtidaršanam, fol. 676h; 210. draitaikyopalambhanirāsah, fol. 679b ; 211. paramārthopadesah, fol. 681b; 212. paramarthanirupanam; 213. prāktanarāmaśishyatvopākhyānam, fol. 6876; 214. mahotsavavarnanam, fol. 692a; 215. Vasish/habrahmadarsanam, fol. 694; 216., fol. 696b.

Date: संबत् १८५१। ऌिसितं ब्राग्नख नन्दराम का-स्याम् . . .

[II. T. COLEBROOKE.]

2415.

2941. Foll. 873; size $13\frac{7}{2}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; good, modern Devanāgarī writing; 8-14 lines in a page.

Yogavāsishtha, with Ānandabodhendra's Tātparyaprakāša, iucomplete.

I. Mumukshuvyavahāraprakaraņa, foll. 92.

11. Upaśamaprakarana, foll. 302.

III. Nirväņaprakaraņa, pūrvārdha, foll. 401.

IV. Nirväyaprakaraņa, utturārdha, foll. 78; incomplete, the MS. extending to sarga 29, *šl.* 75. [Dr. JOHN TAYLOB.]

2416-2420.

2352, 2156, 2442a, 2174, 2205. Size 11 in. by 6³ in.; 10-12 lines in a page; good old writing.

Yogavāsishtha, a third copy, without the commentary. The Nirvāņaprakaraņa is wanting. The colophons are nearly the same as in the first copy, but they all have śatasāhasryāņ samhītāyām.

Many leaves are very much injured on the left side.

2352. Foll. 49. Vairāgyaprokaraņa.

2156. Foll. 35.

Mumukshuvyavahāraprakaraņa. This part was dated, but the figures marking the century have been torn off: . . २२ (1622?) वर्षे माय जुदि ३ दिन जीविश्वेचरराजधान्यां । साह जीयादवकेन संयो सं लि: रिसुत उदयाकरशमेखे दत्त: ॥

2442a. Foll. 221. Utpattiprakaraņa, with 122 sargas.

2174. Foll. 114. Sthitiprakaraņa.

2205. Foll. 182.

Upaśamaprakaraņa. The last leaf is waniing (with the last couplet of the 93rd sarga). Foll. 176 and 177 are misplaced.

[GAIKAWAR.]

2421.

3168. Foll. 82; size 18 in. by 8½ in.; 11-17 lines in a page; fair writing.

Nirvāņaprakaraņasya Pūrvardham, the same part of the Yogavāsishtha as no. 2411 (306), but incomplete and without the commentary.

The last leaf but one ends with the 31st verse of the 108th sarga; the last leaf contains the first twenty-one verses of the Mok shopāyasāra, see no. 2424.

[GATEAWAR.

2422.

2766. Foll. 144; size 12³ in. by 8³ in. : 26-40 lines in a page; fairly written in the Bongalī character.

Nirväņaprakaraņasya uttarārddham, a fragment, which contains the same part of this chapter of the Yogaväsishtharāmāyaņa as no. 2413 (308): both copies begin and end with the same words and have the same blunders.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2423.

2442b. Foll. 30; size 11 in. by $6\frac{3}{4}$ in.. 10 or 11 lines in a page; good old writing.

Nānāpraśnātmakāķ Khilā Mokshopāyāķ, a supplement to the Nirvāņaprakaraņa, in 14 sargas of about 550 couplets.

List of the sargas: 1. mahāpralayanicārah ends fol. 4b; 2. atirāhikātibhantikaikyarabadhanapūrvakam bandhābhānapratipādanam, fol. 7a; 3. brahmatāpratipādanam, fol. 9a; 4. prokritamaraņavicārah, foļ. 12a; 5. maraņajīvituikyabodhanam, fol. 13a; 6. jīvasvabhāveshu paramārthavacanam, fol. 16a; 7. jīvasvabhāveshu paramapadārabodhanam, fol. 18a; 8. jīvanmuktasvabhāvavarņanam, fol. 20b; 9. sadehādehamuktavarņanam, fol. 22b; 10. lokadvayānubhavayuktyupadešah, fol. 24a; 11. sargādāv upādānakāraņanirākaraņam, fol. 25a; 12. prākritajanmapitrikāryavarņanam, fol. 26a; 13., fol. 28b; 14., fol. 29b.

The MS. begins:

चोरघुनाचाय नमः ॥ चतः परं सिला मोद्योपाया भदि-चनि । येषामयं प्रतिसंधिः ॥ ज्रीवस्त्रीतिहत्वाच ॥

> निवायाचानुदाराचादस्मात्मकरखात्परं । जीवस्तभावाः चूयकां मोधोपायाः सित्ता इमे ॥ १ ॥ निवायास्यं प्रकरयं वयीयित्वा सुविस्तरं ।

च्रेयसे महता छोडो वसिष्ठः प्रोक्तवानिदम् ॥ २ ॥ Colophon (fol. 29%): इति च्रीवस्मीकिविदर्णवते देवदूतोक्के महारामायखे ज्ञातस(ा)हस्त्रा संहितायां मोध्योपाये वास्त्रकाखडे निर्वाखप्रकरखं समाप्तम् ।

The last two pages contain a list of the upākhyānas of the whole work. At the end this part is called नानाप्रशासनका: सिऌा नोकोपाया:-[GAIKAWAR.]

2424.

2120. Foll. 237; size 9[‡] in. by 5¹/₂ in.; generally 9 or 10 lines in a page; large writing.

Mokshopäyasära, or Laghuyogaväsishtha, an abridgment of the voluminous Yogaväsishtha, by Pandil Abhinanda, a native of Bengal.

See Hall's Index, p. 121, no. cxliv. (Yogavāsishthusāra); Berlin Catalogue, p. 191, no. 643. It hus forty-eight sargas, the first twenty-eight of which were printed at Calcutta in 1851 (the Yogu-Vāsishtha-Rāmāyaņa with a Bengalī translation executed by Śrīpati Bhattācārya, under the patronage of Bahoo Satya Churn Ghoshal Bahadoor). A complete

edition of the Laghuyogaväsishiha was printed in the Nirnayasägara Press, Bombay, Samvat 1944, the first three prakaranas with Atmasukha's Väsishihacandrikä, the last three with Mummadideva's Samsäratarani. It begins:

> दिवि भूनी तयाकाझे बहिरलाख ने विभुः । यो विभाववभासाला तस्मे सर्वात्मने नमः ॥ ९ ॥ षहं बढो विनुन्न: स्यामिति यस्यास्ति निखयः । नात्यन्तमझो नो तझः (r. तज्ज्ञः) सो ऽस्मिन्धास्ते ऽधि-[कारवान् ॥ २ ॥

The same verses occur at the beginning of the second chapter in the Vairāgyaprakaraņa of the Yogavāsishiha, see also the beginning of the Yogavāsishihasāra, verse 2.

Colophon of the last chapter: इति जीतके वागी करसाहित्याचा यैसंपिडिवेका चायेवा चस्पतिगीडमया लालं-कारपस्थित जी चलि<u>नन्द</u> समुद्धृते वास्मीकी ये रामायणे वाल-कार्यस्मो चो शायसारे निवायप्रकरणं समाप्तम् ॥

The leaves of this copy belong to three different ages, the last leaf with the date belongs to the second age: संवत् ॥ १७३१ ॥ वर्धे आके ॥ १५९६ ॥ प्रवर्धनाने पीषणुदि ॥ ७ ॥ गुरी स्ठिपितं १ ज गोविन्द्मुत जीभयानीसत्यक्ते केशयजिता खाम(r. ०त्म)-पठनार्थे स्टिक्तितं ॥ [GAIKAWAR.]

2425.

1342. Foll. 198; size 12 in. by 5 in.;
 generally 9 or 10 lines in a page; fair writing.
 Mokshopāyasāra, a second copy.

Colophon of the Nirvanaprakarana: इति जी-वास्तीकीये रामायणे मोछोपायसारे व(ा)सिडोड्ट्रते निर्वाणप्र-करणं समाप्तन् ॥

Date of the copy: संवत् १६६६ समये ज्येष्ठसुदिदशमो जुक्रवासरे पुत्तकनिदं छिवितं कीकप्तजुझेन चैंप(!)यानवासिना॥ [II. T. Collebrooke.]

2426.

2532f. Foll. 19; size 10 in. by 6 in.; cight lines in a page; large good writing. Yogaväsish!hasāra, a short compendium of the Yogaväsish!harāmāyaņa, in ten prakaraņas with about 220 couplets.

See Hall's Index, p. 122, no. cxlvi.; Aufrecht's Oxford Cat., p. 232, no. 563; Weber's Berlin Cat., p. 186, no. 640; Rāj. Mitra's Notices, i., p. 193; ix., p. 283 (*Nirvāņasthiti*).

It begins: दिकालाजनवच्छित्रानमाचिन्मावमूतिये।

[GAIKAWAR.]

2427.

1521f. Foll. 22; size 10³/₈ in. by 4⁴/₇ in.; 9-14 lines in a page; fair writing.

Yoyavāsish!hasāravioriti, the same work, with a commentary composed by Mahādhara, at Benarcs, in Samvat 1654.

See Hall's Index, p. 122; Aufrecht's Oxford Cat., p. 233, no. 564; Weber's Berlin Cat., p. 186, no. 640; Aufrecht's Florentine MSS., p. 81, no. 254. Printed at Calentta.

The MS. ends:

मोते (३) भिते समये हु जुझे मासे (३) भिते गण्ण(य)वासर इन्दुवासरे (७.०वारे) ।* वाराणसीमुनगरे महिभागळेखी-डासिष्ठकारपिवृति प्रविषाये पुद्धा ॥ ९ ॥ काइयां चालिष्ठसारस्य विवृत्तियां मया कृता । तया जवस्वरूपो उसी प्रीयतां नरके इरारी ॥ २ ॥ श्रीमहा-यसंस्था शतनवाधिकार्वि कार्यवा सुना। सन्निः सार्व विषाये जया विजिनिता नान्यचा सुन(१)-तिना ॥ ९ ॥ इति घीयोगवासिष्ठटीकेर्य संग्राहेति भाद्र नुझसप्रम्या जी-

प्रमादी संवस्तरे संवत् १६९८ । [H. T. COLEBROOKE.]

2428.

1364c. Foll. 45 (***-%**); size 10² in. by 5⁴; in.; generally seven lines in a page; large good writing.

Yogavāsish{hasāravivaraņa, text and commentary, a second copy. Note of the scribe : लिवित्रं स्थानवारिदेवीसिंहराज्यलेषकसाहुनायाराम भुभमस्तु ॥

The first leaf is wanting.

[H. T. COLEBROOKE.]

2429.

2636. Foll. 30; size 10½ in. by 4½ in.; generally nine lines in a page; fair writing.

Yogaväsishthasäravivaraņa, a third copy, dated आमाहमुद्दि सोमवार ग्वालिरमध्ये लिपितं वैरागी-बाटमदा। The verses containing the date of this commentary are wanting here.

Sco Mackonzie Cat., vol. i., p. 11, no. iii. [MACK. COLL.]

2430.

2609b. Foll. 33; size 10¹/₄ in. by 6 iu.; 8-13 lines in a page; fair writing.

Yogaväsishthasāravivaraņa, a fourth copy, but differing in the introductory verses :

> यतः सर्वाखि भूतानि प्रतिभामित स्थितानि च। तथैयोपशमं यनित तस्मे सत्यात्मने नमः ॥

वसिन्नेन यतीन्द्रेणोपदिराट्राघर्व प्रति । सारमुड्नुतवान् कश्चिद्ववरिष्ठामहार्छवात् ॥ तत्रादी वासिष्ठसाराख्यं ०

The verses containing the date of the commentary are wanting.

Colophon: लखतं जानी पौतांपरगोपिंदजी ॥ [Gaikawar.]

2431.

433b. Foll. 24; size 12[‡] in. by 4^½ in.; generally eleven lines in a page; middling writing.

Yogavāsishthasāraviraraņa, a fifth copy. The first of the final verses is wanting. In the introduction it agrees with no. 2430 (2609b).

783

[II. T. COLEBROOKE.]

[•] According to Prof. Kielhorn this date corresponds to Monday, 25th April (Old Style), A.D. 1597.

2432.

2609a. Foll. 30; size 10¹/₄ in. by 5³/₄ in.; eight lines in a page; good writing.

Vāsishthayogakānda, a dialogue between Vasishtha and his son Šakti, see Rāj. Mitra's Notices, i., p. 256, no. 453. It is identical with the Vasishthasamhitā of the Oxford Cat., p. 233, no. 565. But this copy has eight adhyāyas, whilst the Oxford copy has only four; the introduction being also more complete in this copy.

It begins:

वसिष्ठं वाग्विदां चेठं चिकाल इमनुजनम् । सर्वभारतार्थत स्वद्यं योगेषु परिनिष्ठितम् ॥ ९ ॥ नितेष्ट्रियं जितकोधे अवदां जावणप्रियम् । तपोवनगतं सीम्धं सदाध्ययनतत्परम् ॥ २ ॥ वद्यविद्विर्महाभागेत्री वर्णेच मुसेवितम् । सर्वभूतसमं झानां सत्यसच्धं गतक्रमम् ॥ ३ ॥ गुण्छां सर्वभूतेषु परार्थिकप्रयोजनम् । नित्यकमैरतं नित्तं कृतपीचाहिकक्रियम् ॥ ३ ॥ प्रयज्य दखपडूनी नहाकारुणिकं नुनिम् । पप्रच्छ पितरं झाल्लिः प्राञ्चलितः ॥ ॥ ॥ भगवन् सर्वशास्त्रज्ञ सर्वभूतहिते रत ।

केनोपायेन संसाराब्रहुदुः स्वसमाखयात् ॥ ६ ॥ नानाविधभयोपेताज्जन्ममृत्युज्ञराज्यितात् । सर्वज्ञानमयादस्माम्मुक्तो ऽहं स्यां सदा सुस्री ॥ ७ ॥

The contents of this work, as given in the Oxford Catalogue, refer only to the first four *adhyāyas*.

The fifth chapter is introduced by new questions of $\dot{S}akti$ (fol. 17a):

इत्युको योगिना योगी वसिष्ठेन महात्मना। इक्तिः पुचो महाभागं पप्रच्छ पितरं पुनः॥ यद्यात्मा निर्गुयः जुद्वः सदानन्दो ऽत्ररो ऽभरः। संमृतिस्तात कस्य स्थात् खेत्रनाझे कर्ष स्थितिः॥ नाझकाऌं कर्ष तस्य झायते भगवन्पितः। प्रधाधत्स्धमेतस्वं वस्नुमईसि सांप्रतम्॥ The answer and the expositions of Vasishtha take the fifth, sixth and seventh adhyāyas (end fol. 26b). Then again at the beginning of the eighth chapter $\dot{S}akti$ asks :

> केनोपायेन भगवन् कारुवित्कालजिझवेत् । तदहं त्रोतुमिखामि यपावड्डूहि मे प्रभो ॥ रुवं पृष्टः स भगवान् इाक्तिना घेदवादिना । ज्ञात्मजं कृषयालोका विजयोपायमंत्रवीत् ॥

Date of the copy: संघत् १९०१ आवराण्युद्ध १३ भीने लिसितनिदं पुस्तकं ॥

[GAIKAWAR.]

2433.

1464b. Foll. 68; size 8³/₄ in. by 3¹/₂ in.; fair Devanāgarī writing of about 1650 A.D.; 2-13 lines in a page.

Mokshulakshmīnilāsa, an exposition of Vedānta doctrines in the form of a commentary on the Jābālopanishud; by Vallabhendra Sarasvatī, pupil of Vāsudevendra Sarasvatī.

It begins : श्रीधिप्रविनायकाय नमः । वृहस्पतिरुधाथ [see above, no. 491, 4; Atharvana Upanishads (Bibl. Ind.), p. 437] याझवल्क्यं यदनु कुरुछेदं देवाना देवयजनं सर्वेषा भूतानां जवसदनं । खदिमुद्धं वै कुरुछेदं देवानां देवयजनं सर्वेषा भूतानां जवसदनं तल्पाद्यद क्वयन गच्छति तदेव मन्येतेति । जत्र हि जंतो: प्रायोण्त्क्रम्मायोषु रुद्र-स्तारकं जद्य व्यायष्ठे येनासायमृतीभूत्वा मोध्वीभवति तस्मादवि-मुक्तमेव निषेवेतायिमुक्तं न मुंचेदविमुक्तं न विमुंचेदेवमेवेतद्याइ-वल्क्यं ॥ ० ॥

ञ्रोगखेशाय नमः ॥ श्रीसांबझिवाय ननः ॥ श्रीगुरूभ्यो नमः ॥

> विज्ञानझेषाननिइः (r. १३) निज्ञन्यायादनेकथा । विज्ञराजः सदा पायान् त्रिपुरम्नाभिपूत्रितः ॥ ९ ॥ उमासहायमोमयैमेकमंगाथ्ययान्वितं । खर्धरं नहतो हेतुं धीनुदै झिवनाश्चये ॥ २ ॥ यत्पादपग्रस्परणाश्चानश्चीयझसां निधिः । नरो भवति तान्वंदे वामुदेर्वेद्रदेझिकान् ॥ ३ ॥ गुरोरनुग्रहात्साञ्चात्परमश्चेयसे नॄशां । सम्यक्ष्युत्पर्थमसिऌं पुराशैरधिगम्य च ॥ ३ ॥

श्रीवृज्ञभेन क्रियते काशों नत्वीवर्षृहगीः ।

मोछलस्मीविलासस्या व्यास्या जावालमुत्रुते: ॥

वृहस्पतिदेवाचार्य उवाच प्रष्टवान्याज्ञघल्यां। स्पष्टं। यदनुष-सिडं कुरुखेत्रं कुल्सित रौतोति कुरुः पापं कर्म तस्य खेषणा-तमनकारणत्वात्त्वेत्रं ⁰

It ends: जापवा स्वग्रैभूनावपि देवर्धिननुष्पस्यापितलिं-गानां सच्चालस्याणिलिंगस्य संनिधी पंषत्वं प्रान्न इति वा संनिध्युक्तिरिति । जतो न सनत्कुमारोपपुराखवजनविरोध: ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजनाचार्यश्रीवामुदेवेट्रसरसतीयति-वर्यशिष्यश्रीवक्षभेद्रमरस्ततीविरचितमोछलुझ्लीविलासे चतुर्थः परिच्छेदः ॥ मोछलुझ्लीविलासः सनाप्तः ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2434.

790b. Foll. 27; size 94 in. by 4 in.; legibly written in Devanägarī, in the latter part of last century; ten lines in a page.

Yājāavalkyagītā, a (Paurāņik) treatise on Yaya, in the form of a dialogue between Yājāavalkya and Gārgī Maitreyī. In twelve adhyāyas.

It begins:

याज्ञयस्काम्पिन्नेष्ठं सर्वेज्ञं ज्ञाननिर्मेलं । सन्यमेन जयन मवैशास्त्राचंतस्वईं सदा ध्यानपरायर्थं ॥ १ ॥ वेदवेदांगतस्व इं योगेषु परिनिष्ठितं । जितेंद्रियं जितक्रोधे जिताहारं जितामयं ॥ २ ॥ तपस्तिनं जितामित्रं व्रवस्यं व्रावसाग्रियं । तपोयनगतं सीम्यं संध्योपासनतत्परं ॥ ३ ॥ ९ ५ ॥ तमेवैग्रगसंपत्रं नारीणामुज्ञमा वधुः । मैत्रेयी च महाभागा गार्गी च ब्रद्यविद्वरा ॥ & ॥ सभामध्यगता त्वेषमुपीणामुग्रतेज्ञसा । प्रयम्य दंडवड्मी गार्ग्येतहास्यमव्यक्तीत् ॥ ७ ॥ भगवन् सर्वज्ञास्त्रज्ञ सर्वभूतहिते रत । योगतस्वं मम ब्रूहि सांगोपांगं विधानतः ॥ ८ ॥ स्वं पृष्टः म भगवाम्सभामध्ये स्तिया तदा । च्छपीनालोक नेत्राभ्यां वाक्यमेतदभाषत ॥ ९ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भट्रं ते गागि ब्रद्धविदां वरे। वस्यामि योग्यसवैखं ब्रद्धणा कोतितं पुरा ॥ १० ॥ ०

The first adhyāya ends fol. 5 : इति याहवस्वय-गीतासूपनिषस् जवाविद्यायां योगज्ञास्त्रे याहवस्वयगागीसंवादे प्रथमो अध्याय: ।

The MS. cnds: इति श्रीयाज्ञवस्क्यगीतामूयनिषत्स डादशो अभाय: и [H. T. Colebrooke.]

2435.

818. Foll. 48; size 16 in. by 5 in.; written in a clear, modern Bengali hand; seven lines in a page.

Yogi-Yājāavalkīya, a treatise in twelve adhyāyas, after the manner of the Purāņas or Māhātmyas, on various subjects connected with devotion.

It begins :

मिथिलास्यं महात्मानं सर्वयोगीम्बरेम्बरं । भगवर्ता याज्ञवल्कां मुनिसिंहैः समावृतं ॥ ९ ॥ जनकाधैनेपपरैः शिषेषान्येमुग्रुभिः । योगसिद्वेसचाम्येख संयुक्त ब्रब्सवादिभिः ॥ २ ॥ सुसासीनं मुनिवरं ध्यानयोगपरायर्थ । सर्वसंशयच्छेत्रारं ब्रबकस्पं महामति ॥ ३ ॥ तं पुच्छनि महात्मानमूषयः संशितव्रताः । संसारतारखायाय गुद्र वस सनातनं ॥ ४ ॥ भगवन् सबैयोगीश हुदि नः मंश्रयो महान् । थः सारः सर्ववेदानां येदाक्रानां त्रचैव च ॥ ५ ॥ सिद्धानानां च मर्वेधां स्नृतीनां च महामते । चतुर्देशानां विद्यानां यस्तु सारः प्रकीतितः ॥ ६ ॥ चात्मज्ञानं परं यच यत् खुत्वामृतमञ्जते । तदाचक्त महाभाग सबैयोगयितां चर ॥ ७ ॥ चोंकारो(r. ११) चाहतीचैर गायवो(r. १वीं) च जि-रस्तथा। प्राणायामं तथा ध्यानं सन्ध्योपासनमेव च ॥ ८ ॥ मार्जनाचमने जानं तथैवानर्ज्ञलं दिभो । गायन्याचीव माहात्म्यं जपयहक्रियासत्तचा ॥ ९ ॥ ९ २० ॥

रतत् चुत्वा तु पचनं मुनीनां भावितात्मनां । तपा राजच्छ्यीयां च संझिष्पार्था तप्रैय च ॥ २९ ॥ त्राबयानां हितापीय सर्वैयोगविदां वर: । जायिय्कत्नेननाः प्रश्नं विस्तरेया महामतिः ॥ २२ ॥

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

भगवान् याह्रवस्त्वस्तु प्रसुवाच मुर्नोस्तया । जूयता संप्रवस्त्यानि यत्सारं झानमुत्तमं ॥ २३ ॥

इति योगी(r. 97)याइवल्को प्रचनो डथ्याय: (45½ ślokas) fol. 4.

इति योगियाइवस्त्रे चोँकारनिर्खयो नान डितीयो अधाय: (161 fl.) fol. 12b.

इति योगियाइवल्क्ये च्याहतिनिग्रैयस्तृतीयो कथायः (31 %). fol. 14.

इति योगियाझवल्ले गायवीनिर्थयो नाम चतुर्थो ऽध्याय: (93 %).) fol. 19.

इति योगियाइवल्कीये सन्ध्योपासननिर्णयः पत्तनो अध्यायः (30 sl.) fol. 21.

इति योगोयाइवल्क्ये पडो अध्याय: (on ज्ञान 131 #l.) fol. 27b.

इति योगीयाइषस्त्रे सम्भोपासननिर्यायः (!) सप्तमो व्थ्यायः (69 ईl.) fol. 306.

इति योगियाझवल्को प्राखायानप्रत्याहारनिरोधो नामाइनो इध्याय: (33 %). fol. 836.

इति योगीयाइवस्के चालनिर्णयो नाम नधनो डथाय: (1801 ई...) fol. 43.

इति योगीयाइवस्त्रे उपस्थानविधिनिर्ययो नाम दश्लमी sध्याय: (17 ईl.) fol. 43b.

इति यांगीयाज्ञयस्कीये स्वादशो ज्ध्याय: (on योग 91 %). fol. 48b. सन्यमंत्री जयने

इति संचित्व मनुना योगाचार्येख थीमता । याज्ञवस्कीये विप्रार्था चयीमार्ग(:) प्रदर्श्नित: ॥ १ ॥ येन गच्छनि बिद्वांसः सत्पचा ब्रह्मणो अनित्वं । जमत्वचेन विप्रस्य गमनं हिन विद्यते॥ २ ॥ वेदानानां हु सर्वेवां या निष्ठा समुदाहता । तपस्था यादुशी चैव मुनिना संप्रदर्शिता ॥ ३ ॥ चोंकारस्य तु गायच्या व्याद्वतेः झिरमस्तचा । च।नस्य चैव सम्भयोः प्राणायामस्य चैव हि ॥ ४ ॥ प्रवाहारस्य आनस्य माजेनानजेलस्य भ । उपस्थानस्य ज्ञानस्य जालाज्ञानस्य यो थिथिः ॥ ५ ॥ विद्याविद्यादियारं च जैविद्याय जिल्लंसनं । तत्सचें मुनिना प्रोक्ता(r. १क्तं) विप्राणी हितकाम्यया॥ ६॥ य इदं भारयेडिप्रः खधीते (!) ज्यायाचा यः । डपाले यत्तर्य(यत्तर्य?) प्रोत्तं सो अनुतत्वाय अत्यते॥ ७॥ इति योगी(r. 0गि)याहवस्कीये द्वादशो अधायः समाप्तः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2436.

1725d. Foll. 14; size 8 in. by 3½ in.; fairly written in Devanāgarī, about 1750 A.D.; cleven lines in a page.

Svayambodha, on the knowledge of one's own self as a means of emancipation; by an unknown author.

It begins:

प्रयान्य झिरसा देवं घामदेवः कृतां जल्टाः । जीवन्युक्तिपदोपार्थं कपयसेति पृच्छति ॥ ९ ॥

ई फार उवाच॥ परं झानमहं यफिम येन तक्स प्रकाशने। येन षिक्ति धार्वमाझापाझादिबंधनं॥ २॥

खाधारादिषु चक्रेषु सुषुम्नादिषु नाडिषु । प्राखादिषु समीरेषु परं तस्वं न तिष्ठति ॥ ३ ॥ ९ ८५ ॥ इति खीचननस्ते बस्पसंडे राजयोगो नान प्रयनो अधाय:॥ fol. 6b.

> यामदेव जवाच ॥ भगवन्देय देवेज्ञ परमानंदमुंदर । लाग्नसादान्मया रूम: पूर्वयोग: सविस्तर: ॥ १ ॥ १ १९४ ॥

रतत्यरावरविदो वदंति तपसिनो ज्ञानसमाधियुक्ताः । ज्ञनादिविज्ञानमत्रं पुरार्खं सो व्हं परं त्रद्य जगत्समस्तं [॥ १९६ ॥

इति च्रोईच्छरप्रोक्रः स्वयंगोधः संपूर्णः ॥ लिसितं विद्यनाचेन स्वयंगोधस्य पुस्तकं। च्रीरानप्रीतये जर्ने रामो रखतु नां सदा ॥ [II. T. COLEBROOKK.]

2437.

1245a. Foll. 86 (the first of which is wanting); size 10[‡] in. by 4¹/₂ in.; well written, in Devanāgarī, about 1650 A.D.; eight lines in a page.

Vishņu-naivedyāmŗita, a Vedānta trentiso in paurāņik form, in two chapters (prakaraņa), by Santoshānanda, disciple of Haripādānanda (?).

The MS. begins in the sixth sloka : हेतुतामेति स्ता मायामयलंष्य स: ॥ ६ ॥

Ch. I. consists of 372, II. of 403 verses.

 Ch. II. (paged separately) begins:

 सप्तालमू क्रेंजनक' परेज़ं थर्छ्य विमू त्येंक्यमनादिरूपं।

 सप्तालमू क्रेंजनक' परेज़ं थर्छ्य विमू त्येंक्यमनादिरूपं।

 सष्तालमू क्रेंजनक' परेज़ं थर्छ्य विमू त्येंक्यमनादिरूपं।

 सष्ता मुराग्रामसिल्लाक्तिंहंता तातं प्रखम्यादिसुसाप्तिदं च

 भगिन्युवाच॥
 [॥ 9 ॥

 सचिदानंदरूपाय निर्गुष्णय परात्मने ।

 ज्ञानगम्पस्त्रगम्याय लबपुच्छस्ररुपिछे ॥ २ ॥

 तस्मै नियेत्येचाचमित्युक्तं मगुर्खे ऽपि च ।

 माकारे चैकमूक्तिंत्वं न जानामि कदाचन ॥ ३ ॥

 उक्तं साकारदेवस्य मूक्तिंत्वं चिपिधं जुभं ।

 एकैकल्डछ्यगनेय साकारो ऽयं यिराजते ॥ ४ ॥

 सर्वंध्ययें तु साकारे यद मे त्वं विवेकता: ।

यंधुरुवाच ॥

सदेवासीत्परं ब्रह्म निराभासं परं पदं ॥ ५ ॥

Colophon: इति श्रीवेदांतगर्भविष्णुनैवेद्यामृतविधाने पंधुभगिनीसंवादे श्रीमत्यरमहंसपरिव्राजकाचायेहरिपादानंद-शिष्यमंतोपानंदांतयैग्मिणा विरचितं सोच(r.सन्नान्न?)मूहिंसह-इसावेयमाहात्म्यकषचरूपं द्वितीयप्रकार्यां समाग्नं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2438.

2667b. Foll, 26; size 11 in. by $5\frac{1}{8}$ in.; 12 or 13 lines in a page; large writing, from the end of the 17th century.

Advaitampit i, a metrical treatise on asceticism and the knowledge of *ātman* according to the Vedanta, in two sections called *kavala*, by *Inganaētha Secascatī*, pupil of *Harihara Saravalī*. This tract represents the views of the *Karmandin*, a certain sect of *bhikshus* (*Pāņini*, v., 3, iii.). It has a legendary introduction, he teaching is put into the mouth of a *bhikshu* who has the significant name *Vivekāšrama*. See Hall's Index, p. 141, no. cexxxi.

It begins :

हरिहरसरम्लती यहुरुरोद्धः परमहंमानां । स जगवाषपदोत्तरसरस्पती झच्टमंघेद्यः * ॥ ९ ॥ कर्मेंदिबंढालकारं सारं वेदांतपारिपेः । रषपत्यमलं अंषमद्वेतामृत देववं ॥ २ ॥

* This MS, has • ज्ञाद्य पद संदेश: which spoils the metre.

चासीद्यतियर: कच्चिद्रिवेकाच्रमसंतक: । यत्मसादेन बहवो मुक्तिमार्गमुपागताः ॥ ३ ॥ स खोचितं नढं लोके छाचित्रापि विचारयन् । नावाय तं मनो यत्र यत्रेस्तस्य प्रसीदति ॥ ४ ॥ नवांकांकांकनंदचिगजमंस्या † विलोकिताः । मठास्तेन जगत्यस्मिस्तेषु लेभे स्थिति न सः ॥ ५ ॥ रवं गिरिवरारस्थसरित्सागरयाविकाः । पश्यता किल तेनैक्षि पांचजन्याभिधो मठः ॥ ६ ॥ डिस्पूणः कामगो रम्यो नवद्वारविभूषितः । स्रोचिताचारनिवृत्तियोग्यस्तीर्यपदान्त्रयः ‡॥ ९॥ मर्चछोबोपभोगाप्तिपरभोषायमंयुतः 🖇 । बहुजम्मसमभ्यत्तीरवाप्यः सुकृतोचयैः ॥ ८ ॥ जगम्मंगलम्त्रिचीरामचंद्रार्थनोचितः । यस्मित्रधिष्ठिते चित्तं पंडितस्य प्रसीदति ॥ ९ ॥ बुहना किमिहोक्केन पाताले भुवि वा दिवि । निवासयोग्यो नान्योर्डस्ति मठः संन्यासिनां सतां ॥ १० ॥ स विवेकाश्रमो भिछुदि छु चंक्रमणादित: । स्तोचितं तं मठं योध्य तत्र निष्ठामुपागतः ॥ ११ ॥ खाने वियेकान्त्रमनासि तत्र यतीम्बरे लव्यपदे कर्याचत । उपाजगामाच ज्ञनेहेसंती कार्चगनानंगविलासभूमि:॥१२॥ After long deliberation the bhikshu askthe female her name; she answers: चित्रयुच्चिरहं भद्र ज्येशास्म भगिनी तव ।

त्वं पुनर्मा न जानासि यदुत्पत्नोर्धस सांप्रतं ॥ ४४ ॥ ये ये मठारूवया स्वक्ता यश्वेदानी मुपाखितः । तात्सवीम्पालयंतों मां विद्धि तस्याधिदेवता ॥ ४५ ॥ योद्यामि विषयान्सवान् प्राब्टादीन् हृदयंगमान् । तदुपस्यापकं तज्ञत् कर्मापीछामि द्रोभनं ॥ ४६ ॥ न कमैत्यागमिछामि तत्फलत्यागमेय ह्या । यद्येध्रय ह्या भयान् मृढ: कर्मेदित्वमुपाछित(:) ॥ ४५ ॥ त्यक्का यित्रैवणां पुवेषणां लोकेषण्णमपि । भिष्ठा काया प्रतिगृहमितीदं साहमं महन् ॥ ४६ ॥

+ The number meant by this curious compound -tagegee, as is indicated in a marginal note.

‡ The reading of the second copy; this MS. has खोचिताधारमंबुझि .

- § The second copy has संभूत:.
- || The second copy has न फल .
- ु The second copy has यथेछति.

The *bhikshu* repudiates her recommendation of a life given to sensual pleasure, and instructs her in the doctrine of *ālman*. The end is the conversion of *Cittavritti*:

> इति प्रवोधिता चिन्नवृत्तिस्तेनात्र योगिना । यिरक्ता विषयेभ्यः सा ब्रद्धात्मैक्समुपाददे * ॥ १६६ ॥ प्राप्तम्यैवानंदवार्थेस्तदाग्निस्यक्रस्यैव क्लेशवाईक्तिदाभूत् । त्यागो यस्मिंसत्त्वमस्पादिवाक्मैकीता काल्ठे तादृशी चिन्न-[वृत्ति: ॥ १६७ ॥

> म<u>हरिहरसरसत</u>ीयतीं द्रखुमणि कराभिहताझतांथकारः । जयति परमहंसयोगिवयों नरहरिसंझषिदात्मसक्र चित्तः जिताहारो जितक्रोधो <u>जगवाषमरस्ततो</u> । ^{[॥ ९६}८ ॥ येनायं † रचितो ग्रंचो झड्ठेतामृतसंझकः ‡ ॥ ९६९ ॥ रतस्य कपऌान्यंचास्ताख सादरतां गताः । जमृतत्वं प्रयात्याम् विवृधा यतिसन्नमाः ॥ ९४० ॥

इति श्रीपरमहंसपरिवाजनाचार्यहरिहरसरसतीप्रियझिष्य-जगन्नापसरस्वतीपिरचिते ब्हतामृते पंचमः कथरूः ॥ ६५० (viz. ślokas).

In this copy the first kanala has 100 ślokas, the second 157, the third 48, the fourth 105, the fifth 170. [II. T. COLEBROOKE.]

2439.

2401b. Foll. 46 (9-80, fol. 29 of the original numbering is lost); size 8 in. by $3\frac{5}{8}$ in.; 8 or 9 lines in a page; good old writing.

Adraitāmrita, a second copy.

Colophon : इति श्रीपरमहंस॰ पंचम: कवलु: समाप्त: ॥ इति जहैतामृतप्रकरणं संपूर्णे ॥

> काले घर्षतु पर्जन्यः पृषिषी सस्यज्ञालिनी। राजा भवतु धर्मिष्ठो ब्राझणा(:) संतु निर्भयाः ॥

संयत् १९३० यमें अधकनासे स्कार्ट्ड्यां भौने लिपितं म्यासेग्वरेख ।

* The second copy has erel.

+ The second copy has तेनाय.

the reading of the second copy; the present copy has • यंचो चहित •.

सर्वे च सुस्तिन(sic !) सुसिनः संतु सर्वे संतु निरामया:। सर्वे ५ (sic !) भद्राणि पश्यंतु मा कछिहुःसमाप्रुयात् ॥ [GAJKAWAR.]

2440.

2610b. Foll. 32; size 10¹/₄ in. by 4³/₄ in.; eleven lines in a page; fair writing.

Vrittidāpikā, a philosophical dissertation on the meaning and use of words, by Śrākrishņa Bhaiļa, son of Roghunātha Bhaiļa, who was the son of Govardhana, from the Maunin kula. In Aufrecht's Cat. Cat., p. 198, the author is called Jayakrishņa Maunin. For a fuller account of the contents of this work, see Rāj. Mitra's Not., vi., p. 53, no. 2027.

It begins:

सन्दाम

ध्यात्वा च्यासं गुरूं नत्वा माधवेन्द्रं सरस्ततीम् । मौनी(r. ०नि)श्रीकृष्ण अट्टेन तन्यते वृत्तिदीपिका ॥ १ ॥

इह सकलजनाभिलपितमोखमुख्योपायात्मतस्वज्ञानस्य तस्व-भस्यादिमहावाक्याचेचेधजन्यत्वाच्छाव्यचेधे च वृत्तिग्रहजन्योप-स्थितेहेंतुत्वाद्वृत्तिर्मिरूप्यते सा च चिषिधा इक्तिर्लेधणा व्यञ्चना च ।

न्यColophon : इति खोमन्मीनिक्उतिरुकायमानगोधईन-भट्टामनरधुनाषभट्टसुतजीकृष्णभट्टपिरपिता वृत्तिरीपिका स-माता ॥ [GAIKAWAR.]

2441.

578. Foll. 86; size 10⁴ in. by 4 in.; fair Devanägarī writing of 1793 A.D., by three different hands; ten lines in a page.

Sarvadaršanasamgraha, by Mādhavācārya. See Hall's Index, p. 161, no. ceciv. It was published in the Bibl. Indica, 1859, and translated into English by Cowell and Gough in the Pandit.

It begins :

नित्यज्ञानाश्रयं थंदे निःश्रेयसनिधिं शिर्थ । येनेय जातं द्रबादि तेनेवेदं सवातृैर्वा(r.सकर्तृब) ॥ [H. T. Colebrooke.]

2442.

2678a. Foll. 14; 8vo. size, 8 in. by 6 in.; good small, modern Telugu writing; 26-32 lines in a page.

Survasiddhäntasamyraha, an elementary review of the philosophical systems (wrongly) ascribed to Śańkarācārya.

It begins:

यादिभिर्दर्शनैः सर्वेदुश्यते यस्वनेकयत् । यदानायंद्यं तं रुद्रमेकरूपमुपास्महे ॥ १ ॥ चक्नोपाङ्गोपवेदाः स्युवेदस्यैवोपकारकाः । धर्माचैकाममोधा्णामान्त्रयस्य चतुर्देश ॥ २ ॥ बेटाङ्गानि पडेतानि शिद्या व्याकरणं तथा। निरुक्तं ज्योतिमं कल्पइछन्दोविचितिरित्यवि ॥ ३ ॥ मीमांमा न्यायज्ञास्तं च प्रार्शं स्नृतिरित्यपि । चत्वार्येतान्युपङ्गानि बहिरङ्गानि तानि वै ॥ ४ म जाय्वेंदो ऽर्षवेदछ धनुर्वेदस्तचेव च। गान्धवैवेद इत्येवनुपवेदाश्वत्र्धिधाः ॥ ५ ॥ गिषा जिलयति चक्तं वेतोचारणलखणं। व्यक्ति(r. वक्ति) व्याकरणं तस्य मंहितापदलघ्यणं ॥ & ॥ यकि तस्य निरुक्तं तु परनिर्वेषनं स्कुटं। ज्योतिःशास्तं वटत्यच कालं येटिककर्मणां ॥ ७ ॥ क्रमं कमैप्रयोगाणां कल्पस्तत्र प्रचश्चते (!)। मन्ताधराणां संख्योका छन्दीविचितिभिस्तया ॥ ८ ॥ ०

25 ślokas of introduction. Then follows the account of the several systems, viz.—

- J.ok-iyatikapaksha : लोकायतिकपधे तु तत्वं भूतचतुष्टयं । पृथिष्यापस्तया तेजो वायुरित्येव नापर: ॥ प्रत्यक्षगम्यमेवास्ति नास्त्यदृष्टमदूष्टत: । खदूष्टयाति:भद्यापि नादृष्टं दृष्टमुच्यते ॥ 9 15 slokas.
- . . Inhatapaksha : लोकायतिकपञ्चो ध्यमाधेप्पः सवैवादिना । खपश्चेणाधिपत्येप तत्यद्यं द्यपणो ऽधुना ॥ खग्नेरीणामपा शित्यं कॉकिले मधुरखरः । इत्याद्येकप्रकारः स्यात् खभाषो नापरः छापित् ॥ ⁰ | 16 ś'okas.

3. Mādhyamikapaksha, 17 ślokas; 4. Yogacāryapaksha, 9 ślokas; Sautrāntikamatam, 7 ślokas; 5. Bauddhapaksha, 37 ślokas; 6. Vaiścshikapaksha, 40 ślokas; 7. Nayyayikapaksha (r. Naiyāy⁰), 44 ślokas; 8. Prābhākarapaksha, 13 ślokas; 9. Jihāţļapaksha, 40 ślokas; 11. Patañjalipaksha, 68 ślokas; 12. Vedaryāsoktabhāratapaksha, 64 ślokas; 13. Vedāntopaksha. 104 ślokas. It ends:

> उको व्यधूतमार्गछ कृष्णेनैवोडवं प्रति । श्रीभागवतमंझे तु पुराणे दृष्ठ्यते हि सः ॥ सवैदर्शनसिडालान् वेदालोकानिमान्क्रमात् । श्रुत्वार्थविासु संखिप्रास्तस्ववित्यग्रिहतो भवेत् ॥

इति श्रोशंकराचार्यविरचिते मर्वसिद्धानसंग्रहे वेदानपक्ष ष्ट्रवार्य यसिनन्यद्याः प्रतिष्ठिताः । सर्वसिद्धानसंग्रहः समाप्तः ॥

[MACK. COLL.]

2443.

1341. Foll. 114; size 12 in. by 4½ in.; foll. 1-84 cloven lines, foll. 85-114 twelve lines in a page; fair modern writing.

Khandanakhandakhādya, a critical treatise on the different philosophical systems, in four parischedas, by Śriharsha.

See Hall's Index, p. 160, no. ccciii. : Aufrecht's Oxford Cat., p. 246, no. 620. ।। begins: ज्ञयिकस्यविषय स्क: •

The first chapter, or pramāņatadābhāsakhaņdanam, ends fol. 73b; the second, or nigrahanirukti, fol. 80a; the third, or sarranāmārthānirukti, fol. 81b.

Colophon at the end : इति च्रीहर्षेकृतानिर्धचनी-यर्सपर्खे खग्डनलाग्ने(sic!) संकोर्थेपरिच्चेद: समाप्त: ॥

The Khandanakhandakhanda has been printed at Calcutta in Samvat 1905, with Sankara Miśra's vyākhyā, and an uparritti by Mohana Lāla at Kāśi in Samvat 1944, — 1888 A.D. (from the Pandit, N.S., vel. vi.-xiji.).

[II. T. COLEDBOOKE.]

2444, 2445.

60. Foll. 301; size 10¹; in. by 4¹; in.; eight lines in a page. Large fair writing.

61. Foll. 299 (paged **302-5494**); size 10³ in. by 4¹ in. Foll. 1-250 eight lines (in the same writing as vol. i.), foll. 251-299 ten lines in a page. This last portion is in a modern handwriting.

Khaudanakhaudakhādyatikā, a commentary on the Khaudanakhaudakhādya, incomplete and without any title. All leaves bear the marginal mark 4° दो°, in the last modern portion a° दो°. It is neither Śańkara Miśra's nor Vardhamāna's commentary.

It begins :

यो विद्यो कारयाच्यः(r.विद्याकार॰) सकलविषयभुक् [धानिताकारणाभ्य

वद्धः संस्कारमाद्यपिरचिततनुस्तैत्रसन्नेत्रुयाच्यः

[(r. ° श्रीतावाचाः?) ।

प्राज्ञो ज्ञानैकवडः सुरनरसकऌानन्दभुङ्काछरेछे(?) वाक्यार्थों यस्तुरीयो विगलितसकलः सो ऽहनेवास्मि [भुमा ॥ ५ ॥

After seven more couplets in this style the commentary begins :

यन्यारम्भे शिष्ठाचारपरं पराप्राप्तकक्षेव्यभीवं(r.०भावं?) परदेयतास्तुतिनमस्तारऌक्षर्शं नक्रुऌं विधातुमधिकारिप्रयोजन-संगन्धाभिधेयप्रतिपादनाय चाह ज्ञविकस्पेति ॥

There are several leaves wanting after fol. 62 in vol. ii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2446.

957c. Foll. 28; size 101 in. by 4 in.; good clear Devanāgarī writing of 1750 A.D., nine lines in a page.

Vidvanmodataraŭgiņī, a metrical review of philosophical and religious systems, in eight taraŭgas, by Rāmadava Ciramjīva, son of Rāghavendra, and grandson of Kāšīnātha.

Beg. तमोगुणविनाशिनी सकलकालमुद्योतिनी ॰

Printed at Calcutta in 1872.

Cf. Weber's Berl. Cat., no. 543; Aufrecht's Cat. Bodl., no. 629. [H. T. COLEBROOKE.]

2447.

56c. Foll. 31; size 101 in. by 51 in.; legibly written, in Devanägarī, about 1700 A.D., ten lines in a page.

The same work, taraigas i.-vii.

[H. T. COLEBROOKE.]

2448.

2374. Foll. 97; size $10\frac{1}{8}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in. good clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Kāstrasiddhāntalešasamgraha, a dissertation, in four chapters, on the tenets of the different schools of the Vedānta, by Appayya Dīkshita, son of Rasigarāja Dīkshita.

See Hall's Index, p. 153, no. cclxxiii.; Webor's Borlin Cat., p. 184, no. 632; Raj. Mitra's Noticos, vol. iv., p. 91, no. 1496, and p. 147, no. 1573.

It begins:

चधिगत्तभिदापूथेाचायानुपेत्व सहस्रथा सरिदिव महोभेदान्संप्राप्प शोरिपदोत्रता । जयति भगवत्यादश्रीमन्मुखांषुजनिर्गता जननहरिखी सूक्तिज्ञैबाडयेकपरायखा ॥ १ ॥

प्राचीनैव्येवहारसिंडविषयेभ्यात्मेक्पसिडौ परं सन्नर्वाहरनादरात्सरखयो नानाविथा दर्ज्ञिताः । तम्मुऌानिह संग्रहेख कतिचित्सिडातभेदान्धियः

णुडी संकलयामि तातचरखव्याख्यावचःस्यापितान् ॥२॥

तेपूपपादनापेक्षान्यखान्यायो यथामति । युक्त्योपपादयत्नेव लिखाम्यनतिषिक्तारं ॥ ३ ॥

तत्र तायदात्मा वा(च)रे द्रष्टव्य इत्यभीतसांगस्ताध्यायस्य ॰ It ends:

विद्वत्नुरोधिंहितविद्यजिदध्वरस्य श्रीसर्वतोमुखमहाव्रतयाजिम्नोः । चोरंगराजमस्तिनः चितचंद्रमी लिर् स्वस्यप्प(r. सप्पय्य *)दौक्षित इति प्रयितस्तन्जः ॥

तंत्राख्यधीय सकलानि सतातपाद-व्यास्थानकौशलकलापिशदीकृतानि । षास्याय मुलमनुरुध्य च संप्रदायं

सिद्धांतलेंग(R. M. सिद्धांतभेदलव)मंग्रहमित्यकार्यात्॥

इति झास्त्रसिद्धांतरुं झसंग्रहे चतुर्षेः परिच्छेदः संपूर्खों ऽर्य ग्रंपः॥ संवत् १८३२ फावदि सोमवासरान्वितायामवास्याभिधायां तिषी मयाज्रितस्वस्वभावसंजिदानंद्धनझिवचरणेन पंडितचि-तामणिना समाप्तीकृतो ऽपं ग्रंपः॥

The title of the work also appears in the MS. as $\dot{S}astrasic'dhantalavasamgraha$.

[H. T. COLEBROOKE.]

2449.

1438. Foll. 134; size 12 in. by 6 in.; fairly good modern Devanägarī writing; 19-26 lines in a page.

The same work, with a commentary called Krishyülamkära, by Acyntakrishyänanda Tirtha, disciple of Scayamprakäsänanda Sarasvati, disciple of Advaitänanda Sarasvati (or Vani).

See Hall's Index, p. 153, no. cclxxiv.; Raj. 1 Mitra's Notices, vol. i., p. 35; v., p. 145.

The commentary begins:

येदयेद्यमुमाकातं कुमाराभ्यामलंकृतं । नंदोशप्रमुसैः सेच्यं प्रणमामोष्टसिद्धये ॥ ९ ॥ शंकरं शंकराचार्ये व्यासं नारायणात्मवां । सरसतों च ब्रद्धार्थ्य प्रणमानि पुनः पुनः ॥ २ ॥ गोविंदेति समाक्रंद्ध रह्यां प्राप भयातुरः । यं गजः करुणामूसिं तं गोविंदं भन्ने ऽन्वहं ॥ ३ ॥ यो मे विश्वेष्धरस्येत्रं विश्वेष्धरसमोः गुरुः । समध्यास्ते स्वयंज्योतिवाण्णीसंद्यो भन्नामि तं ॥ ४ ॥ प्रकाशितब्रद्धतस्तं प्रकृष्टगुण्ण्झालिनं । प्रण्यस्योपदेष्टारं प्रण्माम्यनिज्ञं गुरुं ॥ ५ ॥ १

* स्वत्यप्य also in the Berlin copy, but सप्यया Rāj. Mitra, no. 1573 ; see also nos. 2211 and 2179 of this Catalogue. यस्य शिष्यप्रशिष्याद्वेष्णेप्रेयं सांप्रतं मही । सर्वेद्यस्य गुरोस्तस्य घरणी संज्ञये सदा ॥ ७ ॥ गुरोरपि गरीयान्मे यः कलाभिरत्ठंकृतः । जहितानंदवास्यास्यस्तं वंदे शर्मवारिधि ॥ ८ ॥ ० जीकृष्णचरण्डंडं प्रणिपत्य निषंधनं । व्याकुर्वे शास्त्रसिद्वां तल्लेशसंग्रहसंहितं ॥ १० ॥ ज्ञाषायेषरण्डंडस्मृतिर्लेश्वकरूपियां ।

मा कृत्वा कुरुते चास्यां नाइमच प्रभुपेतः ॥ १९ ॥ Colophon: इति स्रीमत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यस्रीमत्स-यंप्रकाशानंदसरस्रतीदिष्यस्रीचरणारपिंदसंलग्नरजोभूतस्याच्यु -तकृष्णालंदतीपैस्य कृती शास्त्रसिद्धातलेश्वसंयहष्यास्यायां स्री-कृष्णालंकारास्यायां स्रीधालनुकुंदानंदतीर्थपादपृज्यशिष्यविश्व-नापतीर्थेन ग्रंथोद्धरगं (the other MSS. omit from स्रीयालमुकुंदानंद ?) चतुर्थ: परिखदे: समाप्त: ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2450.

1181. Foll. 111; size 12⁷/₈ in. by 6⁴/₈ in.; fairly good, modern Devanägari writing; 10-16 lines in a page.

Chapter i. of the same works ; incomplete at the end. [H. T. COLEBROOKE.]

2451.

1165b. Foll. 7 (numbered 66-72); size 12³/₄ in. by 6¹/₂ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 19-21 lines in a page.

A fragment of the same works, comprising the concluding portion of the first chapter. It begins slightly before the point where the preceding MS, leaves off, and thus practically completes that part of the works.

[H. T. COLEBROOKE.

2452.

403. Foll. 122; size 12½ in. by 6 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing (the same hand as the two preceding MSS.); 8 20 lines in a page.

Chapters ii. -iv. of the same works.

[H. T. COLEBROOKE.]

2453.

1103d. Foll. 13 (foll. 61-73 of the vol.); size 12³ in. by 4³ in.; fair, but small writing; 19-23 lines in a page.

Vedäntasiddhäntasühtimaäjari, a versification of the contents of the Siddhäntaleśa, by Gangädharendra Sarasvati Bhiksha, pupil of Rämacandra Sarasvati, with the same author's commentary called Vedäntasiddhäntasiktimaäjariprakäša; the text in the middle of every page, the commentary above and beneath it.

See Hall's Index, p. 153, nos. cclxxv. and cclxxvi.; Raj. Mitra's Notices, ii., p. 3, no. 524. The text begins :

> तरणिग्रतसर्वणं कर्णेपूर्णडिरेफायलि-वलितकपोलोहामदानाभिरामं । गिरिजगिरिमुताभ्यां लालितं नित्यमंके म्यजनभरणज्ञीलं ज्ञीलये यिव्रराजं ॥ ज्रीमहुरुपदांभोजईडमानम्य भक्तित: । सिडांतलेजसिडांतान् कारिकाभिनिदर्जये ॥

The commentary begins :

तारानाचकलाभरस्तिजगतां नाचस्त्रयोविग्रहः । कारुग्यंकनिधिर्थिभोंद्रमुमुसैदेविर्धिप्तिष्ठेर्नुतः । वामांकस्यितग्नैल्जांकसहितं विभ्राधिपं लालयन् सानन्दःणुभदः मदास्तु भगयान्प्रारिष्तिरेऽम्मिन् शियः॥१॥

यिततर (वितततर the second copy)दुरवगाइ येत्तंत-ज्ञास्त्रार्थे वप्रयेजेन बहुषिध मिद्धांतर लसंकलना समर्थानां गुरुतरो-पायप्रयानाल्मानामनाया सेन सर्वनिद्धांत परिज्ञानलाल्सानां मुमु युयि जे पायानु पत्नाराय वेदोत सिद्धांत मुक्तिमंत्र रों प्रारिष्यनानः प्रसूहव्यू त्र प्रजनाय प्रयमं सांब शिषम्पू हर्णी यगु ख कदेव (कदंव the second copy) हेरंवमन् मंघ के तरणि ज्ञात सवर्णमिति etc.

The first *paricheda* ends fol. da, the second fol. 9b, the third fol. 12a.

The text ends:

थ्तिकत्पलताक्ं जमंजाता मुकिमंतरी ।

रम्या राज्ञांतरत्नात्मा रंत्रयत्वकिलान्युधान् ॥ २५ ॥

इति श्रीकत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीरामचंद्रसरस्ततीपृत्त्य-पाद्द्शिप्येग गंगाधरेंद्रमरसत्यास्यभिष्ठुणा विरचिता येदांत-सिद्वांतमजिनंतरी समाप्ता॥

The commentary ends:

की जिप्रचयगमनादिसिह्वये ग्रंथस्य विशिष्टमूलगुणनामधेयानि दर्शयत्नाशोर्वेचनल्ड्यणं मंगलातरमाचरति स्रुतिकस्पलतेति स्पष्टार्थं पर्यं ॥ २५ ॥ इति स्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्येत्री-रामचंद्रसरस्ततीयून्यशिष्पेण गंगाधरेन्द्रसरस्वत्याख्ययतिना विर-विते वेदांतमिद्वांतमुन्त्रिमंत्ररीप्रकाशे चतुर्थः परिछेदः समाप्तः ॥

Date of the MS.: निर्धोदुसिडिचंट्रे * पीष तुझे शनी निग्नि तृतीयायां चिसंध्ये यहे वाराणसीपुरि जिझानुजन-संतुष्ठी वृद्धिनाम्सनऌीऌिखत् ॥ [П. Т. COLEBROOKE.]

2454.

1597a. Foll. 35; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; 8-11 lines in a page; small, clear writing, of the middle of the 18th century.

Vedāntasiddhāntasūktimaūjarī, with its explanation, both by Gaŭgādharendra Sarasvatā Bhikshu; a second copy, incomplete. The first parichedu ends fol. 24, which is fol. 22 of the original numbering. The next leaf contains ślokas 8-11 of the second parichedu, the beginning and the end of this chapter aro wauting. The leaves which contain the third and the fourth parichedus were numbered 9-94, but foll. 9, 5, t, 9, 99 are lost.

The explanation of the last *śloka* and the colophon of the *Prakáša* are wanting.

[H. T. COLEBROOKE.]

2455.

2098b. Foll. 13; size 10 in. by 3³/₄ in.; good Devanāgarī writing of 1652 A.D.; 7-9 lines in a page.

Prasthānabheda, a classificatory sketch of orthodox Brāhmanical writings, from a Vedānta point of view.

• Siddhi does not appear in the list of significant words given by Burnell, South-Indian Palæography, p. 58. It is, however, given by L. Rice, Mysore Inser., p. xxi., as meaning 'eight' (cp. Samkhyakār. v. 51, 'siddhayo' shtau). 'This gives the (Samvat) year 1819.

It begins: अप सर्वेधा ज्ञास्ताणा भगवत्वेय तार्त्ययं साधात्यरंपरया चेति समासेन तेथां प्रस्थानभेदी उच्चोद्दिश्यते।?

See Δ . Weber, Ind. Stud., i., pp. 1 seqq., where the text has been edited from this and the next MSS. It was also printed, with a Bongali translation, at Calcutta, in 1856.

[GAIKAWAR.]

2456.

1568a. Foll. 13; size 10 in. by 4½ in.; good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

2457.

1435a. Foll. 32; size 12 in. by 44 in.; 11 or 12 lines in a page; written in the Bengali character.

Saikhyāprakāšakavyākhyā, the text of Nandarāma's Saikhyāprakāšaka, with a commentary by Kāširāma, son of Bhattācārya Široratna Nyāyālaņkāra. The Saikhyāprakāšaka is an encyclopædic catalogue of philosophical and mythological objects, arranged according to their number.

It begins:

देहवानिव यो भाति भुद्धसत्यात्ममायया । तन्ते नन्दरामम्तं नत्वा सङ्घ्राप्रकाशकम् ॥

रतं यह ॥ द्वायात्मानी जीवेश्वरी ॥ हायनादी प्रकृति-पर्त्या ॥ द्वे प्रकृती परापरे ॥ डी पुरुषो खराखरी ॥ 0 Fol. 4b: त्रय उपाया ध्यानकर्मभक्तय: ॥ Fol. 7a : Fol. 9a: पद्य देवता चत्वारो ब्राबगद्यविट्जुट्राः ॥ रविमणेशविषातिवद्गाः ॥ Pol. 96: यच पुरुषाथा: Fol. 11a: पञ्च थिद्या सी-**น**ส์เปิดเศศโญนิศหลน: แ Fol. 11h: पचार्थशास्त्राणि ख्ययोगवंराग्यतपोभज्जयः ॥ नीतिशास्त्रमधशास्तं शिल्पशास्तं मृपकारशास्त्रं कलाशास्त्रच॥ kol. 12a: पट् तर्बा: न्यायवैज्ञेषिकमोर्मासापातच्चलसांख्य-Fol. 20a: नव द्रव्याणि पृषिव्यप्तेनो-वेदानाख्याः ॥ बार्याकाशकालदिगात्ममनांसि ॥ नव वर्धाणि इलावृतरम्यक-हिरएमयक्रहरिवर्धकिंपुरुपभारतकेतुमालभद्रामानामानि॥ etc. It ends: प्रकृतिसहितानि चैतानि चिंशस्रखानि ॥ ब्रह्मसहितान्पेतानि एकचिंशस्रचानि ॥ खन्यापि संख्या वोद्वया ॥

Kāśīrāma's commentary begins:

रिरक्षिपुर्यो निज्ञधर्ममेते तून् युगे युगे मत्यमयानि धत्ने । वर्षृपि नानागुराज्ञम्मैभाच्चि भूयात् स देवो भवतां वि-भट्टाचार्य्याक्षिरोरत्लन्यायात्वं कारमूनुना । ^{[भूत्ये} ॥ संख्याप्रकाझकव्याख्या काझीरावेण तन्यते ॥

चय सबलझास्त्राभिधः ज्ञीमान् <u>नन्द</u>रामतकैवागोज<u>भट्टा-</u> चार्थ्यः इदानींतनान् मन्द्षुद्वीन् पृष्ठंपशिहतकृतनानाविधतज्ञ-द्वन्याध्ययनासमयीनवल्लोका परमकारुशिकतया च्रध्ययनभाव-नाभ्यां तज्ञद्वन्येभ्यः सारमाकृष्य संख्याकचनमिपेश संख्याप्रकाज्ञक-नामकयन्थं संधिप्रसारं तेपां हितार्चे रचितवान् । चय स्पो ऽपि तेपां नातिसुगमो वभूव चतो यचामति तद्वाख्याने ममोद्यमः । तत्र तायत् यन्थकृद्वन्यसमाप्तिप्रतिवन्धकौभूतविघ्रमंभावनया तत्राह्यार्थं कृतमोध्यरनमस्तारं ज्ञिष्यशिद्याप्रेमादी निवन्धनमु-चिरतरकाल्ठीनविषुधपदावस्थितिहेनुयशसे खनामयीगिकयन्य-मामद्वारा प्रयुत्त्यद्वमभिधेयचाह ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2458, 2459.

343, 344. Foll. 1-414 and 415-832 resp.; size 4to., 11¹/₂ in. by 9 in.; large modern Devanāgari writing; 12-18 lines in a page.

Vidyāratnākara, a cyclopædia of Sanskrit Literature and Science, in cighteen chapters; compiled for Colebrooke, by Dhanapati Sūri, son of Rāma Kumära Datta.

It begins:

व्रद्यादिदेवतायृंदवंद्यपादसरोरुहं ।

नंदनंदनमानंदलंदं देवं समाछये ॥ १ ॥

नुमः श्रीवालगोपालतीथान् प्यासमुसान् मुनीन । विद्यहर्स्नॄन् गणेशादीन् पंडितांश्च विमत्सरान् ॥ २ ॥ चालोक्पास्तिलतंत्राणि सर्घप्तंयोधसिद्वये । वितन्यते यथाज्ञानं विद्यारत्नाकरो मया ॥ ३ ॥ श्रीनच्छेषमुखप्रणीतविलमत्तीर्थार्थतद्वाज्ञ(?तक्ष्तान) वित् तेत्रस्नित्वसुभाग्यतादिकगुणाधाराधिकारप्रतः ।

यो विप्रेष्टकृदस्ति कोल<u>्वुरुको</u> गीरांगधीरायणीम् तहाक्याज्ञकृतिः कृती अन्पतिग्रंचं विधन्ने मुदा॥ ३॥

तहाकातजुता. जुता पनपालप विषय गुरा का बतारो वेदा चत्वार उपवेदा: । पडंगानि चत्वार्युपांगानि

चेत्यप्टादश पिद्यास्तय । धर्मब्रद्मप्रतिपादकमपीरूपेयं याक्यं येदः । स च मंत्रब्राखग्रात्मकः । च्रुग्यज्ञुःसामापर्वसंझैः पार्दैर्विशिष्टत्वा-चतुप्पादनंतो यजुः संइस्तं द्वापरे द्वापरे यिष्णुव्यासरूपमादाय चतुधा कुरुते ॥ तत्रास्मिन्वैवसते मन्यंतरे व्यासक्रमः । प्रचमः स्वयमेव ब्रद्या । द्वितीयो मनुः ०

Chapter i., which concludes with an account of the divisions and recensions of the Ric, ends fol. 4; ii. treating of the Yajus, fol. 6; iii. of the Sāman, fol. 7; iv. of the Atharvan, fol. 8; v.-vii. Ayurveda, Kāmaśāstram, Dhanurveda, Gandharvam, Käryam, Alankära, Nätyam, Prākritavyākaraņam, Svarāh, fol. 154; viii. Arthašāstram, fol. 180b; ix. Šikshā, fol. 188b; x. Kalpa, fol. 189; xi. Fyökarayam, fol. 238; xii. Niruktam, fol. 152b; xiii. Chandah, fol. 300b; xiv. Jyolisham, fol. 318b; xv. Purāņāni, fol. 438b; Bhāratam, 455b; Rāmāyayam, 458; Yoga-Vāsishtham, fol. 462b; xvi. Nyāya, fol. 505; Vaišeshika, fol. 520b; xvii. Pūrea-, 570b; Uttara-Mīmāņisā, Saúkarācāryamatam, fol. 644; Rāmānujamatam, 655b; Madhväcarya, fol. 662b; Vallabhäcārya, 671; Bauddhamatam, Digambara, Cārvāka, fol. 688; xviii. Dharmaśāstram, 728b; Tantramatam, fol. 740; Säktamatam, Mahesvaramatam, Pāśupatamatam, fol. 752; Vaishņava, Saura, Ganesa, etc., Devarranavidhi, fol. 758; Vaisraderam, 764; Patrasuddhi, 768; Bhakshyabhakshyavidhi, 770b; Sayanavidhi, etc., .Innikavidhi, 771b; Tithinirnaya, fol. 785b; Kapilamatam, Nirīśvarasānkhyam, fol. 801b; Seścara-Yogaśōstram.

The work is of little use.

It ends (fol. 830b): इति श्रीमत्यरमहंसपरिव्राचका-चार्यवालगोपालतीचैश्रीपादशिष्यदत्तवंशायतंसरामकुमारसूनुध-मपतिसूरिविरचिते विद्यारानाकरास्ये निवंधे ब्हादशस्तरंगः १९॥

Then follows an anukramanikā.

[H. T. COLEBROOKE.]

6. Rāmānuja's Višishļādvaita.

2460.

567. Foll. 248; size 123 in. by 44 in.; eleven lines in a page; writing middling.

Šärīrakamīmāņsābhāshya or Śrībhāshya, a commontary on the Vedāntasūtra, by Rāmānuja, who followed the Brahmasūtrasritti of Bodhāyana.

See Hall's Index, p. 92, no. xxiii. It was printed, together with Sudarsaya Acarya's commentary, at Madrasin 1868(4°. Teluguchar.); and is being published again in the Bibl. Ind. Another edition, by Rama Misra Sastri, was begun in vol. vii., New Series, of the Pandit; a reprint from the Pandit, containing the first pada of the first adhyaya, appeared in 1889 (vol. i.). For a legendary Ramanujararitra seo Raj. Mitra, Notices, v., p. 9, no. The chief date of his life is the 1731. crection of an image of Narayana on the Yādava Hill in the Šaka year 1012. For an account of his system see Bhandarkar, Report, 1883-84, pp. 68-74; Viennal.O.C., Ar. S., p. 100.

Rāmānuja's Bhāshya begins :

चासिल्रभुवनजन्मस्ये प्रभङ्गात् लोले विनतविविधभृतवातरधीवदी छे । श्रुतिशिरसि विदीन्ने ब्रेड्याणि श्रीनिवासे भवतु मन परस्मिन् ज्ञेनुपी भक्तिरूपा ॥

षाराज्ञस्यैयचःमुधामुपनियहुग्धास्यिमध्योड्डृतां संसाराग्निविदोपनव्यपगतप्रागात्मसंजोविनोम् । पृष्ठीाचार्य्यमुरक्षितां धहुमतिव्याघातदृरस्यिताम् खानीतां तु निज्ञाध्यरस्युमनसो भौमा(:) पिवज्ञ्यन्वहम् ॥

भगयद्वोधायनकृतां विस्तीर्था वद्यमूत्रवृत्तिं पृर्धाषाय्वीस्तं-चिक्तिपुस्तन्मतानुसारेख सूत्राधराखि व्याख्यास्यन्ते । ज्रो ॥ जयातो व्रवजिज्ञासा ।

The first adhyāya ends fol. 126b, the second fol. 186a, the third fol. 232b.

Fol. 219 is a leaf from another copy. The copy was transcribed in संचन्न १६२९. [H. T. COLEBROOKE.]

2461, 2462.

3262, 3263. Foll. 215 and 183; size $11\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; good modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Šārīrakamimāņsābhāshya, or Šrībhāshya, by Rāmānujācārya.

Vol. i. contains pāda 1; vol. ii. pādas 2-4 (of foll. 82, 70 and 31 resp.).

2463.

7. Foll. 396; size 133 in. by 44 in.; soven lines in a page; beautifully written.

Mīmāmsabhūshya, an incomplete copy of Rāmānuja's commentary, the fourth adhyāya being wanting

The first *adhyāya* ends fol. 225b, the second fol. 317a, the third fol. 396b.

[J. R. BALLANTYNE.]

सन्दर्भ

2464.

3274. Foil. 81; size $10\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{3}$ in.; 19 or 20 lines in a page; good modern writing.

Śārīrakumīmāņsābhāshya, an incomplete copy of Ramönuja's commentary, containing the second (ends fol. 35), third (ends fol. 67) and fourth adhyāyas.

[A. C. BURNELL.]

2465.

2797. Foll. 46 (the leaves are put in the wrong way; one page of each leaf is left blank, every two leaves, as the original numbering shows, being intended to be pasted together; there is a double numbering in

Sanskrit figures, one running from **2** to **28**, the other, probably the original one, from **29** to **3t**); size 11 in. by 4¹/₄ in.; 11-14 lines in a page; good old writing, of the sixteenth century.

Śrībhāshyavivņili, a fragment of a short commentary on the Śrībhāshya. The beginning is lost. The second page, being 27a of the original numbering, contains sūtra 24 (ज्योतिखर) of the first pāda of the first adhyāya. This first pāda ends fol. 31a of the original numbering : इति जोभाषविषृती प्रयम: पाद: " The second pāda begins : सवैत्र=नेत्रघुकं। पाक्सभेदो डपीरुपेये न दोष: (सवैत्र is the beginning of the first sūtra of the second pāda). The tast page contains the end of the third pāda of the first adhyāya.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2466.

332a. Foll. 89; size 12¹/₄ in. by 4¹/₄ in. : eleven lines in a page.

Vedāntadāpa, an exposition of the Vedānte according to the Brahmasūtras, by Rāmānaja. See Hall's Index, p. 95, no. xxxvi., Aufrecht's Oxford Cat., p. 221b, no. 536, Rāj. Mitra's Notices, ix., p. 221, no. 3141.

It begins :

चियः कांतोऽनंतो वरगुखगखैकास्पदवपुर् इताझेपाध्वद्यः परमखपदो वाद्यूनसयोः । चभूमिर्भृमिर्यो नतजनदूशामादिपुरूपो मनस्तत्पादाच्जे परिचरखस्रकं भवतु मे ॥ १ ॥

प्रयाज्य शिरसाचायान् तदादिष्टेन धालैना । व्रवस्चपदांत(:)स्पचेदांताचै: प्रकाश्यते ॥ २ ॥

भ्रम्नेयं वेदविदां प्रक्रिया खण्डिसुनः सरूपतः खभाय-तम्बात्यंत्रविल्ठभ्रयस्तदात्मभूतश्वेतनः etc.

The first pāda ends fol. 28a, the second fol 48b, the third fol. 77b. Colophon : इति श्रीभगवद्रामानुजाचार्यविरचिते वेदांत-दीपे चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थः यादः समाप्रो अभायः ॥

Dato: संवत् १४५० समैनाम कातिक । वदि १३ वार-मुकर etc.

[H. T. COLEBROOKE.]

2467.

1779. Foll. 28; size 12²/₄ in. by 4 in.; excellent, modern Devanägarī writing; European paper (wator-mark 1859); five lines in a page.

Vedāntatativasāra, by Rāmānuja.

It begins: श्रीमते रामानुझाय तमः॥ सदेव सौम्येदमय आसोदेकमेवाडितीयं ब्रह्मत्यवाडितीयश्रस्टेन समातीयादिभेद-शून्याङ्गीकारे कयं तादृशस्य भगद्वापारः । मायाङ्गीकारेखेति चेत् किं तदानीं निर्विशेषज्ञानमावस्वरूपं ब्रह्म माया तिष्ठतीनि जानाति न वा । जानाति चेत् ज्ञानमावस्य कर्य ज्ञातृत्ते । न नानाति चेत् जञ्जाला कयनङ्गीकरोति । चपि च यत्नि-विद्धक्रियोगो मायाङ्गीकारानंतरमध्युपेयते भवद्विः । तत्पूर्वं ना-याङ्गीकारानुगुशाझाझ्यध्युपगले निर्विशेषलवहानिः किं च तदानीं किं मायाविरुक्षणं ब्रह्म उतावेरुष्ठस्येन मायात्मकं । यदि पिरुषयां वस्तुतः यरिस्नेदादनंतन्वं अवस्तो न स्यात् जय मायात्मकं तसैङ्गीकारवचनं निरयकां ॥ ⁰

It ends : सगुछो निर्मेखें

सगुणो निर्गुणो विष्णुईनिगम्यो ससी स्नृतः । न हि तस्य गुणाः सर्वे सर्वेमुनिगकीरपि । वक्तुं झक्या वियुक्तस्य सज्ज्ञाहीरसिलेर्गुणेः ॥

रुष ज्ञात्मा जपहतपापात्मा परास्य इक्तिविंषिधेव छूयते तक्सं नारायणः पर इत्यादिज्जुतिः स्मृतिः नारायणस्यैव परतस्वं दिव्यकल्पाणगुणयोगेन सगुणत्वं प्राकृतहेयगुणराहित्येन निर्मुण-त्वमिति विषयभेदवर्थनेन रकस्यैवावगमात् प्रकडीविध्यं दुवैचनं इति दिक् ॥ इति ज्ञोरामानुजाचार्यविरचितं वेदाततस्वसारं संपूर्णम् ॥ ज्युभमस्तु ॥

The first few pages contain interlineary renderings by Ballantyne's hand.

This work is different from the Vedāntasāra described by Rāj. Mitra, Notices, ix., p. 222, no. 3142. [J. R. BALLANTYNE.]

2468.

3264. Foll. 16; sizo 11³; in. by 5⁴; in.; good modorn Devanāgarī writing; elevon lines in a page.

Vedāntatattvasāra, by Rāmānujācārya; a socond copy.

2469.

2011b. Foll. 10; size 8¹/₂ in. by 4³/₃ in.; 12-14 lines in a page; indifferent writing.

Tattvamuktāvalī Māyāvādasatadūshuņī, a refutation of the advaita theory, in a hundred and twenty vorses, by Gauda Pūrņānanda Kavisakravartin.

See Hall's Index, p. 160, no. ccci. The Tattvamuktāvalī is quoted in the Kāmānujadaršana of the Sarvadaršanasamgraha, p. 51 (Bihl. Ind.), cp. Aufrecht's Oxford Cat., p. 247a.

It begins :

षम्यां भानी समाप्तिमगमत् ।

नयस

भनु(ग) तजनपालः क्रूरभूपालपालम् तरु गत्य गत् तमले क्रियालः । महकि र गति भूतमालः पु गढ़ को झासिभालः ॥ १ ॥ मीराणि कोश्यं समतानुसारि प्रातः पुरार्णं पठति प्रकानम् । भृगोति भक्तः प्रशिधानपूर्वं ग्रन्था पैताल्पर्यनिषिष्ट चेताः ॥ १ ॥ जीवात्मनी रैक्स्मत विहाय भेद तयोः स्थापयति स्म युक्त्या । भ्रुति स्मृतिं तत्र बहुप्रमार्थ कृत्वानुमानं बहुधा तनोति ॥ ३ ॥ जीवो स्य प्रवणो भिन्नः परिद्वित्तो यतः छदा । इत्यादिष हुधा क्षेया चनुमानेषु हेतयः ॥ 8 ॥

[J. TAYLOR.]

796

7. Madhvācārya's Dvaitavidyā.

2470.

539b. Foll. 18; size 98 in. by 31 in.; seven lines in a page.

Krishņāmritamahārņava, a poem of 235 ślokas in praise of Krishņa, by Ānandatīrtha, disciple of Šuldhānanda.

Anandatīrtha is also called *Anandagiri*, *Anandajāāna* (for other variations of this name soo Aufrecht's Cat. Cat., p. 46), and *Madhva*. His namo before initiation was *Vāsudevācārya*. Ho died in the Śaka year 1119. Other particulars, a sketch of his system, and the Succession list of the Highpriests of the *Mādhva* Sect, will be found in Bhandarkar's Report, 1882-83, pp. 16-19, and 202-208. Commentaries by *Anandagiri*, on works of Śa*ikara*, have been already noticed in nos. 2279, 2301.

It begins :

श्रीवेदय्यासाय नमः ॥ श्रीहनुमह्रीममध्वेभ्यो नमः ॥ चर्चितः संम्मृतो भ्यातः कीत्रितः कथित(:) स्तुतः । यो ददात्यमृतत्वं हि स मां रखतु केशवः ॥ १ ॥ सन्त्रामे तापत्रये चार्मतर्प्र यदेतदसिलं जगत । वद्र्यामि शांतये तस्य कृष्णामृतमहार्थ्वत्रं ॥ २ ॥ ने नराः प्रजयो लोको किं तेषां जीवनै(r. ° ने) फलं। यैने लभा हरेदींछा नाचितो वा जनादनः ॥ ३ ॥ The end is (cp. no. 2478) : यस्य त्रीस्पृदितानि वेदवत्रने रूपाणि दिव्यान्यर्ल षट् तहजितमित्यमेव निहितं देवस्य भर्गों महत । वायो रामवचोनयं प्रचनकं पद्यो डिप्तोयं वपुर् मध्वो यत्रु तृतीयमेतदमुना ग्रंथः कृतः केश्रवे॥ १३३॥ श्रीमदानंदतीथार्यसहस्रकिरखोदिता । गौनति (?r.गोमती) सततं सेच्या गीवाँगो (?º गी) [सिद्धिदा भवेत ॥ २३४ ॥ यः सर्वगुणसंपूर्णेः सर्वदोषविवर्जितः ।

प्रीयतां प्रीत स्वार्ल विष्णुमें परमसुहत् ॥ १३५ ॥

इति चीमदानंदतीर्घभगवत्पादाचायैवर्योदात्तताः वृष्णामृत-महार्थयः समाप्तः ॥ चीहनुमद्रीममध्वांतर्गतचीरावकृष्णपेदष्पा-साम्पकचीहयग्रीवचीऌष्ह्लीनृसिंह ॥ चीवेंकटकृष्णापैर्यामसु ॥

यादूशी (!) पुस्तकं दृष्टा ०

यदछ(रं) करभध(r.०ध्रष्टं) मात्र(ा)हीनं तु यह्रवेत् । तन्सर्वे खन्यतां देव नारायख नमोध्स्तु ते ॥

षदरीनारायणार्षणमसु चायावतैंकदेशे = री ट्रि तं पुष्पकृष्ये वयोदश्यां इंटुवासरे ॥ श्रीविष्णुपूजासु ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2471.

1935. Foll. 167; size 10¹/₄ in. by 4 in.; 11-14 lines in a page; clear old writing, of the 17th century.

Tattvaprakāšikā, a commentary on Ānaudatārtha's Brahmasūtrabhāshya, by Jayatīrtha Bhikshu, disciple of Akshobhyatīrtha, the first and the second adhyāyas. Jayatīrtha was the sixth in the list of the high-priests of the Mādhva sect; he died in the Šaka year 1190, see Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 203.

The commontary begins: छविदेवासाय नम: ॥ ज्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्येभ्यो नम: ॥ निर्विध्रमसु ॥

^{न जयत} जुडानंदो (? दीष) संविद्युतिषल्लवहली दायेवी यादिदेहं चिंतासंतापले पोद्ववमृतिमुखराझे पदोवातिदृर् । सद्विर्वेराम्यअक्तिष्ठुतिमतिनियतथ्यानज्ञज्ञानयोगाट् गम्यं वंदे मुकुंदाभिधनमलुमलं ब्रह्मवेदातवेद्यं ॥ १ ॥

In the next verses some words are illegible, the writing being partly obliterated on the right side of the page. The 4th verse begins:

> श्रीमम्बसंसेवनऌअणुद्धविद्यासुधौभोनिधयो ... ॥ ४ ॥ श्रीमद्रमारमणसद्विरिपादसं(गं) ण्यास्थानिनाददऌितासिऌदुष्टद्**यँ ।** दुवादिवारणविदारणदस्वदीक्षम् <u>ण्यह्योभ्यतीय</u>ैमृगराजनहं नमामि ॥ ५ ॥

जय तत्कृपया व्रद्यस्वभाषां ययामति । व्याकुर्वे जीमदानंदतीयीर्यमुखनिःमृतं ॥ ६ ॥ गंगासंगेन नैर्मच्यं रम्पाझिर्लम्यते यथा। याचो विष्णुडिणुडार्थं संगम्यते ॥ ७ ॥

चयाविद्यापटल् पिहितनयनैरन्येत्यया व्याख्यातानि ब्रग्न-सूत्राणि ययाव(द् व्या)चिख्यासुभेगवानाचायैवयैः प्रारिष्मित-भाष्यस्य कैवल्पाद्यसिलप्रलंसाधनतासिद्धर्थं निरतनाय(r. निरं-तराय?)परिसमाप्याद्ययं च नारायग्रनमस्कारं यचयति ॥ ग्रंपारंभं च प्रतिज्ञानीते । नारायग्रमिति ॥

The first adhyāya ends fol. 71a.

Colophon : इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि-तस्य श्रीमद्रससूत्रभाष्यस्य टीकार्या जयतीर्थभिक्षुविरचितार्या तस्वप्रकाशिकार्या द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थ: पाद: ॥

[DR. J. TAYLOR.]

2472.

1662. Foll. 69; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{2}{3}$ in.; 8-10 lines in a page; fair writing, of the first half of the 17th century.

Tattvoddyotavivarana, a commentary on Anaudatirtha's (i.e. Madhva's) Tattvoddyota, by Jayatīrtha Bhikshu. The Tattvoddyota is a treatise on Brahman, soul and world, against the māyā-vādins and śūnya-vādins.

The vivarana bogins :

विश्वोत्पत्ति ध्वेसकारणं रनणं श्रियः । जनिवंद्य यथावोर्थतस्त्रोद्योतं विवृक्ष्महे ॥ १ ॥

इहापिद्यातिमिरनिरंतरे संसारकांतारे परिसिन्नानामत्या-स्थिरमुससद्योतिकामु द्योतनानास्तपि मनःप्रसादननासादयतान-धिकारिशामनंतानंदनिदानस्य परमपुरुषतत्वोद्योतस्य सिद्धये समीहमानो भगषानाचार्यमूर्योतरायविधुरोऽपि निरंत्ररायप्रारि-ष्मितपरिसमाप्यादेरंगनिष्टदेवताशिपूत्रनं शिष्यान् याहयितुं प्र-करशादी निवधाति ॥

सर्वत्राखिलम्ब्रक्तिः स्ततंत्रोञ्झेपदर्झनः । नित्यातादू्राचित्रोत्यर्गेष्टो नो रमापतिः ॥ ९ ॥

This śloka is the introductory verse of the $m\bar{u}la$. The final śloka of the $m\bar{u}la$, written by the author himself, is:

सत्यचित्रेत्यपतये मुक्तामुक्तोन्नमाय ते । नमो नारायखार्यचृंदवंदितपदधर्य(sic!) ॥ चित्रेत्ययंतृतोपपादमं सत्येति । मुक्तामुक्रोत्तमायेति च । चार्येत्यादि तु नारायग्रस्यैव नम्यत्वोपपादनार्थनिहाञ्चेपनति-मंगर्छ॥

But Anandutirtha allowed some slokas composed by his pupils to be added to his See the story, fol. 67b, l. 6: In: ut work. भगयदाचार्यशिष्यप्रणीताः श्लोकाः । स्वमत्र कर्या कचयति । पुंडरीकवनाभिधानेन मायिना सह भगवत खाचार्यस्य क्रणा-प्रवृत्ती सामां सभ्यसभापतिप्रान्निकेषु मीछितेषु खाचार्यदर्शन-मात्रेण भीतः प्रतिवादी तूब्लीं वभ्य। तदाचार्येण तस्याकणीयतः सतः मायामतनिकृंतनोप(न्या)सोऽयं निर्मितः । तद्तुवखेनात्यंत-संत्रसहृदयोध्सावपलायत । तदा त्वाचार्यशिष्याः प्रतिवादि-भयंबरं भगवंतमाचार्यं तदभीष्ठदेवतां निर्सिहं चोपन्नोकयां षभूवुः । ते च स्रोका चविडिकप्रयुत्तये शिष्पैर्धितेन भगवता प्रकरणांते निवेशिताः । चत स्य ते नाह्वीजलानुगतयामुनोद-वयत्रमाकरणांतगैता रव । जना(r. चनेक)कत्वत्वात्त तेषा-मन्योन्यसंगतिः ।

> चानंदतीर्थपुंसिंहो मायावादिदिते:मुतान् * । विदार्थे युक्तिनसरेरप्रतीतोऽभिभासते ॥ पळायस्वं पऌायस्वं त्वरया मायिदानवा: ।

सवैझहरिरायाति तकीगमदरारिष्टृत्† ॥

द्रिवत द्रवतामु मायिनः प्रविश्वस्वमतंद्रिता गुहाः । कनऌारमणांवराचयः समुदेव्यक्षिऌब्रभास्कर:† ॥

गृहरिः सकलनामकः (!) समुपैति हि मायिदानवान् । प्रपलायनमत्र तत्व्यमं त्वरया या (sic!) वत्ततिगुँहासु च † ॥ मयत्यानंदतीर्थेष्टदेवता नरकेसरी । विपाटिताहानतमःकपाटात्युरुहुंकृतः † ॥ मयत्यमितपीरूपः खजनतेष्ठचितामयािः । चजेशमुखवंदितो गुर्खगखार्थवः चीपतिः ॥

जनता जनसमूहः । इष्टसिद्धी चिंतामणिरिष्टे चिंतामणिः ॥ सर्वेज्ञः सन्मुर्मोट्रोच(:) सम्मनःपंकमालयः । चतितो जयति श्रीशो रमाबाह्लताचयः ॥

रमाबाहुलतयोराभयो रमाबाहुलताभ्रय: ॥

[•] The commentator says : मायावादिहिते:सुतानिति पष्ठपा आक्रोज्ञ (Pā. vi. 3, 21) इत्यलुक् ।

[†] No explanation of this passage is given in the commentary.

च्चीमदानंदतीषाैेेेय दुद्यांभोज्ञसंदिरः । कनऌाद्येषरसिकः प्रीयतां नः युरः पुमान् ॥ इति च्यीमदानंदतीर्षभगवत्पादाचार्यविरचिततच्चोद्योतथिवरखं जयतीर्षभिद्युखा विरचितं सनाप्ते ॥

> कृष्णे भाद्रपदे मासि पंचम्यां भृगुवासरे । गिरिणा पुस्तकमिदं ऌिसितं रामतुष्टये ॥ १ ॥

कप्टेन पुस्तकमिदं लिखितमेवास्तु सतां । क्षज्जनेरवलोक्याथ यानेन परिपालयेत् ॥

॥ विरोधकृतसंवत्सरे ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

2473.

1725b. Foil. 19; size 8 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fair Devanāgarī writing of c. 1750 A.D.; nine lines in a page.

Prapañcamithyātvönumānakhaņdana-vivaraņa, a commentary, by Jayatīrtha Bhikshu, on Anandatīrtha's Prapañcamithyātvānumānakhaņdana, the text of which is also given. It begins:

नत्वा विश्वोत्यस्थेमलयहेतुं पतिं श्रियः ।

क्मे: प्रपंचनिष्यात्वमानसंडनपीचकां(?r. पोढिकां) ॥

जन्मास्तस्य यत इति मूत्रेण जगदुदयादिनिमित्तकारणलं यरस्य ब्रह्मणी लच्चणमभिहितं। न च जगसायतामंतरेण तडास्तवं संभवति । सापि न परोदीरितप्रपंचनिष्यात्वप्रमाख-स्याभासताच्युत्पादनेन विनोपपद्यत इति तद्धैनिदं प्रकरण-भारभते भगवानाचार्यः । ननु कर्य खपछसाधनेन थिना निर्णयः । सत्यं । तथापि ज्ञास्त्रार्थेकदेशसंषंधित्वात्रकरणस्य न होपः । विज्ञायते च कालातीतयुत्पादनेन खपछसाधनप्रकारो ऽपि खविगीतशिष्टाचारपारंपरादिमात्रं प्रारिष्धितपरिसमाप्या-दिप्रयोजनं किमपि मंगलाचरणं प्रकरणादी कस्मादाचार्यो नानुष्ठित्तवानिति भेत् । कथनेतद्वगतं । चनुपलंभादिति चेत्। न। सात्कालिकस्य अधुनोपलभुमशकात्वात्। यंथे निवेज्ञनाभावस्तावत्यत्यक्ष इति चेन्। विमतः। न हि ग्रंचे निषेशनमेव तरनुष्टानं। नापि तद्वाप्रं। कायकवाक्षिशा-नामनेकेपां भाषात्। ग्रंथांतरनिवेज्ञनादेव जिप्या खवगमिष्यंति। जत एव न तदनुष्ठाने संदेहो अपीति । तत्र तायन्मायावादि-नोदितं प्रपंचमिय्यात्वानुमानमनुषद्ति। विमतं मिथ्यादृश्य आत्। यदित्यं तत्त्रचा यथा संप्रतिपत्तं । सर्वे निष्येत्युक्ते व्रवाणि प्रमा-गाभावः । जुक्तिरजतादी सिद्वार्थता च स्यादिति विमतमित्युर्क । ° It ends:

तज्जचनमुदाहरणं प्रसिद्धमेचेति । यत्यसादाद्यात्यीत्यैवेदं प्रकरणं ॥

कृतं तमेवाचार्यों ब्लो स्तुतिप्रिणामाभ्यां प्रीखयति । यो दृइयते सदानंदनित्वच्यक्तिचिज्ञात्मना । निदोधासिलकव्याणगुणं चंदे रमायतिं ॥

दृष्ट्रयत इत्यनेन दृष्ट्रयते त्वयां चुझेत्यादिष्ठुति सूच्यति। तेन यदुक्तमात्मनो अपि दूष्ट्रयत्नादिति तदुपपादित्तं च अवति। ०--।

उत्पत्तिस्थितिभंगं विश्वं यस्मात्यपद्यते पुरुपात् । स जगति जगदैतयामी मम रमानाषः ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगषत्पादाचार्यविरचितप्रपंचमिष्यात्वा-नुमानसंडनविषरणं जयतीर्थभिष्ठुविरचितं समाप्तं ॥

For the text of the original treatise see Burnell, Tanjore MSS., p. 105a.

[H. T. COLEBROOKE.]

2474.

1932. Foll. 44; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; careless, modern Dovanägari writing; 9 or 10 lines in a page.

Dvaitasiddhi, or Dvaitavidyā, a treatise on the dualistic doctrine of the Vedānta, by Nirmalācārya, pupil of Śrīnivāsa.

It begins :

निःसीममुंदरं पूर्वे इक्तिपूर्वगुगाकरं । थ्येयं ब्रह्मभवादीनां गोपवेषं हरिं भन्ने ॥ ९ ॥

डीताडीतमते सम्थग् ज्ञात्वा नत्वा गुरोः पदं। प्रकाश्यते डेतपिद्या ज्डीतसिद्धांतर्जुतनी ॥ २ ॥

नन्नेतद्युर्झ । डिपिधं हि घेदांतवाकां । एकं पदार्थनिष्ठं । यथा सत्यं ज्ञानमनंतं व्रज्ञ योञ्चं विज्ञानमयः प्रायोपु दृद्धांतच्यों-तिरित्यादि तच्चं पदार्थेपरमपरं रेक्करूपयाक्यार्थनिष्ठं ॥ यथा तच्चनसीत्यादि । डयमप्पसंडार्थनिष्ठं । ब्रद्यविदाप्रोति पर्राम-त्यादी किं तड्रद्म को ब्यमात्मा को ब्हमस्मीति प्रस्तुतस्तरूप-मात्रजिज्ञासायां सत्यादिवाक्यप्रवृत्तेविँग्रिष्टार्थत्वे प्रामाख्यानिवी-हात् । ⁰

It ends:

सवैत्र चतुरध्याय्यां चोमध्वमतमीछ्यता । चित्यतां चोपतेः याद्युगलं तन्मुदाप्यतां ॥

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

सम्यड्यनः समाधाय ज्ञात्पर्येणावलोक्यता । <u>निमेलाचार्यरचना</u> वचनार्यविदा मुदा ॥

इति जीमच्छीनिवासायायैवयेशिष्यनिमेलायायेकृता हेत-सिडि: समाप्ता ॥ [DR. JOHN TAYLOR.]

2475.

1669. Foll. 81; sizo 9 in. by 3[§] in.; indifferent modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Paratattva-prakāšikā, an exposition of the Vedānta system according to the views of Anandatīrtha, by Vijayīndra, pupil of Surendra. See IIall's Index, p. 113, no. cxiii.

It begins :

क्रोधोदग्रखढाग्रै: शिथिलितविगलन्नारकाहारहारी नछत्रसच्छनुक्रावचलित[~~]विच्चत्रसच्छायकायः । रखोवधोविनिर्यत्वन्ननिषुसृगालेपनातावलेपः सो अ्वान्नो व्यानसिंहो मिलितनयरमो घीरभूंगार-[धारी ॥ १ ॥

कल्पाणगुणपूर्णाय घन्नभाय चियः सदा । अगिभ्यदेशिकष्ठाय जीनृसिंहाय ते नमः ॥ २ ॥ ९ ५ ॥ मूको ऽपि यावदूकेंद्रो जायते यदनुग्रहात् । जीमुरेंद्रगुरोस्तस्य पादी नत्वा गिरं भवे ॥ ६ ॥ विजयींद्रय<u>तांद्रेण</u> विष्ठदानंददायिनी । तन्यते तत्वविद्रीत्या परतत्व्यकाशिका ॥ ९ ॥

इह नित्यनिर्दोपतयामकशिष्टैः (!) खीकृतप्रमाखभाषेषु सदेव सीम्पे॰

It ends: भयसमाधेयत्वादुपेखित इति सपैमनवद्यनिति सिडांतसंखेप इति ॥

मुरेंद्रमुनिशिष्येण विजयींद्रास्यभिष्ठुणा । नृसिंहप्रोतये ऽकारि परतस्वप्रकाशिका ॥ ये नीमांसकमुद्रया सुतिशिरस्तात्ययेश्रृनिः परं तस्त्रं चीहरिरेव नान्यदिति तन्निच्चेतुमुखुंजते । तत्तस्त्रे दृढभक्तिसंपदनितः प्राप्तुं च तैरन्वई सेव्योञ्यं विजयींद्रसंयमिवचोगुरुः (r. ° यंथाः ?) सुधा-इति स्रीपरतस्वप्रकाशिका समाप्ता ॥ [सादिमा ॥ २ ॥ [H. T. COLEBROOKE.

2476.

2022. Foll. 93; size 9[‡] in. by 3[‡] in.; indifferent, modern Dovanāgarī writing; ten lines in a page.

Tarkatāņdava, a treatise on the dualistic Vedānta theory, by Vyāsayati, pupil of Brahmanyatīrtha, the Anumānapariecheda. Vyāsayati died in 1339, see Aufrecht, Cat. Cat., p. 619.

It bogins: रवं तन्मुख्यं झानझच्दयोरिति चनुप्रमाखेषु वेदरूपः झन्दः प्रमाखमित्युक्तत्वात्तदनुग्राहकमनुमानमुच्चते ॥ निर्दोपोपपत्तिरनुमा । उपपत्तिच्चाैप्यं । निर्दोपत्वेन विझेपखा-नासिद्धादायतिच्यान्नि: । उक्तं हि <u>पडती</u> । उपपत्तिर्ऌिंगं च्याप्प-मिति पर्याया इति । ०

परोक्तयाग्निल्ख्यग्रभंगः fol. 11*a*; संडनोक्तव्याग्निल्ख-यानुपपत्रिभंगः fol. 16*a*; प्रमेयत्वाभिधेयत्वयोचीग्नियइ संड-नोकसार्वेच्चप्रसंगभंगः fol. 18*b*; परोक्तपद्यल्क्वयभंगः fol. 21*a*; उदयनाचुक्तोपाधिल्ख्यग्रभंगः fol. 26*a*; मख्रुक्तोपा-धिल्ख्यग्रभंगः fol. 30*b*; ताकिकोक्तृतीयज्ञाननियमभंगः fol. 34*a*; प्राभावरोक्तज्ञानद्वयहेतुत्वभंगः fol. 37*b*; मख्रु-कपरामज्ञैप्रक्रियाभंगः fol. 38*b*; च्यापकत्वपरानर्ज्ञस्यानुमिति-हेतुन्वभंगः fol. 39*a*; केवल्रच्यतिर्दिकभंगः fol. 53*b*; चत्न रय विष्णुतव्यनिर्थेयटीकायां of fol. 56*a*; पंचावयवादिनि-यमभंगः fol. 60*b*; च्यासिद्वविद्येप्रजत्वस्य दोपत्वभंगः fol. 73*a*; व्यधिकरयासिद्वे दोपत्वभंगः fol. 75*a*; गीतनोक्तहे-त्वाभासपंचत्वभंगः fol. 79*a*; मख्रुकहेत्वाभाससंकरभंगः fol. 89*b*; मण्डिकठोक्तहेत्वाभाससंकरभंगः fol. 90*b*; लीलावयु-कहेत्वाभासचातुर्विध्यभंगः fol. 92*a*; भासवैज्ञोक्तहेत्वाभास-वाप्तविध्यभंगः fol. 92*b*.

It ends: स्तदेवाभिग्नेत्योक्तं प्रमाग्रल्डखग्रे। असिद्धिर-व्याप्तिरिति हेतुविरोध इति ॥ सामान्येन परोक्तहेत्वाभासनि-यमभंग: ॥ – – ॥ इति ज्रीमत्परनहंसपरिव्राजकाचायाँग्रा जी-मत्व्रसप्पनीर्थेयुज्यपादानां झिप्पेण व्यासयतिना विरचिते तर्कतांडवे इनुमानपरिक्सेद: ॥ [Dr. J. T'AYLOR.]

2477.

539c. Foll. 30; size $9\frac{5}{5}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; 10-14 lincs in a page; clumsy writing of the beginning of the 19th century. Tattvasāra, a paurāņik poem on srishļi and mukti of beings, in 12 adhyāyas, by a follower of Madhva. Foll. 4b, 25b, and in the last colophon, it has the epithet, "Sūta-Šaunaka-saņvāda."

It begins: अस्मतुरुगदेहम्पभारतीगतवायुगं। सीताधचमहं वंदे रामं मेऽभीइटायकं ॥ १ ॥ नैमिपे निमिषछेचे चुषयः श्रीनकाटयः । दी खीता(!) वैष्णवे यहे सूतं पप्रछुरादरात् ॥ २ ॥ भूषय जयुः । मूत मृतमहाभाग वद् नो वद्तां वर् । व्यासप्रसादा(त्) सबैं हि त्वं नु जानासि तस्वतः ॥ नारायणो योगनिद्रां कृत्वोड्डाः परः पुमान् । रतदारभ्य पाझास्यजवा सुष्टिं समापयत् ॥ ३ ॥ इत्येतदंतं वाक्येषु पुराखानां छचित् छचित्। नानाविधतया प्रोर्फ्त तत्तात्पर्यं वटख नः ॥ ४ 🕯 सर्वे विचाये निर्णीय व्यासानुग्रहतः सदा । निद्राप्रकारं वय्य विष्युवादीनां तु सर्वेशः ॥ ५ ॥ रतदन्य(भ) वक्तव्यं यदवर्ड्य प्रतीयते । तसर्वे चैय वद्नः सूत जुष्रूपवो वयं ॥ ६ ॥ इत्युक्त: कपयानास व्यासशिष्यो हि सर्ववित् । स्तः समस्तजीवनिद्रेव विष्णुनिद्रेति कीर्तीता (!) ॥ ७ ॥ रमानिद्रा तु मा झेया जगब्वापारवज्ञैनात् । हरेरत्यंतसामीप्यात् या च सेवा प्रकार्त्तिता ॥ ८ ॥ प्राप्तव्यानंटविरमात् क्लप्तानंदस्य भोजनं । स्वविंवरूपध्यानं तु हरिपूजादिवर्जनं ॥ ९ ॥ हरिगर्भप्रवेशेन मुक्तनिद्रा प्रकोन्तिता। तृखजीवान् समारभ्य झा गंधवींझ्तु मानुषान् ॥ ९० ॥ मुक्तियोम्या निरंशासु प्रतीकालंबनाः स्नृताः । तेषां खांबिंगं ध्याने तु स्पूलदेहहृृदच्चर्म ॥ १९ ॥

It ends:

भ्यानमकारः वयितः मनोनिमैलतामरः । इत्येतत् कथितं सर्वे यद्यासृष्टं भवद्विवे ॥ ५० ॥ न वक्तव्यं तु मर्वेयां पुरतो मानिनां छवित् । न नास्तिकाय क्रू(रा)य नाभक्ताय झठाय च ॥ ५९ ॥ चविज्ञातस्वरूपाय न च पंडितमानिने । वक्तयं भक्तियुक्ताय चिरंझातस्वरूपियो ॥ ५१ ॥ चासित्वायानहंकारकारिखे प्रोत्तये हरि । स्तच्छुत्ना तु मुनयो हर्षनिर्भरमानसाः ॥ ५३ ॥ इग्नं सुसाधुवादैस्तु सूतं यौराणिकोन्नमं ॥ ५४ ॥ इति च्चोतस्वसारो व्यं प्रोत्ये माधवमध्ययोः । भूयात् सतां सुसुसदः मनोयाक्संस्थितः सदा ॥ ५५ ॥ चस्मन्नुरुगदेवस्थभारतीगतवायुगः । स्रोताधवस्तनेनाड्डा(?)रामो ने प्रीयतां सदा ॥ ५६ ॥ इति च्चीतस्वसारे सूत्रशीनकसंवादे डादशोञ्ध्यायः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2478.

603b. Foll. 30; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; carcless Dovanāgarī handwriting of about the beginning of the 17th century; 11 or 12 lines in a page.

Vöyustutistotra, a hymn in praise of Anandatirtha treated as an incarnation of Vöyu (Vishuu), by Trivikramäcärya; with a commentary by Vedängatirthabhikshu.

The commentary begins :

व जयते निधीनोनोस्तविद्यीर्थ(?) भक्तं भक्तीयको हरि: । निष्ठो निरस्तदोपार्खा भग्नभूतेझकार्मुक: ॥ ९ ॥ चिदानंदतनुं वंदे सदा पसाऌयान्वितं । वंदावदं(?) च सूचार्खा पदा नितजगत्त्रयं ॥ २ ॥ ९ ४ ॥ व्यास्थानज्जसना मुस्यप्राखसहुर्खाचंतनां । करोन्याऌोच्य पूर्वेपां च्यास्थानं बुद्दिप्रुद्वये ॥ ५ ॥

> चस्य वायुस्तुतेर्गूढभाषाधीया यथामति । बेदाप्त(r.येदाक्क)यतिना स्थास्था क्रियते उन्वययात्मना [(?वायवात्मना) ॥ ६ ॥

इह हि पूर्धापरदाधिखोत्तराशाध्वनिनिर्गलकोर्तिसत्तव्वप्रदी-पिकाकतैा सकल्ठकविकुल्डिशरोमिणिः सकलाचायेवयों भगवान चिविक्रमाचायैः प्रधान(r.०नं)वायोरवतारघर्य तत्प्रयोजनज्ञान-नानेन(!) सज्जीवाननुजीवयितुं वायुस्तुतिं चिकोर्पुछिकोर्घित-ग्रंचपरित्रमाप्यादिप्रयोजनसाधकं चाशीर्जमस्क्रिया वस्तुनिर्हेशो वापि तन्मुस्तमित्याशीराधन्यत(म)प्रवंधस्य ० मंगलमातायंगीक-रोति । श्रीमडिष्यवंत्रीति ॥

리신문

The text begins:

स्रोमडिप्प्वंधिनिष्ठातिगुणगुरुतमस्रीम<u>दानंदतीर्थ</u>-चैल्लोकाचार्यपादोझ्चलुजलजलसत्पांसचो अस्मान्युनंतु। याचा यत्र प्रणेची विभुषनमहिता झारदा शारदे तु ज्योत्साभद्रस्मितश्रीधवल्लिककुभा प्रेमभार बभार॥१॥

There are forty-one stanzas, the commentary on which ends fol. 27a: इति जीमाकविकुलतिलक-जीमचिविक्रमाचार्यविरचितस्य पायुस्तुतिस्तोषस्य टीकायां जी-मडेदांगतीर्यभिद्युपिरचितायां समाप्तं ॥

Then follow thirteen more couplets on *Vishau*, with a commontary; the first couplet being (cp. p. 797*a*):

यस्य त्रीख्युदितानि वेदवचने रूपाखि दिव्यान्यऌं षट्पड्दर्झितपीध्यमेव(?) निहितं देवस्य भर्गों महत् । यायो रामवचोनयं प्रयमकं पद्यो डितीयं षपुर् मध्वो यत्तु तृतीयमेत्रद्मुना ग्रंथ: कृतः केशवे ॥ ९ ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2479.

1103a. Foll. 17; size 12³/₄ in. by 4³/₄ in.; sixteen lines in a page; writing indifferent, about the end of the 18th century.

Madhvavidhvamsana, a commentary on the Madhramukhabhariga, by Appayya Dikshita, son of Rangaraja Adhvarivara, who also wrote the text. See Hall's Index, p. 114, no. cxv. Appayya Dikshita's work is a refutation of Madhva's wrong interpretation of the Vedanta. It seems to be divided into five sections, the first of which is wanting here. The MS. begins with a discussion of the second sūtra of the Vedanta system (जन्मासम यत इति); the first words being : जन्मादिस्त्रे परकीयमिदमधिकरणं यदुक्तं तहिनिज्ञासख तद्वधेति विचारविधिवाक्ये ब्रह्मपदेन जीववि-लखणस्य ब्रह्मणा विचायस्य समर्पणासविषयमिदं आस्त्रमिति तन्न घटते।

The words of the text are marked with red colour : the first piece of this kind, on the first page, begins **an Aunter way**, but it bears some number between 30 and 40. Fol. 4b ends the second adhikarana (see the marginal note in Colebrooke's handwriting), and begins the discussion of the third sūtra of the Vedānta system (शास्त्रयोगित्वाद्ति). Fol. 8b ends the third adhikarana. Here Appayya Dīkshita calls his work चानंदतीयेकृतशासनुसायन. Fol. 10b ends the fourth section; on fol. 15a the annihilation of Madhva is complete, in the sixtieth śloka of the text. The last piece of the text has the number 62, fol. 17a.

The end is: अर्थ स्तनाम संयनाम भ कोईर्यन् प्रकरणसमाप्ति दईर्यित

> धिइहुरोपिहितविच्वनिदम्बरस्य श्रीसर्वतोमुखमहाव्रतयाजिमूनोः । श्रीरंगराजनसिनः श्रितचंद्रगोभिर् अस्यप्पिरीश्वित इति प्रचनस्तनूजः ॥ योर्थ्य भितपदमबरोत् महितार्थं मध्वशास्त्रमुखभंगं । प्रोत्ये पुरामरातेः श्रीकामाञ्चीसमेत्रस्य ॥

इति जीमद्ररद्वाजकुलुजलधिकी सुभे जीमदद्वैतविद्याचार्य-विद्यजिखाजिज्ञीरंगराजाध्वरियरसूनोर्राप्पदी खितस्य कृति मध्व-मुल्लभंगव्याख्यानं मध्वविध्वंसनं समाप्तं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

8. Nimbāditya.

2480.

164. Foll. 106 (and one *truipatra*, 12*); size 12¹/₂ in. by 4¹/₂ in; twelve lines in a page; fair writing.

Šārīrakamīmāņsābhāshīja, a commentary on the Vedāulasūtra, by Bhāskura Ācārya. This was the original name of Nimbāditya, see Wilson, Relig. Sects, vol. i., p. 1; Hall, Index, p. 115. In the colophons of chapters the author is called bhagacad-Bhāskara, with the exception of Adhy. iv., p. 3 (fol. 102b), where he is called Nimbabhāskara. Nimbāditya (Nimbārka, Niyamānanda) was a disciple of Nāruda; and his followers are called Sanakādi-sampcadāyins, or (popularly) Nīmāvats; see also Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 184. It begins:

> सनकादिकशिष्याय <u>नारदाय</u> महात्मने । नत्वाई भास्कराचार्य्यः सूत्रभाष्यं स निमेमे ॥ ९ ॥ जन्मबन्धविनिवृत्तिकार्त्यं व्रद्यसूत्रमिदमुद्वभी यतः । श्रोतृषिज्ञकमळेकभास्करं वादरायणमृषिं नमामि तम्॥२॥ सूत्राभिप्रायमंवृत्त्या साभिप्रायप्रकाशनात् । ष्यास्थातं यैरिदं शास्त्रं ष्यास्थेयं तन्निवृत्त्रये ॥ ३ ॥

चयातो व्रद्यजिलासा ।

The first $adhy\bar{a}ya$ ends fol. 38*a*, the second fol. 66*b*, the tl ird fol. 93*b*.

Dato of the copy : संवत् १८२९ पीष्यणुझपंचन्या चन्द्रे वासरे । [H. T. Colebrooke.]

2481.

3273. Foll. 112; size 13 in. by $6\frac{1}{2}$ in. : fourteen lincs in a page; good modern writing.

Sarirakamimamsabhashya, a second copy of Bhaskara's commentary.

It begins जन्मबन्ध?, omitting the preceding couplet.

The colophon is : जीमडिडवक्रपुडामणि: जी जी १०५ जो जीमद गृंगराचार्याणां पठनार्थे इदं पुस्तकं जीवृंदावने दिष्यदेशमध्ये लिपिकृते दासानुदासस्य च दासदासः पुरुषोज्ञम-रामानुजदास इदं पुस्तवं ॥ समत् १९११ चैत्रणुक्रपन्ने तिथी इन्या ८ गुरुवासरे पुष्यनक्ष्त्रे जीरस्तु जुभं भूयात् ।

[A. C. BURNELL.]

2482.

1638a. Foll. 27; size 101 in. by 41 in.; fairly good, modern Devanägari writing; ten lines in a page.

Nimbādityabhāshyasya vyākhyānam, glosses on Nimbāditya's commentary on the Vedāntasutra. It begins: इह सलु तस्वज्ञानात्परमः पुरुषायों भवतीत खुतिसमृतिपुरायादिशिद्धं। तत्र तस्वं ख्रीभागवते वर्दति तत्रस्व-विदस्तस्वं यज्ज्ञानमद्वयं। जयोति परमात्मेति अगयानिति झच्दनेत इति याक्यात् ⁰

Fol. 4b : खयातो व्रबनिज्ञासा ॥ जत्र व्रद्धशब्देन सगुगं निर्गुगं च । खत स्थाग्रे जस्ति ^o

The second caraya ends fol. 12b, the last sūtra commented upon corresponding to i. 2, 29, खभिषाक्रेरिताइमरव्य: 1; whilst the first sūtra of the third caraya corresponds to i. 3, 19, उत्तराबेदाविभ्रेतसङपसु ।

Adhy. iii. ends fol. 26b.

The MS. ends : इति द्रष्टव्यमिति भाष्यं जनेनोभय-रूपत्वमुक्तं ॥

इति श्रीनिंबादित्वभाष्येष (!) ज्ञारीरकभाष्यस्याविरोधेन षाल्यानं॥ वेदांतन्त्रीमछंकराषायैभाष्यसंगमनम्॥ यत्र २५ संवर्त्तः ९५० इति संपूर्णम्॥ [H. T. Colebrooke.]

2483.

3043. Foll. 57; size 11³ in. by 5¹/₄ in. : thirteen lines in a page; written in the middle of the 18th century.

Vedantaratnamanjusha, a commentary on Niyamānunda's Daśaślokī, by Purushottama See Hall's Index, p. 114, nos. cxvi. Acārya. Some of the dates given by and cxvii. Hall, and by Bhandarkar, Report, 1882-83. p. 20, appear in the introduction of the commentary. Niyamānanda (or Nimbārka, Nimbāditya) was a Tailinga Brahman. He wrote also a work called Vedāntapārijātasauralda. He was the gurn of Srinivasa, who again was Niyamānanda is the guru of Purushollama. represented as an avatāra of Vishņu's Dist. and Srinirāsa as an avatāra of Vishņu's Shell. The work begins:

> यो ब्रब्रेशसुरविवदितपदो घेदांतवेछो हरिस् तं चंदे मनसा गिरा च शिरसा छोछोनिवामं गुरूं। बांठे यस्य चकास्ति कौस्तुभमणिवेंदांततच्चात्मको अक्तेः ज्ञीद्धेदये शरस्यमगतेः कारुस्यसिंधुं मुदा ॥ १ ॥ 5 м

इह सकलबसरद्वादिकिरीटकोटिपंदितपादपीठेनानंताचि-त्यसाभाषिकसरूपशक्तिवैभवेन ज्ञानवलैभवेषीयेकारुख्यवास-स्पद्यातितिस्वासनंतवत्याखगुणार्यवेन जगज्जनादिहेतुना सर्व-श्रुतिशिरोरलवेदांतवेछचरखेन रमानियासेन भगवता श्रीवासु-देवेन विष्णुनात्मस्यापितवेदमार्गसंरख्याय नियुक्तो निरतिशया-लग्रिय चाल्गज्ञज्ञुपर्वृहितानंतज्ञक्तिः खहस्ताधारको निजायुधः कोटिम्यंसमप्रकाशो भगवान् सुदशैनो अ्वनितलावतीखेसीलिं-गडिजवरात्मना तस्मिन्नेव देशे नियमानंदाभिधो भगवदीयां सनातनीं कली नष्टां वेदांतसंततिं प्रवर्श्वायेष्यन् झारीरकमी-गंसावाकार्थरूपवेदांतपारिज्ञातमीरभाख्यादिग्रंघरचनव्याजेन मवैयेदांतार्थसंग्रहेश संदर्भयामास । तस्य च विधिप्राप्तीयनयना-दिसंस्कृताधीतपडंगश्रुतिजिज्ञासितधर्ममोमांसानिरस्तकर्मेफलुदि -विपयसंदेहकतत्मऌनिर्विखभगवहिदुद्धाऌंपटगुरूभक्रिसंपन्नमुनु · **स्वधिकारिक**त्वेनानंताचित्यापरिमितस्वरूपगुणज्ञक्तिवैभवपरघ्रय-भूतष्ट्रीवामुदेवविषयकत्वेन श्रीभगवद्वायापत्तिऌध्यसनोव्वप्रयो-जनकत्वेनाचिंत्यापारातिगंभीरातिज्ञयत्वमाकलय्य भंदलतीनां मवैज्ञास्त्रायेजिज्ञासनां शिथिलप्रयानानां शास्त्रायेविभारास-मधानां मुमुछ्ग्रामुपकाराधिवेदां तरालभूतां शास्त्रार्थकानधेनुं दज्ञ-घोकीमपि निर्ममे । तथा च तत्त्वैवोक्तं स्वयमेव खयाधीतपढंग-. पदेन कर्मफलविपयकस्तयास्त्रयत्वोभयप्रकारवाक्यजन्मसंज्ञयाविष्टेन तत रव जिल्लासितधर्ममीमांसानिष्ठितकमैतम्पलपिषयवज्ञानवता कमेवग्रज्ञानफलयोः सांतत्वानंतत्वमातिशयत्वनिरतिशयत्वविप-यकव्यवसायजातनिर्वेदेन भगवत्त्रसाहेष्मुणा(!) तद्दशैनेछार्ल्यदे-नाचार्यकदेवेन गुरूभक्त्वेकहादेन मुनुधुणानंताचित्राखाभाविक-स्कृपगुण्शस्त्रादिभिषेहत्नमो यो रमाकांतः पुरुपोत्तमो व्रब-श्रम्दाभिधेयस्तद्विषयका जिज्ञासा सततं संपादनीयेति याक्येन तथा च शास्तं स्वाध्यायो अ्येतव्यः (।) स गुरुमेयाधिग झेलामित्याणिः श्रोवियं ज्ञझनिष्ठं (।) यथेह कर्भेषितो लोक: छीयते स्वमेवामुत्र पुरुयजितो लोक: द्यीयते (।) परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् बदाणो निर्वेदमायात् नास्यकृतः कृतेन (।) जुष्टं यदा पश्यत्य-म्मनीइां (।) यदा पड्यः पड्यते हन्मवर्थे वर्ज्ञारमीइां पुरुप ब्रबयोनों (।) यस्य देवे परा भक्तिर्थेषा देवे तथा गुरी तस्यैव कणिता सधा(:) प्रकाइति महात्मन: (।) तमक्रत्(:) पृश्यति वीतशोकः धातु(:)प्रसादाम्महिमानमात्मनः(।) यमेवेय युगुते तेन लभ्यः (।) सर्वे येदा गण्दनानमंति (।) तं त्वीपनिपदं पुरुपं पद्यानः (।) नामानि संवीणि यमाविशंति शास्त्रयोनित्वात वेदेश्व सर्वेरहमेव घेद्य: (।) निरंजन(:) परमं साम्यमुपैति तन्महिमा-नमिति चीतशोकः बहयो ज्ञानतपसा पूता मद्रायमागताः मम साधम्यैमागता तविष्टस्य मोख्यपदेशात् तत्रु समन्तयात् नमामि |

सर्वेषचर्सा प्रतिष्ठा यद ज्ञाखतीत्यादि भाषितं चेदं वाक्यं ज्ञीशंखावतारै: ज्ञीनिवासाचार्यवर्थ्यः इक्तंच विद्याचार्यवर्थेः

> शंखावतारः पुरुषोन्नमस्य यस्य ध्वनिशास्त्रमचिंग्राक्तः । यस्पर्शनात्रात् त्रुव चान्नकामस् तं ज्<u>रोनिवासं</u> शरखं प्रपद्ये ॥

इति तस्याश्च मिताधरैः कोष्ठचतुष्टयात्मका घेदांतरात्मनृषास्या मितव्याख्या यणमति विधीयते तत्र प्रथमे पदार्थे रालसंग्रहः द्वितीये संप्रदायनिर्थयपूर्वकतत्प्राप्तवाक्यार्थरात्मसंग्रहः तृतीये साधनकदंधरालसंग्रहः चतुर्थे पूर्वोक्तज्ञास्त्रार्थस्मरराष्ट्रपूर्वफल्ठराल-संग्रहः इति विवेकः ॥

The first section ends fol. 29a : इति ज्ञीभग-बत्पुरुयोज्ञमाचार्यविरचितायां चेदांतरालमंजूपायां सिद्धांतराल-विवृती पदार्थसंग्रहाधारो नाम प्रचमा कोष्ठिका ॥

The second section ends fol. 36a : °याक्यार्थ-संग्रहाधारी नाम द्वितीया कोष्ठिका समाप्ता ॥

The third section ends fol. 50b : ॰साधनसंग्रहा-धारो नाम तृतीया कोष्ठिका ॥

The end is :

ল্যন

मंदानामुपकाराय हुष्टये तस्वदर्शिनां । श्वीकृष्णप्रतियेध्यं में कृतो येदांतसंग्रहः ॥ ९ ॥ प्रसोदतु रमाकांतो गोपोजनमनोहरः । करोतु जगतां श्रेयो मंगलायतनो हरिः ॥ २ ॥ यः श्रीनिवासो असिलवेदगेयो न यत्सकर्ष प्रविशं(ित तर्काः । यो ध्यानयोगेन विणुद्धसम्विर् दृष्टो मुकुंदो सुपयामि सं(r. तं) गुरूं ॥ ३ ॥

हरिः चों तत्मदिति चीपुरुषोक्षमाचार्यविरचितायां वेतात-रत्नमंजृपायां सिद्धांतरानविवृतौ फलादिरानसंग्रहः कोष्ठसुरीयः समाप्तोर्थ्यं ग्रंथः ॥

[DR. J. R. BALLANTYNE.]

2484.

3100. Foll. 31; size 9½ in. by 5 in.; modern Devanāgarī writing; thirteen lines in a page.

Laghu-Vedāntaratnamañjūshā, an abridgment of the preceding commentary. It begins :

वरेख्यं वद्याद्यैधिविधविषुधैवैद्यमतिर्झ मुवेधं वेटांत्रेभैवविटपिको च यतुपते: । अरस्यं सर्वेषां चरग्रकनऌं नौति सततं सदा पृंदारख्ये प्रणुपपणुपृंदानुगमनं ॥ १ ॥ नत्वाखाचायैपादाच्तं स्मृत्वा कृष्णपदावुत्रं । रुघुमंजूपिका टीका द्इान्नोक्माः करोम्यहं ॥ २ ॥ मंजूवेवात्र मंखेपाझिसिता यत्र कुत्रचित् । षिल्रष्यग्रं च वालानां सुखवोधो यतो भवेत् ॥ ३ ॥ इह स्रु १

Colophon : इति श्रीलघुमंत्रूषायां फलरानसंग्रहाधारो नाम चतुर्चकोष्ठिका संमाप्ता ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2485.

3056. Foll. 22; size 11[‡] in. by 4 in.; 9 to 11 lines in a page; fair writing.

Daśaślokibhūshya, called Siddhāntapushpāñjuli, a commentary on Nimbārka's Daśaśloki, by Harivyāsa Deva. Nimbārka's parents were Jagannātha and Sarasvati. He composed the Daśaśloki for his pupil Śrinivāsa. See Hall's Index, p. 114, no. czvi. and p. 115, no. cziz.

Also the text of the ten ślokas is given.

The commentary begins :

विद्युडासा मेघपणें गुणाभि-दोंगेहीं नचिडानो उननाइकिः । येदैपेंधः सर्थगो विद्याहेतुः जीमान कृष्णः पातु सर्वेखरो अलान् ॥ १ ॥ निद्याकों दर्जाभः द्योकैः प्रोचो (ल.प्रोचे) तस्वानि तस्ववित् । याचष्ठे तान् हरिव्यासः संद्यिप्रयुतियुक्तिभिः ॥ २ ॥

जगतायाद्रागवताडिप्रात्स सरस्तारां तत्नां (r. पत्न्यां) भगवा-विद्याकों यैशाखणुक्तनृतीयायामाविभेषुवः (r. वभूव?) स कता-विष्ठ्यीनिवासेन शिष्येण तस्त्रानि परिपृष्टः मत्यवादी दशभिः ष्ट्रोकस्तान्युवाच दुरधिगमः सठु वहुशास्त्राभ्यासः 9 The first *śloka* of the *Daśaśloki* treats on *jiva* (fol. 2b):

झानखरूपं च हरेरधीनं भरीरसंयोगवियोगयोग्यम् । चयगुं हि नीवं प्रतिदेहभिनं ज्ञातृत्वयनं यदननमाहुः॥१॥ The commentary ends :

विद्य सत्यं जगत्सत्यं सत्यं भेदमपि ब्रुचन् । निद्याकों भगवान्विद्धिः सत्यवादिनि गच्छते (? .. ०वातो सिद्यानापुष्पाञ्चलिनाम भाष्यं [निगद्यते) ॥ जातं इरिव्यासमुनेभैगास्यात् । इतन्मदीयैः परिषिक्य धोरैर् उपासनीयो व्रजराजसुनुः ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2486.

556a. Foll. 78; size 12½ in. by 5½ in.; fair Devanägarī writing of A.D. 1776; twelve lines in a page.

Svalharmādhvabodha, an exposition of the tenets and religious practices of the Vaishnava sect of Nīmāvats. Incomplete. The work seems to consist of two parts (pañcaka), the first of which was composed by the founder of the sect, Nimbāditya or Nimbārka; and the second by Rāmacandra.

The MS. contains only the fourth chapter of the first, and the fourth, fifth and sixth chapters of the second, *pañcaka*.

It begins:

त्रीकृष्णपादाद्यवद्योपवाहानैतिद्यभूताम्स्यगुरून्यग्रम्य । संवर्धीयप्य तिलुकं विविक्तं निवाकेवाक्येन समाध्रयेण॥१॥ अथ ज्रीन<u>सिंवादित्यः</u> संचिंतयंस्रोकं हरेः (!) । <u>ज्ञीनिवासं</u> कृषापावं निर्ज्ञ त्विदं वचो ध्व्रवीत् ॥ २ ॥ ज्रीनिवास तिलुकस्स प्रवर्तेकं च मंभवं । त्रृगु वस्त्ये सप्रनार्थ संवैधा विज्ञमाय ते ॥ ३ ॥ विष्णुचंदननामेदं कृष्णस्य परमधाद्वि (!) । कृष्णांगेषु परिलिन्नं तवत्यपरितुष्टिदं ॥ ४ ॥ ० इति श्री स्वर्धमाध्वयोधे हंस्रवंद्ये पुंडूनिर्देशो नाम चतुर्या ध्रमास: ॥ fol. 70. The next chapter (? II. 4) begins: यत्नामवद्धा भवसिंधुपारा नावो यथा वडवितानवज्ञा: (?०वताः) । भक्तानुकृरुं गुरुकर्श्वभारास् तं वामुदेवं शरर्शं प्रपन्ने ॥ ० इति ज्ञोस्वधर्माध्ववोधे सभूवंश<u>रामवंद्रे</u>श विरचिते नान-निर्देशो नाम चतुर्थो ब्भ्यासः ॥

Chapter 1I. 5 begins fol. 15a : ज्रीराधिकाकांतपदारचिंदक्तिंजस्क्षयीयूषयरागरेखून् । संभाषयंतः सगुरूपदिष्टात्तिंषाकेंमाचायेननुग्रजानः ॥ १

This chapter, which might be expected to have concluded the work, ends with three *slokas*:

जीहुंबचुकिः * ॥ रवं हि निवाके उपादिशय ॰ ॥

भाषग्रामे विश्वमानो न दूश्यते यहिमुँसैः । निंचादित्यो ० ॥ नमस्तस्मे भगवते निंचादित्याय श्रीमते ।

ज्ञास्त्रसारोद्वारेख यो मंत्रं विश्वदीचकार (!) ॥

इति जीस्वधनीध्वयोधे डितीयपंचके मंत्रनिर्देशो नाम पंचमो अ्यासः ॥

Ch. II. 6 begins fol. 36a:

स्रीराधिकाकृष्णपदारधिंदयुग्मद्वयं नित्यमहं प्रपद्ये। स्रीविग्रही सेव्यतमी ययोर्थे संसेष्य संयांति परानुरागं॥

It ends:

वंदे श्रीमतियादित्यपदवंद्वं सदानतः ।

येन जीवोपकाराय संस्क्रिया विशदीकृता ॥

इति श्रीसधमाध्ववोधे हंसवंज्ञे सभूवंश्यरामचंद्रेण विरचिते डितीयपंचके श्रीनिवामाचार्यनिंवार्कसंवादे यागनिर्देशो नाम पडो ऽभ्यास: समाप्ताखायं(!) डितीयपच्चकं संवत् १७३३ आणि-न्मासे शिते पक्षे पंचम्यायां गुरुषासरे रामकृष्णदासेन लिसितं काश्यां मध्ये जुगलकेशोरपठनार्थं संपूर्णम् ॥

For a complete MS. of the first pañraka, see Raj. Mitra, Notices, iii., p. 183.

[H. T. COLEBROOKE.]

2487.

556b. Foll. 89; same size; fair Devanāgarī writing of the carlier part of last century; ten lines in a page.

Audembarī Samhitā (Vratapaŭcakanirņaya), another Vaishņava treatise, of the same sect, by Audambara Rishi, disciplo of Nimbārka.

It begins: को कपीटुंपरी संहिता लिस्पते ॥ ण्यांसंती राधिकाकृष्णी काथिती प्रणमान्यई । यायाचित्र गदिष्यानि व्रत्नपंचकनिर्णयं ॥ चतुर्नारदनिंधार्कान्पारंपयान् गुरूत्तिज्ञान् । नत्या तन्मतमादृत्य व्रतपंचकमुष्यते ॥ ज्रीनिधामाचार्यवर्यो निंवादित्यमुखावुज्ञात् । नित्यकृत्मं निज्ञन्याद्वा नैभिक्तिकं मुपृष्टवान् ॥ नित्यकृत्मवर्थयो श्हनिद्धिभागपंचके । पद्यादिवर्षपर्यंतं नैनिक्तिकं पद प्रभो ॥ ष्टवमार्मवितो हादें निंवादित्य उवाच तं । जीनिवासानुग सन्यक्षृष्टं ते सकलोचित्तं ॥ संपादयितुमिष्टं ते प्रवक्त्ये प्रत्नपंचर्तं । विद्यादिवर्षपर्यंते काले निर्योष्यते यत्तः । नीर्मान्तवं करत्योपं पंचव्रतपरायग्रैः ॥

रुकादशीकृष्णमहोत्सयव्रतं स्तित्वसंस्तारविधिवतं तथा। चंत्र्यप्रसादवतमेकभाषतः श्रीराधिकाकृष्णयुगार्चनव्रतं॥

्सत्यांगद्वद्वागविहिंसनवर्तं संतो पर्दति व्रतपंचकं त्यिदं। श्वतादशीकृष्णमहोत्सपवतं तत्रैकनाहुश्व समन्ययव्रतं॥ °

This treatise, like the preceding one, has chiefly been compiled from *Purāņas*.

इति श्रीपरमहंसवैष्णवाषायैश्रीनिंवाकैभगवापूज्यपादशिष्ये-ग्रीदुंबरर्पिणा कृत रकादशीकृष्णजम्मोत्सवव्रतनिर्खयः॥ fol.79.

lt ends:

नमो नारायणापादी कुमाराय ततो नमः । नारदाय नमस्तरमाहरवे परमात्मने ॥

तुरितमकृतहंसाकारमाधिमुँकुंदो इरिरिह निजभक्तिं तानयिष्यत्कुमारान् । दुदयविषयसंत्यागे पिथाय्यादिश्रद्यः प्रथमगुरुमहं तं हंसरूपं प्रपन्ने ॥

^{*} Neither the three *ślokas* that follow, nor the preceding one, are found in the MS. of the Audumbari Samhitā.

यदनुगमनज्ञीला वैष्णवाः संप्रदायाद् इह च परमहंसाः संझया मूच्यमानाः । विज्ञदद्वदयतो राधामुकुंदी भन्नते निजभज्ञननिदानं इंसरूर्य भज्ञेतं ॥

शिवविधिकमलास्त्रेगुख्यरीत्यादिशद्यः प्रलयजननरद्योभ्य (r. ९ छाभ्यः) समग्रायैकारी । सकलगुरुत्तमं तं कृष्णदेवं सदाद्यं परमपुरुषनीशं इंसरुपं प्रपद्ये ॥

अगुणविधित उच्चेभीक्षयोगं सहाई सनकषरमुनीनां दिष्टवान्धो मुकुंदः । भषभयहरणं तं वामुदेषं गरिष्ठं सततमरणमडा हंसरूपं प्रयन्ने ॥

इमा इंसचतुः झोकों पठतां पापनाझिनों। त्रिसंध्यं यः पठेल स्यात्परमहंसवैष्णवः ॥

रवं व्रतपंचलं सं ज्रोनियासानुगाय यः । चादिष्टयात्रमस्तम्मे निंवादित्याय धीमते ॥

इति श्रीपरमहंसवैणावाषार्थश्रीनिंशाकैभगवत्पृत्र्यपादशिष्ये-ग्रोटुंवरर्षिंगा कृत: सत्यागद्वडागविहिंसनव्रतनिर्णयः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

सन्द्राप

9. Doctrine of Faith (Bhakti).

2488.

8. Foll. 67; size 134 in. by 4 in.; European paper; good Devanägari writing; five lines in a page.

Sāņģilya-sūtra, a century of aphorisms inculcating the doctrine of faith as the solo means of attaining final emancipation; with Svapneśvara's commentary, entitled Śatasūtrāya Bhāshya.

The authorship of the sūtras is wrongly ascribed to Śāudilya, probably on the ground that his tenet as to the efficacy of devotional meditation on the Brahman is (apparently approvingly) referred to by the author. Text and commentary have been edited by J. R. Ballantyne (1861), and translated by Prof. E. B. Cowell (1878), for the Bibliotheca Indica.

This seems to have been Ballantync's handcopy from which the edition was prepared; there being numerous interlineary notes and readings, apparently added by himself.

[J. R. BALLANTYNE.]

2489.

2937. Fol. 1; size 10² in. by 5¹/₂ in.; fair, modern Devanāgarī writing; seventeen lines in a page.

Sandilya-sūtra, without the commentary.

[J. R. BALLANTYNE.]

2490.

2116b. Fol. 1; size 94 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of about A.D. 1650; 21 lines in all.

Pushtipravāhamaryādāgrantha (or -bheda), u treatise, in twenty-five couplets, on the threefold path to faith (bhakti), indicated in the title; by Vallabha Dīkshita, the founder of the Vaishnava sect of the (lokulastha-Gosvamins (Gosāins) or Rudra-sampradāyins.

It begins:

पुष्टिप्रयाहम्यादाषिद्येषेग पृषक् पृषक् । जीवदेहक्रियाभेदैः प्रवाहेग प्रस्तेन च ॥ ९ ॥ वक्त्यामि सर्वैसंदेहा न भविष्यंति यच्छुते: । भक्तिमार्गस्य कथनात्पुष्टिरस्तीति निष्ठयः ॥ ९ ॥ डी भूतसर्गावित्युक्तेः प्रवाहो ऽपि व्यवस्थितः । वेदस्य विद्यमानावाम्पर्यादा ऽपि व्यवस्थिता ॥ ३ ॥ It ends:

दुईोस्ते भगवत्मोका स्नज्ञास्ता ननु ये पुनः । प्रवाहे ऽपि समागत्य पुष्टिस्पस्तेन युज्यते ॥ २५ ॥ सो ऽपि तैस्तत्कुले जातः कर्मेखा जायते यत्नः ॥ इति ज्ञीयस्मभदीश्चितविरणितः पुष्टिप्रवाहमर्यादाग्रंथः समाप्तः ॥ [GAIKAWAR:

2491.

2126b. Foll. 27; size 9½ in. by 4¼ in.; indifferent Dovanāgarī handwriting; 8-11 lines in a page.

Push{ipranāhamaryādāvivaraņa, a commentary on the precoding treatise, by Pītāmbara, son of Śrī Yadupati, and pupil of Vallabha's son.

It begins:

नमः ज्रीव्झभाषायेषरणाजनसेंदवे । पुष्टिप्रधाहमयादासारका येन ज्ञोभिताः ॥ ९ ॥ न भेदसे कुत्रापतिरुषिर किंतु प्रियत्या विभेदो इतः सामिन् कृष्य मयि दासे इतिविधुरे । विभेदः केन स्यान्सकृतनिजपुष्टेरितरपा प्रधाहादेः स्वीयप्रणतषरणप्रापक विभो ॥ २ ॥ जीवन्नभम्तवरणाभोरुहमकरदम्समधुपस्य । जयति निगूटविसरणिमालस्यां तस्य ईकारः ॥ ३ ॥

इह हि विरुपत्वेन भगयदंशत्वेन तुल्येषु जीवेषु वेयांचित्यु-रूपोज्ञमप्राप्तिः केपांचिदश्वरस्य केपांचित्स्वर्गादेः केपांचिदयतम-ममाम्नूयते इति कुतः फलुभेदः कुतो पा सभायभेदः कयं वा केपांचिःस्वभावयिरुद्वे देहक्रिये इतरेपां च तदनुरुप इत्यादि-प्रकारेख मेधाम्नलविवरखादिग्रंथस्रवधादन्यतस्व संदिहानानां च संदेहवारखाय तदुपायभूतमार्गतत्तांकर्ये निरूपयितुं बहूनां भेद-ज्ञानादेव निवृत्तिं हृदिकृत्य मार्गेचयभेदनिरूपखां प्रतिज्ञानते ॥ पुष्टीत्यादि । हतन्मार्गंचर्य विश्वेयेखोत्कथीदिरूपव्यावर्तकथर्मेल जीवादिभेदैः सर्गपरंपराया स्वविन्तदेन फलेन च पृथक् पृयक् भिन्नं भिन्नं यथा स्याज्ञया वस्थामीत्यर्थः ॥ ⁰

It ends:

इति जीवल्लभाषायेषरिणाजनसेंदुना । क्रोभितास्तारका यास्ताः खषुद्धा विझदीकृताः ॥ ९ ॥ निपुर्ख विभाष्य सततं विऌसट्-रससिंधुर्चद्रमुखयागमृतं । विकृतं मयास्य कृतमेत्नदहो सरहस्यमस्ति विषुधेकसुसं ॥ ९ ॥ श्रीवस्तभनंदनषरखरेस्विकतानश्रीयदुपतितनयपीतांगरविर-

चितं एष्टिप्रवाहमयीदाचियरणं समाप्तं ॥ संवत् १९६६ आवण-जुहि २ मूर्यपुरे जगदीखरेण धोरेखरात्मजे[न] गोषीपुर मध्य-स्थितहरिगोविंदसादासगृहे लिखितं ॥ Cf. F. Hall, Index, p. 147, where a Pushtipravāhamaryādāhhedavivaraņa is ascribed to Vallabhācārya himself. [GAIKAWAR.]

2492.

2366c. Foll. 3; size 74 in. by 44 in.; iudifferent Devanāgarī writing of the early part of last century; thirteen lines in a page. *Pattrāvalambana*, a short treatise on the conduct of life, by Vallabha Dīkshita.

It begins : श्रीगोपीजनवज्ञभाय नमः ॥

लीकिको वैदिकचैव व्ययहारो डिभा मतः । लोकसिद्धं पुरस्कृत्य वैदिको बोध्यते यथा ॥ १ ॥ लोके इच्दार्थसंबंधो रूपं तेमां च यादृशं। न विवादस्तत्र कार्यो लोकोच्छित्तिस्तणा भवेत् ॥ २ ॥ जग्रवादे निरुक्तिस्तु न यक्तव्येव नुषचित् । विस्ततो ब्रह्म सर्वे हि व्यवहारस्तु लोकतः ॥ ३ ॥ वे धातुज्ञच्दा यत्राचे उपदेशे प्रकीतितः । तचैवाचों वेदराझे: कर्तेच्यो नान्यणा ऋचित् ॥ ४ ॥ ० lt ends: [partly in prose. स्वापितो ब्रह्मवादो हि मविषेदांतगोषरः । काञ्चीपतिस्तिऌोकेशो महादेवस्तु तुष्पतु ॥ कस्य विद्वय संदेहः स मां पुच्छत् सर्वेषा । न भयं तेन गंतव्यं आजगानानियं गतिः ॥ मियाव हि। डिडिस्त्(? क्रिडि॰ comm.)वादितो द्वारि विजेशस्य विद्वद्भिः सबैचा जाव्यं ते हि सन्मार्गरखकाः ॥ इति श्रीयलभदोक्षितानां पत्रायलंबनं संपूर्णे ॥

See Hall's Index, p. 160.

Vallabhācārya was born in 1478, and died in 1530; see Aufrecht's Cat. Cat., p. 555.

[GAIKAWAB.]

2493.

2080. Foll. 13; size 8^t/_k in. by 4 in.; eight lines in a page; large Devanāgarī writing.

Brahmavādārtha, a commentary on Krishņavallabha's (i.o. Vallabhācārya's) Pattrāvalambana, by Tāpīša, his pupil. It begins:

> नत्वा झारदपूर्योन्दुं श्रीकृष्णवल्लभं गुरुम् । पत्रावलग्रनव्यास्यां नापीशलनुते स्पुटम् ॥ १ ॥

सभायां सिंहयद्वजैनमदैमतमासुरम् । सन्नकेमुपजीव्येव सर्वत्र विजयी भव ॥ २ ॥ लीकिको वैदिकन्नेव ⁰

It ends:

गिरिं पिअन्य रचितः पंचाः सुविदुर्पा प्रियः । जप्रसत्नैः प्रसन्नीर्या अधितच्या न मे व्यतिः ॥

संयत १९६१ वर्षे चैत्र वदि ११ गुलावहासय कुरध्येतु लिपितं।

For some devotional tracts by Vallabha and his son Villahasvara, see nos. 2515-19.

[GAIKAWAB.]

2494.

2543d. Foll. 7; sizo 94 in. by 4 in.; legibly written, in Devanagarī, c. 1750 A.D.; nine lines in a page.

Villhaleśasvatantroparilekha, annotations, by (Iopeśvara, on a treatise by Villhaleśa (sou of Vallabha), in which Krishņa is identified with the Brahman of the Vedāntists.

It begins:

भय श्रीमन्त्रभुषरणाः फल्डप्रकरणीयं खहार्दनर्थविशेषे शेषमुल्बदभगवद्वायवज्ञात् प्रकटयितुकामाः श्रीमदापार्यवरणा-तिज्ञायितयासस्यविलासायितस्य तदीयस्थैव रहस्यतमस्थैतदर्थस्य स्कुटीकरणं कदाचित्रदमभिमतं चेदनुचितमिति भाषसभावादेव संभावयंतः प्रकरणाध्यायार्थे कियत्तीभिः कारिकाभिर्विशदयंति ॥ प्रमीदेत्विति । ⁰

It ends : तेन सवीत्मभावादिनिद्धपणस्य नार्थोत्तरप्रसं-जन्ननं सर्व रमणीयं ॥

श्रीयन्नभात्मन(त्म)श्रीविटुलेझाहिसेविना । गोपेचरिय लिखितमास्तामतन्मुदे सता ॥ १ ॥ इति श्रीगोपेचररचितः श्रीविटुलेझस्तत्रीपरिलेखः ॥ Cf. Hall's Index, p. 151 (Svatantralekhana).

[GAIKAWAB.]

2495.

2366b. Foll. 12; size 9 in. by 41 in.; fairly written, in Dovanāgarī; fol. 1 by a different hand from the rest (apparently the same as that of the last MS.); nine lines in a page. Vādakathā, a treatise advocating Vallabhu's doctrines, by Gopeśvara, son of Kalyāņarāya. It begins:

जयंति ज्ञीमदाचायेवाचो ऽर्थामृतयर्पेथैः । षुमर्थादिगतभ्रांतितापो याभिर्त्तियारितः ॥ नन्विहानादी संसारे केचन लोकायतिकास्त्यागभोजने प्रशंसति । चन्ये तु स्वार्थमैध्ययादिकनेव बहु मन्यंते वर्दति च । नमो अस्तु राजवृद्याय पाद्रुख्यगुरुझाखिने । सामादिचारुपुष्पाय चियर्गफल्ठदायिन इति ॥ चपरे पनः कोर्येथमेव यतंते यदंति च ।

यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुख्यालोकेषु गौयते । तायद्वपैमहस्राणि पुख्यलोके महोयत इति ॥

केचन पुनः कामानेव साधर्यति वर्दति च । झरीरस्थिति-हेतुत्वादाहारसधनीशो हि कामाः मरुभूताद्य धनैर्थियोरिति । तचेतरे स्मातीध्वाचारमाचरति वर्दति च । धर्मादर्थेष्ठ कामछ स किन्यें न सेच्यत इति । साचारप्रभवी धर्म इति । ०

The Padmapurăna is quoted fol. 4a.

It ends :

नयस

মামন্দ দলা মতোখুল

श्रीकल्पासरायस्य कृषांयुराशेः ।

ब्रद्धसहरे खमतानुरूपा

गोपेखरो यादकचामकापीत् ॥ ९ ॥ इतां समेतां सत्तर्वैः खसिद्धांतानुसारियाें । कृष्णांतःकरणाः संतो मीमांसंतां मुहुमुँहुः ॥ २ ॥

इति श्रीमत्मचंडयाधंडतमस्कांडविसंडननिजमतपुंडरीकप्रकाझ-नमातेंडायमान-श्रीवल्लभाषायेषरणमहोत्पऌमधुव्रतायमानमान-सेन स्वसिद्धांतमुधांतमुधांषुधिकऌानिधिश्रीकल्पाणरायांगजनुपा गोपेश्वरेख विरषिता वादकषा समाप्तिमगमत् ॥ ० संवत् ९९६० नावर्षे भाष्ट्रपट्मासे जुक्लपन्ने पष्ठी रवी ॥ ० ॥

See Hall, Index, p. 128. [GAIKAWAR.]

2496.

2366a. Fol. 1; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of about A.D. 1700; twolve lines in a page.

Nijācārya-cintanoprakāra, a tract, in twentytwo ślokas, inculcating reverential meditations on Krishņu and on Vallabhācārya, by Dāsānudāsa. It begins:

चय श्रीयमभाषार्थध्यानमद निरूपते । निवार्य सर्वसंदेहांस्तःस्वरूवे कृपावलात् ॥ १ ॥ नजस्तीहदयं कृष्णवियोगभरभावितं । नजस्तीहदयं कृष्णवियोगभरभावितं । नजन्तियो अप विरहभाषप्राप्तिफल्लास्तपा ॥ १ ॥ नातग्रैहगता लस्तीस्तदंशा अपि नैव हि । अधिष्ठानं विचित्रयेतं कृष्ण त्रेय विभावयेत् ॥ ३ ॥ भाषात्मानं तच तापभाषमास्यं विचित्रयेत् । साकारं को हि बंदपैलात्र स्वं कृष्णमूर्तिमत् ॥ 8 ॥ मर्वतः पाणिपादांतनिति गौतावचोचलात् । मंत्रव्यावयवानां हि सर्वेपां कृष्णरूपता ॥ ५ ॥ ० ९३ ॥ यथा भगवतो वाक्यं विपरीतरसे पुनः । तथा तद्रायसेघापामाचार्याणां दचो अनृतं ॥ ९४ ॥ तम्माच्द्रीवद्यात्रामार्थप्रभुरेयं हि चित्रकां । सर्वलोलाकृतिः सर्वलीलाभोगान्नयः सदा ॥ १४ ४०

It ends:

चस्मझाग्यनिधिर्नृनं निजयञ्चैकयोधकः । चयारकरुणासिंधुर्देवोड्डतिपरायणः ॥ २९ ॥ भक्तिमाग्रैप्रकटनः ज्रुतिसंदेहदाहकः । रुवंविधः सदा ज्रोभदाचार्याद्यंत्वतां द्वदि ॥ २२ ॥

इति श्रीमहासानुदासपिरचितनिजाचार्यचितनप्रकारः समाप्तः॥ [GAIKAWAR.]

2497.

1368a. Foll. 26; size 9³/₄ in. by 4³/₄ in.; fair Devanāgarī writing of the latter part of last century; ten lines in a page.

Avatāravādāvalī, a sories of polemical cssays in defence of incarnation, and the doctrine of non-duality, by *Purushottama Dāsa*, son of *Pītāmbara*, and disciple of *Vitthaleśa* (son of *Vallabhācārya*). Chapters viii., x. and xi.

VIII. Pratibimbavāda, begins:

ज्योतिस्तमालनीलं करुणाज्ञीलं मुदा स्तीमि । इरति त्रमो निकुरंवं यत्प्रतिर्विवं खकीयानां ॥ नम्वेत्रदयुक्तं । प्रतिविवयदार्थस्थैवाभाषात् । ०

It ends: श्रीविट्टलेशक्षपया तस्वदीपप्रकाशतः । प्रतिषिवं निश्चितवांस्तहासः पुरुषोत्तनः ॥ X. Brāhmaņatvajātikhaņdanavāda, begins fol. 8a: यन्त्रासनानुसारेण ब्राह्मणत्वादिदेवताः । देहे तिष्ठंति लोकस्य तं हरिं सर्वदाम्रये ॥ नस्विदमयुक्तं । बाधकाभावेन तेवा जातित्वोपगमात् । ० It ends : परुषोत्तनदासेन श्रीपीतांबरसन्ना । सुबोधिन्युक्ररीत्येवं ब्राइणत्वं विचारितं ॥ XI. Jivaryāpakatvakhaņdanavāda, begins fol. 13a: ज्ञाला निवयित्वरूपो ऽणुरेवं यम्मायाज्ञ: खखरूपं न येशि । सा तोगा स्याद्यमपत्त्वेव देवं तं चीक्ष्णं भक्तियुक्तः प्रपद्ये ॥ ननु व्यर्थों ध्यमाडंबर: । ज्ञात्मनामेवाभावात ० It ends: र्थं सुबोधिनीरीतिमनुमृत्यात्मनामिह ।

संसारिणां व्यापकर्त्व युक्तिभिः शकलीकृतं ॥ इति जीमड्रम्नभनंदन्वरणनलिनरजोरंजितोद्वमांग्रजीयौतां-परतनुजपुरुषोत्तमकृतावयतारवादावस्यामेकादशो जीयव्यापक-त्यसंडनवादः संपूर्थः ॥

For a MS. of chapter i. (Prahastavāda, beg. अभवद्तिरसाई⁹ fol. 325) see Raj. Mitra, Notices, ix. p. 120, no. 3019; for ch. xiii. (Śrībhāgavatasvarūpavishayakaśankānirāsavāda), Aufrecht, Cat. Bodl., no. 94. [П. Т. COLEBRUOKE.]

2498.

1459c. Foll. 11; size 8½ in. by 4½ in.; Devanāgarī writing of 1722 A.D.; 11-16 lines in a page.

Chapter xi. of the same work.

[II. T. COLEBROOKE.]

2499.

1395a. Foll. 25; size 131 in. by 43 in.; 8 lines in a page; on yellow paper, written in the Bengali character, in the 18th contury. Tattvasamgraha, an exposition of the Vedanta theory, by Rādhāmohana Gosvāmin Bhattācārya, of the family of Advaitācārya (Advaitānanda), the coadjutor of Caitanya. Apparently only the first part of the work, without subdivisions.

For a complete copy, see Rāj. Mitra's Notices, ii. p. 104, no. 688. It begins :

जीमदहीत्वंशेन राभानोहनश्रम्मेया । प्रयम्य राभिकावानां क्रियते तस्वसंग्रहः ॥ जय तस्वनिर्खयः तत्परायरभेदेन द्विविधं तत्राद्यमाह द्वितीये। वदनित तत्रस्वविदस्तसं यज्ज्ञानमद्वयं ।

बद्धेति परमात्मेति भगवानिति श्रन्धते ॥

कन्वयं(r. चडयं) सनातीयनिष्ठभेदाप्रतियोगि । ज्ञानं स्वप्र-काग्ररूपं तत्वं परमार्थेसडस्तु । तज्ज्योतिषां ज्योतिस्तस्य भासा सड्वैमिदं विभातीति खुते: ⁰

It ends:

न लाधाराधेयभावनियमकं तत् केवलं जडस्य प्रकृतिवाचाले विवादः पर्व्ययसित इति हैतप्रक्ष एव समीचीनः जुडाहेतवादि-मतापेख्या* अस्य विलुख्यालं प्रागेव प्रायो दर्ज्जितनिति संखेपः ॥ इति कलियुगपावनावतारत्रीमदहीताचार्य्यवरणसरोजध्यायित-इंग्लजीराधामोहनगोस्तामिअद्वाचार्य्यविरचितस्तस्तर्मयहः समाप्तः [H. T. COLEBBOOKE.]

2500.

21770. Foll. 35; size 10³ in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing; 13-17 lines in a page.

Śrutisārasamuccaya, another exposition of the Vedānta doctrine, from a Vaishņava point of view; in eighteen chapters (parikaraņa !); by Jāānasāgara. Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected):

गुरुरेक(:) परं ब्रह्म सचिदानंदसदाशिव:†। परमात्मा परं थाम तस्मादहं नमाम्यहं(!)॥ १॥

* On Śuddhādraita, see Bhandarkar, Report 1883-1884, p. 75.

† The author seems to have a certain predilection for the hypercutalectic anushtubh śloka. जात्मानात्मधिरोधं तु कथनेक(!) लभते प्रभो । जीवेष्यरसनं तह्यं स रुव परनं पदं ॥ २ ॥ षिज्ञश्वाति च सो इंड(!) निच्चित्य सो(?) निरामयः । मुमुखूर्यामुपदेशः जुतेः सारं च(r. सारस्य) संग्रहः ॥ ३ ॥ प्रज्ञानमानदं प्रय चई प्रद्यास्मीत्यच्ययं । तच्चनति नेति चेति चेनायमात्मा (r. छेनो अ्यनात्मा) [ज्रह्यति ॥ ४ ॥

भक्म कियते कमे चलुध्समपि लघ्सते । भभद्ध भक्षते योगो भुतिझास्त्रस्य संग्रहः ॥ ५ ॥ पंचभूतादितमात्रा(r. तन्नात्रं?) दझेंद्रियममन्त्रितं । मनो पुढिरहंकारणिसत्तीवादिपंचकं ॥ ६ ॥ पंचिकृतं(r.०षी०) तस्वमेतच्छरीरं स्यूलमुष्यते । षद्विंझको महाविष्णुः प्रोक्तस्तस्वविदां तु तत् ॥ ७ ॥ प्रायादिवाययः पंच मनोयुद्धींद्रियाखि च । झारीरं सूष्ट्रमेतस्यादर्पाच(r. ची)कृतमेच हि ॥ १ ॥

तदेव प्रकृतिः प्रोका तस्वविद्धिः स्रुतेर्वेलिः । तयोरेक्यं परं ब्रह्म विश्वरूपेतिझान्दिकं ॥ ९ ॥

 Tattvabodhanī, fol. 2; 2. ātmānātmaviveka, fol. 2b; 3. sākshātkāra viśvarūpadarśana, fol. 3.
 brahmaiva-karmavyavahārasādhanam, fol. 4;
 mahāvākyopadeśa, fol. 4b; 6. prabodhavākya, fol. 5b; 7. paramārthanirņaya (?); 8. jīvanmuktalakshaņa, fol. 7b; 9. niḥpadvī (?)-aikyanirūpaņa, fol. 9; 10. yajñāgnihotram, fol. 10; 11. prāņahaņsašabda, fol. 11; 12. brahmasūtra. fol. 12b; 13. kaivalya, fol. 13b; 14. yogāshļāngasiddhi, fol. 15b; 15. brahmavarņaviveka, fol. 21; 16. āśramatrayaviveka, fol. 25; 17. āśramasaņnyāsa, fol. 28b.

lt ends:

सन्द्राप

मय्येष सकलं जातं मयि सर्वे प्रतिष्ठितं । मयि सर्वे ल्यं याति तद्रुबाद्वयनस्म्यहं ॥ ४ ॥ ज्ञुतिज्ञास्त्रसमुच्चयं झानसागरेण यंथितं । संहिता परमहंसानां योगिनां मुक्तिल्ह्यर्थं ॥ ५ ॥

इति श्रीपरमहंसपरिवाजकाचार्यज्ञानसागरेगोक चात्मनि-वास जुतिसारमनुखय समाप्रे॥ संवत् १९२६ घर्षे मासमार्गीझर ।

A Srutisārasamuccaya, by Pūrņānanda, is givon in Aufrecht's Cat. Cat. [GAIKAWAK.]

811

2501.

820. Foll. 117; size 15[‡] in. by 5 in.; fair, modern Bengalī writing, by two different hands; eight lines in a page.

Bhaktirasāmŗitasindhu, or Bhagavadbhaktirasāmŗitasindhu, an elaborate treatise on the nature of Krishņa-Caitanya, and devotional belief in his all-pervading power; composed in 1541 \triangle .D.

Having thus been composed only some fifteen years after *Caitanya's* death, it must have been the work of one of the immediate followers of the *Vaishnava* reformer. The introductory verses seem, indeed, to ascribe its composition to *Sanātana*; though some scholars (perhaps finding an allusion to the author's name in the second introductory, and the final verses) rather make it the work of $R\bar{u}pa$ Gosvāmin.*

The work consists of four sections (vilhāga) denominated after the four points of the compass, each section consisting again of a number of subdivisions (lahuri). It begins :

> ससिल्ठरसामृतमृत्तिः प्रसृमररूचिरुद्धतारकापालिः । कलितश्यामाललितो राधाप्रेयान् विधुर्भयति ॥ १ ॥ द्वदि यस्य प्रेरणया प्रवत्तितो उद्दं वराकरूपो अपि । तस्य हरेः पदकमलं वन्दे चैतन्यदेवस्य ॥ २ ॥ विचाममन्दिरतया तस्य सनातनतनोर्मदीशस्य । भक्तिरसामृतसिन्धुभेवतु सदायं प्रमोदाय ॥ ३ ॥ मोनांसकयडवाग्नेः कठिनामपि काख्यससी जिद्धा । स्पुरतु सनातन सुचिरं तद भक्तिरसामृताम्भोधिः ॥ ५ ॥ भक्तिरसस्य† प्रस्तुतिरसिल्जगम्बक्तुलस्य । चहेनापि मयास्य क्रियते युद्धदां प्रमोदाय ॥ ६ ॥

* Raj. Mitra, Notices, ii., no. 579, on the other hand, assigns the work to Jiva Gosvāmin.

+ On the technical meaning of *bhaktirasa*, see Wilson, Select Works, i., p. 163. रतस्य भगवद्वकिरसामृतययोनिधेः । पत्वारः धळु वष्टयने भागाः पूर्वादयः क्रमात् ॥ ७ ॥ तत्र पूर्वे विभागे अस्मन् भक्तिभेदनिरूपके । खनुक्रमेख वक्तव्यं लहरोखा चनुहर्य ॥ ८ ॥ खाखा सामान्यभक्त्वाद्या डितीया साधनाडिता । भाषाचिता तृतीयाव तुर्या प्रेननिरूपिका ॥ ९ ॥ तवादी सुष्ठ वैशिष्ट्यमस्याः कर्षायतं स्मुद्रं । लच्चर्ण क्रियते भन्नेरुत्तमायाः सता मतं ॥ १० ॥ खन्याभिलाधिताजूत्यं ज्ञानकर्माधनावृतं । खानुकूत्येन कृष्णानुज्ञील्जनं भक्तिरुक्तमा ॥ ११ ॥

यथा नारदपचरात्रे। ° one sloka; ज्ञोभागवतस्य तृतीये स्क्रन्धे च। ° three slokas.

> क्रेग्नेमी जुभदा मोखलघुप्ताकृत्सुतुर्ऌभा । सान्द्रानन्दविज्ञेपाला ज्रीकृष्णाकर्विणी च सा ॥

त्रवास्माः झेशप्रत्नं । झेशास्तु पापं तडीजनविखा चेति ते विधा ॥ जव पापं । अप्रार्थ भवेत्यापं प्रारमं चेति तविधा ॥

 Rasopayogisthäyibhävopapädano näma pürvavibhägah: —1. bhaktisämänyalahari, fol. 3a;
 sädhanabhaktilahari, fol. 15b; 3. ratibhaktilahari, fol. 18a; 4. premabhaktilahari, fol. 19a.

JI. Bhaktirasasāmānyanirūpaņo nāma dakshiņo vibhāgah, begins :

प्रबलननन्यान्त्रयिणा नियेवितः सहज्ञरूपेण । जयनचनो नचुरायां सदा सनातनतनुर्ज्ञयति ॥

vibhāvalaharī, fol. 35b;
 anubhāvalaharī, fol. 37a;
 sāttvikalaharī, fol. 41b;
 vyabhicāralaharī, fol. 55b;
 sthāyibhāvalaharī, fol. 61b.

III. Mukhyabhaktirasapañcakanirūpaņo nāma paścimavibhāgaļ, begins:

धृतमुग्धरूपभाषो भागवतार्पितपृषुप्रेमा । स मयि अनातनमूर्तिस्तनोतु पुरुषोत्तमस्तुष्टि ॥

 sāntabhaktirasalaharī, fol. 64a;
 prītabhaktirasalaharī, fol. 74b;
 preyobhaktirasalaharī, fol. 82a;
 vatsalabhaktirasalaharī, fol. 87a;
 madhurākhyabhaktirasalaharī, fol. 89a. IV. Gauņakhaktirasādinirūpaņo nāmottaravibhāgah, begins:

भक्तिभरेख प्रीतिं कल्ठयकुररीकृतव्रभाक्रसक्तः । तनुतां सनातनात्मा भगवाच्मयि सर्वदा तुष्टिं ॥

 hāsyabhaktirasaluharī, fol. 90b;
 adbhutabhaktirasalaharī, fol. 91b;
 vīrabhaktirasalaharī, fol. 94b;
 karuņabhaktirasalaharī, fol. 95b;
 raudra(bhakti)rasalaharī, fol. 97a;
 bhayānakabhaktirasalaharī, fol. 92a;
 bībhatsabhaktirasalaharī, fol. 98b;
 rasānām maitrīvairasthitilaharī, fol. 103a;
 rasābhāsalaharī, ends fol. 105a:

भारत्याद्याचनसन्तु रसावस्थानसूचिकाः । वृत्तयो नाद्धनानृत्वादुक्ता नाटकल्रव्यये ॥

इति भक्तिरसामृतसिन्धावुद्तरविभागे रसाभासलहरी ॥ ग्रन्यस्य गौरवभयादस्या भक्तिरसप्रियः । समाद्धतिः समासेन मया सेर्य यिनिर्मिता ॥ गोपालरूपशोभां दथदपि रघुनाचभावविस्तारी । तुष्यतु सनातनो ऽस्मिक्षुत्ररभागे रसामृताघुनिभेः ॥ इति भक्तिरसामृतसिन्धी गौर्यभक्तिरमादिनिरूपर्या नाम

भाग नातारवानुगावन्या गाण्डनातारवादान्ध्वया गा भागुर्यो विभागः ॥ समान्नो व्यं भक्तिरसामृतसिन्धुरिति ॥

रानाङ्काक्र१४६३गणिते ज्ञाके गोकुलमधितितेनार्य । भक्तिरसामृतसिन्धुचिंटाङ्कतः खुद्ररूपेण ॥ सन्यमे

Regarding the date (? rāmāngašakra), see Bhandarkar, Report 1883-4, p. 76.

Foll. 106-116 contain a copious list of contents in five parallel columns; while fol. 117*a* gives an (incomplete) list of the titles of works quoted by the author. Of the authorities actually met with in twice going over the work, the following may be mentioned (omitting a number of *Purāņas*, etc.):

Agastyasan hitā, foll. 9b, 11a; Aparādhabhañjana, fol. 55b (कामादीनां कति न कतिथा पालिता दुनिदेशा जाता तेथा न मयि करुणानवपानोपशानिः । उत्सृन्येतानय यदुपते सांग्रतं लभ्यवुद्धिवामायातः शरणमभयं मा नियुंक्सात्मदास्ये ॥ not in IImberlin's text, and different metre); Uddhavasandesa, fol. 96a

(कृष्णं मुख्यत्र करुवन्द्रावीहती निष्टुरस्वं मा मयादां यदुकुरू-भुषां भिन्दिरे गान्दिनेय । पश्याभ्यवें त्वयि रचनधिष्ठाय यात्रां विधिल्सी स्त्रीणां प्राणीरपि नियुत्रहो हना यात्रा व्यधायि॥ Rūpa-gosvāmin's Uddhavasandeśa, MS. 570, v. 76. but quite different in second half); Karnamrita. fol. 17a (चानचानसितभुवोरूपचितामधीग्रपन्न्याङ्करेष्यालो-लामनुरागिखोर्नयनयोराद्री मुदी जस्ति । आताचामधरामृत मदबलामद्वानवंशीखनेष्याशास्ते मम लोषनं व्रजपतेमीतिं जगम्भोहिनों ॥), 17b, 34b, 70a, 71b; Katyayanasamhita, fol. 7b (वर हुतवहज्ञालापज्ररानव्यवस्थितिः । न गौरिचिनाविमुसजनसत्तासवैश्वसं ॥); Gitagovinda. foll. 27b, 87b, 88h; Govindavilāsa, fol. 57a (चिरमुलविहतमनसो राधामुरवैरिगोः कोर्णप। निभृतनिरोध-राजम्मा प्रत्याशावल्लयो जयति ॥); Danakelikaumudi, fol. 55b (गभीरोज्यज्ञामां दुरभिगमपारो अप नितरामहाया बुधादां दधदपि हरेरास्पदभपि। सत्तां स्तोमः प्रेमय्युदयति समय स्यग्रीयतं विकारं न स्फारं जलुनिधिरिवेन्दी प्रभवति॥), 876 (कृष्ट्ययुवतीनां ?); Narudu-Pañcaratra, foll. 1b, 2b; Pañcarātra, foll. 3b, 11b, 18a ; Padyāvalī, foll. 36b, 44a, 65b (unianit' given in Padyac. MS. 823, fol. 9a, as by Yadavendrapuri), fol. 87b (वार्म वपु: पुल्लिकत o ib., fol. 18a), 88b (जबmicafer-ulu o ib., fol. 16b, by Kavicandra); Prahlādasamhitāyām śrī-Uddhavavākyam, fol. 886 (भगवानपि गोविन्दः बम्द्पेंशरपीडितः । न भुक्ने न सपिति च चिमायन् वो सहनिशं ॥); Bilvamangalu, fol. 35b (चयि पङ्कजनेवमी लिमाले तुलसीमन्नरि किंचि-रधैयानि। अवयोधय पाथे सारवेश्तवं परणाजाझरणाभिलामिगं मा॥), 44a (इस्तमुल्विप यातो असि चलात्म्वण जिनद्वते । हृद्यासदि निर्यास पीरूषं गखयामि ते॥), 46a (राधा पुनात जगदच्युतदश्वचित्रा मन्यानकं निद्धती दधिरिक्रपाचे । १): Bilvamangalastava, fol. 64a (चड्रेतवीचीपयिकेर-पास्याः स्तानन्दसिंहासनल्भदीखाः । शहेन केनापि वर्य हहेन दासीकृत्या गोपवध्यिदेन ॥); Brahmayāmala (?roference not found); Brahmasamhitāyām Ādipurusharahasya, foll. 27a, 30a (see no. 2511): Bhaktiviveka, fol. 11a (चिनतां कुर्येग रखाये विक्रोतस्य यथा पशो: । तथापैयन् हरी देहं विरमेदस्य रखणातः ॥): Bharata, fol. 60b (यट्क जीभरतेन ॥ इक्तिरस्ति विभावारे: कापि साधारणी कृती । प्रमाता तदभेदेन सं यया प्रतिपत्कते ॥); 5 N 2

महामुदः । कुर्वेमि कृतिनः केषिधनुर्वमें तृयोपमं ॥); Brahmayāmala(?); Māghakāvya, foll. 23b, 24b; Mukundamālā, fol. 57a (दिषि चा भुषि चा ममाम्नु वासो • चरगी ते मरगे जॅप चिनायामि ॥ Haberlin, p. 516); Mukundāshtaka, fol. 33b (कनकनिवहशो-भानिन्द्रिप्रौतं नितसे तट्परि नवरक्तं वस्तमित्यं दथानः । प्रियमिव किल वर्धे रागयुक्त प्रियायाः प्रखयतु मन नेवाभीष्ट-प्ति मुकुन्दः ॥); Yāmunācāryastotra, fol. 11a (वपु-राहिषु यो ऽपि को ऽपि वा गुखतो असानि यथा तथाविधः । तद्यं तव पाद्पसयोरहनद्येव मया समर्पित: ॥), 23b (रघुवर यदभुम्ब तादुशो वायसस्य प्रणत इति दयाल्येश्व चैग्रस्य कृष्ण। प्रतिभवमघराड्नुग्धसायुन्यदोऽभ्वेद किमपदमागस्तस्य ते ऽस्ति च्रमाया: n), 27a (यद्ख्डमब्डान्तरगोचर च ?); Rasasudhakara, fol. 43a (जतिप्रयानेन रतानताना कृष्णेन तालादवरोपिता सा। चालुख्य तस्यैव करं करेग ज्योत्मा कृता नन्दमनिन्दमाप ॥); Lalitamadhava, foll. 25a (हरोटचडोपीस्तनपरिसरप्रेखणभवात् करोतु कम्पादीपञ्चलति किल गोवधैनगिरी। •), 25b, 26b, 28b, 84b, 86b, 87a; Vidagdhamadhava, foll. 28a (इन्यन्नयुभूतज्जनकृतिपर कुवैत्मुहुसुबुरुं ध्यानादनारयन् सनन्दनमुखान् विस्तेरयन् चेभस । •), 48h, 67b, 84b, 86h, 95h, 96h, 102a; Vishnuyāmala (?); Vishnurahasya, foll. 7b (m-लिङ्गनं घरं मन्ये व्यालयाग्रजलीकर्सा । न सङ्घः शत्ययुक्तानी नानाटेवैकसेथिना ॥), 8b (ज्ञीविष्णोरर्चनं ये तु प्रकुवैनित नरा भूषि । ते यानि शामातं विण्णोरानन्दं परमं पर्द ॥); Vaishyavatantra, fol. 29b (चप्रादशमहादोमे रहिता भगवन्ननुः । सधैग्रायेश्यां सत्यविज्ञानानन्दरूपिणो ॥); Hamsadūta, fol. 46b (बदाचिम्बेदान्नि Hæborlin, p. 374, \$1. 3), 72a (पुरसादाभोरी °। स जानुभ्या ° ib., p. 383, \$1. 50b, 51b), 95a (विराजमो ib., \$1. 54); Haribhaktivilasa, fol. 11b (तवास्नीति वदन् वाचा तयैव मनसा पिदन् । तास्यानमस्थितस्तन्ना मोदते श्ररणागतः ॥); Haribhaktisudhodaya, fol. 2b (त्वसाधात्वरुणहाद-विजुहाभिस्थितम्य मे । मुखानि गोप्पदायने बाबास्यपि जग-द्रुरो ॥), 8b (प्रविशनाल्यं विष्णोदेईनार्थं सुभक्तिमान् । º), 12b, 17a, 65b, 70b; Harisudhodaya, fol. 93b (स्वानाभिकामस्तपसि स्थितो उहं १).

Bhāvārthadīpikā, fol. 3a (त्वत्वयानृतपाचोधी विहरनो

[H. T. COLEBROOKE.].

2502.

1547E. Foll. 49; size 10 in. by 4¹/₄ in.; modern Devanāgarī writing; 10 or 11 lines in a pago.

A fragment of the Bhaktirasāmritasindhu, extending as far as fol. 33b of the proceeding MS.

An additional leaf, marked भ र २ ७०, morely gives the following colophon, written in a different hand : इति फ्रोचरणदासविराचतो अक्तिरसानू-तसिंधुनानको यंघ: सनाप्त: ॥ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

2503.

806b. Foll. 110; size 154 in. by 5 in.; clear, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Durgamasamgamani, a commentary on the Bhaktirasāmritasindhu, annotating the text and enlarging upon the doctrines propounded theroin. Apparently by Rūpa (? or Jīva) Gosvāmin; though in the colophon ascribod to Sanātana.

It begins:

सनातनसमो यस्य ज्ञायान् ज्रीमान् सनातनः । जीवलनो अनुजः सो क्सी जोरूषो जीवसहातः (सङ्ग्रतिः [B, orig. A.) ॥

भ्रभ भ्रोमान् ग्रन्थकारः सकलभागवतलोकहिताभिलाषपर-वज्ञतया प्रकाशितैः स्वदुदयदिष्यकमलकोपविलासिभिः भ्री-मद्रागयतरसैरेव भुक्तिरसामृतसिन्धुनामार्न ग्रन्थमपूर्ववचनमा-षिन्धानस्तदृर्थीयतव्यस्येव च सर्थेतिमतां निश्चिन्वानसाद्वज्ञनयैय मक्रुलनासम्रयति । स्वं सर्व स्व ग्रन्थो र्थ्यं मक्रुल्डर इति च विज्ञापपति ॥ चसिल्हेति ॥ पिधुः श्रोकृष्णो जयति सर्वोत्वर्वेण यतेते । ० ॥ २ ॥

चय निजभक्तिप्रवर्तनेन कलियुगपावनावतारं विश्वेषतः खाद्ययचरणकमलं श्रीत्रोकृष्णचैतन्यदेवं भगवनां ननस्करोति हदीति॥ हडिषयप्रेरणया प्रवर्तितो अस्मि न सन्दर्भे इति श्रेष:। बराकेति खर्यं दैन्येनोक्तं। सरखतो तु तदसहमाना वरं श्रेष्ठं

PHILOSOPHY.

चा सम्यक् कार्यात झब्दायते इति तमेव तं स्तावयति सत्कवि-तायानपि तते रखयेवाच प्रयुक्तिः स्यात् नान्यपा इत्यपेरपः॥२॥

चय निजेष्टदेवतावतारालेन निजगुरुं सुवन् प्रार्थयते विद्यान इति ॥ अक्तिरसरूपस्यामृतस्य सिन्धुरिवेति तत्वानार्य यन्यः तस्य ज्रीकृष्णास्यस्य भदोशस्य सदा खेन रूपेय भियतस्यैव विक्राशितनानान्यरूपतनोया सनातननामा तनुस्त-म्या विज्ञामनन्दिरतया तजुत्यतयाङ्गीकारेणेत्वर्थः । जन्यस्या जपि नारायणास्यायाः सदा समानार्थ सनातन तज्ञनोः सिन्मुविज्ञानमन्दिरं अवतीति ॥ ३ ॥ ० ४ ॥

चय निजयन्यस्य विरोधिकृतपराभवाभावकरीं जीगुरू-चरणान् प्रार्थयते मोनांसकेति। ०॥ ५॥

It ends: इति हर्गमसंगमनीनास्त्रां भक्तिरसामृतसिम्पुटी-कार्या उन्नरविभागे रसाभासऌहरी नवनी ॥ इति हुगेमसंगम-नीनाम्न्यां भक्तिरसामृतसिन्पुटीकार्या चतुर्थों विभाग: समाप्त: ॥

रामाक्नेति शालिवाहनस्य संवत्सरगणनया पिक्रमादित्यस्याथि क्रेया । लक्कम्य यामगतिप्रसिद्धा विषद्यधिक चतुर्देशशतीगणित इत्वर्थ: ॥ विक्रमादित्यस्य त्व[ष्ट]नचत्यधिक पखदशशतीगणित इति क्षेयं ॥ विटक्कित उद्धक्वितः मुष्ठरुपेत्येव घठितव्यं । तेषा दोनस्मन्यतामयपाठे ऽपि तदसहिष्णुः सरस्तती खुद्रं सूर्धनत्वक्षेयं रूपं खरूपं यस्येति गत्यन्तरास्यदं स्प्कोटयन्ती समाहितवती ॥

> जोकृष्णः सर्वपृर्णः स चरति विषुले गोकुले व्यक्ततंत्रन् माधुर्येश्वर्यवर्यः स च प्रधुपझृताननलल्हमीभिरितः । जौराधावर्गभध्ये स च मधुरगुणजो(म)धुराधामधारी-विस्मिन् ग्रन्थे रसाआवभिमतमहिमा[-]रसारप्रचारः ॥ यद्पि च नातिविशुद्वा तद्पि च सद्गिः कदाप्पुरीकाया । दुर्गमर्सगमनीयं लोके वास्यामृताम्भोधोः ॥

इति सनातनगोखानिकृता टुर्गैमसंगमनी भक्तिरमामृत-सिन्धुटीका समाप्ता ॥

Two additional leaves contain an index of chapters, and a list of 26 works quoted in the commentary. Of the latter may be mentioned: Kurukshetrayātra, Gopālastava, Dhruvacarita, Sāhityadarpaņa. [H. T. COLEBROOKE.]

2504.

1489b. Foll. 85 (numbered 67-151); size 15½ in. by 4½ in.; Bengali handwriting of 1806 A.D.; soven lincs in a page. Durgamasamgamani. This (rather carcless) copy omits the last colophon and the last but one of the final ślokas of the preceding MS.; and it also differs considerably as to the rest; viz.:

इति दुर्गम[स] झमनौनाम्या हरिभक्तिरमामृतसिन्युटीकार्या चतुर्घो विभागः ॥ रामोन्दति (!) झालिपाहनसम्वस्परमणनया विक्रमादित्यस्य सापि सा क्षेया। चडेस्य (!) वामापतिप्रसिद्धा ०--दोनं सच्यतामयपाठे ऽपि चुद्रों सूच्छां दुर्ह्वेर्यं (?) रूपं सरूपं यस्पेति सरस्वतीसंवादः ॥ यद्पि च नातिविभुष्टा ० वास्या-मृताम्भोधेः ॥ समान्नेयं टीका तेषामेव प्रीतये तु [भ]वतु

The MS. is preceded by six leaves, marked sis (पत्र), and numbered 1-6 in the left, and 61-66 in the right margin. This passage, which apparently belongs to the present work, begins: ww जीवगोसामिमतानुसारिय: 1 नियसिद्वासु गोपा: सकीया एव ताम्र राधादय: 1 ?

[H. T. COLEBROOKE.]

2505.

1489a. Foll. 60; size 154 in. by 44 in.; indifferent Bengali handwriting, apparently by the same hand as the preceding MS; seven lines in a page.

Krishnabhaktirasodaya, another treatise on the same subject, apparently consisting chiefly of passages from the Bhaktirasāmritasindhu, with comments thereon; by Rādhāmohann Šarman. It begins:

गोपीनयनचकोरीखादितमुरसानृतातिताङ्गरुचिः । कोषो व्रजेन्द्रतनयो नोरदनीछो विधुर्जयति ॥ श्रीमदक्षैतयंशोड्रूराधामोहनज्ञर्मणा । क्रियते परमामोदः कृष्णभक्तिरसोदयः ॥ श्रीमद्रसानृताभ्भोधिर्गोखामिनिरुदाहतः । तस्मादुङ्ग्य यत्किंचिदन्यतद्य निवेद्यते ॥ श्रुजव्य मम चापत्थं तड्येरितचेतसः । वेष्यवैः कृष्णसंवन्धे गुग्रमाचपरियहैः ॥ तच भक्तिरुध्यर्थ ॥ चन्याभिरुापिताजून्य शानकर्माद्यनानृतं । चानुकूत्यन कृष्णासुशीरुजंभक्तिरुज्ञमा॥(see p.812b) भव मकरवात् भक्तिपदेन कृष्णभक्तिरेवोप्यते । त्रचा चानु-कूत्येन कृष्णानुशोखनं कृष्णभक्तिरिति खानान्यतः सब्धछत्वयं a lengthy discussion ; नमु भक्तेः वि प्रयोजननियाद । क्रेशमी जुभदा⁰ p. 8126 ॥ इति क्लेश: स मूख्यार्थ o in the commont on this the author remarks: खव प्रमाखं मूल्यन्ये (भक्तिरतानृतसिन्धी) माकृतकृष्णभक्तिसुधार्थवे च विस्मृतमयच चानुसन्धेयं

The Durgamasamgamani is quoted at fol.8b.

The work consists of ten chapters (ullāsa), viz.: 1. fol. 10b; 2. sādhyabhaktinirāpaņam, fol. 15b; 3. bhaktirasanirāpaņam, fol. 25a; 4. vibhāvādinir., fol. 39a; 5. sāntabhaktirasanir., fol. 44a; 6. prītabhaktirasavivaraņam, fol. 48b; 7. sakhyabhaktirasanir., fol. 50b; 8. vatsalabhaktirasanir., fol. 51a; 9. ujjvalabhaktirasanir., fol. 54b; 10. (maitrīvairavivecanam) onds fol. 60b: भरतमुनिनायुद्ध। रसाभासा चनीचिल्यप्रवृत्तिता इति । स्वमन्यवृद्धं इति कल्जियुगपावनाचतार: ॥ चीमदहैतर्वशच्ची-राधामोहनगोसानिविरचित्रे कृष्णभक्तिरसोदये दशम उसास: । सनाप्तो इयं यन्य: ॥ Cp. Rāj. Mitra, Notices, iii., no. 1192. [H. T. COLEBROOKE.]

2506.

2486. Foll. 249 (five of which, 124-128, are wanting), and two *suddhapattrus* (after 62 and 82 resp.); size 11½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1550 A.D. (fol. 61 supplied by a later hand); 8-11 lines in a page.

Vishņubhakticandrodaya, another work on the same subject, in sixteen chapters (kalā), by Nrisiņihāraņya Muni.

It begins:

वन्दे [ऽहं] चीनृसिंहेग्नं पुरुषारस्यं गुरूत्रमं । जीसाममन्तरार्त्र (!) च वैद्यावान्हार्हि (व्वाह्वाद)सिम्नये॥ चाविर्वभूव लोके ऽस्मिन् सद्रक्त्वाह्वाददायकः । जीविष्णुभक्तिचेद्रो ऽयं विष्णुप्रेमान्यिवर्धनः ॥ यस्य (तस्य R. M.) जुतेरेककलात्मकस्य इन्याद्य (हस्राह R. M.)नेकाद्यातमः प्रवंध: । शैषिख्यनेतींद्रियवातचात्या (शान्मा B. M.) नानांतरायाधनती इतायां ॥ षण्ठे निरंतराशेषदृत्रैम्माधकारविश्वंडनं । स्मृत्वा प्रयम्य चादी गुरू भौविष्णुभक्तिषंद्रोदयं ॥ संसाराललनिर्विद्यो ननीची खावैसिडये । संसारासारतां झात्वा गुरूं शरवनाव्रक्षेत् ॥ गुरूस्वेवारतः झात्वा गुरूं शरवनाव्रक्षेत् ॥ गुरूस्वेवारतः शिष्यः चिरधः सर्वनियेदकः । गुरूष्वीचरभाषच दंडपाप्रयानेहुरुं ॥ भाष्रमत्तोद्धतः शच्छर्त्वांक्तां शिरसा नुदा । गृह्त्तन्यरिचरेक्क्यानवइस्तोषयन्गुरुं ॥

तथा चोक्रानि जीमझागयते जीभगवता उद्वर्थ प्रति जिप्यलखणनि । ⁰

No authorities, except Purāņas, Bhagavadgītā, Vishņurahasya, Vaishņavatantra (fol. 93b), and such-like works have been met with.

For the contents of the work, cp. Raj. Mitra, Notices, viii., p. 279.

The MS. is not quite complete, the 16th kalā beginning on fol. 1466; and the last leaf breaking off at 11 www waven and main with the second s

[GAIKAWAR.]

2507.

735. Foll. 158; size 13 in. by 44 in.; clear, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Vishņubhaktidarpaņa, or Vishņudarpaņa, another compendium of devotional worship, in fifteen chapters, by Upendrācārya.

 वासुदेवादिका नूर्तीदेभानं घरतं घदं । नारायगं शास्त्रयोतिं नमामि हरिनीचरं ॥ गुरूं प्रग्रम्य चीविष्णुं पूजनं परमात्मनः । चहाकुभक्तियोगाढां मन्वेरहाघरादिन्नैः ॥ दृष्ट्रा तन्तपुरागानि मतं भागवतस्य च । मन्तार्थकचनोपेतं ऌिसिष्णामि यचानति ॥ यनाच नियमाचीव जासनं प्राग्धर्सयनः । प्रत्याहारो धारणा च म्यानं समाधिरेव च ॥ चहाबक्रानि योगस्य अक्लेशिक्तविदो विदुः । चहिंसाडा यमाः प्रोक्ताः शीचाडा नियमा मताः ॥ चहिंसा सलनस्तेयनसङ्घो होरतंचयः । जास्तिकां जवाचरें च नीनं स्पेयें खनाजैवं ॥ श्रीचं जपस्तपो होनः जवातिकां नदपैखं (? नृद्० = गो-तीर्पाटनं परापेंहा तुष्ठिराचायैसेवनं ॥ [पीनृत्तिका)। रते यनाः सनियना उभयोडीदश स्नृताः । जासनं खस्तिकार्स्या स्याडीरासननपापि था ॥०

- II. खय दोश्रा लिखिष्यामि सर्वेशक्यां कलावतों। दीश्रा विना पश्चलं हि विप्रस्थ न निवतेते॥ fol. 10b.
- III. अक्तगान्यच वक्त्यामि अक्तानां चैव छच्च्यां । नेष्कर्म्य पापगुडिं च विष्णु अक्तेच नित्यता ॥ 206.
- 1V. चय साधनयोगस्य माहाल्यं लिख्यते व्धुना । यथा वृष्ठं पुराखेषु जात्वा जननमुत्रमं ॥ 30b.
- ত অঘ মত্তন্য বিদ্যায়া বিথান বাইননিরেন।
 মার:মণুরি বাযানা ভিজিম্মানি যথানরি ॥ 43a.
- VI. पीठन्यासं विधायैषं तत्र विष्णुं स्मरोग्न भुं। खाधिष्ठानसमुद्धतनादेन प्रखवात्मना ॥ 566.
- VII. चय चिज्ञानमानन्दं व्रच नत्वा महेच्चरं । यूत्रायां त्रस्य नन्ताखां प्रकाझाखय कथ्यते ॥ रको नारायको देवः सर्वैः सर्वेच्चरो विभुः। भक्तानां कार्यसिद्य्यं चतुर्वृतिमेहीयते ॥ 68a.
- VIII. सह्यं ज्ञानमनमां यक्ताम्माद्यस्य यतो भवेत् । तं विष्णुमच्यर्थ पूर्णे प्रखम्य जगदीच्दरं ॥ द्वादशाखरमन्तस्य वख्यापि विधिमुज्ञमं । अज्ञानुग्रहणार्थाय चासुदेवेति यं विदुः ॥ वेदादिह्वदर्य तेब्मो भगवान्वाऌहंसकी । नारायणविष्ण्युक्ती सत्यतुष्ठेन संयुत्तः(!) ॥ 78b.
 - IX. चय प्रयाग्य विषोज्ञं भवषन्यप्रमच्छतं । विधानं तस्य पूजाया ययोक्तं लिख्यते ब्धुना॥ 89b.
 - X. चय सज्ञानन्दमयं ब्रब नत्वा महेचरा । लिख्यते तस्य पूजाया विधानं कलितार्था ॥ 97a.
- XI. केली* च कृष्णगोविन्दी मन्ताछी मदनादधः । घडादशाखरो मन्त्रो भक्तानां सुरपादपः ॥ 106b.

* The guttural nasal here may possibly be intended for the nasal sound which occurs in many of the formulas in this and several other chapters, e.g. मूँ मञ्जुसाय । से आनिरुद्वाय ननः । सिं जिये ननः । ई सोन-सब्दलाय ननः ॥

- XII. चर्च संखित्रवृद्वीनां विधानं सावैमन्तिकं । यचानति लिखिचानि मालाशुद्धिं पुरस्क्रियां ॥ 114a.
- XIII. चष पीराखिकैमैलीरुपचारविधि झुवे । महापूजाविधानेन मृहदानविधि तथा ॥ 123a.
- XIV. चतः घरं लिखिणामि ज्ञयनीत्वादिनं विधि । जोहरेजीगरं पुर्ख वैध्यवानि व्रतानि च ॥ 141a.

XV. चय जीभागवतोक्तपयोवतपश्चतिर्हिस्यते । तत्र फाल्गु-नामावास्याया बाचे मुहूते उत्तियतः कृतमैत्रादिः चोतजले जानसंबत्धां कृत्वा⁰ fol. 357a.

It ends: ततो यजमान जापायीहिम्मो ययाझकि विज्ञज्ञाठ्यं वर्जैथित्वा दक्षिणां सुपर्थे तद्धं पाइं वा दज्ञा तानन्पानपि ब्राइणान् सहुखेन भोजनेन भोजयेत्। यपाइक्षि प पाव्डास्तादिम्यो ऽपि भोजनं द्खात्। ततो ऽखिद्रवधार्य पन्धुभिः सह भुच्चीत। व्रतेनानेन भगवनामाराघ्य सकस्ठ-यज्ञवतत्रपत्रां सिद्धिमाप्य भगवज्ञोकमाप्रुयात् ॥ इति ज्ञीभा-गवतोज्ञपयोवत्विधिः समाप्तः ॥ इति ज्ञीमानुपेन्द्रापार्यविदर्णितं ज्ञीविष्णुदर्षयं समाप्तं ॥

The other colophons run : इति विष्णुभक्तिद्वेये (प्रथम:) परिबोद: (corrected everywhere for original पदस्त:). [H. T. COLEBROOKE.]

2508.

823e. Foll. 38; size 12³/₄ in.; fair, modern Bengalī handwriting; six lines in a page.

Haribhaktikalpalatikā, a treatiso, by Krishau Sarasvatī, on the nature of 'bhakti' and the various grades of it through which the votaries of Krisha have to pass before attaining perfection of faith.

It begins :

यन्त्रापः

सवात्मानमञ्चेषलोकपितरं सर्वेषारं शाणातं

यं नो बेझि जगविवासनमृतं यग्नाययान्धं जगत् । यं झात्वा कृतिनो विश्वभित परमानन्दाववोधं च यं तं अक्तप्रियवान्धवं शरण्डदं वन्दे मुरहेपिखं ॥ ९ ॥ व्रसस्तीणां प्रेमप्रण्यदृद्यो या किमचवा कृषायुक्तो अक्रेम्वसुरन्धिनश्रद्यनिपुनः । चापि खात्मारावो य इह विजिहीधुन्नजमगात् तनानम्दं वन्दे नवजल्ददजालोदरनिभं ॥ २ ॥

키민구

भसत्यमपि संसारं यद्वक्तिः सत्यतां नयेत् । गोपीनां सदयानन्दं तमानन्दनुपास्महे ॥ ३ ॥ पुब्याग्भोधिभवा तमोविघटिनो सत्सन्नमूलोज्ञमा भद्दापञ्चविनो विपिक्तिकल्किकाग्रेमप्रसूनोज्ज्वला । सान्द्रानन्दरसाधहं च परनज्ञानं फलं विधती सेर्य भ्रीहरिभक्तिकल्पलतिका भूयात्सतां प्रीतये॥ ४ ॥

The work is divided into fourteen stavakas. viz.: I. (verses 46) on the nature of the god; II. (vv. 78) on the kinds of worshippers; III. (vv. 17) on the nine grades of bhakti, to each of which is devoted one of the succeeding chapters; IV. (vv. 21) on śravana, the recital of Hari's actions and sayings; V. (vv. 60) on kirtana, invocation of his names and eulogizing of his qualities; VI. (vv. 34) on smaraya, or conception of Krishna as the aggregate of all that delights the human heart; VII. (vv. 27) on padasevana, or paying tribute of admiration by meditating on his acts and offering magnificent presents; VIII. (vv. 48) on arcana, or worshipping him by sixteen different kinds of offerings, such as tulasi, etc.; IX. (vv. 12) on vandana, or prostration before the deity; X. (vv. 19) on *dasya*, or complete absorption of soul and mind in the divine being; XI. (vv. 5) on sakhya, or love for the deity; XII. (vv. 10) on atmanivedana, or annihilation of one's individuality and becoming one with Krishna; XIII. (vv. 13) on knowledge of the divine; XIV. (vv. 19) on the atonement for transgressions and relapses of the soul.

Occasionally explanatory remarks are inserted between the verses, in which the author speaks of himself in the third person, as to what the succeeding verses are intended to show.

It ends:

ये जुख्बलि पठलि वानिशमिदं अक्तिप्रवेधामृतं ये वा साधु निरूपयलि भगवद्वक्षेषु निर्मेखराः । ते निर्भुय भवान्धकारमसिऌं भक्तिप्रवोधानृतं सान्द्रानन्दननावृतं तदमृतं विन्दनि विष्णोः परं ॥ १९ ॥ इति श्रीहरिभक्तिकस्प्रलतिकायां चतुर्देशस्तवकः ॥ १९ ॥ त्रीकृष्णसरस्ततीविरचितो ग्रम्थः संपूर्धः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2509.

827b. Foll. 18; size 12¹/₆ in. by 5 in.; good, modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Bhaktilahuri, apparently a work of a similar nature, by Mauirāma. This MS. contains only the fourth chapter (viśvasamuddeśa-tarażga), explaining the evolution of the universe, with the heaven of Vishau as the crowning of the edifice. It begins:

गुई विषयेश्वरं कृषां प्रशिपत्व प्रशीपते । मांग्ररामेशा विषयस्य समुद्देशो यथानति ॥ ९ ॥ मित्रास्थल्ङ जलादीनां तेजसा पत्रमस्य च । भुतानम्धनिना सार्थं ज्योतिरूभ्यद्यते महत् ॥ ९ ॥ उभाभ्यां जडितीभूय च्याप विष्ठो दिशो दश । विरेत्रे सूस्लरूपेश विदाद तेन निगखते ॥ ३ ॥ शब्द सरूपा प्रकृतिन्यों तेन्द्र पुरुष: । प्रकृते: समवायाद्वे तेजसन्त्रोयपद्यते ॥ ३ ॥ तेजोयोगाद्विभिन्न: सन् प्राइः साक्षी निरञ्चन: । सच्चाहताइप्रकृतिराद्या सृष्टिविधायिनी ॥ ५ ॥ तिद्धारमशयोगात्ता गुशाः(? गुशान्) सत्तं रजस्तन: । पत्रभूतानीन्द्रियाशि संभूतान्यमूत्रम्लुहु: ॥ ६ ॥ मुशास्तमात्रसहितैः पत्रभूतीः सममतः । द्व्याहानक्रियाभिक्ते त्रवाशं प्रकृता चत्र: (!) ॥ ९ ॥ It ends :

яबलोकछ वैकुख्धः शिवलोकस्ततः परः । शक्तिलोकस्तु गोलोको महामायाभिभः परः ॥ २३३ ॥ गुरुलोकः सप्तविभः सत्यलोकः प्रकीर्तितः । गोलोकाबुरुखोकानं पचाशकोटियोजनं ॥ २३४ ॥ इति भिच्चममुहेशः संखेपाल्कपितो भया । पिसरेग सहसास्यो वक्तुं नैव खमो भवेत् ॥ २३५ ॥ इति भक्तिल्<u>हयी</u> विषयममुहेशो नाम चतुर्यसरङ्काः ॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

ৰ লয়ন

2510.

939b. Foll. 10; size 12[‡] in. by 4[‡] in.; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Gauraganoddeśadīpikā, or Gaurāngaganoddeśadīpikā, an account of the chief disciples of Caitanya (Gaura, Gaurānga), and the reformer's own mythic succession; composed, in 1544 A.D., by Paramānan ladāsa, usually called Kavikarnapūra, son of Śivānanda Sena; and pupil of Śrīnātha.

It begins : जीचेतन्यचन्दाय लगः ॥ यः श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सचिदानन्दसान्द्रो गौराङ्गीभिः सद्द्रशरुचिभिः इयामधाना ननते । तासां अन्नत् दुढतरपरीरम्भसंभेदतः विं गौराङ्गः सभ् जयति स नवद्वीपमालखमानः ॥ १ ॥ नमस्याभो ऽस्यैथ प्रियपरिजनान् पासलत्तदः प्रभोरहैतादीनपि जगदगीयस्यकृत: । समानप्रेमाणः समगुणगणास्त्त्यकरुणाः खरूपाद्या ये आगे सरसमधुरास्तानवि नुमः ॥ २ ॥ गुरुं तं श्रीनाथानिधमयनिदेवाद्वयविधुं नुमो भगरानं भुव इव विभोरस्य दवितं । यदा स्यातुन्मीलविरवकरवृन्दावनरहः कचासादं लज्या जगति न जनः झापि रमते ॥ शा पितरं श्रीशियानन्दं सेनचंश्रप्रदीपकां। वन्दे इहं परया भक्त्वा पावदाग्यं महाप्रभोः ॥ ४ ॥ ये विख्याताः परीयाराः स्रीचैतन्यमहाप्रभोः । नित्यानन्दाडैतयोख तेषामपि महीयसा ॥ गोपालानां भ प्वायि यानि नामानि कानिभित्। ससयम्थे सरुपाईदेशितान्यादिसूरिभिः ॥ विलोक्गान्यानि साधूनां मधुरौडूनिवासिनां। गौडीयानामपि मुलाविशम्य खमनीपया ॥ विविच्यासेडितः कैचित् कचित्रानि लिसाम्यहं। नाझा श्रीपानानन्ददासः सेवितशासनः ॥ यहत्पुरा कृष्णचन्द्रः पत्रतस्तात्मको ऽपि सन् । मातः प्रकटतां तडतीरः प्रकटतामियात् ॥ खाभिन्नेन युतं तक्तं पचतत्वनिहोच्यते । जन्यथा तर्दसंबन्धात्तत्त्वं स्याचतुष्ट्यं ॥

तनिनं यस्तदेवाच तदभिनं विभाष्यते (° ता Tüb.) । यतः सञ्जत्मेच्यया(सयेच्डया ज्ञन्ना T.) कृषासाद-[ज्ञतो गतः ॥ सरुपणरधीरुक्तं पण्डतस्त्रनिरूपणे । उपाधिभेदात्पचलां तस्त्रस्पेह प्रदर्श्यते ॥ पन्नतत्त्वासकं कृष्णं भन्नरूपखरूपसं । भक्तावतारं भक्तार्ख्य नमानि भक्तशक्तिकं ॥ 'जम्य विवृतसीसीयें: स संखिप्य विलिख्यते । भक्तरूपो गौरचन्द्रो यतो ऽसी नन्दनन्दनः ॥ भक्रसरूपनित्यानन्दः (!) विश्वरूपश्च मुख्यकः । भक्तावतार जाचार्याहैतो यः श्रीसदाशिवः ॥ भक्ताख्याः ज्ञीनिवासाद्या यतस्ते भक्तरूपिणः । भक्तशकिद्विमायखः श्रीगदाधरमुख्यकः ॥ श्रीमहिश्वंभराहैतनित्यानन्दावधृतकाः । खन त्रयः समुत्तेया विग्रहाः प्रभवच्च ते ॥ रको महाप्रभुईयिः जीचैतन्यो दयाम्युधिः । प्रभुडी श्रीयुती नित्यानन्दाहेती महाज्ञयी ॥ गोलामिनच विहेयासे हिनच गदाधरः। पचतत्त्वालका रहे श्रीनिवासन्न परितः ॥ यदुऋतत्र गोसामी ज्रीसरूपपदाम्युजैः । त्रयो ३च विग्रहाः होयाः प्रभवच्चात्र ते चयः ॥ रको महाप्रभुईयो डी प्रभु संमती सता । गोसामिनम्ब चत्थारो वाच्याः प्रयमपुत्रवत् ॥ रुमां पार्षदर्थंगा ये महाला: परिकार्तिता: । नित्यानन्दगणाः सर्वे गोपालाच्चोपगोपकाः ॥ रमा संबन्धसंपकीद्यगोपालसत्तमाः । तम श्रीमसन्हीचे विद्यंभरमनीपतः ॥ विलमनि साते हेया वैष्णवा हि महत्रमाः । नीलाचले च ये स्थातास्ते हि इया महन्नराः ॥ दक्षिणादिदिशां याने येथें: सक्नो महाप्रभो: । ते ते महानाो मनाव्याः घरे होयाः खयोग्यतः ॥ जतः सहपगरग्रीहर्मगौरनिरुपणे। पचतस्वस्य संपर्की ये ये स्थाता महत्तमाः । ते ते महानो गोपालाः स्पानाच्छेड्यादिवाचकाः ॥ रसज्ञाः श्रीवृन्दावनभिति यमाह्र्यहविदो यमेतं गोलोकं कतिपयजनाः प्राहरपरे। म्रोनडीपं प्राहुः परमपि परे व्योग जगदुर् नवद्वीपः सो व्यं जयति परमाश्चर्यमहिमा ॥

जयस

तसिन्दासमुरीचकार मृहरिविश्वंभरास्वं दधत् तचेष्ठावज्ञतः समस्तमहतां वासो ऽपि तचाभवत् । तैः सार्वं महती हरेरनु गुगाकारापि लीलाभवत् तचासीज्जगतां मनो अपि परमानन्दाय मन्दं यतः ॥ यः सत्ये (s)सितवग्रीमादधदसी जीइंसनामाभवत चेतायां मसभुग्मसाख्य उचितो अभुद्रक्षत्रयां दथत्। यः इयामी दधदासंवर्णकमनुं इयाम युगे द्वापरे सो ध्यं गौरविधुर्विभाति कल्लयबानावतारं कलौ ॥ प्रार्भुताः बलियुगे चत्वारः सांप्रदायिकाः। श्रीमध्वीरुट्रसनका भवाः पाझे यथा स्मृताः ॥ सतः कलौ भविष्यनि चत्वारः संप्रदायिनः । ज्रीमाध्वीरुद्रमनका वैष्णवा: शितिपावना: ॥ तत्र माध्वीसंप्रदाय: प्रस्तायाम्परिलिख्यते । परव्योनेच्चरस्याभूच्छिष्यो बद्धा जगत्पतिः ॥ तस्य शिष्यो नारदो अन्द् चामस्तस्याप शिचतनि णुको व्यासस्य शिष्यत्वं प्राप्तो ज्ञानावत्रोधनात् ॥ तस्य शिष्माः प्रशिष्माच्च बहवो भुतले स्थिताः 🚺 व्यासालम्ब क्यादी छो मध्वाचार्यो महायशाः ॥ चक्रे वेदान् विभज्यामी संहितां शतरुपणों। निर्गुणात् ब्रबणो यत्र समुखस्य परिष्क्रिया ॥ तस्य शिष्यो अथवत् पद्मनाभाषार्यो महाशयः । तस्य शिष्यो नरहरिस्तच्छिष्यो नाधवो हिनः ॥ पयनाभस्तस्य शिष्पो ऽभूत् (!) तन्द्रियो जयतीर्थवः । तम्य शिष्गो ज्ञानसिम्धुलस्य शिष्गो महानिधिः ॥ विद्यानिधिस्तस्य शिष्यो राजेन्द्रसम्य सेवकः । जयधर्मो मुनिस्तस्य शिष्यो ऽभूद् गण्णमध्यतः ॥ भोगद्रिषापुरी यस्य भक्तिरालायली कृति: । अग्धर्मस्य झिच्चो अन्त् वद्यस्यः पुरुषोत्तमः ॥ व्यामती चेस्तस्य झिष्यो यश्चक्रे विष्णुमंहितां। श्रीमोझझगैपतिस्तस्य शिष्यो भक्तिरसाश्रयः ॥ तम्ब शिष्यो माधवेन्द्री यहमों ऽयं प्रवर्तितः । कल्पवृत्त्वस्यावतारो व्रजधाननि तिष्ठतः ॥ भ्रोत प्रेयोगत्सलतोइचलास्यपालधारिणः । तम्य शिष्यो अभवच्छीमानीच्छराख्यपुरी यतिः ॥ कलयानास जुङ्गारं यः जुङ्गारफलात्मकः । सडीतः बलगानास ताससच्चे फले उभे ॥

भीगान् रङ्गपुरीति सडालः खे यासमाश्रितः । ईग्रराख्यपुरीं गौर इररीकृत्य गौरवे ॥ भगदाझावयामास प्राकृताप्राकृतात्मक । स्तीकृत्य राधिका भावकामती पूर्वसुदुय्करे ॥ खनवीद्वरसाम्भोधी स्रीनन्दनन्दनो अप सन् । खाद्यो ज्यूहो अपि जैतन्यमविश्वद् यत्रदे पुरा ॥ विष्क्षोभ मनस्तस्य दुष्ट्रा गन्ध्यैनर्तनं । हारकास्यो अपि भगवानविशास्त्रीमळ्यचीमुतं (!) ॥ नानावतारः सुतरामेककालप्रभावतः । यथा इयामो ऽथिज्ञात्मृष्णं भगवनां पुरा खर्य ॥ योगमायाबलादेते तिष्ठनो उन्यत्र यद्यपि । तथापि प्राविशन गौरे अधन्यलघ्य गल्छतः ॥ यथोर्क्त व्यासथरणै: प्रभात्तस्वस्डमध्यत: । चचिन्या: सलु ये भाषा न तांस्त केंग्र योजयेदिति ॥ रघुनार्थं प्रविङ्यापि यथा तिष्ठति भागैवः । र्श्व श्रीनारदमुसास्तिष्ठनो अ्वेषु धामसु ॥० It ends: जोगीराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया ।

होप्यतां परमानन्दसंदोइभक्तथेश्मनि ॥ शाके रसारसमिते मनुनेव युक्ते ग्रन्धो मयाविरभवत् कन्नमस्य वच्चात् । चैन्नन्यचन्द्रचरितावृतमग्नचिक्तैः शोध्यः समाकऌितगीरगयाख्य स्थः ॥

इति जीकविकर्णपूरविरचिता जोगोरगणोदेशदीपिका सनामा॥ जीभेरवचन्द्रदेषशर्मणो सिंखिरियं ॥

For another MS. see Roth, Tübingen MSS., p. 9. [H. T. COLEBROOKE.]

2511.

199. Foll. 29; size 11 in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 10-14 lines in a page.

Brahmasamhitä (or Bhagavatsiddhäntasamgraha), Adhyāya V., consisting of a (Paurāņik) account of the origin and divinity of Krishņa, followed by a hymn to the same deity; with a commentary, entitled Digdarśanī, by Rūpa, younger brother of Sanātana, and elder brother of Vallabha. The entire work is stated to consist of a hundred adhyāyas.

A. The text contained in the present MS. runs as follows:

ईग्रार: परम: कृष्ण: सधितानन्दविग्रह: । चनादिरादिगोंविन्दः सर्वेकारणकारणं # 9 # सहस्रपत्रं कमलं गोकुलास्यं महत्पदं । तत्कणिकार तद्वाम तटननां इसंभर्ष ॥ २ ॥ कर्णिकारं महद्यन्त्रे मट्टोर्ण यज्ञकील वां। मडङ्गं महपदीस्थानं प्रकृत्या पुरुषेण च ॥ ३ ॥ प्रेमानन्दमहानन्दरसेनावस्थितं हि यत् । ज्योतीरूपेख मनुना कामगीजेन संगतं ॥ ४ ॥ तलिञ्चल्तं तदंशानां तत्पत्राणि जियामपि । चत्रसं तत्परितः श्वेतहीपाख्यमड्रतं ॥ ५ ॥ चतुरसं चतुम्ते चतुर्थाम चतुय्कृतं । चतुर्भिः पुरुपार्थेख चतुर्भिहेंतुभिष्टृतं ॥ ६ ॥ ण्लैदेशभिरानडमुखाधी दिग्विदिस्वपि । क्रष्टाभिनिधिभियेक्रमहाभिः सिद्धिभिस्तया । छनुरूपैछ दशभिदिक्यालैः परितो पृतं ॥ ९ ॥ इयामेगीरिख रक्तेख मुझेख पापेदपेभेः । शोभितं शक्तिभिस्ताभिरहुताभिः समनातः ॥ ७ ॥ रवं ज्योतिर्मयो देवः सदानन्दपरात्परः । श्वात्मारामस्य तस्यास्ति प्रकृत्वा न समागमः ॥ ९ भ्यामेन जयने भायया रममाणम्य न वियोगस्तया सह । चालना रमया रेने त्वक्तकालं * सिमृष्या ॥ १० ॥ नियतिः सा रमा देवी तस्त्रिया तड्डांवदा । तलिक भगयार्श्वभुज्यों तीरूपः सनातनः ॥ १९ ॥ या योनि: सा परा शक्तिः कामो वीर्ज महडरेः । लिङ्गयोन्यात्मिका जाता इसा माहेग्रारीप्रजाः † ॥ १२ ॥ इाक्तिमान्युरूप: सो ध्यं लिङ्गरूपी महेश्वर: । तस्मित्राविरभूझिङ्गे महायिषणुर्जेगत्पतिः ॥ १३ ॥ सहसञ्चीचा पुरुषः सहस्राधः सहस्रपात् । सहस्रवाह्विश्वात्मा सहस्रोशः सहस्रमूः ‡ ॥ १४ ॥

* छष्टुभिच्छया त्यकः मृष्यर्थं प्रहितः काऌो यस्माद्रमणात् तादृशं यथा स्यात्तथा रेने । † माहेभ्रारी माहेभ्रायैः । ‡ सहस्रं सूते सृत्रति ।

नारायणः स भगवानापस्तस्मात्सनातनात् § । भाविरासन् कार्यायोनिधिमंकर्षयात्मकः ॥ १५ ॥ योगनिद्री गतस्तसिन् सहवांशः खयं महान् । तदोमंडिलजालेषु योजं संबर्धेणस्य च ॥ १६ ॥ हेमान्यस्तानि जातांकि महाभूतावृतानि तु। प्रत्यगडमेचमेकांशादेकांशाहिशति खर्य ॥ १९ ॥ सहस्रम्था विश्वात्मा महाविष्णुः सनातनः । वामाङ्गादमृत्रहिष्णुं दक्षिणाङ्गात् प्रजापति ॥ १८ ॥ ज्योतिलिङ्गमयं शम्भुं कृषदेशादयामुजत् 🗄 । चहंकारात्मकं विद्यं तस्मादेतद्वाजायत ॥ १९ ॥ षय तैस्तिविधेरंश्वेलींलामुहततः किल । योगनिद्रा भगवती तस्य श्रीरेव संगता ॥ २० ॥ सिम्ध्या ततो नाभेस्तस्य पद्यं विनियेयी । तन्नालं हेमनलिनं ब्रद्यगो लोकमहूर्त ॥ २९ ॥ तल्लानि प्यैरूपाणि कारणानि परस्परं। समयायेत् प्रयोगाच विभिन्नानि प्रयक् प्रयक् ॥ २२ ॥ भिद्धक्त्या सज्जमानो ऽष भगवानादिपुरुषः । योजयमायया देवो योगनिद्रामकत्ययत् ॥ २३ ॥ योगवित्वाच तामेव प्रविज्ञति खर्य गुहां। गुहो प्रयिष्टे तस्मिलु जीवात्मा प्रतिषुध्यते ॥ २४ ॥ स नित्वो नित्यसंषन्धः प्रकृतिश्व परेव सा । हर्षं सदीत्मसंबन्धं नाभ्यां पद्मं हरेरभूत् ॥ २५ ॥ तत्र ब्रह्माभवद्र्यचतुर्वेदी भतुर्मुखः ।

तथ वद्याभयड्रू यच्छ तुथदा चतु मुखः । स जातो भगयच्छक्त्वा तत्कालं किल घोदितः ॥ २६ ॥ सितृद्यायां नति चक्ने पूर्व संस्कारसंस्कृतां । ददर्श केवलं ध्यानं नान्यत्किनपि सर्वतः ॥ २९ ॥ उवाच पुरतस्तस्मे तस्य दिच्या सरस्वता । कामः कृष्णाय गोविन्द चों गोपोजन इत्यपि ॥ २८ ॥ चन्नभाय प्रिया यहेरयं ते दास्यति प्रियं । तप त्वं तप एतेन तय सिद्धिर्भविष्यति ॥ २९ ॥ च्या तेपे स सुचिरं प्रीणन्गोविन्दमर्थ्या । च्या तेपे स सुचिरं प्रीणन्गोविन्दमर्थ्या । च्या तेपे स सुचिरं प्रीणन्गोविन्दमर्थ्या । म्कातद्वी पपति कृष्णं गोलोकस्थं परात्परं ॥ ३० ॥ प्रकृत्या गुगरूपिख्या रूपिस्या पर्युपासितं । सहस्रदत्त्रसंपन्ने कोटिकिन्नस्काइंहिते ॥ ३१ ॥

```
% चापो वै नरमूनवः ।
```

```
|| भुवोमेध्यात् ।
```

CATALOGUE OF'SANSKRIT MANUSCRIPTS.

भूमिश्विनागणिस्तत्र कथिकारे महासने । समासोनं चिदानन्दं ज्योतीरूपं सनातनं ॥ ३२ ॥ ज्ञच्चनयं वेशं वादयनं मुखायुजे। विलासिनीगण्युतं से: सैरंशेरभिष्ठतं ॥ १३ ॥ जय वेगुनिनादस्य त्रयी मुन्तिमयी गति: । स्करनी ग्रहिद्वहनी (r. १ जान marg.) म्लानानि* [स्ययंभुव: ॥ ३४ ॥ गायत्रों गायतस्तरमादधिगत्व सरोज्ञतः । संस्कृतचादिगुरुण डिनतामगमतत् ॥ ३५ ॥ त्रयां प्रबृहो ऽथ विधिविंझाततत्वसागरः । ुहाव वेदमारेग स्तोचेग्रानेन केशव † ॥ ३६ ॥ चिनामणिप्रवरसम् बत्यवृध-लखार्रतेषु सुरभोरभिषालयमां । रूक्सी महस्र ज्ञतमंश्रमसे व्यमानं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भज्ञामि ॥ १ ॥ वेग्**ञ**णनमरविन्ददलागता श्वं वहावतंसमसिताचुदमुन्दराङ्गं । बन्द् पैकोटि कमनी यविज्ञे भज्ञो भं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २ ॥ षालोलचन्द्रकलज्ञव्दनमात्यवंशी-रानाङ्गदप्रणयकेलिकलाविलासं । হযান বিপক্লততিন নিৰ্যনমৰাছা सन्यमेव जयन गोविन्दमादिपुरूषं तमहे भजामि ॥ ३ ॥ चङ्गानि यस्य सकलेन्द्रियव्त्रिमनित पड्यमि पानि कल्पनि चिरं जगनि । **चानन्द् चिन्मयसमुज्ज्ञ**ऌषिग्रहस्य गोविन्दमादिपुरूषं तमहं भजामि ॥ 8 ॥ **च डे तमच्छतमना दिमनन रूपम्** जाद्यं पुराणपुरुषं नवयीवनं च। बेदेषु टुर्लभमटुर्लभमात्मभक्षी

गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ ५ ॥

* मुखान्तानि प्रविवेशेयहभिः कर्याः प्रविवेशेलयाः ।

+ The text makes this last *śloka* consist of three hemistichs, the number of the verses, 7-35, being removed back to the end of the preceding hemistich. In the commentary this is different, though there too the numbering is irregular, several *ślokas* being sometimes treated together under the same number, and the two sections being numbered consecutively. पन्यास्तु कोठिशतवस्तरसंप्रगम्यो षायोरणापि मनसो मुनिपुक्नवानां । सो ध्यस्ति यत्रपटसीसि विचिन्य तन्त्रं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं अज्ञामि ॥ ६ ॥ रको ज्यमी : रचयितं जगदखकोटिं यच्छक्तिरस्ति जगदखाच्या यहंत: § । चरहालारस्यं परमाण्चयालारस्यं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भज्ञामि ॥ ७ ॥ यद्वायभाचितथियो मनुजास्तचेव संप्राप्य रूपमहिमासनजानुभ्याः (?) । मूक्तेयेमेथ निगमप्रचितैः स्तुवनित गोविन्दमादिपुरुषं तमई भजामि ॥ ८ ॥ **ज्ञानन्दचिन्मयर सप्र**तिभाविताभिस् দাশিয় হৰ নিসম্ভদনযা জ্ঞানি:। गोलोक एव निवसत्यक्षिलात्मभूतो गोयिन्दमादिपुरूपं तमहं भन्नामि ॥ ९ ॥ प्रेमाच्चनच्ध्रीयत्रभक्तिविलोचनेन सनाः सदैव हृदये ऽपि विलोकयनि । त'(r. यं) इयामसुन्दरमचिन्यगुणप्रकाई गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ १० ॥ रामादिम्किंपु कलानियमेन तिष्ठन् नानायतारमकरोड्रवनेषु किंतु। कुष्णः स्वयं समभवत् परमः पुमान्यो गोविन्दमादियुरुषं तमहं भजामि ॥ १९ ॥ यस्य प्रभाषप्रभवतो जगदगढकोदि-कोतिन्न(ग.प्व)श्रेपवस्थादिविभतिभित्तं। तद्वा निय्कलमननामशेषभृतं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भन्नामि ॥ १२ ॥ भाया हि यस्य जगदगुइजतानि सते त्रैगुख्यतडिषयथेद्धितायमाना । सत्वावलचिपरसत्वविभुद्रसत्वं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ १३ ॥ श्वानन्द्चिम्मयरसात्मतया मनःस् यः प्राणिनां प्रतिफलन् स्मरतानुपेत । लीलायितेन भुवनानि जयत्वजसं गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ १४ ॥

‡ Thus comm., outil text.

§ जगदस्तचया इति न चालने वहिर्यस्प्रेत्यादि ।

PHILOSOPHY.

सःयम

गोलोकनामि निजधामि तले च तस देवीमहेशहरिशाममु तेषु तेषु । ते ते प्रभावनिषया विहतास्तु येन गोधिन्दमादिपुरुषं तमहं अज्ञामि ॥ १५ ॥ सृष्टिस्थितिप्रलयसाधनज्ञक्तिरेका छायेष यस्य भुषनानि विभर्ति दुगा । इच्छानुरूपमपि यस्य च चेष्ठते सा गोविन्दमादिपुरुषं तमहं अजामि ॥ १६ ॥ खीरं यथा दधिविकारविशेषयोगात् संजायते न तु ततः पृथगस्ति हेतोः । य: संभु(r. शंभु)तानपि * तथा मनुपैति कार्याद् गोत्रिन्दमादिपुरूपं ब्रमहं भजामि ॥ १९ ॥ दीपाचिरेव हि दशामारमभ्युपेत्य दीपायते विवृतहेतुसमानथमा । यस्तादूगेव हि च विष्णुतया विभाति गोविन्दमादिपुरुषं तमहं अजामि ॥ १८ ॥ यः कारकार्यवज्ञले भजति स योग-निष्ठामननजगदस्डसरोमकूपः । खाधारशक्तिमचलस्य परा खमूतिं गोविन्दमादिपुरुपं तमहं भजामि ॥ १९ ॥ यस्यैकनि:श्वसितकालमथावलस्म जीवनि लोमविलजा जगदेखनायाः । विष्णुमेहान्स इह यस्य कलाविशोयो गोविन्दमादियुरूपं तमहं भजामि ॥ २० ॥ भाखान् यथाइमझकलेषु निजेषु तेजः स्तीयं कियत्यकटयत्यपि तडंदत्र । ब्रज्ञा य एव जगद्राडविधानकता गोषिन्दमादिषुरूपं तमहं भजामि ॥ २१ ॥ यत्पादपल्लवयुगं विनिधाय कुम्भ-इन्द्वे प्रयागसमये स गणाधिराजः । विद्यासिहनुमलमस्ति जगत्त्वयस्य गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २२ ॥ ज्ञग्निमेही गगनमसु मरुडिशन्त्र कालस्तयात्मनसीति जगत्तयाणि । यस्माद्ववनिा विभवं विश्वनिा यं च गोषिन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २३ ॥

यबधुरेव सरिता(r.सविता) सकलग्रहाणां राजा समस्तसुरमूर्तिरझेपतेजाः । यस्याज्ञया धर्मात संभृतकालचक्रे गोविन्दमादिवुरूषं तमई भजामि ॥ २४ ॥ धर्माचेकामनिचयः भुतयस्तपांसि ब्रह्मादिकीटयतगावधयश्व जीवाः । **यह्त्रमात्रविभवप्रकटप्रभावा** गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २५ ॥ यस्त्वन्द्रगोपमचवेन्द्रमहो(?) खबर्म-बन्धानुरूपफलभाजनमातनोति । कमीणि निर्देहति किंतु च अक्तिभाजां गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २६ ॥ यं क्रोधकामसहजं प्रखयन्ति भौति-वासत्यमोहगुरुगीरवसेप्यभावैः । संचित्य तस्य सदृशीं तनुमापुरेते गोविन्दमादिपुरुपं तमहं भजामि ॥ २९ ॥ चियः† कानाः कानाः परमपुरुषः कल्पतरचो ट्रुमा भूमिश्विन्तामणिगणमयी तोयममृतं। कथा गानं नाट्यं गमनमपि वंझी प्रियससी चिदानन्दझ्योतिः चरमपि तदाखाद्यमपि च ॥ २८ ॥ स यत्र छीराक्त्री सरति सुरभीभ्यश्च मुगहान् निमेषाधास्यो या व्रजति न हि यत्रातिसमयः । ीं जिने चेत्रडीयं तमहमिह गोलोकमिति यं विदनास्ते सनाः धितिविरत्त्रचाराः कतिपये ॥ २९ ॥ खणोवाच भगवान् भगवनां कमलयोनिं ॥ ब्रबन् महस्वविज्ञाने प्रजासमें च चेम्मति: । पचन्नोकौमिमां विद्यां घास तज्ञां नियोध में ॥ ३० ॥ प्रबुद्धं ज्ञानभक्तिआगालन्यानन्दचिम्मयी । उदेत्वनुत्रमा भक्तिभैगवत्वेमलखणा ॥ ३१ ॥ प्रमाग्रेस्तसदापारेस्तदभ्यासेनिरन्तरं । बोधयत्यात्मनात्मानं भक्तिमत्युत्तनां लभेत् ॥ ३२ ॥ यस्याः श्रेयस्तरं नास्ति यया निवृत्तिमाषुयात् । या साधयति मामेष भक्तिं तामेप साधयेन् ॥ ३३ ॥ भर्मानन्याम्परित्यज्य मानेव भज विज्यसन् । यादूशी यादूशी अडा सिडिभैयति तातृ जी ॥ ३४ ॥

† व्रजसुन्दरीरूपाः

‡ सुरभीभ्यः सरहीति हदीयवंशीध्वन्याक्षावेशादिति भावः।

* शंभोरपि कायलं गुरूसंवलनात् ।

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

कहं हि विश्वस्य चराचरस्य वोझं प्रधानं प्रकृतिः पुनांच्च। मया हितं तेज इदं विभर्षि विधे विधेहि त्वनयो जगन्ति ॥ ३५ ॥

इति श्रीवद्यसंहितायो भगवत्सिद्धांतसंग्रहे मूलसूत्राख्यः पंचमो ऽध्यायः ॥

In the Bhaktirasāmritasindhu the verses ii. 12 (यस्य प्रभावतो ?) and ii. 20 (यस्येकनि:श्वरित ?) are quoted as occurring "Brahmasamhitāyām Ādipurusharahasye."

B. lläpa's commontary, which, for the most part, is illustrative rather than explanatory, bogins: जीमते निंवाकौंग अगवते नम: ॥ ज्ञी-

कृष्ण सरूपमहिमा मम थिन्ने महीयता । यस्य प्रसादाद् व्याकर्तुमिख्तामि <u>ब्रावसंहितां</u> ॥ दुर्योजनापि युक्तार्था सुदिचारादूषिस्मृतिः (?सुपिरा-[दुपिणाङ्कति: R. M.) । पिचारे तु मयाच स्यादूषीणां संच्छपिनैतिः (?सदुज्ञी यद्यप्पध्यायशतयुक् संहिता सा तपाप्पसी । जध्यायः सूत्ररूप/वान्तस्याः सवीगतां गतः ॥ जीमद्वागवताग्रेषु दृष्टं यम्मृष्टवुद्विभिः । तदेवाच परामृष्टं ततो द्वष्टं मनो मम ॥ यद्यच्छोकृष्णसंदर्भे विस्तराद्वि निरूपितं । चच तत्युनरामृप्प (r. मृत्र्य) भाख्यातुं स्यूत्र्यते मया ॥ जप जीमद्वागवते यदुक्तमेते चांशकल्ठाः पुंसकृष्णस्नु भगवान्

स्वयमिति त्रदेव तावत्मण्यमगह । ईष्ट्रार इति १

The commentator quotes freely from the Bhāgavatapurāņa, esp. the tenth book (śrādaśama), with its Ţīkā, and the Bhagavadgītā. Other anthorities quoted are : Uddhava (या चै fuanfāninanit unit unit, fol..19b; Krishņasandarbha, foll. 1b, 24a; Gopālatāpanī, foll. 3b, 8b; Gosūktam (गोभ्यो यज्ञा: प्रयत्ते गोभ्यो देवा: यमुग्यिता: 1 गोभिर्वेदा समुद्रोधी: स परंगपदक्रमा: 1), fol. Ga; Gautamīyatantra, foll. 2b, 3a (Vrihadlautamīya, foll. 9b, 23a; Gautamīyatantradvaya, fol. 28a); Nāmakaumudī-kāra, fol. 3a; Nāradapañcarātra, foll. 8b, 17b; Prabhāshapurāņa (Nāradakuśadhvajasamvāde; prob. the Prabhāsakhanda of the Skandapurāņa), fol. 2a; Bha!!a, fol. 3b; Mrityumjayatantra, fol. 14a; Brahmastuti, fol. 4b; Bhaktisandarbha, fol. 29a; Yāmunācārya, fol. 22a; Vāsudevopanishad, fol. 3a; Šuka (? त्रचासी दृश्चेयानास लोख-चनियादी जीनुकयान्धात्), fol. 19b; Śrīdharasvāmin (comm. on Vishņup.), fol. 21b; Śrutistava (सन्हृतपुरेष्ट्रमोध्वयहिरमारसंयर्थ 01 इति नृगति दिविष्य कवयो निगमावयनं 01), fol. 28b; (Trailokya-)Sammohanatantra (ash!ādašāksharaprasaiga), fol. 21a; Sahasranāmavyākhyā, fol. 13b; Hayaśīrshapañcarātra, foll. 8b, 28a.

It ends : इति व्रबसंहितायामिति । तदुक्तं तत्रेवान्यत्र । जथ्यायशतसंपत्ता भगवद्धवर्सहिता । कृथ्योपनिषदा सारे: संचिता व्रबणोदितेति ॥ यखपि नाना पाठात्राना चार्यान् स्मर्टति नाना ते । तदपि च सवय रूब्ध्या स्यास्माभिक्तवनी प्रमिता: ॥ सनातनसमो यस्य ज्यायान् ज्योमान् सनातनः । जीवल्तभो ब्नुज्ञः सो ब्सी जीरूपो जीवसज्ञति: ॥

इति वबसंहितायां मूलसूत्राख्यस्य पंचमाध्यायस्य दिग्दर्ज्ञनी [नाद्वी suppl.] टीका समाप्ता ॥ चीमते निंवाकीय भगवते नमः ॥

For another MS. of both text and commentary (not metrical, as is there stated erroneously), see Raj. Mitra, Notices, ii., p. 106.

[H. T. COLEBROOKE.]

2512.

2461. Foll. 203, one of which (fol. 93) is wanting; whilst 118-125 are misplaced after 193; size 11 in. by 43 in.; fairly written, in Devanāgarī, about the beginning of the 17th century; nine lines in a page.

Vishuudharmamīmāmsā, a dissertation on the worship of Vishņu, by Nrisimha Bhaita, son of Soma Bhaita. The MS. has suffered to some extent from damp. It begins:

वाचामगोषरमजातिगुणक्रियाया यं नेति नेति चकितं ख्रुतयो घर्दति । वैसानसागमपरैरधिगम्यते यस् तसी नमो डस्तू हरये द्विपडखराय ॥ १ ॥ संवैखं वैषायानां भूतिनि[सि]लुझिर:सागरं पंषरात्रं यत्प्राहादी मुरारिः खजनहितकरो नारदायेष्टसिज्ञै। तत्नाचित्व्यासवस्तु प्रकटितवपुषे श्रीनृसिंहाश्रमास्या-विख्याताया खिलापये सततनिह नमस्कुमहे आसे मधुग्ने [u ર u वेदांताद्याचिरोधेन प्र्यतंत्रानुसारतः । मीमांसा विष्णुधमांगां क्रियते सोममृनुना ॥ ३ ॥ वैष्णवकंडाभर खं कंठे भाषे सर्वविपश्चिडिः । द्वापरपावंडादिध्वांतात्वंतव्युदासाय ॥ ४ ॥ ईचामलरपिन्नद्वितथियो नैतत्कृतेः खातुतां द्राधीखीरमधूपनामिह विदुः किं तायता तत्कृतिः । रंभामणमरांगनामरसिकः झीवो न चेद्रोष्ट्यते लावख्यादि किमच दुष्पति यतः संत्येच तझानुकाः ॥ ५ ॥ पंचरात्रविदो नत्वा गुरूनपि गरीयसः । प्रामाख्यं पंचरात्रस्य प्रथमं समुदीयते ॥ ६ ॥

सात्वतापरनामधेयपंचरात्रोक्तपूत्रास्तुतिनमस्तारादिना अगवंतं नारायगं भजन[ाता]नामेव कैवल्यनभ्युदयो वा नान्येवा । जुति-स्मृतिप्रामाय्यात् । ०

There are no divisions, and a rapid porusal has only yielded quotations from Purāņas, the epies, the Nāradapańcarātra, Brahmayāmala (fol. 104b), Ratnasāgara (fol. 102a मध्यमानामिका मध्यपर्यडयमिह प्रिये। मेर्द्द कस्यज्ञपं कुर्वसद्धिणमनुक्रमान् ॥ जनामा मूल्प्रवीदि जनिष्ठादिक्रमेण तु। तज्ञैन्यसादितो देवि मध्यामल्डावभासकं ॥ ?); Parāšara, Šaukarācārya.

It ends:

श्री<u>विषणुधर्मम</u>ीमांसापदार्थानां तु संग्रहः । सुसाययोधनार्थं तु जिज्ञामूनामयं कृतः ॥ मीमांसिता विषणुधर्माः छोगुरूणामनुग्रहात् । गदत्र सुष्ठु तन्नेपां यदसुष्ठु ममैव तत् ॥ ⁰ ॥ सभ्यायवेदतदनुस्मृतिवारिज्ञानां सोमास्मनेन धिषणागुणसूत्रमास्ठा । न्यस्ता हरेखरणयोरनया नृसिंहः प्रीणानु मे स अगयान्द्रियडखरात्मा ॥

इति भ्रीपदवाक्यप्रमाग्रहसोमभट्ठतनूत्रश्रीनृसिंहभट्टविरचिता विष्णुधनैनीनांसा सनाना ॥ [GAIKAWAR.]

2513.

2635b. Foll. 20 (the first five of which are wanting); size 10\$ in. by 4 in.; legibly written in Devanāgarī; 14 or 15 lines in a page.

Šivādvaitaprakāśikā, a treatise, in three chapters (ullāsa), on the unity of the deity as represented by Šiva, and on the practices of devotion due to that deity, by Kāśinātha Bhada, son of Jayarāma Bhada and Vārāgasī.

The treatise is composed in *slokas* (chiefly compiled from *Purāņas*) interspersed with explanatory remarks.

Ch. II. beg. (fol. 3a):

जयोत्यत्तिं प्रवस्त्यामि श्रैवशास्त्रानुसारतः । निर्गुण्धः सगुण्खेति शिवो हेयः सनातनः ॥ निर्गुण्धः प्रकृतेरन्यः सगुण्धः सक्रल्ठः स्मृतः । स्विदानंददिभवात्सकलात्यरमेग्वरात् ॥ र्थेच भूतानि तम्पात्रर्थचकं च तथा पुनः । हार्नेद्रियाणि पंचैव पंचकर्मेद्रियाय्यपि ॥

मनोमयाः जुडविद्या महेचारः सदाशिव इति ।

चस्यार्थः ॥ सनातनो नित्यः शिवो निर्गुणः सगुणच हेयः । निर्गुणसहरुपमाह ।

तच्छक्तिभूतः सर्वेशो भिन्नो। तित्राः सर्वगतः सूख्सः सदानंदो निरामयः । विकाररहितः साधाध्शिवो छेयः सनातन इति ॥ प्रकृतेरन्यः । केवल्ठो निगुँगः । ⁰ Ch. III. beg. (fol. 15a): शैवपुराखे । पृगु धर्म प्रवक्त्यामि भन्नानां ऌध्यगं मन । भक्तोड्यूलितसर्वांगास्ति गुंड्रांकितमस्तकाः ॥ ⁰ It ends (from tho citrakhanda)

प्रदोषपूत्रनं इंभोः सर्वेपापभयापहं । सर्वाभोइप्रदं तस्मात्सादरं तत्समाचरेत् ॥ सोमवारत्रयोदश्यां नक्तभुक् इंकरप्रियः । रुद्राध्यायत्रपी चेस्सात् सुकृतं को ३स्य वर्णयेदिति ॥ इति जीमह्रडोपनामक(thus in all three colophons) जयरानभद्वमुत- वाराखसीगर्भसंभव- दक्षिणानूतिंशिवाराधक-काशोनापविरचितायां शिवाडैतप्रकाशिकायां तृतीयोझासः ॥ संवत् १६५६ शके १७२३ दुर्मेतिनामसंघत्सरे यैशासकृष्ण ज्यमायां(!) भीमे भरणीनछत्रे मेधस्थिते चंद्रे वृषस्थिते रधी कर्कस्थिते देधगुरी काश्यां दशाश्वमेधस्थितं चंद्रे वृषस्थिते रधी कर्कस्थिते देधगुरी काश्यां दशाश्वमेधस्थितनगरकराख्यप्रसिद्धः चडच्योपना-मकेन जाकुलनेरवृत्तीग्वरेण पुतदेवप्रपीत्रेण(?) नीलकंठपीत्रेण विठलात्मजेन वत्सगोत्रोत्यकेन पंचप्रधरान्वितेन पुरूषयाने ९ इद पुस्तकं जयरामशर्मणा स्वहस्तेन लिखितं । तस्येदं दछिणामूर्ति-विज्वेग्वर: प्रमन्नो असु ॥

Of non-purāņic authorities may be mentioned : Purushārthaprabodhu, foll. 12b, 16a, b; Puippalādopanishad, fol. 12b; Vidyešvarasamhitā (?of some purāņa), fol. 17a; Šācadā, fol. 15a. [MACK. Coll.]

2514.

1547C. Foll. 20; size 10 in. by 4½ in.; clear, modern Devanāgarī writing; five lines in a page.

Catushtuyasampradāyikā-paddhati(?) and Sitārāmapaddhati, two short manuals of prayors, with directions for their use (? by Rāmānuja or one of his followers). Partly in bhāshā.

I. (in four sections) begins : ज्रीमते रानानुजाय नन: ॥ जों

> पृषि त्वया भृता लोका देवि त्वं विष्णुना भृता । त्वं च धारय मा देवि पवित्रं चाझनं(r. चासनं)कुरु ॥

इति खासनमंत्र: ॥

समुद्रमेसले देपि पर्वतस्तनमंडले । पिषणुपलि नमसुम्धं पादस्पर्धे खमस मे ॥

इति पादपूरमंत्रः ॥

चों तस्य तस्य देवानां भृतप्रेतपिशाचिका । मलज्मूवननुष्पाणां मम दोषो न दीयते ॥

इति मलमंत्रः ॥

Follow pätraśuddhimantra, mpittikāmantra, danladhāvanamantra, śikhābandhanamantra, śikhāmuktimantra, ācamanamanlra, snānamantra, aghamarshana, karanyāsa, hridayāyanyāsa, avyanyāsa, hridayanyāsa, dhyānam, shadaksharamantra.

It ends:

विलासाचायैके खगसवाचाये ॥ ४ ॥ इति चतुष्टसंप्रदाकी-घडत(!) संपूर्णम् ॥

11. beg. (fol. 9a): खगस्य उवाप ॥ चों प्राह्तस्याय शीपचानं कृत्वा मलनंत्रं त्रिवारं पठित्वा ।

पृष्ठे तु पद्मनाभं च विके दामोदरं न्यसेत् । चौंकारमध्ये स गुरूं श्रीरामचंद्रं ध्यात्वा सो ऽहं हुदयं वायु-चीजं घोडज्ञवारं जपेत् ॥ पापपुरुषं विज्ञेपयेत् ॥ ०

Follow tilakamantra, pränapratishthä, devanyäsa, shadanganyäsa, simhäsanamantra, äsanamantra, pädyamantra, snänamantra, äramananuntra (different from abovo), candanamantra, vastramantra, pushpamantra, dhüpamantra, dipamantra, naivedyamantra, tämhülamantra, atyärtimantra, pradakshinämantra, aparäddhakshamämantra, namaskäramantra, dhyänamantra, caranasevanamantra, jalagäyatri, karanyäsa, prayogasamkalpa.

ा tends: चनुकवर्षे चनुकनासे चनुकपछे चनुकतियी जुपन चनुकवासरे चनुकनम्वत्रे योगकर्यंऌग्नमुष्टूर्ते । चनुकतीर्ये ॥ चीसीतारामपद्वति ॥ पटऌं संपूर्यंन् ॥

The leaves are marked use or es.

For a Śrīrāmapaddhati, by Rāmānuja, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 733; for a Rāmapaļala by the same Author, Burnell, Taujore MSS., p. 202b. [H. T. COLEBROOKE.]

2515.

1068. Foll. 149; size, oblong, 64 in. by 5 in.; large, cloar Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

A collection of hymns, and theological or devotional tracts, by Vallabhācārya (A), his son Vi!!halcśvara (B) and others; with extracts from Purāņas, etc.

1. Vallubhäshtaka (B), जनराजविराजितवीषवरे • ending with eight stanzas, जीमइंदावनेंद्यकटितरfam 9 ends fol. 36; 2. Siddhantarahasya (A), 9 ev., जावससामले पक्षे स्कादश्यां महानिशि । º fol. 4b; 3. Saptaśloki (B), स्मूरानुवाप्रेमामतरसभरेख • fol. 5b ; 4. Suldhantamuktavalī (A), 21 vv., नत्ना हरि प्रव-क्यानि स्ततिद्वांतविनिश्चयं। कृष्णसेवा सदा काया मानसी सा परा मता w fol. 7b; 8. Antahkaranaprabodha (A), 11 ev., जंत: करण महाका ? fol. 8b; 9. Sevaphalam (A), 8 vv., यादूशी सेवना प्रोक्ता o fol. 9a; 10. Virekadhairyāśraya (A), 17 vv., विवेकधेर्ये सततं रख-गीय तथान्नय: 1 ° fol. 10b ; 11. Nirodhalakshanam (A), 20 vv., यच दुःसं यशो दाया º fol. 12b; 12. Extracts from the tenth book of the Bhagavata (and from the Brahmanda) Purana, fol. 33a; 13. Sevānantaram prārthanā (B), 12 vv., मनो भक्तिसारसाखाददाचे fol. 33a; 14. Madhuräshlakam (A), 8 vv., खधरं मधुरं यहनं मधुरं नयनं o fol. 84a; 15. Mangalastotram (A), 3 vv., मंगलं मंगलं o fol. ::4/, ; 16. Prātahstavah (A), 10 vv., Trint o fol. 35/; 17. Krishnastavarāja (by?), 8 vv., win-बंद्रे॰ fol. 36h; 18. Shodasastotram (by?), प्रभुन-दक्नारो॰ fol. 37b; 19. Vrindashtakam (A), कलि-दोइताया: º fol. 39a ; 20. Gopijanavallabha-caraunikatānam (B), रहस्यं घोराधेत्यखिल्तिगमº fol. 40a; 21. Svāminyāh stotram (B), 12 vv., यदैव श्रीराधे रहास मिल्लीत त्वा º fol. 42a ; 22. Yamunashtakam (B), नमामि यमुनामह o fol. 43b; 23. Yamunäshtapadi (B), rämakalirägena giyate, नमो देवि यमुने ? fol. 44b; 24. Gaugashtakam (by Valmiki), मात: ब्रेल्स्ना • fol. 46a ; 25. Antahkaranaprabodha (A), 11 vv., जन्तः करण महाभी सावधानतया भृगु। fol. 470 (=8); 26. Siddhantarahasyam (A), 9 vv., चात्रणस्यामले o fol. 47b; 27. Navaratnam (A), 9 w., चिता कापि न काया o fol. 48b ; 28. Bhaktivardhini (A). 11 vr., यथा भक्ति: प्रवृद्धा स्यान् तथोपायो निरूष्यते।0 fol. 49h; 29. Vallabhashtakam (B), 8 er., Wi-महुदावनेंदु ० (-1); 30. Agnikumāruproktam Sarvottamastotram, fol. 53b; 31. Krishnapremāmritam (B), 8 vv., स्कुराकृषाप्रेमा (partly - 3); 32.

Naridāsoditam Śrīvallabhaśaraņāshtakam, 9 vr., निःसाधनजनोहारकरणप्रकटीकृतः । º fol. 55b; 33. Hariräyaji's Navanitapriyäshtakam, चल्लकापुतnçon o fol. 56a; 34. Raghunathaji's Namaratuākhyastotrum, 32 vv., ummmaicun o fol. 586; 85. Raghunatha's Stavanam, 10 vv., 4: कुणामे-वायेमगाधबोर्थ जगाद º fol. 59b; 36. Mahādevakritam Sri - Villhalesvarasyāshtottarasatanāmustutram, fol. 62a; 37. Catuhśloki (A), सबैदा सबै-भावेन o fol. 62b ; 38. Premāmritam (by?), 35 ev., पयोदध्यानी खानवधृत o fol. 67b ; 89. Blinjangaprayatashtakam (B), मुधाधामनेज्यधरा º fol. 686; 40. Pañcapadi (A), जीकृषारस º fol. :9a; 41. Extracts (Rigv., Puranas), fol. 118; 42. Aryadvaye (B), श्ररणागतभोतिवृत्तिपरं of fol. 120a ; 43. Acūryujikrita-sikshā, चिनासंतानहंतारो º fol. 120/; 41. Giradharajikrita Vijnaptih, जापराधयनोम्मूकfurnt o (twice), foll. 121b, 125a ; 45. Nandakumarashtukum (A), सुन्दरगोषाल (twice), foll. 124a, 142b; 46. Snonavidhi and Yajurvedoktatrikālasandhyopāsanavidhi, fol. 1366; 47. Extracts from Bhag. P.; 48. Hari-lasoktam Śri-Vallabhapaūcākskarastotram, 8 vr., **vitashlas**-भरव वियोगो • fol. 143a ; 49. Extracts from Pu-[H. T. COLEBROOKE.] rāņas.

2516.

2611a. Foll. 45 (foll. 15-19 of which are wanting); sizo 9½ in. by 4½ in.; logibly written in Devanāgarī, about 1750 A.D.; cloven lines in a page.

Sarvottamastolra-vivrili, a commentary on the Sarvottamastotra, in praise of Krishna, by Vallabhācārya.

It begins:

नत्वा पितृपदांभोजमैहिकामुप्मिकार्थटं । तत्वोकाचार्यनामानि विचरिष्ये ययामति ॥ १ ॥ यद्यप्रयोग्य श्वाहं तत्वामविवृती स्वतः । स्त्रीयत्वेनेव कृषया योग्यतां मयि दाम्यति ॥ २ ॥ 5 p

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

इति विद्यासतो नूनं प्रवृत्तो व्हं न चान्थया । चतत्त व्द इार्र्या मन सर्वार्थभिद्वये ॥ ३ ॥ जीननियतृचरयः चीमदाचार्यायामलीकिकनामानि प्रकट-यितुनाचार्यायां सरूपं तत्प्राकटव्वहेतुं च बक्तुमाचार्येकप्रकटित-भक्तिमार्गप्रतिपाद्यं सर्वचुतिज्ञीभागवतगीताद्यनेकालीकिकप्र-माणसिद्वं पूर्धोक्तप्रमेयमूलुभूतं साच्चान्युरुषोत्तमरूपं सर्वमूलुन्वेन मंगलार्थं सुर्वति । प्राकृतधर्मानाच्चयनिति ।

The stotra here consists of 36 stanzas (whilst Hall, Index, p. 151, makes it 25).

The commentary ends:

रुवमाचायैनामानि विवृतानि यथामति । पितृपादाच्नकृषया नान्यसाधनतो मया ॥ ९ ॥ यधत्र बुडिदोपेग विवृतावन्यथा कृतं । छनंत्वाचार्यचरणा महूत्यो व्यमिति खतः ॥ २ ॥ खाचायैनामनि झताष्टकमौक्तिकानि जीविट्ठलोक्तिरससागरनिर्गतानि । जीवक्रभोक्तिविवृतेर्गुणगुफितानि निकुर्थेतु(!) बंदभुवि भक्तनना जयार्थे ॥

इति जीनत्रभुषरखैकतानजीवलभविरषिता मर्गोत्तनस्तोव-विवृतिः ॥ [GAIKAWAB.]

2517.

2611b. Foll. 22; size 10¹/₄ in. by 4³/₄ in.; a supposed Devanägarī writing of about 1750 A.D.; eleven lines in a page.

Tracts connected with the sects of Vallabhācārya and Rāmānuja.

I. Vivekadhairyāšrayanirūpaņa, by Vallabhācārya; 17 šlokas, beg.:

> षिवेकधेर्थे सततं रख्णीये तपान्रयः । विवेकसु हरिसर्वैनित्रेच्छातः करिप्पति ॥

This is followed by a commentary (tiki) thereon, beg.:

स्वगोकुलपरित्राणसंधनेगोडूतापलं । क्रोडहोपाङ्गनापाङ्गसङ्घिगोपालनाखये ॥ १ ॥

II. [Ananya-]Bhaktiviveka (?by Laksmaņācārya). It begins, fol. 4a :

> रामानुत्तश्रीश्वपदावर्खंची रामानुत्रश्रीझमतानुसारात् । खुत्तादिसंवादयुतं प्रवक्तुमनन्धभक्रेसु विवेकमोहे ॥ १ ॥

तत्रासु मे मूढतमस्य गूढः श्रीधेषावाषायैकृपासहाय(:)। त्राषुप्मदाऌंबनतो हि यायाद् त्रांधो जनो दुर्गममार्गपारं॥ २॥ इह सऌ देहात्मअमेख वंधम्यमाखेन पार्थेन शिष्पजेहं साधि मा त्वा प्रपन्नभिति प्रायित्रपार्थसारण्विः ?

It ends:

ज्रीरामानुजकारुख्यात्तदीयानां मुदावहः । विवेको ऽनन्यभक्रेस्तु व्यक्तमुको मयाधुना ॥ श्रीरामानुजारत(? नत)श्रीऌक्ष्मखाचार्यभक्तिविवेकः समाप्तः ॥

III. Siddhantavivriti, or rather a gloss thereon; by Vallabha. It begins, fol. 7b:

यहां खरीव भोक्षांता(:) पुनर्षा च चरीकृताः । स को र्डाप पिनृपादाच्त्रपे(r.रे) गुमैसं प्रसीदतु ॥ चुग्रे वक्ष्यमार्थीरिति । ०

It ends:

इति श्रीपितृपादाक्तपरागारक्तथेतमा । श्रीवक्षभेन सिडातवियुत्तेविंगृतिः कृता ॥

1V. Yamunāshța_l adīvivaraņa, by Raghunātha
 (? pupil, or son, of Vițțhala). It begins, fol. 10a:

यो गिरोंद्रमघष्टभ्य स्थितो भक्तरिरख्या। सप्ताहमवमत्येंद्रं तं चंदे वज्रभात्मज्ञं॥ ९॥ जिपने या कलिंदापले चारु पतंती संगता भुषि। खभर्तृभक्तमोदाय कालिंदों प्रणमामि ता॥ २॥ छष्टपदीगीतेन यमुनां प्रापैथितुं स्रोतुं वादी नमस्यंति। नमो देषि यमुन इति ९॥

Colophon : इति श्रीमड्रक्तभनंदनचरणैकश्वरणरघुनाथ-कृती यमुनाष्टपदीविवरणं संपूर्णे ॥

V. A commentary on the Siddhāntamuktāvalī (see p. 827a, no. 4). It begins, fol. 14a:

प्रसम्य विनुपादाण्जपरागमनुरागतः ।

कृपया विश्वरीकुमेस्तद्वाक्तुकाफलावली ॥ १ ॥ स्तरिद्वातेति खग्ने वस्यमाग्रीवेहभिर्मिणो विरुद्धैः ⁰

VI. Yamunāshtakavivriti, by Vitthala. It begins, fol. 19a:

धिष्ण्रोद्वारार्थमेवाधिर्फृतवृंदाधनप्रिया(:)। कृपयंतु सदा तातषरणा मयि घिट्टले॥ ०॥ नमामोति ०। Colophon : इति जोगोपीजनवल्लभवरयौकतानसीविटु-ऌविरचिता यमुनाहकविवृतिसंपूर्यो ॥

[Gaikawab.]

2518.

2611c. Foll. 20 (and a *suddhapattra* to 10); size 81 in. by 33 in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Vallabhäshtakavivritiprakäsa, a gloss on a commentary on Vitthalestara's Vallabhäshtaka, by Purushottama, son of Pitämbara.

It begins :

नत्वा ज्ञीयल्लभाषायेषरत्वाच्चरत्रांस्यहं । तदष्टकीयदिवृतेभाषं वष्टिम कृपाषलात् ॥ १ ॥

तत्र पूर्वमुपोद्वाततयेत्मुच्यते। सर्वस्रुतिझिरस्तु परवद्यख रव परमन्तं सचिदानंदरूपेख वैयासदर्शने सिद्धे । ०

It ends:

इति श्रीवल्लभाषायेदासेन कृषया मया। तहर्शितेन मार्गेण विवृतिः संप्रकाशिता ॥

इति अधिस्नभाषायदामानुदासेन पौतांषर्तनुज्ञपुरु्धोज्ञवेत विरषितो व्यं श्रीवल्लभाष्टकविवृतिप्रकाशः ॥

[GAIKAWAR.]

जयस

2519.

2611d. Foll. 5; size 8¼ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Bhaktivardhinīvivaraņa, a versified exposition of Vallabhācārya's Bhaktivardhinī; by Haridāsa.

It hegins:

त्रीयत्तभाषायैपदानुकंपावलेन किंगियरिषित्य षित्ते । निरूष्यते अक्तिववृद्युपायनिरूपण्यंयनिरूपितो ऽर्थः॥१॥ प्रकृतिप्रत्ययार्थाभ्यां अक्तिसप्रेनसेवनं । चेतस्ताप्रययां तच ननु चित्तप्रसाधितं ॥ १ ॥ तत्र मूर्ल्ठ हरेरंगोकारो ऽथ झरखागतिः । ततः समर्वणाज्जीवदेहसंवैधिन्युद्वता (?) ॥ ३ ॥ It ends : इति ज्रीयसभाषायैकरुणालभ्यक्तितः ।

खसंतोषाय भावस्य घोषयति प्रयालतः ॥ ८६ ॥

स्त्रोकरुपेण सवैापि पिषृता भक्तिपर्धिनी । यचामति निजाचार्येचरणाच्रयणादपि ॥ ८९ ॥ श्रेतनास्मलुरूपतिः प्रभुः ज्रीपिटुलेच्वरः । प्रसीदतु सदा दासे हरिदासे खवंझगे ॥ ८८ ॥ ढोका भक्तिपद्वैनिनी (!) जीहरिरास्जीकृतन्ने ॥ [GAIKAWAR.]

2520.

2663b. Foll. 3; size 9 in. by 4 in.; fair, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

A fragment, consisting of thirteen verses in praise of *Vishan*. Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected):

यया जीयते सासभापंडिताभा यया पूच्यते राजभिमंडनापि(?)। यथा प्राप्यते व्रवाऌोको दुरापः करोत्येव सा गीः सहायं दुर्तं ने ॥ ९ ॥ स्मरंते पठंते हरे त्वां मनुष्या ऌभंते पटं ते विभो शांतियुक्तं । जतो ब्हं भन्ने सचिदानंदरूपं

यशोदाकिशोरं हरिं रूकायोशं(r. रुकाियाशं) ॥ २ ॥

भवाज्ञी विमाद्वी तमानंद रूप सता रख्न विश्वेज्ञ गोपी प्रिय त्वं । त्वदन्यः स्मृतः किं विभो चाति मां यथा वारिदाबेव चोत्रांकुरं हि ॥ ३ ॥

The first leaf is marked statl^o in one margin, and **un**: in the other. [GAIKAWAB.]

2521.

1635e. Foll. 10; size $8\frac{3}{4}$ in. by 4 in.: legibly written, in Devanagari, about 1700 A.D.: ten lines in a page.

Bhaktišata, consisting of 101 verses in praise of Krishna, by Anantudeva.

It begins : भगवक्षत्रनारंभे संभावय मति मन । खपाराचारसंसारनिस्ताराय तदेव न: ॥ १ ॥ 5 म 2 It ends : वनिता मुलता सुपोतिता कुपती सत्यतरी च ताम्यति । चय कत्यतरी हरी स्थिता कपिताकत्यलते पिभासि भूरि ॥ ٩०٩ ॥ [H. T. ColkBROOKK.]

2522.

823b. Foll. 24; size 12[‡] in. by 4¹/₂ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Susiddhäntapushpävalī, a eulogium of bhakti as the highest form of Vishņu worship, by Bhāgavatānanda Gosvāmin.

It begins:

यानन्देकसरूपा हरिसुवशकरी सिद्धणूडानशिया सा कृष्णप्रेमभक्तिः प्रभवति पतितानां च येषां प्रसादात् । येषां पादाज्जरेगुः शिरसि विनिहिता याति जिल्तानशित्वं नत्वा भक्तानतस्तान्हरिचरग्रवरा(न्) कोऽपि वक्तीशकीर्तिं ईशकोर्तिकयनप्रयोत्रननाह ।

संसारदुः सजल थिं गरणि सिता थि: संबा तिनं भवतो गुण कनेनाद्या । भ्रुत्वेत्यमच्युतकृपाल वमाकलय्य नीचो अपि वष्मि चरितं मधुसूदनस्य ॥ २ ॥ ननु ब्रह्मादिदुः साध्ये कर्षनी चस्य वृत्तिरित्याह । ? It ends :

सुसिद्धालपुष्पावरू<u>ी</u>यं मुरारेः पदाच्यार्चने सज्जनप्रीतये अलु । मयोपाहृता सात्वत्नोद्यानतो या विना वैष्णवानां प्रसादाब रूभ्या ॥

इति भागवतानन्दगोखामिविरचिता सुसिद्धालपुष्पावली समाप्रा॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2523.

2599. Foll. 11; size 12 in. by 5 in.; clear, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page. Kāśīmŗitimokshavinirņaya, or Kāśīmokshanirņaya, a treatise on the efficacy of dying at Kāśī as insuring final emancipation to a devont Hindu; by Sureśvarācārya.

lt begins : জীৰিত্বনাথাৰ নন: (see Aufr., Cat. Cat., জাহানিীয়নিত্তীয:) ॥

> नमस्कृत जगवार्थ मायया चंद्रझेलरे । गंगाधरं गरच्छायानी छकंठमुपास्महे ॥ १ ॥ वाराखसों पुरों पुस्पां ये अधतिष्ठति जंतवः । ष्पाचडे तारकं बच्च रुद्रस्तेषां दयानिधिः ॥ १ ॥ प्राणप्रपाखसमये प्राप्य झानं महेघरात् । मुच्चंते जंतपः सर्वे वद्याखानाद्यपिद्यया ॥ ३ ॥ मोध्यच्च तेषां तादाल्यं घडे तरस्तयोरिष(?) । पुनर्देहांतरारंभे कारखं नास्ति किंचन ॥ 8 ॥

सालोक्गादेनै विद्वद्भिः साद्यान्नोखत्वनिष्यते । उपाक्तेः पर(फल marg.)रूपत्वाज्ञारतम्यपदस्थितेः ॥५॥

झानाग्निना विनप्तसाहिद्यिष्ठा पूर्वकर्मेखा । उत्तरेषां न विद्येषो अवेम्मुकस्य भीवतः ॥ ६ ॥ प्रारमं कर्मभोगेन द्यीयते ज्ञानकारखं । त्रगो विदेहकैवरूयं भवतीति मुनिष्ठितं ॥ ७ ॥ कार्थ्या विदेहकैवरूयप्राप्तेरुत्तरकर्मेखां । जसंभवाच विद्येयो वेदितच्यो विषक्षयौः ॥ ८ ॥

विमत प्रमार्थ । जूयते हि । तखपा ईपिकातुल्मग्नी प्रोतं प्रहूपते स्पनिहास्य सर्थे पाप्मानः प्रहूपंत इति । ९ तहि पाप-क्षमैणानेव चिलयः जूयते न पुरुषकमैणानिति चेन्नेताह । ज्रखा-दीनां झरोराणि चानूकरझरीरवत् । यतो जिहासितचानि तम्माहमें अप पाप्मगीरिति वचनात् । पुरुषकमेरत्थानां ज्रोडेट्रा-दिशरीराणां पापकमारत्थाचानूकरादिशरीरवज्जिहासितचावि-शेषात्पुरुषस्थापि कमैणः पाप्मत्वेन कोत्तैनं युक्तं ॥ तथा च भगवज्ञीतासु जूयते । ९ further on the opening paragraphs of the Jabälopanishad are cited.

It ends: किं बहुक्तेन ॥

नयस

येन केनापि यः कथित्रिमित्तेन परिसजेत् । काश्या प्राणाम्सर्वजंतुर्मुक्त इत्यवगम्यता ॥

मो बस्य निर्खयः काइयामित्यमेकेन जन्मना । सर्वेषामेव जंतूना प्रमाखैः प्रतिपादितः ॥

PHILOSOPHY.

विश्वेखरो जयति विश्वविदुक्तिहेतोः काझीनिवासरसिकः करुकासमुद्रः । यत्पादपन्नयुगसौरभवासितस्य जंतोर्भवत्यकृतके शिवसागरस्य ॥

इति भ्रीमुरेग्रराषायैविरणितः सकऌश्रुतिस्पृतिपुराखवाका-निर्धारितः काज्ञीमृतिमोषपिनिर्ययः समाप्तः ॥

On fol. 1a the treatise is called Kāśīmuktiprakūšikā, cf. Wilson, Mack. Coll. (second ed.), p. 125.

This work, as well as the succeeding one, should perhaps rather have been given under Sacred Law than under *Bhakti*.

[MACK. COLL.]

2524.

1991. Foll. 55; size 8½ in. by 4 in.; clear, correct, modern Devanāgarī writing (European paper); nine lines in a page.

Prapañcasăraviveka, or Bhavasāraviveka, a course of moral and religious instruction for pious Vaishņavas, in eight chapters; by Gaigādhara, son of Sadāśiva-sūri Mahādakara, and pupil of Advaitānanda.

It begins :

नमस्कृत्य शिवानार्थ छष्का कार्त जगहरू । भपानों दुंढिरात्र च दंढपार्थि च भेरवं ॥ १ ॥ गंगां सरसतों रानं वायुपुत्रं जितेंद्रियं । देवदेत्रयगुरू सूर्वं यास्मोकिं व्यासनारदी ॥ २ ॥ छड्ढेतानंदपादानां पितरं मातरं गुरू । देवानृषोन् पितृन् धर्मे कार्झों च ढुदि भक्तितः ॥ ३ ॥ सदाधिवतनृज्ञमा वस्तविकुल्ठसंभवः । गंगाधरो इतिविख्यातो भगवडक्तिकिंकरः ॥ 8 ॥ नानाज्ञास्त्राणि चालोका चालानां हितकाम्यया । भवसारविवेकं च कृर्वे मोहविनाज्ञकं ॥ ५ ॥ यस्य प्रज्ञानमात्रेण मात्रेय हितकारिण्ठी । बुद्धिविधेते पुंशां तस्मादाद्रियतां चुधैः ॥ ६ ॥ सुभाषितं विचित्रं च यो नो जानाति मानवः । बलीवर्दसमो लोके शोभते जंगवर्जितः ॥ ७ ॥ ं रूपयीवनसंपन्ना विशालकुलमूनवः । विद्याहीना न शोभंते निर्मेधाः विम्नुका इव ॥ ७ ॥ विद्यां प्राप्य प्रयत्नेन धर्मनोश्चं न विंटति । चर्यकामपरो नित्यं स चै मूट इति आतः ॥ ९ ॥ यस्य विद्यापवगाय परोपकृतिजीवितं। स साधुवीर इत्याहु: पंडित: कवयो महान् (!) ॥ १० ॥ शीलविद्याविहीनेन किं कुलेन च देहिनां। चकुलीनो जीप विद्वान्सः पुज्यते दैवतैः सह ॥ १९ ॥ विद्या यज्ञस्तरी पुंसां ज्रेयः मंतोषदायिनी । सम्यगाराधिता विद्या मोखदा इति में मतिः ॥ १२ ॥ न्राच कृतविद्यच यच जानाति सेवितं । रूपयौवनसंपत्रायानारी धनिकः कविः ॥ १३ ॥ दाता दोग्धी सुधेनुच मंतुभाषी तितेंद्रिय: । . रते यत्र च तिर्हति तत्र लोकाः कृताद्राः ॥ १४ ॥ किं तप: किं मुखं दानं को धर्म: कस्य संपद: । कः जूरः कच विडांच को लाभः संस्ती महान् ॥ १५ ॥ को देवः कछ पुज्यछ धीरः को बंधुरेव घ। **शवुः कः किं च निर्व च किं म**ऌं जीवितस्य तु॥ १६ ॥ भपगं किं पवित्रं च गारां किं त्याज्यमेव च। तीर्थे किंक च सुइच्च मुर्खेः को बृत तखतः ॥ १९ ॥

(śl. 17) upodghāta; II. (śl. 60) gūdhārthaprašnottaranirūpaņa; III. (śl. 146) nītimārganirūpaņa; IV. (śl. 55) karmavipākanirūpaņa, on sins and punishments; V. (śl. 73) derasvarūpanirūpaņa, on God (Vishņu); VI. (śl. 115) vāsudevapūjānirūpaņa, on the modes of worshipping Vishņu; VII. (śl. 105) bhāgavatadharmanirūpaņa, on the duties of a Vaishņara, and the reward accruing therefrom; VIII. (śl. 267) ahorātrakrityanirūpaņa, on religious rites generally.

> The verses seem to be partly the author's own, and partly culled from various sources.

> The *bhakti*-element, though not too obtrusive, is by no means absent. While a devout adherent of *Vishau*, the author is not bigoted, and allows to *Śiva* a certain share

of religious sentiment. We extract a few passages : रको देवो ब्हयः कृष्णो वासुदेयो निरंजनः । सर्वाधारः सर्वसाद्यी वेत्रा सयावभासकः ॥ सबैष्यापी नियंता च भुतानां सबैदेहिनां । मायायी निर्मुणः जुझः करीा पातांतको गुरुः ॥ यस्पतिःस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततं । सवैहो उनंत शक्तिश्व विश्वरूपी सुखात्मकः ॥ सत्यो भतहितो ब्लंतो देवदेवो महेच्यरः । भोक्ता च यहतपत्तां यविश्रो मंगलं पर u कराणां पापिनी शास्ता भक्तानामभयंकरः । यस्याधीनाश्च देवाश्च गंधवाः पितरो नराः ॥ fol. 20b. रहींभं भारते वर्षे जम्म तस्माम्मनुष्यता । मनुष्पाद्वाद्यगत्वं च दुर्लभं सुतरा मतं ॥ लन्ध्वा भक्तिं न कुर्वेति वासुदेवे महात्मनि । जीवन्गृतास्तु ते जेया न संभाष्याः कदाचन ॥ तचित्रसदतः प्रायः प्रेमभावेन तत्परः । भक्त इत्युच्यते सद्रिभींक्सप्रह्लादनारदेः ॥ खद्य च्यो वा मरिप्ति गमिष्यंति यमालयं। हरिं यदि स्मरिष्यंति तरिप्यंति भवार्येषं ॥ छनित्यमसुखं लोबं जम्ममृत्युजराकुलं । सन्यप मत्वा तु सततं धौरो नारायणपरो भवेत् ॥ विविन्नदेश आसीनो विरागो विजितेंद्रियः । प्रसवचित्त: सततं भ्यायेड्डदि हरिं परं ॥ º fol. 22b. शाल्यामशिलाविवं कोटिहत्याविनाशनं । संस्पृतं पूजितं प्यातं को तितं च नमस्कृतं ॥ जालयानजिलारूची यच तिष्ठति जंबर: । तत्र देवानुरयसभुवनानि चतुर्देश ॥ यवमात्रं तु गतः स्याखवाधं लिंगमच्चते । शिवनाभ इति प्रोक्तस्तिमु लोकेमु दुर्लभः ॥ वासुदेयमयं छेत्रं लिंगं शिवमयं स्मृतं । तस्माइरिहर खेत्रे प्त्रयेच्छं कराच्युती ॥ ० शलियामशिला रम्या द्वारकाचक्रसंयुता । तुलसीशंखघंटाधेः पूजिता मुक्तिदायिनी ॥ तस्मासु बाबणो नित्यं पिकाले भक्तितः मुचिः । शालयानशिलायां हि पुत्रवेद्वरिनव्ययं ॥ fol. 26b.

शालयामशिलायाच गंगाया गुग्रवयैने । तुलस्याच विशेषेण न समर्थः प्रजापतिः ॥ तुलस्यमृतजन्मासि सदा त्वं केशवप्रिया । केशवार्थ विचिन्वामि(? न्तामि) वरदा शोभने भव ॥ स्वं संप्राप्य तुलसों गुस्त्रीयाज्ञां हरिप्रियां । पूत्रयित्वा रमाकांत कृतकृत्यो भवेद्यरः ॥ fol. 29b. ध्यानं घरं कृतयुगे त्रेतायां याजनं तथा । डापरे विष्णुपूत्रा च कली केशवकीतिनं ॥ ध्यायम्कृते यजन्यशैस्त्रेतायां डापरे अ्वयन् । यदाप्रोति तदाप्रोति कली संकात्ये केशवं ॥ fol. 34a. It ends :

य इदं स्मृतिसारार्थं महर्षोंखां च संमतं । भक्त्या पठापाठयेडा स थिडाम्मुक्तिमाप्रुयात् ॥ २३५ ॥ ज्ञास्त्रात्मिमयनाज्जातो यंषो ध्वं पारिमातकः । मुधानां कामदो भूयाम्मूढानां भन्नतामपि ॥ २६६ ॥ बहयो यद्यपि यंषाः पादपाः संति भूतऌे । तपाप्पयं विजयते हरिनामफ्लैः जुभैः ॥ २६९ ॥

इति ज्रीमन्मझाडकरोपनामकसदाझिवसूरिसूनुभगवद्वक्रकिं-करगंगाधरविरचिते प्रपंचसारविवेके चहोरावकृत्यनिरूपर्य नाम जप्टमोझासः समाप्तः ॥

For another MS. of this work, see Rāj. Mitra, Notices of Sanskrit MSS., x., p. 162. [DB. JOUN TAYLOS.]

> G. KAŚMIR ŚAIVISM. (Spanda and Pratyabhijñā.)

2525.

66a. Foll. 48; sizo 11 in. by 6 in.; good, thick (*Kaśmīr*) Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; thirteen lines in a page.

Spandavivriti (or Spandakārikāvivarana), a commentary, by Rājānaka Rāma, on Bhaļļa Kallaļa's Spandakārikā (or Spandārthasātrāvalī), or metrical paraphrase of Vasugupta's Spandasātra (or Śivasātra).

PHILOSOPHY.

লযন

The commontary also includes the text of the kārikās as well as that of Kallața's own brief explanation (vritti) of his verses, and is thus an exposition of the whole of the Spandasarvasva, as Kallața's Kārikās and Vritti are also called.

It begins:

दशादिक्काला स्वैरकलित चिंदा लोक **व पुवः** भदा ताद्व अखात्मानुभवितृतया विस्कृरति यः । निजो धर्मः झंभोरनुपमचमत्नारसरसः परं शासं तत्वं जयति जगति स्पंद इति तत् ॥ तज्जैरदर्शितदिशः खयमाविश्रातः केचित्रिमगैगहनं विषमं अमंतु । तेनेष यत्पुनरमी हतवत्मनान्या नाकारयांत गमनाय महाभ्यमो ध्यम् ॥ नानावातानिली घाननवसरकृतान्धोत्यसंघट्टघोरो हातानापातयड्रिः अवणविद्लनोहामशच्द्रप्रवंधान् । शास्त्राभिः छोभिते यैर्विवरणरभसादुखदावर्तभीम-भ्रोतिभृष्टागमाचेञ्चषविधुरमतिस्तारितीचीं जनस्तीः॥ कच्चिद्रिवरुचिवित्वपि परं तत्वं विपर्यस्यति डेपध्वातविरुद्धबुद्धिरितरो जात्यैव चान्यो जडः । इत्यं दुर्लेभ एव मवेहृदयग्राही गिरां संग्रहः किं त्वेते उद्य विवेकिनः कतिपये संत्यत्र पात्रं सताल्॥ केनापि ग्रथितां प्रसारसधिया कछिडि सूत्रे कृताम् रकोकृत्य यथागमं विरचितां म्पंदार्थमुत्रावलीम् । ईशानग्रहर्शा अवज्ञशिलया विद्वेष्यविह्वम्मनो-माणिकेषु निवेशयाम्यहनिमां कर्तुं कृतार्थं (r. यों) [डयीम् ॥ चों नमः शिवाय सशिवाय ॥ आं [Karika] यस्योव्मेपनिमेपाभ्यां जगतः प्रलयोदयौ । तं शक्तिचक्रविभवप्रभवं शंकरं स्तुमः ॥ १ ॥ [Vritti] जनेन खखभावस्यैव शिवात्मकस्य संबल्पमात्रेण

[Vritti] जनन खरूभावस्येव शिवात्मकस्य संकल्पमात्रण जगदुत्पत्तिसंहारयो: कारणत्वं विज्ञानदेहात्मकस्य इक्तिषक्रेष्ठये-स्योत्पत्तिहेतुत्वं नमस्कारद्वारेण प्रतिपाद्यते ॥

[Fivriti] तं इंकर खेयस: कतारे सुनः प्रइांसानः । तं कं। यस्योन्मेपनिमेषाश्वा इक्तिप्रसरप्रऌयाश्या जगतो विश्वस्य प्रऌयोदयी विनाइाप्रार्टुभावी । खत्र यथासंख्यं न विवध्धितमिति षध्सानः । तं को दूशं । इक्तिणक्रविभवप्रभवं । इक्तीनां वध्य- माखसडपाखां चन्नं सनूहः । स रव विभव रेख्यं तस्य प्रभवः । (fol. 4b) जभिधानमस्य ज्ञास्त्रस्य स्पन्द इति यतः स्पंदतत्व-विविक्रय इत्यादाविहैव व्यवहारः । स्पंदज्ञस्ट छार्यं स्वसभाषप-रामर्ज्ञमावस्य नित्यस्य फून्यताव्यतिरेचनकारखभूतस्य तावन्माव-संरंभात्मनः ज्ञाक्त्रपराभिधानस्य पारमेखरस्य धर्मस्य किविचलः-नात्म्यंद इत्यधानुगमाडाचकत्वेन व्यपदिष्टः । तत्प्रतिपादनहंतु-त्वाच्छास्त्रमपीदं न्यंदज्ञस्ट्रेनाभिधीयते। विषयखास्य विणुडव्रडा-भक्तिप्रकवेरिणुनितः(!)परमेखरपरज्ञक्तिपातप्रोन्मीत्यमानस्तभा -वालोकतिरस्कृतसंकल्लंस्देहाधकारत्वात्यवृद्धः सम्यगुपनतदौष्ठा-दिसंस्कारो गुरूवचनचोदनामात्रायग्रेषसात्मेखयोपल्लभिस्तादू-शस्यवेहोपदेज्ञावेन पुरस्तात्परिगृहीतन्वादित्यभिधानविषयावप्य-यगंतच्यी ॥ व्यास्थात्रखायनादित्त्रोकः । समस्तकरखापोंपन्नेप्-गभैः ॥ १ ॥

We subjoin the text of the remaining $k\bar{a}rik\bar{a}s$, slightly emended with the help of the commentaries and a careful collation kindly supplied by Professor Bhandarkar (B):

यत्र स्थितमिर्द सर्वे कार्ये यस्नाच निगैतम् । तस्यानावृतरूपत्वाच निरोधो ऽस्ति कुत्रचित् ॥ २ ॥ उँव. जाग्रहादिधिभेदे ऽपि तदभिन्ने प्रसर्वति । निवतेते निजान्नैव सभाषाहुपल्रअतः ॥ ३ ॥ fol. 64. जहं सुली च दुः सी च रक्तचेयादिसंविदः । मुलाधवस्थानुस्यूते यतेनो उन्पत्र ताः स्पूटम् ॥ ४ ॥ ८०. न दुः सं न सुर्ख यत्र न यासं याहको न च। न चास्ति मुढभावो ऽपि तदस्ति परमार्थतः ॥ ५ ॥ 8/. यतः करणयगाँ ध्यं विमुढो ब्मुढवम्खयम् । सहानारेण चक्रेण प्रवृत्तिस्थितिसंदृतीः ॥ ६ ॥ 9a. लभते तत्वयलेन परीर्ख्य तत्त्वमादरान् । यतः स्वतन्तता तस्य सवेषेयमकृत्रिमा ॥ 9 ॥ fol. 96. न हीच्छा नोदनस्यायं प्रेरकत्वेन वर्तते । चपि त्वात्मवलस्पश्चीत्पुरूपस्तासमो भवेत्॥ t ॥ fol.10b. निजामुद्धासमधस्य कतैष्येष्यभिलाधिणः । यदा छोभ: प्रलीयेत तदा स्यात्परमं पदम् ॥ ९ ॥ 11b. तदा स्याकृतिमो धर्मो इत्वकतृत्वलघणः । यतस्तदीमितं सर्वे जानाति च करोति च ॥ १० ॥ 12a. तमधिष्ठातभावेन खभावमचल्लोकयन् । स्वयमान इयास्ते यस्तस्येयं कुसूतिः कुतः ॥ ११ ॥ 126.

नाभावो भाषि(ग.भाष्य)तामेति न च तत्रास्त्रम्हता । यतो जीयोगसंस्पर्शासदासीदिति निष्ययः ॥ १२ ॥ 13a. चनस्तम्कृत्रिमं हेर्यसीषुप्रपद्वसदा । न त्वेवं स्मयमाखत्वं तत्तत्त्वं प्रतिपद्यते॥ १३ ॥ fol.13b. चवस्थायुगलं चात्र कार्यकर्तत्वज्ञच्डितम् । बायेता ख्यिणी तत्र कतृत्वं पुनरख्यम् ॥ 98 ॥ 14b. कार्योत्मुसः प्रयत्नी यः केवलं सो व्य लप्पते । तसिंहमे विहमो अ्लीत्यपुथः प्रतिपद्यते ॥ १५ ॥ 15... न हु यो उन्नमुंसो भावः सर्वज्ञनगुणास्पर । तस्य छोपः कदाचित्सादन्यस्यानुपलम्भनात् ॥१६ ॥ 156. इति व्यतिरेकोयपत्तिनिर्देश: प्रथमो निप्यन्त: n fol. 16a. तस्योपल्भिः सततं त्रिपदाच्यभिचारिया । नित्यं स्थासुप्रवुद्धस्य तदाखने परस्य तु ॥ १९ ॥ 16a. ज्ञानहेयसरूपिल्पा आक्त्वा परमया यतः । पद्वये विभुभाति तदन्यत्र तु चिन्मयः ॥ १८ ॥ fol. 176. गुणादिस्पन्दनिष्पन्दाः सामान्यस्पन्दतंत्रयात् । लमाललाभाः सततं स्युईस्पापरिपन्थिनः ॥ १९ 🖷 चप्रबुद्धधियस्वेते खस्थितिस्थगनोद्यताः । यातयमि टुरुत्तारे घोरे संसारवर्त्मनि ॥ २० ॥ जतः सततमधुक्तः स्पन्दतस्वविधिक्तये । जाग्रदेव निर्ज भाषमचिरेगाधिमच्छति ॥ २९ ॥ fol. 186. अतिकुद्धः प्रदृष्टो वाक्ये(r. वा किं) करोमीति वा मृज्ञन्। धायन्या यत्यदं गच्छेत्रच स्पन्दः प्रतिष्ठितः ॥ २२ ॥ 206. यामवस्थां समालस्य यहर्यं मन वह्यति । तद्वइर्य करिष्ये उहमिति संवरूप तिष्ठति ॥ २३ ॥ तमाश्रित्योध्वैमार्गेण सोमस्यीचुभाषाि । सौ मुम्गेञ्च्यन्यस्तमितो हित्वा ब्रबांडगोचरम्॥ २४॥ 22a. तटा तस्मिलहाव्योसि प्रलीनजाजिभास्तरे । सीमुप्रपदवन्मूट: प्रबुद्ध: स्यादनाषृत: ॥ २५ ॥ fol. 23a. तराक्रम्य वलं मन्ताः संवैधवल्ङ्गालिनः । प्रवर्तनो अधिकाराय करणानीव देहिनाम् ॥ २६ ॥ तचैव संप्रलीयने शानरूपा निरच्चनाः । सहाराधकचिन्नेन तेन ते शिवधर्मिणः ॥ २७ ॥ fol. 28b. इति • व्यतिरिक्तसभावोपलमिहितीयो निव्यन्दः॥ fol.25a. यस्मात्सवैभयो जीवः सर्वभावसमुद्रवात् । तत्संवेदनरूपेण तादात्म्यप्रतिपश्चित: ॥ २६ ॥ fol. 25b.

तेन श्रन्दार्थविनासु न सावस्था न यः शिवः । भोक्नैव भोग्यभाषेन सदा सर्वत्र संस्थितः ॥ २९ ॥ इति वा यस्य संपतिः (r.संविक्तिः) क्रीडात्वेनासिल्ड जगत्। स पश्यस्पततं युक्तो जीवम्मुक्तो न संशयः *॥३०॥ 25b. इति ९ विश्वस्य स्वरूभावशक्तिमात्रत्वोपपन्निः तृतीयो नि-ष्यन्दः ॥ fol. 27b. जयमेवोदयस्तस्य स्वे [यस्य ध्यायिचेत्रसि B.] । तदात्मातासमापन्निरिक्ततः साधकस्य या ॥ ३९ ॥ 27b. इयमेवामृतप्राप्निरयमेवात्मनो ग्रहः । इर्य निर्वायादीक्षा च शिवसद्वायदायिनी ॥ ३९ ॥ 28a.

यथेच्छाभाषितो थाता जासतो व्यान्दरि स्थितान् । सोममूसोदियं कृत्वा संपादयति देहिनः ॥ ३३ ॥ तथा खप्ने व्यभीष्ठाधान्प्रखयस्यानतिक्रमात् । निम्बं स्युटतर्रं मध्ये स्थितोव्यइयं प्रकल्ययेत्॥ ३४॥ 29a.

जन्पण तु सतन्ता स्थास्पृष्टिसाडनैकत्वतः । सततं लीकिकस्पेव जाग्रास्तप्रपदद्वये ॥ ३५॥ fol. 306. यथा स्रयों ऽस्युटो दृष्टः साथधाने ऽपि चेतसि । भूयः स्युटतरो भाति खयलोग्रोगभाषितः ॥ ३६ ॥ रुवं(r.l.तथा B.) यत्परमार्थेन यत्र(r. येन) यत्र यथा [स्थितम् । तत्रथा चलमाक्रम्थ नचिरास्तंप्रवत्तेते ॥ ३९ ॥ fol. 31 a.

तस्या चलनाक्रम्य नाचरास्वप्रवतता ॥ ३७ ॥ 101. 31 त. दुवैलो ऽपि तदाक्रम्य यतः कार्ये प्रयत्तेते । जाखादयेद्वभुष्ठां च तथा यो ऽतिवुभुखितः॥ ३६॥ 32 त. छनेनाथिष्ठिते देहे यथा सवैक्षतादयः । तथा स्वात्मन्यधिष्ठानात्मर्यवैवे भविष्यति ॥ ३९ ॥ 33 त. ग्रानिर्विल्डुंतिता(r.०का†) देहे तस्याचाज्ञानतः सृतिः । तदुष्मेषविल्डुनं चेत्नुनः सम्याद(r.सा स्याद) हेनुका ॥ ३० ॥ रकचिन्ताप्रसक्रस्य यतः स्यादपरोद्यः । त्रमेधः स तु विक्षेयः स्वयं तनुपल्छ स्वेत् ॥ ३४ ॥ 34 त.

* Here, as in other instances where several ślokas are taken together for comment, the vritti for the whole is given after the küriküs, but at the end of the commentary the commentator remarks that the vrittikrit has taken them separately, as in the case of these three verses: **আ**स्थातनेतडुकी पुषक् सदैालक स्वायमाकोत्यादिना तेन तथाविधेनेत्यादिना रह्य खआवस्ये-त्यादिना ग्रंथेन ॥

† शरीर विलुंठिका धातुपर्यक्षेत्रःशस्त्रादीनां हडेन हत्री।

चतो विन्तरतो नादो रूपनस्माहतो रसः । प्रवर्तने ऽचिरेखेव छोभकलेन देहिन: ॥ ४२ ॥ 340. दिद्ध्ययेव सर्वाचीन्यदा व्याप्यावतिष्ठते । तदा किं बहुनोक्केन खयनेवावभोत्यते (° गम्यते v.1. B.) [n 83 n fol. 35b. प्रयुद्धः सर्यदा तिष्ठेन्द्रानेनालीच्य गोचरम् । रकत्रारोपयेलावें ततो उन्येन न पौझते ॥ 88 ॥ 36a. शब्दराशिममुत्यस्य शक्तिवर्गस्य भोग्यतां । कलाविलुप्रविभवो गतः सन्स पशः स्थितः (r. स्नृतः) ॥ [84 n fol. 36b. [परामृतरमापायस्तस्य यः प्रत्ययोद्वधः । तेनास्त्रतन्त्रतामेति स च तन्मात्रगोचर: ॥ ४६ ॥ B.*] खरूपावरणे चास्य शक्रयः सततोल्पिताः । यतः ज्ञच्दानुवेधेन न विना प्रत्ययोद्भवः ॥ 89 ॥ 40a. सेयं क्रियात्मिका शक्ति: शिवस्य पशुवर्तिनी । यन्धयित्री खनागैस्या ज्ञाता सिद्युपपादिका॥ \$6॥ 41a. तन्माचोदयरूपेण मनो ऽहंबुद्धिवृत्तिना(r. वर्तिना)। पुर्यष्टकेन मंरुबसतुक्तं प्रत्ययोज्ञवम् ॥ ४९ ॥ भुके परवशों भोगं तद्वावासंगरेखणा (r.º दतः) । संमुतिप्रलयस्यास्य जारणं संप्रचक्षहे ॥ ५० ॥ fol. 44a. यहा त्वेकन संरुदस्तहा तम्य लयोद्वनी (°हयी v.l. B.)। नियच्छम्भोकुतामेति ततचक्रेपारो भवेत् ॥ ५१ ॥ 456, इति ॰ शत्त्यात्मकविम्यायतिरेकोपल्टथिः प्रकोर्यम्वनुर्यो

निष्यन्दः ॥ fol. 47a.

खगाधसंझयाम्भोधिसनुसरखतारिखीम् । वन्दे विचित्रार्धैपदां चित्रां तां गुरुभारतीम् ॥ ५२ ॥ [Vritti:] खगाधो सप्रतिष्ठो ऽनंत: ॥

समाप्तं स्पंदमवेसं प्रवृत्तं भट्टबज्रटात् । सप्रकाशैकवित्रत्वपरिरंभरसोत्सुकात् ॥

[Virriti :]

दूर्अं महादेषगिरी महेश-खप्रोपदिष्टाच्चियमूवसिंधोः । स्पंदामृतं यहुमुगुप्रपादैः श्रीकल्लटस्तन्प्रकटीचकार ॥ तानज्ञकासक पप्रतिपादनां द्वदि स्युरंतों गुरुभारतों वेदे । गुरोवे मुगुप्ताभिधानस्य साधासिडनुससंक्रांतसनस्तर इस्योपनि-षड्रृतस्यंदतस्वामृतनिष्पंदस्य भारतों वार्च स्तीमि ॥ कोदृत्रों । खगाधेत्यासधेन विज्ञेषसम् । ° ending with four benedictory stanzas, the last of which runs thus:

शशिज्योतिर्दींपप्रभृतिभिरशक्यं शमयितुं यदासीचिष्यंदीकृतसकऌलोकं किल तमः । गते तचेदानीं खयममलुसूर्यागमहते कृताचाः संकोचं विजहतु यिनिद्रा जनदूशः ॥ संपूर्योयं यृत्त्यनुसारिष्टी स्पंदयिवृतिः ॥ कृतिस्तत्रभवतो महा-माहेखराचार्यशिरोमणिराज्ञानकछोमदुष्पऌदेयानुजीविनो राजाः नकछोरामस्येति शिषम् ॥ ०

Quotations are met with in the commentary from Jüänagarbhastotra, fol. 41b; Tattvagarbha(stotra), foll. 37a, 38a (यदा त्वेवंषिधादच निन्ना भोगज्ञता पञ्चो। तदा माया खरूपेति ज्ञायसे वैभवाद्ययः ॥); the Pärameśvara, fol. 3b (ज्ञाक्तिष्ठ ज्ञाक्तिमाश्चेव पदार्घ-डययुच्यते । शक्तयो ञ्च्य जगत्कृत्वं ज्ञाक्तिमाश्च महेखर इति ।); Pratyabhijää, foll. 38a, 40b (an. ślokas); Bhartrihari, fol. 30b (प्राधभज्ञ्यात्मनात्मानं मृष्ट्रा भाषान्य्य-रिपधान् । सर्वे खर: सर्वशक्ति: स्वप्ने भोक्ता प्रपद्यते ॥); Matoineijaya, fol. 42b (तथा च ज्रीमाल्जिनीविजयी ॥ या सा शक्तिनेगडातु: कथिता सम्यायिनी । इच्छा त्वं तस्य सा देपि सिमुद्यो: प्रतिपद्यते ॥); whilst other schools of Yoga philosophy are referred to at fol. 13a: ययान्यैयोॉगिभिरूषदिइयते ।

On the tencts and principal works of the Kuśmir Śaivas, see esp. Hall, Index, pp. 196 seq.; Bühler, Dotailed Report, pp. 77 seq.; Bhandarkar, Report 1883-4, pp. 76 seq.

Bhatta Kallala, the disciple of Vasugupta, lived under king Avantivarman, who reigned about 854 A.v.; whilst Rājānaka Rāma calls himself a dependent (or pupil) of Rājānaka Utpaladeva, who, if identical with the author of the Pratyabhijūā, is assigned by Prof. Bühler to the first half of the tenth century. At the end of his commentary on the Bhagavadyīta, Rājānaka Rāma (also called Rāmakantha)

[•] Prof. Bhandarkar's MS. of the Vivarana likewise omits the text of this verse, supplied by him from a copy of the Spandakārikā in the Śāradā character (Rep. of 1875-76, no. 508).

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

speaks of himself as a younger brother of Muktākaņa (? the same as the poet of that name in the time of Avantivarman), and a descendant of Nārāyaņa of Kānyakubja*; whilst in the colophon of a MS. of his Nareśvaraparīkshāprakāša (Rāj. Mitra, Notices, iii., no. 1140) the author is called Nārayaņakanthasūnu-Rāmakantha.

Rāmakaņtha is referred to in the Sarvadarśanasaŋıgraha (Cowell and Gough, transl., p. 125) in the chapter on the Śairadarśana, in connection with the interpretation of the term puryashtaka in the 49th kārikā (or rather the corresponding spandasātra), where the present commentary gives the following interpretation (fol. 44b): yāt मुझाइरोरे जन्मावर्धक गुणजपनिति खुल्झारीरकारणभूतमध्ये पत्सादिधिई जन्मुव्य पुर्वेष्टक तन्कावैत्यास्यूल्पपि झरोर जन्मवर्धक पुर्वेष्टक तन्कावैत्यास्यूल्पपि झरोर जन्मवर्धक य

Fol. 1*a* contains the following note, in Colebrooke's hand, 'Syanda: a demonstration' of the Identity of *Śiva* and his active power or *Śakti.*' [II. T. COLEBROOKE.]

2526.

1573a. Foll. 78; size 10 in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; ninc lines in a page.

Triņšikātattvavivaraņa (or Parātriņšikātattvarivaraņa), un exposition, by Rājānaka Abhinavagupta (son of Cukhala, and disciple of Utpala), of the Triņšikā (or Parātriņšikā), u versified treatise of Kaśmīr Śaiva philosophy. Very correct.

* यो नारायग्र इत्यभूच्छुतनिधिः खीकन्यकुच्ने द्विनस् तडंशे स्वगुणप्रवर्धसचिते मुक्ताकगास्यो ऽभयत् । तस्पैया सदूशानुजेन रचिता रामेग विडज्जन-खाध्यत्वात्समऌज्जनेग्र भगवज्ञीतापदार्थप्रया ॥ It begins:

विमलकलुाखयाभिनवमूडिमहाजननी भरिततनुख पंषमुसगुग्नरुचिर्जनकः । तदुभययामलस्पुक्षरितभावविसर्गमयं द्धदयमनुंत्ररामृतकुलं मन [तं]स्पुरतात् ॥ १ ॥ यस्यामंतर्षिण्यमेतत् स्पुराया षाद्याभासंभासमानं विसृष्टी । खोभे खोखे अनुत्ररायां स्थिती तां यंदे देवीं स्वात्मसंवित्तिमेकां ॥ १ ॥

नरअक्तिशियात्मकं चित्रं हृद्ये या विनिधाय आसयेत्। प्रयानामि परामनुद्वरां निजभासां प्रतिभाषमत्कृतिं॥ ३॥ जयत्यन्वमहिमा विपाशितपणुव्वज्ञः । व्योगानाष्ठगुरुः शंभुः ज्रीकंटः परनेचारः ॥ ३ ॥ निज्ञशिष्यविषोधाय प्रवुद्धस्मरयाय च । मयाभिनवगुप्रन जमो ऽयं क्रियते मनाक् ॥ ५ ॥

थौ[टें]चु[वा]च ॥

चनुन्नरं कयं देव सद्यः कीलिकसिद्विदं । येन थिहातमात्रेश खेचरी समता व्रजेत् ॥

परनेखरः पंथविधकृत्यमयः सततमनुग्रहमय्या पररूपया अस्त्र्या खाक्रांतो षस्तुतो ब्नुग्रहात्मेव । न हि इाक्तिः झिवाब्रेदं मर्झपेत् । सा च इाक्तिल्लीकानुग्रहविमर्झमयी प्रथनतः परानर्झ-मयपद्यंत्या सूत्रयिष्पमाणानंत्रहक्तिशताविभिन्ना प्रथनतरं परम-हामंत्रमय्यामदेशकालकल्लितायां संथिदि विरुढी ताधत्यद्यंत्युद्र-विष्यदुक्तिप्रत्युक्तिपिभागेनेव यतेते सेव च सकल्रष्रमातृसंविदद्व-यमयी सततमेध वर्तनानरूपा नतस्तु पड्यंती यद्यदीष्मितं तज्ञदेव समुष्टितकारणानियमप्रवोधितं बोधसूत्रण्यात्रेण विमृश्चति ॥ °

The succeeding verses are as follows : स्तन्नुसं महागुर्स कपयख मन प्रभो † ॥ fel. 14a.

इत्यस्था तुया शक्तिः कीलिकी कुलनायिका। तो मे कथय देवेश येन तृत्रिं लभाम्यहं॥ fol. 16a.

Comm.: १ तम्मे कपयेत्यपि पठंति । श्रीसोमानंदपादाः च्याचछते च तत्रस्मादिति यद्या तत्कपय येन तृप्तिं परमानंदम्यों लभे परमाडयनिव्हेतिखातंत्र्यरसा भवामोति समन्ययः ॥ द्वज्ञा-मौत्यपि पाठः ॥ १

भूगु देवि महाभागे उत्तरस्वाप्यनुत्तरं ।

[†] At fol. 25h this half-sloka and the first sloka are referred to as जन्तरानियादिसाधेद्योकयुगरू.

कीलिको ऽर्य विधिरेषि नन इच्चोन्न्यवस्थितः । कथयानि सुरेज्ञानि सद्यः कीलिकसिडिदं॥ fol.17a. Comm. fol. 23b: तदाहुनिनयूत्री जीसोमानंदपादाः। कथयानीतुधारयान्युललिकात इति । ?

> चपाद्यास्तिययः सर्वे स्वरा विद्ववसानगाः । तदंतःकाल्ठयोगेन सोमसूर्या प्रकीर्तिती ॥ पृषिव्यादीनि तत्वानि पुरुषांतानि पंचसु । क्रमात्कादिषु वर्गेषु नकारांतेषु मुव्रते ॥ वाय्यग्निसखिलेंद्रायां धारयानां चतुष्टर्य । तदूर्थ्वं शादि विख्यातं पुरस्ताद् प्रबर्धंचर्कं ॥ चमूल्ठा तत्वाना क्षेया चांतिः मृष्टिरुदाढता । सर्वेषामेव मंत्रायां विद्यानां च यशस्तिनि ॥ इयं योनिः समास्याता सर्वतंत्रेषु सर्वदा ॥ fol. 26a.

After a general discussion, the explanation of these 44 *ślokas* begins fol. 44b:

सर्वत्र स्वस्वभावात्मकप्रभाषप्रस्थाप्रसरानिरोधो यस्या इत्यामंत्रयो यस्येति झोभने व्रतेन तदयमच संखेपार्थः ॥ खातं-भीकरसावेशयनलारैकलुछ्छा। परा भगवती नित्वं भासते भेरवी खर्य॥ तस्याः खभासा योगी यः सो निरुद्धः सदोदितः। सदाभिवधरा तियैङ्गोलपीतसुसादिभिः ॥ भासमानैः सरसभावैः खर्य प्रचनज्ञालिभिः । प्रचते संविदाकारः खर्सवेटनसारकः ॥ खुखसंचेटनं नाम प्रमागनिति चर्ग्यते । चालतियेक्सवैधिटो यासाम्येनेव भासते ॥ इंद्रियाणि त्रिरूपं च लिंगं परवचःक्रमः । मारूणमन्पणा योगः प्रतीत्यनुद्यो यनः ॥ इत्यादिको यस्य सर्वे हारमाचे निरूप्पते । तत्स्वसंघेदनं प्रोक्तनविखेदप्रयामयं ॥ येथां नाखनिरूपादिनाममाचे अ्पनिहता । तेपामयि तिरखो हि सा सा संवित्यकाशते ॥ स्वंभासा खभावेन खरूपामशैनात्मिका । सक्तपामज्ञैनं यच तर्देय परवाग्वपुः॥ तडिचित्रसभावत्वाडि-चित्रप्रयनामयं। प्रयने पारतंत्र्यं हिन जातु भजते छत्यित्॥ जपारतंत्र्यासंकेतप्रसृहादेः अर्थं स्थितिः । जतः संकेतरहितं स्वरूपविभग्नैनं ॥ देशकालकलानायास्यानघातक्रियोत्तरं । घरिपूर्यों स्ततः सर्वं सवाकारविलय्य्यो ॥ साभाविकमहासं-वितासंस्कारेकलघ्यां। जुडविद्यात्मकं रूपमहमित्युभयासकं ॥ तदेव मातृकारूपं धरादीनां निज्ञं वपुः । तत्पारमार्थिकाकारं टुत्यात्र्यानसहणतः॥ वीजयोन्यात्मकं प्रोक्षं शिवशक्तिसहण्कं। शिवज्ञाक्त्योस्तु भंषट्टादन्योन्योच्छलितस्वतः ॥ परस्परसमापत्तिर्जन गतानंददायिनी । खंतःस्यविद्यपार्यतपारमाधिवसडपुः ॥ यडीये-भिति नियातिं तडिखेषणयोजना । विसर्गे इति धमोत्रं भूमधाम(?) ततुच्चते॥ चनुत्ररपदावाप्री स रथ मुघटो विधिः। चस्मादेव त्वनायीयाडणेपुंजाविरूपिता ॥ नायामालंष्य भिन्नेव श्रीप्वें मुष्टिराध्सी । पंचाइद्रिंसिनप्रत्ययप्रसवासिका ॥ षंधरूपा सभावेन सरूपा वरणात्मका। अवैयांतर्गतासालाः सेषयों विषयात्मिकाः॥ तन्तरे संमृति षित्रां कर्ममायागुतामयों। चस्यां साम्यं खभावेन जुद्वभैरवतामयं ॥ प्रोक्तं प्रागेव जीवत्वं मुक्तमं पारमार्थिकं । भिन्नाया धर्यमृष्टेच तदभिनं वपुः परं ॥ वीयमित्युक्तमत्रेय यहुप्त्या मंत्रगुप्तता । तदेतदहमित्येय विसर्गानु-त्ररात्मवं ॥ सं सभावं परं जानजीवत्मुतः सन्द्रुधः । सिद्धा-दिप्रेप्सवस्तेन क्रूप्नसंकोचस्तितं ॥ नाभिकुंडलह्झोस्रोयोंगिनो-हमुपासते (?) । तदेतलिकल निर्णीतं ययागुर्वेग्गमं मनाक् ॥ एतां संचिदमालंच यह्याज्ञायुच्छनता खपित् । नैतायतेव तुलितं मार्गाज्ञस्तु प्रदर्शितः ॥ इयतीति व्यवच्छिंद्याद्वेरवीं संयितं हि कः । स्तायाञ्चाक्तिपातो व्यनस्मासु प्रवित्रंशितः ॥ येनाथिका-रितेरेतदस्माभि: प्रकटीकृतं । जस्माकमन्यमातृणामछ कालातरे इपि वा॥ भवत्वभूत्वाभयिता तत्कः मुख्लतमो ज्यतः । यः सर्य-योगावयवप्रकाज्ञेषु गर्भात्तमान् ॥ भ्रीपूर्वज्ञास्त्रे निर्णीतो येन मुक्रथ मोचकः । रततु सर्वचा ग्रासं विमृत्र्यं च परेष्मुभिः ॥ धर्ण गर्वत्वमुलभां हित्वासूर्या विषययौः । खालोषलवणादृध्वं यह्वदेतालनि स्थितिः ॥ चिदकीश्वरुवास्तेन संशाम्यंते खतां रमात् n Then follows a prākrit passage : परसंये-जण भाससऊइण थिर सरमुहसो चाइसऊइणसइ भासइस⁰ fol. 566.

मित्रा विस्तरतो अनुद्ररसरूपनिरूपणाय ग्रंणावतारसति-रूपगति ॥ चतुर्दे झयुतं अट्रे तिथी झोतसमन्दितं । तृतीयं जस मुत्रोणि हृदयं भेरपात्मनः ॥ ष्टतवायोगिनीजातो नारुद्वो लभत म्मुटं । हृदयं देवदेवस्य सद्यो योगविमोखदं ॥ जस्योचारे कृत सम्यद्भ्यंवमुद्रागणो महान् । सद्यस्तन्मुस्ततामेति खं देहावेज-लघ्र्यं ॥ मुहूर्तं स्मरते यस्तु , पक्षेनाभिमुद्रितः । स चधाति तटा सर्वं मंत्रमुद्रागणं नरः ॥ जतीतानागत्ता चीन्म्पृष्टो उसी कय-यत्यवि । प्रहराद्यदभिग्रेतं देवता रूपमुचरन् ॥ साम्रात्ति तटा सर्वं मंत्रमुद्रागणं नरः ॥ जतीतानागत्रा चीन्म्पृष्टो उसी कय-यत्यवि । प्रहराद्यदभिग्रेतं देवता रूपमुचरन् ॥ साम्रात्मितटा सर्वं मंत्रमुद्राक्तिभिः । प्रहरद्वयनाचेण व्योमस्यो जायते स्मरन् ॥ चयेत्या मातरः सची योगेश्वयों महावलाः । चीरा चीरेश्वराः सिद्वा यल्याध्यात्निनीगणः ॥ जागत्य समयं दस्ता भैरवेग्न प्रचोदिताः । यच्ह्रांति परनां सिद्धिं फल्ठं यद्वा समीहितं ॥ चनेन सिद्वाः सेन्स्यंति साधर्यति च मंत्रिणः । यत्त्विच्हिरवे तंचे सर्व-मस्मान्न्यसिर्ध्यात्त ॥ चद्र्ष्टमंडलो ऽप्येत्रं यः कान्निद्वेत्ति तत्त्वतः । प्रसिद्विभाग्भवेत्तित्यं स योगी स च दीक्षितः ॥ fol. 59*त*.

॰ यदुक्तं कुलात्परतरं त्रिकनिति सर्वोत्तरमनुश्ररत्वं तविरूप-यति ।

.

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

चदुष्टमंडलो अप्येवं यः कचिडोत्ति तस्वतः । स सिद्धिभाग् भवेजिलं स योगी स च दी छितः ॥ [fol. 68b. जनेन ज्ञातमाचेण ज्ञायते सर्वज्ञक्रिभिः । fol. 69a. शाकिनीकुलसामान्यो भवेछोगं यिनापि हि । जविधिहो विधानहो जायते यजनं प्रति ॥ बालाग्निमारितः कृत्वा मार्यातं ब्रबदेहगं । शिवो विश्वाद्यनंतन्त्र परशक्तित्रयं मतं ॥ fol. 69b. तदंतर्यति यक्तिं विकुद्धमार्गे व्यवस्थितं । सण्विभुडमस्पिरादेश्वरं ज्ञानमसूते ॥ तचोतकः शियो ज्ञेयः सर्वज्ञः परमेश्वरः । सवैगो निर्मेलः खडरत्मः खायतनः जुचिः ॥ यथा न्यग्रोधवीजस्यः शक्तिरूषो महाद्रुमः । तथा सुदयवी अस्यं जगदेत घराषरं ॥ र्थं यो वेज्ञि तस्वेन तस्य निर्वाणगामिनी । दीक्षा भवत्यमंदिरधा तिलाज्याहुतिवजिता॥ fol. 70a. मुर्गि यस्ते च हृदये गुसे मृतीं तथैव च । न्यासं कृत्वा शिखां बहुा सप्तविंशतिमंत्रितां ॥ रकीकं तु दिशां पंधं दशानामपि योजयेत्। तालचयं पुरा दच्चा सज्ञब्दं विव्रज्ञांत्रये ॥ शिखासंख्याभिन्नप्तेन तोयो नाभ्युद्ययेज्ञतः । युष्पादिकं क्रमासर्वे लिंगे वा स्थंडिले च वा ॥ सन्यमेव जयन चतुर्देशाभिजनेन पुष्पेणासनकल्पना । ततः मृष्टिं यजेह्रीरः पुनरेवासनं ततः ॥ मुष्टिं तु संपुटीकृत्य पद्याद्यजनमारभेत् । सर्वतस्वमुसंपूर्णी सर्वेभरणभूपिता ॥ यजेहेवीं महेज्ञानीं सप्तथिंग्रतिमंत्रितां । ततः सुगंधिपुष्पेस्तु यद्याशस्त्रा समचेयेत् ॥ प्रजयेत्वरया झक्त्वा जात्मानं च विवेट्येत् । र्षं यजनमास्यातमग्निकार्ये इप्पर्यं विधि: ॥ fol. 71b. कृतपूत्राविधिः सम्यक् स्मरन्यीत्रं प्रसिध्यति ॥ 73b. चाद्यं तरहितं चीत्रं विकसत्तिणिमध्यगं। हत्यज्ञांतर्गतं ध्यायेत्सोमांझं नित्यमभ्यसेत् ॥ fol. 75a. यान्यान्कामयते कार्मास्तांस्ताच्छी घ्रमवाप्रयात् । तस्मात्मयखतामेति सर्वज्ञत्वं न संझयः ॥ र्थं मंत्रफलप्राधिरित्वेतद्रद्रयामलं । रतदभ्यासतः सिद्धिः सर्वज्ञत्वमवाप्पते ॥

Whether any other verses occurring in the MS. belong to the original treatise, it is difficult to make out.

Abhinavagupta's exposition concludes with the following genealogical account:

> इत्यं प्रपत्नजनतोडरणप्रवृत्त-त्रीमन्महेन्द्ररपदांयुज्ञचंचरीकः । षृत्तिं व्यधात् त्रिकरहस्यविम्र्झगर्भा काश्मीरकाच्छलुकादशिगम्य * जम्म ॥ १ ॥ श्तावदेतदिति कस्तुल्येत्रसन्न श्रीश्रांभवं मतमनगैलिताश्च वाच: । रतत्रु तायदसिलात्मनि भाति यन्मे भातं ततो ज्व सुधियो न पराज्यसाः स्युः ॥ २ ॥ सङ्गस्य संशयविषयेयभागिनो वा ज्ञानं प्रबंधरहितं प्रकरोति सम्यक् । रूदस्य निष्ठयपतो हृदयप्रतिष्ठां संवादिनों प्रकुरुते कृतिरीदृशीर्य ॥ ३ ॥ रतावदयेरसतंबलनाधिरुट-धारानिरूहत्वदयो विमुज्जेदतो ऽपि । यसुत्तरं तदपि नैव सहेत नेदं कोपानमेतदमलं पदमारुरुष्होः ॥ ४ ॥ काश्मीरेषु यशस्करस्य नृपतेरामीदमात्याग्रणीः जीमानक्षभ इत्युदाद्धततन्त्रैः प्राय्यजन्मा हिजः । तस्य स्त्रोगभवः प्रसिद्धपदवोषात्रं समग्रैगृंगौः त्रीग्रीरि: शिणुपंद्रपूडपरणधानेकरालाकर: ॥ ५ ॥ शीलस्यायतनं परस्य यश्वसो जुंभाम्यदं नमैभूर् यात्सल्यस्य समग्रलोककरुणाधर्मस्य जन्मस्थितिः । श्रीमइत्सलिकाभिधा च सहजा(सहचरी B.) तस्यैव [भक्तां समत् प्रोद्रिकांतरवृत्तिशंबरनुतौ यस्या मनो जूंभते ॥ ६ ॥ तस्यैवात्मभयो विभावितजगत्मर्गस्थितिः जंजर-आनाचापरिचिंतनैकरसिकः कण्णेभिधानो हिन्नः । यो बाल्पे अपच यौवने अपि विषयासक्तिं विहाय [स्यिराम् रनामाञ्चयते विमर्शपदवीं संसारनिमूलिनीं ॥ ७ ॥

^{*} Prof. Bühler's Report has काइमोरिकाडियुल्जकाद-धिगम्य.

PHILOSOPHY.

श्राता ममैव जिपजासनरूटचेताः प्रेष्मुः परात्मनि मनोरचगुप्रनामा । यः शास्त्रतंत्रमसिलं प्रपिषेकुकामः प्राप्तुं परं शिषपदं भवभेदनाय ॥ ८ ॥ शिवशास्त्रेकरसिकः पदवाक्पप्रमाणवित्। राम्देवाभिधानम्न भूषितोत्तमजम्मकः ॥ ९ ॥ रतन्प्रियहितकरणप्रहुढहृदयेन यमया रचितं । मार्गप्रदर्शनं तासपैस्य शिवाप्तये भूयाह् ॥ १० ॥ খনৰ্বিগ্রাদবিশ্যমানিথাল: * प्राप्धोत्पत्तिं प्राविज्ञत्माम्बजम्मा । स्रीकाइमीरांखंद्रचंडावतारैनिः-संख्याकैः पायितोपातमागान् ॥ १९ ॥ तस्यान्वयाये महति प्रमुताइराहगुप्रात्प्रतिलयजन्मा । संसारवृत्तांतपराङ्मसो यः शिवैकचित्तचुसलाभिधानः 11 92 11 तस्माद्विचेत्रिसमस्तपदार्थशास्त्राऌ लच्यापि देहपद्वीं परमेशप्ता । प्राप्ताभयो ऽभिनयगुप्तपदाभिधानः प्रायेशयत् जिकसतस्वमिदं निगढं ॥ १३ ॥ ये तावत्यवियंकवंध्यहृत्यास्तेभ्यः प्रखामी वरः के ज्याने प्रविधिंकते न च गताः यारं थिगेताझडान्। यस्तंतः प्रविभर्शसारपदयीमंभावनाम् स्थितो ल खैको अपि स कचिदेव सफली कुवींत यानं मेंसे [n 98† n खालानं प्रतिवेक्मणलसतां ये विश्वति प्रार्थना[त] तान्यताल कटचैनाच परतः किंचित्मलं जोध्यते । विश्वम्याम्य चिविक्रये स्पिरधियों ये संरभंते पुनस् तानभ्यर्थयितुं मयैप विहितो मुधा प्रखामादर: ॥ १५ ॥ भाम्यंतो भमवंति मंद्धिपणास्ते जंत्वक्रं जडं स्वामी कृत्यग्णाभिधानवज्ञातो बद्धा दुढं बंधनैः । दुष्ट्रेत्यं गुरुभारवाहविधये यातानुयाताम्यश्र्-स्तत्वाशप्रविकतेनाय घटितं ज्ञानत्रिम्लूलं मया ॥ १६ ॥

* Prof. Bühler's MS. reads खनावेंद्यां मंत्रिमुझानिधानः

† The MS. again makes this verse 13; the succeeding verses then being likewise numbered wrongly. See Prof. Bühler's Report, where a similar mistake is made by the two Sālini verses 11 and 12 being numbered as a single stanza. बहुंभिरपि सो डहनेव अमितस्तत्त्वोपदेशक्रमन्त्रैः । तत्त्वनिति वर्धेइप(१.युग)मपि रसना येथां न पस्पर्श॥१९॥

परनेश्वरः प्रपत्नप्रोहरखकृषाप्रयुक्तगुरुहृदयः । श्रीमान्देवः शंभुमीनियति नियुक्तवास्तस्वे ॥ १८ ॥

तन्नस्वनिमेलस्यितिविभागिहृदये खर्य प्रविष्टमिव । स्रोसोमानंदमतं प्रविमृश्य भया निषडमिदं ॥ १९ ॥

हंहो दुच क्रयारप्रविरचनलः सिम्नेरानंदपूर्णा-देप्याः सत्याझकोटिप्रविघटनपटुत्तानणूल्ठोध्वैधाराः । चेतोवाक्कायमेतडिंगतभवभयोत्यत्ति युष्मासु सम्यक् प्रोतं यन्नेन मन्नं ग्रज्ञत किल्ठ दृदि ट्राक्प्रसादं प्रसन्य प्रास्थादिकर्मपरिपाटिपदे नियुक्तो युष्माभिरस्मि गुरुभावमनुप्रविष्ठय । वाक्कित्तचापळनिदं मध तेन देथ्यास् ताचक्रवार्ष्यत्ररस्थितयः छमध्यं ॥ २१ ॥

समाप्तमिदं त्रिंशिकातस्वयिवरणं ॥ कृतिस्तिनयनवरणवि-तनलम्प्रसिडेः श्रीमद्राज्ञानकाभिनवगुप्रस्य ॥

> क्षोतेरेकोनविंकात्या विक्तिकेयं पिवेषिता । सर्वेषु विककास्त्रेषु संयोजिरेऌयिष्यति ॥

जुभमस्तु सर्वजगतां परहितनिरता भवंतु भूतगणाः । होषाः प्रयातु शांति सर्वेश्व सुखी भवतु ऌोकः ॥

From the way in which Somananda is referred to in the above extracts, it seems clear that he must have been the author of the Trimśikā (see Hall, Index, p. 198, where the author is called Someśvara), and that he also wrote a commentary on his own verses, referred to as nijavritti (once nijavivriti, fol. 55a). His Sinudrishti is likewise quoted at foll, 29%, 33a (where Sominanda is expressly mentioned as the author), 75a; whilst a śloka by him is quoted at fol. 17b [यटुक्तं सोमानंदपादैरपरस्थिती । मा बुद्धियेत्युनः सुख्सं सर्वदिक्कमवस्थितं । ज्ञानं बोधमयं तस्य शिवस्य सहजं सद्ति]. And further, fol. 25a: तथा हि बेपुणिद्वद्वपुस्तकेष्वीदुक् स्रोकांतरं दूइयते। स्रुतं देव महाज्ञानं विकाख्यं परमेश्वर । उत्तरं भ तथा झानं त्वत्मसादावधारित-मिति॥ तदसम्छीसोमानंदपादनिरूपितव्याख्यानुसारेखैव यहरवः समादिश्वं सत्रदेव सर्वस्य करोति शिर्व । ०

Abhinavagupta quotes his own Sivadrishtyālocana at fol. 30b; his commentary Kramakeli on (?his own) Kramastotra, fol. 64b; and four verses from a stotra (or stotras) of his (मयेष स्तोचे !? the Kramastotra), each in a different metre, foll. 15b, 44b, 53a, 60a. We also read, fol. 7a: तदेतच्छी-Pürvapañcikāyām मयेष पिस्तरतो निर्धातमिहानुषयोगाहंपगीरवाच न वित्तयोसं !; fol. 44a: वित्तत्य च विचारित मयेतत् Padārthapravcšanirmayatikāyām इति किमिह वृषा चाग्जालेन: and further fol. 4b (an āryā) without any introduction: गोप्यमुपदेशसार सहा भेरवपदावहं सततं ! चाभनवगुप्तेन नया याख्यातं प्रश्नसंदेसं ॥ and fol. 16b: तदच प्रश्नमंचेसे ॥ श्रीभेरघ उधाच ॥ चाख्यातं प्रागेवेतत् किं पुनरुक्तता यादनेन भेरघो भरणात्मको महामंत्रनवात्मकछ ॥

Other authorities referred to are : (srimad.) Ucchushmasastra ; Utpaladeva, fol. 7b [जानं किया भ भुतानां जीवतां जीवनं मतं ॥]; fol. 9a (स जमतां भ लीकिका: क्रियाया: काल्ड्याक्तित: । घटनेन तु ज्ञासत्या: प्राभव्याः स्यात्मभोरवि ॥]; fol. 52b (Isvarapratyal-hijāātākāyam); Kallata, fol. 27b [यदाहु: जीकलट्ट-पादाः । तुटिपाते सर्वज्ञत्वसवैकर्तृत्वलाभ इति॥]; Kalottara, fol. 42a; Kiraņa (one śloka), fol. 69b; Kubjikā(tantra), fol. 49b [तथा श्रीकृष्मिकामते पक्षविचारे मुमेवार्थं प्रधानतयाधिकृत्यादिष्टं। मायोपरि महामाया त्रिकोणाricafunitante n]; Guhyayoginitantra, fol. 51a (two ślokas); Tantrasamuccaya, fol. 21a (one iloka : नरज्ञक्तिज्ञिवावेज्ञि •); Tantrasara, fol. 5b [चिश्विकार्यस्वया प्रोक्त: साधेकोटिप्रविस्तर:], fol. 30b (sl.), fol. 46b [निज्ञोसमांगच्छायातस्वम् 1]; Tilakaśāstra (? Śaradātilaka), fol. 64a ; Trikatantrasāra, fol. 49b [शिवशक्तिसमापत्त्या शियशक्तिधनात्मक: 1 0], fol. 60b [चानंदप्रसर: पुना तो विकोशे प्रबत्ययेत् । 0]; Trikahridaya,fol. 4a[नित्रं विसमेपरमः खज्ञकी भेरवो विभुः।0], fol. 41b; Triratnakula, fol. 51b [weremaandand मात्काया निरूपितं। तदेव कुलचक्रं तु तेन व्याप्रमिदं जग-हिति ॥ मातुकाज्ञानभेदे विस्तरतो निरूपितमेतत् ॥]; Näräyana Bhalla or Bh. N., fol. 18a [जैलोको ज्यात्र यो यावानानंदः कछिदीध्यते। स बिंद्यस्य तं वंदे देवमानंदसागरं॥], fol. 54b [प्रयमोध्वाधेनावाची ज्यराव इति 1]; Nisacara,

fol. 24a [बाममागाभिषिको अपि देशिकः परतत्ववित् । स-स्कार्यों भैरवे सो sप कुल्ले काले तिके sप स: u]; Pañcasrotah-prabhritini śāstrāņi, fol. 4b; (bhagavat) Pushpadanta, fol. 47a [रभुतिसामान्यानासिइमिति भूचे हि निम्नले रूपे ब्नुप्रविधिषायां भाखररूपसंवित्तिसोपानक्रमेख • इति ।]; Purvasastra, fol. 40a [यचेष्टपलसंसिद्धे मंच-तंत्रान्यतिनां 19], fol. 58a (cp. p. 839b, l. 34), fol. 65b [साधेन चितर्य व्याप्त विमुलेन चतुर्थेकं । 0]; Bharyasilihui, fol. 64a [वीरवतं चाभिनंदेखणायोगं तयाभ्यसेत् ।]; Bhartrihari (sl.) fol. 33b, (vākyavicāre) fol. 65b; Malinitantra, fol. 21a [रचं मधानसंघातं • \$1.], fol. 31b (mālinī-vijayottara-siddhātantrasvacchandādisastreshu); Mukuțasamhitā, fol. 64b (जातीनां च ब्राब्रसादीनां नास्ति स्थितिः बल्पितत्वादुपदेशव्यंगतेति हु दुर्वृद्वीन्पणन्प्रत्याययेदिति च भगवता मुकुटसंहितायां विस्तरतो निर्णीते ॥]; Vadyatantra, fol. 9b [संरूथ रहिमचन्ने सं पोत्वानुतमनुत्तमं। कालोभयपरिच्छिन्नं पर्तमाने सुसी भवेत्॥]; Vāmana, fol. 53a (after quoting a verse from his own stotra, he adds इत्येष रव ज्रीवामनविरचिते इयसंपत्तिवात्तिके उपदेशनयो बोडव्यः); Vayasaniyatantra (!), fol. 416 [तथा छीपानसनीयतंत्रे वयीान्ययोचितं निवेइयोर्क । इत्येतन्मातृकाचन्नं दिव्यं विष्णुपदास्पदं ज्ञातं गुरू-मुखात्सम्य क्यशोः पाशासिकृंततीति ॥]; Viravalisastra, fola 64a; Vaishņavavāmašāstrāņi, fol. 42a; Sureācāra (!), fol. 24a [देशिक: परतस्तवित •]; Sarvācāra, fol. 64a [जज्ज्ञानाच्डंकते मुटस्ततः सुष्टिश्च संद्रतिः । 9 4śl.]; Šaivavāmašāstrāņi, fol. 42a; (bhațțāraka-) Srikan (ha (-pada), fol. 52b [पइयत्यन्य व्ह गोत्यन्याकरो-त्यन्यच जल्पति। चिंतयत्यन्यदाभुके तत्रासांकेतिकी स्थितिः॥]; Siddhisantana, fol. 24a प्रकाशमाना भासेव यहात-स्तत्सदेव हि।]; Spandasostra, fol. 5b [इति वा यस्य संचित्ति: क्रोडा त्वेनासिऌं जगत् । º], fol. 24u [तदस्ति परमार्थतः ।]; Svacchandatantra, fol. 4a [गुरुझिष्यपदे स्थित्वा खयं देव: सहासिय: । पृषोंश्वरपदैवाक्येस्तंत्रं समवता-रयत् ॥].

Proso Prākrit passages occur on foll. 5a, 5b, 17a, 24b, 29a, 58a, 74b, without any indication as to their source.

The etymology of ' trimsika' is discussed at fol. 5a: चाभिनयानी त्योशिकोति। तिस्या शक्तीनामिच्छा- झानक्रियायां मृष्यायुद्धोगादिनामां तरनिर्धाच्यानामी शिका ईचरी ईशना चेशितच्या व्यतिरेक्वेयेव भाविनोत्येतच्छक्तिभेदचयो झोयाे तच्चक्र्याविभागनयी संविद्वगवती भट्टारिकापराभिधेये। तद्धोगादेव चेदमभिधानं चिंशिकेत्यपि गुरवः पठंति । खछरपर्य्यसान्याच निरुक्तमाहः । तिसः शक्तीः कायतीति चिंशिका। न तु चिंश-च्ह्रोकयोगात्तिंशिका । स्तावतो अपि चिंशिकार्यत्वात् ॥ तथा हि च्योतंचसार ९ (p. 840a, 1. 28).

The leaves are marked sie une (fol. 1 unit').

Regarding the author (c. 1000 A.D.), see Bühler, Detailed Rep. on Kaśmir MSS., p. 80. [H. T. COLEBROOKE.]

2527.

2235. Foll. 61; size 7 in. by 5½ in.; in European manner; fairly good, modern Devanāgarī writing; twenty-two lines in a page.

Paramārthasārasamgraha, a summary of tho Šaiva doctrine, by Abhinavagupta; with a commentary (rivriti) by Rājānaka Yogarāja, of Vitastāpurī.

The commentary begins:

चिह्ननो ऽपि जगम्मूंची श्यानो यः स जयवज्ञः । सालप्रखादने क्रीडाविदग्धः परमेश्वरः ॥

यो ऽयं व्यधायि गुरुणा युक्त्या प्रत्मार्थसारसंखेषः । चितृतिं करोमि लघुोमस्मिन्विद्वज्जनार्थितो योगः ॥

इह शिवाडयशासने देहादिप्रमानृप्राधान्यसकस्यसमुक्तशंका-त्रंकालस्यसंशयादिरूपधिग्री घप्रसरप्रस्वंमपूर्विका शास्त्रत्तिष्यन्निं मन्यमान: परिमितप्रमातृताधस्पदीकारेश चिदानंदेकघनस्तासदे-चताप्तमावेशशालिनों समस्तशास्त्रार्थसंखेपगर्भा प्रपमतस्तावत्पर-मेन्धरप्रवर्णतां परामृशति ।

> परं परस्थं गहनादनादिवेकं निथिष्टं बहुधा गुहासु। सर्थालयं सवैचराचरस्थं त्वानेव इंार्नु इार्या प्रपद्ये ॥ १ ॥

The last *śloka* of the text runs thus:

आवैाज्ञतेन तदिदं संक्षित्रं ज्ञास्त्रसारमतिगूढम् । ज्ञानिनयगुप्रेन मया ज्ञियचरणस्मरणदीप्रेन ॥ १०३ ॥

The commentary ends:

ज्ञीमतः खेमराजस्य (योगराजस्य Oxf.) सतुर्वात्रयज्ञा-साक्षात्कृतमहरास्य तस्यातेषासिना मया ॥ [लिन: । ज्ञीवितस्या(r. वितस्ता)पुरीधाम्ना विरक्तेन क्रपसिना । विवृतियोगनासेयं पूर्थाडयनयी कृता ॥ इति प्रीपरननहेश्वरज्ञीराज्ञानकयोगराजस्य कृतिः परमार्थ-सारसंग्रहविवृतिरियं संपूर्णी ॥

The author would seem to have been a pupil of *Abhinavagupta*, as woll as of the latter's pupil *Kshemarāja*. For the same works, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 575, where a list of the works quoted by the commentator is given. [R. JOHNSON.]

2528.

1256c. Foll. 23; sizo 8³/₄ in. by 4 in.; fairly written, in Dovanägarī, towards the end of last contury; nine lines in a page.

İścaraprałyabhijäähridaya, a string of twenty aphorisms, embodying the essence of the doctrine of 'recognition'; with a commentary, by (Rājānaka) Kshemarāja (pupil of Abhinavagupta).

It begins :

नमः झियाय सप्ततं पंचकृत्यविधायिने । जयने चिदानंदधनस्तात्मपरमायावभासिने ॥ शांकरोपनिपत्सारप्रत्यभिज्ञामहोदधेः । उद्वरामि परं सारं संसारविषशांतिदम् ॥

इह ये सुकुमारमतयो व्कृततीक्षणतके झास्त्रपरिष्ठमाः झक्ति-पात्तयशोन्मिपितपरमेश्वरसमायेशाभिऌापिराः कतिचिद्रक्षिभाज-स्तेषामीच्यरप्रत्यभिज्ञोपदेशतस्तं मनागुम्मीत्यते । तत्र स्तात्म-देवताया रुव कारणत्वं सुस्तोपायप्राप्यत्वं च महाफलुमभि-व्यंकुमाह ।

चितिः स्ततंत्रा विद्यसिद्धिहेतुः ॥ [٩] ॥ विद्यस्य सदाग्नि यादेः भून्यंतस्य सिद्धी निष्धश्ची प्रकाशने खेत्यात्मनि परप्रेमात् विद्यात्यात्मनि संहारे । परा शक्तिरूपा चितिरेष । भगयती नुधरपिमयी शिषभट्टारकाभिद्या हेतुः कार्या ॥ स्रस्यां हि प्रसर्पेत्या जगदुन्मिपति स्वतिष्ठते च नियृन्नप्रसरायां च निमि-पतीति स्तानुभावात्र साक्षी ॥ जन्यस्य तु मायाप्रकृत्यादेश्वित्प्रका-शभित्तस्याप्रकाशत्वेनासस्त्रादपि न छत्त्विहेत्वं । प्रकाशमानत्वे तु प्रकाशीकात्म्यात् प्रकाशरूपा चिदेष हेतुः । न त्वसौ कध्यित् । भत स्व देशकात्लाकारा स्तरस्रुष्टा स्तदनुप्राण्ठितास्त्र नैतास्वरुपं भेतुमलंगिति च्यापकनित्योदिता परिपूर्णं रूपेयमित्रालभ्यमेवैत्रत् ॥ ननु जगदपि चितो भिद्यं नैव किंचित् । अभेदे च कर्ष हेतुहेतुनद्राय उच्यते । चिदेव भगवती सच्छस्ररूपा तत्तदनंत-जगदात्मना विम्नरूपेण स्मुरतीत्येतायत्परमार्थो अ्यं कार्यकार-ग्रभाष: । यच्चेयमेव प्रमानूप्रमाणप्रमेयमयस्य विम्वस्य सिद्वी प्रकाशने हेतुस्ततो अस्या: । स्वतंत्राविच्छिन्नस्रप्रकाशरुपाया: सिद्वी प्रकाशने । जभिनवार्यप्रकाशरूपं न प्रमार्थं वराकमुप-युक्तमुषपर्त्र वा । १

ननु यदि विश्वस्य चितिहेंतुस्तदास्या उपादिनाद्यपेष्णायां भेदवादापरित्यानः स्यादित्याइांक्याह ।

सेखया सभित्री विश्वमुम्मीलयति ॥ [२] ॥ खेखया न तु ब्रबादिवदन्येख्या तथैव भारुरूपादानाश्चपेश्वाया रुवं हि प्रागुक्रसातंष्यहान्याभित्वमेव न घटेत स्तभित्ती न त्वन्यत्र । द्वापि प्राक् निर्णीतं विश्वं द्वैणनगरवदभित्रमपि भिन्नमि-वोक्मोलयति । उम्मीलनं भावस्थितस्यैव् प्रकटीक्ररणमित्यनेन नगत: प्रकाज्ञैकाल्येनावस्थानमुक्तं । भ्राय विश्वस्य स्वरुपं विभागेन प्रतिपादयितुमाह ।

तद्यानानुरूपगाद्यग्राहकभेदात् ॥ [३] ॥ तड्विश्वं नानानेक-प्रकारं⁰

The last two aphorisms run thus :

समाधिसंस्कारवति खुत्पाने भूयो भूयचिदेक्यामझीतित्योदि-तसमाधिलाभः ॥ १९ ॥ [इदानीमस्य समाधिलाभस्य फलमाह ।] तदा प्रकासानंदसारमहामंत्रवीयात्मकपूर्ण्याहंतात्मदा सर्वसर्गसं-हारकारिनिनसंविद्वेवताचक्रेच्यरताप्राप्तिभेवतीति झिर्व ॥ [२०]॥

The following authorities are quoted: Utpaladera, fol. 14b; Kakshyastotram, fol. 17b; Isha!!a Kalla!a, fol. 17b; Jäänagarbha, fol. 18a; Trikasāra, fol. 2b; Pratyabhijää, foll. 13b, 17a; Pratyabhijää!äkä, fol. 8b; Vijäänabha!!ärakam, foll. 2b, 18a; Vijäänabhairavam, fol. 18b; Sarvavīrabha!!ärakam, fol. 11b; Spandaśāstram, fol. 5a. It ends:

> देहप्राणमुसादिभिः प्रतिकलं संरूच्यमानो जनः पूर्णानंद्यनामिमां न चिनुते माहेष्यरों स्त्रां चिति । मध्ये बोधमुधाश्विचित्रमसिलं तश्चेन पिंडोपमं यः पड्यसुपदेशतस्तु कचितात्साञ्चात्स रुकः झिवः ॥ येपा वृत्तः झांकरः झक्तिपातो येनाभ्यासाज्ञीक्षणयुक्तिध्ययोग्याः । इक्ति ज्ञातुं नेष्ट्रप्रत्यभिज्ञाम् उक्तजेबानेव तस्त्रोयदेशः ॥

समाप्तमिदमीखरप्रत्यभिझाहृदयम् ॥ कृतिः ज्ञीमत्त्वेमराज्ञ-स्यति झिवम् ॥

Cf. Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 43.

[II. T. COLEBROOKE.]

2529.

196. Foll. 367 (numbered 1-366, two leaves marked 27); size 10³; in. by 5 in.; legibly written, in Devanägari, about the middle of last century; thirteen lines in a page.

Scacchandoddyota, a commentary, by Kshemarāja, on the Svacchandanaya, a treatise on Šaiva faith and conduct, by the commentator's teacher Abhinavabodhāditya (? i.e. Abhinavayuptācārya).

The treatise, the text of which is likewise given, is divided into fifteen chapters.

It begins (with the numbers supplied): विद्येकरुपविष्यासनिषदर्गादिकारणम् । परप्रकाशवयुषं स्तुनः खच्छंदभैरषम् ॥ १ ॥ प्रसरच्छक्तिक झोलन - - इरिकेलये। स्पैसंपत्निधानाय भैरवाभोधये तमः ॥ २ ॥ रकैव बोधनलभेः इक्तिमुक्तिर्भयसौ । जयस यदवविसिलं भाति मुक्तामयमिदं जगत् ॥ ३ ॥ स्मृतिमाचविनिवृतनिःशेषाज्ञानकित्विषः । गुरुमूतीवरम्फारा(?) विजयते जगत्तये ॥ ४ ॥ तसेवाविमलब्बज्जमहामाहेशदर्शनः । खेमराजो विवृणुते श्रीसाउईदनयं मनाक् ॥ ५ ॥ खभिनवबोधादित्वधुतिविकसिततुत्सरोज्ञामें(?)। रमयत सरसा: परिमऌमसारमंसारवासनाइक्ती ॥६॥००॥ इहानुजिघुखारससरसहृदयपरमसंधित्संमुखीकृतयुक्तमवतार-यितुं कथिहेवीशिषु(!) चाह । केलामशिखरासीनं भैरवं विगतामयम् ।

चंडनंदिमहाकाऌगखेज्ञवृषभृङ्गिभिः ॥ २ ॥ कुमारेंद्रयमादित्वब्रद्यविष्णुपुरःसरैः । क्तूयमानं महेज्ञानं गखमानुनिषेषित्तम् ॥ २ ॥

^{*} The MS. only gives the numbers from I. v. 10 to II. v. 53.

मृष्टिसंहारकते। रं विऌयस्थितिकारकम् । चनुग्रहकरं देवं प्रखतातिविनाशनम् ॥ ३ ॥ मुदितं (?r.मुº) भेरवं दृष्ट्वा देवी यचनमब्रवीत् ।

इह परमेखरस्य चिटानं [द] यनस्य ब्रबद भैनोक्कतस्वातिभा-यनी खर्च्ट भेरवस्फुर झाम्मा परमार्थ इति भगवतः शास्त्रस्य तदेवाभिधानं सा च स्तात्मेकरु वर्षचकृत्यकारित्वमित्या शयेन मृष्ट्यादियं चकृत्यकरं देवं भेरवं मुदिदं (!) दृष्ट्रा देवी वचनमझ-योहित्युक्तं । तव देवः शिवादिधित्यं ता शेपमृष्ट्यादिक्री डापरस्ता-वद शेपोत्कर्षतया वित्रिगी भुस्तदभिद्धत्वं ता श्विपमृष्ट्यादिक्री डापरस्ता-वद शेपोत्कर्षतया वित्रिगी भुस्तदभिद्धत्वं ति श्वम् व्यादिक्री डापरस्ता-वद शेपोत्कर्षतया वित्रिगी भुस्तदभिद्धत्वं तिश्वस्य जगद्धवहा पर स्ता-वद शेपोत्कर्षतया वित्रिगी भुस्तदभिद्धत्वं तिश्वस्य जगद्धवहार रूप-तयापि छोतनानः शिवनं वन्ने श्वप्रादिभिः स्तृयमानः संवेपामग-तीनां गतिः प्राप्पो भित्र वो धमारख यथोक्तं दिवुक्री डाविति (!) भेरवो विश्वभरण रव खवसमरू शे भी रुखामभयमिति खुत्यस्या मंमारिणामभयदः । भर्यभीः संसारचासः । तया जनितो रयः मुक्रंदः भोरयः । ततो जातः १॥ तत्केटामग्रिस्वरं तत्रामीनं तदुत्री शें प्रकाग्नै कपनं तद्शेपयाप्या च विद्यरूपं तत स्व विगतामयं प्रणतानां साधकानां यथाभिरुपितमं पाहनेनार्ति दिन् नाशनं । ष्ट्र पूर्त देवं भेरवं मुदितं (r. मु9) ययोक्तदेवरूपिव देवी सातंत्र्य शक्ति हेष्ट्रा साद्यात्कृत्य यचनमब्रधीत् । १

श्रीदेयुवाच ॥

यस्त्रया कथितं मद्यं स्वच्छंदं परमेश्वर ॥ ४ ॥ श्रतकोटिप्रविस्तीर्थं भेदानंत्यविसपितम् । चतुप्पोटं महातंत्रं चतुष्टयम्रलोदयम् ॥ ५ ॥ न शक्तियतिमनुज्ञाः स्वत्ययीर्येपराक्रमाः । स्रत्यायुपो ऽस्यविज्ञाश्च सत्यसस्त्राश्च शंकर ॥ ६ ॥ तर्द्थं संग्रहं तस्य स्वत्यशास्त्रार्थविस्तरम् । भुक्तिमुक्तिप्रदातारं कथयस्व प्रसादतः ॥ ९ ॥

हे शंकर जनुग्रहपरतया श्रेयस्क्षर जात्मरूपपरमेग्वर यद्वया मर्ग्र स एव छंद इच्छा यस्य तादूगनगैलभेरवरूपाभिधायि-त्वास्वच्चंदं १॥

को दृशं च गुरुं विद्यात्साधकं च महेग्रर । भयाभयप्रदातारे शिर्ष्य भूमिं(!) च को दुशम् ॥ ८ ॥ सर्वाचिव समामेन कारुं चैय समासत: । यजनं हवनं चैव खधिवासं रज्ञांसि च ॥ ९ ॥ पंचगयं च दं (?) चैव दल्तकार्ष्ट च मंडल्लम् । दोद्यां चाध्वाभियेकी च समया मां धनानि च ॥ १० ॥ कल्लिमासाद्य सिथ्यंति तथा ब्रूहि महेग्रर् । गुर्वादिश्रम्यांतं को दुर्श् विद्यान् ० I. (śl. 86) इति जीमहामाहे घरछे मराजविरचिते खुळ दोह्योते mantroddhārah प्रचमः चटलः и fol. 18a; 11. arcanādhikāra, fol. 46b; 111. adhivāsapaļada. fol. 65a; IV. dīkshābhishekaprakāšanam, fol. 125b; V. tattvādidākshāprakāšanam, fol. 147a; V1. praņavādhikāra, fol. 160a; V11. Kālādhikāra, fol. 197a; V111. fol. 202b; 1X. fol. 2156; X. bhuvanādhvadākshāvidhi, fol. 306b; X1. fol. 829b; X11. fol. 355a; X111. fol. 357a; XIV. fol. 362b.

XV. The text ends:

रवं संखेपतः प्रोक्तं मकलं तु वरानने । यस्य संप्राशनाद्देवि यरिशमदृशो भयेत् ॥ तम्माझ्झानार्थनो (? ० ने) होमं नर्षं च वरवर्थिति । कुंचंति भावितात्मानस्तस्प्रियति समंत्रिणः ॥ संपूर्णसिद्धीविंदधन्त्वच्छंदो जयति प्रभुः ॥ सर्वत्रेवेव स्पुरति सततं सवैसर्वत्मानृतिर् योऽसी साच्छच्छलितचलितोधोधिसिद्धः समंतात् । सर्च्छदोऽयं जयति भगवान्सर्यसंपत्तिधान(:) स्प्रोतम्पुर्जविहरूसंयंधास्प्रारसारस्वशक्ति (?) ॥ इति ज्योख्यद्दोद्योते (!) पंचदशः पढलः ॥ १५ ॥

Then follow some more explanatory remarks. after which the commentary ends:

> श्रीमतेति(?r. श्रीमतो ऽभि)नवाख्यास्त्रमागमय्य गुरोव्त-[दम ।

चात्रृणोत्वेवराजस्तायादभूलिपविज्ञित (१९ पु वर्तितः) ॥ ग्रस्तो [5] यं सकलो भवो हि गलितः कर्माग्रमायामलः प्राप्तानन्दभना स्थितिः किमपरं लग्धः प्रकाशः परः । प्रोप्तचेतनभैस्वरस्तुतिरसावाटेन लग्धादयैर् (१) चस्ताभिविंमलो हुदखरतले (!) निर्धेवर्णं स्थीयते ॥ स्नतंत्रसच्चात्मा म्प्रुरति सततं चेतनज्ञिवः परा ज्ञक्तिश्वेयं करणसरणिप्रांतमुदिता । तदाभोगेकास्तप्रमर . . . पद्मोपत्रोवि . . . पद्मोपत्रो-विकृतः श्वेमराजकृतः श्रीमत्सच्छंदोष्ठोतः संपूर्णः । ९ संयत् २५ फाल्गुनितृतीयस्यां बुधवासरायां संपूर्णं स्माप्तं ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

नधन

VIII. Mysticism (Tantra).

2530.

147. Foll. 741 (numbered 753; nos. 389– 398, 439, 534 and 733 having been passed over, and 731 being double); size $13\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{3}$ in.; fair Devanāgarī writing of 1740 A.D.; seven lines in a page.

Paramāgamacādāmaņi, of the Nāradapaācarātra; in 95 paļalas.

It begins: जों नमो महनीयगुणांभोधये विश्ववज्ञीवि-ध्वंमनकुपराय गणानां पतये श्रीवरदाय ॥

> चातुर्विध्वहिरस्यगभैरसनासिंहासनाध्यासिनी सेयं वागधिदेवता वितरतु श्रेयांसि भूयांसि नः । यत्यादानलबोमलांगुलिनसज्योत्साभिरुद्वेचितः प्राच्दब्रसमुधांषुधिषुधननस्युद्धृंसलं सेलति ॥ १ ॥

श्रीप्रह्लादपुरातनादिगणनापुरूपप्रभावोद्वव-स्थ्येगाह्यतहेतुना समजनि खर्णाद्रिपक्षक्षितः । दाघोक्रीर्णमुवर्णवर्णतनुपान् संपूर्णसीभाग्यवान् विक्तीर्णा श्रियमाददातु स विभुर्छस्तीनृसिंहो मम॥२॥

ब्रझाड्रैतरमाखयस्य जगतो चीजस्य संसाधने स्वयो मधौगस्त(? स)विधिर्विशिष्टवदनात् सुस्पष्टवेदाधरः । घौरोदाड्रतसुप्रसंगसरण्डिष्ठानत्तरंगावली-

विस्मृशेकृतसत्वयोधमुदिरः श्रीयिट्ठलुः पातु नः ॥ ३ ॥ अद्वैतामृत[या]हिनीपरिलसत्बलोलपूरोर्तिषु स्फारं स्फारविलासयत्वैकुञ्चलुः श्रीराज्ञहंसोपमः । यो ऽसी विट्ठलभक्तिरस्य कमला विष्वक्यवृत्ती मुदा स्टादं स्वादमनंतयुक्तिगुग्रायद् भुक्ते रसं नारदः ॥ ४ ॥ वेराद्यस्य विधेविधेयविधिमानंगोद्रवः केवल विष्णोर्भकिरतः प्रज्ञस्तपुरुषः प्रेम्णः प्रसंगोत्सवे । पृष्टो वेदतरुचिभागरचनाकर्वेभास्तेन स

श्रीमत्कृष्णरतिप्रसंगजननं प्रोवाच शास्त्रं मुनिः ॥ ५ ॥

पंचानां प्रचुरप्रमेयगुश्चिनां गीखप्रसंगेन वा ब्रब्बेकथ्यतया निवृत्तियचने रात्रिनिरुक्ता यतः । सानंदानुभवेन वास्तवविधी विश्वानिकान्वेपखात् ज्ञानानंदश्वशांकरात्रसदनात् ष्ठीपांचरात्रं ततः ॥ ६ ॥ नारं जीयसमूह रुप विविधो नारं च तस्वग्रहो नारं नित्यमनातनानुभविनां स्यैयीदिषुद्विक्रमः । चीनेतान् प्रददाति सत्यकरुणापूरेण झिष्याय यः सो ऽब्यात् ज्रीगुरुमूर्तिरात्मयझसा ज्रीनारदो नारदः [॥ ७ ॥

हस्वाद् हस्वतरं महच महतसिग्मं च सिग्धं च यत् संघेत्रासित समं गजे च मज्ञाके रंकेषु भूपेष्वपि । तादान्येन तदेतदेव तदिदं तेजोमयं तन्मयं सर्वश्वापि द्वदंतरंगनिऌयं नित्यं वयं धीमहि ॥ t ॥

सारात्सारतरं विचाये विद्यदं कर्तव्यमालोक्स च कृत्वा भारतभावनाभिरभितः सिद्वांतसारावलाः । मृष्टा यैदिकयृत्तिभागभज्ञनाविध्वाधिकारान् क्रमान् प्यासे ज्तुष्टमना मनागनुदिनं दभ्यी विधातुं सुसं॥०॥

प्राचीनप्रचुरप्रयाहविश्वदामानंदकंदोच्चल्ठां संप्राप्याय सरसतों सुसरितं तत्रावगाद्यापि च । तोरे संतमनेकसम्मुनियुतं श्रीनारदं नारदं मारानंदसये परोपकृतये संपृष्टयान् वस्तुतः ॥ १० ॥ स्तामिन् विश्वविदां वरेख्यगुरये तुश्वं नमः सौप्रतं मंतुष्टिर्भनसो ममास्ति न किल प्रोहामनृतिं विना । तस्त्रं विष्णुगुणानुवादनियहादुत्साहसंपर्किंखा संपर्कोर्वेधुरस्य तडद विभो विश्वकनाय प्रिय ॥ २१ ॥

म्नुत्वा जुद्वविरक्रिभक्तिरूचिनस्तेनप्रभाभासुरं वाक्य व्यासनिवेदितं मुनियरः श्रीनारदो ऽचिंतयत् । चेहः।द्रींकृतचेतनो निरवधिप्रेमानुसंगेन तं प्रोवाचानुजगर्ज्ञनस्रयणतो नेषातिगंभीरवावः ॥ १२ ॥

पाराशर्य तथाभिमानरहितं श्रुत्वा यषः संप्रति प्रेमद्योरपयः पयोदनिवहैः सिक्तं ममागं मुहुः । मंतुष्टिमेनसो ममापि समभूट् वाक्सीधमाखाद्य में चछुर्वाक्पुऌका भवंति भगवन् षोद्या खमी साद्धििः [॥ 9३ ॥

नैसग्धें भवतो भवर्त्याभनवां सेवां मुहः कुर्वतः कृष्णे कृष्णकणानुवादरसिकतृत्रिं विनानृश्यग्तं । रुष्ट्सीकांतगुणामृतं प्रविवतो ञ्प्याभंदकंदादिव तृष्णायान् परिवतेसे विमल्धीर्भेष्ठयानुवादान् विटः ॥ विश्वे ॥ स्वं रत्यभिमानयज्ञिततनुर्विष्ठोपकारद्यमः पुंमामुद्वरयाय नीरिव भवान् संमारसिधोर्भुहः । भूभारं छापयिषणुविषणुयज्ञसामुद्वीरणे सत्वर साधो साधु जनात् वर्तिरतये (!) मानेष संपूर्व्धास॥ १५॥ 1

विद्वान् विश्वविदः पुराणपुरुषस्यानंदसंदर्भिणः ष्त्रीकांतम्य कलावतारतनुवान् संप्राप्तजम्मा यथा। आर्भाय्हरगाय[आर्था उº] पापहतये नारायग्रैकातिनः ! श्रीमान् यसमम् तिरस्ति नितरां जानंति सभ्या खमी ॥१६॥ उद्यहिनकररुचिमान् श्रीमान् विश्वाभिरामतां धन्ने । हरिपद्तिग्मगभस्तिष्ठृतज्ञब्दगुर्गागखे विचरेः ॥ १९ ॥ ९

from v. 37 in anushtubh śloka. Some idea of the contents of the work will he obtained from the following list of chapters:

1-10. Phile sophical. -1. (śl. 126) paramabrahmaprasanguvarganam ; 2. (125 kardūlav.) srishtyadivicite warnanam; 3. (133 ditto) srishtiniropane'mantahkaranacatushtayayantranirupane svälmävabodha ; 4. (119 annshi. śl.) yantranirūpane vyaktivarsane subuddhivarnanam ; 5. (śl. 127) advaitaprasange gatimahimāvarņanum ; 6. (sl. 125) buddhicibhavavarnane śrutyarthasāraniryaya; 7. (sl. 147) rasavaryanam; 8. (sl. 147) buddhivibhavacivekavarnane pravrittinivrittinirūpanam ; 9. (sl. 125) sevyasevakabhedaprasamsanām bhaktyudbhāsa; 10. (sl. 140) sevyasevakubhāvavarņane bhagavadbhaktivarņanam ;---

11. (śl. 126) nijäyuhsärthakäkarane brähmamuhārtaprātahsamayāvadhivaishņavaprarritti nirnaya ; 12. (il. 125) bhaktivarnane rinatrayapakaranaprasange pañcayajñanirūpanādivicitravarnane bhaktiyuktitādātmyanirūpaņam; 13. (śl. 192) pañcayatunanirupane brahmajñanāvaptinirnaya: 14.(sl.131) • mahalayasrishtikartritvaprasaiga-; 15.(sl. 158)karmakarmavikarmaprastāve onijadhikarasthitirarnanam; 16. (śl. 125) yogāntarayanirakarayanirupane karayapurushavarnane nāmamahimā ; 17. (sl. 125) paācāyatanaprakarane hetupurushasahajapurushasvarupavarnanam : 18. (śl.115) svädhikāramayabhaktivaicitrībhadābhedavibhavasadāšivarupasamgīta; 19. (sl. 136) Obrahmaru rādinā bhagavadamsasāmyavarnanum; 20. (śl. 131) gotradevatāpājanādhikāra-; 21. (st. 138) doudasaparvanirūpaņam; 22. (st. 137) purracitipraśansa ; 23. (śl. 124); 24. (śl 135) | order between foll. 704 and 705.

tulanāprašamsā; 25. (śl. 152) grihasthaprašamsäyäm anvahavratabrahmacaryanirūpayam; 26. (śl. 135) grihasthäśramavarnane mantradiksha praśamsā; 27. (śl. 142); 28. (śl. 136) dikshi mantragrahaņamahotsara; 29. (śl. 120) dikshāgrahaņam; 30. (śl. 153) purašcaraņavidhišūdravarņādhikāravarņanam ; 31. (śl. 141) bhagavad bhaktivilāsamahotsara ; 32. (śl. 127) damanakamahotsara-kelimahotsavani rupanam; 33. (sl. 189) sayanyutsava ; 34. (sl. 131) pavitrāropanamahotsava; 35. (sl. 146) kujidānamahotsacavijayotsara; 36. (śl. 202) rathamahotsava-dheajāropaņamahotsava; 37. (śl. 167) dīpālikāmahotsara - kārttikīmahotsara - tripurotsava ; 👘 -38 (sl. 133) vibhutipradamahotsava ; 89. (sl. 158) dadhyodanādisītāšanamahotsava ; 40. (śl. 147) hutalikamahotsava; 41. (sl. 239) purushottamamahotsava; 42. (śl. 127) ckādašīvidhi; 43. (sl. 135); 44. (śl. 125); 45. (śl. 147); 46. (śl. 126); 47. (śl. 133); 48. (śl. 125) mahāvāsaravarņanam; 49. (sl. 143) rāmanacamīmahotsavarratavidhi ; 50 and 51 (some omission, \$4.1-119, then 90) 131) krishņajanmāshtamīvratamahotsavavidhe; 52, (śl. 106) śivarötrivrataniryaya ; 53, (śl. 111) sivalingasuddhāsuddhapnjananirnaya; 54. (4. 153) saligramagallakimanicakrararnanam ;-

55-95. Astrological observations, and mystic prayers and performances. 55, sl. 159; 56. śl. 152; 57. śl. 147; 58. śl. 163; 59. śl. 121; 60. sl. 123; 61. sl. 132; 62. sl. 145; 63. sl. 214; 64, \$1, 99; 65, \$1, 105; 66, \$1, 101; 67, \$7, 103; 68. \$1. 102; 69. \$1. 65; 70. \$1. 62; 71. \$1. 62; 72. \$1, 51; 73. \$1. 39; 74. \$1. 65; 75. \$1. 50; 76. śl. 46; 77. śl. 36; 78. śl. 62; 79. śl. 60; 80. śl. 48; 81. śl. 54; 82. śl. 67; 83. śl. 88; 84. \$7. 63; 85. \$1. 63; 80. \$1. 55; 87. \$1. 51: 88. śl. 66; 89. śl. 55; 90. śl. 72; 91. śl. 65; 92. sl. 62; 93. sl. 72; 94. sl. 102; 95. sl. 52.

Foll. 693-703 have been inserted in inverse

It ends:

चविद्यापरिहारेण विद्यया चनुरोपणात् (!) । चज्रानतमसां नाशो प्रद्यविज्ञानभानुना ॥ ५२ ॥ प्रतीतसर्वशब्दार्थतस्वसम्बचिचेचनात् ।

सात्मेव परमं व्रब सासविश्वोपकारकृत् ॥ ४२ ॥

इति खीपरमागमयूडामग्री खीनारद्पंचरात्रे सर्वशास्त्रीक-वाक्यनिरूपग्रं नाम पंचनवतितमः पटलः समाप्तः ॥ नारद्पंच-रात्रग्रंचं समाप्तं॥ ९ संयत् १९९९ इाके १६६२ प्रमोदनामसंवत्मरे फाल्गुनवद्यपंचमी रविवासरे हस्तनश्चत्रे खमृतसिद्धियोगत्रेलाया॥ ग्रंचं १३१२५ ॥

According to Prof. Bhandarkar, Rep. 1883-84, p. 8, the Nāradapaācarātra includes the following six works: 1. Lakshmīsamhitā; 2. Jāānāmritasārasamhitā (ed. by K. M. Banerjen, in Bibl. Ind.); 3. Paramāgamacādāmaņisamhitā; 4. Paushkarasamhitā; 5. Pādmasamhitā; 6. Vriddha-Brahmasamhitā; whilst quotations are also met with (ib. p. 72) from 7. Sātvatasamhitā, and 8. Paramasamhitā (perhaps identical with 3). [II. T. COLEBROOKE.]

2531.

1193a. Foll. 200; size 12¹/₂ in. by 6 in.; careless, modern Devanāgarī writing; thirteen | lines in a page.

Paushkarasamhitā, of the Nāradapaūcarātra, consisting of 43 adhyāyas in which Paushkara is instructed by Bhagaval in matters chiefly connected with sacrificial rites.

Rather incorrect; with lacung in places. It begins:

णुक्रोबरधरं विष्णुं इाझिवर्धं चतुर्भुत्रं । प्रमन्नवदनं थ्याये सर्वविद्योपक्षांतये ॥ १ ॥

स्तथ पौष्करसंहिताप्रारंभ: ॥

यदा तोर्ग्येवृतस्तिष्ठे र्गुरोरये हितैषिखः । कदा चाज्ञापयेच्छिष्यं संप्राप्तं कमलोद्ववः ॥ ९ ॥ तनु(? ननु) प्रदापयेत् काले पात्रे गुरागसान्तिते । यस्तदाज्ञापयेज्ञं वै गच्छ पत्र धनं यतः ॥ २ ॥

यागोपबरणार्थं तु येन शांतिमयाप्स्यति । यणालम तु तत्यचार् गुरवे विनिवेद्य च ॥ ३ ॥ त्वत्मसादेन भगवनिदं प्राप्तं गृहाख मे । दयां कुरु त्वनायस्य निमग्नस्य भवाग्रीवे ॥ ४ ॥ रुषमादितया(!) जयात् करुर्णं वाक्यसंचर्य । प्रवर्तेत तदची तु गुरुमंडलपूजने ॥ ५ ॥ मुत्रयित्वा विधानेन पूरयित्वा जनैः भुभैः । लिखित्वा च क्रमाधेया त्वालिख्य घटिकादिके: ॥ ६ ॥ भूमी हैम्शलाकाद्यीपैनाभाषात प्रयत्नतः । ६ (!)। पूजयेत्मल पुष्पाद्यैरार खेंनित्वसंभवेः । प्तितं दर्शयेत्रस्य तं तु विद्धि चतुर्विधं ॥ 9 ॥ चाद्यं पसोदरास्यं तु तत्वसंख्योपलचितं । खग्नेः ककजगर्भे (!) तुद्धितीयं परिकीर्तितं ॥ ८ ॥ तदनेकप्रकारं च चक्राम्तं स्थानृतीयकं । यन्य भेदो ऽम्पवेकच्च स खल्बाद्याम्नर्मभवः ॥ ९ ॥ मित्रं चक्राभिधानं तु मंडलं बहुभेदयुक् । तजातुर्थं समाख्यातं यत्र रुडो विमुख्यते ॥ १० ॥ महाख्यं नवनाभं तु यिंयभेदेन यत्म्यितं । दुष्टेन पूजितेनाय तथाग्नी कल्पितेन च ॥ ११ ॥ भौद्यो येन भवत्यालु भक्तानां केवलेन च । भेदयुकेन कालंन दृष्टेनेप्टेन ये क्रमात् ॥ १२ ॥ डाइश्यां प्रतिपक्षंत् वत्सराते ततो डिजा। समधासभवेइकं पुत्रकं चापरेख तु ॥ १३ ॥ दुष्टेन प्रजितेनापि चनुष्यातेन चै हृदि ।

तथाविधन काल्ठेन योग्यता तस्य जायते ॥ १४ ॥०

 (śl. 53) इति जीनारद्पंषरात्रसारे पीट्कारसंहिताया sishyaparikshälakshaņam; 2. (śl. 44) इति जीनार-द्पंषरात्रे (thus always subsequently) पीट्कारसंहिताया bhāmiparikshā; 3. (śl. 117) diksiddhilakshaņam; 4. (śl. 206) maņdapalakshaņam; 5 (?)-6. (śl. 404) padmalakshaņam; 7. (śl. 171) ryāhalakshaņam; 8. (śl. 224, ? wanting 183-200) cakralakshaņam; 9. (śl. 164) miśralakshaņam; 10. (? wanting); 11. (śl. 104) vrittahimbalakshaņam; 12. (śl. 28) pancapadmacakrahimbalakshaņam; 13. (śl. 13) saryabimbalakshaņam; 14. (śl. 15) candrabimbalakshaņam; 15. (śl. 33) trikoņabimbalakshaņam; 16. (śl. 48) kūrmabimbalakshaņam; 17. (śl. 47)

śańkhabimbalakshanam; 18. (śl. 58) naranābhalakshanam; 19. (śl. 140) natābhyarcanam; 20. (sl. 123) vishvaksenäreanam; 21. (sl. 22) pariväralakshanam; 22. (śl. 77) ādharāsanalakshanom; 23. (śl. 69) āsanadevatānyāsa; 24. (śl. 58) udhārāsanadovotālakshaņam; 25. (śl. 40) vritivicara ; 26, (śl. 59); 27, (śl. 728) śraddhakhyanam ; 28. (śl. 51) hutāšanayonivibhāga ; 29. (śl. 161); 30. (śl. 224) pavitrārohaņam; 31. (śl. 307) lokalharma; 32. (śl. 158) ārādhanalopavicāra; 33. (sl. 175) tatteasamadhi ; 84. (sl. 89.) dhūpaghantalakshavam; 35. (\$1. 67) dhūpādhāralakshanam; 36. (\$1. 455) äntaranicära(!); 37. (sl. 66) atamuvicīra; 38. (sl. 318) adhikāranirupanam; 39. (ś! 38) āgamanirņaga; 40. (śl. 108) bhadrapithalakshayam; 41. (sl. 224) nänädharmapratishthāpanam; 42. (śl. 187) pádapratishthā; 43. (sl. 194) ends:

> पित्रामूनां(!) गतामूनामन्येपां था करोति थः । वैष्णार्थ च प्रतिष्ठानं स्वज्ञास्त्रा विभवेन वा ॥ १९९ ॥ सचिरादेव ते याति ज्ञान्धदेवांतकास्पदं । वैष्णार्व च परं स्थानं ततः कालांतरेग तु ॥ १९२ ॥ धित्रांज्ञं जुभनासाद्य कुल्ज्ज्ञैलादिकैः सह । साचरंति जुभं येन प्राप्नुवंति पुनर्भुत्रं ॥ १९३ ॥

कृषयानुभवे तावत् प्रतिष्ठां यः समाचरत् ॥ १९४ ॥

इति छोनारदयंचरात्रे पौय्करसंहितायां विचलारिंशो ऽध्याय:॥ ४३॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2532.

736. Foll. 327; size 12½ in. by 6¼ in.; fair, modern Devanägari writing; thirteen lines in a page.

Pādmalantra, or Pādmasamhita, of the Nāradapaūcarātra, in four sections. Fairly correct.

 Juanupella, in 11 adhujiyas, begins: चासीनमाथने करन तदाध्रमनियासिनः । निःश्रेयसकरं कर्म प्रष्ठनारेनिरे मुनिं ॥ 9 ॥

ষ্যু বয় জন্ম; ॥ खाधीताः कत्व भगवन् सांगोपांगाः सविस्तराः । चेटास्त्वन्न: सटचानि शास्त्राणि च ययात्रपं ॥ २ ॥ रतेम यदधीतेषु कैवल्पाय न कलाते। कारणं तर्दाप त्वत्तः छोतव्यं नान्यणा गतिः ॥ ३ ॥ करव उवाच ॥ ख्यतां मुनय: सर्वे यथा पूर्वे मया खुतं । उपसंगम्य संवर्तम्पिमग्निमियापरं ॥ ४ ॥ प्रदीभमेतमेवाचें पृष्टवानभिवाद्य तं । ज्युवतां स महर्पी हां संघतिः संघतित्स्वयं ॥ ५ ॥ मद्यं जुम्नूपमाणाय प्रत्युवाच यणातणं । संवर्तेक जयाच ॥ चथीताः सकला चेदाः सांगोपांगाः सधिस्तराः ॥ ६ ॥ इतिहासपुराणानि वाकोवाकायुतानि च। खुतानि तेषु सर्वेषु दूइयंते सर्वदेवताः ॥ ७ ॥ खतंत्राः फलमप्पेपु खगीदन्यन्न तुङ्यते । विधिधानि च जास्त्राणि न तकीय प्रतिष्ठिताः ॥ t ॥ चपवर्गफलोपायं न च पश्यामि कुत्रचित्। খ্রিইৰ খ রस्যায়ি সদাত্যদিনি প্স্পুদ ॥ ९ ॥ निष्ठयं नाधिगच्छामि मनसा विम्झन्नपि । ततो ऽहं भ्शनिर्चिष्ठः संतन्नहृदयस्तदा ॥ १० ॥ सिद्धान्नमं समासाद्य ट्रहिएां समयूजयं। खन्युयं तय चातिष्ठं हतः प्रीतः प्रजापतिः ॥ १९ ॥ चापिभिहें बते: साधं खयमागमदंतिकं । बद्योवाच ॥ वरं य्णीष्य भट्टं ते यज्ञे मनसि वर्तते ॥ १२ ॥ घरार्थिनं द्विजं छोष्ठदर्शनं वरदं मम । संवर्धक उवाच ॥ इत्यको ऽहं भगवता प्रत्ययोचं कृतांत्रलिः ॥ १३ ॥ ज्ञानं भरतु में जुद्धं निःसंशयमनाक्लं। येन सांसारिकं टुःखं तरामि ज्ञानवत्मेना ॥ १४ ॥ इत्युको देवदेवस्तु प्रहसन्निदमवयीत् । ज्युण् विष्र प्रयक्षामि सिद्युपायमनामयं ॥ १५ ॥ श्रतिरेव द्विज्ञादीनां निःश्रेयसकरी परा । यतो वे अतिमंत्रेख नित्यमाराध्यं हरिं ॥ १६ ॥ की रत्यं परनं प्राप्तो न भृयः संसरेदिह । संवर्तक उपाच ॥ भग बन्बेन ज्ञास्त्रेण देव चाराध्यते परः ॥ १९ ॥

러보문

को दू झम्तु परो देवो विभिः को वा झटर्चने। ब्रह्मोवाच ॥ वैष्णवं झासनं मुधनच्छिद्रं पापनाझनं॥ १८॥ हिताय सवैभूतानामादिदेयेन चोदितं।

भतुष्मादसमायुक्तं चतुर्घर्रफलप्रदं॥ १९॥ तेन शास्त्रविधानेन समाराधय केशवं। तच्डास्त्रं जुत्रवान्मतः कपिस्ठो मुनिपुंगवः॥ २०॥ ०

In this way this 'mahat śāstram' is represented as being successively communicated by Keśara to Brahmā, by Brahmā to Kapila, by Kapila to Padmanāga (or Padma, whence its name), and by Padma to Samvartaka, who finally transmitted it to Kanva.

মঁঘুনিক তথাৰ ॥

इत्युको ब्रबंगा देषः शंखचक्रगदाधरः । पार्श्वस्यं रुद्रमालोक्य व्याजहार खर्य हरिः ॥ ४९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पट्प्रकाराणि तंचाणि त्वद्विवत्यानि शंकर ।

परम्परविरुद्वानि कुरुष्त्र लं यथातथं ॥ ४८ ॥ जयतारेख बहुभिनेस्यादिभिरहं मुने। त्वत्मणीतानि ज्ञास्ताणि स्यापयानि महोतले ॥ १९ ॥ चत्यायासेन सुलभं भ्यिष्ठं फलमहुतं। पट्रप्रकारे च शास्त्रे अस्मन् दर्शय स्थेमकारणं ॥ ५० ॥ योगझास्त्रम्य कर्तृत्वे विरिंश्वो अपि करिपाते । मांख्यस्य चापि निर्भागो कविलो अधिकरियति ॥ ५१ ॥ **भुटमतिं मगास्याय युव्वशास्त्री मुजाम्यहं** । ज्ञानापहूबनिष्णातं ज्ञातृक्रेयमलानि च ॥ ५२ ॥ जाहतीं मुर्तिमाखाय शास्त्रे शास्मि तथाहते । शास्त्राणि मन्मणीतानि भवद्विश्वीकृतानि च ॥ ५३ ॥ जाभूत: संजयालोक स्थास्यंति मन शासनात् । चाढनित्वेच ते सर्वे प्रणिपत्याझुवन् हरि ॥ ५४ ॥ कृतकृत्यस्तदा ब्रद्धा माधे देवैः समालयं । त्रगान सिद्धगंधवेचारणादिभिरचितः ॥ ५५ ॥ संचर्तक उवाच ॥

धंचरात्रेग तुल्पानि तदाप्रभृति ये मुने । इयादोन्ययि आस्ताणि प्रयंते शासनाडरेः ॥ ५६ ॥ येपाव्या मायया लोके प्रचरंति निरंकुशाः । शैंवादयो ऽपि ममयास्तव तत्र प्रतिष्ठिताः ॥ ५९ ॥

पंचेतरे पंचराधमट्रवितमपि खर्य। दूषयंत्येव मृष्टत्वाच्च हूपयितुमी खरैः ॥ ५८ ॥ ० पंचराचसनाख्यासी कर्ष कृत्वा प्रयतेते । ম্বনীজ তথাম্ব। धंचेतराणि शास्त्राणि रात्रीयंते महत्वपि ॥ ७१ ॥ यसंविधी समाख्यासी तेन लोको प्रवर्तते । चंद्रतारागणं यद्वच्छी भते नैव घामरे ॥ ७२ ॥ तचेतराणि जोभंते पंचरात्रस्य संनिधी । पंचल्यमण्या यहहीप्पमाने दियाकरे ॥ ७३ ॥ ० तंत्राणी चैव सर्वेभां धका नारायणः खर्य। खनुग्रहांचे भकानां भ्रावयामास च खर्य ॥ ८४ ॥ 0 ৰাৰ চৰাৰ ॥ कति भेदास्त तंत्राणां नामधेयानि कानिचित् । घोतुमिन्छामि विशेदं परं कौतूहलं हि मे ॥ ९२ ॥ संवर्तक उवाच। ज्ञतमेकमथाष्टी च पुरा हे करम जुजुम । नामधेयानि चैतेमां श्रूयतां कय्यते मया ॥ ९३ ॥ पादां पसोड्रवं मायावैभवं नलक्वरं । त्रैलोक्यमोहनं विष्णुं तिलकं परमाद्ध्यं ॥ ९४ ॥ नारदीयं धनदीयं वासिष्ठं यौष्कराज्ययं । सनन्द्रमारं सनकं सत्यारूपं करण्वमंहिता। सनताल्यं महीप्रश्नः श्रीप्रग्नः पुरुपोक्तर्म (!) ॥ ९५ ॥ माहेंद्रमंहिता पंचप्रयाख्यं तत्त्वसागरं । यागीशं सालातं तेजो दुविखं श्रीकराद्धयं ॥ ९६ ॥ भोयतें विष्णुसद्भावं सिद्धांतं विष्णुपूर्वेकं । विष्णुवेभविकं सौरं सीम्यमीश्वरमंहिता ॥ ९९ ॥ पृष्टितंत्रं शौनकीयं मारीचं दक्षसंहिता। जीपेंट्रं योगहृत्यं हारीतं पारमेण्यरं ॥ ९६ ॥ चाचेयं मंदरं विष्वक्सेनमीझनसाझयं । वैहायसं विहंगेंद्रं भागैत्रं परपूरुष ॥ ९९ ॥ याइयल्कां गीतमीयं पीलस्तां झाकटाइट्यं। ज्ञानागीवं जामदग्मं याम्यं नारायणात्मकं ॥ १०० ॥ पाराश्चमं च जात्रालं कापिलं यामनाइयं। जयोत्तरं वाहेम्पत्यं जैमिनं सात्यताद्ध्यं ॥ १०१ ॥ कात्यायनकं वाल्मीकमीपगायनसंहिता । हैर एयगर्भमागस्त्वं कार्ष्ण्यं योधायनाद्ध्यं ॥ १०२ ॥ भारहाजं नारसिंहं भाम्येनुत्तरप[व]कं। ज्ञातातवर्मांगिरसं बाश्यपं पेंगलाइयं ॥ १०३ ॥

त्रै लोक्यविजयं योगं विम्नास्यं चैय वारुगं । कृष्णचानरमाग्नेयं मार्क्वेडेपस्प संग्रहः ॥ ९०४ ॥ महामनत्कुमारास्यं व्यासास्यं विषणुसंहिता । संहिता चाहिर्नुभ्रस्य ब्रद्धन् राषवसंहिता ॥ ९०५ ॥ संवादं जुक्रहद्राभ्यामुमामाहेग्रराद्ध्यं । दन्नात्रेयं झात्रीस्थं[च]वाराहमिहराद्ध्यं(!) ॥ ९०६ ॥ संकर्षगास्यं प्रद्युन्नसंहिता कल्कितंहिता । प्राचेतमास्यमित्येते इातमष्टोत्तरं स्मृतं ॥ ९०७ ॥ स्तानि तंत्रनामानि मयोक्तानि महामते । तंत्राखनेके कोध्यंते मुक्त्युपायाः पृषक् पृथक् ॥ ९०८ ॥ इति तंत्रे समास्थातं झास्त्रमेये मनौपिभिः । तंत्राणां नामधेयानि यो नित्यं पक्षते(!) नरः ॥ ९०० ॥ सर्वपापविनिन्नेक्तो याति ब्रह्म सनातनं ॥

1. (śl. 110) इति श्रोनारद्वेषराचे महोपनिपदि पाने तंचे (thus generally) ज्ञानपादे आंडाग्येरवायंग्वक्; 2. (sl. 49) •पाचतंचे• mirtyutpattikathanam; 3. (śl. 27) brahmädisrishtikathanam; 4. (śl. 44) purushavinckaķ; 5. (śl. 40) brahmalakshanapräptynpäyakathanam, 6. (śl. 52) brahmanah sarvatahpänipädatvanarganam; 7. (śl. 69) jüänotpattikäranakathanam; 8. (śl. 47) muktibhedatattvanirnayah; 9. (śl. 65) bhügolavarnanam; 10. (śl. 25) bhülokalakshanam; 11. (called 12; śl. 92) bhuvarlokä-livistärah.

 Yogapāda (concentration of mind) of 5 adhyāyas: 1. (sl. 22) āsanabhedaridhih; 2. (sl. 40) nādīsvarūpakathanam; 3. (sl. 36) prāņayāmalakshaņam; 4. (sl. 23) paūcabhūtasthānabhedanirņayah; 5. (sl. 31) yogalakshaņam.

111. Kriyāpāda (on the ceremonies connected with the construction of houses, villages, temples, idols, altars, etc.), in 32 adhyayas: 1. (śl. 55) bhū, arīkshāpravešabali; 2. (śl. 66) grāmādivinyāsa; 3. (śl. 48) karshaņādinidhi; 4. (śl. 43) bālāvayakalpanam; 5. (śl. 90) prathameshtakāvidhi; 6. (śl. 51) prāsādasya garbhanyāsavidhi; 7. (śl. 72) upapādādhishthānalakshaņam; 8. (śl. 93) prāsādabhedalakshaņam;

9. (sl. 77) murdheshtakavidhivimanadevatakul panam; 10. (śl. 139) parivāradevatākalpanam. 11. (śl. 105) śilännsamgraha ; 12. (śl. 54) dhruvaverapramänängulädilakshanam; 13. (śl. 116) sulasthāpanavidhi ; 14. (sl. 108) varnavidhana n: 15. (śl. 99) sthityāsanādibheda; 16. (śl. 77) caturnimsaty-ashtamūrtilakshanam; 17. (sl. 111) daśāvatāralakshaņam; 18. (śl. 67) mūrtibhedakathanam; 19. (sl. 64) shadeeraniryaya; 20. (il. 129) pratimāmāna-pratimālakshaņa-bhūshanulakshanam; 21. (śl. 82) śriyadilakshanam : 22? (Set W) parrien randowski hinkabarnan; SS: (Set 12) pūjopakaranaridhi; 24. (sl. 94) ? ācāryalakshanam; 25. (sl. 111) pratishthopakaranam; 26. (\$1. 83) juladhivasanam; 27. (\$1. 210) adhivasanādi ; 28. (śl. 124) pratishthāvidhi ; 29. (śl. 54) minādipratishthāridhānam ; 30. (śl. 190) lakshmyādigrahaņam ; 31. (sl. 53) akshamatapratishthāridhi ; 32, (sl. 138) इति॰ क्रियापादे संवर्तaulaut tigatti graharcasthapanavidhih.

IV. Cargapada (on practical worship, esp. at the celebration of the Vaishnava festival.), 33 adhyāyas : 1. (śl. 55) jātinirņaya ; 2. (śl. 92) dikshāvidhi; 3. (sl. 185) nityayāgavidhi; 4. (śl. 70) agnikāryavidhi; 5. (śl. 82) nityotsarasamārādhanakālavidhānam; 6. (śl. 79) nrisūktopacāranirājanavidhi; 7. (śl. 120) maņdalārīdhanacāryābhishckavidhi ; 8. (sl. 222) suopanabhedavidhi ; 9, (sl. 137) sahasrakalasabhishekaridhi; 10, (\$. 155) dhrajārohuņavidhānam; 11. (st. 290) mahotsuvaridhi ; 12. (st. 91) pushpar havirnilhanam; 13. (sl. 80) pañcakālavidhi; 14. (sl. 195) pavitrādyutsavavidhi ; 15. (sl. 13.) vratānashthānakathanam; 16. (śl. 91) sammājanādiphaladevadraryavyāpahāradoshakirtana a 17. (M. 59) jirnoddhārasamprokshaņavidhi ; 13. (st. 152) prayaścittaridhi ; 19. (st. 166) utsuraprāyaścitta-nārāyaņabali ; 20. (śl. 101) hiraņyegarbhādividhi ; 21. (śl. 81) adhikāriryavastha : 22. (śl. 71) mudrāvidhi; 23. (śl. 183) mantrekādyarthavarņanam; 24. (śl. 192) drādašāksharakalpa; 25. (śl. 272) śrīmadashtāksharamantram; 26. (śl. 81) vishņugāyatryādimantroddhāra; 27. (śl. 365) matsyādimārtimantroddhāra; 28. (śl. 254) annādhipatimantroddhāra; 29. (śl. 190) śriyādiparivāramantrakalpanam; 30. (śl. 203) mantroddhāra; 31. (śl. 436) gaņcšotpattikathanamantroddhāra; 32. (śl. 299) mantroddhāra; 33. (śl. 208) ends;

लोन या लाँपतं झास्त्रं खुपयः कल्मपापहाः । इमां महोपनिपदं आहधानः पृष्ठोति यः ॥ २०५ ॥ म याति झाण्ठतं अद्य दुप्प्रापमकृतात्मशिः । येन मां प्रपयानाम यथा पद्मगुरोर्गुरुः ॥ २०६ ॥ तेनेदं प्रियते पुरूषमतनोत्पाद्ममंहितां । खुपयस्तं भवंतो ऽपि भजंतु पुरुषोज्ञमं ॥ २०९ ॥ प्रदास्पति स युप्मभ्यमपवर्गं तरोधनं । इत्यध्यायस्त्रयस्तिं अर्थापादः प्रकोर्तितः ॥ २०८ ॥ इति स्रीनारदर्पचराचे महोपनिपदि पान्ने तंचे स्वीपादे ममाराधनांगमंत्रोड्वारो नाम चयस्तिंक्षो अध्यायः ३३ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2533.

1193b. Foll. 120; size 12¼ in. by 6 in.;] 747 fairly good, modern Devanägari writing; 13; lines in a page.

Lakshmitautra, or Nāradapaācarātrasāra, a work in fifty adhyāyas, devoted to the praise and worship of Lakshmi, as the female śakti of Nārāyaņa-Vishņu, and the ultimate cause of the world; and representing itself as having been revealed by the goddess herself, under the name of Śrī, to Śakra-Indru.

It begins:

नमो नित्यानवद्याय जगतः सर्वहेतवे । ज्ञानाय निस्तरंगाय ऌष्ट्मीनारायणात्मने ॥ ९ ॥ स्रगासनारुणाधारमी दृशं सोमभूषणं । चकलं केंदुम्याग्निल्छ्मीरूपनुपास्महे ॥ २ ॥ धेदवेदांगतस्वत्रं सर्वशास्त्रयिशारदं । संविश्विद्यां तस्वर्श्व धर्माणामागमागमं ॥ ३ ॥ जितेंद्रियं जिताधारं रागद्वेषाव शीकृतं । चतुर्देशां गयोगस्यं प्रसंख्यानपरायखं ॥ 8 ॥ षिद्वे खभानुना भानी पुरा तपनतां गतं । निदानं तपसामाद्यं तेजोराशिमनामयं ॥ ५ ॥ चतिवतानां परमधर्मपत्रियमच्ययं । प्रातवतानां परमधर्मपत्रि देतहताशनं ॥ ६ ॥ पतिव्रतानां परमधर्मपत्रिं देतहताशनं ॥ ६ ॥ पतिव्रतानां परमधर्मपत्रिं यशस्तिनी । प्रबिधिणुमहेशानां जननी कारणां तरे ॥ ९ ॥ देंचेरभोष्टिता (?० प्रिता) शच्वत् शांतिनित्य तपस्तिनी । विदुपो सर्वधर्मज्ञा नित्यं पतिमनुव्रता ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठृतवती तास्या (? तस्यी) विविधधर्मसंहिता । प्रणिपातपुरस्कारमनसूया वाचो ऽन्नवीत् ॥ ९ ॥ चनम् या उवाच ।

भगवन्सर्यथमेज मम नाच जगत्पते । त्वज्ञ रुव खुता धर्मास्ते ते बहुविधात्मकाः ॥ १० ॥ ज्ञानाल च विचित्राणि मलरूपारिभेरतः । रतेभ्यो भगवडमों यिशिष्टो विधृतो मया ॥ १९ ॥ त्वया कचयता तास्ता भगवड्वमेसंहिताः । म्चितं तत्र प्रचेव लघ्सीमाहात्यमुत्रमं ॥ १२ ॥ रहस्पत्वादपृष्टत्वाच त्वया प्रकटीकृते । त्रदहं चोतुनिच्छामि लघ्सीमाहात्म्यमुत्तमं ॥ १३ ॥ यत्सभावा हि सा देवी यत्स्वरूपा यदुइवा। यत्ममाणा यदाधारा यदुपाया च यत्मला ॥ १४ ॥ तदहं छोतुमिछामि लात्रो ब्रब्धविदां परं। भवेयं कृतकृत्वाई यस्य विज्ञानयोगतः ॥ १५ ॥ तमे दर्शय पंथानमुपम्सास्यधोहि हो। इति तस्या षचः जुत्वा भगयानजिरवयीत् ॥ १६ ॥ माधु संचोधितो अम्यद्य धर्मके धर्मचारिणि । मया पृष्टो न वक्तव्यमिति नो छादितं (?) पुरा ॥ १९ ॥ छहा त्वममि कल्याणि लक्षीमाहास्यमुद्रमं। ष्त्रोतं युतिशिरप्रेणीदृदयस्यं सनातनं ॥ १८ ॥ नारदग्रद्यमंकार्ज्ञ भगवद्वभवेदिनं । चुपय जन्ः। भगवन् तच्छुतो असाभिः साह्यतः सम्वसंश्रयः ॥ १९ ॥ णुद्वी भागवती धर्मी मोधौकफऌऌछणुः । तत्र तत्वार्थकथने ऌष्सीमाहात्यपुत्रमं ॥ २० ॥

मृषितं तव तवैव नापृष्ठत्वात्यकाधितं । इच्छामस्तदिदं छोतुं भवसागरतारकं ॥ २९ ॥ पदिमनी येभवं सर्वे प्रद्वा भवतु नो भवन् । नताः स्मः धिरसा पादी तव संसारतारकी ॥ २२ ॥ छाथीहि भो मुने दिव्यं प्रपन्नास्त्वा चिरं ययं । छीनारद उवाच ।

साधु संबोधितो ऽम्म्यद्य मुनयः संशितव्रताः ॥ २३ ॥ प्रपत्नं कचयाम्यद्य लुष्टभीतंत्रं सनातनं । यथा सा दृष्टयते देवी सह्तष्रगुखवैभयैः ॥ २४ ॥ ० पंचरात्रस्य कृत्वस्य सैपा निष्ठा सनातनी ।

सेपा नारायखो देवी स्थिता नारायखालना ॥ 89 ॥ ° The titles of the chapters are as follows:

1. (sl. 57) श्रीनारदपंचरात्रे महोत्रनिषदि लुझ्तौतंत्रे lakshmišakrasamvādah; 2. (sl. 58) इति श्रीनारद-पंचरात्रसारे लक्ष्मोतंत्रे (thus always subsequently) तृत्रीयोध्याय: ; 3. (sl. 38) lakshmi-indrasanmida ; 4. (\$1.68) šaktivarnanam; 5. (\$1.80) tattvavarnunam; 6, (śl. 46) shatkośuprakāśa; 7. (śl. 45) indralakshmīs (mvāda ; 8. (41. 43) lakshmyavatāraprakáša ; 9. (śl. 58) devīmahimāvarņanam ; 10. (śl. 44) paracyūkādiprakāša ; 11. (śl. 54) vaibhavaprakāša; 12. (śl. 57) tirobhāvādišaktiprakāša ; 13. (śl. 40) viechittisvarūpavarņanam; 14. (śl. 59) srarūpaprakāša; 15. (śl. 36) upāyaprakāraprakāša; 16. (śl. 44) upāyaprakāravivaranam; 17. (śl. 106) rahasyopāyaprasanga; 18. (śl. 51) mantraprabhāvavarņanam; 19. (śl. 44); 20. (śl. 52) mätrikāprakāša; 21. (śl. 44) yuruśishyalakshanam; 22. (śl. 40) mantrapralıhāvavarņanam ; 23. (śl. 37) mātrikāprakāša ; 24. (śl. 77) tācaprakāša ; 25. (śl. 53) tārānutāraprakāša; 26. (śl. 42) saptavidyāprakāša; 27. (*sl.* 50) so lācāraprakāša ; 28. (*sl.* 58) do.; 29. (śl. 75) agnīshomavibhāgaprakāša; 30. (śl. 57) kriyāśaktiprakāśa; 31. (śl. 90) sudarśanaprakāša; 32. (śl. 63) sthūlaprakāša; 33. (śl. 122) angopängödimuntraprakāša; 34. (śl. 139) snānavidhiprakāša ; 35. (šl. 80) Uhūtašuddhiprakāša ; 36. (śl. 149) antaryāgaprakāša ; 37. (śl. | 76) bāhyayāgaprakāśa; 38. (śl. 92) bahiryāgaprakāśa; 39. (śl. 48) bāhyayāgaprakāśa; 40. (śl. 120) vidhiprakāśa; 41. (śl. 78) dākshāvidhiprakāša; 42. (śl. 81) mantropāsanakrama; 43. (śl. 111) piņdasiddhiprakāša; 44. (śl. 64) rahasyaprakāša; 45. (śl. 125) mārtiprakāša; 46. (śl. 41) siddhiprakāša; 47. (śl. 35) kārtimantcasiddhiprakāša; 48. (śl. 38) mārtinirņaya; 49. (śl. 146) māyāsiddhiprakāšapratishļhāvidhi; 50. (śl. 235) ends:

मंत्राणां परमं मंत्रं मुद्रितं मत्सनाख्यया । नाव्यतस्वायिने देयं न कृतग्राय वै तथा ॥ न चातंत्रविदे नित्यं नामूयादृषिताय च । न चासुदेवाभक्ताय न चाभक्तिमते मपि ॥ देयमेतन्सुशील्ठाय सुखाताय तपस्तिने । निर्णीतवेदतंत्राय मद्रकाय विशेषतः ॥ भूषसीं यहते भक्तं चामुदेवे जनार्दने । मुस्ति विद्यते सर्वं यत्पृष्ठाहमिइ त्वया । प्रोताहं त्वयि देवेश भूयः कि छोतुमिच्छसि ॥ इति छोनारदपंचरावसारे ज्रीमूक्ते छीसूक्तप्रभावप्रकाओ नाम भ्वाशोध्यायः ५० ॥ ज्रीलुइस्रीतंत्रं सनात्रं ॥

Whether this work is identical with the Lakshmisamhitā reforred to at p. 846a above is doubtful, though not improbable.

[H. T. COLEBROOKE.]

5 s

2534.

968b. Foll. 18; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; small, indifferent Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; fourteen lines in a page.

Tantrādhikārinirņaya, by Bhaţiojibhaţia, boing a plea in favour of the Tantric rites of the Pāñcarātras or Pāñcarātrasiddhāntins, a Vaishņava sect who profess the rarņāśramācāra as their law, derived from the Veda.

It begins:

विश्वेज्ञं सचिदानंद वंदे ऽहं यो ऽखिलं जगत् । चरीकति वरीभति संजरीहति लीलया ॥ १ ॥ चुद्ववैदिकनार्गेख शिवनाराभ्यन्सदा । डिजेंद्रोञ्सी धित्रयते श्रीमानृ(r.ज्ञीनान् रु)<u>कागिदः</u> [सुभी: ॥ २ ॥

तस्य धर्मकनिष्ठस्य कुतंत्रध्वातभाखतः । प्रोतये पांचरात्राहेरधिकारी निरूप्यते ॥ ३ ॥ पांचरात्रादीनां प्रामाख्ये सत्यधिकारिषिश्चेषचिता युज्यते । तदेव तु दुर्ऌभं । तथा हि कीमें स्वादशाध्याये । कापालं पांचरात्रं च यामलं दाममाहैतं । द्वंविधानि चान्यानि मोहनार्थानि तानि तु ॥ ये कुशास्त्राभियोगेन मोहयंतीह मानवान् । मया सृष्टानि शास्त्राणि मोहायेषां भवातरे ॥ इति पांचरात्राहीनां मोहकत्वमुक्तं । तथा वासिष्ठलिंगेञ्थ्याये । चार्यां साम्रूपालां स्यापि स्वायुधलाइनीः ।

नराखां नामरूपाभ्यां युगांते समुपस्थिते ॥ पांचरात्रं प्रशंसति केचिद्रागवतं मुने । केवित्कापालमिर्द्धति केचित्पाणुमतं मुने ॥ केचिद्वीद्वं प्रशंसति केचिद्वैगंवरं मुने । केचिद्वीवायतं ब्रबन् केचित्सोनं महामुने ॥⁰

Especial importance is attached by the followers of this sect to the practice of burning in the mark of Vishau's disc on the forehead and other parts of the body (cakrāākanu); this being represented as the one ceremony through which a man becomes entirely regenorated; and those who object to it, or substitute the Linga for the Cakra, being styled the lowest of mankind.

Of anthoritics quoted, besides numerous Purāņas, may be mentioned: Nāradīya-pāācarātra, fol. 12h; Brahmagītā, fol. 13a; Bhāţţatantrāņi, fol. 15b; Mantrarājānushţubvidhāna, fol. 17a; Mādhava, fol. 4a (on whose connection with this sect see Aufrecht, Cat. Bodl., p. 248a); Pāñcarātram bhāgavatam tantram Vaikhānasābhidham, fol. 9b; Hemādri.

It ends:

वालगोपालसदूशपिइदाभासनस्यितैः । प्रतारितानां मूढानावज्ञानपिनिषृत्रये ॥ १ ॥ विजुहाडेतसिंहातप्रतिष्ठापनतत्परः ॥ भट्टोजिभट्टः कृतवानिमं ग्रंचं चुधाग्रखोः ॥ २ ॥ इति जोमदहेतसिंहातप्रतिष्ठापकचीतस्मातेसत्संप्रदायप्रवर्तेक-स्रीमब्रद्धोज्ञीभट्टविरचितस्तंत्राधिकारिनिर्थयः समातः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2535.

3245 i. Foll. 30-39 of vol.; size 15¹/₄ in. by 9¹/₂ in., folio; European paper; minute, neat Telugu handwriting; 42-44 lines in a page.

Bharadvājasamhitā (or Bhāradvājasamhitā), in four adhyāyas, and a supplement of other four chapters.

The first leaf (or leaves) of the original MS. from which this MS. was transcribed seems to have been worm-eaten, blanks being left in several places. The same work is described in Rāj. Mitra's Notices, viii., p. 262, from which the lacunæ are supplied in the following extracts.

It begins: भारद्वात्रसंहिता ॥ [खुत्वा] तु सकलान् धनीन् सिद्धिमेधां च झाखतों । भूव एव मुनिन्नेधमिदनू चुनैहर्षेयः ॥ केनोपायेन [भगवन्निह सर्वे र्जप जंतवः । प्राप्नुयुः] परनां सिद्धिं न देषा(/. सद्यो)विंगतकस्मयाः ॥ तेपां तडचनं चुत्वा भरद्वाञी महाननाः । सस्मार परनं गुद्धं पुनन्ने [दनभाषत] ॥ ⁰

इति प्रपत्त्वधिकार: fol. 2a; यूत्सधिकार: ib.; इत्य-पायप्रज्ञननाधिकार: fol. 2b; तूष्ट्रधधिकार: fol. 3a; भक्त्वधिकार: ib.; सत्सेवनाधिकार: fol. 3b; इष्टाधिकार: fol. 4a; तूष्टविरुद्धाधिकार: ib.; भक्तिविरुद्धाधिकार: ib.; ऌष्ट्राविरुद्धाधिकार: fol. 4b; सत्सेवाविरुद्धाधिकार: ib.; भक्त्वधिकार: fol. 5a; इति न्यासोपदेशे चतुर्थोध्याय: ib.

इति भारडाजमंहितायां परिशिष्टे प्रथमोध्यायः fol. 6b; • डितीयोध्यायः fol. 7b; • नृतीयोध्यायः fol. 9.

It ends:

इदं किलालनो न्यासाच्चातो वृच्यास्यपादयः। चसौ फलम्यः सव्यसन्न(!) चोत्यद्यते विना ॥

मुमूख्यत्वाहुरापत्वान्महस्वाद्वौरवादपि । मयायं परनां धर्मः प्रोक्तः स्थित्यै पुनः पुनः ॥ इति भरडाजमंहितायां परिशिष्ठे चतुर्थोध्यायः ॥

[MACK. COLL.]

2536.

2931. Foll. 40; size 12 in. by 6 in.; large, thick, modern Devanägarī writing; five lines in a page.

(lopülasahasranāma, professing to form part of the Sammchanatantra.

It begins:

बैलाग्रशिगरे रम्ये गौरी पुछति शंकरं। व्रबोडासिलनाचस्त्रं मुष्टिसंहारकारकः ॥ ९ ॥ त्वमेव पुज्यसे छोकेब्रेधविष्णुमुरादिभिः । निग्वं पठसि देवेश अस्य स्तोत्रं महेन्वर ॥ २ ॥ आखर्यमिदमास्यातं जायते मयि इकिर। तत्प्राखेश महाप्राह संशर्य दिंधि झंकर ॥ ३ ॥ श्रीमहाटेव उघाच ॥ धन्यासि कृतपुरूपासि पार्वति प्राखवस्नभे । रहस्पातिरहस्यं च यत्पुच्छसि वरानने ॥ ४ ॥ स्तीसभावात्महादेवि पुनस्त्वं परिपुच्छनि । गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयालतः ॥ ५ ॥ दक्षे च सिद्धिहानिः स्यान् तस्माह्यलेन गोपयेत् । सन्यमेनि जयते इदं रहस्यं घरनं पुरुषायेप्रदायमं ॥ ६ ॥ धनरली बनाखिकातूरंगमगजादिकां। ददाति स्मरणादेव महामोध्रप्रदायनं ॥ ९ ॥ तने व्हं संपर्धस्यामि जुगुष्वायहिता प्रिये। यो आ तिरंजनो देवखित्सकपो जनादनः ॥ ८ ॥ संसारसागरोत्तीयैकरखाय नृखां सदा । भ्रीगंगादूवरूपेख चैल्लोकां व्याप्य तिष्ठति ॥ ९ ॥

It ends: यहुहे पुस कं देपि पूजितं यत्र तिष्ठति । न मारी न च दुर्भियं नोपसर्गभयं क्वचित् ॥ १६६ ॥ संपादिभूतयद्याद्या नश्यति नात्र संशय: । ज्ञीगोपालो महादेपि वसेश्वस्य गृहे सदा । यस्य गेहे सहस्रं च नाद्या तिष्ठति पूजितं ॥ ९६७ ॥ इति ज्ञीसंनोहनतंत्रे पार्वतीहरसंवादे गोपालस्ड्छनाम संपूर्ये ॥ [?]

2537.

1412a. Foll. 31; size 12³/₄ in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of 1792 A.D.; 12 or 13 lines in a page.

Sänkhyäyanatantra, or Shaqvidyäyama, a series of directions, given by *İśvara* to *Krauńcabhedana* (*Kumāra*), regarding the means of obtaining supernatural power in warfare; in 34 pa{alas.

It begins:

मध्ये सुधात्मिमणिमंडपरालवेशां सिंहासनोपरि गतां परिपीतवर्णी। पीतांगराभरखना **व्यविभव**खांगों देवीं नमामि भृतमुझरवैरिजिद्धां ॥ १ ॥ कैलासज्जित्तरासीनं गौया वामांगसंस्थितं । आरतीपतिवास्मीबिशियासंनुतनिष्टदं ॥ २ ॥ जहदिक्यालसंयुक्तं विद्वेशाष्टकसेवितं । भैरबाष्टवृतं देवं मातृमंडऌवेष्टितं ॥ ३ ॥ नहायाशुपताक्रांतं प्रथमेरावृतं प्रभुं। नता सुत्वा कुमारच इदं यचनमबवीत् ॥ ४ ॥ नापचयाम् निपुर्खेयेहचयाभयंकरैः । मानामायाविनं चैव जेतुनिक्कामि राह्यसं ॥ ५ ॥ तस्योपायं च तडियां वट में करुणाकर । पुत्रो उहं तय शिष्यो उहं कृपापात्रो उहमेव च ॥ ६ ॥ ईग्रार उवाच । साधु साधु महाप्राह क्रींचभेदन कोयित । ब्रबास्त्रेण प्रयोगेन स संहारो भवेत्वली । নছিয়া च प्रवध्यामि विषु लोकेषु रहींभं ॥ ७ ॥ पुत्रो देयः शिरो देवं न देवं यस्य जस्यचित् । ब्रबास्त्रस्तंभिता(१०नो) विद्या स्तअमायामान्(१०गम)-स्तिया ॥ ८ ॥ प्रवृत्तिरोधिनी विद्या चगला(!) च जुमारक । मंत्रजीवनविशा च प्राणिप्रज्ञापहारिकी ॥ ९ ॥ षटकमाकरविद्या च रते पर्यायवाचका: । मट्रप्रयोगा च या विद्या पडि्रुवागमप्जिता ॥ १० ॥ तिरस्कृतासिला विद्या त्रिशक्रिमयमेव च।

स्तंभनेन विना शांतिवैश्यं चैव तु तडिना ॥ १९ ॥ मोहना कर्षयं चापि विद्वेषो घाटनं तथा । मारखं भ्रांतिरुद्वेगकारयं च कुमारक ॥ १२ ॥ 5 s 2 पिद्या च मगला नाम मुनिगुद्धा सूपायिनी । पिद्धा वाक्स्तंभिनी विद्धा खविद्या च न भासते ॥ १३ ॥ तस्मादेतत्परा विद्या कमलासनजीविनी । पद्मजा नारदी विद्या सांख्यायनमुनिं प्रति ॥ १४ ॥ उपदेशक्रमेग्रेये चोक्तयान्मेरुमंदिरे । तेन देवी कटान्नेग्र कृतयानागमं भुवि ॥ १५ ॥ मूलमंबोपविद्याच चंगविद्याच्च विस्तरात् । प्रयोगं चोपसंहारं तदाराधनमेव च ॥ १६ ॥ विस्तरेग्रोक्तवानस्मिन् घन्न्ये तस्ववैमादरात् । स्वविद्या रक्षिग्री विद्या स्वमंत्रफलदायिनी ॥ १९ ॥ ⁰

P. 1. mantramāhātmya; 2. dīkshā; 3. abhisheka ; 4. brahmāstrayantram ; 5. ckāksharīmahāmantravaibhavam; 6. ekīksharīmahamantraprayoga; 7. vagalāyāh shaftriņisadaksharīvidyā; 8. vagalāmantrarājasya prayogah ; 9. yantrasādhanam; 10. yantralepanam; 11. yantratarpanavidhi; 12. mantroddhāra (gāyatrī vagalākhyā); 13. vagalā(devī)pūjā; 14. vagalārcāvidhi; 15. pañcāstravidyā; 16. vedamukhyālavidyā (pañcāstraprayoga); 17. bagalāyāh šatāksharīmahāmantrah; 18. bagalāyāh prayogah; 19. ditto; 20. vagalāyāh paravidyābhedanum ; 21. paraviyābhakshaņam; 22. vagalāstram; 23. vagalāstramahāmantraprayoga ; 24. vagalāmālikālakshunam; 25. vagalāyāš caturuksharamāhātmyam; 26. caturaksharīprayoga ; 27. bagalākomaprayoga; 28. stambhinīvidyāprayoga; 29. bagalākridaya-mantraprayoga ; 30. bagalāskļākskaramantravidhi ; 31. pañcāstraphalam (trailokyavijaya); 32. cījabheda ; 33. sarvakarmanāšanam (kavacaprayoga); 34. rahasyasyatirahasyam.

It ends:

गोपनीयं प्रयानतः रहस्यातिरहस्यं च । [?गोपनीयं गोपनीये] रहस्यातिरहस्यकं ॥ ३४ ॥ इति संखेपतः प्रोक्तं होपयेहस्विणादिना । प्रयोगस्योपसंहारः कर्तव्यः सिद्धिमिच्छता ॥ ३५ ॥ इति षडि्छागमे सांख्यायनतंचे चतुस्त्वंशः पटऌः ॥

The colophons also have the spellings an-

Cf. Raj. Mitra, Notices, vii., p. 15; and Aufrecht, Cat. Cat. under the entries Sānkhyāyanatantra, Shaqvidyāgama, and Shaqvidyāgamasānkhyāyanatantra.

[II. T. COLEBROOKE.]

2538.

2786a. Foll. 99; size 12 in. by 5¼ in.; fairly good Devanāgarī writing, by several hands; 14-16 lines in a page.

Kādimata(tantra), a work treating of the Shoqlaśanityātantrāņi, or mystic doctrines of the sixteen constant (forms of Šakti). It is divided into 36 chapters (paţala) of 100 ślokas each.

It begins :

भानार्थतो ऽपराधीनः स्ताधीनभुवनचयः । जयत्ययिरतो प्याप्तविम्ध[ः] काऌो विनायकः ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ।

भगवम्सवेतंत्राणि भवतोक्तानि मे पुरा। नित्यानां पोडज्ञानां च नय तंत्राणि कृत्वज्ञाः ॥ २ ॥ नेपामन्योन्यसापेष्ट्याज्जायते मतिविध्रमः ।

्तिल्माचुनिरपेश्चं में तंचं तासां घट् प्रभो ॥ ३ ॥ ईण्डर अयाच ।

ष्पुणु कादिनतं तंत्रं पूर्णमन्यानपेछया ।

गोष्धं सबैप्रयानेन गोपनं तंत्रचोदितं ॥ ४ ॥ पार्थत्युयाच ।

कर्ष कादिमां नाम्ना तम्मे बूहि महेम्रार। ईम्रार उपाच।

कादिकालोति शको साः पुरा तन्नमतान्मया ॥ ५ ॥ प्रोके तंत्रे कादिकालोमतास्ये तेन नामतः । णृगु तत्सर्वतंत्राणां राजानं सर्वेसिडिदं ॥ ६ ॥ कादिसंज्ञा भवदू्षा सा शक्तिः सर्वेसिडये । तंत्रं मदुर्क्ष भुषने नथनापेरकल्पयत् ॥ ९ ॥

The subjects treated of in the several chapters, according to the commentary, are as follows (cf. Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 71, where, however, some of the names are given wrongly):

1. tantrāvatāraprakāšanam ; 2. navanātha-

vaibhavapājā; 3. skoļašanityāvidyāsvarūpa; 4. | (prathamā-) Lulitānityā-nityasaparyākrama; 5. Lulitänityäreanam; 6. shodasanityänaimittikakāmyapājā; 7. Kāmešvarīnityāyā vidhānam; 8. Bhagamalirinityavidyavidhanam; 9. Nityaklinnā (thus always) uityāvidyā ; 10. Bheruņdānityāvidyā ; 11. Vahnirāsinīnityāvidyā ; 12. Mahīrajrešvarīnitnāvidyā ; 13. Šivadutīnityāvidyā ; 14. Tvaritānitgāvidyā ; 15. Kulasundarīnityāvidyā; 16. Nity inityāmidyā; 17. Nelapatākānityāridyā ; 18. Vijayānityāvidyā ; 19. Šarramaāgalanityāvidyā, 20. Jvālāmālinīnityāvidyā; 21. (shodaśi-) Citronityānidyā; 22. sarvāgām nityānām baliderotā-Kurukullānidhānam ; 23. skoļaśanityāngabhūtóyāh Paācamyā Vārāhyā ridyā ; [pañcasārasiņharājaprakāša(!). 24. shodasanityadhyanaprapañca ; 25. shodasanityāmātrikākājavyāpti ; 26. shodašanityāvyāptiraibhavaprakāšakamantrasya vyāptiprakāšanam; 27. shodašanity ikālātmakaprānaryāpti ; 28. shodašanityānām iskakālatādātmyom ; 29. skodašanityānām hom īrthamaņdapakuņdādinirmāņam ; 30. västudevatimijä ; 31. shodasanityäbhaktinishtha-arimardanavidhānam; 32. saumyahomavidhānam; 33. lalitāvidyāyāh srarupabliedavidhānam; 34. siddhasārasvatādividyā; 35. nityānām svātmatvarāsanātattvavidyā; 36. paramārthasvarūpaprakūšunam.

It ends:

यस्तंत्रमेतत्सवलं नित्याविद्यास्तु मोडज्ञ । शक्त्वा संगृत्व विधिवद्वजते स मदंशकः ॥ १०० ॥ शिवतत्त्वमयो आप्तिरिति सम्यक् समीरिता । चस्या निफालुनाचित्रे तत्तव्यं सात्मसालृतं ॥ १०१ ॥

इति पोडज्ञनित्यातंत्रेषु खोकादिमते पट्तिंज्ञः पटलः ॥ 0 संवत १९१९ वर्षे आकं १५८४ प्रवर्तमाने लिपितं मचेन कल्याग्रेन चात्मार्थे भिती माहमुद्दि २ गुरी लिखितं॥

Cf. Burnell, Tanjore MSS., p. 206. [COLL OF FORT WILLIAM.]

93. Foll. 229 (numbered 1-232; nos. 107. 207, 208 having been omitted); size 10 in. by 5 in.; modern Devanägarī writing ; eight lines in a page.

The same work. This MS. is apparently [H. T. COLEBROOK C. of Kashmir origin.

2540.

Foll. 201 + 134; size $11\frac{3}{4}$ in. by 1016. 4 in.; carclessly written, in Devanägari, by two different hands; ten lines in a page.

Manorama, a commentary on the Kadimatatantra; composed—in the year 1660 (?1603 A.D.)-by Subhaganandanatha, surnamed Pro-The author's real name seems to have been Srikanthesa. having been in the employ of the king of Kashmir, he wrote this commentary in the Deccan, whilst staying with a certain Nrisimha Roja, during a pilgrimage to Rāmasetu (Ceylon). He, however, carried the work only as far as the twenty-second palala under the name of Subhaganandanatha, and left the other 14 patalas to be completed by his pupil Prakāsānanda Deśika.

Rather incorrect. It begins (somewhat corrected):

आद्यन्नोकेन प्रबंधवाकार्थगर्भविनायकस्तृतिः क्रियते । तत्र जनाशंतः कालस्याशंतरहितत्वात् । ज्ञपराधोनः इतरप्रेरगः।-विध्रः । साधीनभूयन्त्रयः स्वायन्नज्ञातज्ञानन्नेयात्मभूवन्त्रयः । जयति विम्नोत्कृष्टो भवतीत्वर्थः । खविरतः कालस्य संतन्यमान-त्वात् । प्याप्रविश्वः कालरूपाभ्यामनयच्छिन्नत्वात् । काल इति पिशेषगुस्य नाम। विनायकः विग्नेचरो विगतनायक इति च। रतदक्तं भवति । स्वमुक्तः कालरूपो विनायकः सर्वोत्नुशे भवतीति तथाविधो विगतनायकः कालो विश्वोलुष्टो भव-तीति ° ॥ तत्र सर्थतंत्राणि नित्यापोडश् (r. शि)कार्णयोक्तरुद्रया-मलादिचतुःपष्टिमुख्यानि तंत्राणि नव तंत्राणि सुंदरीद्धदयनि-त्यापोडशकाखैवचन्द्रज्ञानमानुकातं वर्समा(r.मो)हनतं चयामके खर-षहुरूपाष्टकप्रसारविनामणिमेरुप्रसाराख्यानि(!) इति॥ अन्यो-

न्यसापेख्यात् तंत्रांतरोक्कार्थपूत्राक्वीकारेयांकृत्यात् (!) । विश्वनः व्यामोहः । तासां घोडशानां नित्यानाम् । जन्यानपेखया इतर-तंत्रोक्कार्थपूत्रांगीकारमकृत्वोपदेशात् । गोपनं तंत्रचोदितनिति पंचत्रिंशे प[ट] छे षट्रपंचाशन्द्रोकोक्कसकेतविधानेनेत्यपैः । नवनापैः डितीयपटऌप्रतिपादितस्कर्पः जकस्ययत् प्रसारयति स्म । तया कादिशक्का तैः नवनापैः । सा तैः सार्धे व्रजेच नान् कस्याचसानेषु (!) सा कादिशक्तिं (!) नवनापैसंत्रेण च सार्थनपि पिछीनी तिष्ठतीत्यपैः । जाप इत्यादिनिः संग्रह इत्यंतेदेशनिः श्रोकैस्तत्यटऌांस्तदयां खोपदिशति । ⁰

It ends: यसंत्रमित्यादिना स्रोकेन रकेन यथाविधि-प्राप्तांत्रार्थवतो (? सा) फलनुपदिशति । तत्र विधिवत् नित्यनैमि-तिकादिप्रोक्तकमात् । सः । भजनपर: । मदंशकः विस्वरूप (? वि ?) ईखर इति यावत् ॥ श्री: ॥ इति घोउशनित्यातंत्रेपु श्रीकादिमताख्यस्य परिपूर्थेस्य तंत्रस्य <u>प्रपंत्रसारसिंहराजप्रका-</u> शाभिधानेन सुभगानंदनापेन विरत्तितायां मनोरमाख्यायां व्या-स्थायां देवतादेशिकशिष्यप्रपंत्रादीनां परमार्थेसुरुपप्रकाशनपरं यट्तिंशपढलं परिपूर्थं परामुष्टम् ॥

This colophon occurs, mutatis mutandis, at the end of each patala. After some ślokas containing computations of the extent of the commentary, the MS. proceeds:

काइमीरराजस्य गु[रू]: जीकंठेशो डिजेखरः । रक्षिण्णपणपुरूपी घपरिणामाडयोदधिः ॥ कदाचिदागतो द्रष्टुं रात्रसेतुं सल्जीलया । तेनै वानुगृहोतो अभूष्मध्ये मार्गे नृसिंहराट् ॥ तेनी वानुगृहोतो अभूष्मध्ये मार्गे नृसिंहराट् ॥ तेनी वात्यापत्रांसिरमाचित्यानां तेषु निर्मिता । ज्याख्या मनोरमाभिस्पा तेन कादिमतस्य तु ॥ मुभगानंदनाचेन डापिंशपटलावधि । तदाझयापशिष्ठानां घटलानां विनिम्मे ॥ चतुर्दशानां तच्छिष्पः प्रकाशानंददेशिकः । ता सुंदरवरासाभृद्याख्या प्राक्शंप्रदायतः ॥ सनामा चेर्य तंत्ररात्रटीका मनोरमास्या त्रोगुरूभ्यो नमः ॥ जाताशरसत्वीन्दुमिते अन्दे काश्तिके सिते । तंत्ररात्रस्य टीकेयं पूर्णायां पूर्णतामगात् ॥ संघन् १९५२ लेसकशावल्डसमः १४५६ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2541.

3011. Foll. 84; folio, size 12½ in. by 7½ in.; European paper; good Devanāgarī writing; 22-24 lines in a page.

Anandatantra, in 20 patalas, treating, in form of dialogues between Srī Devī and Kāmeśvara, of the mysteries of linga and śakti worship in all its details; but extending its observations, in the last five chapters, also on the negation of caste distinctions, on the various systems of philosophy, and on Tantric philosophy and sectarianism in particular.

Other titles given to it in the first colophon are Nityāshoduśikārņavatantra and Bhagamālināsamhitā; the latter title being derived from one of the names under which the goddess is invoked in vii. 160.

The MS. was transcribed from a Telugu copy, and is written in verse form, as if intended for press. In the first few pages the writing has suffered from the sticky condition of the ink.

It begins: चानंदकंदभुताय जगदानंदहेतवे । नमः सप्ततभोगाय महालिंगाय ज्ञांभवे ॥ १ ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीन मृगांबकृत्रज्ञेखरं । कानेभारं नहादेवं जीदेवी परिपुद्धति ॥ २ ॥ छीदेव्युयाच ॥ देवदेव महादेव जगदानंददायक । करुणामृतवाराझे निय्नलंज निरंत्रन ॥ ३ ॥ भस्तंत्रजगत्रक्रसतताधारमूर्तये । स्ततंत्राय नमस्तुभ्यं यत्निंश्वित्पृच्छाते मया ॥ ४ ॥ मय्यनुग्रहनुद्विश्वेत् कचयस्य मम प्रभो । त्वमेव संशयच्छेत्रा सर्वशास्त्रेषु कीर्तितः ॥ ५ ॥ सर्वेत्र दर्शनेनेव सर्वेषो चापि वल्तीनि । त्वनेव पूज्यसे शंभी नापरः को ऽपि पूरुषः ॥ ६ ॥ सर्वत्रापि समानेषु तयांगेषु महेश्वर । अधिकाभूजनं केन तद लिंगस्य की वेते ॥ ७ ॥ न मुधैनि न वा पादे नांसयोनीपि वद्यसि । सचितस्वं प्रसन्नो ऽसि मया लिंगमहेन्धर ॥ ८ ॥

हतन्ने संशयं देव च्छेत्रुमहेंस्यशेषतः । कामेच्चर उत्राच ॥ ण्युण्डद देवि सुस्रोणि तडेतुं कचयानि ते ॥ ९ ॥ यः परब्रवमपी सचिव्कलुः परमेच्चरः । सर्वदेवशरीरातर्थतिजीवपदात्मकः ॥ १० ॥ सर्वत्र वर्तमानो अधि सर्वा स्पष्टनिजाकृतिः । चानंदरुपी यः प्रोक्तक्तस्यानं लिंगमुच्यते ॥ १९ ॥ य चानंदरमो झेयो रसो रेत इति स्पृतं । रसो वे स रसत्येव (?) ऌज्यानंदी भवेदिति ॥ १२ ॥०

 P. i. 47 ślołus, colophon: इति डाविंशाल्कोटिवि-स्तीयों निन्धावोडशिकार्याचे तेचे भगमाळिनीसंहितायां शतसाह-छियामानंदतेचे प्रयत: पढल: n ii. 60 śl.; iii. 60 śl.; iv. 49 śl.; v. 73 śl.; vi. 81 śl.; vii. 180 śl.; viii. 94 śl.; ix. 90 śl.; x. 97 śl.; xi. 66 śl.; xii. 178 śl.; xiii. 84 śl.; xiv. 64 śl.; xv. 93 śl.; xvi. 132 śl.; xvii. 165 śl.; xviii. 112 šl.; xix. 125 śl.; xx. 110 śl. (together 1913 ślokas).

It ends:

मझिंगप्रतिमां कृत्वा स्वयंभूक स्पनादिभिः । स्वयंभुवाग्राहिंगं च तथा स्फटिक लिंगकं ॥ 908 ॥ राज लिंगं च सिकता लिंगं सी वर्ग लिंगकं ॥ 908 ॥ पार्थिवं लिंगमी झानि तदा राजत लिंगकं ॥ 904 ॥ एवमेव प्रकारेग्रे मझिंगप्रतिमाञ्चतं । स्वसे सर्वमास्थात मिझिसीभाग्यकामुकैः ॥ 90६ ॥ एतच्च प्र मूग्रोतंव स्तद्यद्यापि नंदति ॥ 909 ॥ स्तच्च प्रमुग्रोतंव स्तद्यद्यापि नंदति ॥ 909 ॥ स्तच्च यस्नु च्यास्थाति विधिन त्वाद्य । सर्वसीभाग्यसंपन्नः सिद्धिका त्वार्य । मर्वसीभाग्यसंपन्नः सिद्धिका त्वार्य ॥ 902 ॥

स मया विशतः प्रोक्तः किं भूयः छोतुमिन्छसि ॥ १९० ॥

इति द्वात्रिंशल्कोटिविस्तीर्थे विद्यासरूपं नाम विंशतितमः घटलः॥ चानंदर्तत्रं संपूर्थे॥

According to a note, in the hand of Mr. C. P. Brown, this work "is exceedingly popular in the South of India"; though it seems to be unknown in Northern India.

[C. P. BROWN.]

2542.

1508a. Foll. 131 (and an additional leaf, 83); size 11[‡] in. by 4[‡] in.; indifferent, modern Devanāgarī writing, by three different hands : ten lines in a page.

Šāradātilaka, in 25 chapters (paļala); by Iakshmaņa Dešikendra, son of Šrī-Krishņa, and grandson of Vijayācārya Paņdita.

For an analysis of the work (for which the present MS. was collated) see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 160. For the author's genealogical account at the end of the work, which is very corrupt in this and the Oxford MSS., see R.ij. Mitra, Notices, ii., p. 146.

[II. T. COLEBROOKE.]

2543.

2945. Foll. 166; size 11[‡] in. by 5[‡] in.; modern Nepalese writing; nine lines in a page. Śāradātilaka, with marginal glosses, and diagrams illustrating the text.

A more correct MS. than the preceding one. The last leaf, however, is wanting.

[B. H. Hobgson.]

2544.

1617c. Foll. 6; size 7 in. by 5½ in.; very careless, modern Devanāgarī writing; twelve lines in a page.

Śāradātilaka, chapter 24, hore called Dhāmavatīyantrapatala.

[H. T. COLEBROOKE.]

2545.

518. Foll. 64; size 9[‡] in. by 4 in.; indifferent Dovanāgarī writing; eight lines in a page.

Šāradā(tilaka)ļīkā, or Gūdhārthaprakāśikā, annotations on the Šāradātilaka, by a writer who signs himself Kāmarūpapati-paņdita, and Jagadguru Bhallūcārya Siddhāntavāgīśa. l'a-(alas 15-25.

The MS. consists of three different portions, viz.:--

a) Foll. 33-63 (written in a sprawling hand | with a thick continuous top-lino after the fashion of cursivo vernacular writing), containing the commentary on patalas 15-20, but i without beginning and end: p. 15 ending i fol. 33b; 16, fol. 42a; 17, fol. 46a; 18, fol. 53a; 19, fol. 59a.

good hand, and containing potalas 21 (without | fol. 36a ; Pūjāpradīpa, fol. 52a (कार्धवागहलं ह beginning) -25: p. 21 onding fol. 76; 22, fol. | क्रियाया दक्षिणस्तनाथे निहितो थ्येय इति); 55a (prose); (1b; 23, fol. 18b; 24, fol. 26a; 25, fol. 30b.

c) Fol. 1, supplied by a third hand, does not seem to belong to the work, but to have been inserted merely to supply some sort of beginning to the MS. It begins: चयोशन्द जाननार्ये जयवट्रव्यथः तचु रूपां चतुर्विंशति तथात्मकं चतुर्वि-शतिषटितत्वात् ⁰

Pat. 25 ends: कलितेति* अर्थेन यपुपा शभोवेषुपि संपद्धेत्यर्थः। सद्धामिति पृषान्वपि॥ इति पंचविंज्ञतिः पटलः॥

This is followed (on fol. 30b) by a short section (occupying about three pages, viz. foll. 31 and 64a) beginning : जयागमप्रामास्यं नि-रूपते , containing extracts from Puranas, etc.

It ends:

मर्यशास्त्रकलेवरविद्या(? १ सकलोद्ययारिथि)-पारगो गुरुसमी गुरुगछे (? गुरुतये) । ग्रन्थमेनमनिशं शिवाचैकः कामरूपपतिपखितो व्वरोत् ॥

* The last verse of the Saradatilaka runs thus: चनाद्यना शम्भोवेपुपि कलितार्थेन वयुषा मगरूपं शत्रासन्ति महनीयामयि गिरं। सद्यी शब्दायस्तनभरनता शक्करवभूर् भवद्भूमे भ्याद्भवजनितदुः सीमशमनी ॥

इति जीमहामहोपाध्यायजगतुरूभट्टाचार्यजीसिहातवागीश-कृता शारदाटीका गूढायैप्रकाशिका समाप्ता ॥ सम्वत् १८४[१] मायकृष्णवितीयायां मंगलवारे लिखितनिदं पुस्तकं मीक्तिक-रानेण मुधिया ॥

The author frequently quotes two provious commentators, under the designation of Thakkurāh and Parierājakāh resp.; as also several times perhaps a third under that of Acaryah. Of other authorities may be mentioned : Candrika, fol. 18a (पाझाकुझेन पुटिता झाझिमादी समुद्वरेत्। यकारादिसकारातान् धिन्दुमलकलाछितान् । तदन उहरेत्प्राझो ष्योमसत्वेन्दुमंयुतं ॥); fol. 14a; fol. 14b (प्रखवाग्निवb) Foll. 2-32, and 61, written in a fairly | धूर्वीत्रं शकिस्का मनीमिनि: 19); Nāradapaācarātra, Prapañcasāraļīkā (ouco Prapañcaţikā), by Padmapādārārya, foll. 13a, 49a, 55b; Śyāmārahasya, by Pūrņānauda, fol. 31b.

[H. T. COLEBROOKE.]

2546.

Foll. 61 + 107; size 93 in. by 43 in.; 528. clear Dovanāgarī writing of 1804 A.D.; cleven lines in a page.

Devirahasya, or Parādevirahasya, a treatise on tantric rites (kuladharma), purporting to form part of the Rudrayāmalatantra.

It begins: श्रीभेरव बवाच॥

अधुना देवि वस्त्रामि रहस्यं परमाहृतम् । यच (र. यत्र) सवेंधु गंत्रेषु यामलादिषु भाषितं ॥ १ ॥ परादेवीरहस्यास्थं तंत्रं मंत्रांश्व दिग्रहम् । तत्वं श्रीपोडशाश्वर्याः सर्वसं मन पार्वति ॥ २ ॥ सप्रकाश्यमदातव्यं परं मोखफलप्रदम् । भोग।पत्रगर्द लोके साधकानां जुभावहम् ॥ ३ ॥

देव्युवाच ॥

भगयन् सर्वतंत्रज्ञ कीलिकेन्नरसंकर । त्वत्रसादान्मया ज्ञातं तत्त्वं देव्याः सुद्र्लभम् ॥ ४ ॥ तंत्रं मंत्रालकं गुझं सूचितं भवता खयम् । परादेवीरहस्यास्यं दीछापूर्वं वदस मे ॥ ५ ॥

ईम्पर उपाच॥ देवोरहस्यमीज्ञानि शृणुत्वं भक्तिपूर्वेकम् । येन श्रवणमात्रेण कोटिपूजाफलं भवेत्॥ ६॥ छाषाहं निर्णयं वस्त्रे परनं गुरुज्ञिष्ययोः । पिचार्यं विधिवद्वीमान् दीक्षाकर्म समारभेत्॥ ७॥

The work consists of sixty chapters (palala) in two parts (pūrvārdha and uttarārdha), the tirst of which treats of the general practices of śakti worship; whilst the second is concerned with the worship of particular deities:

1. 1. (sl. 88) इति चोरुद्रयामले तंचे ज्रीदेवीरहम्ये (thus mostly) dikshāvidhih ; 2. (śl. 75) Efa ° परादेवीरहस्ये saktamantroddharavidhih ; 3. (sl. 34) siramantroddhararidhi ; 4. (sl. 13) raishnavamantravidhi; 5. (\$1. 45 + 21) mantrotkilanavidhi; 6. (sl. 58) samjīcanavidhi ; 7. (sl. 61) šāpahāriniridyaddhāravidhi ; 8. (sl. 31) japavidhi ; 9. (sl. 56) samputaridhi ; 10. (sl. 36) purascaryāridhi; 11. (śl. 12) puraścaranahomavidhi; 12. (sl. 81) yantrod Ihāravidhi; 13. (sl. 36) yantradhāraņavidhi ; 14. (śl. 20) rishicchandonirnayavidhi ; 15. (śl. 14) śmaśānārcanavidhi ; 16. (śl. 75) ditto; 17. (sl. 13); 18. (sl. 10 and prose) sonapaddhativarņanākhyānam; 19. (śl. 35) surotpattividhi; 29. (sl. 14 and prose) pātravandanavidhi; 21. (śl. 10 and prose) śantistotraviravandanākhydnam; 22. (sl. 156) surāšodhanaridhi; 23. (sl. 65) saktisodhanavidhi; 24. (\$1. 69) militsodhanavidhi ; 25. (\$1. 43) ends : इति छीदेवीरहस्ये परमार्थप्रदीपिकायां यंत्रशोधनविधिर्नाम पंचविंश: पटल: ॥

11. beg.: भ्रीभेरव ठवाच (r. श्रीदेव्युवाभ) ॥ भगवन् भवभूतीझ कुल्ठधर्मप्रकाझक । कुल्लेझ श्रोतुमिच्छामि तंत्रस्यास्योग्तराधैकं ॥ १ ॥ श्रीभेरव उवाच ॥ श्रधुना देवि कील्लेझि कील्लिकानी हितेच्छया । तंत्रोन्नराधें यक्ष्यामि रहस्यं विजयाभिधं ॥ २ ॥ हुर्मा देवी परा देवी परा झन्निः परायिका । देवदेवीति या स्थाता गायत्रीति श्रुता स्मृता ॥ ३ ॥

26. (śl. 62.) mahāgaņapatimantroddhāravidhi : 27. (rules and mantras) mahayanapativaradaganeśanityapūjāpaddhativaryanam; 28. (śl. 24) mahāganapati**kavac**ākhyānam ; 29. (*sl.* 137) mahāgaņapatimantranāmasahasrakākhyānum ; 30. (\$1. 21) इति महादेवीरहस्ये तंत्रे mahaganapatistotrakhyanam ॥ इति भ्रीदेवीरहस्ये तंत्रमधेतस्वनिरूपणे परापररहस्ये महागखपतिषरदगखेशपंचांगं संपूर्धं ॥; 81. (\$1. 92) sūryapatalākhyanam; 32. (rules and formulas) sūryapūjāpaddhativarņanam; 33. (sl. 50) rajrapaüjarakavacākhyānam; 84. (śl. 190) sūryanāmasahasrākhyānam; 35. (śl. 23) paramärthastoträkhyänam śribhagavatsüryapañcäigam; 36. (śl. 85) lakshminarayanapatalakhyanam; 37. (rules and formulas) lakshminarayaņanilyapūjāpaddhativarņanam; 38. (śl. 42) lakshminārāyaņakavacākhyānam; 39. (śl. 171) lakshninārāyaņasahasranāmakākhyunam; - 40. (śl. 25) lukshminārāyaņastavākhyānam, samāplam ca lakshminäräyanapañcangam ; 41. (śl. 65) 42. (rules and formulas) śrimrityuñjaya; śrimrityuńjayapaddhativarnanam; 43. (śl. 27) śrimrityuńjayakavaca ; 44. (śl. 124) mahāmri. tyunjayasahasranāmastotrākhyānam ; 45. (śl. 28) mahāmrityuijayastotrākhyānam śrīmahāmrityuā jayapancāigam ; 46. (śl. 53) durgārahasyavidhi : 47. (rules and formulas) nityapūjāvidhi ; 48. (śl. 43) durgākavacākhyānam; 49. (śl. 138) durgānāmasahasravarņanam ; 50. (śl. 21) durgāstotrakhyanam iti durgapaucangam ; 51. (śl. 44) mantravidyāprakāša ; 52. (śl. 7); 53. (śl. 17): 54. (śl. 28); 55. (śl. 29); 56. (śl. 18); 57. (śl. 31); 58. (\$1. 27); 59. (\$1. 20); 60. (\$1. 34), ends: भ्रीभेरव उवाच ॥

> इनं देवीरहम्यास्थं तंथराजं महेप्रारि । सर्वसिडिप्रदं गोपं गोपनीयं महेप्रारि ॥ ३२ ॥ खदातव्यमश्रक्रेश्वो दुरात्मभ्यो महेप्रारि । खपुत्रेश्यो उन्यशिप्येश्यो न देयं तु मुमुधुशिः ॥ ३३ ॥ इदं सार हि तंवार्था तद्यं सर्वेखमुज्ञमम् । रहस्यं देपि दुर्गीया गोपनीयं खयोनिवत् ॥ ३४ ॥ 5 प

इति श्रीरुद्रयामले तेत्रे देवीरहस्ये भडितनः घटलः समाप्तः॥ पूर्णो ऽयं देवीरहस्यतंत्रराजञ्चति ज्ञिषम् ॥

With the endings of chapters cp. the entries under Rudrayāmala, Aufrecht, Cat. Cat.

[II. T. COLEBROOKE.]

2547.

581c. Foll. 53 and 96; size 124 in. by 41 in.; fairly good Devanägari writing, of 1800 A.D.; nine lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2548.

1573b. Foll. 18; size 10¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 13 lines in a page.

Kalpāvalī(?) of the Rudrayāmala; a treatise of tantric medicine or pharmacopy, describing, in separate paragraphs (kalpa), the preparation of a number of nostrums and elixirs, the principal ingredient of which is water drawn from certain mountain-rivers, in different parts of India, connected by legend with the sweat dropping from Vishnu, when, in the form of a boar, he carried the earth on his back.

It begins :

कैलासझिसरे रम्पे देवदेवं जगहुरूं॥ पप्रच्छ परया भक्त्वा पार्वेती परनेष्ठरं॥ पार्वत्यवाच॥

रा राषु रा २ ॥ जावा कारिकालक

नानाव्याधिसनुडूतां पोडां संप्राप्य मानवाः । कपं शीग्रं विनिर्मुक्त भवेयुख कली युगे ॥

ईग्रार उपाच ॥

रसायनं परं दिव्यं नानाइत्लोहकं तथा। अनुगु देवि परं तह्वं पवित्रं परमं प्रिये॥ विष्णुना कोल्राइनेग्र भाराक्राना थरा ग्रुत्रं (!)। तदा देहासमुद्धतः प्रखेदो भूरि पर्वते॥ प्रखेदे पतिते भूमी नानाभेदो ऽभवज्ञदा। शिलोदकनिति स्थातं चंद्रोदक(? कं) विघोटकं॥ कृष्णोदकं ततो जातं तैलोदकमतः परं । घृतोदकं ततो जातं रक्रोदकमतः परं ॥ कोष्णोदकं परं दिव्यं जातं दथ्युदवं तथा । कर्तरोवलमुग्पन्नं जातं दुग्धोदकं तथा ॥

पीतोदकमग्न्युदकं जातमुषणोदकं वहु। परेषां गुग्रभेदांख प्रवक्ष्यानिं जुभानने ॥ शैऌदेशे च विख्यातास्त्रिपु ऌोकेषु नातर:। खानरीखित्रविद्येयं नासिकं तु विचक्षग्री:॥ ०

It ends: ईम्प्रार उवाच ॥ मृगु देवि प्रवक्त्यामि यथोत्पर्व मुगंधकम् । तदहं मंप्रवक्त्यामि मृगुष्ट्रचायतलोचने ॥ वीरोदसागरे देवि मञ्च्यमाने सुरे: पुरा । उत्पचममृत देवि दिवयोगमहावनम् ॥ तस्य गंधेन सुच्चोिए मोदिता: सर्वदेवता: । गंधकं नाम विस्थातं चरादा[रि] द्यनाझनम् ॥ तस्य वर्थे तथा ग्राह्म याह्ममार्थं नियोध मे । योतं चैव तथा म्रोतं कपोतं च तृतीयकम् ॥ प्रमात्क्रमतर देवि भयेत्सर्वतराग्ति च । यमनं रेचनं कृत्वा मुडदेह: समारभेत् । मुमुहूर्ते मुनध्वेचे चर्चियत्वा सदाधिवः ॥ इति चीरुद्रयामले कल्प्पावली (!) सनाप्ता ॥

The colophon seems to have been added by a different hand, the treatise itself being apparently incomplete.

Below the colophon another hand has written the title रहुयामले कल्पावली; and the leaves are marked कल्प ⁰.

For a Kalpavallistotram assigned to the Rudrayāmala, see Burnell, Tanjoro MSS., p. 200a. [H. T. COLEBROOKE.]

2549.

2257. Foll. 42; size 6½ in. by 4½ in.; legibly written in Devanägarī; 13 or 14 lines in a page; modern.

Šārikābhagavatīpañcānga, and Jvālāmukhīpañcānga (?), of the Rudrayāmala Tuntra.

860

I. begins: जय जीज्ञादिकाभगवतीपंचांगं लिख्यते। तत्रादी पढलं लिख्यते। जीभेदव उवाच।

> भूणु देवि प्रवस्त्यामि घटलं देषदुर्लंभम् । सर्वैसिडिप्रदं दिव्यं सर्वेश्वर्यप्रदायकम् ॥ या देवदेवी वरदा झारिका भुवनेश्वरी । वैलेक्वेक्वजननी दुर्गा विद्या सप्ताखरा परा ॥ सप्तविधेखरी सेव सप्तलोकानराजया । सप्तडीपमयी पृणुी झून्यरूपा कुलेखरी ॥ वच्त्यामि पटलं देवि मंत्रोद्वारप्रकाझकं । यंत्रोद्वारं लयांगाढ्यं यथावद्वर्थेयामि ते ॥ मंत्रोद्वारं महजीपां सर्वसिडिप्रदं कली । लोकानां हितमात्रार्थे तत्रादी भूणु पार्वति ॥

तारं परामात्रहनिंधुरार्थाः

सं इर्मि तन्मध्यगतं च नाम । स्रंते स्मरे पार्वति झारिकायाम् च योदझार्थां मनुरस्य गोप्पः ॥

मंत्रस्यास्य महादेषि न विझो नापि तूयग्रम् । न विषयेयभोलों के सिद्धिसाध्यारिसंयमः ॥ साह्याल्सिब्रिप्रदो मंत्रः सर्वविग्नप्रहारकः । बग्रहत्यासुरापानमहापातकत्रं मलम् ॥ प्रखालयति मंत्रो व्यमभस्यभख्यां धृतम् । मंत्रमुल्कीलयेटादी मृतं संजीवयेत्पुनः ॥ सिद्धं मंत्रं जवेग्मध्ये दथ्यादंते च संपुटम् । ततः सिद्धिमनुः सिद्धो नासाध्यो भवति भुवम् ॥ चस्य मंत्रस्य देवेशि प्रभावाद्वीरवी अस्यहम् । विष्णुनीरायगो देवि बचा लोकपितामहः ॥ न देयः परजिष्याय अक्तिहीनाय पावेति । ' चन्यचा सिद्विहानिः स्याहुभयोः झिवझापतः ॥ मंत्रस्यास्य चुपिः प्रोको महादेवो महेच्चरि । त्रिष्टुप् इंदः समाख्यातं शारिका देवता स्मृता ॥ इमें वीजंरमा इक्तिः सिंधुरं कील कंस्मृतम् । भगयिकाममोखार्थे विनियोग इतीरितः ॥ तारं परा रमा बोजैः बड्दीयाचारक्षपिशः । न्गासं कुर्या : पडंगादि येन देवीमयो अवेत ॥ ध्यानमस्याः प्रवन्न्यामि जगवीतन्यबारणम् । येन ध्यानेन देवेशि परानंदः प्रजायते ॥

वालाकेकोटिशुनिभिंदुषूडा वरासिचक्राभयवाहुमाघाम् । सिंहादिरूढा शिवधामदेय-लीनां भन्ने चेनसि शारिकेशीम् ॥ यंत्रोडारं प्रवख्यामि ⁹ इति <u>श्रीरुद्र्यामले तं</u>चे श्रीशारिकापटलः समाप्तः fol. 1a. च्च ज्रीक्रारिकाभगवन्नीपूनापडनिर्लिख्यने चों । ज्रीशारिका भधभयोडरखेकशीला चंदे यपेष्टफल्डदा कुल्टदेवना साम् । चा ब्रह्मकीटननुगापि गिरी प्रशुन्ने

लोकीमेता भवति या परमायैसंवित् ॥

चों बाचे मुहूते शयनतलातुत्पाय करचरणी प्रद्यान्य निजासने समुपविश्य निज्ञशिरसि चेतवर्णाधोमुससहस्रदलक-मलकर्णिकांतगेतचंद्रमंडल्लसिंहासनोपरिषर्थ खगुरु लुक्रवर्ण नुक्रालंकारभूषित झानानंदमुदितमानसं सचिदानंदविग्रहं त्रि-नगनं चतुर्भुत्रं झानमुद्रापुस्तकवराभयकरं पामांगे पामहस्तधृत-कमल्ल्या रक्तवसनाभरण्या खप्रियया दच्दभुत्रेनालिंगितं सर्व-देवाधिदेवं परमशिवसरूपं शांत सप्रसर्वं भ्यात्वा तचरणकम-ल्युगलविगल्डदमृतधारया साल्यात्रं प्रतं विभाव्य मानसैरूपवारे: समाराध्य जों हे हीं चीं हसल कें हसच्यमलवय ऊं महस कें हमछनलवरय ऊं ची: स्ही: जीवच्छी समुकानंदनाधजीयादुका पूत्रमानि तर्पयानि नम इति दश्वधा पिमृश्य मनसा दंडवत्प्रणार्म कुपान ०

सत्यमेन जङ्गि जोझारिकापद्वति: a fol. 24b.

श्रीभैरव उवाच। चों

अधुना देवि वक्ष्यामि झारिकाकवर्षं जुभन् । त्रैलोक्यमोहनं नाम मूलनंत्रमयं पृगु ॥ यस्य अवग्रामात्रेग्र सर्वेयइफलं लभेत् । सवीपत्तारग्रं दिव्यं सर्वेसिडिप्रदं कली ॥ ⁰

इति <u>श्रीरुद्रयानले</u> त<u>ै</u>चे घोशारिकाभगवतीकवर्च संपूर्णम् fol. 27a.

चय श्रीशारिकासहस्रनाम लिख्यते ॥ ९ श्रीभेरव उवाच । कपयानि परा विद्यां सहस्राख्यानिधां शिवे । शिवायाः शारिकाख्यायाः परां सर्वेखरूपियीन् ॥ विना नित्यक्रियां देवि यिना न्यासं विनार्वनन् । विना पुरस्क्रियां जप्पहोनार्वनादिनपैराम् ॥ ९

इति १ श्रीशारिकानानसहसं संपूर्यम् ॥ fol. 336. श्रीभेरव उपाच । चस्य जीशारिकासतवराजस्य ज्रीमहादेव चुपि:। विष्ठुप् इंटः। जीशारिका भगवती देवता। शां घीत्रं ज्ञीं शक्ति: कं कोऌकं सर्वसिद्यर्थे जपे पाठे विनियोग:। चों

> त्र्यस्य ज्यस्वे तव मनुशिरोमीलिमाणिक्यभूतं भ्याये चित्ते अञ्चधरकलाविंषविंषावतंसं । यो मंत्रेश्चं जयति मनसा माननीयो महद्मिर् धन्यैः पुर्ख्यैः संभवति महद्वीज्यमाने महत्वान् ॥ ०

इति ९ दशविद्यारहस्ये जीशारिकास्तवराजः संपूर्णः ॥ ९ समाप्तमिदं जीशारिकाभगवतीर्यचागम् ॥ fol. 85a.

II. चय चालाभगवती कवर्च लिख्यते ॥ श्रीभेरव उपाय ।

देवि देवि जगम्मातर्ज्वालामुख्यं वर्षीम्यहम् । कवचं मंत्रगर्भे च चैलोक्यविजयाभिधम् ॥ इति ९ ज्वालामुखीकवचं संपूर्णम् ॥ fol. 37a.

खप जपविधिः ॥ खादी जासनजुडिं कृत्वा ततो गायती-न्यासं ततः प्राखायागः । जों जस्य जीचालानुसीमंत्रस्य ज्री-भगवाम्भेरव चुपिः । ९ जोच्चालानुसीदेवताये नगः । इदि होंवीजाय नमो नाभी जींशक्तये नमः ९ . . इति घालानुसी-जपविधिः fol. 376.

च्चप च्वालामुसीसोत्रं लिख्यत । सों नानास्तुतिपरास्तवें यस्पास्तवें दिघीकसः । तनो हत्वा इंकरस्य भूत्वे भूयात्सदाधिवः ॥ ०

इति चालामुसीसोचं संपूर्णम् ॥

इति गणपतिजयविधि: fol. 39a; इति सूर्यज्ञपविधि: fol. 39b; इति लख्सीनारायणजपविधि: fol. 40b; इति महादेवजपविधि: fol. 41b; after which some lines of formulas, ending:

> पद्याधिरुढां सुसितां चिनेचां भूलाखमाले कमलं च सद्धं। करैच्चुतुर्भिः सततं घहंतों सरस्पतों सिद्धिकरों नमामि ॥

इति भ्यानम् । खय मंत्रः । चों हों सें हों चों सरसत्वे नमः । गुस्रातिप्रसादात्परमेचारि ॥ इति सरस्ततीज्ञपदिधानं समाप्तं ॥ [R. Jonsson.]

2550.

452a. Foll. 76; size 9½ in. by 5 in.; clear Devanägarī writing; ten lines in a page.

Dhātukalpa, lessons of alchymy, in form of a dialogue between Mahādeva and Pārvatī; professing to form part of the Radrayāmala. Rather incorrect.

It begins: श्रीपार्वत्युवाच॥ जयानंतरं देवेश ब्रूहि धातोख संस्कृतिं। येन पिज्ञानमाचेश साधये धातुसंमतिं॥ १॥ श्रीमहादेय ज्याच॥

धातुस्तुयैविधः प्रोक्तस्तुयेतुयैस्तपछतः । सस्त्रं रजस्तमध्वेव चतुर्थेस्तु निरामयः ॥ २ ॥ राजसे राजसी सिद्धिस्तामसे तामसी तथा । सम्बसिद्धिस्तया सस्त्रे खतीते सर्यसाधनं ॥ ३ ॥

पार्वत्युयाच ॥

कथ्पतां देव देवेश सच्चराज सतामसं । चतीते गुरुता धातोः कार्यऌष्ठ्यणऌक्षिता ॥ ४ ॥ उपधानुक्रमेणिव तेषां ऌष्ठ्यणसाधनं । विट्कीटमृतयुक्तानां तेषां कर्मप्रसाधनं ॥ ५ ॥ ० ९ ॥

महादेव उधाच ॥

सन्यमव

तिष्ठंति पृषिवीगर्भे धातवो विविधात्मकाः । कियत्काले न विगता धातवो ये मयोदिताः ॥ ८ ॥ गुजलञ्च गसंयुक्ताः सोप्रतं न स्मर्रति ह । कर्ष ते कथयान्यद्य वद ब्रद्धांडवासिनि ॥ ९ ॥ न्यु यावैत्युवाच ॥

ये केणित्तु स्नरंतीश व्यक्तं कथय सांग्रतं। साधृनामपेसिद्वायेप्रभावः श्रीमतां स्नृत:॥ ٩०॥ महादेव अवाच॥

शृणु देषि प्रवछ्यामि धातूनां विविधाः स्थितीन् ।

गुणलघ्यणसंयुक्ताः क्रिंया]युक्ता नियोध ताः ॥ १९ ॥ ०

इति तार्थ चय सीसं fol. 3b; चय लोहनाम fol. 4a; इति कास्यं fol. 4b; चय प्रासुरनाम fol. 6b; इति लोह-विधानं fol. 28a; इति जासत्वं (thus repeatedly; चानयेत् जसतं णुई विध्याचल समुद्रवं । 9) fol. 34a; इति नागविधि: fol. 36b; इति तालं fol. 41b; इति ताच-विधानं fol. 72a; इति रजतक्रिया। [चय हाटकीक्रिया] fol. 74b.

There appears little of the mystic element of the *Tantras* in the treatise, but a good deal of experimental knowledge gained by the older pursuits of medicine and cognate arts.

키민근

The MS. marks every 100 ślokas, counting altogether 1811 couplets; but the numbering in some parts may not be quite accurate.

It ends:

भारणं भस्मकं चैव धातूसंचारणं तथा । कथितं पारदे कल्पे* श्रुतं ते कथितं मया ॥ इत्येका उत्तमा धातोः सर्वसामध्येदायकः (!) । कार्यसिडिकरा सिडा छोडकमैविशारदा ॥ संयोगं पारटं दिव्ये खेदनं मदैनं तथा । संजीवनं तु तालेषु मारखं मण्डालोदितं (!) ॥ भसनां नागजे प्रोक्तं ताचे रंजवां सटा (!) । यखेरं खीषधीबत्धे संयोगे कथित भया ॥ जारणं पारहे प्रोत्नं खेदन द(!) सहैव हि । सौधर्णं संवैधातम् जायते केन केनचित् ॥ जन्मेर्गणग्गालंब कीर्तितं शिल्पने तथा। चाणिज्ये वरदानं हि युद्धेश्वेव कलांतरे ॥ [9] boo ॥ स्भगराजनीतो हि दानेन जन्म (वि)भूधाति। कमेहं तालके कस्थे खपरेनैय हीनत: (!) ॥ निस्पहं सत्यमे प्रोक्तं उचता कलिमध्यमे । कत्त्ये पंषद्धे चैव शोगोमुत्पन्निवर्धेता (!) ॥ गंभीर कामद दिव्यं वैइयं चैव मनोहर । श्ता निनद्यते चैव काने चेन्मरुतोहनः (!) ॥ ॰ (6 % !.) 공단사람 प्रातरुत्यापने पुसां की त्येडिधिनामकान् । प्रोका ये पारहे कल्पे सर्वसिद्धिकराख ये ॥ को तिते (?०ने) लभते सौरूपं लघ्सी प्रत्यांग्रही (!) सदा । प्रतियाति महालस्मीं जायते नाच संशयः ॥ ८११ ॥

इति चोरुनुयामले उमामहेचरसंवादे थातुकन्छे सुवर्धप्रशंसा समाप्ता॥ संवत् १८६१ समयनामबाझिक सु रकादश्या तोषउ मंगलवासरे ॥ [H. T. Collebrooke.]

2551.

2793. Foll. 59; size 9¹/₂ in. by 4¹/₂ in.; fairly written in Devanägarī; nino lines in a page. Three Tantric treatises. Rather in

I. Bhütadāmara Mahātantrurāja, in chapters.

It begins (somewhat corrected): क्रोधाधियं नमस्कृत्य व्योमवर्क्त सुरांतनं । अभेग्रभेदवां स्तीमि भूतडामरनायवां ॥ कैलोकाभिपति रीदं सुरसिद्धननस्कृतं । उम्मन्नभैरवं नत्वा पृज्जत्युन्मन्नभैरवी ॥ उन्मन्नभैरयुवाच ॥ कर्ष यद्याखरा(? घारा)नागाः किंनराः प्रमणदयः जंबडीपे कली सिद्धि यखंत्येषां वरांगनाः ॥ ये स्युः पापरता मिथ्यावाहिनः शोलवर्जिताः । सालम्या ये नरास्तेभ्यः साहाय्यं कुरु न खयं ॥ केनोपायेन नइयंति कली दुष्टाचराझयः (!)। लभ्यंते सिद्वयः सवी मोखयह्वसयः जुभाः ॥ सिद्वयो अपणिमाद्याख महापातकनाशनाः । जनाइयाज्ञनतः यापनन्यस्त्रीगमनादिकं ॥ कर्य ति[ंग्रति] देवेश हेलया नारक तमः । चंद्रस्यैप्रभो भूत्वा स्थितों (?° प्रभा ° स्थिती) रुपु िगर --सुरसिद्धनागां [न्] भूतयख्युझवनायिकान् । दुरादागत्व खामाज्ञी रसादालिंग्य मंत्रिणं ॥ वर्गशहत्रप्रमुला:] कर्य स्पृनारिता प्रभो। पुनः केन प्रकारेण मृता जीवंति निर्जराः ॥ खुत्वेति वज्लभावाकामुम्मज्ञभेरवो व्सकृत् । संतुष्टो भैरवों प्राह सर्वनियमप्र्वेवां ॥ उन्मन्नभैरव उवाब ॥ क्रोधाधिषं व्योमवत्तं वज्रपाणिं स्रांतनं । वध्ये नत्वा ततस्तंत्रं भूपति भूतडामरं ॥ सर्वेषापक्ष्यकरं दःसदारिद्यघातमं । सर्वरोगखयकरं सर्वविग्नविनाशनं ॥ महाप्रभावजननं दमनं दुष्टचेतसा । महाचमत्कारकरं स्थित्युद्धतिलयात्मकं ॥ इानमाचेख देवेशि भुक्तिमुक्तिफलप्रदं। तव खेहाम्महादेवि जम्पते अकम्पमझूतं ॥ यत्तुरैदैलेभं खर्गे मर्त्वे मत्वेमुंबुद्धानः । नागलोबो तथा नागैसत्त्वगु धमप्रिये(!) ॥

^{*} Whether these references refer to special treatises (see Aufrecht, Cat. Cat., s.c. Pāradakalpa, Aushalhakalpa) or to certain portions of the present treatise, does not appear.

यस्य झानं विना क्यापि नारीखां निग्रहो भवेत् । यथिस्योपि न यर्व्हात कथयामि भृषुष्व तत् ॥ इति ज्रीभूतडामरे महातंत्रराजे प्रथम: पठल: ॥

For another MS. of this work, consisting of fifteen chapters, see Raj. Mitra, Notices of Skr. MSS., iv., p. 165. In the present copy the fifteenth *patala* ends fol. 38b:

> स्रत्यचा घादिने झानं यत्सुरेरपि दुर्र्लुभं। स्रत्यचा क्रोधवच्चेण विनाझो भविता तव ॥ उन्मलभैरवः प्राह भैरवों सिडिप्रहातं। तंत्रचूडामणी दिव्ये तंत्रे अस्मिन् भूतडामरे ॥

इति पंचदशः पटलः ॥

After this the MS. proceeds : वहिं वस्त्रांतनिडे व्योममुखं दुनिरीछमतिदीतं ।

विषुधा हि यध्विनिरभृतांतवनीभारमनादि ॥

मंत्राझेमविझेमझानं यदगोपितसुरैयैलात् क्रोभीझअरेम्झोकं तडस्ये भूतभेरवं नाम यक्तानं विना जपहोमार्छ प्रयोगवल्टिदानं षट्वर्काख्ययनत्वं मोछझानं सदा ध्यानं otc.;---ending, five lines farther on :

समाप्तचार्य ग्रंथः ॥ ज्रीगुरवे नमः ॥ ज्रीभवानीइजिराय नमः ॥ ज्रीकृष्णाय नमः ॥

II. Bhūtabhairava:

खण वक्ष्ये मनुकोधं यदकथितं भृतयखडामरयोः । क्रमझो वीजविथानं तत्र त्रोपादिविज्ञानं ॥

तत्रादि खांतानां संझा: ।

विद्युक्तिहा कालवज्ञी गरिंग्गो धूसभैरनो । कालकूटा विदारी [च] महारौद्रो भयंकरो ॥ सिंहारिगो करालिनो जध्वकेश्युग्रभैरची । भोमाच्चो डाकिनो रुद्रा ताकिनो चंडिकेति च ॥

Then follow names of *Bhairava*, and incantations.

Fol. 48 : इति खोपरनइंसपरिवाजकपरमरुद्रावतारगुरू-षरग्र शरग छीमक्रोथी शभैरषविरचितं भूतभेरवं नाम महातंत्रं प्रकाशितं ॥

III. Nayikasadhana (?): वस्ये डडनायिकानां साधनविधिमागमानुसारेख । यासां प्रसादलेज्ञाडिलसति भुवि भैरवाकार: ॥

प्रपना सुंदरी प्रोक्ता डितीया च मनोहरी । बानकवती तृतीया कामेग्रारी ततः स्मृता ॥ रतिकरी परिवनी च नटी चाप्यनुरागिग्री । स्ताः सर्वाः साधकानां सर्वकामफलावहाः ॥

The exposition of these eight forms of incantation are followed (fol. 51b) by formulas, and another series of śakti-sādhanāni; viz:--1. vieitrāsādhanam; 2. vibhramāsādhanam; 3. višālāsādhanam; 4. sulocanāsādhana; 5. madanavilyāsādhanam; 6. māninīsādhanam; 7. hamsinīsādhanam; 8. šatapatrikāsādhanam; 9. mekhalāsādhanam; 10. vikulāsādhanam; 11. lakshmīsādhanam; 12. mahābhayāvidyāsādhanam; 13. mahendrikāsādhanam; 14. śmašānīvidyāsādhanam; 15. vaļayakshiņīsādhanam; 16. kupālinīsādhanam; 17. candrikāsādhanam; 18. ghaļaņānāmavidyāsādhanam; 19. bhīshaņīrañjikāvilāsinīņām sādhanam.

It ends:

कराय कराय कराय कर्व यश्चितवेद्देवों जायते नरपुंगयः ॥ खत्रियेषु यथा रामो देवेषु च पुरंदरः । सया नपने भुजंगेषु यथा तार्ख्यः क्रूरकार्ये यथाझनिः ॥ यथसंख्या १९०० ॥ संवत् १५५० मार्गज्ञीवैणुक्कः ० भीमवासरे ॥

The leaves of the volume are throughout marked w. st.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2552.

791a. Foll. 71 (the first of which has been lost and replaced by two leaves in a more modern hand); size $9\frac{5}{8}$ in. by $3\frac{7}{8}$ in.; well written, in Devanägarī, about A.D. 1750; 9-11 lines in a page.

Jādnārņava, a tantra in 23 patalas [A].

It begins: आदिषुवाच ॥ गखेशनंदिचंद्रेशमुरेंद्र(मुरेश B)परिवारित । मगईब कलाधीश किं त्यया जप्यते सदा ॥ १ ॥ खबमालेति जितं नाम संशयो मे द्वदि स्थितः । शब्दातीतं परं त्रद्य त्वमेष परमात्मवित् ॥ २ ॥

कण्यगनंदनिस्पंद सांद्रमानसनिष्ययात् । ईग्रद उवाच ।

कण्यामि वरारोहे यन्मया जप्पते सदा ॥ ३ ॥

चकारादि ख्कारांता मातृका वर्ग्यरुपिखो । चतुर्देशसरोपेता चिंदुत्रयविभूचिता ॥ ४ ॥०

P. i. ends f. l. 3a; ii. bālānyāsavidhi, fol. 7a; iii. bālādhyānakathana, fol. 8b; iv. bālāpūjāvidhi, (ol. 12b; v. śritripurābālāyajanavidhi, fol. 15a; vi. pūrvasimhāsanavidhi, fol. 16b; vii. dvitīyasimhāsane rudrabhairavīvidhi, fol. 17b; viii. pañcasimhāsanavidhi, fol. 18a ; ix. pañcasimhāsanavidhi, fol. 21a; x. tripurasundaridvādašavirarana, fol. 27.1; xi. shodasīvivarana, fol. 296; xii. śrīvidyānyāsamudrāvivaraņa, fol. 38a ; xiii. śrividyāyajanavidhi, fol. 45b ; xiv. prayogavidhi, fol. 50b; xv. ratnapushpavidhi, fol. 51b; xvi. bijasādhanavidhi, fol. 53b; xvii. tripurājapahomavidhi, fol. 59b; xviii. jñānahomavivarana, fol. 61a; xix. dūtiyāgavidhi, fol. 63b; xx. jūānadūtiyajana, fol 65a; xxi. dīkshāvidhi, fol. 68b; xxii. damanaropana, fol. 70a; xxiii. ends:

योगिनीयोंगिनखेथ ब्राझ्यान्विषिधान् गयान् । पुन्यानि परमेशानि यदौच्छेन्सिद्धिमान्मन: ॥

इति ज्ञीज्ञानार्णवे नित्यातंचे साईडिसहस्रतंचे पविदारोपणं नाम चयोविंग्रतिः पदलः ॥ २३ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2553.

425. Foll. 54; size 12 in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1700; twelve lines in a page.

The same work. [B.]

The colophon runs: इति चीझानाखैवे नित्यातंचे यवित्रार्थेखविधिनीम त्रयोविंझ: पटल: संपूर्थ: ॥

[H. T. COLEBROOKE.] | a śuddhipattra.

2554.

973. Foll. 135 (wrongly numbered 126, in consequence of several blunders); size 14 in. by 2½ in.; well written, in the Bengali character; five lines in a page. Fol. 1 has been supplied by a different, loss readable, hand.

Guutamiya-tantra, a systematic, and highly popular, manual of Vishnu (Krishna) worship. based on the ritual forms of Sakta mysticism.

It begins: स्रों नम: श्रीगुरवे॥ स्रों नम: परमदेवताये ॥

सिद्धाच्रमे वसन् चीमान् कदाचित्री तमो मुनिः । तपःस्वाध्यायनिरतो भक्तिमान्पुरुषोच्नने ॥ नमस्यन् झिरसा विष्णुं स्तुवन् रागजनादैनं । जपन् कराभ्यां पद्मेर्झ(?) हुदा घ्यायन् सदा हरिं ॥ समसच्चतितत्व्वत्र इतिहासपुराणवित् । स्रन्सीपधिक्रियावश्ययोगसिद्धान्ततव्यवित् ॥ धर्माचैकाममोद्यार्थीं नारदं प्रणिपत्य च । विनयावनतो भूत्वा पर्यपुरुद्धद् डिजोज्लमः ॥ भगवन् कामदा मन्त्राः शचूदासीनवान्धयाः । विभिद्यप्ररुदास्ते तु नैकच फल्रदा मताः ॥⁰

According to this MS., the work consists of 33 adhyāyas, the last three of which were, however, numbered 30 32 in the colophons, the numbers being afterwards corrected (apparently by the same hand) in the margin. See also Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 99, where the work is stated to consist of 31 chapters, the contents of which are given.

The MS. ends (fol. 1346):

यतेहे विद्यते सन्यं लिखितं तस्य वेश्मनि । कमलापि स्पिरा भूत्वा कृष्णेन सह तिष्ठति ॥ इत्येवं कपितं सन्यं मया ते मुनिसज्जम । सस्यालोकनमाचेण कृष्णात्मा संप्रसोदति ॥

इति ज्ञीगीतमीये महातन्त्रे सर्वतन्त्रोच्नमोच्चमे चयस्त्रिं डाचिंझो ब्य्याय: ॥० झकान्टा: १६७८

Then follows another full page, apparently *suddhipattra*. [H. T. COLEBROOKE]

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

2555.

2405. Foll. 137; size 16 in. by 4 in., the leaves being folded to half their length; good modern Bengali handwriting; 7 or 8 lines in a page.

Yogini-tantra. Two sections, viz.:--

I. Foll. 1-47. Apparently the first part of the Tantra, in 19 pa{alas:

कैऌाइाइ। इसरारुढं इंकरं परनेम्बरं। पप्रच्छ गिरिजाकानां गौरी तं यृषभष्यजं॥

श्रीदेचुवाच ॥

भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वज्ञानमय प्रभो । सूचितं योगिनीतन्तं तम्मे वद जगतुरो ॥

माहात्म्यं कोतितं तस्य पुरा च्रोज्ञैलनन्दिरे । वाराखस्यां कामरूपे नेपाले मन्दराचले ॥

श्रीईश्वर उवाच ॥

ण्रृणु देवि प्रयख्सामि <u>योगिनीतन्तमु</u>ज्ञमं । पावनं परमं धन्यं मोखेकफलुदायजं ॥⁰

It ends :

इति ते <u>योगिनीतन्तं</u> सर्वाङ्घं कथितं मया। गोपनीयं सदा अद्वे योनिः परनरे यथा॥

इति स्रोयोगिनीतन्त्रे देवीश्वरसंवादे द्वाविंशतिसाहसे (चतुर्विंशतिसाहसे MS. 955) ऊनधिंशति: पटऌ: ॥

The 16th chapter of this part is identical with that noticed in Aufrecht's Cat. Bodl., p. 100b; see also Raj. Mitra, Notices, vi., p. 278.

II. Foll. 48-137, marked 34-123. Kāmarūpādhikāra, or Kāmarūpanirņaya.

It begins:

प्रधानमाधारविकस्पसज्ञा-स्वभावभावा भुवनचयस्य । सा विद्यया व्यक्तमपीह माया ज्योतिः परं पातु जगति नित्तं ॥ .स्रीदेव्युवाच । उद्बीयानादिकं पीठं स्रुतो हन्तारपीहकं(?)। इदानों स्रोतमिद्धानि कामरूपस्य निर्खयम् ॥ यटुक्तं तत्त्वया नाप घोरपायविनाझर्कं । कामास्यासंइकं पीठं प्रकाशं तु कल्ँी गतं ॥

कलिसपेप्रदशनां विचिमानां चिकित्सकं । भेषजं परमं देव किंडपं कथ्यतां विभो ॥

श्रीभगवानुवाच । उड्डीयानस्य देवेशि प्रादुर्भावः कृते युगे । पूर्णशैरुस्य संभृतिस्त्रेतायुगनुचे अ्भवत् ॥°

Incomplete. The MS. ends abruptly in the middle of a couplet.

There are 14 complete chapters; fol. 135b : इति श्रीयोगिनीतन्ते सर्वतन्तोक्षमे द्वाविंशतिसाहस्रे प्रयमतमे द्वितीयभागे कामरूपाधिकारे चतुर्देशः पढऌः ॥

[F. BUCHANAN.]

2556.

955. Foll. 80; size $10\frac{2}{3}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly good Devanāgarī writing of 1794 A.D.; nine lines in a page.

The first part of the Yoginitantra, in 19 patalas. [H. T. COLEBROOKE.]

2557, 2558.

185, 186. Foll. 221 and 159; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written in Devanāgarī; 10 (at first 11) lines in a page.

 $D\bar{a}\dot{s}arath\bar{v}ya$ -tantra, so called as professing to have been proclaimed by $R\bar{a}ma$, the son of $Da\dot{s}aratha$, who, as the personification of $N\bar{a}r\bar{a}$ yana and Brahman, is also the chief object of adoration in the work.

The MS., whilst fairly correct in the early part, is vory far from being so later on.

I. The *pūrvārdha*, consisting of 59 adhyāyas, begins :

> वागीशाद्धाः सुननसः सर्वायौनानुपक्रने । यं नत्वा कृतकृत्याः स्युक्तं नमामि गजाननं ॥ ९ ॥ श्रीजानकीशपादाच्वदूढभक्तं जितेंद्रियं । विभाडकसुतं शांताभताेरं तपसां निर्धि ॥ २ ॥

सिद्वाचने समासीनमृष्यर्भुगमकस्मर्थ । उहालक उदंकच्च मौत्रत्यो गालवस्तया ॥ ३ ॥ गीतमस्य मुतः साह्याच्छतानंदी महातपाः । तीर्धयात्रायसंगेन सिद्धात्रममुपागताः ॥ 8 ॥ तत्र सिद्धान्नमे पुख्यतीर्थे स्नात्वा तपस्तिनः । च्चूच्चण्ंगं तपोराशिमपश्यन्वीतकल्मपाः ॥ ५ ॥ योगाहुढं महात्मानं चलंतं तपसा मुनिं। दुष्ट्रा प्रणेमुः साष्टांगं कृतांत्रलिपुटा हित्राः ॥ ६ ॥ तान्दुष्टा योगिवयों आहे शांताभर्ता महातपाः । पृष्टा कुञ्जलमच्यग्रमासनेपृपवेशयत् (?०षुन्यवेशयत्)॥७॥ मीजल्पोहालकोदंकज्ञतानंदादयो डिजाः । खासीना खासनेप्वेते विभाडकमुत यिभू ॥ ८ ॥ धर्मजिज्ञासया वाक्यमिदं प्रोचुस्तपोधनाः । भूषय ऊथुः । षिभांडबमुत सामिन्सधेइ तपसां निधे ॥ ९ ॥ चस्माभियंत्रपस्तप्तं सर्वमपालमद्य मे । ब्रह्मलोकं गता जद्य पितरो नः पितामहाः ॥ १० ॥ षद्यास्मानिमेहद्वाग्यं ऌवं त्वत्पाददर्शनात् । चद्य धन्याः कृताचाःस्म(?स्मो)व्रतानि सप्स्लानि नः॥११॥ लग्पादांभोरुहईइट्शैनं पुख्यराशिभिः । बहजन्यार्जितैर्ऌभ्यं नान्यथा तपसां निधे ॥ १२ ॥ इत्युक्ता मुनयम्नूण्णीमासीनाः संशितव्रताः । तानाह भगवान्योगी विभांडवसुतो मुनिः ॥ १३ ॥ भूषान्ग उयाच ॥ बन्निहः मफला येदाः कचिहः सफलं धनं । कचिडः समला नायैः कचिडः समलं श्रुतं ॥ १४ ॥ भगिनहोत्रमला वेदा दसभुकमलं धनं । रतिपुत्रफला नारी झीलपूत्रफलं श्रुतं॥ १५ ॥ बबिडो गुरुभुष्ठूषा सफला मुनिपुंगवाः । कविद्व: सफलं तर्भ तपश्चोद्रायणादिवं ॥ १६ ॥ भवद्विरपि संवेहै: किं प्रष्टचो अञ्चदं हिनाः । यणामति प्रवस्त्यामि वदंतु मुनिपुंगवाः ॥ १९ ॥ शतानंदादयो विप्रा दत्यनुक्तास्तपोधनाः । कृतांजलियुटा जयुनेत्वा साष्टांगमादरात् ॥ १६ ॥ भूषय जनुः ॥ भगवन्धोगिनां छेष्ठ सर्वज्ञास्त्रविज्ञारद । क्यं लग्न विजिज्ञास्यं को दूज्ञैनियतव्रतेः ॥ १९ ॥

कर्ष स्पाद् ब्रह्मतादाल्यं कालमृत्योख वंचनं । कर्ष कालस्तर्ड्य स्यात्ररेण झातमप्पच ॥ २० ॥ संसारतारगोपायः कचनेकेन जम्मना । च्रह्मच्य्य्यंग महाभाग सत्यमेतइदस्त नः ॥ २१ ॥ ⁰

In the second chapter the following occur-: जोंबारवाच्चं विश्वस्य कारत परमेश्वरं। तस्माचादाम्मकः साधादकारात्मा सनातनः ॥ ९० ॥ खभूद्यं वामुदेवास्यमाहुक्रैंबर्षयो ध्मलाः । विंदुः समभवन्नस्माज्जीवात्मानाः सनातनः ॥ ९९ ॥ स ईश्वर इति प्रोक्तः भुडज्ञानमयः पुमान् । तयोर्भथ्ये समुदभूत् कल्ला चिद्रूपिग्री परा ॥ ९२ ॥ यामाहर्भगवच्छत्तिं वयीरूपां सनातनों । तत चाविरभूत्साधार्थ्यवाझडण्मानुका ॥ ९३ ॥ सेव ज्री: परमा झक्तिचिक्ला परमेश्वरी । साधावारायणमयी ब्रद्याभित्ना चिदात्मका ॥ ९४ ॥ [(tho letters) ९ १६ ॥

ल्ल्सीनारायणी साधान्मातृका समुदोरिता । नातुका परमा इक्तिरभिवा वययो डिजाः ॥ १९ ॥ नारायणाइया विश्वं सृजत्ययति हंति च। जनयैव समुद्रता वेदाः सांगाः सनातनाः ॥ २० ॥ धनेशास्तपुरायानि सर्वोपनिपदो ऽपि च। चतुःपष्टिकला विद्या विद्या चष्टादशापि च ॥ २९ ॥ सर्वे मातृकयोत्पन्नं जगदेतचराचरं । यदा सिम्छा भगवद्भवणः परमात्मनः ॥ २२ ॥ तदा विराजं पुरुषं विश्वकारखयिग्रहं । अमृजन्नहुबरूपो पुरुपः स महान् डिजाः ॥ २३ ॥ द्विधा कृत्वालनो देहमधेन पुरुषो अवत् । चर्धेन नारी तस्यां तु विराजनसृमहिभुः ॥ २३ ॥ यो महापुरुषः प्रोक्तः परव्रवात्मको मया। न्त्रीमदद्वाध्यरात्मासावेक स्व परो ब्चुतः ॥ २५ ॥ नारायण इति स्थातः सर्वलोकैककारणं । स श्वाक्षः पुगाबित्यः परमात्मा सनातनः ॥ २६ ॥ ० Rama is not introduced till the latter part

of the third chapter :

चेतायुगे दश्वरथाली शच्यागर्भसंभवः । स्रोरान इति लोके बस्मिन् स्थातो दाशरपिर्विभुः॥ ८३॥ 5 ८ हत्वा दुष्टं दुराथवें रावर्ण रजनीचरं । गुप्तं राष्ट्रसकोटीभिभिन्नां जनचयोपमं ॥ ५४ ॥ राज्याभिषिक्तः सहितो भातुभिर्ऌक्षणादिभिः । वसिष्ठादिनहर्षीं संनिधावपि वाक्पते: ॥ ८५ ॥ वेदार्थसंग्रहं नासा तंत्रं सकलकामदं । सनस्तविद्यारानानां रहस्यप्रतिपादवं ॥ ८६ ॥ चनुत्ररवद्यतस्वरहस्यं जुतिसंमितं । कथयामास रुद्राय पृच्छते मुनिपुंगयः ॥ ८९ ॥ हिताय सर्वेलोकानां धर्मसंस्थापनाय च। सारभूतमिदं वेदवेदांताचेरहस्यकं ॥ ८८ ॥ मुक्तिरानं महच्छास्तुनुक्रवाच्चातकीपतिः । यचेव ब्रद्धणसाखरहस्यं श्रुतिसंग्रहं ॥ १९ ॥ ब्रह्मविद्याष्टवर्शीदिविधानं सांगमुत्रमं । रहस्यमपि यत्रोक्तं भोगखगाँपवर्गर्द ॥ ९० ॥ तंत्रं दाइारणीयाख्यमिदं तस्माद् द्विजोत्तमाः । भगवद्वदनांभोजादाविर्फृतनिदं जुर्भ ॥ ०१ ॥ शास्त्रं सकलवेदानां सारभुतार्थसंग्रहं । चाचार्यवदनांभोजाद्विवेयं नान्यचा द्विजाः ॥ ९२ ॥ ०

In the fourth chapter the gods, Lokapälas and Rishis, repair to Ayodhyā, to rendor homage to Rāma :

> विधिरुद्रादयो देवा आसीना जासनेषु ते । इत्मूचुर्वेचो क्यंतं रामं राजीवलोचनं ॥ २२ ॥ कहो भाग्यमहो भाग्यमद्यास्नाकं जगत्पति । यत्तद्द्ययमच्यकं पङ्यामरुवां जगत्पति ॥ २३ ॥ तपः फल्तिमस्माकं बहुज्ञमार्ज्तितं यिभो । जद्ध नः सफला यज्ञा बहुज्ञो दक्षिणान्मिताः ॥ २४ ॥ देवं नाराययां साखात्यइयामस्त्वी नराकृतिं । वेदा जपि च वेदातारुवामेव लखरूपिणं ॥ २५ ॥ संस्मुर्यति यथा नित्वं वंदिनः परमेधरं । यतो वाचो निवर्तेते ज्यप्राप्यमनसा सह ॥ २६ ॥ १

Solicited by \dot{Siva} , he then instructs them in the brahmavidyā:

> गौरीपते प्रवस्त्यामि तत्वं भगवतो मम । रहस्यमपि घेदातसारभूतार्थसंग्रहं ॥ ३३ ॥ सत्यं पिज्ञानमानंदं रूपनच्चरमच्चुतं । गुहार्या निहितं ज्योतिरच्छं ज्ञाष्ठतं धुर्थ । तरेव मे घरं जब रूपं नारायणाभिभं ॥ ३५ ॥

घेद(r. घेदांत) देखो अस्मि तथैव वेदैः स्तुतो अस्मि नित्धं परिपूर्शकामः । भ्येयो अस्मि योगोण्धरसिद्धमंधैः पूत्र्यो अस्मि नित्धं भुवनेषु सेवैंः ॥ ४६ ॥ ⁰ ५३ ॥ मन इक्तिरिभन्नेयं नानकी च्वीच्चिदात्मिका । भिन्ने भामति लोके अस्मिम्मम माया दुरत्यया ॥ ५४ ॥ अस्या स्याज्ञ (?स्य) संभूता यया विन्धं विमोहितं । चुतिर्मेडदनादायिभूता सांगा सनातनी ॥ ५५ ॥ जयं मे दक्षिणो बाहुः सृष्टिकर्ता पितामहः । वामबाहुर्मेदीयस्त्वं विष्णुर्ह्तदयमेव मे ॥ ५६ ॥ ⁰

In chapter 5, king Janaka is introduced as a picus reverer of his ācārya Gautama, special reverence being shown by him to the holy man's shoes ($p\bar{a}duk\bar{a}$). The king's piety eventually gains for him the pratyakshadarśanam of Nārāyaņa, who then divulges to him the mystic science as now proclaimed by Rāma; viz.: ch. 6 8. śrautācāra; 9. dattātreya-māhātmyam; 10, 11. brahmavīdyāmāhātmyam. In this way the exposition of the Tantric science is assigned partly to Rāma and partly to Nārāyaṇa.

and gathe first part ends:

चनुव्ररव्रद्वतस्वरहस्ये चुतिसंग्रहे । तंत्रे दाशरणीयाख्ये पूर्वार्धः समुदीरितः ॥ १९३ ॥ चत्राचार्यमुखांभोजा [क्ट्रो]कनेकं पठवपि । ज्यूग्वन्नापि विनुक्तो इसी महापातकराशिभिः । प्राप्नोति परमं धान दुर्ऌभं देवतैरपि ॥ १९४ ॥ This volume is dated Samvat 1857.

II. The uttarārdha (also called Saubhāgyaridyodaya), consisting of 45 adhyāyas, begins: भूषय जप्: ।

> भ्रुप्पर्भुंग महाभाग सर्वज्ञानयतां वर । जीमदद्वार्थमाहात्यं भ्रुतं सोगरहस्य कं ॥ ९ ॥ जीविद्या च तथा रूस्लीमेहालस्लीस्तिज्ञकिका । साम्राज्यलस्ली: पंचेति साम्राज्यत्रिय ईरिता: ॥ ९ ॥ तत्राद्या साम्राज्यलस्ली: फ्रीपिद्या कपिता त्वया । तस्या माहात्र्यमसिल्हं वद्दनः करुणानिभे ॥ ३ ॥

चुच्चर्मृग उवाच । इत्युक्तवंतं नृपतिं रामं त्रिजगतोपति । प्राह सीतापतिं रुद्रो गौया सह जगत्पतिः ॥ ४ ॥ व्योरुद्र उवाच । व्यवतादात्त्यर्ससिडिहेतुभूतं सनातनं । व्रवापरोध्यविज्ञानं रहस्यं भुक्तिमुक्तिर्दं ॥ ५ ॥ श्रुतं तथ मुखाभोजात्सद्यःपातकभंजनं । चीनदष्टाध्यरोमाचमाहात्त्यमखिलुं घुतं ॥ ६ ॥ चीनद्याध्यरोमाचमाहात्त्यमखिलुं घुतं ॥ ६ ॥ चीविद्या जगतां धाची सूचिता न प्रकाशिता । माहात्त्यमम्दिलं तस्या वद् मद्यं जगत्रते ॥ ७ ॥ चीभगवानुयाच । यत्तवारायणेनोक्तं जनकाय महात्मने ।

माहाज्यमसिल्हे इंभो खोषिखाया यदान्यहं ॥ ७ ॥

स्त्रीनारायग्र उपाच ।

मृगु राजन्महीपाल सीभाग्योदयनामकां। तंत्रे नारायग्रीये ऽस्लिन्माहाझ्यं सर्वेसिद्विदं॥ ०॥ चहं दाशरयिभुला पृष्टो रुद्राय थीमते। पुनदैाजरपीयास्यं तंत्रं वक्ष्यामि सादरं॥ १०॥ ०

This chapter subsequently treats of the three kinds of initiation (*pāšupatī*, *vaishņarī*, and *traipurī dikshā*). Ch. 2-27 deal with the arcana of the science, as revealed by *Dakshināmārti* to his consort *Devī*. At the beginning of ch. 2 the usual 64 *Tantras* are enumerated by *Devī*, though not in as correct a form as one might w sh.

The section from ch. 28 to the end is also called *Rajarija* (or *Rājarāješvarī*)-vidyāmāhātmya, consisting first (ch. 28-33) of conversations between *Sumati Jada* and his father, on *Vaishņava* and *Tantric* rites, and subsequently of a further course of instruction on the part of *Nārīyaņa*.

It ends:

तंत्रं दाज़रघोयास्यं वेदसारार्षसंग्रहं । जत्रेकमपि वाध्यायमपैज्ञानपुरःसरं ॥ ३७ ॥ घठेद्यः जृणुयाद्वापि विमुक्तः पापराज्ञिभिः । प्रयाति परमं थाम सनातनमनुत्रमं ॥ ३६ ॥ च्च्चण्रृंगनुसोभोजाच्छुत्वैतत्परमर्पयः । मत्वात्मात्रं परं व्रस रामं नारायर्थं विभुं ॥ ३९ ॥ च्चुच्चर्णृंगं समाभाष्य झात्वा धर्मरहस्यत्वं । कृतकृत्यासातो जग्मुः स्ताच्रमाम्मुदिताननाः ॥ ४० ॥ इतं तंत्रं महहुप्तं तारवं व्रसरूपिणा । जानकोपतिना प्रोक्तं जगदानंदहेतुर्वं ॥ ४२ ॥

इति श्रीमदनुसरज्ञबतश्चरहस्ये दाशरयीये तंत्रं वेदसारार्थ-संग्रहे उत्तरभागे सौभाग्यविद्योदये राजराज्ञविद्यानाहाल्पे आस्त-रहस्यकथनं नाम पंचचत्वारिंशो अध्यायः ॥

The copyist has added (?from the original MS.) five partly corrupt *ślokas*, the first and last of which run thus:

भोविड्रडरमंडलोमुकुटरोराजत्यदामोरुहो(?) यस्यासोडिचुधः विज्ञान्नह्(रि)निधिः ज्ञीरालमुंदयैपि । माता कूर्मागरिख जन्मधरखी नामापि चंशोधरो भारद्वात्रकुल्लोर्थ(?r.कुल्ले) सदारयुपतिः ज्ञीसुंदरी-[यद्वभः ॥ १ ॥ शकेंगाच्वभूषोन्मिते(1676 = A.D. 1754) ज्ञावर्ण मा-सि कृष्णे च पछे तिची पष्ठिकार्या गुरी येदसारं तंत्रं लिल्लेसेह वंशीधरः ज्रीशतुष्ट्ये ॥ ५ ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2559, 2560.

1204, 1004. Foll. 271 and 174; size 124 in. by 44 in.; fairly written in Devanägara, by two different hands (one of which wrote vol. 1., foll. 1-154); S-10 lines in a page; modern.

Dāśarathīya-tantra, complete; each volume containing one part. [H. T. COLEBROOKE]

2561.

1442a. Foll. 134 (numbered 133; no. 108 being double); size 124 in. by 44 in.; indifferent, careless, modern writing; ten lines in a page.

Prapañcasāra, a work on the arcana of Tantric science and worship, in 36 pațalas; by a writer who signs himself Acārya. Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): जमपरजयपाश्चे: स[1]मभिवर्णवर्गेट् विरचितमुखबाहा पादमध्यास्यहत्वा (?)। सबलजगदधोशा शास्त्रज्ञा विषयोनिर् वितरतु परिभूतिं चेतमः झारदा वः ॥ १ ॥ **भगा**भवन्त्रद्वहरीभ्रराखाः पुरा प्रधानाश्रालयावसाने । गुणप्रभिन्ना जगतो अस्य मुष्टि-स्थितिश्यम्पर्छनिषिष्ठचेष्ठाः ॥ २ ॥ सनिम्पत्ति च कृतं च ते विचित्र यमाविदन् । वक्तारमजमव्यक्तमरूपं मायिनं विभुं ॥ ३ ॥ मूचा भासेन दग्धाओं इपशंखसमाजले। मरुत्संघट्टनोत्कीर्थलहरीकयझीतले ॥ ४ ॥ उखदादित्यविरयमशांतशिशिरोदये । प्रेंचंद्रकरामध्यतिधुआजनाशये ॥ ५ ॥ ० ७ ॥ नीलोत्पलदलप्रस्था नीलकुंचितमुर्धना । অষ্টদীৰ্ষদুৰ্বিৰামন্ততাযোদায়নমূৰ ॥ ১ ॥ रक्तारविंदनयनानुत्रसामरुखाधरां। मंदस्मिताधरमुखीं लसम्मकरकुंडलां ॥ ९ ॥ It ends:

प्रतिमंध्य च तां वहतो गुलिकान् छमरेरपि दईौनमस्य भवत् । इह सिडिरपास्य भवत्य सिला वडवानु सपुटकरपाननु सा ॥ ७० ॥ इति सिडमुनों द्र यक्ष विद्या-घरगंधवी सुराष्ट्रारेशिः । प्रतिभाषितनु क्ष पे पानं गदितं पुरुपो ज्ञ मस्य विद्योः ॥ ७१ ॥ इति अपहु तपूत्राध्यानकैः श्रीधरं यो भजति स तु समयां संपदीष्ट्रयिल्ल्लों । छभरकृतविपद्वीं प्राप्य लोकेकवंद्यो द्रजति पदमनंतं लोकवंद्यस्य विद्योाः ॥ ७२ ॥

इयाचायेविरचितं प्रपंचमार पुरुषाज्ञममंत्रकपत्तं नाम पट्तिंज्ञः पटलः ॥

Only in a few colophons the contents of the respective chapters are indicated.

[H. T. COLEBROOKE.]

2562.

2783a. Foll. 77; size 11 in. by 41 in.; fairly good Devanāgarī writing; twelve lines in a page.

Propañrasāravivaraņa, a commentary on the foregoing work, by Jūānasvarūpa.

Pa(alas 1-16.

The first leaf, written in a different hand, contains a page (not the first) of a commentary on some other work.

Fol. 2 commences in the comment on sloka 8: नोलपसरलतुल्पा । नोला बक्रा केशा यस्यास्तां । सर्ध-चंद्रतुल्पमालां । दीर्घधुवं ॥ t ॥

Colophon : इति ज्ञानस्तरूपविरचिते प्रपंचसारविषरखे योडझ: पटऌ: ॥ संवत् १९४५ काण्डिनमासे जुझपछे चतुर्यींदु-भवासरे ऌी॰ काइयां मध्ये ॥

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2563.

1442c. Foll. 11; size 12{ in. by 4 in.; careless, modern Devanägarī writing; eleven lines in a page.

Mahācīnakramācāra, or Cīnācārasāratantra also called Ācārasāratantra, or simply Acāratantra—a treatise, in 7 paļalas, on a form of (kaula) Šakti worship, represented as being derived from Vishyu-Buddha, and from China; tho illusion of the Chinese origin being kept up by the worshipper being invested during his devotions with twigs of the mahācīnadruma.

Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): देवुवाच।

महाचीनक्रमाचारः सूचितो न प्रकाशितः । इदानों कथयेशान यदि खेहो गस्ति मा प्रति ॥ १ ॥ इति पृष्टः पुरा देव्या कैलासशिखरे हरः । चिंतयामास मनसा किंचिदाकुलितेक्षयाः ॥ २ ॥ इयमर्स्स(? कुं)ठिता भूयो यम्मा प्रेरयति प्रिया । चीनाचारकमं वर्स्नु तत्यकार्य्य कर्ष मया ॥ ३ ॥

इति गुन्नतरः सो अ्यमाचारः सिद्धिदायकः । स्तीगां चंचल्रया पुडा कर्य गोमुं हि ज़काते ॥ ४ ॥ इति संचित्र मनमा पुनराह महेचारी। महाचीनक्रमाचारं ब्रुहि में परमेग्वर ॥ ५ ॥ গ্ৰিৰ তৰাৰ । चलं यहीरलं पनीरले(!) म[हे] घरि। चोनाचारक्रमं छोतुं विरक्ता भव पार्वति ॥ ६ ॥ स स्व पर[त्र]चारो न प्रकाश्यः कट्राचन । गुचात्द्वतर: साधात्तस्वज्ञानमय: शिवे ॥ 9 ॥ स्तीसभावेन भवति ग्रयमां परिएक्तसि । लखवारं रिवासि(!) तथापि छोत्[मि]च्छसि ॥ ६ ॥ श्रीपावैत्युत्राच । यदि चीनक्रशाखारं न ने काययसि प्रभो। प्राणयागं करिष्णमि पुरतस्ते न संशयः ॥ ९ ॥ इसकः स तटा योऽसी रुदुः कारुणिको महान्। महाचीनक्रमाचारं गदितुं संप्रंथधने ॥ १० ॥ सर्वता गोप श्वायमाचार: सिद्धितायक: । तवानुरोधादेवाहं जययामि समामतः ॥ ११ ॥ बद्धको मानमः पुत्रो वशिष्ठो ऽतीव संयमी । तारामाराधयामाम पुरा नीलाचले मुनिः ॥ १२ ॥ नपन्स तारिणों पिद्यां कामाख्यायोनिमंडले । रामयामास वर्षाणामयुतं ध्यानतत्परः ॥ १३ ॥ वर्षे ध्यानेन तत्रैव चिरमाराधयें (?०ने) सति । मानुग्रहं चकारासी तारा संसारतारिणी ॥ १४ ॥ चयासी पितरं गत्वा ब्रह्माखं परमेष्ठिनं । 9

Brahman then enlogizes the power of Tarawhich alone enabled him and his divine coadjutors to create, rule and destroy the world. *Vasishtha* subsequently tries to conciliate her, a and not being successful, he becomes enraged :

चचाल यसुधा सधा सझेलपनकानना ।	
हाहाकारो महानासीट् देयदेवेषु सर्वतः ॥ ३९ ॥	
ततो मभूष पुग्तस्तारा संसारतारिखी ।	
वज्ञिष्ठस्तां समालोक्य शशापातीय दारुखः ॥ ४० ।	1
तदा देघी वआि डेन इसान मालदा आदित्।	
चीनाचारं पिना नैव प्रसीदति कदाचन ॥ ४९ ॥	

मदीयाराधनाचारं चौडरूपो जनादेनः । रक रकं विज्ञानाति नान्यः कछन तत्वपित् ॥ ३२ ॥ ठवाच साधकं श्रेष्ठं वझिष्ठं मुनिनायझा(? कं or यिका) । रोषेग्र दारुणमनाः कयं मामझपद्भवान् ॥ ३३ ॥ ° ३४ ॥ तद्वुडरूपिग्रो विष्णोः सत्निधि याहि संप्रति । तेनोपदिष्टाचारेग्र समाराध्य सुन्नत ॥ ३५ ॥ तदैव सुप्रसवा स्थां त्वयि वत्स न संझयः ॥ इत्याचारतंचे (thus also in pat. 4.) प्रथमपटलाः ॥ Patala II.

ततः प्रयान्य तां देवीं वशिष्ठो ऽसी महामुनिः । जगामाचारविज्ञानवांछया चुद्धरूविणं ॥ १ ॥ ततो गत्वा महादेशे चीने स मुनिपुंगयः । टट्ये हिमयत्पार्थे साथके घरसेवितं ॥ २ ॥ बलजालनभारेण इपयीवनशालिना । मुदिरामत्तनेषेण विलासोझामितेन च ॥ ३ ॥ जंगारर सवेवेग जनमोहनकारिणा । गयालज्जाविहीनेन देवीध्यानपरेख च ॥ ४ ॥ कामिनीनां सहसेख परिवारितनी घरि। मदिरापानसंजातरक्तमंपरलोचनं ॥ ५ ॥ ट्रादेव विलोकोनं वशिष्ठो बुद्वरूपियं । चिम्मयेन समाविष्टः स्मरन्तंसारतारिखीं ॥ 🗞 ॥ किमिदं क्रियते कमें विष्णुना बुहरूपिया। वेदवादविरुद्धो ऽयनाचारः संमतो मया ॥ ७ ॥ इति चिंतयतस्तस्य वजिष्ठस्य महात्मनः । चाकाशवा [ग्री] प्राहालु मैवं चिंतय मुझत ॥ ८ ॥ चाचारपरमो यो ऽयं तारिखीसाधने मुने। श्तहिरुद्वाचारस्य मतेनासौ प्रसीद [ति] ॥ ९ ॥ यदि तस्याः प्रसादं त्वमणिरेणाभिवाछसि । श्तेन चीनाचारेख तदा मां भज मुव्रत ॥ १० ॥ जाकाझवाग्रीमाकस्ये रोमाचितकलेवर: । वशिष्ठो दंडवडूमी प्रयातातीय हर्षितः ॥ १९ ॥ खणोत्याय[ा]चिरेखासी कृतांजलिपुटो मुनिः । जगाम विष्णोः सनिधिं बुद्धरूपस्य पार्वति ॥ १२ ॥ जयासी तं समालोक्य मदिरामदविद्धलः । प्राह युद्धः प्रसन्नात्मा जिमधे त्वमिहागतः ॥ १३ ॥ खय युद्धं प्रखम्याह अक्तिनचो मुनीचरः । जगुः स(?) तारिखोदेच्या निजाराधनहेतवे ॥ १३ **॥**

तष्तुत्वा भगवान्तुद्धस्तत्वज्ञानमयो हरिः । वशिष्ठं प्राह तझाने चीनाचाराधिकारवान् ॥ १५ ॥ जप्रकाइयो हिमाचारसारिख्या: (!) सर्वदा अवेत् । तव भक्तिवज्ञादस्मिन्स(!) प्रकाइय[:] कदाचन ॥ १६ ॥ अयाचारविधि वस्त्ये देव्याः सर्वसमृहिदं । यस्यानुष्टानमाचेग भवाओी न निमज्जसि॥ १९॥ ९ १८॥ जानादि मानसं शीच मानस: प्रवरो जगः । प्त्रनं मानसं दिव्यं मानसं चापैणादिवां ॥ १९ ॥ सबै रव णुभः कालो नाणुभो विद्यते झवित् । न विश्वेमो दिया रात्री न संध्यायां दिया निशि ॥ २० ॥ यस्त्रासनस्थानगेहे देहम्पश्चीदिवारिशः । भुद्धि न चाचरेदच निर्विकस्यं मनचरेत् ॥ २१ ॥ नात्र मुडारापेक्षास्ति नाभि नित्रादिदुपर्य । सर्वदा पूजयेहेवीमखातशयभोजनः ॥ २२ ॥ महानिशि मुची देशे पलिं मंत्रेण दापयेत्। स्तीडेभी नैव कतैय्यो विशेषात्पूजयेलिसयः ॥ २३ ॥ तासां प्रहारो निंदा च कौटिल्यमप्रियं तथा। सर्वदा नेव कर्तव्यमन्यया सिद्विरोधकृत् ॥ २४ ॥ स्तियो देवा: स्तिय: प्राणा: स्तिय एव विभूषणं । स्तीकुलेपु सदा भाव्यं मनसा खस्तियामपि ॥ २५ ॥ तद्वस्ताट्रचितं पूर्णं तद्वस्ताट्रचितं जलं। तडसाट्रचितं द्रवां महादेवीं निवेदयेत् ॥ २६ ॥ सन्यमेवे जयने महाचीनटूमलतावेषितः साधकोन्नमः । रात्री यदि जयेलंचे हुईंभे तस्य किंभयेत् ॥ ॥ २७ ॥ महाचीनट्रमलतायेष्ठनेन च यत्पलं । तस्यापि पोडशाशस्य कलां नाहेति [ते] शवाः ॥ २८ ॥ शवाशनादिकफल लतागेहप्रवेशन । इमज्ञानालयमागत्व मुक्तकेज्ञो दिगंबर: ॥ २९ ॥ ⁰ ४० ॥ म तीर्थमेषी पीठेमु स नियामी च सर्वदा। वती स सोमपायी स सयत्नः सर्वेमचुषु ॥ ४१ ॥ स वैद्यायः स ज्ञैवन्त्र स सीरः स च गाय[न]ः । महाचीनक्रमाचारे तारिणों यः सदा भयेत् (r.भजेत्)॥ 82 1 इत्याचारसारतंचे द्वितीयः पटलः ॥

P. III. झिव उथाचा। इति तस्य घचः छुत्वा हरेष्ट्रैडस्कर्डपियाः। वशिइन्तं युनः प्राह कृतांत्रलिपुटो मुनिः॥ १॥ ৰয়িষ্ঠ তৰাৰ । भगधन्देव देवेश तस्वज्ञानमय प्रभो । महाचीनक्रमाचारः सूचितो भयता मम ॥ २ ॥ प्रधानइयमेवास्मिन् मदिरा यो[धि]देव च। खनयोः किं प्रधानं तड्रहि मे परमेखर ॥ ३ ॥ बुद्ध उपाच । रतसिन्परमाचारे तुल्यमेव डयं मुने। प्रधानं योपितः किंतु देवानां च न मंझयः ॥ ४ ॥ यतो हि योपितां देहे सदैवाधिष्ठिता झिवा। तस्मात्तं (० जु) विधिवत्पुज्या (० जा) तासां प्राधान्य[म्] (उच्चते ॥ ५ ॥ ৰগ্নিষ্ঠ ত্ৰবাৰ। बहि देव विधानं च सर्वदेवमयप्रभो। यथा योपित्सु तत्पुत्रा कृता साथकसन्नमै: ॥ ६ ॥ सर्वेपामेव पीठानां प्रधानं योनिषीठकं। तत्र संयुज्यतां देवी कठिते(? १नी) च प्रसीदति ॥ ७॥ ९ ९ ॥ नटिका पालिनी वेश्या रजकी नापितांगया । बाबयी झुट्रकन्या च तथा गोपालुकन्यका ॥ १० ॥ मालीकारस्य कमा च नव कमाः प्रकोर्तिताः । चथवा सर्वजातीनां दिदग्धां लख्यांवितां ॥ १९ ॥ चानीयचतमां (?॰ यान्यतमां) बुध्यामेतासामेव नायिकां। सुंदरीं यौषनोन्मर्त्ता निर्ऌफ्तां चारुहासिनीं ॥ १२ ॥ कृत्वा दिगंबरीं तो च गंधकुंकुमचंदनै: । चनुलिप्तां मुक्तकेशीं ततस्तबोनिमंडले ॥ १३ ॥ गुरुशकिं समारभ्य पुत्रयित्वा घडंगकं। पीठपूत्रा विधायाथ तन्मध्ये पूजयेकियां ॥ १४ ॥ तत्र चावाहनं मैव जीवन्यासो न वा मुने। उपचारैः पूजयित्वा क्रध्ये दत्त्वा ततः युनः ॥ १५ ॥ जललिंगे भैरवं च पूजयित्वा महेचारं। गंधासवाक्षतैः पुच्चैः होनं कुर्यात्ततः परं ॥ १६ ॥ ० १० ॥ पुजाकालं विना नैव सुरा पेया च साथकी: । सायुष्पाद्वीयते टूट्टा पीत्वा च पणुतां व्रजेत् ॥ २० ॥ सीचानस्या कुलाचारे बाबगः प्रपिवेत्सरां । चन्पत्र कामतः पीत्वा प्रायच्चित्ती भवेत्ररः ॥ २९ ॥

Then a story is told of Šukra Bhārgava having once attered a curse against Devi Vāruņī, the removal of which could only be effected by the Sautrāmaņī and the kulācāra. सीवामस्यां कुलाचारे सुरां पीत्वा स्तलेलुहुः ॥ ३२ ॥ पतितस्य तु नस्यांगे लगंति यदि रेखवः । तावत्या रेगुमंख्यया देवीलोके महीयते ॥ ३३ ॥ पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा यावन्पतति भूत्र छे। जत्याय च एनः पीत्वा पुनर्जन्मो (!) न विद्यते ॥ ३४ ॥ पीत्वालिंग्य कुलाचारे प्रमदा यीवनोन्मता (१०दा) । कोटिजन्मार्जितं पापं हत्खणादेव नाशयेत् ॥ ३५ ॥ पीला पीला जपित्वा च मुक्तः कोटिकुलैः सह । न्नबलोके वसंद देवि सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ३६ ॥ तत्रैव व्याप्रमाप्नोति न प्नजीयते भुवि । पीत्वा च पुत्रयित्वेझी मीझालं लभते भूर्व ॥ ३७ ॥ ° ३८ ॥ जायते साधक: छेडो नहाभौगी महामुखी ! पीत्वा भोगाभोत्रयात्वा सोऽहहंसस्ततः परं ॥ ३९ ॥ म रव जायते बीरो जीवन्मुको जगत्तये। चिरंजीवो जरामुको विमुक्तः सबैपातकैः ॥ ४०॥ ९४९॥ इति ते कणितं दिव्यं जुक्रशापविमोचनं । इति ते कथितं दिव्यं यथा पृज्या दिगंबरा ॥ ३२ 🖷 पत्रयाचा महादेपि मुच्चते सर्वपातकः । र्ष्वं देवीमचेयित्वा किमसाध्यं जगत्त्रमे ॥ ४३ ॥ १४५ ॥ ज्ञारभ्य जुङ्गप्रतिपद्यावत्पंचदशी भवेत् । प्रत्यहं प्त्रयेष्ठस्तु तिथिसंख्या दिर्गवरीः ॥ ३६ ॥ मंत्रसिद्धिभेवेत्रस्य सत्यं सत्यं न संशयः । चीरसाधनकमाणि दुःखसाध्यानि केवलं ॥ ४९ ॥ सन्नमं साधनं स्वेतत्रय स्नेहात्प्रकाशितं। गोपनीयं प्रयत्नेन पुत्रेभ्यो अपि न दर्शयेत् ॥ ४८ ॥ इत्येवं कणितसुभ्यं पूजाविधिरनुज्ञमः । साधनं सर्वथा चैव गोपयेन्मातृजारवत् ॥ ४९ ॥

इत्याचारसारतेचे तृतीयः पढलः ॥

P. IV. Buddha, having given directions to Vasishika regarding vessels and appliances required for worship, eulogizes the occult science, e.g.

> सर्वेभ्यच्चोत्रमा चेदा चेदेभ्यो वैष्णवं परं । वैष्णवात्परमं इीवं झैवाक्षखिणमुत्तमं ॥ ३२ ॥ दक्षिणात्परमं पानं पानात्सिडांतमुत्तमं । सिडांतात्परमं कीऌं कीऌात्परतरं न हि ॥ ३३ ॥

P. V. sets forth the eightfold rule of conduct (samay ish(aka); and relates how Brahman. being puzzled at seeing the Manis, in the Dāruvana, practising the enormities of the kulācāra, betakes himself to Vaikuytha to consult Vishyn, who then commends the sages' doings as conducive to eternal bliss.

P. VI. teaches the rahasyam, consisting in the paäcatatina, viz.: मर्श मोस्ये तथा मह्य मुट्रा नेषुनमेव च; the last of which is then further enlarged upon.

P. VII. The Asura Vala defeats the gods, and the Munis with Indra appeal for help to Vishqu, who refers them to Siva. The latter then teaches Sakra how to propare the Trailokyavijayā, the clixir of victory. He first enumerates its 21 names, or rather descriptive epithets such as siddhimūlikā, jāānasamvid, yogadā, yogamārgapradaršinī, brahmasambhūtā, vijayapradā. Then the recipe:

> श्वेतरक्तपीतकृष्णपुष्पभेदाश्चनुर्विधाः । . चेतपुष्पा ब्राह्म ग्री च छ्विया रऋपुष्पिका ॥ ३४ ॥ चीतपुष्पा तु वैश्या स्याकृद्रा तु कृष्णपुष्पिका । चाह्राय पत्राख्येतासां विज्ञानीयात्प्रयानतः ॥ ३५ ॥ भाजितानि चुत्रेरेष चुर्खितानि शिलातले । तिकटु त्रिफला भूंगी कुष्टा धान्याकर्सभवा॥ ३६ ॥ ज्ञटी ताली सपत्रं च पटपलं नागके सरं। यवानीइयमेचीरकइयमेव च(!) ॥ ३९ ॥ रतानि सनभागानि पुच्करीद्राणि (!) पूर्णवेत्। गृहीत्वा चूर्यमेतम् संघिचूर्यं तु तत्समं ॥ ३८ ॥ उभयोस्तु समं दच्चा सिता (?) तन्मिश्रयेहुढं । निष्ठयित्वा चतुर्थां इसमं मधु घृतं तथा ॥ ३९ ॥ पुनः झिलातले पिष्टा चिसगंधी (!) प्रयत्येत् । र्ख्यांपाचे [तु] पुरतः स्थापयित्वा ततः क्रमात् ॥ ४० ॥ चतुभिन्नुभित्तस्याः शोधनं समुपाचरेत्। निवेइय तत्र पाख्यग्रं यथानंत्रं विशोधयेत् ॥ ४१ ॥ संविहे ब्रद्धसंभूते ब्रबपुत्रि सदानघे। भेरवाणां च दच्चा त्वं पवित्रा भय संपैदा ॥ 8२ ॥

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

It onds:

रतन्ने कथितं सर्वे विजयाकस्यमुन्नमं । प्रसादादचिरादम्यं (!) पान्तितं ते भविद्यति ॥ ७७ ॥ इत्यून्नः स मया इान्नो निभयानेदमादैवैः (?वि⁹ or निभैरा⁰)। भन्न्या परमया युक्तस्तर्कतुमुपचक्रमे ॥ ७८ ॥ संवासरं प्रतिदिनं प्रयतस्तिकाल्ठं इन्नो निपेच्य समया विधिना वद्यिष्ठं । जित्वा वलासुरमभू [द्र] दशदेवराजः संप्राप्य विद्यशमनस्य सलम्बन्नानः (!) ॥ ७९ ॥ रतद्रहस्यगदितं परमं निगूढं कुचापि नेव कमनोयमिदं कदाचित् । उत्कंठया तव मया ननु पूर्ववृन्नं दवे (!) त्वयापि विधिना प्रविधीयतां तत् ॥ ८० ॥

इति चोनाचारसारतंत्रे ह[र]गीरीसंविदासंमतिनाम सन्नमः पटलः पूर्श्वमसु ॥

See Raj. Mitra, Notices, i., p. 268, where an Actrasaratantra in 7 patalas is described, the MS. being, however, defective at the beginning, and concluding with a mandakranta verse (याने यामा रमणकुशला दक्षिणे पारुपाई?) not contained in the present MS.

[H. T. COLEBBOOKE.]

지-기미리

2564.

323. Foll. 79; size 12 in. by 4 in.; modern Bengalī writing, by three different hands; seven lines in a page.

Durgābhaktitarangiņī, or Durgotsavapaddhati, a manual of the worship of Durgā, composed, by Vidyāpati, under the auspices of Bhairarasiņha, brother(?) of Vīrasiņha, king of Mithilā.

It begins (with the numbers supplied):

भ्रभिथाभ्छितसिर्झर्थं वन्दितो यः मुरैरिथि । सर्वविग्नभिदे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ९ ॥ भक्त्या नचमुरेन्द्रमी लिमुकुटप्राग्भारतारस्कृत्न् -माणिक्यधुतिषुन्नरन्त्रितपद्वन्द्वारपिन्दण्रियः । देव्यास्तक्ष्यरहेलदर्षदल्तना सम्वित् (?सचित् -)प्रकृष्टामर-स्ताराज्यप्रतिभूतधिष्णुकरणा (?r. विष्णुकरुणा) गम्भी-[रददक् पातु नः ॥ २ ॥ सस्ति श्रीनरसिंहदेवनिथिलाभूनस्डलासस्डलो भूभूम्मोलिकिरोटराननिकरप्रत्यवित्ताङ्म्रहयः ष्ट्रापूर्वापरदक्षिग्रोत्तरगिरिप्राप्तार्थिवाम्हःधित-सर्यर्थ्वीणिमणिप्रदानविज्ञितश्रीकर्यकस्टरूवः ॥ ३ ॥

विश्वस्थातनयसदीयतनयः प्रीडप्रतापोदयः संग्रामाक्नुनलम्धेवीर]विज्ञयः कोत्याप्तलोकत्रयः । मर्यादानिलयः [प्र]कामविनयः प्रज्ञा[प्र]कवीश्रयः स्रोमद्रूपति<u>धोरसिंहविज्ञयो राजत्य</u>मोयक्रियः ॥ ४ ॥

शौर्यावर्जितपचगोडधरखीनाथोपनसीकृता-[ऽने]कोत्रुक्ततरङ्गसङ्गभ(? त)सितळवाभिरामोदयः । स्रोम<u>द्वैर</u>यसिंहदेवनृपतिर्यस्थात्स(? r. तु)जन्मा जय-त्याचन्द्रार्कमखखकोर्तिसहितः श्रीरूपनारायग्रः ॥ ५ ॥

[देवीभक्तिपरायणः श्रुतिनुखप्रारअपारायणः संग्रामे रिपुराजकंसदछनप्रत्यद्यनारायणः* ।] विखेषा हितकाम्यया नृषयरो ऽनुज्ञाप्य विद्यापति श्रीदुर्गोत्सवपद्धति स तनुते दृष्ट्रा निवन्धस्थिति ॥ ६ ॥

तवादी देवीगृहनिर्मार्थ। रालाकरादिनिवच्धेषु देवीपुराखे।०

The work consists of two chapters (taranga), the first of which (ending fol. 32*a*) treats of the worship of the goddess generally, and the rites prescribed on different days, whilst the second treats of the *Duryotsava*.

It is largely compiled from Purāņas (esp. the Devi, Kālikā and Bhavishya). Of other authorities may be mentioned : Gaudanibandha (ज्येष्ठानदात्र युक्तायां पष्ठ्यां विखाभिमन्त्रणं। सप्तस्यां मूल्यूजायां पत्रिवाया प्रवेशनं ॥ ?), foll. 12a, 16b ; Durgotsavaidhikare Bhojaräjah (उमाया चयमी प्रोक्ता हरिस्यतिति-पिम्मेष्टमी द्वयोरेक्वे(!) महापुरुषा उमा माहेश्वरी तिपिः ॥) fol. 13a ; Laghuvyasa (घेदाभ्यासाद्याप्रोति पुरुषायेषतु-ष्ट्यं। ?), fol. 14b ; Śāradātilaka, fol. 36a ; Śilpaśāstra (नयपज्ञासके स्थाने पूज्या दुर्गा मुम्तितः । ?) fol. 18b ; Śiwarahasya, fol. 38a, b, etc.

^{*} This hemistich, omitted by the MS., is supplied from the text given by Mr. G. A. Grierson, Ind. Ant. xiv., p. 192; and from Raj. Mitra, Notices, v., p. 192, where, however, our *ilokas* 4 and 5 arc omitted.

It ends: सरितः सागराः ज्ञैलास्तीचानि जलदा नदाः । रते त्नामभिषिधन्तु सर्वकामार्थसिहये ॥ इति जीद्गाभकितरङ्गिखां द्वितीयप्रयोगतरङ्गः ॥ कारुख्यैकवर्श्ववदा प्रखमतो बाला निरभायते भौतिभ्यो धनपङ्कलिप्तवपुषः प्रखालयत्वसिका संसारे सतलतः समुद्वरति या मोहान्धकारश्वेत (? १ राज [तान्) साच्याहः शरणगताचिंशमनी देवी जगत्याविनी ॥ भषत्रीभवमिंहवंश[?तिलकः] जीद्यैनारायण[:] साता(?) नन्द[न]नन्दनसितिपतिश्रीवीर(र.धीर)-[सिंहः कृती । शक्रण्री(:)सहभूरूपेन्द्रमहिमण्रीभेरवस्माभुजो टुगाभकितरङ्गिणी जुतिरियं तस्यास्तु सत्यीतये ॥ मयादायुनिधिः - - - प्रीटप्रतापावधिः सन्नः सङ्गरसङ्गरङ्गविजयज्ञीलभदोःसन्निधिः यस्य खोरसमुद्रमुद्रयज्ञसो रामस्य सौमित्रिधन खीणीमब्डलमब्दनो विजयते ज्रीचन्द्रसिंहो ज्नुजः॥०

According to the genealogical indications given by the author himsolf, in several of his works, as well as to the records of the *Maithila* genealogists — cf. J. Beames, Ind. Ant., iv., p. 299 seq.; G. A. Grierson, Maithilī Chrestomathy (extra number to Journ. As. Soc. Beng. 1882); and in Ind. Ant., xiv., p. 182 seq.— *Vidyāpati*, the popular poet of Mithilā or Northern Behar, flourished in the 15th century. The whole line of Mithilā kings and queens (during the reigns of several of whom the poet composed his works), is given by the native records as follows:

[I. Rājā Paņķita Kāmeśvara Thākur,-his son

II. Bhogestura Thakur,-his brother]

III. Bhava Simha (Bhavesvara) succeeded in 1348 A.D.; - his son

IV. Deva Simha, succ. 1385;-his son

V. Šiva Simha (Rūpa Nārāyaņa), succ. 1446; ~his quoen VI. Lakhimā Devī, succ. 1449;-

VII. Viśvāsa Devī, succ. 1458;-

VIII. Nara Simha (Darpa Nārāyaņa), succ. 1470; - his son

IX. Dhīra Simha (Ilridaya Nārāyaņa), succ. 1471 ; - his brother(?)

X. Bhairava Simha (Ilari Nārāyaņa), succ. 1506; - his son

XI. Rāma Bhadra (Rūpa Nārāyaņa), succ. 1520; - his son

XII. Kamsa Nārāyaņa (Lakshmīnātha), succ. 1532.

Under Siva Simha (v.) the author wrote his Purushaparikshā, in the final verses of which (Raj. Mitra, v., p. 245) he states that the king's father, Deva Simha, had a lake made at Sankuri, and that his grandfather, Bhann Sinha, was burnt on the Vagvati along with two wives. Under Viśvāsa Devī the author composed his Gangāvākyāvalī (Oxf., no. 708; R. M., iii., p. 235), and his Šaivasarvasvasāra (R. M., vi., p. 2). From the introduction to the latter work it clearly appears that Viśvāsa Devī was the wife of Padma Simha, younger brother of Siva Simha, whilst the Maithila records (if rightly read) would seem to make her the first of the six wives of Siva Simha. We may then assume that Siva Sinha, having died without issue, was succeeded by his queen Lakhimā Devī, and the latter by Viśvāsa Devī, the wife of the king's (doceased) brother. This branch of the line having become extinct with Siva Simha (and Padma Simha), the throne now fell to their cousin (VIII.) Nara Simha (Darpu Nārāyaņa), oldest son of Hari Simha (or Haca Simha), younger brother of (1v.) Deva Simha. Under Nara Simha (or Darpa Nārāyaņa, as he is only called in the introductory verses), Vidyāpati wrote his Vibhāgasāra (R. M., vi.,

p. 67), whilst for his queen, Dhiramali (also called Dhirā or Hīrā, Oxf. Cat., no. 718), he composed the Danavakyāvalī (R. M., v., p. 137; Bhandarkar, Rep., p. 352). This king was succeeded by his eldest son (1x.) Dhira Simha (Hridaya Nārāyana), and ho by his brother (x.) Bhairava Simha (Hari Nārāyaņa), for whom (possibly still in the reign of the elder brother) Vidyapati composed the work now under notice. In the last of the final verses the author also mentions a younger brother of the two kings, called Candra Simha, whom, together with a fourth brother, the genealogical chart published by Mr. Grierson (Ind. Ant., xiv., p. 196) makes the son of Nara Simha by a second wife. This Candra Simha would seem to be the Maithila prince under the auspices of whose wife, Lakhimā Devī, Miśarūmiśra's Vivādacandra (Oxf. Cat., no. 718) was composed. This king's grandfather Harasimha, accordingly was entirely different from the *Harasimha* (or *Hari Simha*) Dera who, residing at Simrãon (Samaragrāma), was conquered, in 1322, by Tughlak Shah, and, in 1324, founded a new dynasty in Nepal (S. Cat., no. 1390).

The jurist Vācaspatimiśra wrote his Cintāmaņi under the patronage of Harinārāyaņa of Mithilā, and his Dvaitanirņaya under the auspices of Jayā,* queen of Bhairava (cp. Prof. Jolly, Zeitsch. d. D. M. G., xlvi., p. 274), and his Śrāddhakalpa (Cat. no. 1700) under Rāmabhadra Rupanārāyaņa. As Bhairavasiņha Harinārāyaņa did not como to the throne till 1506 A.D., Vācaspatimiśra's date has to be put more than a hundred years later than has hitherto been assumed.

Whether the author of the present work and those montioned above is really identical with the popular poet Vidyāpati (or Bidyāpati) scems to me far from certain. Mr. Grierson (I. A., xiv., p. 190) has published the text and translation of a copper-plate grant, dated Samv. 1455, Saka 1321, Lakshm. Samv. 283 (A.D. 1399), said to be in the possession of the poot's descendants, by which "the great Paņģit Śrī-Vidyāpati Thakkura, glorious as a new Jayadeva," is presented by king Siva Simha with the village of Bisapī (the modern Bishpi). But, oven supposing that Siva Simha might have been appointed yuvaraja by his father more than 46 years before his father's death, it seems strange that there should be no Sanskrit works of the poet prior to the Purushaparikshā; and Mr. Beames's suggestion, that there were probably two different writers of the name, seems to me to deserve serious attention. It is also desirable that the grant referred to should be carefully examined.

Whilst the author of the present and the other works nowhere gives any indication regarding his own ancestry, the poet Vidyāpati is stated to have been the son of Gaņapati, son of Jayadatta, son of Dhireśvara, son of Devāditya, son of Karmāditya, son of Harāditya, son of Vishņuśarman, who is said to have lived at Bisapī.

[H. T. COLEBROOKE.]

2565.

1259c. Foll. 42; size $8\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; fairly good, clear Dovanāgarī writing; 12-14 lines in a page.

Yogasārasamuccaya, also called (or forming part of the) Akulāgama-mahātantra, in ten

^{*} She is styled (Oxf. Cat., no. 648) the mother of *Purushollama*. As the identification of the kings themselves can hardly be doubted, *Purushollama* would seem to have been another name which $R\bar{a}ma$ *bhadra* (or his brother *Garuda Narāyana*) had in his younger days.

chapters (palala), consisting of conversations between *Śiva* and *Pārvatī* on the subject of *Yoga* and the daties of those who practise it. [A.]

Amongst the principal duties of the Yogins which can be performed by all classes and castes, the study of the Vedānta figures as ono; so that under Yoga in this connection we have to understand contemplation of the inner self and meditation on metaphysical problems generally, rather than a particular school of philosophy.

It begins:

चादी यसु त्वया नाथ मुनिसिब्रैरनेकधा। जनंतज्ञास्त्रमायादी कचितः परमेश्वरः ॥ १ ॥ प्रसन्नो भव(देव B) देवेझ भवटुःखविनाझक(०न B) । चनंत(चनेब B) ज्ञास्त्रचयादसावं श्वामितं मनः॥२॥ ममैतत् (केन मे B) कार्य कमें किं योगः प्रोच्यते [चुती (स तु B)। स योग: (योगस्तु B) घडि्ध: प्रोक्तो नानात्वं तस्य दूर्घ्यते ॥ ३ ॥ चनेकभेदभिवाचानेकशास्त्रप्रचोदितः (! जनंतभेदभिषस्य [चनेकशास्त्रचोदिता B) । शास्त्रस्य संगतिनास्ति संशयं कण्य प्रभो ॥ ४ ॥ नइयते केन मार्गेख गर्भवास: सुदारुणः (वासलु॰ B)। देवानां परमां मुक्तिं (भक्तिं B) जुत्वा सुवचनं (तु वº B) मिनिः ॥ ५ ॥ प्रोवाच भगवान् विष्णुः सर्वेधां चैव संगतं (संगतं B) । नारायग उवाच (B has this before next half-śl.) I त्वया हि प्रोक्तमेतच (°कचितं यत्तद् B) रहस्यं गुसनुत्तमं। चकुलागमनामेदं तन्ने ऽहं (चकुलागमकत्यो ऽयं भृगुध्वं) [कचयाम्यहं ॥ ७ ॥ देदशास्तागनैर्विप्राः (श्शास्तस्य मध्ये तु B) खाल्पयोगः [प्रशस्यते । चनेकभेदभिन्नेन येन (येनैवानेकभेदेन तेन B) सर्वे [चिमोहिता: ॥ ८ ॥ मृत्य जन्ः ॥ सर्वज्ञास्तायां मध्ये तु (मुनयः सर्वज्ञास्तेषु B) योगसाम्ध लिरूपितं।

तचार्स्न शंभुना प्रोक्तं कुत्र कस्य जनाईन ॥ ९ ॥

भगवानुवाच (om. B) # हिमादेगेंद्धरे (हिमादिशिखरे B) रम्ये नानाभातुवि-चिषिते । चनेकटूनसंकीर्थे सहकारोपशोभिते (पुष्पप्राकारशो ° [B) 11 90 11 गंगादिसरितसत्त सचैतीयैनिषेषिते । पुस्पदेशे महासीम्ये संगमे (मंगले B) निरूषद्रवे ॥ ११ ॥ रकांते विजने रम्ये (गोप्पे B) चित्रस्याह्वादकारके । तस्मिमध्ये महादेवो देवानां देवतं परं ॥ १२ ॥ सिद्धासन(ने B)सनो भुन्बा योगेषु परिनिष्ठितः । ध्यानस्यचितयामास [स] शिर्व (r.व:) परमेच्चरं (r.र:) 1 93 1 निरंजनं निराकारं निर्विकर्स निरूपनं (! A. B.) । परिपूर्वे परं ब्रब तस्मिन् लीनो महेचारः ॥ १४ ॥ त्रसिन (ज्ञचित् B) काले महामाया शांभवी तच िजागता । सनाधिस्यं हरं दुष्टा स्तृतिं चक्ने च(हिB) पार्वती ॥ १५ म न्नीदेचुवाच ॥ नमस्ते विम्नरूपाय विम्नवीजाय (जादिनापाय विम्न-[नाषाय B) ते नमः । सनात्वाम्पंतरस्याय नमस्ते विश्वरूपिये(ण्धारियेB)॥१६॥ मुडिस्पितिनिल्लयानां (दिनाज्ञानां B) त्वमेव (त्वं हेतः B) परमेषर । व जयते त्वमेको अपि त्रिधा भिन्नो जन्नविष्णुशियाकृतिः ॥ ९७ ॥ नमो रज्ञ:खरूपाय सच्चरूपाय ते नमः । तमोडप नमसुभ्य(नमसेआत् B)निर्गुयाय नमो नमः॥१४॥ चभात्मविद्याविद्यानां सा विद्या त्वं सुरेषार । यया सुविद्यया सिद्धाः प्राप्न्वंति परं परं ॥ १९ ॥ ० ३१ ॥ [चतुविंशतितस्राते पुरूपः पंचविंशतिः । om. A] स जीवस्तु (सर्व B) गुणाधीनो नायया मंत्रवाहकः [(हांभू० B) ॥ 3२ ॥ ० ५२ ॥ रथं नानाप्रकारेग पार्वत्या प्रार्थितः शिवः । ध्यानादुपाद्धत: प्रात: (°उपरतचित्र: B) सुत्या जातो मिहेप्सर: ॥ 43* » तस्मित्रवसरे देवी साह्यादा ज्ञांभवी कला। महादेवं नमस्त्रय तथा प्रयो स्वयं कृतः ॥ ५४ ॥

^{*} In MS. A the numbers are shifted on by one hemistich (see v. 7 above).

खवधार्यता सुरखेड नडाव्य कृपया हर (ज़िव B)। शास्त्रेष्वनंतपंथानः कमैभिगाः श्रुता भया ॥ ५५ ॥ मे मतिश्रीमिता तैस्तु जिं सतां तब वेदयई(नस्मराम्यहं B)। तस्मालयय सर्वद्व कार्र्य वेदशास्त्रयोः ॥ ५६ ॥ सर्वेषां चैव शास्त्राणां भेटः विं चैक्यवाक्यता । षड्दश्रैनविवादेख वितर्को मनसि स्थित: ॥ ५९ ॥ कमैखा लभ्यते मोखः किं योगः साधनेन च। योगछ (चैक: B) सर्वज्ञास्तेषु प्राप्यते (०स्त्रे प्रोच्यते B) [किमनेकधा ॥ ५८ ॥ योगस्य च घडंगानि कानि तानि तपोनिधे(तपोधन B)। नचयख महादेव प्रम्नमन्धं यणाधीतः ॥ ५९ ॥ ० १२३ ॥ II. (\$1. 53) beg.: देव्युवाच ॥ चडा में समल जन्म चडा में समलं तपः । चब में समलं हार्न त्वत्प्रसादाद्ववातके ॥ III. (śl. 68): देखुवाच ॥ नानापयजुर्या पुंसानेको गम्येति(!) कथ्यते । योगगम्यं परं बच्च इत्यलीकं वचः प्रभो ॥ IV. (sl. 61): देखुवाच ॥ पुनः पुनने पृच्ढानि पृच्ढामीति पुनः युनः । जन्यचानिचयो नित्यं कारुर्ख्यं कुरु में प्रभो ॥ V. (sl. 16): ईमार उवाच ॥ ग्रुयता धर्मसंवसं जुला चैवावधायेता । चाल्पनः प्रतिकृत्रानि कमाणि त्रिविधानि वा ॥ सत्यमेवि जपते चल्लानतिमिराधस्य ज्ञानांत्रतशत्लाकया । VI. (\$1. 28): ईम्बर उयाच ॥ व्रबार्पण जब इपिवैबाग्नी व्रबणा हतं। न्नदीव तेन गंतव्यं जय कर्मसमाधिना ॥ VII. (\$1. 80): देव्युवाच ॥ देवदेव जगवाध संसाराखेवतारक। अधुनोक्तं त्वया शंभो पट्चक्र तत्किमालकं ॥ VIII. (\$1. 35): ईम्बर उवाच ॥ इटं सर्वे मया दत्रं ज्ञानमध्यालनकं घर । चग्निसोमगते भंगे शिवदी खोत्तरा भव ॥ 1X. (#. 229): देखुवाच ॥ चत्वार आखनाः पूर्वे ययाव[च्] अभिणां हरे। चनुक्रमे क्रमो नास्ति प्रत्ययो दुश्यते मम ॥ It ends: चयं योगः सर्वज्ञास्त्रे यिजानीयाद् वरानने । गुरुप्रसादाज्ज्ञातव्यं रहस्यं चकुलागमं ॥ २२९ ॥

X. (sl. 75): भ्रीईम्बर उवाच ॥ हठमंत्रस्तया राजन् (!) विस्तारं कय्यता त्वया । स विभाष्यात्ममध्ये तु योगाभ्यासं च पार्वति ॥

It ends:

पुस्त वां ॥

शानभ्यानविहीनस्य संभवति पुनः पुनः । जम्मजम्मेवु वैराग्यं तदा सतुरु दुइयते ॥ 98 ॥ प्रत्यको अपि परोक्षो असी जायते मंटभागिमां। तस्य योगं न रातच्यं - - - - - ॥ ७४ ॥ तस्मासवैप्रयानेन योगाभ्यासं महेम्बरि । स्वयंगोधसहत्वेश - - - - - ॥ ७५ ॥

इति श्रीखकुलागमे महातंचे योगसारसमुखये दशमः घटलः॥ º संवत् १६२८ वर्षे ज्येष्ठवदि १ ज्ञनौ चनुर्विज्ञतिज्ञातीयजांषू-ग्रामे वास्तया नमैदाहटे भट्टछीरामजीचात्मजेन जगवायभट्टेन खावलोबनाथें परोपकाराधें च खहस्तेन लिखितं चकलागम-

[H. T. COLEBROOKE.]

2566.

Foll. 43; size 91 in. by 31 in.; **1248**b. good, clear Devanägarī writing (? of 1678 A.D.); eight lines in a page.

The same work; patalas i.-ix.

This MS. begins:

चखुरुम्नीलितं येन तसी श्रीगुरवे ननः ॥ १ ॥ यस् जादी त्यया नाप मुनिशिषीरनेकथा। चनेकशास्त्रनायादी कथिता परनेघर ॥ २ ॥

It ends:

स्वयं योगः सर्वज्ञास्त्रे विज्ञातव्यो वरानने । गुरुप्रसादात् ज्ञातव्यं रहस्यं सकुलागमे ॥ २२९ ॥

इति भीसकुलागने महातंत्रे योगसारसमुचये ईम्रारपार्वती-संवादे चतुराखनादिकचनं नान नवनः पढलुः ॥ ° नेपालसंवत् ७९८ समये आवणपुदिपं**चम्या गुङ्ग**पछे रविदिने लिसितनिति विष्येषारेख समाप्तं ॥

This date perhaps belonged to a previous MS.

The MSS. of the Akulāgamatantra mentioned in Bühler's Cat. of Skr. MSS. in Gujarāt etc., iv., p. 252; Poterson, Rop., iii., p. 399 (judging from the extent) probably contain the same work as the present one.

[H. T. COLEBROOKE.]

2567.

1048. Foll. 70; sizo 16½ in. by 3½ in.; neat, modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Kulārņava-mahārahasya, a Tuntra in soventeen chapters (ullāsa).

For a full account of the work see Aufrecht, Bodl. Cat., no. 147.

This MS. differs considerably from the noxt, which, on the whole, agrees with the Oxford MS. It begins:

कैल्लासशिलरासीनं देवदेवं जगहुरुं। पप्रच्छेईां परानन्दं पार्वती परमेच्दर्र ॥ १ ॥

त्रदियुवाच ॥

भगधन्देव देवेझ पद्मक्रतुषिधानक। सर्वेझ भक्तिमुल्लभ इरखागतवासल ॥ २ ॥ कुलेझ परनेझान करुखानयवारिधे। सुघोरे योरसंसारे सर्वेदुःसनलीनसे ॥ ३ ॥ °

It ends:

इति ते वयितं विचिन्नुरुनागादिवासना । समासेन कुरुंझानि यो जानाति स पूजकः ॥

रहम्यातिरहम्यानां रहस्योहकुलेम्नारि । उध्वाद्वायः समाख्यातः समासेन न विस्तरात् । कुलार्थवमिदं शास्तं मुक्तिरनुपपर्थितं ॥

इति भीकुलार्थवं महारहम्पे सर्वागमोन्नमोन्नमे सपादलच-ग्रन्थं पचनसर्ग्र गुरुनामवासनादिकधनं सप्तदशोन्नासः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

सःमम

2568.

839. Foll. 62; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written in Devanāgarī; 10 or 11 lines iu a page; modern.

The same work; chapters i.-xvi.

It bogins : ज्ञीगुरू गणपं दुगी घटुकं झिवनच्युतं ।

त्रवार्ग गिरिजां लघ्सों दार्गी यदे विभूतये ॥

etc., as in the Bodloian MS. It ends:

इति जीबुल्लाधीये महारहस्ये काम्यकनैकचन नाम घोडगो। १६ ॥० संवत् १८६१ नाघनासे जुक्रपचे चष्ठम्या गुरुवामरे पोषी समाप्ता ॥ [H. T. Collebbooks.]

2569.

1265. Foll. 72; sizo 7 in. by 4 in.; fairly writton in Devanägarī; 11 or 12 lines in a page.

Kulapradīpa, a treatise, in verse, in commendation and exposition of Tantric doctrines, in seven chaptors (prakāša), by Šivānaudācārya.

It begins:

गुरुं प्रयम्य प्रचर्म ततो ऽहं गखाधिवं जीपरदेवतां च । मुद्दे महोपासककी लिकानां निवंधमेन रचयामि रम्यं ॥ १ ॥ ग्रंचेषु येष्वेषु सदाशिवेन লযন सविस्तर: श्रीबुलमार्ग उक्त: । प्रायः बली ते मुलभा न मति ज्ञानं च तेवां परमं दुरापं ॥ २ ॥ गुरीः कृमा यत्र भवेत्प्रभूता चीदेश्वतायाच्च महान्प्रसादः । तस्यैव पुंसः जुलुज्ञास्त्रवोधम् तस्यात्र भक्तिने खलापनोधा ॥ ३ ॥ येषां दुढा भक्तिरिहासित शास्त्रे विदंति सम्यक्सकलं रहम्यं। ग्राग्जम्म पुरुषाद्विमला मनीषा ते निंदका नास्य भवंति लोका: ॥ ४ ॥ भीताः पशुभ्यो निजगोपनार्थ निदंति वेपित्कुरुशास्त्रमेतत् । केषित्र निंदानिरता जयोधा दी झ्येन ये ते निरये न वस्तुं (?) ॥ ५ ॥ ० ८ ॥ तबादी कुल्भमेप्रशंसा । जीकुलाखेये । १

इति कुल्धर्मप्रइांसा। इति प्रचनप्रकाश: n fol. 7a; इति कौलिकप्रशंसा fol. 12a; इति कुलपूनाप्रशंसा fol. 13b; इति कुल्प्जासमयनिरूपर्या। इति १ डितीयः प्रकाशः ॥ जय पूत्राद्रव्यनिरूपणं fol. 15a; इति तृतीयः प्रकाशः ॥ अध कल्शस्यापनप्रयोग: fol. 25a; जय भंगासोच fol. 35b; इति विजयस्तोत्रं fol. 36b; इति अंगाविधानं। इति ॰ चतुर्थ-प्रकाशः ॥ जय द्वितीयतृतीयचतुर्यमकारनिरूपणं fol. 370; इति ° पंचम: प्रकाश: 11 fol. 45; इति दुतीयागविधि: fol. इति कुंडगोलादिद्रच्यग्रहगाविधिः । इति १ पष्टः 546; प्रकाशः ॥ चय कुलापारनिरूपर्ग fol. 56b. The last chapter treats chiefly of cakras. It concludes with two couplets quoted from the Kulārņava, ending : • कोलो भने: परमगहनो योगिनामप्यगम्य:॥ इति श्रीशिवानंदाचार्यविरचिते कुरुप्रदीपे सप्तमः प्रकाशः संपूर्णः ॥ संवत् १९१८ ज्येष्ठसुदी १४ भीमे ॥ छोनसंख्या १८००.

The authorities quoted are: Uttaratantra (fol. 51a), Kulacūdāmaņi (fol. 50b), Kulatantra, Kulapaācāmŗita (fol. 40b), Kulāmŗita, Kulārņava, Tantracūdāmaņi (fol. 55a), Devīyāmala, Paācayāmala (fol. 54b), Brahmayāmala, Bhāvacūdāmaņi (fol. 43b), Yāmalatantra, Rudrayāmala, Lalitāvilāsa, Lingāguma, Šivāgama, Samayācāratantra.

[H. T. COLEBROORE.]

2570.

1579. Foll. 345; size 18‡ in. by 4‡ in.; good, clear Devanāgarī writing of the latter part of last century; 8, in the latter part 10 or 11, lines in a page. The peculiar nature of the paper, as well as the character of the writing in the latter part of the MS. (from fol. 284), point to Nepalese origin.

Merutantra, so called because it is supposed to overtop all the other Tantras, of which Śiva says he composed 108 in all (foll. 2a, 8b).

In the form of conversations between *Šiva* and *Pārvatī* it puts forth its teachings and precepts before an assembly of gods and *mainis* who have taken refuge on mount Mern from the persecutions of Jalandhara, and who hope to obtain safety by a knowledge of "Mahākāla" and "Mahāmāyā." It is of the mixed order of Tantras, professing to give laws to the Vāmamārgins as well as to the Dakshiņamārgins.

It begins (with the numbers added): ययासत्सदिवाभाति न च भाति कदापि सत् । यस्मिन् ज्ञानेन सा भाति तस्यै तस्मै नमो नमः ॥ ९ ॥ जलंधरेख विजिते सुरासुरनरे अलिले । मुख्लरूपेख ते सर्वे महेश्र श्राखं गताः ॥ २ ॥ दिव्यान्यन्दसहसाणि समाधिस्यं विलोक्य ते । प्रार्थिता चार्चिता तैस्तु वामदछिण्णभागिभिः ॥ ३ ॥ चद्या तदा बोधयुता नत्वा तं संव्यजिङ्गपत् । भ्यायंति विधिहयाद्वास्त्वां त्वं भ्यायसि वां युनः ॥ ४ ॥ तो वर्दति परां शक्ति त्वां वर्दति परं झिवं। ज्यावयोरपि किंध्येये तत्त्वं में कृपया वद् ॥ ५ ॥ इति जुला वचल्लसाः सितवा विवित्महेन्ररः । उपवेश्य विधीन्द्रादीन् याभ्यमेतदुवाच ह ॥ ६ ॥ नराणां परमं वृह्वेरायुः सीराः ज्ञतं समाः । हरम्दं देवयोनीनां दिनमायुखं तच्छतं ॥ ७ ॥ बुध्यते परमं तस्य मानं कलियुगस्य तत् । भनेभिसाधेसंपूर्ये भनेग्रातं प्रमाखतः ॥ ८ ॥ इदं भुझैलुनिहनमेंद्रायुनीनवं परं। कृतप्रमाणमन्दं तु समयः कायप्रकः ॥ ९ ॥ स्वनिंदुरिंदुर्सस्यैज्ञेबणो दिनमुच्यते । या ध्यायते महानाया नया तेच्चासनिगैनः (!) ॥ १० ॥ प्रयंचो वद्यदिवसः कुंभको रादिरस्य तु । र्थं तस्या घटिमया घर्षमेश्वं विधेः स्नतं ॥ १९ ॥ घटीशतनितं तस्या जया जीवति कोटवत् । पखनेकं सतीरूपा जुझं कृष्णं तु पार्वती ॥ ११ ॥ स्मृत्मार्थ हरिजीवेद्वर्षमात्रमहं झिवः । रवं सा झतवया वे महाकालस्य गेहिग्री ॥ १३ ॥ सर्वजंजुकवहेई सक्ता त्यका पुनर्युवा । स सदैय युवा तिहोसमया विषयीकृतः ॥ १४ ॥ र्थ मुला वचस्तस्य देवी बचा हरिः सुराः । चईकारस्य विऌयं कृत्वा भीता मता पुनः ॥ १५ ॥

देवा अणुः ॥ बाहि वाहि नहादेव शरणागतवासल । साहंकारा वर्य नूढा ईषारा इति वादिनः ॥ ९६ ॥ नित्रिता चपि निर्लज्जा नलंधरवधेषियः । नशकाद्य वर्य देव न च त्वं नशकायसे ॥ ९९ ॥ यस्या अग्रे सापि यस्य पदाधीशेन नो समा(?) । महाकालः कर्य झेयः कर्य नुक्रिभैवेच्चिव ॥ ९८ ॥ मुक्तयः कतिधा देव छोटा का किंच साधनं । बदास्माकं यदि कृपा देव्यां विष्णी सुरेषु च ॥ ९८ ॥

ईमार अवाच ॥

शायते तस्रभावेन सबल्धं देववाक्यतः । पुनर्मोदयते वृद्धिं तस्य माया दुरत्यया ॥ २० ॥ मया कृतानि तंत्राणि संख्ययाष्टोग्नर्थ शर्त । येन येन प्रार्थितो रुहं देवी संप्रार्थिता मया ॥ २० ॥ देवीभिः प्रमयेदेविंसत्तम्मोखखतुर्विधः । येन मार्गेण भवति स स मार्गेः प्रकाशितः ॥ २२ ॥ तेवापि ताविका देवा चहंकारेण मोहिताः । चन्यान्देवान्विनिहंति चट्कमैनिरताः सदा ॥ २३ ॥ कलिना दृतसीभाग्याः स्थाने याने च मैणुने । ज्ञायंते निरतासेन निधेनाः प्रेतरूपिणः ॥ २८ ॥ दूइयंते ते कल्ही तस्माद्रपत्रिः सम्यगीर्ति । वृद्सारं धर्ममारं तंत्राणा दृदयं परं ॥ २५ ॥ महाकालेन यत्य्रोक्तं पंचमीमुक्तिसाधनं । सर्वेवां मेरुता यातं तक्तंत्रं मेरुसंदित्तं ॥ २६ ॥

भूग्रसंतु त्रट् दृष्ट्रयमानं मनो दस्ता पृषक् पृषक् । एक्तरया निजसंदेहं टरीकुर्वेत्वर्धकिताः ॥ २७ ॥ ⁰

Some idea of the contents of the work may be formed from the colophons of the different chapters (prakeša): 1. (fol. 5a) vyavasthāprakāša; 2. (fol. 13b) samskāra; 3. (fol. 34a) dīkshā; 4. (fol. 39a) homanidhi; 5. (fol. 72a) āhnika (i.o.āmniyānām rahasyam); 6. (fol. 94a) purašcaryā; 7. (fol. 102a) siddhisthirīkaraņa; 8. (fol. 107b) nudrālakshana; 9. (fol. 114h) pārthivapūjāridli; 10. (fol. 148a) purašcaryākaulikācāra; 11. (fol. 177a) kalisamsthitam savidhimantrakathanam; 12. (fol. 193a) vedamantra; 18. (fol. 202a) navagrahakathana; 14. (fol. 208b) pratyangirāmantrakathana; 15. (fol. 217b) vaidikayantrakathana; 16. (fol. 224a) dakshināmnāyaganapatimantra; 17. (fol. 245a) \bar{u} rdhvāmnāyaganapatimantra; 18. (fol. 250b) pūrvāmnāyaganapatimantra; 19. (fol. 268a) paścimāmnāyaganapatimantra; 20. (fol. 272a) uttarāmnāyaganapatimantra; 21. (fol. 275a) sūryamantra; 22. (fol. 279a) navagrahamantra; 23. (fol. 314a) brāhmyādyashtašaktimantra; 24. (fol. 319b) dašadigīšamantra; 25. (fol. 321a) dīpavidhi. The 26th prakāša is left unfinished, breaking off after v. 993.

A MS. described in the Cat. of Skr. MSS. in the N.-W. Prov., pt. vi., p. 56, is stated to consist of 35 chapters.

[H. T. COLEBROOKE.]

2571.

721d. Foll. 27 (besides a *suddhapattram* to fol. 8); size 16 in. by 5 in.; clear, somewhat small, modern Bengali writing; thirtcen lines in a page.

1. Foll. 1-8a. Bijanyākaraņa-mahātantru, a Tantric tract, in six chapters, consisting of speculations on the mystic value of the letters of the alphabet, a mystery the knowledge of which is represented as containing the germ of the whole visible and invisible universe. The revelation is, as usual, made by Mahādera to his inquisitive consort.

It begins:

नत्वा ज्ञानमयों देवीं कालों वद्याय्डभूतिका । वीजं वीजार्घकं यज्ञु झिव खाह यणायपं॥ ९ ॥ ज्ञीपार्वत्युपाण ॥

हे नाथ जगदाधार झम्भो संसारतारक । यपूच्छाम्यद्य देवेश तन्मे व ुंत्वमईसि ॥ २ ॥ भ्रुतं च्याकरर्थ देव तर्कं यदर्थमूचकं (? तर्केयद⁰) । यातझरुं विशेषं च सोर्स्य वेदानकं विभो ॥ ३ ॥ सरहस्यं सोपदेशं सर्वनेत्र र्ययोचितं । च्यागमं निगः/ं वापि नैगमं वेदनेव वा ॥ ४ ॥ वेदार्यमय तन्तं च पच्चरं ततुपासकं । तस्वार्थमय तस्वं च जाभासं विहितं चितेः ॥ ५ ॥ चितेमैहाभासमय चात्मज्ञानं खनुष्ठितं । तोययिखसमं देहं गेहं वाथ निर्र्थकं ॥ ६ ॥ ९ ५५ ॥

तन्नदन्यच ने देव सर्वे कथितवान् पुरा । चधुना संप्रवच्छामि दासीत्वात्तव भोनतः ॥ १२ ॥

चतिगुम्नतरं वस्ये तुभ्धं काज्ञीपते वद् । नो चेत् प्राणाम्धरित्यज्य यास्थानि ज्ञद्य ज्ञंकरं॥१३॥०३३॥

Mahādeva at first refusos to reveal to her this mystery of mysterics, but is at last obligod to yield.

भृगु देवि महेशानि कयो कामदुर्घा नृष्ठा । देवानामपि देवेशि सेन्द्रादीनां दिवीकसां॥ ३४ ॥

खादी पर्ये वदांम्यछ स्वरं इल्जविसूचतं । ततो युग्मं यदामि त्वा वियुग्मं वा चतुष्टर्य ॥ ३५.॥.?

Śiva constantly uses the form dihi (दिहि हुने, मिये दिहि etc.) which the commentary (श. 40) explains by जानोहि.

The last page, containing a few *ślokas* and the colophon, was written by a different hand. It ends:

जुला शिवस्य वचनं शिवा दुष्टायनाशिनी ।

तत्वा इाम्भुं गतोन्मादा स्वकीयं गृहनागता ॥ ३३ भ्र^{ात्राम्} इत्युनामहेच्वरसंवादे महागुन्ने सर्वज्ञास्त्रोडारे ज्ञानकाखडज्ञेष-रहस्ये सर्वकामदे महागमे विज्ञतपडितमो गख: समान्न: ॥

On the back of the last leaf Colobrooke's *Paṇḍit* calls the work *Śaivavyākaraṇa*, for which see no. 2572.

II. Foll. 8b-27. [Mahātantra-]Bhāvārthadīpikā, a commentary on the foregoing tract, by Rāmānanda Devakarman Vācaspati Bhattācārya, a resident of the country of Khiri, then ruled over by Caitanyasimha (Mallamahīndra).

It begins: चो गंषाय चंदाय नम: ॥ नत्वात्र कालीं मुख्डालीं* छीरानाखयवन्दितां । वीजव्याकरखादीनां टीकां वक्ति ययामति ॥

* मुकानां चालि: पङ्किविंग्रते यस्पास्तां । comm.

भीखरा<u>मानन्ददेवझमा</u> रामपदाभयो । भवयोग्यो ग्रन्थकृती मन स्तत् प्रवर्तितः† ॥ यावन्ति ग्रन्थसाराणि सम्तीह जगतीयतेः । तेषां सारं समुद्धृत्य शिवेनैतत् कृतं पुरा ॥ ⁰ It ends :

इत्युनानहेचरसम्नादे इत्यादयो च्यक्तविज्ञेवखकाः ॥ ⁰ ॥ ज्ञागमानां समाकृष्ण सारं सारं यणानति । कृता ठीका भया यानात् पठावं भाषुकाः सदा ॥ ज्ञीमम्मझनहीन्द्रसनतिवरखेतन्यसिंहो नृपो भीरः सत्यपराययो हरिरतो निर्ह्लोभको निःम्पृहः ।

यादः सत्यपरायणा हाररता निरामका निःस्पृहः । प्रहेशे लिरिसंहके‡ निवसति घोरामनामा कविः

णोनदुद्रनिदेशको विरचिता ढीका सता गृझता ॥ प्रकाश्या यस्ययासेन ठीकेयं देवपुर्ऌभा । रुद्र तं पाहि सततं नच्छिष्यं तनुसंझकं ॥ तडिया वर्धतां निर्वं सदास्तु तम्मतिर्मय । इत्येवं प्रार्थयानि स्वां न चान्यडिवर्य निर्ज ॥ नाहं डिजाचाररतो नातिविद्याचिनोदधीः । न तपस्यायुको नित्यं न नित्यं गुरुपूजकः ॥ बुद्धाचुडी डिजी तुस्थी इव चेदानुशासनं । इति त्वं परिसंभाष्य जायते ते कृषा यदि ॥ णीमद्रामपदे भक्तिं देहि रुद्र नमो ध्स्तु ते । तथा मे धर्मकामार्थमोधाः संयामित सिडतां ॥

तथा भार्यापुत्रपीत्रप्रपीत्रेभ्यः प्रदीयतां । न थर्न प्रायैये रुद्र न सुखं दनितादिनं । तुभ्यं पूजा राम भक्तिमैरखं जाह्रदीजले ॥

नयन

इति जोरामानन्द्याचस्पतिभट्टाचार्यविरचिता महातन्त्रभा-वार्यदीपिका समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

† ? फ़ाययोग्योपि सन् रतडिपये चयात् टीकाजरयाथिषये ननः प्रवर्तितनिायपैः । इति योजना । ननु चात्ययोग्यपदस्य को ऽर्ष इति चेत् । योग्यो ऽर्हः । न योग्यो ऽयोग्य इति comm.

‡ तवामधेयग्रामे स निवसतीति ननु स ग्रामः कस्य देशो विषय इति चेदाह० भ्रीमन्मल ०। चत एव मज्ञो नाम वंश-विषयः । चत एव मन्नेषु मन्नवंशेषु ये महीन्द्रा राजानस्ते मन्नमहीन्द्रा इति विग्रहः । ० तेषां सनातीनां मध्ये वरः चेडो ध्यं चेतन्यसंड (!) इति चेतन्य इति कृत्वा संज्ञा यस्येति । ते चानित्या इति कप्रत्ययनिषेधः । ० comm.

2572.

721e. Foll. 28; size 16 in. by 5 in.; clear, modern Ben_i alī writing; foll. 13-21 by the same hand as the preceding MS.; the rest by a different hand; 13-15 lines in a page.

A commentary (tippanī), entitled Bhedikā, on Rāmānandu's Bhāvārthadīpikā, by his pupil Rāmatanu Šerman.

lt begins:

प्रयन्य विग्नेशगुरूरमाखयं(? r. रनेशं) ज्रीरामचन्द्रं चित्रगडरेस्थं । ज्रीरामतन्वाहक स्तदिख्धः (?) ॥ मूको भवति वाचाटः सच्चः सिन्भुतरे छनः । ज्रीगुरोः कृषया भूयात् शिवेनोक्तं कदा मुधा ॥ योत्तव्याकरणं यत्रु विषु लोकेषु दुर्ऌभं । जपारसिन्धुं जानीहि पारावारविवर्त्तितं ॥ तस्यैष पारावारे मे गुरुः शको अपि लज्यते । द<u>ोषिक</u>ैषा कृता येन भन्या मान्या मुरैरपि ॥ तस्याधरसुधापानशालिना काखरूपिणा (?) । वित्रन्गते मया किचिडिभाष्य गुरुषादुका ॥

भ्राच विग्नश्वंसाय भों गंवाय चंदाय नम इति टौकाकृता चादी स्ठिसितं। तस्यायों यया गं गखेशे इति कोवे वस्यति संप्रदाने घ इति च कारकपादे विधास्यति रुवं च चतुर्वेर्गसाधने इति च। च्रत रुव उभयत्र चतुर्व्येकवचनेन साधनीयं चतुर्वेर्ग-प्रदाय गखेशाय नम इति निष्कृष्टार्थः ॥ ०

The title is given in full on fol. 21b: इति श्रीरामतनुश्चमेणा श्रीगुरूचरणप्रमाणकोन विरचिता श्रैवच्याक-रणीयसंग्रहभाषाधरीकाटिष्यनी भेटिकेति ॥

It ends: संप्रदानसंज्ञासपें हित्या अक्तेराधिकातां दर्श्वयत्ताह पुनभैक्तिरिति चाह्रवीजले भरखमिति च प्रार्थनाविरामः ॥ इति श्रीरामतनुश्वमैया गुरुपादसारेख विरचिता घष्टाध्यायटिप्पनी भेदिका समाप्ता ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2573.

364. Fol⁵. 271; size 9½ in. by 4 in.; careless, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Tantraratna, or Tantraratnadīpikā, a compilation of extracts from the principal Tantras, on religious rites and coromonios, by Krishņa Vidyāvāgīša Bhațļācārya of Navadvīpa.

It begins:

नित्यानंदां परां वंदे झबक्त्पां गुणाल्रयां । सर्वभूतमयों देवीं ज्ञीमचिपुरसुंदरों ॥ १ ॥ पुराणकरिखं वंदे गणेशं पार्वतीसुतं । यस्य स्मरणमात्रेण विद्या दूरीभवंति हि ॥ १ ॥ गुरुदेवं नमस्कृत्य - - सर्वशारदं । यस्य पादरजोभिच्च तीर्थकानफलं लभेत् ॥ ३ ॥ कागमांत्रुनिधिमंचनोडतं संस्कृतं निजगुरूपदेशतः । तंत्ररानमिद्मुक्षमं बुधा भावयध्वमधहाय मासरं ॥ ३ ॥ कार्सस्या तिपुरा देवी जसंख्याता च काल्लिका । वागीचरी तपासंख्या तथा च चक्कुलाकुला ॥ ५ ॥ कार्तांगनी चाल्नपूर्णा विमला चंडनायिका । निपुरीकजटी दुर्गा या चान्या कुलसुंदरी ॥ ६ ॥ विद्यादं गाणपायं च महासौरमतं तचा । श्रीवं श्रंकरजातं च याल्कंचिद्यतस्थनं ॥ ७ ॥

With the verses which follow, compare Prot. Bhandarkar's extracts from the Vāmakešvaratantra, Rep. 1883-84, pp. 87, 375; and Autrecht, Cat. Bodl., no. 169.

> चतुःपष्टिश्च तंत्राणि मातृणामुझमानि च। महामायाइांबरं च योगिनीजालइांबरं ॥ ८ ॥ [तच्च झंबर] कं नाम भैरयाष्टकमेव च । बहुरुपाष्टर्क ज्ञानं जामलाष्टकमेव(r.याम॰) च ॥ ९ ॥ तस्वहानं (चन्द्रहानं Bh., A.) चामुकिं च नहासंमोहनं নি মা । महाइांसं (महोद्ध्य Bh.) महादेवं वातुलं च लयोत्ररं [(नयोत्तर Bh.) ॥ ٩० ॥ चाओद (स्वेद Bh., A.) मानुभेद च मुझतंच (गु॰ Bh., [∆.) च कामिकं। बलापदं (बलावादं A., बालपारं Bh.) बलासारं [(कालसार Bh.) तथान्यत्कुण्जिकामतं ॥ १९ ॥ लयोत्तरं (नº Bh., ? मतोत्तरं A.) च विखास्यं (वीगवं [Bh., यौगातन्तं A.) तोतलं तोतलोत्रारं [(तोक्ष Bh., चोट A.)। पंचामृतं रूपभेदं भूतोड्डामरमेव च ॥ १२ ॥ 5 t

कुलसारं कुल्लोड्डी झं [कुल्लंचूडानथि तथा] । तंत्रं विद्यात्मकं (सर्वद्वानो करं चैव Bh., A.) देवि [महापिचुमतं (महापिझमतं Bh.) तथा ॥ १३ ॥ महाल्ल्स्सीमतं देवि सिडयोगेग्वरीमतं । कुरूपिकाद्यकं देवि रूपिकामतनेय च ॥ १४ ॥ सर्वेयोरनते देवी (r.०वि) विमलामतनेव च । यूर्वेपछिनदक्षं च उत्तरं च निरुत्तरं ॥ १४ ॥ तंत्रं वैशेषिकं झानं वीरावल्तिमयायरं । चरुरोपंक्रं क्रानं वीरावल्तिमयायरं । चरुरोप्रकं झानं वीरावल्तिमयायरं । चरुरोप्रकं झानं वीरावल्तिमयायरं । चरुरोप्रकं झानं वीरावल्तिमयायरं । चरुरोप्तं न तंत्राणि परिलोक्त विचाये च । विदिकान्नयसंभूतनवडोपनियासिना ॥ १९ ॥ चोकृष्णविद्यावागीझभट्टाचायें थीमता । तंत्राणां सारभूतं च तंत्रालं प्रतन्मते ॥ १६ ॥

हर्यज्ञी में ॥

जैभिनिः सुगतछैव नास्तिको ऌग्न रुव च। जपिलचाध्वपादश्च घडेते हेतुवादिनः॥ १९॥ १

According to Rāj. Mitra, Notices, i., p. 126, the work consists of five *patalas*, treating resp. of secret congregation, time for initiation, mystic diagrams, rituals, and regulation of the breath and gesticulation during worship.

In the present MS., which is not punctuated, the following divisions have been noticed :

इति चेदिकजीकृष्णपिद्यायागोशभट्टापायैविरणिते तंत्रराले जक्रविचारो नाम प्रथमपटलः ॥ जय मासाहि निर्णयः ॥ fol. 18b; इति दोष्णाविधिः । जय पुरखरणं fol. 83a; जय जपनालासंस्कारः fol. 109b; इति शिवावलिः । जय श्यामा-पाराः । fol. 137a; इति कालोसपया । जय नित्यहोमयिधिः fol. 165a; इति भैरवतेचे भैरवभैरवोसंवादे कालोकषचं (36 verses) fol. 167b; इत्युज्ञरतंचे कालोप्रसावे कालो-भैरवसंवादे द्वियाकलिजाकरूच (83 vv.) fol. 172a; इति महाकालविरणितं जीदधियकालिकासक्यपार्थ्य सोर्च(22 vv.) fol. 174b; इति कालिकाखरूपार्थ्य सोर्च(22 vv.) fol. 174b; इति कालिकाखरूपार्थ्य सोर्च(22 vv.) fol. 174b; इति कालिकाखरूपार्थ्य सोर्च(22 vv.) fol. 174b; इति कालिकाखुल्डसर्वस्वे शिवपरणुरानसंवादे कालिकानामसहर्थ (स्तोचं 221 vv.) fol. 186b; इति तारातंवप्रकर्या । जय तारावासना fol. 215b; इति शांति-सोर्च (11 vv.) इति जीनलतंचे परनरहस्ये ताराष्टकं fol. 235b; इति शिवशासने तारास्तवः (17 vv.) fol. 237b; इत्येकयोरावस्योक्कतारास्तवः (27 vv.) fol. 239a; इति जोइंकराचार्यविरचिता तारापम्झटिका (31 vv.) fol.241b; इति योगिमीवते ताराकवर्ष (28 vv.) fol. 243a; इति भेरवतंत्रे भेरवभेरवसिंवादे ताराकस्ये त्रैलोक्समोहनं नाम कवर्ष (39 vv.) fol. 245b; इति गोरखसंहितायां नोळसरस्ततो-कवर्ष (60 vv.) fol. 249a; इति जोहरगौरांसवादे जी-ताराया: कुलसर्वस्तनाम स्तोत्रं (189 vv.) fol. 259b; इति महाचीनक्रमः fol. 260b; इति कुमारीपूत्रा। खय चिता-साधनं fol. 2656.

It ends:

र्थं झतवयादूओं देवानी तर्षयेज्जलैः । ज्ञानतर्पणजून्यस्य न स्थाह्वेवस्य कर्पणं ॥ इत्यनेन विधानेन सिद्धिं प्राप्नोति निष्ठितं । इह भुक्का वरान्गोगानंते याति हरेः पदं ॥

इति योरसाधनं ॥ Apparently incomplete.

The leaves are marked $\mathbf{\tau}^{\circ} \mathbf{e}^{\dagger \circ}$ or $\mathbf{f}^{\circ} \mathbf{\tau}^{\circ} \mathbf{e}^{\dagger}$, or $\mathbf{f}^{\circ} \mathbf{\tau}^{\circ} \mathbf{a}_{\mathbf{i}}$; and on fol. 1*a* Colebrooke calls the work *Tantradīpikā*.

[II. T. COLEBBOOKE.]

2574.

1582. Foll. 294; size 18[‡] in. by 5[‡] in.; good Bengali handwriting of 1790 A.D.; 8 or 9 lines in a page.

Tantrasāra, a summary of Tantric cult, compiled by Krishņānanda Vāgīša Bhaļţācārya.

It begins :

नत्वा कृष्णपदहन्द्वं त्रद्यादिसुरपन्दितं । गुरुं च झानदातारं कृष्णानन्देन् धीमता ॥ तक्तद्भन्यगताहाक्यात्रानाचें प्रतिपद्य च । सीमावीर्थे च संखेपात् तन्त्रसारः प्रतन्यते ॥

For an analysis of the work see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 149 (cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 326; Weber, Berl. Cat., no. 1335). It is variously described as consisting of three (Rāj. M.), four (Anfr.) or five (Weber) sections (*paricchedu*). The colophons of those marked by Aufrecht are found here: 1., fol. 31b; 11., fol. 1996 इति ? तृतीय: (!) परिबोद: (but fanlu: MS. B., fol. 157b); III., fol. 252b इति सावककवय-परिच्छेदः ।

The MS. is preceded by a leaf of diagrams, and three leaves containing a list of contents.

It ends (cf. Notices, ii., p. 326):

वेदार्यशास्त्रविपरीतविलोकनेन प्रायोभवद्यजनलोपनपेख मातः । तहहक्दविशदीकरखेषु जातान् मातः खमल तव पादयुगेषु याते ॥

यद्यम्मया नाथ विमूटवुद्या स्पष्टीकृतं गुरातमं तु तन्त्रे । श्वमाय्यमेतत् करुणानिधान क्रोधो न चाई: तल पानरेमु ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीकृष्णानन्दभट्ठाणार्यविरणितस्तना-सार: समाप्त: ॥

> शाके पछश्रशाञ्चसप्रश्रश्रभुम्माने भयानीपदा-भोजहन्द्रमनुख्यां सुरसुरहेषिव्रजैवैन्दितं । नत्वा फाल्गुनिकडितीयदिवसे अ्ष्टम्या तियी भागेवे बारे जीवनज्ञमैखा विलिसिता यानादियं पुस्तिका॥

यलेन लिसिता पुस्ती येनेयं हियते भग। जननी षिद्रवरी तस्य जनकश्वापि विद्वरः ॥

ज्ञकाद्याः ९७१२ ॥ श्रीरामजीवनधर्मेखः साखरमिर्दं ॥ न्नीन्नीचनुप्रेंगिये ननः ॥

The statement of the Berlin MS., that the work was revised by (Bhairava) Amritananda, would seem to refer only to that MS. which commences differently from the others.

[?]

नयस

2575.

1200. Foll. 255; size 121 in. by 41 in.; carefully written, in Devanāgarī, towards the end of last contury, by two or three different hands; eleven lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

2576.

Foll. 193; size 111 in. by 5% in.; 2055. Devanāgarī writing of the early part of last century; twelve lines in a page.

Mantramahodadhi, an exposition of Tautric worship, in 25 chapters (taranga), composed, under the patronage of king Lakshminrisimhu, in Samvat 1645, by Mahidhara, son of Ramabhakta, and grandson of Ratuākara ; with the author's own commentary entitled Naukā.

See Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 154, 155; and the Benares edition of 1862. [GAIKAWAE.]

2577.

Foll. 137+74; size 114 in. by 84 in.; 1332. Bengali handwriting of the early part of last century; ten lines in a page.

Mantramahodadhi, followed by the com-Some leaves in mentary written separately. the latter having apparently been lost, have been replaced in Devanāgarī.

[H. T. COLEBROOKE.]

2578.

1508b. Foll. 68 (of which foll. 1, 6 and 7 are missing); size 114 in. by 44 in.; indifferent Devanāgarī writing of 1799 A.D.; thirteen lines in a page.

Mantramahodadhi, without the commentary. [H. T. COLEBROOKE.]

2579.

1442d. Foll. 58 (fol. 9 of which is missing, while fol. 29 is double); size 121 in. by 4 in ; indifferent, modern Devanägari writing (foll. 28 and 29a by a different hand); elevon lines in a page.

Mahidhara's Nauka, without the text. Rather incorrect.

845

Some corrupt verses at the ond: धातृयक्रमिग-माद्रिभूमिते (!) विक्रमाकैनृपती शकेखरे । ९ ॥ विखनायानंद-नायछात्र: काइयां सदाशिव: । छिछेस्तेतां जुभां नीकां टीकां मंत्रमहोदधे: ॥ ९ woro probably copied from a previous MS. [H. 'I'. COLEBROOKE.]

2580.

1426. Foll. 181; sizo $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; caroless, modern Devanāgarī writing (foll. 119– 127α by a different, regular hand); nine lines in a page.

Mantraratnāvalī, an exposition of Tantric rites and formulas in twonty-six(?) chapters (ullāsa), compiled, for king Kīrtisimha, by Mišra-śrī-Bhāskara.

It begins : faff: n

नत्वा श्रीगुरुकृष्णनाचचरणी सर्वाचेसिद्धिप्रदी विग्नस्वांतदिवाकर गणपति देवीं च बागीचरीं। यह्येषेषु सुगोपितं गुरुनुखाद्यद्वा मुदे मंत्रियां मुस्पष्टा क्रियते मयाचैनविभी ज्रीमंत्ररानावली ॥ १॥ भनलकनलनेत्रापूर्यशीतांणुयत्तात् दनुजमनुजदेवैः पूजिता -सिसंघेः । सन्यमव उदिततरणितेजोमंडलारजजातिर् दिशनु सकलसिडिं सुंदरी साधकेभ्य: ॥ २ ॥ खीद्यें कीर्तिसिंहो विभवषित्ररणाईवरे कीर्तिसिंहः सौंदर्ये कोर्तिसिंहो रिपुषलमणनप्रोडतः कीर्तिसिंहः। सल्कीर्ती कीर्तिसिंह: सुजनजनमनोवझ्भः कीर्तिसिंह: सहिद्याकीतिसिंहः त्रिभुवनभवने कीर्तिसिंहात्परः कः [11 2 11 मिश्रश्रीभास्तराख्येन कार्तिसंहस्य चाइया । मंत्ररालायल्ली नाम क्रियते बाल्डबोधिनी ॥ ४ ॥ त्रवादी गुरुझिष्यलखणमाचस्महे ॥ जवदातान्वयः जुद्धः स्रोणिताचारतत्वरः । चान्त्रमी वेदवित् क्रोधरहितः सर्वज्ञास्त्रवित् ॥ श्रद्वायानतम्परच(ग.º नम्यकः) प्रियत्राक् प्रियद्शनः । मुचि: सुवेषस्तरुणः (१º षास्तरणः) सर्वभूतसमानधीः ॥ चीमाननुद्धतमतिः पुर्यातंताचिमज्ञैकः (!) । सग्राचा सुकृतधाः कृतज्ञः ज्ञिष्यवस्रभः ॥

निग्नहानुग्रहे दखो नहानंत्रपरायणः । जहापोहप्रकारकः जुह्रासायः कृपाल्ठयः ॥ इत्यादिलखण्येपुँको गुरुः स्यात्ररिमानिभिः(!) । शिष्यः जुह्रान्वयः ज्रीमान् कुल्लीनः प्रिपद्झैनः ॥ स्पष्टवाक् पुरूपचरितो अ्धांत्रधीदेंभवर्ज्तितः । कामक्रोधपरित्यागी रागी च गुरुपादयोः ॥ देवताप्रखतः कायमनोवाग्भिदिंवानिज्ञं । निरुत्तो(r. नी॰) निर्जिताशेषयाज्ञकः (?॰ पातकः) [ग्रह्यान्तितः ॥ डिजदेवपितॄणां च नित्यपूजापरायगः । युषा विनियताशेषकारणः करुणाल्यः ॥

इत्यादिऌषय्यैयुक्तः शिष्यो दौर्षाधिकारभाव् । तयोवैत्सरपासेन झातान्पोन्यखभावयोः । गुरुता शिष्यता वापि नान्यपेति विनिष्ठयः ॥

इति मंचमुकावल्या ॥ चय मंत्रेषु विश्वेषनिरूपर्य ॥ ०

खय वालादिभेदः fol. 3b; चय नखत्रप्रकारः fol. 4a; भय चुग्रज्ञोधनं fol. 5b ;-ii. चय दीक्षाप्रकार: fol. 6b ; iii. चय जुंडानि fol. 11b; iv. भूमी छीचक्रं पंषदर्शन पुरपित्ना। ज्रथ पायस्यदेवतायाः दीद्या। fol. 23a; v. सच समयाचार: fol. 31a; vi. खच होमनिधि: fol. 33b; vii. जय मंत्राणी दश संस्तारा: । fol. 40b; viii. यसि-म्पृष्टिस्थितिर्ध्व[सि]न्यपिधानानुग्रहासन्नं(!)। कृत्वं पंचविधं श्रम्बद्धासते (?) तं सुनः शिवं ॥ ° sets of devotional verses with explanations, fol. 45a ; ix. ww Hgr fol. 62a; x. wu anhun fol. 64a; xi. विद्यापूनन fol. 68b; xii. (रालपूत्राविधान) fol. 71a; xiii. आध काम्यकमाणि fol. 74a; xiv. जय काम्यकमहोम: fol. 77b; xv. (न्यासविधि:) fol. 82b; xvi. (दक्षिगापुरूष) fol. 98a; xvii. जय वारादीभेदाः (! mainly formulas) fol. 105b; xviii. माखाग्निहोधविधि; fol. 115b; xix. do., fol. 120b; xx. जय मात्रिकामंत्रा: fol. 122b; xxi. चय शिरोमंत्रा: fol. 127a; xxii. चय भुवनेम्नरी-मंत्रविवरणं fol. 1336; xxiii. खप त्वरितामंत्रविवरणं fol. 1436; xxiv. चय ट्रीामंत्रा: fol. 1566; xxv. चय गणपतिमंत्रा: fol. 165a ; xxvi. जय वरमंत्रा: fol. 175b.

This chapter seems to end fol. 1805 आहित-जै।तवेद इहा रह सबैकनी छि सादय खाहा ॥ २६ ॥ when there follow three more lines of formulas, ending इति नरंग॥ followed by a sardrīluvikrīdita चंसासक, and two slokas, the second of which runs thus:

खमावास्यदिने विद्याभोजयेम्मधुरोन्नमैः । भष्ट्यभोज्येयैषाइक्ति दखान्नेभ्यो व्य दक्षिणाः ॥

This is followed by an incomplete *sloka* with a colophon written by a different hand, which is wrong both as to the number of the chapters (21) and the subject treated of.

In the colophon the work is attributed to Kirtisimha : इति जीवहाराजाधिराजजीकीर्तिसिंहपिरचि-तायी मंत्रराजावच्या . . . उल्लास: ॥

The author quotes Jäänäryava, Jayudrathayämala, Muntrumuktävali, Tantraräja, Paücarätratuntru, Irapaäcasära, Šäradätilaka and Särusamuccayu, etc. [H. T. COLEBHOOKE.]

2581.

1197. Foll. 78; size 12½ in. by 4½ in.; careless, modern Devanügarī writing, by the same hand as the bulk of the preceding MS.; nine liues in a page.

Mantrārādhana-dīpikā, an exposition of Tuntric formulas, by Yaśodhara, son of Kamsāri Miśra.

Chapters vii.-ix., and part of the xth. Very incorrect.

VII. begins: महितोन्छ: दीर्घचान्येपरायखादपरायैहसी पुन: सहाझित्र ⁰

VIII. fol. 15 : सम ज्ञीवमंत्रा: ॥ तत्रीकप्रासादमंत्र: । ९ 1X. fol. 44 : सम वैष्णवमंत्रा: ॥ तत्रादी रालाभिषेको डादशाखर: । ९

It ends (fol. 77): इति जीव्वनारिनिजालनगराधर-विराजतायां मंत्राराधनटीपिकायां नवनः प्रकाशः ॥

X. begins: जयाष्टादशाखरगोपालनंत ॥ °

The MS. breaks off abruptly with खहण्डम, after which a later hand has added the colophon: इति जीवंसारिनिज्जविरण्वितायां मंत्रदिषिकायां दशम-प्रवाश: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2582.

968c. Foll. 15; size $7\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ and careless Devanāgarī writing of 1753 A.D. and lines in a page.

Mantramuktāvalī, a short compilation of Tantric spells, with directions for the use of them; in very incorrect Sanskrit.

It begins: आभगवान उवाप: जो जस्य अीगुरुझंबा गुरुर्विष्ठागुरु देषमहेचारं गुरु रुवं परं वद्य तस्मै आीगुरवे नमः चादित्यवारे मलेळ्युडि च सोमवारे सपैसिड्डयः मंगलवारे धन-विद्या च वूधवैइयमेव च: वृहस्यतिवारे झांति कृत्वा च जुझनगर वैश्य भवेत् ज्ञानिवारे गछति वृड्डिपुचदाराधनं ०

It ends with mystic sets of the figures t and e in conjunction with the days of th week, thus: रषिराची ttttttottteettt रचिदिने । times t, etc., ज्ञानिदिने 4 t, 3 e, 6 t, 1 e, u इनि जोनंजनुकाषलो संपूर्णा ॥

[H. T. COLEBROOK).

2583.

1192b. Foll. 70; size 12½ in. by 4% in . caroless Devanägarī writing, of 1804 A.D.; eigin lines in a page.

Dakshināmūrtisamhitā, a work ou Tantre worship by means of mystic formulas. It seems to consist of 64 chapters (patala), only the first 40 of which are, however, numbered in this MS.

It begins :

ज्रीमच्छीको शहरयं पंचसिंहा सनात्मत । फलं कस्पळतानां च चारुरानस्पुरत्कलं ॥ ९ ॥ चतुरायतनानंदि चतुराझायको शर्म । तित्यानंदि परं ब्रह्मधान नींनि सुखामये ॥ २ ॥ ज्रीदेष्युयाच ॥ कृषां कुरु महादेव कृषयानंद सुंदर । किंतु ब्रह्ममयं [धान] ज्रोतुमिच्छामि तच्चतः ॥ ३ ॥ कर्ष जीसहितं देच ज्रीको शहर्द्य कर्ष । पंचसिंहा सनं सेच्यं कर्ष कस्पल्ठतात्मकं ॥ ३ ॥ कर्य रालात्मकं देव कथमायजनात्मकं । कथमासाथसंसेव्यं कर्य नित्यात्मकं प्रभो ॥ ५ ॥

ইন্মা उधाय॥

रतासवैालकं वस्तु चिपुरा पर[मे] भ्रारी। चतुर्ऌेष्मी सेम्पमाना तदा कामदुषा परा॥ ६॥ स्रीयिखा च तथा ऌष्मीर्मेहाऌष्म्लीसत्यैव च। चिइाक्ति: सवैसासाज्यलप्मी यंच प्रकीर्तिता:॥ ७॥ °

 ekāksharalakshmīpūjāvidhi;
 mahālakshmīpūjā;
 trišaktimahālakshmīyajanavidhi;
 sāmrājyavidyāyajanavidhi;
 ātmāshļāksharaparajyotirvidyārādhanam;
 praņavavidyāparanishkalabhedasamārādhanam;
 ajapānāmavidhānam;
 mātrikāpūjāsādhanavidhi;
 tripureśvarīsamārādhanavidhi;
 kāmeśvarīpūjāvidhi, etc.

It ends:

जलकोलिं ततः कुर्यात्सार्थं समयिभिः मुझं । जजदानं प्रकुर्वीत रमेः घड्डिः समन्यितं ॥

रुवं यः कुरुते विद्वान् दमनारोपखक्रनं । तस्य सावस्परी पूजा खीविद्याधिडिता भवेग् ॥

इति दश्चियानूतिसंहितायां दननकरोपयापिधानं नाम पटछ: सनाग्न: ॥ [H. 'Г. COLEBROOKE.]

2584.

1230a. Foll. 17; size 11 in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; nino lines in a page.

Kāmākhyātantra, a treatise on the worship of Śakti, in the form of Kāmākhyā, here consisting of 7 pajalas.

It begins: भौदेखुवाच । भगवन् सर्वधर्मेइ संवैविद्याप्रिय प्रभो । सर्वदानंदहृदय सर्वागनयिकाशक ॥ खुतानि सर्वतंत्राणि साधनानि च सर्वेश: । विद्यासा: सकला देव मलानि त्वस्रसादत: ॥ १

Cf. Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 39, where, as in the next MS., the treatise is divided into 9 patalas. It ends:

रतने कपितं चेहान्न प्रकाइयं कदाचन । गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं सदा प्रिये ॥ पशोरग्ने विशेषेख गोपनीयं प्रयानत: । भ्रष्ठानां साधकानां च सान्निभ्ये न घदेदपि ॥ न दखालाणसंत्रेभ्यो विगीतेभ्यस्तवैव (?ऽविनी॰) च । उदासीनजनस्वैव सान्निध्वे न घदेदपि ॥ दाभिकाय न दातव्यं नाभक्ताय कदाचन । मूस्तीय भाषष्टीनाय दरिद्राय मनाइया ॥ दखान्धांताय जुखाय कीलिकाय महेच्छरि । कालीभक्ताय श्रेषाय प्रदेशाच शिवाझया ॥ छनेन भषमुक्ताय महाकालप्रपूजिने । मुरास्त्रीवंदकायाच शिवाचलिप्रदाय च ॥ इति चोकानास्थातंत्रे पार्वतीन्ठरसंघादे (thus always) काला पठलु: ॥ [II. T. COLEBROOKE.]

2585.

1442b. Foll. 13; size 12[‡] in. by 4 in.; very careless, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Kāmākhyātantra. The treatise is here divided into 9 paţalas, the first two of which correspond to paţ. 1, and 8 and 4 to paţ. 2, of the preceding MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

2586.

3187. Foll. 29; size 7³/₄ in. by 6 in.; well written, in Devanágari, on European paper (water-mark 1867); ten lines in a page.

Kalpasūtra, a manual of cortain Tantric rites, ascribed to Paraśurāma.

It begins :

श्रीगुरुगखपतीष्ठदेषताभ्यो नमः ॥ खपातो दीखां व्यास्था-स्यामो अगवान्परमझिवभट्टारकः श्रुत्यष्टादशविद्याः सवीछि दर्शनानि लीऌया तत्तदरस्थापवः प्रखीय स विमत्या अगवत्या भेरच्या स्तामा भिखया पृष्टः पंचभिक्नुसैः पंचाझायान्परमाल-साररुपान् प्रणित्ये तत्रायं सिद्धांतः पट्विंशज्ञत्वानि विश्वं शरीरं कंषुकितः शिषो जीवो निष्ठ्यंषुकितः परमशिवः स्वविन्हाः पुरुषार्था वर्णेतिसका निसाः झब्दा मंत्राणमचित्राक्तिता संप्रदायविश्वासाओं सर्वसिद्धविश्वासभूयिष्ठं प्रानाव्यं गुरुनंत्र-देवताननःपवनानानैक्येन भावनादंतरात्मपित्तिरानंदं जवणो रूपं तच देहे व्यवस्थितं सर्वेषु द्व्वैनेषु गुप्तेयं विद्या। तत्र सवैया मतिमान्दीखेत । दीखासिसः झाफ्तिकी झांभवी मांती चेति । तत्र झाफ्तिकी इक्तिप्रवेशनाब्दांभवी चरयविन्यासा-नांत्री मंत्रोपदिष्ठ्या । सवैाध कुर्यदेन्नेका वेलेके । सन्नुरूः क्रम प्रयत्वे सांग हुन्वा तरुणोक्षासथान् शिष्यमाहूय वाससा मुखं वद्या गर्थपतिऌारित्ताश्यामावात्रील्जीपराधात्रविंतुभिस्तमवोक्ष्य सिद्वातं ज्ञावयित्वा ॥ तब्दिरसि रक्तणुज्जवरणी भाषयित्वा तदमुत्रछालितं सर्वमऌंकुर्यात् ०

नासे मुहूर्त उत्थाय सहसदल समल कणिकामध्यनिषिष्ठगुरू-षरणयुगल्डविंगल दमृतर सचिसरपरि प्रतासिलांगो ॰ fol. 3*u*; चय यागविधि: fol. 3*b*; चय होमविधिं चास्यास्यानः fol. 22*b*; चयातः सर्वेचां मंत्राणां सामान्यपद्वतिं व्यास्यास्यानः ॥ fol. 24*b*; भूभुत्र: सत्तत्सचितुर्वरेखं ॰ प्रचोदयात् । इति तंत्राणां गायत्रो ॥ यत्न इंद्र भयामहे ॰ (Rigv. viii. 38, 13) । स्वस्तिदा ॰ (ib. x. 152, 2) । इसिंद्री गायत्री ॥ ॰ सेचराय नमः ॥ ॰ नमो भगवते ज्ञीसूर्याय ॥ ॰ पुंडरीकाच्याय नमः ॥ पुष्करेष्ठणाय नमः ॥ चानल्डेष्ठणाय नमः ॥ कानल्डेष्ठणाय नमः ॥ विश्वरूपाय नमः ॥ ज्योमहायिष्णवे नमः ॥ इति पोडशनंत्रेण सनवृष्टिरूपिणी दूरदूष्टिसित्तिप्रदायक जुम्मती पिद्या ॰। इति महान्याधिनाशनो विद्या ॥ ॰

It ends:

य इमा दशकांडों महोपनिषदं महात्रेपुरसिद्धांतमालासवैख-भूतागहरहरधीते स सर्वयन्नेषु यष्ठा भवति यं व्रतुमधीते तेन तेनास्येष्टं भवतीति श्रुतमित्पुपनिषदिति शिर्यं ॥ इति ज्ञीदुष्ट-श्वत्रियकुलुकालांतकरेणुकागर्भसंभूतमहादेयप्रधानशिष्यश्रीनारा-यणापतारमहामहोपाच्यायज्ञीपरजुरामविराष्त्रां कल्ससूत्रं संपूर्णे॥

This seems to be a different treatise from the same author's *Vidyākalpasūtra*, described by Rūj. Mitra, Notices, iv., p. 69.

'This copy was made from an undated Devanāgarī MS. belonging to Lakshman Trimbakjī Gadgil of Belgaum, consisting of 39 leaves, about 8" by 3^{*}/₄; and presented to the India Office Library, 23rd Aug. 1878.'

[J. F. FLEET.]

2587.

452b. Foll. 11; size $9\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; fair Devanāgarī writing of the latter part of the last century; 12-15 lines in a page.

Mahārasāyanavidhi, also called Kākacaņdeśvarīmata, a Tantric treatise on quack medicines; deriving its namo from Kākacaņdeśvarī (or Kākacāmuņdā), a particular form of Śakti or Bhairavī, to whom Īśvara, in a series of conversations, reveals his occult science.

Very incorrect. It begins:

कैलासशिखरासीन[म्] डमासार्थे जगतुरू । योगिन्यः कथयं(१नोडकपयन्) यंचं गुझागुझतरं परं॥१॥ सर्वैज्ञानप्रकाशाय सर्वेझाः सर्वकृष्ठ्यः (!) । श्रीः कये कथं देव त्वया सर्वे ममोपरि (!) ॥ १ ॥

ईम्बर उ॰॥

कंकालिकालराचि च कालचंडाभवविका । कालिका कालराचि च काकचंडेचरीमते ॥ ३ ॥

The numbering of the *ślokas* is discontinued from fol. 6 (after *śloka* 127).

इति (प्रयमः ॰) चतुषेः पठलः fol. 4b; इति काकवांडे-घरोनते कैलोक्ससुंदरीगुटिका संपूर्णी fol. 5a; इति ॰ जारणपटलः fol. 6b; इति शास्मलीकस्पः ॰ इति जकरं-डोकस्पः fol. 7a; इति काकवांडेप्यरीकस्पः ॰ इति जकरं-डोकस्पः fol. 7a; इति काकवांडेप्यरीकस्पः (?) fol. 7b: इति हारीतकोकस्पः fol. 8a; इति पोटलीपादरसेंद्रं fol. 8b; इति ॰ जलूकापटलः fol. 9a; इति ॰ तालकेषारं fol. 10b.

lt ends:

सप्तमे सप्तके चैव सेचरी भवति याया। स्रत्यपुन्येन सीम्पंति (!) इदं चैव रसायखं ॥ न कांतेन विना सूर्त सूर्त कांतिविवर्जितं। सत्तर्यत्रसतीदेहेनह(!) विंडनियोशंसि ॥

इति महारसायनविधिः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2588.

1248c. Foll. 16; size 9½ in. by 3½ in.. fairly good Devanāgarī writing of 1777 A.O.. nine lines in a page. Mantraratnäkara, by Vijoyarāmācārya, pupil of Caturbhujācārya. The 13th chapter (of the section) entitled Kārtavīryamantranirūpaņa, containing charms and spells, in the form of prayers addressed to Kārtavīrya-Arjuna, king of the Haihaya country, with the view of averting ill-luck of every kind.

It begins:

चय सर्वेष्टदान् वक्त्ये कातेवीर्यमनुझमान् । यान्ममाराध्य मनुझाः साधर्यति नित्रेष्मितं ॥ ९ ॥

रीट्री सद्याग्निचंद्राद्या (!) ऌच्लीवैह्रोंदुशांतियुक् । पिधिधेरेंदुशांत्याद्या निद्राय्यैग्नोंदुसंयुक्ता ॥ २ ॥ पाशो मार्याकुइां पिष्णुप्रिया वमीस्त्रमीरयेत् । कात्तेवीयीर्ज्ञुनो रेतो हुदंतः प्रखथादिकः ॥ ३ ॥

It ends:

जीफली: श्रियमाप्रोति पश्चैवैश्यो भवेश्रृपः । किं बहुक्तेन सर्वेष्टं प्राप्नोति साधकोक्षमः ॥ ३१४ ॥

इति श्रोमचतुर्भुझाचार्यचरणसरोजनिवसित(मनं)चंचरोका -स्तादितचिम्नकरंदश्रोमहिजयरामाचार्यविरचिते <u>मंत्ररा</u>नाकरे कात्तैवीयैमंत्रनिरूपणे त्रयोदशस्तरंगः ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

सन्यमेव जयत

258**9.**

1717. Foll. 81, 83 and 67; size 9½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of 1768 A.D.; ten lines in a page.

Saktisamgama-tautrarāja, a spicilegium of abstruse speculations on the transcendent mysteries of Tantric belief, in four khandas, only three of which—viz. I., 111. (or II.), and IV., consisting of 20, 20, and 11 patalas resp. are, howover, contained in the present MS.

lt begins (with the numbers supplied): जी-देखवाज ।

> जनादिरूप भूतेश शशिशेखर शंकर। देवाधिदेव विग्नेश विम्ताराय्य मुरेम्रर॥ १॥ निरंजन निराकार नित्यानंद गुणाकर। गुणातीत परसामिन्सवातीत परात्यर॥ १॥

तस्वं चुतं जगासवें स्यायरजंगमादितां । खुतानि सपैतंत्राणि ऌष्यकोट्याप्रैदानि च ॥ ३ ॥ तंत्रार्थावादिकं देवराज राजेग्रार प्रभो । तंत्रराजः चुते देव लानाभेदाग्रा संघुताः ॥ ३ ॥ रसायनं चुतं देव सिद्धयो विविधाः चुताः । शक्तिसंगमनामानं तंत्रराजोत्तमोन्नमं ॥ ५ ॥ सूचितं देव देवेश मंत्रसिद्धाभिधागमे । न मद्रं कपितं देव संशयं छेदय प्रभो ॥ ६ ॥ चतुः संडेन संयुक्तं सर्वसारोत्तनोन्तमं । तंत्रं कपय देवेश संप्रदायक्रमागतं ॥ ७ ॥ समग्रं तंत्रराजेंद्रसापेत्वरर्राक्रनोत्तमं । समग्रं तंत्रराजेंद्रसापेत्वर्राक्रार्र्वता ॥ ७ ॥ समग्रं तंत्रराजेंद्रसापेत्वर्राक्रार्र्वा । कस्ये (!) सिद्विप्रदं तत्र कपयस्व मन प्रभो ॥ ८ ॥ श्विष उदाच ।

तंत्रराज्ञः पूर्वमुक्तः संडाष्टकसमुज्ज्वलुः । पूर्वार्थमुक्तरार्थे(!) च सार्थडयसमन्तितः ॥ ९ ॥ पूर्वार्थं कादिसंइं तु डितीर्यं हादिसंझर्जा । कादी तु चेद (*i. e.* 4) संडानि हादावपि चतुष्टयं ॥ १० ॥ प्रतिसंडं महेशानि चिसहर्यं च घट्शतं । प्रतथ्यायं झत्नद्योकाः पट्तिंझन् पटलानि च* ॥ ११ ॥

इत्येकसंडमित्युक्तमेय संडाप्टवां विदुः । दिव्यीघरचितो यच गुरुद्वारा (?) भविष्यति ॥ १२ ॥

शक्तिसंगमनामास्यं खीवृहत्तंत्रराजवं । वेदसंडसमायुक्तं घष्टिसाहस्रकं शुभे ॥ १३ ॥

हिष्यी घरचितं तंत्रं सर्वेतंत्रोक्तमोन्नमं । जन्नाहि काल्या रचितं तारारूपं द्वितीयकं ॥ १४ ॥

तृतीयं सुंदरीक्रां चतुर्थी छित्रमस्तका । युगे युगे चंद्रसंस्यं करुंगे संडचतुष्टयं ॥ ९५ ॥ षट्शती वत्सराते तु डिसप्ततुत्तरं शिवे । चादिभेयतु देवेशि दिय्यीघाडा रतः शिवे ॥ ९६ ॥

I. ends:

तन्नार्व निहनादेवमुखादुचार्यते (!) च यत् । तदेव सत्यं भवति प्रोन्नस्पन्ने (? r.प्रोन्नात्यरं) किमिन्छसि॥

इति ज्वीमदक्षोभ्यमहोग्रतारासंवादे <u>शक्तिमंगमतं</u>षरा<u>ने</u> प्रयम-संडे कामधेन्वादियोगे विंशः घटलः समाप्तः ॥

^{*} For the Kadimata see no 2538.

III.(?) begins: देखुपाच ॥ देवदेवं महादेवं भक्तानुग्रहकारकं । चनाद्यंतं पराकाशं तमोडे निर्गुर्खं विर्भु ॥ ९ ॥ त्वस्रसादाम्मया नाप ज्ञानमागमशासनं । कालांतरे समायाते पुन: पृष्टं मया थिभो ॥ २ ॥ पूर्णाभिषेकदीक्षा तु कर्ष भेदत्वमागता । ईम्बर दवाच ॥ ०

It ends:

सवैतंचे प्रयुक्तवादच संक्षेपत्रो मता(? मया) । मंचातरावात्वयिता किमन्यत् चोतुमिच्छसि ॥

इति जीकालोकालसंवादे पट्शांभवरहस्ये उहंडभैरवीये इक्तिसंगमतंत्रराजे पष्टिसहस्रे धूमावतीकीतुर्ज संखेपविधिनीम विंज्ञतित्तम: पटलः ॥ समाप्तखार्य ग्रंथः ॥

IV. begins: देखुवाच। देवदेव महादेव सर्वसिक्किप्रवर्धक। तत्वं जुतं मया सर्वं रहस्यातिरहस्यकं। इदानों यद देवेश रहस्यं परमं विभो॥ शिय उदाच। रहस्यातिरहस्यं च कथं त्वयि निवेद्यता।

रहस्यातरहस्य च कप त्याया गवछता । तचापि तव सह्रक्ष्या रहस्यमपि कथ्यते ॥ काल्ठी तारा छित्रमस्ता सुंदरी चगल्ठा रमा । मार्तगिभुषनासिद्धिविद्या (!) च भैरवी तथा ॥ १

It ends:

गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं पुनः पुनः । रहस्यातिरहस्यं च रहस्यातिरहस्यकं ॥ १०५ ॥

इति संद्येपतः प्रोक्तं किनन्यत् चोतुनिच्छसि ॥ इति चीनदद्धोभ्यमहोग्रतारासंयादे तारासूक्ते जवजातिवर्यंने स्वाद्शः पटलः ११ समाप्तः ॥ संवत् १८१५ ॥

Cf. Raj. M tra, Notices, i., p. 229; Bik. Cat., p. 606; where *khaudu* 1. is said to consist of 20; II. of 65; III. of 19; IV. of 11 chapters. The opening and concluding couplets of the former MS. agree with those of the present one. [H. T. COLEBROOKE.]

2590.

1412b. Foll. 16; size $12\frac{3}{2}$ in. by $4\frac{7}{6}$ in.; fair Bengali handwriting of about 1750 A.D.; twelve lines in a page. Parātantra, or Karavīrayāga, a series of revelations regarding the occult science of Tantric worship, in the form of a dialogue between *Ĩśvara* and *Devī*. Very incorrect.

Whether the title Kalikulakrama refers only to the last section of this treatise, or whether it belongs to the whole, as that of a section of a larger work, is not clear.

It begins :

षहुसिडि(r.सिड)समाकीयें इम्झाने करवीरक(r.º के)। तत्र वीरगणाः सर्वे महाभझाल(कझोऌ C.)हूँकृते ॥ निवर्तते महाझतुयीगे (निवर्तितमहाचक्रे योगे C.) जिट-[झडामरे । महावृन्दे महास्थाने गणडाकिनि(महास्फारडाकिनीगण

वाद्याद्या(ब्रह्माद्या C.)मातरखाष्टी खेत्रेख(!) भैरवाःचः । गुलोक्षो (°क्षा C.) वटुकाः सिद्धा मातुखक्रे तु मालके [(मेलके ('.) ॥

ज्जीनाचादिगणाः [सर्वे] वीरनाचावतारिते । सिद्विनाचावकाज्ञेन संतोषितबुल्जेचरे ॥ सर्वेभूषां परियज्य सानन्दोद्याविमानसा । जीचक्रे स्न स्थितं देवं पुच्छते कुल्सुन्दरी ॥

सन्यमेन जयस्त्रीदेचुवाच ।

सर्वश्रोतोत्तरं (श्रोत्रोद्ववं ८.) झानं त्वस्प्रसादाष्ठुतं मया । यामलाष्ठकपूर्वे तु तन्ता स्वनेकभानि च ॥ भिरइस्नेदछ बहुधा महामन्यानपद्व कां (!) । मालातन्तं च चकार सागराभ्यानिहामतं ॥ चतुर्विंशतिवैलस्मञ्जुता: (!) सर्वे विधारिता । इदानों संझयो जातो तवेव वचनान्प्रभो ॥ ष्टपा सा परमा शक्तिने द्वितीया परेखरी । ष्टपा शक्तिर्नेहामाया विश्वं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ नादिर्मेभ्या न चान्ता तु यथा सर्वे प्रवर्तते । तथोक्ता न द्वितीया च तन्ते कुल्ठमहार्थेचे ॥ ष्टपा संभीयते विखनेका चेलोक्यपूजिता । इत्रदेव तथा (?) ब्राबीपडास्नायः कर्थ प्रभो ॥ घहसिंहासनगा देवी नायिकाः षट् प्रकीर्तिताः । पडाम्नायविभिन्ना चेदेका सा परमा कर्य ॥

5 z

[C.)याचिते ॥

अभिना पाय भिना च त्वं चेदेव जगताभी। वयमेवापरा इक्तिविभिना परनेचरी॥ °

ज्रीसदाशिव उयाच ।

मयि प्रियतमे देवि निझामय घटामि ते । गुइंग गुझतमं दिष्यमकव्यं कथयामि ते ॥ तव खेहात्मयध्यामि रहस्यं कौल्जिकाय वै । ता नमस्कृत्य घष्ट्यामि विष्णुमायां जगन्मयों ॥ नारायणीं महामायां प्रकृतिं विष्यरुपिणीं । रुवापरा परा शक्तिः प्रकृतिर्विष्यमोहिनी ॥ विष्यपिमोहिनी सा च वैष्णवी च प्रकीर्तिता । धारणाद्वाचीमित्याहुः पाल्ठनां परमेखरों ॥ चैल्लोक्यमोहनान्मायायुता सा प्रकृतिः स्मृता । विष्यसंसारणात्मा तु वैष्णवी तु प्रकीर्तिता ॥

.इति जीपूर्वोग्वरीपूर्वाक्षाय: [॥ १ ॥ С.] fol. 26; इति परातन्ते विश्वेग्वरीदक्षियाह्याय: [॥ १ ॥ С.] fol. 36; इति पण्चिमसिंहासनं (पण्चिमाद्यायकुम्निकादेवी ॥ ३ ॥ С.) fol. 4*a*; इति परातन्ते उत्तराद्याये कालिकाक्रमः (कालीक्रमः ॥ ३ ॥ С.) fol. 40; इति परातन्ते जीपिद्याजध्वीन्नायः (जध्वीन्नायत्रिपु-रमुन्दरी ॥ ५ ॥ С.) fol. 60; इति जीमहाज्रोतसि झिरझकेदे करवीरमहायागे परातन्ते (परातन्तक्रमे С.) डादशसाहविकाया गडान्नायाभेदमूर्च ॥ ६ ॥ ib.; इति जीमहान्नोतसि झि॰ करवीरयागे परातन्ते (परातन्तक्रमे С.) क्रमडादशसाहविकाया कालीक्रमनिर्ययसूर्च fol. 11*a*; इति जीभेरवन्नोतनि झि॰ करवीरयागे परातन्ते (परातन्तक्रमे С.) परमार्थनिर्याय: 18*a*.

It ends:

चिद्रिमा बहुधा जाता नानाभेदसमाधिता । रुका सा बहुरूपा च जानीयाहिव्यचधुषा ॥ स रुव साधक: छोष्ठ: सिडिज्ञानस्य भाजनं । छनुष्ठानरतं सर्वे सिडिआगी भवेद्भुवं ॥

इति चीभैरवचोतसि (इति चीचोतसि C.) झिरइचेदे महाकरघीरयागे परातन्त्रे काऌोकुऌक्रमः समाप्त: ॥

On the back of the last leaf the treatise is called Karaviratantrakulakarma.

The Cambridge Library possesses another MS. of this work (Add. 1477; 39 leaves, the second of which is, however, wanting) from | which Profs. Aufrecht and Cowell have kindly supplied the various readings noted above.

[II. T. COLEBROOKE.]

2591.

1192c. Foll. 41; size 12½ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing of 1804 A.D.; cleven lines in a page.

Rahasyārņava, a manual of Tantric worship, in 15 chapters (palala), compiled, under orders of Jayacandra Navendra of Trigarta (Lahore), by Vanamālin, pupil of Hridayānanda. The MSS. (osp. the second) are rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): श्रीपरहेवताये नमो नम: ॥

> सुधासारेण सिंचतीं बंठनीलं सदाशिवन् । नवीनजलदृश्यामा विघ्रेशजननी नुमः ॥ १ ॥ नमानि जालपां देवों कालपाशनिकृंतनीं । न्नवेशविष्णुनमितां धिप्रसित्तिप्रदायिनीं ॥ २ ॥ गुरुं च दुरयानन्दं सर्वेशास्त्रविशारदं । गियरूपं नतो नित्वं मंत्राज्ञां विद्धातुनः ॥ ३ ॥ जयचंद्रनरेंद्रस्य त्रिगर्ते झस्य चाइया । विटुपा साधकानां च प्रोतये वनमालिना ॥ ४ ॥ सिडिप्रदः सदा तेषां पशनां च विषप्रदः(!) । स्थीरहस्थाखीवों ग्रंथस्तन्यते सरको मया॥ ५॥ संग्रमार्था संतर्के च विद्र्या तचनाद्धि । भाषणूडामणि झाला तंत्रपूडामणि तथा ॥ ६ ॥ कुल्ज्यामणि जैय ज्ञानागीवं ज भेरवीं। कुलागीवं यीरतंत्रं समयाचारमुझमं ॥ ७ ॥ गांधवेगत्समूक्तं च नीलतंत्रं ततः घरं। रकवीरां समालोका तत्वार्थवं च भैरपं ॥ ८ ॥ खम्येपां च मतं झात्वा साधकानां हिताय च। गुरुक्रमविधानं च भावछ त्रिविधस्तया ॥ ९ ॥ कुमारीपुजनं चैव कुलाचारस्ततः परं । योउप्जाविधिश्वैव निज्ञीयसाधनं ततः ॥ १० ॥ पाखरवैः एननं चैव द्वीपदीसंस्कृतिस्ततः । पुरच्चयाक्रमच्चेव बलिदानविधिस्तत: ॥ १९ ॥ रहस्पातिरहस्यं च साधनं सवैसिहिदं। विभूतिथारणं चैव चंतर्यागविधिस्तया ॥ १२ ॥ योगश्चेष यचान्यायं ग्रंथे ऽस्मित्तन्यते मया। रनं विज्ञाय यो मर्त्यः कुरुते साधनं सदा ॥ १३ ॥

शंकरस्य मतिज्ञेषा तस्य सिडिः करे स्थिता । ततो गुरुज्ञमं वक्त्ये यचावदनुपूर्वज्ञः ॥ १४ ॥ तदुक्तं भावचुडामखी । ९

1. Guruniryaya, fol. 4b; 2. bhāvaniryaya, fol. 8a; 3. kumārikākalpa, fol. 9b; 4. samayācāra, fol. 10a; 5. pīļhapājā, fol. 10b; 6. aišīthapujāpaddhati, fol. 11a; 7. pāņdavamahāpājāpaddhati, fol. 22a; 8. draupadīsaņskriti, fol. 23b; 9. cl.innādipatala, fol. 28b; 10. parašcaryākrama, tol. 35a; 11. balidānavidhi, fol. 36b; 12. vibhūtidhāvaņavidhi, fol. 37b; 13. antaryāgavidhi, fol. 80a; 14. yogavaraņam, fol. 39b; 15. rahasyoktadravyašodhanavidhānam; ends:

জননা জীমাৰ মূহীৰো হানিম্বান নামীয়া ব নল্লন ইয়াজতদনান্দাল অৰ্থীন (!) ॥ ছাম্মীট ॥ °

इति जीवनमाल्याचार्यजीरहस्योकद्रव्यक्रोधनविधानं पंचदशः घटलः ॥ This colophon has caused the alternative title of *Dracyasodhana* being wrongly ascribed to the whole work.

The colophons usually run thus: इति जी-यनमाल्याचार्यसंगृहोते रहस्यार्थवे ?

[H. T. COLEBROOKE.]

सन्यमेव जयत

2592.

581d. Foll. 50; sizo 12¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; fairly written in Devanāgarī, by several hands, in 1800 A.D.; eleven lines in a pago.

The same work. Both MSS. seem to have been transcriled from the same original.

[H. T. COLEBROOKE.]

2593, 2594.

705, 706. Foll. 1-150, 151-298; size 164 in. by 44 in.; clear Bengali handwriting of about 1700 Δ .5.; nine lines in a page.

Sirarahasya, an extensive work on Siraworship. The complete work consists of 12 parts (amia), only one of which, the seventh, is contained in these volumes. It begins: **भूषय अभुः।** मूत वेदार्थतस्वरु झिषध्यानपरायग्र । मुक्तपुपायं वदास्मभ्यं कृपालो मुनिसन्नन ॥ कः सेच्याः सर्वदेवेषु को वा जप्पो मनुः सदा । स्थातव्यं कुत्र वा नित्यं कि वा सर्वार्थसाथकं ॥

মুর ত্বাম্ব।

धन्यान्मन्यानहे नूनमनन्यशरणान्मुनीन् । वनाशिनो वनायाबाद्यस्तमन्यूनकरूमान् ॥ भवद्रिः सर्ववेदार्थेतस्वज्ञानमकरूमयैः । परात्परतरः शर्वः सर्वदा पूज्यते थिया ॥ भवद्रिः सर्ववेदार्थो ज्ञात श्वास्ति यद्यपि । तथापि किंचिड्रष्ट्यानि यथा ज्ञातं भया तथा ॥

पुरा बैलासझिलरे मुखासीनं जगसपुं । वेदानवेद्यनीझानं झङ्करं लोकझङ्करं ॥

विश्वतश्वश्चुधं देवं विश्वतोमुखमथ्ययं । विश्वतोवाहमाराधं विश्वतःपादमोश्वरं ॥ निय्बरुं निर्मुखं झामां निरवद्यमनामयं । निष्प्रपत्रं निराखारं निर्मेर्ऌं निरूपाधिकं ॥ शर्थं प्रसम्रवदनं सवैाभरखभूषितं । गीरीभूषितवामाङ्गं वद्यविष्युवादिसेषितं ॥ स्राप्तेयमगज्जन्मस्थितिसंहारकारखं । सोममूर्याग्निनयनं सोमाधेकृतझेखरं ॥ विख्यमन्दनलिप्ताङ्गं नरविख्दलाचितं ।

चाग्नचर्मपरीभानमनलेन्दुरपिग्रभं ॥ नानामणिगणाबीर्थे किरीटकटकावृतं । दयामुधाद्रैनयनं परदा(ग. दो)भयपाणिनं ॥ निजसंतोषपूर्थाञ्जमुमालिङ्गित्रविग्रदं । पिलोक्सातीय संतुष्टः परमुखः साखनीष्टरं ॥ मत्वा कृतार्थमात्मानं प्रणिपत्य सदाशिवं । पप्रच्छ सर्वलोकानां मुत्तभुपार्य कृताञ्चलिः ॥ विद्येचर महादेव विष्णुवद्यादियन्दित । देयानां मानवानां च किं नोखस्यास्ति साधनं ॥ तथ नामान्यननानि सन्ति यद्यपि शङ्गर्द । तथापि तानि भव्यानि न झायन्ते मयाधुना ॥ प्रियाणि शिवनामानि सर्वाणि शिव यद्यपि । तथापि कानि रम्याणि तेषु प्रियतमानि ते ॥

5 2 2

CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

तानि सबैचिंदान्यद्य कृपया वक्रुमहेसि । यत्रामस्मरणादेव सन्नो मुख्यते पातनीः ॥ रसनारससारहा त्वन्नामामृतपायिनी । यस्यासि स पुमान्धन्यो मान्यो समनुझैरपि ॥ जम्मानरसहस्रेषु तमं यदि तपस्तदा । त्वन्नामस्मरणायत्रं चित्तं जन्तोः प्रज्ञायते ॥ महेशनामामृतदिव्यधारापरिमृताङ्गोदरमध्यगोर्धप । न ज्ञोकनात्रोति नरो यतो हंसरकितो वहिंगतः जिवेन॥ यतो विभूतिकयचाः शियनामास्त्रपार्ययः । चतारो समुरानीकैश्वक्र्युंड पुरा मुदा ॥ व्यक्तगासहस्राणि सम्यक्तनापि पुक्रमः । शिवेति नाम विनर्छ श्रुत्वा मोर्ख गतः पुरा ॥ ये ते अप प्रमथाः जुडाः झिवनामामृताझनाः । इन्टाडाचितपादाच्ता यसनि शियसविधी ॥ जिवनामैव संसारमहारोगी पत्राम कं। नान्यासंसाररोगस्य ज्ञाममं दुइयते मया ॥ ज्ञिव इन्हर विग्रेझ महादेवेति यन्मया । प्वेमुचारितं युद्धे जयस्तेनाभवम्मया ॥ शक्वरेश महेशेति नाम दिव्यं महावने । पुरा जुतं पिशाचेन ततस्तरमात्म मोजितः ॥ समस्तवेदवेदानासारभूतं शिवप्रदं। शिवनामामृतं दिव्यं पेयं भवाधेसाधकं ॥ ये संततं श्रङ्करमाहरेख मनःसरोजासनसंनिषिष्ठाः मिल्य ध्यायनि इम्भुं स्मरणानुपकास्त रव धन्याः झिवसंमताच्च ॥ शिवनामामृतापुष्टरसनाः शिवपुत्रकाः । शिवध्यानरता निग्धं सनि धन्याः इक्षिक्कवित् ॥ इत्युक्ता वेपनानाङ्कः प्रखिपाय पुनः शिवं । कुमार: पाचेतसस्यी नतम्धी कृताच्चलिः ॥ মা ব্যাম। कुमारेगोदितां वार्च सर्वलोकहितावहां । ज्ञत्वा प्रसन्नवट्नस्तमुवाच सदाझिवः ॥ জিৰ তথাৰ। साथु साथु कुमाराद्य सम्यक् पृष्टं त्वयाधुना । यदिदानीं त्वया पृष्टं तडक्ये जुणु सादरं ॥ रक्षेव पुरा गीया पृष्टः काइयामहं सदा । सनास्वातं नया सम्यक् सर्वेषां मोछसाधनं ॥ दियान्यनननामानि सनि तम्मध्यगं परं। जष्टोत्ररसहसंतुनासी प्रियतरं मन ॥

रकैकमेष तम्मध्ये नाम सवैार्थमाधकं । मयापि नाम्नां मर्वेषां फलं वक्तुं न झक्यते ॥ तिलाह्यतैर्विव्यपत्रैः कनलैः कोमलैनेवैः । पूर्नायध्यति मां अक्त्या यक्त्वेतन्नामसंख्यया ॥ स पापेभ्यः संसृतेष्ट्रं मुख्यते नात्र संझयः । ततो ममानिकं याति पुनरावृत्तिदुल्लैभं ॥ ⁰

The saptamāņša, according to a MS. in Rāj. Mitra's Notices, i., p. 123, consists of 29 adhyāyas. The present MS., however, terminatos abruptly in the 25th adhyāya; and the colophon of some of the others also is wanting.

 इति श्रीशिथरहस्ये सप्तमांशे स्कन्दसदाशिवसंवादे मुख्य-शिवसहस्रनामकचनं नाम प्रचनोञ्ध्याय: ॥ fol. 10%.

II. beg.: चुपय जपुः । त्वत्प्रसादाइयं मृत निप्पापाः स्मो न संझयः । धन्याः कृतास्त्वया नूनं सत्कपाच्चपण्डयं ॥ Col.: इति॰ ज़िवगीरीसंवादे काज्ञीनाहात्व्ये काज्ञीप्रज्ञांसा नाम द्वितीयो ञ्च्यायः ॥ fol. 14 ..

[][. beg.: पार्थे सुवाच ।

देवोच्चमासिलाराध्य विष्येग्न शिव विश्वग । श्रुता पुस्यकषा रज्या त्वत्प्रसादाम्मनोहरा ॥ जयने त्वन्मुलाम्भोत्रविलसत्कषापुष्परसं पुन: । मवेतखवरीको ध्यं पात्मिळति शङ्कर ॥

Col.: इति १ झिवगीरीसंवादे काशीनाहाल्ये तृतीयो अध्याय: ॥ fol. 186.

IV. beg.: भ्रोशिय उवाच। कपानन्या प्रवस्त्ये आहं भृगु सादरमसिके। यत्कपाश्चवखादेव सद्यो मुच्चेत पातकैः ॥ शियस्थानान्यनेकानि सन्ति काश्या वरानने। तेथा संस्था मया सम्यक्कन्तेवे न शक्यते ॥

Col.: इति शिवगीरीसंवादे काशीनाहात्म्ये चतुर्या sध्याय: n fol. 23a.

V. beg.: ज्रीपार्वेग्युवाच। महेझासिलट्देवेझ काझीवासरतैर्नेरैं:। प्रत्यहं नियतं काझ्यां किं कतैच्यं वद् प्रभो॥

Col.: इति? काशीमाहाल्पे काशीवासनियमविधिकचर्न ? fol. 29a.

VI. beg.: पार्वे सुवाच। जिव जल्पागृह ज्रीमसविज्ञामितविक्रम । ज्ञानवापीति संज्ञेयनस्याः जयमभूष्ठदे ॥ Col.: इति १ शिवगीरी संवादे काशी शानवापी प्रशंसा १ fol. 33b. VII. beg.: पावेल्याच । विद्येषारासिलाराध्य मवैज्ञ करुणानिथे। क मुक्तिमण्ड पस्यानं तत्प्रमार्थं कियम्मतं ॥ Col.: इतिº काशीमाहात्म्ये मुक्तिमगडपास्थानं of fol. 37a. VIII. beg.: पार्वसुवाच। शिवानन्दमयानन ज्ञानवापीतढे भुभे। केन पुरुषप्रभावेन दत्त्वपाणिः स्थिरं स्थितः ॥ Col.: इति काञ्चीमाहाल्ये द्यडपाणीतिहासकपनं ? fol. 40a. IX. beg.: शिव डवाच। क्यामन्यां प्रवछ्ये इहं जोत्रानन्दकरां परां। मुखु यानेन विमलामसिके पापहारिखों ॥ पुरा कच्चिद हिजाधीशः पूर्वजन्मतपोवलात् । काशीं संप्राप्य मामचीमभ्यची विधिपूर्वेकं ॥ दावलीकदिनं दीनः खुधात्रों अलक्नुते रवी । वीरेणारालये रन्ये निद्रां कर्तुं समाययी ॥ Col.: इति ° वोरेम्बरेतिहासकपनं ° fol. 43b. सन्यमव जयन X. beg.: शिष उवाच। खन्यामध्वामनयां कथां वख्ये जुभप्रदा । यत्वयाश्रवगासद्यो मुच्यते सवैबन्धनात् ॥ fol. 169a. काइयां पणुपती झस्य स्थानमन्त्युन्नमं भूभे । तितां संनिहितस्तच निवसाम्यहमादरात् ॥ महाचाण्यतरेत वसतिः क्रियते सदा । श्रीवज्ञास्त्रप्रणेतारः सनि तत्रैव कोटिशः ॥ Col.: इति काज्ञीमाहात्ये पमुपती घरेतिहासकयनं 0 fol. 63b. XI. beg.: शिव उवाच । चोंबारं नाम विमले खेर्च बाइयां वरानने । सर्वेपापस्तवकरं तिष्ठत्वेकं जुभग्रदं ॥ (?ends fol. 695). XII. col.: इति वाशीमाहात्मे शिवगीरीसंवादे डादशो sung: fol. 99a. (At fol. 81a Vishnu is intro-

duced worshipping Siza).

XIII. beg.: भाषय अनु: । मूत वेदायेतस्वत्र काशीतस्वं यथाचेतः । यथा जातं तथैवोक्तं त्वयासभ्यं प्रयानतः ॥ चयं प्रेणीताः सर्वे अपि लत्मसादान्मुनीचराः । तत्त्वायवोधाद्यः वृतस्त्वयास्नामु कृयानिधे ॥ Colophon of XIII. and XIV. wanting; XV. ends fol. 109a. XVI. beg.: पावैत्युवाच। वैष्णवं धान संप्राप्य किमुझं लखणा विभो। तदा जनाईनेनापि किनुक्तं तह्नदस मे ॥ श्रीमहादेव उवाच । शिवे विष्णुः समास्त्रोक्य बद्यादीनमरांस्तदा । पप्रच स्तागतं तेषां वर्धयन्मुदमादरात् ॥ XVII. (beg.?) ends fol. 131b. XVIII. beg.: झिय उवाच। जुलु देवि कथानन्यानतिसंतोपदायिनं । यलपान्नवणादेव हुष्टचित्रा भविष्यसि ॥ पुरासर्गे ज्ञचीनाचं दृष्ट्रा गुरूरतिप्रियं। उवाच वचनं वाग्मी सस्मितं प्रीतिपूर्वेकं ॥ भलोकतीर्थमेवार्थं मया गतमनेकथा । दुष्टानि शिवतीयानि घेदोकान्येव साहरं ॥

XIX. beg. fol. 154a : श्रीमहाशिव उवाच । नि शिवे दक्षिणकैलासो विलासस्यात्रयो मन ।

स ययोभरकैलासलयैव मुखदः मदा ॥ Col.: इति ९ शिषगीरीसंवादे दक्षिणकैलासवर्थनं ५

XX. beg.: श्रीमहाशिव उवाच। देवि काची पुरी काचिग्रव वेगवती नही। तत्र यासमपेश्वने नित्यं ब्रग्रादयः मुरा: ॥

XXI. beg. fol. 185a: भ्रीशिव रुवाच । शिवे मुखेवमस्वेकमरुयाचलनामकं । श्ररुयाचलनाथस्य स्मरखं मङ्गलावहं ॥

XXII. bog. fol. 1976: पावैत्युवाच । किं चकार स भूपालः करूगाकर शक्तर । तसर्वे वद सर्वद्व विस्तरेग विशेषतः ॥ सदाशिव । शिवपूत्रारतं दृष्ट्रा स भूपालो नदर्चकः । जभ्यत्यायातियलेन क्वेबेव स्थितो उर्चनं ॥ XXIII. beg. fol. 216b : शिव उथाच । शिवे वृडाचलं नाम खेवमस्ति मदात्मसं । तस्य स्मरखमावेश मुखाते पापकोठिभि: ॥ Col.: इति ९ वृडाचलमहिमानुवर्शनं ९ XXIV. beg. fol. 248b : शिव उथाच । चिद्यराभिधं खेत्रं शिवखेवमनुक्षमं ।

तदप्पेकं मम स्यानं मन प्रियकरं शिवे ॥ Col.: इति श्रीशियरहस्ये सन्नमोन्ने शिवगीरीसंवादो नाम चनविंग्नो ज्थ्याय: ॥

XXV. beg. fol. 189a : भ्रीझिव उपाच । पड्य तां नृत्यमानंदं(!) सुराखां शोभने ततः । खयमावमभूद्राचिररुखो ऽप्पुदितस्ततः ॥

The MS. ends (in the middle of the page): त्रद्योषाण ।

इत्युक्तं तडचः ज्रुत्वा केश्चवः सत्वरं तदा। शक्करं पूजयानास अ -

On the different sections of the complete work see Burnell, Tanjore MSS., p. 206. [H. T. COLEBROOKE.]

2595.

2798b. Foll. 26; size 101 in. by 63 in. (European fashion); careless, modern Dovanāgarī writing; 26-28 lines in a pago.

Prayogaratnākara, or Bhaktavrātasantoshāka(?), a treatise on Tantric worship, by Premanidhi, son of Umāpati. Apparently incomplete. Very incorrect.

lt begins (somewhat corrected): श्रीबात्तेवी-याज्ञेनग्य नमः ॥

```
ईदू झमानुपमानसमपि मतियुक्तं विधातुमी हे यः ।
वंदे वंदे वंदे चरणावमुष्य तु कस्यापि ॥ ९ ॥
छहो तंत्ररालाकरात्संप्रसूते (न. ० ता)
तर्रगिरूपसावडितीया [२-२?मदीया] ।
प्रयोगात्मरालाकरं नात्र वित्रं
हरे: सत्कृपाया खसार्थ्य किमस्ति ॥ २ ॥
छीकातैगीर्यसदुपासनया यदा ते
ऌश्विः म्यृहासिऌमनोरपसंचयानां ।
रालाकरं भज तदामुमनर्थ्य घुडे[:]
सिद्धंतरं मन वदिष्यसि सत्यवाक च ॥ ३ ॥
```

कवचोपयोगि सर्वे नित्यं नैमित्तिकं काम्यं। जल्मात् प्रयोगरानाकरतो झानं तु सुम्पष्टं॥ ४॥ ° ६ ॥

तस्वात्तस्वा[ऱ्] राजरानेझभक्ताम् भूयो भूयः प्रांजल्तिः प्रापयामि । खवास्ते यत्प्राच्यवाचो पिरुद्धं तत्वंतव्यं युक्तितुष्टा हि संतः ॥ ९ ॥

यामिन्याश्वरमप्रहरस्योक्तराधें नारायखं श्रीरात्ररात्रेग्नरवी-जदसक(?दशकं) च स्मृत्वा दक्षांगेन शयनांडस्यापवामपादस्य पूर्वे विन्यासं कृत्वा १

The MS. contains the following 9 chapters (ratna):-I. Nityaprätahkrityaratna, fol. 4h; II. nityatantrasnänaratna, fol. 5b; 11I. nityasandhyäratna, fol. 7a; IV. nityapärnatarpana, fol. 8a; V. samsthävediratna, fol. 11a; VI. nityapärnahhūtaśuddhyādiratna, fol. 13a; VII. nityapūrnamätrikänyäsaratna, fol. 19b; VIII. nityapūrnamantravinyäsaratna, fol. 21b; IX. nityäntaryägaratna.

It ends:

सागत देव देवेश सविधी भव केशव । गृहाख मानसों पूत्रां यणावत्यरिभाषितां ॥ इति शोकनंत्रेख मानसों पूत्रां प्रभवेति वेदयेदिति संखेपः ॥ ज्यानहीव्यालातेषीयेप्रसादात्यादुर्भूते प्रेमनिभ्याख्यविप्रात् ग्रंथे भक्तवातसंतोषके इस्मित्तित्यंतर्यागारालं(!) संपूर्ध ॥

Then follow four more lines, apparently the beginning of a new chapter : ततन्त्र इांसादियावस्या-पनमनुसतैन्य • and terminating abruptly : उध्वाय विकोग कृत्वा तडहिः वद्दोगं त ॥

The same colophon, mutatis mutandis, occurs at the end of each chapter.

Without other copies, this MS. is of little use.

See Aufrecht, Cat. Cat., s.v. Premanidhi (son of Umapati), where, however, most of the titles of separate treatises given seem to be merely chapters of the present work.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

2596.

1248a. Foll. 121; size 9½ in. by 3½ in.; fairly good Devanāgarī writing of 1790 A.D.; nine lines in a page.

Tārābhaktisudhārņava, a digest of directions for the worship of the goddess *Tārā*, or *Tāriņā*, compiled by Narasinha (or Nrisinha) *Thakkura Mahovādhyāya*. Tarangas V.-VIII.; each paged separately.

V. Tārānityārcanavidki, foll. 74, treating of purificatory rites and formulas in constant uso in devotional practices, begins : चय नित्यविधि: ॥ कुलजूडानगी ॥

साधकः प्रातरुत्याय कुलवृधं प्रयम्य भ । मृलादि प्रबरंधांतं कुलं भ्यात्वा गुरुं स्मरेत् ॥ कुलवृध्याः ॥ रुद्रयामले । ०

Foll. 666-71*a* contains formulas of invocation to *Tārā* under 1000 different names or cpithets.

The copyist': date is : भ्रीचरामृष्ण १० गुरी संघत् १८३९ ॥

VI. (?) foll. 11, deals chiefly with the rites of initiation for novices. It is only in this chapter, when describing the selection of a young girl to be enthroned and worshipped as the substitute of the goddess, that the author verges slightly on the objectionable practices of *Tay tric* worship.

It bogins: खप बाबयातिरिक्तवीरखेत् तदा पिसर्ज-नानंतरं तादृझदिष्पचेत् तदा ब्रद्यापैयात्माक् प्रपर्गगुरवे गुरू-पात्रं सभक्त्यचियित्वा टेयं। ०

VII. Naimittikavidhi, foll. 21, treating of the festivals recurring with the seasons, begins: अय नैमित्तिक खतंवतेवे।

नित्यं नैमित्तिकं कान्यं सापेक्षं पूर्वपूर्वतः । ज्ञन्यया चित्रयेदित्यं कुर्यादारात्म्परंपरां ॥

VIII. Paraścaraņavidhi, foll. 15, treating

of preliminary rites to be observed, begins : भय पुरखरर्थ । यायवीयसंहितायां । साधनं मूलनंत्रस्य पुरख-रखनुष्यते ॥ ⁹

Colophon : इति जीमहामझोपाध्यायठक्कुरज्जीनृत्तिंहविर-चिते ताराभक्तिसुधार्याचे ज्डमस्तरंगः ॥

The following authorities are cited: Agastyasamhitā, foll. 9b, 111b, 114b; Uddīša, foll. 22a, 49a; Uttaratantra, foll. 11b, 12b, 17a, etc. : Umāmahcśvarasamvāda, fol. 62a; Ekavīrātantra, foll. 19a, 107b; Kalaśa (some formulas), fol. 37b; Kalikaśava (? stava), fol. 7a; Kalikodbhāva, fol. 110b; Kālīkalpa, foll. 50b, 51a; Kälitantra, foll. 13a, 86b, 119a ; Kubjikatantra. fol. 64a ; Kumārīkalpa, foll. 6a, 11a, 12a, etc ; Kumārītantra, foll. 10b, 16b, 30b, etc.; Kulucūdāmaņi, foll. 1b, 3a, 5b, etc.; Kulamūlāvatāra, foll. 60a, 107b; Kulāmrita, foll. 61a, 77a, 824; Kulāmritadīpikā, fol. 81b; Kulārņava, foll. 11a, 14a, 16b ; Kulāvatāra, foll. 24b, 25a ; Kuloddīša, fall. 50b, 51a, 52a; Kaulālavīya, fol. 36h; Kriyāsāra, fol. 36b; Gandharvatantra, foll. 4a, 47a; Gotamiya, foll. 7a, b, 8a, etc. (Gautamiya, fol. 24b, cf. Vaishnavag.); Gorakshasamhili, fol. 14a; Gauriyāmala, fol. 31a; Candrapilhu, foll. 119b, 120b; Candrikā, fol. 54a; Jāānārnava, foll. 14b, 44b, 51b, etc.; Jūānonnayana, fol. 20b; Dāmara, fol. 50b; Tattvacintāmaņ, Tattvasārasamhitā, foll. 9a, 10a; fol. 2b; Tantracūdāmaņi, fol. 19a, b; Tantramālā, fol. 63b; Tantrarāja, fol. 7b; Tuntrarājottara, fol. 8b; Tantralilāvatī, fol. 52a; Tantrašekhara, fol. 118b; Tārākaraņīya, fol. 26a; Tārārahasyavritti, fol. 11a; Tārārņara, foll. 38a, b, 51b, 107b; Tāropanishad, fol. 47b; Tūrņāyāga (ślokas), foll. 57b, 58a; Tripurārņava, fol. 4a; Triśaktitantra, fol. 4a; Triśaktiratua, foll. 10e, 25a, 35b, etc.; Dakshināmūrtisamhitā, foll. 31/., 90a, 91b; Dipikā, fol. 54a, b; Deviyāmala, foll. 77b, 82b, 110b ; Nararatuescara, fol. 44c -

Naradapañcarátra, foll. 8a, 5a, etc.; Naradiya, fol. 64b; Nilatantra, foll. 3a, 4a, 8a, etc.; Nrisimhakalpa, fol. 50b; Padyavāhinīya [संगृषा-नामिकाभ्यां तु न्यास: सबैच संमत: 1], fol. 24a; Puraścaranacandrikā, foll. 51a, 52b, 65b, etc.; Pushpamala, fol. 36a; Pushpādhyāya, fol. 36a; Proposicasara, foll. 50b, 52a; Prathamatantra, fol. 109a; Phetkāriņī, foll. 11a, 14a, 19a, etc. (-tantra, foll. 9a, 23b, etc.); Phetkārīya, fol. 10a; Pheraviya, foll. 11a, 12b, 21a, etc.; Brahmayāmala, foll. 13b, 103b; Brahmasamhitā, foll. 18b, 48b; Bhāvacūdāmani, foll. 14a, 34b, 36b, etc.; Bhāvanirnaya, fol. 45a; Bhairavatantra, foll. 6a, 11a, 12a; Matsyasūkta, foll. 36ø, 87b; Mantracūdámani, foll. 12b, 47a; Mantratantraprakāša, foll. 23b, 24a, 51a, etc.; Mantradevaprakāšikā, fol. 120b; Mantramaktāvalī, foll. 50b, 90b; Mahākapilapañcarātra, fol. 113b; Mahākālasamhitā, foll. 14b, 89b, 90a, etc. (often Māhā-); Mahārņavatantra, fol. 41a; Mānasollāsa, fol. 56a ; Mālinītantra, foll. 8b, 7b, 8a, etc.; Mundamālā, foll. 34a, 35a, 36b. etc.; Yamala, fol. 3a, etc.; Yoginitantra, foll. 29b, 32a, 61b, etc.; Ratnasāgara, fol. 11a; Righavabhatta, fol. 57a; Rudrayāmala, fol. 1b, etc. (Tarabhūtaśuddhiprakarana of R.), fol. 21a; Laghustava, fol. 14b; Vakralundakalpa, fol. 118b; Vasishthasamhitā, foll. 4a, 9a, etc.; Väyaviyasamhitä, foll. 107b, 113b; Värähitantra, foll. 13b, 20b; Vijayākalpa, fol. 15b; Vimalātantra, fol. 55b; Visuddhesvara, foll. 2b, 16b; Virakalpa, fol. 44a; Viracūdāmaņi, foll. 1b, 2a, 3a, etc.; Viratantra, fol. 21a; Vaisumpāyanasamhitā, fol. 108a,b; Vaishņava-Gotamīya, fol. 24a ; Lakshanasumgraha, fol. 49a ; Šāradā, foll. 22b, 23a, b, etc.; Sāradātilaka, foll. 56b, 61a; Šaivāgama, foll. 5b, 6a, 7a, etc.; Šrīkrama, foll. 13a, 85b; Srikramasamhita, fol. 3b; Sanatkumārīya, fol. 114b; Samayācāra, foll. 14b, 17a, 34a, etc.; Samayātantra, fol. 6a; Sārasamgraha, foll. 29h, 30b, 32b, etc.; Siddhasārasvata, foll. 30a, 32b; Siddhināthasamhitā, fol. 84a; Siddheśvaratantra, fol. 118a; Siddheśvarītantra, fol. 32a; Suta(? Sūta)gītaratnākara, fol. 48a; Surendrasamhitā, foll. 2a, 107b; Somahhvjagāvalī, fol. 55a; Sautrāmaņitantra, fol. 31a; Svatantra, foll. 8h, 20b; Svatantratantra, foll. 6a, 12b; Hamsapāramešvaratantra, fol. 73b; Haragaurīsamvāda, foll. 10b, 19a, 35b (Kulasarvasvasahasranāmastotra of H.), fol. 73a; Homānganirūpaņa, fol. 115a. [H. T. COLEBBOOKE.]

2597.

231. Foll. 102, five of which (47-51) are wanting; size 14½ in. by 4½ in.; good, modern Nepalese handwriting; nine lines in a page.

Śyāmārahasya, a compendium of *Tantric* worship, in 22 chapters (*pariecheda*), compiled from various sources, by *Pūrņānanda-paramahamsa*. [A.]

It begins:

লযন

देवों दानयदेग्यद्धैनिवहानुम्मूळयंतों झिवां वब्रानन्दमहेझमी िलमिशिः संझोभितांझिडयां । नत्वा थ्यीगुरूपादपद्मप्रपत्मामोदामृताझाविप्तः पूर्यानन्दमुधीस्तनोति विमलां इयामारहस्याभिधां ॥ स्रतंत्रं वीरतंत्रं च तंत्रं फेलारियों तथा * । बालिकाकुलसर्वसं बालीतंत्रं च यामलं ॥ कुल् भूडामयि चैव कुमारोतंत्रनेव† च । कुलायेवं तथा कालीकत्सं भैरवतंत्रकं ॥ कालिकाकुलसद्वावं तथा चोत्तरतंत्रकं । गुरुषां च मतं झात्वा साधकानां तथा मतं । पुछत्रुस्तभाषार्थं वछ्यामि मोद्यकारियों । तदुकं स्रतंत्रे । ?

* फोकारी तंथमेव प B.

† **कौमारीतंत्र** 9 B.

리길ન

I. Nyasanwivarana, fol. 16a ; 11. antaryajanavivaraņa, fol. 18a; III. sādhakakulavešanirgaya, fol. 36b; IV. rahasyamälä (consisting of Kälikalpe kälikäkavacam, B, fol. 49a ; Rudrayāmule uttaratantre kālīprasthāpe kālabhairavasumvāde śrī-dakshiņā-kālikākavacam, fol. 53a; Sri-virūpākshaviracitam śrikālikākavacum, fol. 55b ; Bhairavatantre kālīkalpe śrīkālīkavacam, fol. 570; Kālpurāņe trailokyamohanam nāma kālikavacam, fol. 57b; Kālikulasarrasve mahākālī-śrī-dakshiņākālī nāma sahasrastavarājam, fol. 68a; Rudrayāmalatantre śrīśyāmāstotram, fol. 69a ; śrim uhākālakritam śrikālistotrum, fol. 71a; śrikulikucatuhślokistotram, fol. 72a); V. mantrasiddhārthavivaraņa (B., fol. 72a); V1. mantrabhedavis araya A., fol. 53a; VII. Kalitattrakathana, fol. 54a; VIII. purusharthasadhunavivarana, fol. 58a; IX. viryamocana, fol. 62a; X. sāmānyasādhana, fol. 64a; XI. puraścarapavyatirekamantrasiddhyupaya, fol. 65b; XII. pīthajapanirņaya, fol. 67b; XIII. kulācāranirņaya, fol. 70b; XIV. mahānīlakramavargana, fol. 73b; XV. puraścaranaprakārāntaranirņaya, fol. 81b; XVI. homakuņdanirmāņanirnaya, fol. 85a; XVII. vetālādisiddhinirnaya, fol. 84a; XVIII. paripākaphalarivaraņa, fol. 90a ; XIX. tāriņībhedavivaraņa, fol. 97a ; XX. sariradridhikarana, fol. 100a; XXI. rahasyamalasamskāravernana, fol. 100b; XXII. ends:

नीलांगुका मणिमयों च करेषु वीणां मुट्टां च पात्रमय पूर्णसुधां दथानां । उद्यवनुर्मुसवहत्वविताप्रवाहां नीलां भजानि दुद्येन सरस्रतों तो ॥ लखनेक जयेडिद्यां दर्ज्ञांशमसितोत्पलैः । नियतं च महायिद्यां * योजाट्यां परिकस्पयेत् । धानपूजापुरखया सर्वजीरूसमं भवेत् ॥ ⁹ See Raj. Mitra, Notices, ii., p. 43.

[B. H. HODGSON.]

2598.

67. Foll. 133; size 10³/₄ in. by 4³/₄ in.; well written, in Devanägarī; nine lines in a page.

Śyāmārahasya. In this (not very correct) copy [B] the introductory couplets are preceded by a stotra of eight stanzas, commencing :

> ज्योतीरूपां क्रूरमुरूपां स्मितवक्रां देवैद्वेयां ध्येयपदाच्नां दनुर्नेद्रैः । तोक्ष्णांतःसंस्मितरुद्रासनं निविष्टां (!) कालीं कालोत्संगनिल्ठीनां कलयामः ॥ १ ॥ ⁰

With the following additional couplet and colophon:

रतत्यातयों अडखमेतत्पदसको सन्नो मयों गायति मूर्यामलदेहः । काली सन्नः कालयुतानुग्रहदृष्टिं तस्मै दातुं तिष्ठति लभ्यां तपसाग्रे ॥ ९ ॥

इति जीमामाहेशगयेशभट्टारकानंदनायविरयितं जीकाली-वसमयूराष्टकस्तोत्रं समाप्रं ॥

Then follow the introductory ślokas as above.

The MS. is dated : संवत् १९६१ नागैशीयैनासे कृष्ण-पद्ये ३ वुधवासरे हिसिते शिवप्रसादो बाबखेन ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2599.

1534. Foll. 56; size 11 in. by 3³/₄ in.; fairly good, small Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 10-18 (mostly 17) lines in a page.

Sundarīmahodaya (ulso called Tripurasundarīmahodaya), a compendium of Tantric worship by Šańkarānanda Nātha, disciple of Rāmananda Nātha, or Rāmānanda Sarasvatī.

It begins: ज्रोमहात्रिपुरसुन्दर्यं नमः ॥ बालाव्योज्ञासित्रकोणसिंधु-नीरोच्छलन्नोकनदोत्तमश्री: । मनोनिवुंजे करुणारसाद्री बाचिज्ञता मे ललिताविरासार्त ॥ १ ॥ यो चै दीश्वासेकमात्रेण दिव्यं इानं दस्ता मोहपार्क्ष निकृत ।

दीनं सद्यो नानरखीद्ववाओस् तं चीरामानंदनाचं नमामि ॥ २ ॥ यदीययाचामृतमादूताः सकृज् जडा निपीयालु भर्त्रति जीवतां। तं तंत्रमार्गाध्ययने गुरुं महो विमर्शनाचं भगवंतमी खरं ॥ ३ ॥ ज्ञानार्वांचं तंत्रमुपान्त्रिता ये न्यासादिविस्तारकृतावसन्नाः । तेमामिहावइयककमेरीति तदुक्तमात्रां माण्ये विभाष्य ॥ ४ ॥ शंबरानदनाथास्थः शंभृदीक्षाषिधि तथा । निगं नैमित्तिकं काम्य पक्षे जीविषुरार्चनं ॥ ५ ॥ अगु देवि प्रवत्सामि बीजं कामेघरीमतं। सकलुभुवनेशानी (r. °नि) बानेशी (r. °शि) बीजमुत्रमं। जनेन सकला विद्याः जययामि विज्ञेषतः ॥ शक्तांतस्तुर्यवर्णों ज्यं कलमध्ये मुल्होचने । वाग्भवं पंचवर्णामं कामबीजमघोष्यते ॥ मादनं शिवचंद्राद्यं शिवांतं मीनलोचने । कामबीजमिद भद्रे बडुया सबेमोहनं ॥ शक्तियोजं वरारोहे चंद्रार्धं सर्वसिडिटं । भतुरखरक्त्यं तु ज्यखरा त्रिपुरा परेति ॥

षस्यार्थः ॥ ककारलकारसहिता भुवने घरी कल्होतिति मुख्यं वीजनिति यावत् । ककारलकारयो मिश्चे शक्तिरेकारसा-स्यांते तुर्यवर्णो ही चै ईकारः । ष्ट ई इति अछर इययोगे कष्ट-लही मिति पंचवर्णात्मकमेवनछरं वाग्भवकूर्ट ॥ तथा नादनं कः । शिषो हः । चंद्रः सः । शिवो हः । तथा च हका-रसकाराधः ककारः हकारोतः कार्यः हसकल्ह्हीनिति पर्व्यात्मकमेकनछरं कामराजकूरं ॥ तथा चंद्रः सः पूर्वों क्रं कामेशी चां । चंद्रार्धं सकल्ड्हीनिति चतुरछर उर्च स्वमध्वरं शक्तिकूरं ॥ भेरव्यये छया परा डिता या विपुरा । त्रिपुरायास्तृ-तीयो भेद इति यावत् । स्वे कामराजोपासिता विधा । जस्या स्व विद्याया एकारेकारी हित्वा ककारात्पूर्वं हकारसकारयोगे लोपामुद्रा विद्या । तदुर्क्त ।

कामराजास्यविद्यायाः शक्तितुर्वे च सुंदरि । हित्वा मुस्ते शिवेंडाखा लोपामुद्रा प्रकाशितेति ॥ ०

The work is divided into five chapters (ullāsa): — I. dīkshāvidhi (initiation), fol. 8a; 11. upodghāta (introduction), fol. 11b; III. nyāsādikhaņļa (marking the body with mystic signs), fol. 30a; IV. nityapūjāvidhi (ordinary rites), fol. 48b; V. Miscellaneous rites, fol. 56a.

Of casual quotations from other sources the following may be noted : Kramottama, by Nijūtmānanda Nātha (fol. 38a*); Dakshiņāmūrtisamhitā (fol. 38a, 2 infra); Mantramahodadhi (fol. 39b, 2 infra); Lalitārcanacandrikā (fol. 33b, 1, 38b, 5).

It ends:

यदत्र किंचिलिलितं मया तक्ष नच्चमस्तीत्ववहेऌनीयं। यतो हि मूऌायैनिवद्धमार्गं विमृत्र्य सब्निः परिभा-व्यमेव ॥ १ ॥

रामानंदगुरुप्रसादगस्तिताझानश्चकार स्फुटं पूमापद्वतिसंगतार्थविधमज्ञानार्थयोक्केरहं । सास्यानं तु यपामति प्रभन्नतां ज्ञीसुंदरीपादुकां तोषं तज्जनयेदयापैकनपि प्रेमाद्रभक्त्वापरं ॥ २ ॥ रहस्यभूतसत्यमेयभासकः समासतो निषंध रथ सुंदरीमहोद्याः कृतो मया । विरंचिविष्णुपूज्ययोमेदीयनापभूतयोर् महेझसुंदरीयदारचिंदयोः समपितः ॥ ३ ॥ र्झकरानंदनायेन कविमंडनज्ञंभुना । कृतं ग्रंथं गुरुप्रीये भन्नंतु सदुपासकाः ॥ 8 ॥

इति ज्रीमत्परनहंसपरिवानकाचायेज्रीरानानंदसरसतीपू-ज्यपादशिष्यझंकरानंदनायकृते ज्रीसुंदरीमहोदये पंचन उद्वास: ॥ सनाप्तज्ञायं सुंदरीमहोदय: ॥ [H. ']. COLEBROOKE.]

2600.

1150. Foll. 56 (four of which are wanting); size 9 in. by 4¹/₄ in.; good, clear Dovanāgarī writing of about 1750 A.D.; 11 or 12 lines in a page.

Mahātripurasundarīpādukārcanakramottama, a description of Tantric rites in connection with the worship of Tripurasundarī; by Nijūtmaprukāśānanda.

* The passage quoted occurs in MS. 1150, fol. 52b, 4.

Foll. 1-6 of the original MS. are wanting, and have been replaced (by a different hand) by the same number of leaves containing a description of some other *Tantric* rites, apparently not belonging to the treatise; and beginning:

ख्य रक्तानृताञिनभ्यस्यरालद्वपि । नदनोम्मादनं नान पुष्पऌताकुरुं । कृत्रत्कोकिऌणुकवाचाऌविटपिगहनं जातीचं-पकपुत्तागपाटऌोत्पऌाद्याघ्रेषमुमनोभिरऌंकृतं हींकारनुसरधन-द्वनरकऌकऌाकुऌमऌयपदनप्रवर्तितलताजाऌं ॥ नंदनोद्यानं म्यात्वा । १

Fol. 19 has likewise been supplied by the same more recent hand; the first page containing a repetition of fol. 15*a*, 11. 1-7, whilst the second contains matter unconnected with what follows.

Foll. 41-44 are missing; and between foll. 45 and 46 two leaves, marked 45 and 46, and written by a third hand, have been inserted, though evidently belonging to some other Tantric work (navacakranyāsa, cakreśvarīnyāsa, etc.).

स्वय परापूजाक्रम: fol. 8b; इति परापूजाक्रम: fol. 10b; इति जिपुरसुंद्या उपस्यानसहसाखरी समाप्ता fol. 14b; इति प्रसारमहसाखरी fol. 17a; इत्यायरयसहसाखरी fol. 18b; इति प्यानं । खय गुरुपादुकास्तुति: fol. 21b; इति गुरुपादुकास्तुति: fol. 22b; इति झानाग्रेयक्रम: fol. 25b; इति सीभाग्यहृदयस्तोर्च fol. 36a; इति क्रमस्तुति: fol. 36b; इति प्रार्थनाम्नुति: fol. 37b; इति ज्ञातिसूक्तं fol. 39a; खयात: संप्रवश्यामि ज्ञाक्तिन्यासं सुरेखर 1° fol. 48; इति योगिनीमते महाज्ञक्तिन्यास: fol. 52a; इति पंचरालानि fol. 58b.

It ends:

वालसूर्यप्रभा देवीं जपाकुसुमसन्निभा । ुंडमालावलोरम्या वालमूर्यसमाणुका ॥ सुवर्णवल्ञाकारपीनोक्षतधनस्तनीं । पाशांकुशौं पुस्तकं च तपैव जपमालिका ॥ पश्चिमसिंहामनाय नमः ॥ इति ज्ञ<u>ीनिज्ञान्मप्रकाशानंद्</u>षि-रचितः ज्<u>ञीनहाविपुरसुंदरीपादुकार्वनक्रमोत्तमः</u> संपूर्णः ॥

2601.

1893. Foll. 5; size 11[‡] in. by 4 in.; fai: Devanāgarī writing, of the latter part of last contury; twelve lines in a page.

Tripurasundarīstotra, a treatise on the worship of Śakti under 1000 different forms of her name implying so many epithets.

lt begins:

बैलासशिलरे रम्ये नानारलोपशोभिते । जत्यपादपमध्यस्ये मुख्यनिजरसेविते ॥ १ ॥ मणिमंड पमध्य स्थं रत्त पर्ये क्र संस्थितं । तं कदाचित्सुसासीनं भगवंतं जगहरुं॥ २ ॥ भटाजूटधरं देवं वासुकी कंठभूवर्ण । षिभूतिभूषयां देवं नीलकंट चिलोचनं ॥ ३ ॥ कपालसङ्गागधरं चंद्राधेकृतश्चेखरं । গিয়ুতেঃসম্বর্থ সহাবুদসঘাহন ॥ ৪ ॥ डिपचनेपरिधानं जुडस्फटिकसम्निभं। सहस्रादित्यसंकाइां गिरिजाधीगभूषयां ॥ ५ ॥ प्रगम्य झिरसा नाचं कारणं विश्वरूपिणं । কূরনৈ জি মুটা মুকা মাহ র যি জিবাহন; ॥ ६ ॥ ळात्रिकेय उवाच । देवदेव महादेव मुष्टिस्थियांतकारक। त्वं गतिः सर्वदेवानां त्वं गतिः सर्वदेहिनां ॥ ७ ॥ लं गतिः सर्वछोकानां दीनानां च लमेव च।

त्वमेव जगदाधारस्वं तथा विश्वकार छं॥ ८॥ त्वमेव सर्वपूज्यो ऽसि त्वदन्यो नास्ति मे गतिः । किं गुद्धं परमं छोके किमेकं सर्वदेवतं॥ ९॥

किनेवं परनं घेर्ड किं लोकस्वर्गमोछ्दं। विना दानेन तपसा पिना तोर्थीर्पिना नसैः ॥ १० ॥ पिना लयेन भ्यानेन केन सिद्धिनवाप्नुयात्। कस्मादुत्पछते सृष्टिः कस्तिंख प्रलयो भवेत् ॥ १९ ॥ कस्मादुत्तयिते देव संसारार्थवसंकटात् । तदहं घोतुनिन्द्यानि क्रथय त्वं महेन्द्यर ॥ १२ ॥ महादेव उवाच ।

साधु साधु त्यया पृष्टं गुझं पावैतिनंदन । चस्ति गुझं परं पुत्र कपयिष्णान्यसंशयं ॥ १३ ॥ 6 A 2 ससं रजसनचैप व्रमविष्णुशिपादयः । ये भान्ये भहवो भूताः सर्वे प्रकृतिसंभवाः ॥ १८ ॥ सैव देषी यरा शक्तिमेहाविपुरमुंदरी । सैव प्रमूयते विश्वं सैव विश्वं प्रपाल्य्येत् ॥ १५ ॥ मैव संहरते विश्वं जगदेतचराष्टरं । चाधारः सर्वभूतानां सैव रोगार्तिहारिणी ॥ १६ ॥ इष्टाव्यया तथा हानाः (?) व्रखविष्णुशियाल्निका । विधाशक्तिः खरूपेण सृष्टिस्थितिविनाशिनी ॥ १९ ॥ मृन्यते जग्ररूपेण मृष्टिस्थितिविनाशिनी ॥ १९ ॥ मृत्यते जग्ररूपेण जगदेतचराषरं ॥ १८ ॥ यस्यां योनी जगल्सवैम्द्यापि वतिते ऽस्तिलं । यस्यां प्रलीयते चाते यस्यां च जायते पुनः ॥ १९ ॥ या समाराध्य चिलोक्ये संप्राप्ने पदमुद्रार्म । तस्या नामसहसं ते कथयामि प्रृणुष्ठ्य तत् ॥ २० ॥

चों चस्य श्रीविपुरसुंदरीस्तोषमंत्रस्य श्रीभगवान्दविवन्तूर्ति-र्च्चविगायत्री छंटः । १

> कल्याग्री कमला काली कराला कामरूपिग्री। कामास्या कामदा काम्या कामिनी कामपारिग्री॥९॥ कालरात्रिमेहारात्रि: कालिका कव्यवाहिनी। कीमारी करुग्राकीति: काली कल्पवनाशिनी॥२॥ कात्यायनी कलाधारा कीमुदी कमलप्रिया। कोतिंदा बुडिदा मेथा नीतिविज्ञातिवस्वला॥ ३॥ ०

The stotra ends fol. 5a:

चिदिया चिदियेशी च चिपुरा पुरनाशिनी । चिपुरा छोचित्रननी चिमूर्तिः पुरसुंदरी ॥ १४४ ॥ इति तिपुरसुंदया मंचनामसहस्रकां । गुन्दाहुद्यतरं पुच तब प्रीत्या प्रकोर्तितं ॥ १४५ ॥ ०

It ends :

सर्वधमें हुयो धर्में: सर्वदाने पुयत्मलं । सर्ववदेषु प्रोक्तेषु यत्मलं परिकीतितं ॥ ९६९ ॥ यत्पुर्ख्यकोटिगुण्डितं स तद् दृष्ट्रा भवेवरः । क्रुत्वा महावलाद्यः स्पात् पुत्रवान्गुण्डवान्मुगीः । क्रुत्वा महावलाद्यः स्पात् पुत्रवान्गुण्डवान्मुगीः । क्रुत्वचेति तं लोके शीर्घ्र च बहुसंपदः ॥ ९६२ ॥ इति विपुरसुंदरी स्तोत्रं सहस्रनाम संपर्णनगनत् ॥

For different treatises of this title see Δuf -recht, Cat. Catalogorum.

[DR. J. TAYLOR.]

2602.

1926. Foll. 19; size 11 in. by 4³/₄ in.; fair, modern Devanāgarī writing; fifteen lines in a page.

Bālātripurasundarīpaddhati, a description of the Tantric rites and daily oblations enjoined upon the votarics of Tripurasundarī.

It begins: बाचे मुहूर्ते चोत्याय पडपग्रासनशिरमा मुक्रवर्धाधोनुससहस्रदलककर्षिकांतस्य: चंद्रनंडलातगैतहंसपीठे श्रीनिजगुरुंध्यायेत् ।

जुद्धः स्पुर्धदकसंकाशां जुद्धः खीमविराजितां । गंधानुलेपनः शांतां वराभयकरांषुजां ॥ ९ ॥ मंदस्मितां निजगुरुं कारखेन विलोकनं(!) । वानोरुसक्ष्यिसहितां जुज्ञांवरविभूषितां ॥ २ ॥ खञ्चक्र्या दछ्इस्तेन धृतवारुकलेवरं । वाने धृतोपलायाख सुरक्षक्त्वाः सुशोभनं ॥ ३ ॥ परानंदरसोझासलोचनड्वयपंकतं ।

र्थ्य ज्ञीगुरुं आत्वा मानसोपचारैः पूनयेत् । ऎं ह्रों ज्ञों यहसभिं सहस्रनलवरपूं ज्ञीचमुकेग्वरानंदनाय ज्ञीगुरुपैलं(?) पुषिष्यात्मकां गंध समर्पयामि ॥ १ ॥

It ends: श्रीगुह संप्राच्चे प्रखम्य मंत्रलेपं व्रवरंधे कृत्वा खझिरसि पुष्यं धृत्वा विसर्षयेत् ॥

न्यने जतः शाक्ता बहिः शैवाः सभामध्ये च वैव्यवाः । नानारूपधराः कौला यिषर्यति महीतले ॥

इति श्रीमंत्रमहोदधी श्रीवालात्रिपूरासुंटरीपडतिः समाप्ता ॥

भूदेवा यत्र देवाः सुऌऌितवनिता दिव्यकन्यायमानाः सानंदा गीतगाना विद्धत(?ति) विधिवडिप्रवत्सचे-[वर्षाः ।

डारं सायुत्त्यमुक्केहेरिहरविधिभिः सर्वदा सेव्यमानं श्रीचक्रं संप्रवृत्तं जगति विजयते देवतं देवतानां ॥ ९ ॥ यामे याने निज्ञायां सजल्ठप्रणुजनैयोंरनिद्रामवान्ने सिद्धांते जुड्रभूमौ मधुरमधुभराखंदनानेकपुष्पैः । सामोदे जायमाने सपदि परियातं शांभवं योगिनीभिः श्रीचक्रं संप्रवृत्तं जगति विजयते सांप्रतं शांभवानां ॥ २ ॥ इति श्रीवालांविपृरासुंदरोपद्वतिः संपूर्णा । लिपितं गुरू-त्रीपदमसीजेपंतजीतेन ॥

Judging from the first colophon, the treatise would seem to be intended as a practical manual constructed on the principles of worship laid down in (the 12th taranga or Sundarī $p\bar{u}janam$ of) the Mantramahodadhi.

[DR. JOHN TAYLOR.]

2603.

1665B. Foll. 84; size 9 in. by 3½ in.; well writton, in the Devanāgarī character; eight lines in a page.

Tārārahasya-vritti, a Tantric compilation, in fifteen patalas, of spells and incantations; by Šažkara, son of Kamalākara, and grandson of Lambodara. [A.]

It begins :

उन्नितानंदगहनां सर्वदेवसरूपिणों। परां वायुणिणीं बंदे भहानीलसरस्ततीं ॥ मुप्रकाशविमशीस्थवी जासंकुररूपिकां। पर्याहंतामयों (?) घंदे महानीलसरखतीं * ॥ नीलतंत्रं समाज्ञाय सिडसारखतं घरं। नीलतंचं मत्यसूत्रं गांधर्वं फेरवीं तथा ॥ गुरुको च मतं झाला गुरुभिः सिडभूमिका । कृता श्रीशंकरेणेवा तारारहस्यवृत्तिका ॥ नित्यपुभाग्रमार्ग † तू पटले प्रथमे तथा । दीक्षाविधिहितीये स्वात्परचयी नृतीयके ॥ नैमित्तिकं चतुर्थे तु पंचमे काम्यनिर्खयः । रहस्यनिर्णयः षष्ठे कुमारी समने तथा ॥ चष्टमे च परच्यीरहस्याः परिवीर्तिताः । नवमे पटले देव्या निर्णयो मंत्रविद्ययोः ‡ ॥ टझने घटले स्तोत्रं माहान्यनेकाटझे तथा हु। ब्राटजे पटले सम्यग्भावानां परिनिशीयः ॥ नित्यपत्राप्रयोगस्तु पटले च त्रयोदशे । सम्यग्विधानं होनस्य तारायाश्च चत्देशे ॥ पंचदज्ञे तु मंत्राणां वासनातत्वनिर्णयः । इति तारारहस्ये तु सम्यमध्यायनिकीयः || ॥

- ‡ हेब्बा मंत्राणां परिनिर्णयः B.
- § Thus also B.
- || This half-śloka is wanting in A.

जय नित्यपूत्राप्रमाखं यथा। ननु वैष्णवादिमतं विहाय कयं शक्तेपीलः क्रियते। ०

The following works have been found quoted Ekavīratantra, Ekavīrākalpa, Kālītantra, Kumārītantra, Kulacūdōmaņi, Kulasangraha, Kulārņava, Gāndharva(tantra), Tuntracūdāmaņi. Tārārņava, Tārāsha(padī, Devīyumala, Nilutantra, Phetkāriņī, Pheravīya, Brihajjāānārņaru, Brahmayāmala, Bhāvacūdāmaņi, Matsyasuklu. Mantracūdāmaņi, Mantralītāvatī, Mahogratārňkalpa, Mātrikārņava, Mānasollūsa, Māyötantru, Itahasyamālā, Rudrayāmala, Vārāhītantra, Vimalātantra, Visuddhesvara(mahā)tantra, Virutuntra, Šambhavasütra, Šāmbhavīya, Šāmbhacisamhitā, Saiketatantra, Siddhasārasvata, Somubhujagavalī (! B fol. 40b), Svatantratuntru. Itaņsaparamešvara.

It ends:

अकृशं कुषयोः कृशं विऌग्ने विपुऌं दक्षसि विसृतं नितंवे । जरुखाधरप्ताचिरस्य चिन्ने करुखा शालिकपालिभागधेयं ॥ ऌंगोदरस्य पौचेख कमलाकरसृनुना । जकारि जंकरेलीमा वासनातन्वगोधिनी ॥

इति यासनानिर्थयः पंचदज्ञः पटलः ॥ इति गौडभूमिनि-पासि-महामहोपाध्याय-ज्रीज्ञंकरागमाचार्यविरिचिता तारारहम्य-वृत्तिः समाप्ता ॥ ९ सं १७२७ ज्ञाम्विनणुक्रदशम्यां लिसितमितं पुस्तकं ज्रीरामनास्येन ज्रीरामचंद्रास्यगुज्जरेण लिसापितं तम्यव पुस्तकम् ॥ [H. T. COLEBROOKF.]

2604.

2154. Foll. 69 + 2; size 11 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanägarī, about A.D. 1650; 9-13 lines in a page.

The same work. [B.] Incomplete. The MS. breaks off before the completion of the twolfth chapter.

At the beginning two leaves (apparently southapattras) have been inserted, marked 1 and 2. [GAIKAWAK.

^{*} This *sloka* is omitted in B.

^{† °}प्रधानं तु B.

2605.

1230b. Foll. 118; size 11 in. by 4½ in.; good, clear Dovanāgarī writing of 1804 A.D.; eight lines in a pago.

Bhuvancśvarīrahasya (or Bhuvancśvarisarvasva?), a treatise, in 26 paţalas, claiming in the colophon to form part of the Rudrayāmalatantra.

It begins:

विद्र्पं यद्र्पञ्चन्तं सक्षं क्ष्णे कृष्णं योगिभिः सर्वसंस्यं । जीयाच्छंभोस्त्रैपुरास्थं महस्त-वासन्नो सासन्न सचित्रचित्रं (?)॥ 9 ॥ प्रीज्ञैलराजशिसरे नानाद्रुमलताकुले । यज्ञैलराजशिसरे नानाद्रुमलताकुले । यज्ञैलराजशिसरे नानाद्रुमलताकुले । रक्ता देवमीज्ञानं ग्राशिज्ञेत्यरनीच्चरं । उमाज्रितार्थवपुपं देवदानवसेवितं ॥ ३ ॥ भ्यानसन्नाचित्रियं जटीजूटलतारुखं । भस्मांगरागभवर्ऌं नारायणनमस्कृतं ॥ ३ ॥ भ्यानसन्नाचित्रियं जटीजूटलतारुखं । भस्मांगरागभवर्ऌं नारायणनमस्कृतं ॥ ३ ॥ भ्रत्वादिदेवप्रखतं गंधवैज्ञननंदितं । यद्यराह्यसनागेंद्रदेयेंद्रकुल् यूजितं ॥ ५ ॥ भेरवं भैरधाकारं गिरीज्ञं परवेष्यरं । उत्याय विनता भूत्वा पर्यपृच्छतं पार्वती ॥ ६ ॥ स्वार्ययाय्वान्वा भूत्वा पर्यपृच्छतं पार्वती ॥ ६ ॥

भगयम्बर्थलोके इस्वेलोकननस्कृतः । गुग्धातीत गुग्धाध्यक्ष भूतेघ्वर महेघ्वर ॥ ७ ॥ सृत्रस्यवसि नित्यं त्वं संहरस्यमितं जगत् । घराचरं महेझान जुतं सर्वे भवन्मुखात् ॥ ८ ॥ महेझ ज्रोतनिक्तामि भुषनेझीरहस्यकं । घट झीग्नं दयांभोधे यद्यहं प्रेयसी तव ॥ ९ ॥ जिय उयाच ।

भूणु देवि प्रवध्सानि रहस्यनिदनह्यां ।

भुवनेइयाच सर्वसं साहभूतं मम प्रिये ॥ 90 ॥

The book consists largely of mystic charms and formulas of invocation.

It ends: झोभैरव उवाच। इतीदं भुवनेश्वमा रहस्यं परमेश्वरि। सर्वसिद्विप्रदं गोप्यं गोपनीयं सुरेष्वरि॥ खदातव्यनभक्ताय कुचैछाय दुरात्मने । भूताय चुडिहीनाय दीखाद्दीनाय पार्वति ॥ निंदकायाकुल्ठीनाय हीनाय गुरुषड्या । सपुत्रायान्यशिष्याय दखा कुडी भवेत्कली ॥ भक्ताय मुडियुक्ताय कुल्ठीनाय नहेच्चरि । सशिष्याय च दातव्यं दीछायुक्ताय पार्वति ॥ इर्द रहस्यं परनं भक्त्वा तव मयोदितं । सर्वस्वं भुवनेश्वर्या गोपनीयं सयोनिषन् ॥ इत्तेथं पटलो देवि दशम्यचैनदर्शक: । गुब्राग्नुब्रतरो गुबो गोपनीयं (ए.०यो) नुनुष्ठुभि: ॥ इति श्रीभुवनेश्वरीरहस्ये रुद्र्यानलांचे दशम्यचैनविधिनीन पर्डिंश: पटल: ॥ ० संवत् १९६१ ॥०

[II. T. COLEBROOKE.]

2606.

3013. Foll. 385; small folio, size 11[‡] in. by 7 in.; coarse, thin Indian paper; fairly writton (on one page of each leaf), in Devanāgarī; sixteen linos in a page; modorn.

[Paushkarāgama], a system of Tantric worship, in connection with the Šiva cult (? from the Šaivāgama). Incomplete. The MS., which has evidently been copied from one in some S. Indian alphabet, is rather incorrect.

It begins (somewhat corrected): **चुवय अणुः**॥ भगवं देव देवेश व्रवाधिम्बनंद्रनायक । चापिंगलजटाचूडारोपितार्थेन्दुशेखर ॥ व्याधचनैपरीधान तदुःखैव्यालवंधन । नित्तं शत्रुमृगानीकसेच्यमान दयानिथे ॥ छलाटनेत्र सप्ताचिरैंग्धत्रिपुर नम्मच । चंभोधिमचनोड्रतविधनोल्जितसंधर ॥ क्रियाचर्ये प्रसादेन तपास्माभिः छुते पुरा । जधुना ज्ञानपादं तु छोतुमिच्चा गरीयसी ॥ वर्तते तानुपाकतुमहैस्यस्माकमीच्चर । चाधिकारी वयं देव नियुक्ता भवता यतः । ज्ञानसाध्यो ऽधिकारी हि मुक्तिच्च व्यक्तिरीध्वर ॥

ईचरः ॥

ज्ञार्यते येन पत्याद्याः पदार्थाख डिजोसनाः । तद ज्ञानपादमित्युक्तं साधनं देशिकात्मना ॥०

A. The Jñānapāda consists of 8 chapters (pațala):

 pratipadārthanirņaya, fol. 21; 2. bindupaţala, fol. 25; 3. māyāpaţala, fol. 29; 4. paśupadārtha, fol. 51; 5. kālādipaācaka, fol. 63;
 puņstattva, fol. 109; 7. prumāņādhikāra, fol. 120; 8. tantrotpatti, fol. 125: इति पीच्काइग-नपाई संपूर्वे ॥

B. Sarvajñānottara.

I. Yogapādu, fol. 129; beg.: नमझ्लावाय शक्त्वे च भिंदवे (? विन्दवे) झासताय च । गुरवे च गरोशाय कार्श्तिकेयाय धीमते ॥ खतः परं प्रवक्त्यामि योगमेकाकिनस्तु तं । शांतस्य ॥ युकाहारविहारस्य युक्तचेष्ठस्य कर्मसु ॥ उक्तस्तप्राववोधस्य तत्वतः जृशु परमुस । °

II. Kriyāpāda, beg.: पणुपाइविधानं हि छोतुनिक्हानि तत्वत: । संयोगं च तया तेपां कपयस महेन्द्रर ॥

svātmasākshātkāraprakaraņa, fol. 132; vimalikaraņa, fol. 141; sthūlavarņamantrodghātaprakaraņa, fol. 156; prāsādamantroddhāraprakaraņa, fol. 159; puramīkaraņaprakaraņa, fol. 167; paācagavyādidīkshāngaprakaraņa, fol. 230; antyeshtiprakaraņa, fol. 239; jīrņoddhāraprakaraņa, fol. 275; protimādiprakaraņa, fol. 278; vāruņasnānaprakaraņa, fol. 290; bhasmasnānaprakaraņa, fol. 233; ends fol. 294:

इति सर्वज्ञानोत्तरपादः समानः ॥

Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 111, Sarvajāānottaravritti.

C. Matang späramcévare mahātantre vidyāpāda, 11 paļaļas, and part of a 12th. This is perhaps a separate work from the above.

It begins : चाथि(r.चाप) मतंगपारमेचार लिख्यते ॥ गत्ताननायमहसे प्रतुहमितिरचिदे(r.प्रत्यूहतिनिरचिदे)। चारकरुणपुरतर्रागतदृज्ञे नमः ॥ हिमयायचले राम्धे सिद्धवारणसेविते । नानाचयगुणोवेतं शिखरं चारु निमेलं ॥ सिधीनाम्ह्रवो यत्र यत्र नाप्पपमृत्यवः । धवान्योन्यविरुद्धानां प्रोतिभवति लघणान् ॥ मुर्खो विमुखेती याति भयाद्वीतो विमुखाते ! यत्र नास्त्रपसपीणां प्रवेशः शिखरोत्तमे ॥ यत्र संनिहितो नित्यं भगवान् परमेणारः । तत्रास मुनिशादैलस्तपसोत्कृष्टम्तिमान् ॥ ज्ञानाग्निदग्धबलुपो वृत्तांभः खालितात्मवान् । शिषध्यानेकचित्रात्मा समाधावास्यितस्युधीः (!)॥० ततः स भगवान् नाथः पार्वत्या सहितो हरः । खं वपुर्देशयामास मतंगाय तपस्तिने ॥ तस्य तडचनं अत्वा मतंगस्य महात्मनः । ज्ञानालयवपुष्मत्या वाश्यान्दुप्रवपुर्गुरुः ॥ इवाच तसी मुद्रीत्वा मतंगाय महात्मने । विचारयुक्तं सहस्तु स्मुटमात्मीयदर्शनात् ॥ यचाच्यवस्थितन्यायमार्गेणैवानुलोमतः । सुकरं सुविभक्तांगं घट्टपदार्थेमयं शुभं ॥ चतुष्थादनिदं शास्त्रमायात[म]मृतात्मकां । ०

In the second chapter the four pādas are enumerated (fol. 299), viz.: vidyāpāda, kriyāpāda, yogapāda, and caryāpāda.

1. dayodghāta (?), fol. 298; (2-4 wanting, or not markod); 5. šaktipaļala, fol. 311; 6. puņepradhānešvarasādhanap., fol. 337; 7. vidyāpa ļala, fol. 347; 8. māyātattva, fol. 362; 9. kalātattva, fol. 368; 10. vidyātattva, fol. 374; 11. rāgapaļala, fol. 379.

Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 205a (no. xiii.). [C. P. BROWS.]

2607.

270. Foll. 105 (numbered by mistake 1 76, 79-108); size 11½ in. by 4½ in.; fairly written in Devanāgarī; eight lines in a page.

Rāmārcanacandrikā, a manual for the worship of Rāma, in five chapters (paļala), by Anandavana, pupil of Mukundavana. It begins : ततुं संस्तिवारिधि चिजगतां नीनान यस्य प्रभोर् येनेदं सकऌं विभाति सततं जातं स्थितं संदुतं । यस्मिन्नो निगमा भवंति न मनो मानं च राधेमारे* तं वंदे सहजं प्रकाशनमलं जीरामचंदं परं ॥ १ ॥ विभाषापितनोः जुभा रयुपतेर्मृतौं च मृतिस्तु यो वाक्याचैप्रतिबोधनैकचत्र: शात्यादिशीलः मुचिः । खज्ञानां धनिचार ग्रैकतर णिविज्ञान चितामणिर नित्यानंदपदेकभूविंगयते श्रीमाम्मुकुंदो मुनिः ॥ २ ॥ वेदांतवाक्यार्थहरिविराजते यस्मिन् गजाः जाममदादयो न हि(?)। षुधाः (सतः B.) सदानंदपदं प्रपेदिरे वंदे मुर्कुदाख्यवनं गुरुं परं ॥ ३ ॥ पर्यं चोन्नरतापनीयमसिलं बाल्पं वरं मारुतेर विवागसिवसिष्ठवासवयुत्रः कल्पासाचा संहिताः । शास्त्रं मंत्रमयं महाक्ष्यल्यं † त्वातां झसीताहि क श्रीरानाचेनचंट्रिका कलिमलप्रध्वंसिका प्रोच्यते ॥ ४॥ तसहंचगतेनानावाच्येरेव न बस्थितेः । सीकार्यार्थं क्रम: सम्यक्संक्षेपेण प्रतन्यते ॥ ५ ॥ उच्चते प्रचर्म तत्र लख्यं गुरुशिष्ययोः । शांतो दांतः कुलीनश्च विनीतः भुडवेषवान् ॥ जुद्वाचार: सुप्रसिद्ध: जुचिदेध: सुषुद्विमान् । আত্মনী আননিষ্ঠন্থ সঁবাৰ্গৰিবন্ধায়া:। निग्रहानुग्रहे शको गुरुरित्यभिधीयते ॥ হুনি শুহুলেম্বর্য ॥ ज्ञांतो विनीतः श्रद्धात्मा श्रद्धावान् धारणस्त्रमः । समर्थेख कुलीनच प्राज्ञ: संचरितो धनी ॥

रुवमादिगुर्खेयुक्तः शिष्यो भवति नान्यया । गुरुता शिष्यता वापि तयोर्वेत्सरवासतः ॥ °

Ch. I., on various matters connected with worship, the chief section being the 'rāmamantroddhāra'; 11. fol. 24b, on ordinary duties (ācamana, dantadhāvana, etc., ending with various kinds of nyāsa); 111. fol. 43b, on rites of worship (dhyāna, homa, pātrāsādana, antar-

* यचीतत्पवनः प्रमागधिधुरो चेदांतवेश्वो विभुम् B.

† हंत्रं गाधित्रज्ञापिकं षभुषऌयं B.

yāga, pīţhapūjā, stotras, etc.); IV., on restrictions and the eight kinds of yantra; V., a calendar of periodical and occusional observances.

Among the authoritics quoted may be mentioned: Agastisamhitä, fol. 80b; (mahatī samhitā, fol. 81b); Atharvanarahasya-śrī-Rāmottaratāpanīya, fol. 61a; Gautamīyam, fol. 68b; Devyāgama, fol. 2b; Nāradatantra, fol. 18b; Pañcarātre Brahmasamhitāyām, fol. 75b; Prayogasāra, fol. 83a; Mantrasārasamgraha, fol. 18b; (Rāmavallabhāstotra, fol. 62b whole); Vasishthasamhitā, fol. 46b; Sārasamgraha, fol. 2b; Hanumatā proktam mantrarājātmakam, fol. 62a.

It ends:

संमारदावानऌतापशांसे त्रीरामचंद्राचैनचंद्रिकेयं । स्पासंहितामार्गेनुपान्नया हि भवादिभिर्तिखितनोवर्ध(!) या ॥

पटलैः पंचभिः प्रोक्ता जीरा<u>नार्वनचंद्रिका</u> । जानंदवननासा हि यतिना हरितुष्टये ॥

इति जीमत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीमस्मुकुंददनम्त्रीचरख-जिम्मानंदवनपिरचितायां जीरामार्चनचंद्रिकायां पंचमः पटलः ॥ संयो १ संवर्ष १९४२ श्रावळकृष्ण ३ सोमे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2608.

2074. Foll. 101 (the first three of which have been replaced by two leaves in a more modern handwriting; and foll. 39-43 and 101 have likewise been supplied by the same hand); size 9 in. by 3³/₄ in.; fairly written in Devanägarī, about the middle of the 16th century.

The same work. (B.) [GAIKAWAR.]

2609

1824. Foll. 109; size 12¹/₂ in. by 4³/₄ in.; well written in Devanägari, on European paper, about A.D. 1800; ten lines in a page. Ganesa-Kaloa, an exposition of Tantric rites in connection with the worship of Ganesa. Six chapters (patula), the last of which is incomplete at the end.

P. I. (foll. 17) begins : जथ वस्त्ये गयोशस्य मंत्रकट्यं समासतः । भुक्तिमुक्तिप्रदः पुंसां भक्तानां व्रदादो यतः ॥ ९ ॥ तत्त्रैकाखरमंत्रस्तु मंत्रायानुज्ञमोज्तमः । सर्वसिद्धिप्रदः साखाद्वयोझो मंत्ररूपधृक् ॥ २ ॥ यस्य शक्तिः समास्थाता प्रखवः सर्वधारकः । तस्यां स जनयामास पंत्रधात्मानमात्मना ॥ ३ ॥ विंदुनादो मकारखोकारो व्कारो विधानतः । पंत्र्या सर्वमास्थातं विद्यं शब्दात्मकं तुर्येः ॥ ३ ॥ ध्वया सर्वमास्थातं विद्यं शब्दात्मकं तुर्येः ॥ ३ ॥ ध्वया सर्वमास्थातं विद्यं शब्दात्मकं तुर्येः ॥ ३ ॥ ध्वतारो वैसरी वायां मध्यमोंकारसंज्ञिता । पर्श्यंती सा मकारास्था परा नादमयी मता ॥ ५ ॥ १

इति बीजकोशः संखेपतः प्रोक्तः fol. 5b; इति क्रियावती दोधा fol. 16b; वर्णेलिमका दीधा ib.; करूावती दोधा fol. 17a; इति बोधमयी दीधा सनाप्ता॥ टर्वं चतुर्विध-दीधायुक्तो नरः साखाव्यश्वेशो भवतीति ॥ इति ग्रयेशक ल्ये चतुर्विधदीधाक्रयनं नाम प्रथमं पटलं समाप्तं ॥

P. II. (foll 33, placed by binder at the end of vol.): खण गयेशमंत्रानाह ॥ दौधानंतर मंत्रज्ञप-कार्यप्राधान्यात् ॥ खण शारदातिलकोक्तगयेश: । तत्रैकास्वर-मंत्र: ॥

> पंचातकं इाशिधरं(? पंचात्मकं इाश ?) वीजं गयापतेर्विदुः। प्रयापादियुतं प्रोक्तं मंत्र स्वाख्ररः परः ॥ १ ॥ ?

इत्येकाखरविधिः ॥ खय वरदगग्रेझवडखरमंत्र: fol. 3b; जय महागग्रापतिमंत्र: fol. 4a, etc.

इति ग्रिशकल्पं गणपतिवाखरादिसप्तत्रिंशम्बविधानकचनं नान् द्वितीयपटळं ॥

P. III. (foll. 22):

नित्यपूजायिधिं वश्वसे विव्वराजस्य तोषदं।

वाको मुहूर्ने चोत्याय जुषिभूमी स्थितः स्मरेत् ॥ 9 ॥ 9 258 slokus, with explanations from fol. 13.

इति ९ प्रातस्कृत्यारभ्य मातृकान्यासपर्येतकपर्ननाम तृतीय-पटलं सनार्भ॥

P. IV. (foll. 18): ततो द्वितीयपटलोक्तमूलमंत्रन्यासान् कृत्वा खद्ददये वा खेष्टदेषप्रतिमाधःपीठपूत्री कुर्यात्। तद्यया। न्यस्यम्बंदुकमाधारे खाधिष्ठाने ततः सुधौः । कालागिनरुद्रं नाभौ तु कछ्पं दुदये ततः ॥ १ ॥ ⁰ 239 *ślokas*, with explanations from fol. 12b. इति ⁰ पूजापिधिकयनं नाम चतुर्थे पटलं सनाप्तं ॥

P. V. (foll. 12): जय पुरखरखविधि: ॥

भादी देवं वज्ञीकर्तुं पुरखरणमाभरेत् । तीथादी निज्ञैने स्थाने भूमिग्रहणपूर्वजं ॥ ९ ॥ °

163 ślokas ; इति पुरञ्चरग्रविधिः । जस्यायमचैः । ^o fol. 7b.

इति ९ पुरखरखविधिवयनं नाम पंथमं पढलं ॥

P. VI. (foll. 7, inserted by binder between P. I. and III.):

कमाँखि घडषो वध्से सिद्धिदानि प्रयोगतः । शांतिर्वेश्यं स्तंभनं च हेष उखाटनारखे ॥ १ ॥ उक्तानीमानि कमाँखि शांती रोगादिनाशनं । वश्यं वचनकारित्वं स्तंभो वृत्तिनिरोधनं ॥ २ ॥ हेबोञ्प्रीतिः प्रीतिमत उचाटः स्थानतच्युतिः । मारखं प्रायहरखमिति षट्कमैऌख्यं ॥ ३ ॥ ⁰

88 ślokas, followed by explanations, p. 40 : सस्यायनचे:। स्वय घट कमाखि पूर्वेचिभि: प्रोक्तानि। तडिभानं कम्पते । ज्ञातिवैष्ठ्यं ⁰

इति घट्कमैथिथिः । तत्र सम्यक् न्यासजालमात्मरक्षां वि-धाय 9 incomplete.

[DR. J. TAYLOR. |

2610.

2630. Foll. 86; size $9\frac{1}{2}$ -10 in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fairly good Devanāgarī handwriting; thirteen lines in a page.

Nrisimhārādhana-ratnamālā, or Śrautapaddhati(?), a Vaishņava manual of worship iu nine chapters (paṭala), by Menganātha, son of Rāmacandra.

The right margin, and with it a good deal of the writing, especially of the first two leaves, has been eaten away by insects.

The female energy (*šakti*) of the god comes in for a good deal of attention in the rules and formulas. It begins: स्रोन्सिंह चिदानंदविग्रह करुणानिधि।

प्रण[?स्य पद्वति कु] चे झैकरोक्सनुसारतः ॥ १ ॥ स्रोतापनाय स्रुतिसारसूत्रससंप्रदायानरुगंधशोभी । नित्यं [? नृसिंहस्य] करोतु सैपा संतोपनाराधनरानमाला उपासनाझेपनतानुसारिणी सत्द्वीक्तन---- दा विधेया । सांगा समुद्रा सुविधानयुक्ता नृसिंह्सेयानिरतीर्थं चक्षयीः ॥ ३ ॥

नित्यं... काम्यं त्रिविधोपासनासंग्रहः । तत्र प्रयमत-सावनित्योपासना विधीयते ॥ ज्ञाबे [मुहूर्ते उ]त्याय गुरुपर-परमाराध्य देवतं भगवंतं छीनृसिंहं च हुदि संस्मरेत् ॥ तत्र प्रयमं ता ... परा तथा ॥

> ब्राबर्ख (r.ब्रह्मार्थ) विधिमादिदेशिकमतः चीमंत्रराजेक्ष्यं वंदे चीतपर्मततः चुति ८००० ततो ही खरं।

त्रीमद्धंकरपृत्त्यपादमथ तत्पादाक्तर्भृगायितुं थंदे माध्यसोमया ०००० नागाद्ध्यदीक्षित्तं॥

निंबादित्यगुरुं नमामि परमं यस्य प्रसादाज्जयत्।

कृत्वं मुक्ति ८००० नित्रधिया संसारविक्तित्रये ॥ श्रोनिंवादित्यस्तामिनः ॥ स्तगुरुपर्यंतं पारंपर्यक्रम . . . रुमुसादेव झातय्यः । ०

I. इति नृतिंहाराधनरातमालायां भूतणुद्विप्राखप्रतिष्ठा नाम प्रयमपटल: । fol. 7a. स्थामेव नयने

II. इति कल्लामातृकान्यासः 10b; इति केञ्चचादिमातृ-कान्यासः 12a; इति कंठादिमातृकान्यासः 18a; इति ९ जंगमंत्राराधननामडितीयः पटलुः 19a.

111. इति डिलरानुष्टुष्पामविधिः 21a; इति वृतीयः पटलः 31b.

IV. इति ज्ञेषभगवत्कृतं भ्यानं। खप ज्ञतस्रोकोआानं 33a; इति ९ श्रीतत्रीनंबराज्यद्वत्यां आनं नाम चतुर्थ: पटल: 37a.

V. इति ९ जंतयागो नाम पंचनः पटलः ॥

VI. ऋष चहियागप्रकार: 47a; इति १ पहियागो नाम पष्ठ: पटऌ: ॥

VII. चाच पुरखररां (556; इति ९ पुरखरगं नाम सप्तम: पटलः ॥

VIII. चय प्रतिमासकृतं 690; इति बोधनीखोरा-त्थिविधि: 790; इति स्तोद विपुरोत्तव: ib.; इति कार्तिके

कृत्य 79b; इति यीधायनीये अविष्योन्नरे च श्रीभगधटुको वसंतोत्सव: 80b; °इति ब्राट्शीसंबत्य: 81a; इति° खष्टमं पटलं ॥ 81a.

IX. इति सहस्राभिषेकविधि: 82b ; इति ब्यूहयूजाविधि: 84b ; इति नृसिंहविभूतिवानविधि: 86a.

It ends:

किं मां समाराधनरत्नमाऌां भक्त्या च युक्त्याधिकमाविधाय । समर्पयन् त्रानृहरेः पदाष्त्रे ग्रीरामचंद्रात्मज्ञमेगनापः ॥ या ग्रीतमार्गानुगता समस्ता सिंहाननाराधनराजमाला । तस्यामञ्जेषागमसारमय्याम् खर्य समाप्तः पटऌोष्टमोंगः ॥ जब्बीपुंड्रं मृदा पूर्वं कुयेत्वस्योपरि स्मुटं । विधुंड्रं भस्मना भाऌे पापग्नं पुख्यवधेनं ॥ इति विद्या तथोयोनिरयोनिर्विष्णुरोडितः । वाग्यन्नेनार्चितो देवः प्रोयता ने जनार्दनः ॥ इति जीनुसिंहाराधनराजमालायां भ्रीतपडत्या नवमः पठऌः ॥

पूर्यों यं ग्रम्य: ॥ ° ॥ संवत् १८२९ खाषाढवछबतुर्देशी इंदुवारे ॥ [MACK. COLL.]

2611.

896. Foll. 134; size 15 in. by 5‡ in.; modern Bengalī handwriting; cight lines in a pago.

Hayaśirsha-pańcarātra, a Vaishņava work on the erection of temples and images.

It begins: मार्कस्डेय उवाच ॥

कर्च हयशिरा विष्णुः प्राहुर्भूतः पुरा विभुः । किंनिमिन्नं च देवेशो दधार रूचिरं वपुः ॥ हयशीर्वे जगत्स्तामी पुरा नारायणः प्रभुः । श्रुन्नमासीच भवता यदुक्तं परनेष्ठिना ॥

चार्धं यत्पचरात्राणी तन्ममाथक पृच्छतः । भृगुरुयाच ॥

ज्रृशु वास प्रवध्सामि पचाराचं पुरातनं॥ पुरा किल विरूपाचः सार्थं गीया महेचारः । चतुर्मुक्षं स पप्रच्ड वैराजभवने स्थितं॥

महेम्बर उवाच ॥ यचरात्रं पुरा पृष्टक्ष्वया इयझिरा विभुः । मधुक्वेंटभयोईतो(r.०हेंता) सैकार्णवज्ञले विभुः ॥ ०

The matter is treated in a series of short (unnumbered) chapters (patala), of which 74 have been counted. These seem to be divided into two sections (kānda), the first of which, the Decapratishthāpaācakakānda, ends with ch. 40, fol. 56h: इति इयज्ञीवेषचरावे डाद्शवाहींबके प्रथमपादे देवप्रतिष्टापचकं नाम काव्यं मनातं a whilst the subsequent chapters make up the Samkarshakānda. From the above colophon, as well as from the final śloka which apparently introduces a Lingakānda, this would seem to be only a portion of a larger work.

For an account of the contents, see Roj. Mitra, Notices, vi., p. 61.

It ends :

पत्न्या संयोगतच्याचु पूर्वोक्तं लभतं फलं । इति संखेपतः काखसंकर्षः परिकोत्तितः ॥

तुभ्यं मुरवग्चेष्ठ चुतिमन्त्रैरलंकृतः । चुतिदृर्ष्टदेशिकेन क्षेयो यालवता सदा ॥

इमं ज्ञात्वा देशिकत्वं सर्यज्ञत्वमत्राप्नुयात् । यस्मादतः प्रयत्नेन ज्ञेयो देशिकसत्तमेः ॥

चत अर्ध्व नियोध त्वं लिङ्गकायां चतुर्मुख । सर्वसाधारणं चेतत् दृष्टादृष्टमलप्रदं ॥

इति हयज्ञीयेमहापचराघे संकर्षकाखे गौरीविवाहपटलं ॥ समाप्तचार्य ग्रन्थ: । ______.H. T. Colebrooke.]

2612.

791b. Foll. 48; size 93 in. by 33 in.; large, plain, modern Devanāgarı haud; seven lines in a page.

Upadešadīt shāvidhi, or Pārņābhiskekapaddhati, a manual of initiation into Tantrie rites by Caitanyagiei Aradhāta. It begins:

> च्चयाभिषेकं वस्त्ये ऽहं झिप्ये भवति योगिता । सुमुहतें जुभ लग्ने गुरुं देवं प्रयम्य च ॥

नमस्कृत्य यथान्यायं प्रार्थयेदात्मनो हितं । येन यिझानमात्रेण नित्यकर्मरतो झहं ॥ नित्यानुहानयुको ऽपि दी छायोग्यो भवाम्यहं । दिव्यं झानं यतो प्राप्य पायस्यास्य क्षयं(r. छायो) भयेत ॥ सा दी छा दी छ्येत्राय येन पूर्णमनोरथा: । नित्यं नैमिक्तिकं काम्यं सिध्येते यत्यसादत: ॥ ⁰

Iti höjadänam, fol. 3b; päjäeidkik, fol. 9a. västupäjävidkik, fol. 10b; pätrastkäpanavidkik, fol. 20b; kriyämayi dikskä sampärnä, fol. 40b. It ends:

> योगिनां योगसिद्धिसु मुनीनां मोक्सिष्ठये । झानिनां ज्ञानसिद्धिसु सिध्वंतु अजनादपि ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचायैचैतन्पगिरिषद्धृतेन गुरु मुखाद् ज्ञाततंत्रानुसारेख उपदेशदोद्यादिधिः समाप्तः ॥ alter which, by another hand, पृ्थाभिधेकपद्वतिः ॥

[H. T. COLEBROOD F.]

.2613.

1368c. Foll. 6; size 10 in. by 44 in.; very indifferent Bengali handwriting; eleven lines in a page.

Vattvacintāmaņi, a Tantrie work composed by Pūrņānanda Yati, in 1577 n.p.

The 6th chapter, here called *yogaviratuga*, whilst in the three Calcutta editions (1856, 1860, 1869) it is called *shateakrauirūpaga*.

It begins:

संयम

चय तन्त्रानुसारेग पट्रवक्रादिक्रमो ऽद्रुतः । उच्यते परमानन्दनिम्पृहप्रथमाङ्रुरः ॥ ०

Colophou: इति पूर्णानम्ट्यरमहंसविराचिते ज्ञीतत्व-चिन्तामगी योगविवरणं नाम शहप्रकाश:॥ संवत् १९६२ भिति मायज्दिप्रतिपदा वृहस्पतिवारे लिखितं माधवरामेण पुस्तकमितं ॥

For ch. i. (giving the date) see Raj. Mitra. Notices, iii., p. 62. [II. T. COLEBROOKLE)

2614.

2743 F. Foll. 28; size 7 in. by $2\frac{1}{2}$ in.; the leaves forming a continuous folding sheet of $6 \ge 2$

69½ in. by 7 in.; Nepal handwriting of 1703 A.D.; six lines in a page; ten of the leaflets having one page left blank.

Pushpamähātmya, directions (in barbarous Sanskrit mixed with vernacular forms) regarding oblations of flowers to the goddess at her festivals, and rules for selecting them according to the season and the magic effect desired.

It begins: जोगएपत्यादिदेवेभ्यो नमः ॥ चच पुष्यमा-हान्यं लिस्यते ॥ पश्चिमासायक्रमं ॥

> जाती च पाढली यूची चम्पनै: खेतउत्पलै:(!)। केतकी हेमजाती च मुझरें: सतपत्रकी: ॥ वंधूकपसक्राब्यैः शालपुष्पेश्व पाटलैः । बुमुमीः विंमुचे: पुष्पे: पुत्रागनागकेशरी: ॥ वकुलैसगरेषान्यैवैषकुन्दास्यमंभवैः । काशशदोंभवैदेवीत्रिसन्धेः कणिकारकेः ॥ रकोत्पर्लमहापुष्पीर्ये चात्रे चारुगन्धवान (!) । भुक्तिमुक्तिप्रदा जातिबालाबलविवर्धनी ॥ खेतपाटलिका(r. भ्रे॰) देवी ददनित(!)च महग्रज्ञः। शालिपुष्टिकरं पर्य शतपत्रं सुपत्रकं ॥ यंधुकं वस्पदं(!) प्रोकं तथा रकाख मारकं। सीभाग्यं शालपुष्पेश्व मुहरं मुखदायकं ॥ कर्दमं च कुलं कुस्डं वचकुराडाधनासनं (!)। सन्यम कुसुक्धकिंसुकैर्देयीवइयमाकृष्टि[का]रके: ॥ महाल्रस्तीप्रदी पुच्ची पुत्रागनागकेशरी (!)। रक्रमुत्पल के बइये नीलकृष्ण च मारखे ॥ त्रिसन्ध्यासंभवैः पुष्पैः शत्रुणां च भयापहं। दमनं तुलसीभद्रे सर्वपापखर्यकर ॥ सिन्द्री वश्यकृत्रोका सदाकर्पणनारका। विसन्ध्यासंभवैः पुष्पेः क्रमजात्याचेयोसदा ॥

तस्य निग्नो न जायेत सत्यमेतन संशयः ।

च छ इतरपुष्पकरणजनितपुरुपभातगुणवृद्धिकाम रुभिज्ञा-तीपुष्पै: कुष्जिकादेवोनहं पूत्रपिष्पे ॥ जोऌसातया ॥ वाला-पुष्पस्य घलवधेनकामः ॥ घठाचोलवु ॥ च्वेतपाटलिकापुष्पस्य ॥ च छ नहात्रसप्राप्तिकामः ॥ पाटुलसानतोयुष ॥०

जय निधिडानि p. 23 ; चय पुष्परहस्यं रहस्यकच्चोलिन्यां p. 40 ; इति रहस्यकच्चोलिन्यां पुष्परहस्यं ॥ p. 44.

Jt ends: नी लोत्पलस्य ॥ अग्र सर्वकानमलप्राप्तिकान: ॥

उत्पर्छ नीरोपि योग्यं॥ कुमुदस्थापि सर्वकामफलं ॥ इति रहम्यकघोलिन्यां ॥ इति पुष्पमाहाल्यं जुभाजुभफलं संपृर्थे ॥ सस्ति सम्बत् ८२३ फाल्गुराजुकप्रतिपद्मार्या तिपी शशिजुक-वाले लिक्तितं⁰

The goddess is worshipped under the following names: Kuhjikā, Guhyakālā, Jagadambā, Dakshiņokālā, Mahātripurasundurā or Šrātripurā, and Siddhilakshmā.

Quotations havo been mot with from the following authorities: Kälitantra, p. 24; Kulacūdāmaņi, p. 27; Kolāvatīya, p. 38; Tantrasārasvata, p. 38; Tārābhaktasudhārņava, p. 39; Nīlatantra, p. 26; Bhāvacūdāmaņi, p. 19; Matsyasūkta, p. 26; Mahākālasamhitā, p. 23; Muņdamālātantra, p. 24; Vāmakešearatantra, p. 28; Vārāhitantra, p. 37; Šaktiyāmala, p. 25; Mārāvatantra, pp. 8, 11, 20.

[B. H. Hongson.]

2615.

2582. Foll. 100; size 11 in. by 5 in.; large, sprawling Devanägarī hand; nino lines in a page.

Satacaudividhāna(-samkshepa), an exposition of 'the previous and concluding ceremonial to be observed, and prayers and mantras to be read, when the Caudimandatmya or exploits of Durgā (of the Mārkaudeyapurāņa) is read a hundred times over, as an act of piety and adoration' (Wilson, Mack. Coll., p. 173).

It begins:

शत्रवंडिविधानेन ययापत्कपयामि ते । मुयोरायामनावृष्ट्या भूकंपे च सदारुखे ॥ ९ ॥ परचक्रभये तीवे खयरोग उपस्थिते । राजवश्यादिसर्वेषु आयुप्पत्मुतजम्मनि ॥ २ ॥ मोहोत्पातपिनाशाय पंचर्थिशतियोजने । देशे सवैच शात्पर्थ शत्रवंडिनिमां जपेत् ॥ ३ ॥ यदैव जायते पित्तं चित्तं श्रद्धासमन्तितं । तदैव पुस्पकाल्डेषु गतो नित्यं हि जीविर्ता ॥ 8 ॥ संन्यासे सत्यपद्धं (? सत्यक्षे) सत्तिची सञ्चक्षत्रे मद्योगे झोअने चंद्रे विष्ठीवैधृतव्यतिपातकुयोग अनावास्याद्यतिची रहितदैव-झोदिते (? ? तिपिरहित ?) चार्रभः कार्यः ॥ तत्र भुषं सना कृत्वा माचोमाधनानंतरं पोडझसंभयुको डारझासातोरयाडारध्वत्रप-ताकादिसंयुको मध्यात्विभागेन वेडाधुपेतो मंडपः कार्यः ॥ मंड-परहितपक्षे चतुरसे देव्यागारे देव्याः पीठं कार्ये ।

> टुर्गेगगृहं प्रकॉंक्यं चतुरसं सुझोभनं । रहस्यसन्तिकाळेख चर्षितं वस्त्रझोभितं ॥ ९ ॥ गौरमृहोमयाभ्यां च हिन्नं स्वस्तिकसमन्तितं(!) । तम्मध्ये येटिकाः कायाः चतुईस्ताः समाः जुभाः॥ २ ॥⁰

Iti caņģikatarpaņam, fol. 4a; sūryārgham, fol. 5a; varaņam, fol. 11a; kalašapājanam, fol. 11b; pranapratishthā, fol. 17a; antarmātrikā, fol. 19b; bahir natrikā, fol. 20b; ekādašanyāsāh, fol. 25a; gaņ apatipāthe sthāpanapājanam, fol. 29a; kalašastaāpanavidhi, fol. 36b; balitānam, fol. 40a; grihapājanam, fol. 49b; yoginipājanam, fol. 56b; khātapājanam, fol. 62a; kuņdapājanam, fol. 63a; yonipājanam, fol. 65a; nabhipājanam, ib.; yoginībhyo balih samāptah, fol. 79a. It end.:

इति सचैतंत्रानुमारेण शतचंडिविधानमं खेपः समाप्तः श्रीसंवत् १८६९ भाद्रपदे मामं मुद्धे पश्चे २ भृगुवासरे लिसितं namo जयन obliterated.

For an (apparently different) Satacandividhina, purporting to belong to the Rudrayamala, see Weber, Berl. Cat., no. 1311.

[Млск. Соль.]

261**6**.

769. Foll 98; size 10[‡] in. by 4[‡] in.; good large Devanāgarī handwriting; eight lines in a page.

Kakshapuja, or Siddha-cāmuņdā, a treatise, in verse, on charms, incantations, treasurelifting, and other Tantric rites, by Siddha-Nagarjuna; in twenty pajalas. Rather incorrect.

lt begins: अय नागानुंनी सिडमानुंडाग्रंथो लिस्यते॥

यः श्रांगः (श्रम्: R. M.) परमान्ययः परशिवः लंका [लकालांतक: (क: कालाकालानलो R. M.) आनातीतननादिनित्यनिचयः संबल्पसंबोचकः । जाभासांतरभासकः समरसः सधालना बोधकः सोध्यं सर्वमयो ददातु जगतां विद्यादिसिद्वाष्टवं (मिछ-(vat R. M.) || 9 || या नित्या कुलकेलिशोभितवपूर्वोधोदिता जंभते पुर्खाभामृतब्हंडली परपरा मंत्रात्मिका सिद्धिता । मालापुस्तकधारिणी त्रिनयना कुंदेंदुवर्णीत्रिला [(?० स्विताः नित्यानंदकुल्यबाझनननी वाग्देवतामाश्वये॥२॥०४॥ चन्वैदेवगर्णैः मर्वेमुनिदेशिकसाधकैः । यनाइह्(?) हि शास्त्रेपु तस्वर्यमथलोकितं ॥ ५ ॥ ज्ञांभवे यामले ज्ञास्त्रे मौले (?) जीले ऽघ डामरे । सहंदे लाथले (?) शैवे रामतंत्रामृतेष्वरे ॥ ६ ॥ इडीझे यातूले तंत्रे छिप्टे(?) सिद्धे च झावरे । किंकग्रीमेरुतंचे च कालचंडेम्प्ररीमते ॥ ९ ॥ **शाकिनीडाकिनीतंथे रीट्रे निगहनिग्रहे(?)** । कीले केशत्यांचे(? कैवत्य) च क्रयाकालगुराोतरे (r **क्रिया**)॥ t ॥ हरमेसलके ग्रंथे इंद्रजाले रसार्थवे । जपर्वेखे महावेदे आवाजे गारुडे जीव आ ॥ ९ ॥ इत्येवमागमोक्तं च वक्तावक्तेण यच्छतं । तज्ञत्सवें समुद्धत्य दक्षो युतमिवादरात् ॥ १० ॥ भाधकानां हिताधाय मंत्रखंडमिहोच्यते । वइयमाकर्षेणं चैव स्तंभमोहम्चाटमारणं (r. स्तंभम्चा ? ?! โยรจม विद्वेपं व्याधिकरणं प्रणुसत्यार्थनाञनं । कौतुकं चंद्रजालं च यध्विग्रीमंत्रसाधनं ॥ १२ ॥ चेटकं चाजनं दिव्यमदुइयं(?०इय)पादकागतिः । गुटिका खेषरत्वं च मुतर्सजीयनादिकं ॥ १३ ॥ तथा बखपुटी सिडा सांगोपांगमनेकथा। मुसाथ्यं नित्ययोपेतं साधकानां हितं प्रिये ॥ १४ ॥

For the exact names of the chapters (method trasadhanam, sarvavašyam, etc.), see Weber's Cat. of Berlin MSS., no. 904. Cf. also Raj. Mitra, Notices, i., p. 137, where the treatise is called Siddhanāgārjunīya.

লয়ন

The 20th patala begins :

आवाहारननाहारं प्रवदानि सनासतः । येन निःझेषलोकस्य जायते कौतुकं महत्॥

It ends:

हूरस्थं खेचरत्वं स्याद्योजनानां झतावधि । रते सर्वमहायोगाखंडीमंत्रेण सिद्धिदाः ॥

इति श्रीसिञ्चनागार्जुनयिरचिते कछपुटे विंशतितमः पटलः॥ [II. T. Colebrooke.]

2617.

1875b. Foll. 30; size 113 in. by 5 in.; legible, modern Devanāgarī writing; 13-16 lines in a page.

Rasahridaya, a treatise, in Āryā verses, on certain Tantric practices by means of mineral drugs (esp. mercury); composed, for Madana, lord of Kirāta, by Bhikshu Govinda; with a commentary (tīkd) by Caturbhuja Miśra, son of Miśra Mahcśa, of the Kurala-vamśa.

The treatise consists of 19 sections (acabodha), dealing with the following subjects :--

 Rasaprašaņsā; 2. Rasašodhana; 3. Nirmukhavāsanāntarbhūtasamukhapatrabhrakavaraņa; 4. Sattvabhrakajāraņa; 5. Garbhadruti;
 Bījajara; 7. Bida (vida); 8. Rusaraājaka;
 Bījavidhāna; 10. Šuddharasa-sattvapatana;
 Hījanirvāhaņa; 12. Dvandvadhikara (sattvamelana, etc.); 13. Saņkarabīja; 14. Saņkarabījajaraņa; 15. Bāhyadruti; 16. Sāraņa; 17. Krāmaņa; 18. Vedha; 19. Bhakshaņa-rasaprašaņsa.

The MS. is in some disorder owing to the scribe having (on fol. 3a seq.) omitted sections 3-5, and supplied the omission on foll. 11-20a. The first section (which according to a list at the end onght to consist of 34 ślokas) is wanting.

The MS. begins: अपाशदश संस्कारा: ॥

खेतनश्मर्देनश्मू छोंद्रेत्यापनश्चपातनथनिरोध६नियमाञ्च ७। दीपनध्गगनग्रासण्डमाख१०मच चारखविधानं ११ च ॥१॥

गर्भदूतिवरषाझदूत्तिवहजारखवश्वरसराजसारखं वय चैन । 'क्रामखवर वेधी वर अध्यखवरमहादशमिति रसे कर्म ॥ २ ॥

भामुरि[ह] पटुकटुवयणिवाईकमूलकैः कलांशख । सृतस्य कांजिकेन विदिनं मृटुपहिना सेदः ॥ ३ ॥

Comm.: स्तेदनमिति ॥ यस्योपजीयते कीर्ति: संगमे वसुधाभुजां । स श्रीमान् कारयामास वृत्तिं मुग्धावकोधिनीं ॥ १ ॥

चार्याइयेन रसाष्टादशसंस्कारोहेशः कृतः। चथुना संस्काराशां साधने रुधगमाह॥ चय खेदनं। प्रथमोहिष्टस्य खेदनसंस्कारस्य साधनं स्पष्टयवाह। सृतस्य खन्युद्रवस्य पारदस्य विदिनं दिन-चयपरिमार्ग यथा स्यात्तचा मृटुवाहिना सल्पवाहिना खेदः खेदनं कार्म। ०

Ib onds: आप ग्रंपकारयितुर्वेशवर्शनमाह । ज्ञीतांश्रुवंशसंभवह<u>ैस्य</u>कुल्जनमजनितगुर्खमहिमा । स जयति श्रीमदनश्च विरातनाथो रसायार्थ: ॥ ७९ ॥

खय चास्य कारयितुर्गुेखवर्शनमाह । यस्य खयमवतीर्खा रसचिद्या सकलमंगलाधारा । परमञ्जेयमहेतुः श्रेयसि परमेष्ठिनः पूर्वे ॥ ८० ॥ कता खनाममहस्तं सुचयबाह ।

तत्मालिरातनृपतेवेडुमानमवाप्प रसकमेरतः । रसद्धदयास्यं तंत्रं यिरचितवान् भिष्ठुगोविंदः ॥ ८१ ॥

इति ज्ञीमलुर्ल्दशपयोधिमुधाकरमिष्ठमहेशात्मजचतुर्भुज-विरचितायां संडेलवालान्ययरसहृदयटीकायां रसप्रशंसात्मको एकोनविंशो ऽवयोधः ॥

Although there is no reason to doubt that this is the Rasahridaya referred to in the Raseśvara-section of the Sarvadarśanasangraha (ed. Bibl. Ind., pp. 68, 100, 101), the Arya verses there quoted have not been found in the present MS., being probably taken from the first section (rasapraśaņsā). For the first couplet of the second section given above, see Sarvadarśanasamgraha, p. 100.

[DR. JOHN TAYLOR.]

2618.

1568b. Foll. 34; size 10 in. by 4½ in.; legibly written in Devanāgarī; 8-10 lines in a page.

Ratuaparikshā and Maņiparikshā, two (paurāņik) tracts on precious stones, their origin, value and magical effect, for good or evil, in the possessor's hands (Δ).

I. Ratnaparikshā begins: भ्रापय जमु: (om. B)। पृच्छनित मुनय: सर्वे कृतान्नलिपुटा: स्थिता: । मुनीनां त्वं मुनिश्रेष्ठ खगस्याय* नमो ब्स्तु ते ॥ १ ॥ देवदानवटैं सेन्द्रविद्याधरमहोरगै: ।

किरीटकडिसूत्राणं (९सूत्रेषु corr. A) करस्डाद्याभरखेषु | च ॥ २ म

मंयोजितानां रालानां कथयोत्पत्तिकारणं । चगन्तिरुवाचं ।

मुनीनां वचनं स्रुत्वा मुनिश्रेष्ठो व्ववीदिदं । ३॥ उत्पन्निमाकरान्वर्थान् जातिदोषगुणांस्तया । मूट्यं मग्डलकं चैव ग्राहकं हस्तसंज्ञया । घटामि सर्वमेवेतब्द्रुणुद्धं सावधानतः ‡ ॥ ४ ॥

च्चवभ्धः सर्पदेवानां वल्लो नाम महासुरः । त्रिदियेझोषकाराय जिद्झैः प्रार्थितो मुले ॥ ५ ॥

ततस्तेनात्मनो कायो देवानां संमुखे(सम्मुखे ∆) स्थित:। देहे समर्थितं इात्रस्तइचेख हतं झिर:॥ ६॥

12412

स्थितानि रालकृटानि घचेख हतमस्तके। बज्रमंझा कृता देवैः सर्वरालोत्तमोत्तमे ॥ ७ ॥

ज्ञीमें वर्णोननो जातो भुनमोः छत्रियः स्मृतः । येश्र्मो नाभिप्रदेशे तुपद्वा शृद्ध उदाहृतः ॥ ८ ॥ ०

Iti vajraparīkshā (79 ślokas), fol. 8a; mauktikapariksha (88 śl.), fol. 15a; padmaragaparīkshā (68 śl.), fol. 20a; indranīlapariksha

* मुनीनां तु मुनिन्नेष्ठायागस्थाय B.

- † B omits this line.
- ‡ A omits this line.

(13 śl.), fol. 23b; marakataparīkshā (10 śl.), fol. 26b.

This is followed by a section of 20 śloka-, beginning:

स्फुर्रांत दाडिमोरागमशोकमधुवर्तिकं । कात्यातिरक्तं गंधाद्यं न च रंगस्तिरंगयोः ॥ ९ ॥

and ending, fol. 28a:

কর্থ পর্যেথুন্নী ব দেয়াজ্জবিয়াবে: । ধবশিশ্ব সহায়েল জনন্ধ জবিনানি ব% ॥ २० ॥

Then follows another section, beginning :

सदोपमऌमूल्यत्वात् चहुनूल्यगुणान्वितं । परोधितं च तद्रानं कार्ये श्रीमुखदायकं ॥ १ ॥

भानवे पद्मरागं च मौक्तिकं सोन उच्चते। प्रवालांगारकछैव चुधे मरकतं तथा॥ २ ॥

In this section the same five classes of precious stones are treated once more in a few verses each, and in addition to them the lasuna, pushparaga, gomeda, and sphatika, with one śloka on each of them; this section endine. after four additional ślokas: इति समस्लराजपरोडा। समाधा ॥

begins :

कैल्लासझिसरासीनं देवदेषं जगापतिं । पप्रख पार्वती देवी तत्वं परमटुर्लभं ॥ १ ॥ मणीनां लध्युग्रं देव काषयख प्रसादतः । येन सिध्यति लभ्यंते (r.सिद्धिं लभंते ज्व) माधका [गतकज्मभा: ॥ २

महादेव महायोर कुर्धनित रिपुमर्दैनं। कवित्वं दीर्यजीवित्वं कुरुते ब्त्र यथा प्रभो ॥ ३ ॥

অষ্টী নুয়া: फलं यत्र त्वत्वसादाम्महेच्चर । ज्ञानमार्गे च मोर्थ्व च जुलरोगं च दारुखं ॥ ४ ॥

चक्षूरोगं झिरोरोगं विषोपरि तथैव च। स्पुरं यद यथा प्रभो प्रसादातें महेश्वर ॥ ५ ॥

[§] MS. B differs considerably at this point.

It ends:

दाडिनीपुष्पसंकाई कृष्णविंदुविभूषितं । सौभाग्यजननं श्रीमान्ध्रमरेखायुतं प्रिये ॥ ५७ ॥ कुंदपुष्पप्रतीकाइास्तुलासे वर्तुलाः प्रिये ॥ ५७ ॥ कुंदपुष्पप्रतीकाइास्तुलासे वर्तुलाः प्रिये । र्श्वरुष्य संयुक्तः समस्तवियमदैकः ॥ ५८ ॥ गजनेत्राकृत्यमहातेत्राः पूजनीयो यथार्चितः ॥ ५९ ॥ नार्धतुल्यमहातेत्राः पूजनीयो यथार्चितः ॥ ५९ ॥ द्यतः श्रीमण्डिपरीक्षाः समाप्ता ॥ ९ लिखितं चंदजीविद्याय संवत् ५७९८ समये फाल्गुयायदि ६ सोमघासरे ॥

For another MS. of these tracts see Aufrecht, Florentino Sanskrit MSS., p. 148.

[H. T. COLEBROOKE.]

2619.

1153b. Foll. 27; size 9¹/₄ in. by 4 in.; careless, modorn Dovanāgarī writing; eight lines in a page.

The same treatises (B). This MS. ends:

दाडिमीपुष्पसंकाई कृष्णपिटुं मुभाग्यदं । अमरेखायुतं चाथ कुंदाभे वतुैऌं घिपान् ॥ हंति गनाधिभं विडाऌाछद्रभं(!) । तार्ष्ट्यतुद्धं महातेत्र: पूजनीयं प्रयत्नत: ॥ तीर्चाकारस्तु तेताछ(!) द्युतिमानिह दृृृ्यते । समस्तविषहा ग्रेयः स मणिग्रीहकोविदेः ॥ इति राजादिपरीछाज्ञास्त्रे उष्टमो ज्ध्यायः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

सरमध

2620.

1568c. Foll. 19; size $7\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; clear Devanägari writing of 1585 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Ratnaparīkshā, another treatise on precious stones, accompanied by a Gujarātī commentary. It begins :

> रालानि धारयेत्कोज्ञे जुडानि गुणसंचयं। संभवं च तथा जाति गुणं तेषां परीखयेत्॥ १॥

पौँड़के च सुराष्ट्रे च द्वापरे परिसंतति(!) । वैरागरे(?) च सीपारे कली हीरक उच्यते ॥ २ ॥ टीका ॥ कृतयुगे कल्लिंगदेज्ञें कीज्ञलदेज्ञें ०

Iti vajrapariksha (21 ślokas), fol. 4b; mauktikaparikshā (34 śl.), fol. 9b; padmarāgaparikshā (19 śl.), fol. 13b; indranīlaparikshā (15 śl.), fol. 15a; marakataparikshā (11 śl.), fol. 16b; sphațikaparikshā (7 śl.), fol. 17a; pushparāgaparikshā (3 śl.), fol. 17b; gomedaparikshā (2 śl.), ib.

Then follow 8 more slokas, ending : रुवं विचाये रालानि कोझे संचिनुते नृप: । चायुर्ऌक्षीं जयं कीर्तिं प्रयत्त्वति ननीषियः ॥ ६ ॥ ढीका । रुवे प्रकारे ९ । राजयुपहो ॥

इति रालपरीद्या समाप्ता ॥ धर्मपुरीयामे रेवाकुष्मासंगमे विख्वकेष्परनागेष्वरसंनिधी ऌिधितं संवत् ९६४२ वर्षे व्यावये कृष्णपद्ये रुकादशी शनी संपसनाप्तिः ॥ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

2621.

581b. Foll. 50; size 12¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; careless Dovanāgarī writing of 1799 A.D.; ten lines in a page.

Saundaryalaharī (or Ānaudalaharī), a mystic poem, of (101-103) ślokas, in praise of Śakti, ascribed to Śańkarācārya; with a commentary (!īkā), called Saubhāgyavardhinī, by Kaivalyāśrama Yati.

The text of the poem has been frequently printed.

The commontary begins : भूदत्यमान(r. ज्ञन्दाय-मान)तिमिरावलिसेच्यमानं 800 Aufrecht, Cat. Bodl., no. 168.

Colophon : इति गोविंदाव्यनपादपूजकव्योशंकराणाये-कृतायां केवट्याव्यनयतिविरणिता सींदर्यऌह्याष्टोका सीभा-गवर्थिनी(!)नान सनाप्ता ॥

Thore seems to be a confusion here between Saikara's teacher, Govindācārya, and Kaivalyāśrama's teacher, Govindāśrama. Cf. Bodl. MS.; Rāj. Mitra, Bikaner Cat., p. 245.

[H. T. COLEBROOKE.]

2622.

988. Foll. 52, the first two of which arc wanting; size 14½ in. by 10 in.; large, modern Dovanāgarī writing; thirteen lines in a page.

Anunlalahari, with a commontary, beginning in the second hemistich of v. 1.

The comment on v. 2, begins: इदानों झाझे चिगुराजनितानां देखाः पादपद्मपरागोत्पच्चेषु विश्वमृष्ट्यादिषु कमाया कथयन् भूतणुद्धिमप्पाह । तनीयांसमित्यादि । तव पादपद्मपरागं तनीयांसमपि चसरेकुखरूपमपि?

This commentary omits v. 97 (of Hæberlin's text), and ends with the comment on H. 102 (here numbered 100) as follows : प्रदीपेति हे जननि त्वदीयाभिवागिभस्सवेयं स्तुति: प्रदीपच्चालाभिः दिवसक-रनीराजनविभिः सुधा मूते यः स चंद्रः तस्य चंद्रोपलजललवे-रप्यरचना सकीयैरभोभिः सलिल्लनिधिसीहित्यकरखं । त्व सर्वनयी पूज्येत्पर्यः । त्वं पूजकः पूजासानग्री त्वमसीति ॥ १००॥ जानंदलहरीटीका सनाप्ता ॥

This is followed by the text of H. 101 निषे?, and the colophon : इति जीनत्परमहंसपरिव्राजकापाये-जीशंकराणायेपिरचिता जानंदऌहरी सनाप्ता ॥

That the author is not identical with that of Bodl. Cat., no. 169 (Gaurīkāntasārvabhauma) is evident from his quotations, from which we glean the following : Kaulārņava, fol. 10a, l. 5; Gītā (i. e. Bhagavadg.), fol. 14a, l. 1; (Jorakshasaņhitā, fol. Sa, 3 inf.; Jāānārņava, fol. 18a, 3 mf.; Pūjāpatala, foll. 3b, 4 inf.; 5b, 5 inf.; Yāmala (see Rudray.), foll. 3b, l. 6; 7b, 3 inf.; 10b, 4 inf.; 15b, 2 inf.; Yogasāstra, fol. 30a, l. 2; Yoginīhridaya, fol. 11a, l. 6; Rudrayāmala, fol. 14a, 2 inf.; Vāmeśvaratantra, fol. 24b, ll. 6, 12; Šaākaramālikā, fol. 14b, 4; Stavarāja, f. l. 17a, 5. Varions readings in the toxt are mentioned foll. 30b, l. 2; 32a, 3 inf. [H. T. COLEBROOKE.]

2623.

659. Foll. 58; size 13¹/₄ in. by 6 in.;

fairly good Bengalī handwriting of 1806 A.D.; ten lines in a pago.

Anandalaharīvyākhyā, by Jagadīśa Tarkālamkāra; without the text.

lt begins : wi-

शक्रूरपरणसरोजं श्रीजगदीशद्विज्ञो नत्वा ।

शङ्खरविवरयसूक्तीं स रहस्यं [सं]प्रकाशयति ॥ खोशङ्कराचायैः शक्तिप्राधान्यं व्यवस्थापयन् ज्ञीनन्तिपुर-सुन्दरीस्तवनारभते शिवः शक्त्वा इत्यादिना ।

The author is not much in the habit of quoting authorities, except in general terms such as ity āhuh, ity eke, iti kecit (kaścit), ili prāncah, etc. These mentioned by name are Amara, fol. 5a, l. 2; Kālikāpurāna, fol. 3a, l. 8; Kāvyaśāstra, fol. 12b, l. 1; Mārkandeyapurāna, fol. 16b, l. 9; Yogināhridaya, fol. 8a, l. 8; Rudrayāmale, foll. 8a, l. 9; 54a, l. 7; Šāradā, fol. 7a, l. 7.

Sometimes it seems as if he had had a knowledge of the preceding commentary.

It ends: स प्रकाशो यस्य ईखरो ज्योतेन प्रकाश्यते इति यास्यार्थः ॥ इति श्री<u>नग</u>दीशतकोळंकारविरचितानन्दलहरी-व्यास्त्रा समान्ना ॥ वंशयाठीनिवासिश्वीरामहरिहट्रदासम्य साखरपुस्तकमिदं ॥ १९२१ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2624.

219b. Foll. 61; size 15 in. by 5 in.; clear, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

[Anandalaharī-] Tattvabodhinī, composed, in Śaka 1527 (A.D. 1605), by Mahādeva Vidyāvāgīša Bhattācārya, son of Yādara Cakravartin, grandson of Vidyāsāgara, and groat-grandson of Subuddhi-miśra.

It begins:

इन्द्रादिवृस्ट्रार जवम्दवन्ध-

मन्दारमालाबलिते भवक्या(r.०बलितो भवान्याः)। पादारविन्दमकरन्दलुओ नित्तं मनैवास्तु मनोडिरेफः ॥ १ ॥ वेदाक्तवेदवेदालागमन्यायादिपारगे । शक्करे शद्भरापार्थे नतिमैतिकरी मम ॥ २ ॥ वदनं प्रसादसदनं निरघधिमूर्ते चिदाख्यपीयूषं । यस्य कृपामकरन्दं चरयाडन्त्रं गुरुं वन्दे ॥ ३ ॥ छानन्दऌहरीभाषाः छाहमत्यलमन्द्धीः । तपापि मन तद्वाकी नती रामे मतो नति(!)॥ ३ ॥ छोनछादवचक्रवर्तितनयः ज्रीमम्महादेषपि-धापागीश इह प्रसादसुमुखज्ञीमन्नुरोराननात् । भूतोड्डानररुद्रजा(r. या)मल्क कुलेड्डीशादिनानागन-यन्यापानधिगत्य शक्तिशिवपिष्णूना रहस्यं व्यधान्॥ ॥ इदानीमागमयन्यसंदर्भेफल्रदायिनीं । ज्ञानन्दलहरीठीकां कुरुते तत्व्यवोधिनीं ॥ ६ ॥

The order of the stanzas (103) is the same as in Haberlin's Anthology, p. 246 seq., except that vv. 75 and 76 are here trans-While numerous various readings nosed. are given in almost every verse, no previous commentator or commentary is referred to by The following authorities are quoted : name. Kamaśāstra, fol. 56b (v. 92); [Vātsyāyanaśastra, fol. 53b (v. 58)]; Kumārasambhava [जगमातुः बुचयोनेविद्यं मुणालस्वानारमणलभ्यमित्यनेन कदिकुलगुरुषा भीकालिदासेन कुमारसंभवे वर्षितन्] tola 49b (v. 78); Kulatantra, fol. 13a (v. 12); Kramastotra, fol. 5b (v. 4); Gita, fol. 30b (v. 36); Jüänārņava, foll. 2b (v. 1), 21a (v. 24); Tantracūdāmaņi, fol. 12a (v. 11); Pañcamistavarāja, fol. 15b (v. 17); Bhūtoddāmara, fol. 17a (v. 19); Mānasollāsa, fol. 2b (v. 1); Ratnamälä (Abhidhänar. II. 410), 25b Yogaśāstra (Dattātreyah), fol. 3b (**v**. 30); (v. 2); Yoginitantra, fol. 11a (v. 9), 35a (v. 41); Rudrayāmala, fol. 27b (v. 33; Yāmala, fol. 14a, v. 14); Vāmakesvaratantra, fol. 2a (v. 1); 23b (v. 27); 27b (v. 33); Vishņupurāņa, fol. 32a (v. 38); Šāradātiluka, fol. 2b (v. 1).

It ends: I 908 I

श्रोका चकुइानित्याद्याः सन्ति केचन कुत्रचित् । सुगमा इति मत्वास्पां तेषां नार्थाः प्रकाशिताः ॥ इति संखेषः ॥

नानाशास्त्रविवेचनाजितयशःशीतांमुसंबोचित-ग्रेम्वानत्परिपन्थिनधुकमल्लैर्विष्ठब्रिरत्युह्रदेः । निर्वन्धाः कति नाम नैव रचिताः स्तोत्रे विषित्रे जगन् -मातुः किन्तु रहस्यमस्ति यदि तन्नत्र प्रमाणं शिवः ॥ मातः श्रीत्रिपुरे पुरारिगृहिणि बदाखरूपे परे भीमस्वत् [पद] पद्धने परिमितं विधिहरं प्रार्थये । त्वन्नाहाव्यनन् प्रवाशकुशलसोत्रायेषोधखमा टीका मत्परिकस्पितेति विषुधैरादूत्व संगृह्यतां ॥ सुबुद्धिनिम्ननामाासीत् शागामिवंशविम्नुतः (!)। बहवस्तासुता जासन् बहुविद्या बहुप्रजाः ॥ तञ्चेष्ठो रामपादाच्जपट्पदः ज्ञास्त्रवित्तमः । विद्यासागरनामासीत् परिवाह पूर्वमाखये ॥ तत्सुता बहबखासन् सार्वभौमादयो बुधाः । तन्मध्ये याद्यानन्द्श्वक्रवर्तीति विष्युतः ॥ त्यायादिशास्त्रसिद्धाने वागीश इव यो अपरः । तत्तुत[:] ज्ञीमहादेवनामाई यो मृदुमैतौ ॥ विद्यायागीशपदयीमाप्तवान् कृपया गुरोः । मन्दारखे (?) विष्णुपुरग्रामे छीरामसन्निधी ॥ जानम्दलहरीतस्ववोधिनी नाम विश्रुता । टीका तेन मयाकारि यथामति शियाचैनात् ॥ दोयानचानरभिक्ता गुरीकृत्य विषक्षणाः । লায়ন कृपया मुधियस्वेनां स्तीकुवैम्तु विमल्सराः ॥ **शाके शैलभुजेपुचन्दुकलिते भादूस्य तिष्यंशके** वारे दैलगुरोः स्मितस्मरतिषी मोगे तथा ज्ञोभने । मध्यचे हरिदेवते भूभधनुईंग्ने गता पूर्णता टोकोर्य मणिमालिकोय पिटुवां करते सदा झोभता ॥ इति श्रोभगवत्पाहारविन्दस्य नुन्माध्वीकमज्ञालिबत्सः (!)। त्रीमहादेवपिद्यावागीशभट्टाचार्यविरचिता परमहंसपरिव्राजना-

चार्यस्रोझक्कराचार्यविरचितानन्दछहरीतद्वोधनी (!) नाम टीका सनाक्ष ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2625.

2538a. Foll. 5; size 101 in. by 41 in.; good, small Devanāgarī writing (of the Jaina type) of the carlier part of the 16th century; fifteen lines in a page. Candikāś. taka (or Candiśataka), by Bānabhatta; being a century of prayers addressed to Pārvatī, culogizing her particularly for having delivered the world from the presence of the demon Mahisha.

It begins:

मा भाषाविश्वमं भूरधरविधुरता केयनस्यास्यरागं प्राणे प्राख्येव नाथं कऌयसि कऌहं छढ्वया किं विझूऌ। इत्युद्धत्कोयकेतून् प्रकृतिनवयवान् प्रापयत्येय देव्या न्यस्तो चो मूर्शि मुष्यान्यरुदसुदुदसून् संहरत्तंद्रिरंहः॥९॥ Colophon : इति महाकविछीवाणअट्टकृतं चंडिकाझतर्ज समाप्तं ॥

Round the text of stanzas 1-84 marginal glosses have been added, reading, in the Jaina fashion, from the top along the right margin, and thence to the left margin and the bottom.

The work has been printed in the Kāvyamālā, iv. 1. [Gaikawab.]

2626.

2079a. Foll. 14; size 8³; in. by 4 in.; good Devanāgarī writing of 1435 A.D.; ninc lines in a page.

Rasavatīšata, a hymn of 119 verses, addressed to Rasavatī, a form of Šakti, or some female representing her in the consummation of the licentious rites practised at the madanotsava (v. 115); by Dharaņādhara.

The lang age of this composition is for the most part obscure, especially in its allusions to certain rites, and to the apparatus of vessels and stools used in them; but no mistake as to the general tendency of the whole is possible in interpreting such verses as 22, 29, 53-57, 107-114. Amongst the many drugs, strung together in these verses as *clixiria amoris* and restoratives, the radish plays a conspicuous part (64-79). In v. 35 Suśruta is referred to as an authority for the use of *ghrita*.

It begins:

येषां सुवर्श्वरूचिवंचुकितानि यूनाम् उचासनानि दृदुरुचकुचासरुख्यः । ते नाकवैद्यसमरूपतयै[च] भेजुः श्रीमंति ज्ञानि युगपद् ढृदयाथि वासां ॥ ९ ॥ कस्पार्थभाजनमधि स्वयमादरेख जस्पार्थभाजनमधि जनः कयापि । एकच सा रसवती मदनेन भोज्या सुग्धामसी रसवतीमपरच भोक्ता ॥ २ ॥ It ends : लभ्यानि पुष्पविभवेन रस्तेज्ञराखि कर्णामृतानि <u>परणीधर</u>सूनृज्ञानि ।

दूरावधूनितमधूनि पिवत्पमूनि

देवः खर्य कमलिनीहृदयेषारी अप ॥

इति <u>रसयतीझतं समाप्तं</u>॥ संवत् १४७२ वर्षे पीचवदि १२ रवी नेदपाटझातीय व्या^० हरिहरसुत्र व्या^० वामदेवपठनांधं ऌिवित्तमिदं॥

The MS. noticed in Weber's Berl. Cat., no. 596, contains the same work with, however, some additional verses at the beginning, counting 124 verses in all. [GAIKAWAR.]

2627.

1547D. Foll. 12; size 10 in. by 4[‡] in.; clear, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Bhagavatstuti, a five-fold commentary, by Satyajäänänandatirtha Yati (pupil of *Rämu*krishnänandatirtha), on a mystic formula (*Bhai*gavatapadya) ascribed to (Bälakavi, inspired by) Bäla Gopäla, and supposed to disclose the knowledge of the Supreme Being (Bhagavat).

The commentary begins with a *sloka* followed by the mystic text:

प्रणम्य श्रीगुरुं भक्त्वा गुरुणा गुरुनी घरं । सत्यझानानंदती पैयतिस्तं स्तीति सादरं ॥ ९ ॥ यो योगी शिवको ब्कट्रे मणिषने चंकोत्तमे लाल्यन् वाचा चं नृसते ब्सते ब्कमुद्यम् साकेतगोचो व्यतिः । जातावाध्यदिशोवदे कशरणे स्वर्गे खकापोचकै: क्रीडवसित न नास्ति कात्यरमलं विंक्ते तमकाळना ॥ १॥ CATALOGUE OF SANSKRIT MANUSCRIPTS.

जस्यार्थः । यः प्रसिद्धः तत् समन्त्रयादित्यादिन्यायेन सर्व-घेदातताभ्ययार्थी ब्रह्मंड: परमात्मा नेह नानास्ति जिं चन रकनेवाद्वितीयं द्वस्वनसीत्यादिष्ठुतिभ्यो मायातत्कार्यशृन्यत्वा-टयोग्ये च सर्वसंबंधरहित इत्यर्थः । खयापाचित्यानंतशक्तिकया खोपाधिभुतया चनिवेचनीयया मायया योगी सर्वज्ञत्वादिगुग-युक्तः सन् खस्मिन्नेवेदं सर्वे प्रऌये उपसंहत्य संस्थापितं पुनः-सगादी खेळाया छोछयेगाधिदैवादिभेदेन प्रबटीकृत्य तदनु-प्रविष्टोहमनुभवे(!) प्रकाशमानः संत्रेकधा त्रिधा पंषधैकादशधा बहुधा भूत्वा खप्रयोजनाभाषेऽपि खसुष्टानां खानां कायसुखाय तद्पल श्चितचतुर्विधपुरुषार्यप्राप्तये तच तच तदा तदा उच्च कैः क्रीडन् उत्कृष्टानि रामकृष्डादिरूपाणि गृहीत्वा धरमपावनानि सुमंगलानि च क्रीडारूपाणि कर्माणि कुर्वन्नेवास्ति सर्वत्र कुत्रापि नास्तीति न विंतु चस्ती सेवोपलअव्य इत्यभिप्रायः। स्वं यथोक्तं सगुर्ख निर्गुर्ख च तं जीपनिषदं चं वासुदेवं कात् जानंदनयात् परं निविंशेवं सवीधारं चलं प्रिपूर्वे ० विन्त्रे विचारयति 🐏 यडा। नास्तिकान् अज्ञीति नास्तिकात् वेदपुरुषः स ध्य परमः अजनीयत्वेन छेहो येषां ते नास्तिकात्परमा मन्यादयो वैदिका: तान् ऌाति इति नास्तिकात्परमऌः तं १ here follow yet two different interpretations of the same words, as also several of those that follow, viz.: either as तनजानना - जतेन जान: (जीवन) स च ना मनुष्प: ; or as तमें नानना = n च (पर वन्न) ना (तत्स्वरूपो नारायग्रसत्तामसंकीतैनपरं) चाननं यस्याः सा (विराट, स्त्रीयस्तिः, जुतिः)। शिवको १ शिवे कं चित्तं १ मणिवनं मणिमिचितं जलं मणिकर्णिकार्स्य तीर्थे॰ चकानि सर्वदः खानि ° द्यति संडयति । etc.

Having thus explained the verse first in extense, and then again summarily, the author in three further comments substitutes $R\bar{a}ma$, Krishna, and $\dot{S}iva$ each in his turn for the divine being, for the benefit of sectarian worshippers (रामभक्षानां मुद्दे etc.).

It ends:

षालेनेदं कृतं पद्यं वालगोपालसंगतं । बालगां सत्वविवेत्ति यदि स्पाइंदबालगः ॥०

शब्दशास्त्रतस्वराननन्यं सामर्थ्यं वर्लं तस्यार्थं तद्वान् वालः तेन कवीनेनेदं (r. कविनेदं) पर्धं जीभगवत्सवैावतारपरत्वेन व्याख्यातं ॥ चन्यैच वहुभिः सुद्वद्विः कविभिः जीभगवत्परत्वेनैव संखेपेया विस्तदेया च व्याख्यातं ॥ तस्मात्सवैगुयासंपर्तं निदार्थं चेदं भागवतं पद्यं जयतु जयतु ॥ इति जीमत्परमहंसपरिवाजका-चायैज्ञोरानकृष्णानंदतीचैपादशिष्यत्रीसत्यझानानंदतीर्घयतिषिर-चिता ज्ञोभगवत्स्तुतिभैगवतो भागवतानां च मुद्दे भूयात् ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

2628.

2706. Foll. 108 (paged 1-216); size 4to, 9 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; rough country paper; Telugu character; 14-19 lines in a page.

Vratavalli, a manual of devotional observances, chiefly in connection with Sakta worship.

It begins : ज्रीगणाधिपतये नमः । श्रीवेदव्यासाय नमः । ज्रीक्षारदाये नमः । ज्वयं ग्रंथं व्रतवज्ञी ॥ वररुष्क्षीव्रतं ॥

भनुभुैजां महाऌष्सीं गजपुष्पगतिं तथा । दैत्ताखसूभवरदा(!) तथैवाभयपाखिनीं ॥ पन्नासने पद्मकरे सर्वछोकैकपूतिते । नारापखप्रिये देवि सुप्रीता भव सर्वदा ॥

भीमहालक्ष्मे नमः । आतं ।

प्रमासनेति मंत्रेय अर्थिता देवतामरै: । जागळतु महाज्ञेनं (न. सेमं) नित्यं संनिहिता भवा ॥ गर्वे सावाहनं ।

> हेमरानासनाञ्चीनां (°सीनां) नवरानोपञ्चोभितां । मया दत्तं गुहाखेदं तुभ्यं दाखं नमाम्यहं ॥°

इति घरलस्मीवनकलां p. 8; इति सांदपुराखे जनंतव-तोद्यापनकलां p. 62; इति गरुडपंचनीवर्त p. 65; इति सांदपुराखे सार्थगीरीवतकलां p. 71; इति लघाविल्यप्रोद्या-पनविधि: p. 74, etc.

The work is apparently incomplete, breaking off, as it does, abruptly at the end of a leaf; the two last complete sections being the mahālakshmīvratakalpa (p. 207) and amuktābharaņa-saptavidhāvratakalpa of the Bhavishyottarapurāņa (p. 216).

Wilson, Makenzie Collection, second ed., p. 172, calls the tract '*Vratāvali Kalpa*, directions for holding religious observances at particular seesons in honour of Varalakshmi, Gauri, and other objects of Śākta devotion'; but see Burnell, Tanjore MSS., p. 138, no. lxxiv. [MACK. COLL.]

2629.

1459a. Foll. 12; size 8½ in. by 4½ in.; clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vedāntaman traviśrāma, a collection of mystic prayers and formulas to be used, and rules to be observed at the daily ceremonics, ascribed to Śańkarācārya. Perhaps, however, both the title and Śańkara's authorship apply only to the concluding portion of the work, consisting of 11 ślokas. Rather incorrect.

It begins: खय तर्पणविधिः ॥ खाचननं घो विष्णु-स्मरणं संध्यावंदनं कृत्वा ततः सच्चेन ॥ घों

> यहोपवीतं परनं पवित्रं प्रजापतेयेत्सहजं पुरस्तात् । ज्वायुष्यमग्रं प्रतिमं(!) च जुर्श्व यहोपवीतं बल्ठमस्तु तेगः॥

चों तीचैदेवताये ननः वरुषाय ननः ॥ चों त्रंबा तृष्यतु ॥ चों विष्णुसृष्यतु चों रुद्रास्तृष्यंतु चों देवास्तृष्यंतु ॥ ०

इति दर्भपिंडासनं fol. 2a; चष्ठचाडः fol. 3a; वियो-होतः (?ends वियो विपाप्सा भूयाँ खाहा ॥) fol. 4a; इति निवाधायोगपट: fol. 5b; सिंहासनयोगपट: fol. 7a; जयातः परमहंसानां समाधिविधिं च्यास्पास्मानः fol. 7b; °इति मानसप्त्रापंचोपचारविधिः ॥ fol. 11b.

Then follow the 11 ślokas above referred to : प्वेदले म्रोनवर्धी यदा विज्ञान्यते मन: ।

तरा धेयमुटारं च धनैकातिमतिभेवेत् ॥ 9 ॥ धारिनर्दछे रक्तवर्धें थदा विद्याम्यते मनः । तदा निद्रा चाऌस्थं च मंदवुद्विनितिभेवेत् ॥ २ ॥ दक्षिग्रदछे रक्तवर्धें यदा विद्याम्यते मनः । तदा क्रोधं च मत्सरो भवते[जो]मतिभेवेत् ॥ ३ ॥ ० मध्यदछे इयानवर्धें यदा विद्याम्यते मनः । तदा सर्वगुग्रहानं चैतन्यं च मतिभेवेत् ॥ १० ॥ च बत्तनाचे नराः सर्वे (!) सर्वपापैः प्रमुच्यते । ये घठति तु कतैव्यं स योज्यं पदवीं भवेत् (!) ॥ ११ ॥

इति जीशंकराचार्यविराचतं वेदोतनंचविज्ञानतोपनिवासं-पूर्वे ॥ ⁰ संवत् १७३० परवर्तनाने भाद्रपदनासे जुझपछे डितीया भीनवासरे संपूर्वे ॥

The same title, as given in this colophon, is assigned to the treatise in Peterson's Rep., iii., p. 392; and in Bühler's Cat. of Gujarāt etc. MSS., iv., p. 94.

[H. T. COLEBROOKE.]

2630.

581a. Foll. 20; size 12¹/₄ in. by 4¹/₂ iu.; careless Devanāgarī writing; fifteen lines in a page.

A treatise on the acquisition of supernatural powers by means of mystic formulas and magic practices; extracted from several *Tantric* works. Extremely incorrect.

It begins (somewhat corrected):

बहुी झेन समाजी खेँ योगवृन्दसमाजुले। प्रयन्थ झिरसा देवी गौरी पृच्छति झक्करम् ॥ १ ॥

ईम्बर स्रोतुमिच्छामि लोकनाथ जगत्पते । प्रसाद कुरु देवेश बृहि कमीथैसाधनम् ॥ २ ॥

वज्ञीकरणमुचाटन(?०नं सेना)स्तंभनं तथा । ज्ञालिजं पीष्टिजं चाथ रणानि विविधानि च ॥ ३ ॥

च छुहैानि मनोहानि चुतिहानि तथैव च । झानहानि क्रियाहानि कीऌकं च तथा परम् ॥ ४ ॥

कार्यसंभं सुरेझान झोवखीपूर खंतपा। मंत्रध्यानं विद्येवेख तस्तवें वद् ने प्रभो ॥ ५ ॥

खन्यच विधिवक्काचें प्रसादाड्डहि भेरव । येन विज्ञानमाचेग्र मनुष्ठो भुषि दुर्ऌभः ॥ ६ ॥

ईन्धर उवाच ॥

ਗੁਸ਼ਜ਼ੇ

णृगु त्वं हि वरारोहे सिद्वार्थं यदि पृच्छसि । तं वदिष्यामि देवेझि सर्वे तासमुदाद्धतम् ॥ ७ ॥

भी वधेनैन्तैश्व जम्मे रिपुं इत्यास संझयः । उ<u>ड्डीझात्सारमाकृष्य</u> मयोक्तं तथ भक्तितः ॥ ८ ॥ भ्रीपार्वेत्युवाभ ॥

ठड्डीई च नमस्कृत्य रुद्रं चैध सुदुर्लेभन् । कपदिने विरूपार्ख्य सर्वभूतभयापहन् ॥ ९

वध्से रुद्रोद्ववान्योगान् सर्वज्ञजुविनाज्ञकान् । तैस्तु वियोजितः सद्यः प्रायान् इन्तु न संज्ञयः ॥ १० ॥ ०

After *śloka* 15 (from the beginning of fol. 2) the text becomes quite hopeless, the verses being no longer marked, and no signs of punctuation whatover boing used.

The following colophons are met with :

इसुड्डामरे महातंचे प्रयमपटलः १ [॥] पार्वसुवाच [1] चतः परं प्रवच्याति जलस्तंभनमुक्तमम् १ fol. 3b; इति उड्डा-महे(r. रे)चारमहातंचे चननाधिकारे डादझ १२, fol. 6a; १ १३ and १३, fol. 6b; इत्युड्डीशे मंचपटलः fol. 7a; इत्युड्डीशे चाराडालीपटलः (!) fol. 8b; इति चीभूतभैरवतंचे पचियाीसाधनं fol. 13a; इति जीवीरभद्रे महातंचे कोषो नाम प्रथमः पटलः fol. 15b; १ डितीयः fol. 17a; १ नृतीयः पटलः fol. 18b.

It ends: चनत्तरसिभुद्रग्थकरतानमृधितलालकेव जातः वैदग्धेन तेवा तलः(!) इति उड्डीशः स्नाप्तः जुभमस्तु सन्तत १९९६ ०

Fol. 1 is marked **\exists \circ ,** foll. 2-13 **\exists \circ . Cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 364. [H. T. COLEBROOKE.]**

2631.

1525a. Foll. 25; size 10 in. by 4¼ in.; fair Devanāgarī writing of 1799 A.D.; eight lines in a page.

Sāradanavarātrividhi, a description of certain rites and offerings culminating in the blessing of arms and standards of warriors preparing for battle. Rather incorrect.

It begins: खप शारदनवरात्रिविधिः॥ सस्ति न इंद्रो वृड्डचवाः (*Riks.* i. 89, 6; 7)। भद्रं कर्योभिः पृणुयाम देवा भद्रं पश्ये(!) अस्ति न इंद्रोति शांतिं पठित्वा सुमुखखेति गयेशं प्रयम्य । ⁰

It ends:

करिष्यमाखयात्राया यथाकार्ल सुसं भया । त्र निर्विधकर्त्री त्वं अव श्रीरामपूत्रिते ॥ इति त्रम्मूलस्यां मृदनानीय ग्रहे (r.गृहे) स्थापथित्वा यथासुसं विहरेत् ॥

इति शारदनवरात्रिविधिः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2632.

2298. Foll. 26 (paged 1-53); size 18 in. by 9[‡] in.; well written in Devanāgarī character, in the European fashion, about the beginning of this century; 28 lincs in a page.

Grahayāmala, a Tantric work on planet worship, fortune-telling and similar subjects, in 18 chapters (*pațala*). Rather incorrect.

It begins:

संयमेन नयन

जों परं विधयो ऽकांद्यास्ते परं विष्णवो नव । बरनाः इंकरा यूर्य स्थों ब्रबभ्यस्तु वो ननः ॥ नत्वाकांदिग्रहान्देवि लोकानां हितकाम्यया । वागीम्बरीं पंदमानस्तनोनि <u>यहयामलं</u> ॥ षाय तंत्रतया श्रीसावित्रीयिद्यादिसंध्या ॥

भौं इास चापो धन्नमाः(?r.पखत्याः) इाननः(!) [संतु नूष्यः(!)।

शवः समुद्रिया चापः शमनः संतु कूप्पाः ॥ चों द्रुपदादिव मु[मु]चानः सिन्नः चातो मऌादिव । पूतं पवित्रेग्र वाह्यमापः पुर्धतु मैनसः ॥ ०

 śrīsavitŗividyāditantravaidikasandhyāvidhi,
 p. 4; 2. abhishekūdividhi, p. 7; 3. ib.; 4. p. 8;
 5. (mainly tables) p. 14; 6. p. 15; 7. p. 18;
 8. p. 20; 9. kshctrādishadvargadrishtiphalam,
 p. 23; 10. p. 29; 11. rāśiśīlādi, p. 32; 12. ashtādaśavidhāsanādipathyāpathyaviveka, p. 35;
 13. prāņāyāmaviveka, p. 39; 14. mahāmudrādidaśaviveka, p. 43; 15. samādhividhiviveka,
 p. 45; 16. vāstugrahadvijaprakaraņaviveka, p. 49; 17. grahacaritādinirņaya, p. 53; 18. ends:

> इति ते कथित देवि कवर्ष देवदुर्रुभं। नित्यं संपूजयेखस्तु सो व्याष्ट फल्जनाप्रुयात् ॥ बंध्या वा कालवंध्या वा मृतवत्सा च यांगना। स्वर्थेस्थं कंठमध्ये वा वामवाही सुधारयेत् (!) ॥

ग्नहयंत्रान्यितं कृत्वाभीष्ठवस्र्यवाप्रुयात् । सर्वकामार्थसंसिद्यै दिनियोगो नयोदितः ॥ इति ग्रहयामऌे च्रीहरपार्थतीसंवादे जगवुर्ऌभाष्ययकवर्ष

सनामनहादशः पटलः ॥ सनामश्चार्यं ग्रंथः ॥

The MS. was probably copied from the same Bengali MS. as the next one.

[CALCUTTA.]

2633.

981b. Foll. 57; size 14¹/₄ in. by 4³/₄ in.; excellent Bengalī handwriting, of 1807 A.D.; eight lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

2634.

79. Foll. 83; size 9¼ in. by 4 in.; fairly good (Nepalese) Devanägarī writing of 1819A.o.; nine lines in a page.

Kāmuratna(-tantra), a treatise, in 16 chapters (upadeśa), on magic practices and various subjects of prognost cation, by Śrīnātha. [A].

The author's science consists in prescribing certain drugs, and the recitation of certain mantras while swallowing them; whereby people are supposed to acquire supernatural power for the fulfilment of their wishes. By these means he ensures success in battle, keeps off wild beasts, destroys vermin, prevents haldness, detects thieves and stolen property, makes himself invisible, and counteracts the poison of snake and scorpion bites. He also touches on stimulants for increasing desire and reviving flagging power.

The first leaf is somewhat injured.

It begins:

यस्पेश्वरस्य विमलं चरखारविंदं संसेच्यते विषुधसिद्धमधुद्यतेन । निवाेश्वसूचकगुग्राष्टकरंगपूर्थे(गुग्राष्टमवेदपूर्थे B) तं इांकरं सकलदुःखहरं नमामि ॥ ९ ॥ कामरालमिदं चित्रं नानातंत्रांतराम्मया(नानारानार्थवं [मया B)।

षञ्यादि [यधियां] मंत्रसाधनांतं समुद्धृतं ॥ २ ॥

वश्याकवैशावमी शिष घसंते योजयेतिप्रये। [॥ ३ ॥ ग्रीफो चिडेवर्श [कुरीत] प्रावृषि स्रंभनं मत (यथा]ः)

झिझिरे मारखं चैव झांतिकं झरदि (झिझिरे ∆) स्पृतं। इनेते पुष्टिकं कुयादुक्तकनैविझारदः ॥ ४ ॥ ० ०९ ॥

इति तिथिनियौय: ॥ ° १९ ॥ इति माहेन्द्रादिनियौय: ॥ ° १९ ॥ इत्यंगुलीनिर्खय: ॥

Then follows a quotation of 4½ ślokas from the Śivagītā (सव्यपाधिंग गुदे स्थाम दक्षिणं च तथोपरि 1°) omitted by B. Then जय मूल्जिबाग्रहणं 1° śl. 24-38; जों हीं चरहे हूं मट् खाहा। अनेन मंत्रेणादित्यवारे पुष्यनक्षत्र वा पुष्याकैयोगे वा सवा जीवधीरुत्याटयेत् ॥ खों हों मट् खाहा। जनेन मंत्रेण मूल्जिका छेदयेत् ॥ इति मूल्जिबाग्रहण-विधि: ॥ ° इति चंदाग्रहणविधि: ॥

इत्येवं सर्वविधानां सिडये च्छतुनिर्खयः । कथिताखात्र यालेन मूलकाग्रहखादिकाः ॥ ४० ॥ चय वज्ञीकरखं ॥ ०

1. vašīkaraņa (fol. 12b); 2. ākarshaņa (fol. 14a); 3. gajādivyāghranivāraņa (fol. 18a); 4. stambhana (fol. 23b); 5. mohanakešādirašjana (fol. 30b); 6. bījavardhana (fol. 35b); 7. gādhīkaraņādi-lomašātanāntam (fol. 40a); 8. °Kāmaratnatantre kalahādikaraņopadešah (fol. 50b); 9. arish{anāšanam gomahishyādidugdhavardhanam (fol. 53b); 10. (fol. 60a); 11. nānākautuka (fol. 61b); 12. kāmasiddhyādi-anāvrish{ikāraņam (fol. 67a); 13. nidhidaršanāšjanādimritasamjīvanā (fol. 71a); 14. vishanivāraņa (fol. 77a); 15. yakshinīsādhana (fol. 79b); 16. rasādišodhanamāraņam.

It ends :

वात्मोक(वल्मीक B)मृत्तिकाभागं नरास्थितुपभस्मनोः [(परास्थिमुपभस्मनोः B) । भागं भागं समादाय वज्रमूखा समुच्यते (वज्रमूपादि [कय्यते ¹³) ॥ इति वच्चमूखा (° घा B) ॥ इति छीनाय विरचिते कामराने रसादिशोधनमारणं नाम मोडशोपदेशः ॥ इति कामरानाभिधं नाम रसायनशास्तं समाप्तं ।

> रसाहोभेन्दुगुग्पर्वे(वैक्रमे)मासे णुक्रे सितेतरे । दशम्याममृतानदी ऽऌिवच्चाकोंद्रशासनः ॥

The only authorities that have been met with are: Cakradatta, fol. 38b, l. 7; Purasādano(?), fol. 50b, 7; (and Śivagītā, fol. 2b, 8).

Cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 366.

[B. H. Hodgson.]

2635.

1192a. Foll. 81; size 12½ in. by 4½ in.; carcless, modern Devanagarī writing; ninc lines in a page.

The same work [B]. This copy contains a number of illustrative diagrams, and shows numerous various readings.

[H. T. COLEBROOKE.]

2636.

1985. Foll. 63 (one of which, fol. 60, is wanting); size 8½ in. by 3¾ in.; clear, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Gāyatrīrahasya, a compilation of rules and directions regarding the use and import of ordinary forms of prayer, and of the *Gāyatrī* in particular, in ten chapters (anubhava); ascribed to *Vyāsa Paraśurāma*.

It begins:

चोंकारमनूतं तब शिवनक्षरमडयं । यमामनंति वेदेषु तं प्रपद्ये विनायचं ॥ ९ ॥ श्रीसूर्य: ज्ञीनियासच ज्ञीकंठः ज्ञीगयेशराट् । परतात्मा गुरुहेंसः सो उहमित्याचये थिया ॥ ९ ॥ चोंकारं वृषसंयुक्ता चिल्लोकी वेदवासला । गायत्री कामगी: सेच्या धर्मकामार्चमोछदा ॥ १ ॥ यो नो उत्सावं तु जीवानां स्वत्मिन् चुद्धी: प्रचोदयात्। तस्य देवस्य सवितुर्भगों नित्यमुपास्महे ॥ ४ ॥ संघ्योपासनया तुष्योग्यरात्मा परमेच्वरः । वर्ष्यंत साच गायत्री रहस्यं पारमार्थिकं ॥ ६ ॥ प्रखबच्चाहतिगायच्यादिकैॅनेचैः संभ्योपासनं कुर्यात् ॥ तच याज्ञवस्त्वः (!)॥

> कोंकारो व्याहती सप्त गायचो(!) झिरसा तथा । जायो हि हा तृचो डग्निछ सूर्यछापः पुनंत्विति ॥ चुतं चेति चतसृश्दिर्टूपदा (r.चिपदा)चाधनर्यछं । इतु तां चित्रं तचाछुक्तेचो उसीति यथाक्रमं ॥ गायध्याच तुरीयं च संध्यानेतीः समाचरेत् । चन्येछ विविधेर्मचेः सज्ञासोक्तेयेथाक्रमं ॥

खोभिति प्रणवस्य परंत्रवा स्तुपिः । परनात्मा देवता । देवी गायची छंदः । खनिति वीजे । उमिति इक्तिः । मं बीऌबां। पिद्युद्वर्णैः उदात्तस्वरः ऌातव्यं गोत्रं°

1. प्राणायामाभ्यासानंद: fol. 10a; 2. संकल्पसंध्याचे-ध्यानानंदोदय: fol. 13a; 3. इति भीमद्वासपरणुरामविर-चिते गायजीरहस्ये मार्जनाचमनायमपैग्राध्यदानमुद्धर्यं विधार-बानंदोटयोº fol. 22b; 4. (asanam, angamantraryākhyā, digbandha, aksharaśaktayah, brahmakalpa, padanyāsa), fol. 29b; 5. इति जीनज्ञासप-राझरान (!) ॰ गायञ्युवासनानंदोदयो ॰ fol. 84a ; 6. इति त्रीमज्जासपराइटरामविरचिते(!)० गायव्यधानुसंधानानंदोदयो ० fol. 40a; 7. चतुर्विंशकत्वनुद्राधिचारानंदोदयो ०॥ इति turfafu: n fol. 45b ; 8. (abhivādanavidhi), fol. 47b; 9. (sūryopasthänam); इति जीनारायणाचाय-विर्यापते(!) माधवीये घेटार्यप्रकाशे चुक्संहितायाः प्रथमे मंडले नबमोन्भव: n Rige. I. 50, with Sayana's comment thereon; 10. (madhyāhnasandhyāvidhi, sāyamsandhyā) ends : चों भूभुवः सः पुरुषं तº १६ इति तर्पणं कृत्वा गुवादीन्नमेत् ॥ इति गायचीरहस्ये संश्योपासनानंदी नाम दशमोनुभवः ॥

Of the anthorities cited may be mentioned: Kshīrasvāmin, fol. 35a; Gāyatrīhridaya, fol. 5a; Gāyatryupanishad, foll. 3a. b, 7b; Prapaācasāra, foll. 5b, 8a; Mantradevaprakāšika, foll. 5b, 33a; Smriticandrikā, foll. 12b, 35a; Smritisamgraha, fol. 47b; Smritisāra, foll. 9b, 13b.

[H. T. COLEBROOKE.]